நன்முக. 0,1C5 : 21

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனாரால்

அருளிச்செயப்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

இதன்பலவுரைகளி னுஞ்சிறந்த

பரிமேலழகருரைவாக்கியங்களுள் - பலர்க்கும்

பயன்படற்குரியபலவுந் தழுவிவெளிப்படையாக்கித்

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர்குமாரர்

சரவணப் பெருமாளையரால்

செயப்பட்டஉரையாகிய

தெளிபொருள்விளக்கமும்,

திருவள்ளுவமாலையுரையும்,
ஷெ-ஐயரால்முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

சோமசுந்தரவுபாத்தியாயரா

பரிசோதிக்கப்பட்டுச்

சென்னப்பட்டணத்தில்

பாரதிவிலாசஅச்சுக்கூடத்தில்அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்ட

1897

பிலவங்க வரு புரட்டாசிமீ

இரண்டாம் - 500.

கடவுள வணக்கம்

முச்சகத்தி றுமுறை - மூதுணர்வினருணர் .... *
சச்சிதா னந்தத் தலநிலையதனெனி ... . *
தேனுமபனரி-யரனெனத்தொழிலொரு .... *
மூன்றுமுறைசெய - மூன்றுருவாயொளிர் .... *
சுசனையன்பொறி - மிறைஞ்சுதும் .... *
தேசுயர்புலமையின் - சீர்பெறற்பொருட்டே .... *

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலகிளர்விழுமிய - நிகமாதிகளெலாம, அலங்களர்கட
ற்புவி - யடுத்தத்தையந்தொறும், விற்றுவிற்றுய்க்
கெழுஉ - வினங்குபன் மொழியினும், போற்றுறுதலைடையி
று-பொதுவதாயெங்கணும், கடவுளர்க்குரித்தா - கலிற்ர்வா
ணமென், றிடுபெயர்த்தாம்வட - மொழியினுளிருத்தலாற், சில
ர்க்கலதோததனுஞ் - செழும்பொருளுணர்தலும், பலர்க்குமெ
ய்தற்கொணப் - பரிசுநாடி, மூவருளொருவராய் முதற்றெழி
ல்புரியுமத், தேவர்பேரருளாற் - றிருவள்ளுவராய்த், தற்கிலயி
ஸையெனுந் - தருக்கினியாரியச், சொற்கிலையெனத்தமிழ் - தழி
கெழுதீதான்றவும், எம்மதத்தவருமிங் - கிதன்கருதீ தெமக்
கெலாம்,சம்மதமேயெனுச் - சாற்றினர்நயப்பவும், கரும்பெ
னச்சுவைமுணங் - காட்டியநூல்களும், விரும்பலில்வேம்பெ
ன - வெறுப்புற்றெழியவும், தெருணலத்துறையினர் - செஞ்
சொன்னலத்தொடு, பொருணலங்கூட்டினுப் - புந்நியுள்ளிய
ப்பவும், கடவுண்மாப்பலக்கைசேர் - கவிஞர்தங்கவ்வித், நிடமி
குசெருக்கவர்த் - தீர்ந்துவிட்டோடவும், சின்னுட்பல்பினிச் -
சிற்றறிவுடைநரர்க், கின்னுவறுதெறி - யினிலவற்றறமுதன்,மு
ப்பொருள்களுஞ்சிறு- முகுரத்தினுள்ளடங், கப்பெருநிழலெ
ன-வடங்குமாண்டிற்பல, நாட்டினுயரீதமிழ்- நாட்டினுள்ளே

பல, முனிவரினுயர்குறு - முனிவரேறும்பியபல, மொழியினுயர் தமிழ் - மொழியினுளுறுபல, பாவினுயர்குறட் - பாவினுள மைத்திய, னயனெலாஞ்செறித்துமற் - றவரவர்நாடிய பயனெ லாமெனிதறும் - படித்திருவள்ளுவர், எனுந்தம்பெயர்நிறீஇ -

(உ)

யிற்றியதூற்றுப், பனுந்திறமுளையொரு - பதின்மரீசெய்தன ரால், அவற்றினுட்பரிமே - லழகர்செய்யுளைமற், றவற்றினு ஞ்சிறந்ததா - மேனுமோர்தருவார், கற்றுவல்லாரிலர் - கற்று வல்லாரிலர், பெற்றிலாமையிற்பெறும் - பெற்றியிற்செய்கை ஞர், சான்றோருடைத்தெனுந் - தன்டகநாட்டினுள், வான்றோ ய்பொழிற்சிலை - மலிதேத்திரு வுகள், இளநீர்வாளையா - லிற் றுகுதேனளாய்ச், குளநீர் சுவைமிகுங் - கூவமானகோரம், இவர்சொற்போர்மறை - யவர்சொற்போர்தரும், இவரேப்ப கட்டின்மன் - னவரோர்ப்பகடுறும், இவர்கூற்வனிகரா - னவர் கூற்கேதுவாம், என்காராளரி - னன்காரிகுலத்தினர், ஒன்றி யம்பாடுகூர்ந் - தளமலமற்றதன், முன்றிலினிடையொரு - மு றைநனுகாதலை, ரிற்கலடைச்சூழலி - லென்னிலாதுலரிரத், தற் கடைபிடித்திட்ட - தகுபெருங்கொடையோன், உரியதல்லாத நை - யொம்மருண்மேவ, அரியணைவாசமுற் - றடர்தளமுற்றுற, நிலைவருந்தாதக - நிறைமதியான்மலர் - தலையுறுகுவலயத் - தாங் கிருமொய்ம்பினல், திருமேனிவள்ளலிச் - செம்மலிரீன்றேற, றருமராசன்முதற் - சுமேதவன்கடை, அறையுமைவனையுமீன் - றவனையினனெனப், பொறையெறுழ்வெம்றிவண் - பொற்புனை

ர்வமைவினன், கருமைசூர்மெய்யன - யத்நவன்கலைசூழ்ந்,
ருமறைப்போதினை - யையினிற்பெற்றுப், புகலிவைபாதிறு -
புலவனைப்போற்றித், திகழ்திருக்காமிமால் - செப்பிலாறுக, வு
ரியவப்பரிமே - லழகர்செய்யுளாயின், விரிவினிற்பலதரீ -
வெளிப்படையாக்கித், தெளிபொருள்விளக்க - மெனப்பெயர்
சேர்த்துக், களிபொருட்சங்கமார் - கவிஞரித்தேருன்றி, மாட்சி
யிலைஞர்திரு - வள்ளுவமாலைக், காட்சியுளாயு - மணிபெறவரு
த்தனன், பகைபெறுபவத்துயர் - பாற்றிவீடளிக்குந், தகைபெ
றுவீர - கைவருகாமனி, நல்லனவெனைத்துள - வீனத்தையுற
ணுகி - அல்லனவற்பமு - மணுகுறுப்புனிதன், இயலிசைநாடக -
மெனுமுத்தமிழும், பயில்வளமாளுப் - பண்டிதர்பெருமை
ன். இருள்காவ்சித்தொளி - நிலையயில்வேற்கரத், தருள்கொள்ளி
ழிக்குக - ணமர்திருத்தணிகையான், போர்கொள்வியன்புவிப் -
போரிடஞ்சிறிதெனுஞ், சீர்கொள்கந்தப்ப - தேசிகன்றவத்தா
ற், பெற்றருள்சரவணப் - பெருமானையனென், றுற்றதற்பண்
பணைந் - தோங்குநாவலனே .... இ-ள்.

நிலைபெற்றுத் தழைந்து ஓங்குகின்ற சிறப்புப்பொருந்
திய - வேதமுதலியவையெல்லாம் - அலையெழுகின்ற கடலாற் சூ

முடியப்பட்ட பூமிலாகத்திலுள்ள தேசந்தோறும் வேறுவேறுபட்ட பொருந்திவிளங்காநின்ற பலவகைமொழிகளிலும் புகழுத்தக்க தலைமைப்பாட்டோடுகூடி அத்தேசங்களினின்றிருக்கும் பொதுவாய்நின்று தேவர்களுக்கு உரித்தாதலாலே தேவவாணியென்று இடப்பட்ட பெயருடைத்தாகிய வடமொழியிலுள்ள இருத்தலால் - அவ்வேதமுதலாகவுள்ளவகைளைப் பாடத்தலும், அவைகளினுண்மைப்பொருள்களை அறிதலும், சிலர்க்கேயல்லாமல்பலர்க்கும் பெறுதற்குக்கூடாத தன்மையதாடி - ஆயனரியரென்று மூவருள் ஒருவராயிருந்து படைப்புத்தொழில் செய்கின்ற அந்நான்முகக்கடவுளானவர் யாவரிடத்தும் உண்டாகிய நிறைந்த அருளினாலே திருவள்ளுவராய் அவதரித்து - தனக்கு ஒப்பில்லை என்று இருக்குஞ் செருக்கு இனிமேல் வடமொழிக்கு இல்லையென்று சொல்லும்படி அதுபோல வேதமிழ்மொழி தோன்றிவளங்கவும், எவ்வகைமதத்தோரும் இவ்வேத இந்நூலின்கருத்து எமக்கில்லாம்சம்மதமேயாமென்றுசொல்லி விரும்பவும்; முன்னெல்லாம்கரும்புபோன்மாதரியத்தைத் கொடுத்துக்கொண்டிவந்த நூல்களும் விரும்பப்படாதவேம்புபோல் வெறுக்கப்பட்டு ஒழியவும்,தெளிவுபொருந்திய நலமாகிய புலமைத்துறையுடையவர் செவ்விய சொற்சுவையோடு பொருட்சுவையையும் கொள்ளைகொண்டு தம்முள்ளத்துள் வியப்பவும், தெய்வத்தன்மையும் பெருமையும் பொருந்திய சங்கப்பலகையில் இருந்த புலவரது கல்வியால் உண்டாகிய திடமிருந்த செருக்கு அவலாவிட்டினைந்து நீங்கவும், அற்பவயதையும் அதற்குள்ளே பலநோய்களையும் சிற்றறிவையும் உடைய மனிதர்களுக்கு விதியிலக்கு

களைப் பகுத்தறிதலின் வருமையால் உண்டாகிய துன்பங்கள் ஒழிதற்கு ஏதுவாகிய நெறியோடுகூடி அவ்வேத முதலான மொழிகளிலே சொல்லப்பட்ட - அறம் - பொருள் - இன்பம் - என்பதுகின்ற பெரியமூப்பொருள்களும் சிறிய கண்ணுடுக்குள் அடங்கித் தோன்றுகிற மலைமுதலானவைகளின் பெரிய சாயல போல் தம்முள் அடங்கித் தோன்றுகிற அழகுடையதாகப் - பலநாடுகளினும் உயர்வினதாகிய தமிழ்நாட்டினுள்ளே - பல முனிவரினும் உயர்வினதாகிய அகத்தியமுனிவனுலே பரிபாலனஞ் செயப்பட்ட - பலமொழிகளினும் உயர்வினதாகிய தமிழ்மொழியினுள்ளே வழங்குகின்ற - பலபாக்களினும் உயர்வினவாகிய குறள்வெண்பாக்களுள்ளே அடக்கி இவ்வனை ய

(ச)

யங்களெல்லாம் பொருந்த நிறைத்து - அரசவர் பெறத்தேடிய எல்லாப்பயன்களையும் எளிதிற் பெறும்படியாகத் - திருவள்ளுவமன்னுந் தம்பெயராலே வைத்துச் செய்தருளிய இந்தூலுக்கு - தருமர்முதலாகிய பதின்மர் உரைசெய்தார். அப்பத்துரைகளுள்ளும் பரிமேலழகராலே செயப்பட்ட உரையானது மற்றெல்லாவுரைகளினும் சிறந்ததாயிருந்தாலும் அதனை அறிதற்கு உரியவர் கற்றவல்லவர் சிலரோயாவர் - மற்றைக் கற்றவல்லராகாதவர் பலரும் அவ்வுரையை ஆரியமாட்டாமையால் யாவரும் அறியுந்தன்மையதாகச் செய்கிவென்று, சாளுக்கியமென்னுந் தெனப்படுகின்ற தொண்டைநாட்டினுள்ளே மேகமண்டலத்தை அளாவிய சோலைகளிலே நிறைந்த தே

ன்கூறுகள் தம்மேலேற்படாய்கின்ற இளமைப்பருவமுடைய வா
னமீன்களாலே கழுவிய அவற்றிலிருந்து ஒழுகுகின்ற தேனே
நிகரத்து தடாகநீர் சுவையால் மிகாநிற்ற பெருமைபொருந்
திய கூவதகரத்தையுடையவன். இவரது நெஞ்சிலேற்படாகின்
ற பிறாற்றோராரனது அந்தனரது சாஸ்திரவாதமென்கிற சொ
ற்றோமா உண்டாக்குமென்றும், இவரது எரிற் கட்டப்பட்ட
எருமைப் போத்தென்கிற எரிப்பகட்டிலுலே அரசரது அழ
கிய யானையென்கிற எரிப்பகடு நிலைபெறுமென்றும, இவரது
பயிரென்கிற கூழானது வைரியரது பொன்னென்கிற கூழிற்
கு ஏதுவாமென்றும், சொல்லப்பட்டதன்மைபொருந்தியவே
வாளர் குலத்திற்பிறந்தவன். நீங்காதவறுமை மிகுந்து மனச்
சுழற்சியை அடைந்து தன்மனையின் முன்னே ஒருகால்வந்த
யாசகரது பரணாயிலிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத யாசகரை
இரத்தற்குச் சேர்ப்பிக்கத்தக்க பெருங் கொடையுடையவன்.
தனக்கு உரிய பங்கையர் ஆசையோடு மயக்கத்தை அடைய
வன்கண் அமைகின்ற பரிமளத்தைப்பொருந்தி நெருங்கிய
இதழ் சூழ்ந்தற்ற நிலையின் வருகின்ற பொடியையுடையஉள்ள
கந்து நிறைந்த சந்திரனால் மலர்தலையுற்ற குவளை மலர்களா
லாகிய மாலையைத் தாங்குகிற இரண்டு தோள்களையுடையவன்.
(அன்றியும் இரட்டுறமொழிதலாலே) உண்மையாகிய நற்குண
முடைமோரனைவரும் ஒழுக்கத்துடனே தனது அருளைப்பெ
ற இறைவனுக்கே சிங்காதனத்தில் வாசமுற்றுப் பகைவரைவெ
ல்லும் சேனைசூழத் தன்னிலையில் வருந்தாதுநின்று தன்னுள்
ளத்து நிறைந்த விவேகத்தைக்கொண்டு பரந்த இடத்தையு
டைய பூமியைக்காத்தருள்கின்ற பெரிதாகிய வல்லமையையு

டையவன், திருமேனிவள்ளலென்கிற இவன் பிதா இவ்வொ
ருபுதல்வனைப்பெற்றே - தருமராசன் - வீமசேனன் - அருச்சு
னன் - நகுலன்-சகதேவன்-என்று சொல்லப்படுகிற ஐவரையு
ம் பெற்றவனெனன்று சொல்லும்படி முறையே அவரிட
த்துள்ள-பொறுமையும் - வலிமையும் - வெற்றியும்- அழகும்-
அறிவும் ஆகிய சிறப்புக்குணங்களைந்தாலும் நிறைந்து விள
ங்குகின்றவன் அத்திருக்காமி யெனப்படுகிற மால் கருநிறமி
க்க வடிவுடையவனாகியும், வளம்பொருந்திய பீதாம்பரத்தை
யுடுத்தும், அரியதேவதத்தை ஓதுகின்ற பிரமனை அழகாகப்
பெற்றும், வெற்றியிலைசந்த பெருமைபொருந்திய தேவரை
க்காத்தும், விளங்குதலினாலே (சிலேடையால் அவன்போல
வே) பெருமைமிகுந்த சத்திரியகுணமுடையவனாகியும், பொ
ருள்வண்மை பொருந்திய நூல்களை ஆராய்ந்தும், அரியவே
த ரகசியோபதேசத்தைக் குருவிடத்துப் பெற்றும், அஞ்சி
னேர்க்குப் புகலிடமாகின்ற தன்புகழைப் பாடலுற்ற புல
வரைப் போற்றிவணங்கியும், விளங்காநின்ற திருக்காமியென்
னுமாலானவன் சொல்லினாலே - அரிய அப்பரிமேலழகருரை
யின் விரிவிலே பலவாக்கியங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வெளிப்
படையாகச்செய்து - அங்ஙனம் செயப்பட்ட இவ்வுரைக்குத்
தெளிபொருள் விளக்கமெனப் பெயர்வைத்து - களிகூர்தற்கு
ஏதுவாகிய பொருளோடு கூடிச்சங்கத்துப் பெரியபுலவர்க
ளிருந்துதேர்ந்தி மாட்சிமையால் விளங்குகின்ற திருவள்
ளுவமாலைக்கும் உரியவுரையை அழகுபெறச் செய்தான்.—
பகைமை பொருந்திய பிறவித்துயரை ஒழித்துமுந்நிலையைத் த
ருகின்ற குணத்தைப்பொருந்திய விரமாகேசுவரரிலே சிறந்த
வருஷிடம, நல்லனவென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எத்தனை

யுள் அருணாசலமபொருந்தி - தயனமென்று சொல்லப்பட்
டவைகளிலே சிறிதும் பொருந்தாத பரிசுத்தனுகியும், இயலி
சை நாடகமென்னு முத்தமிழிலும் பழகியகல்விவளத்தின் நீ
ங்காத புலவர்தலைவனுகியும, இருளைப்பற்றறக் கெடுத்து விள
ங்குகிற இலேபோலுள்ள கூரியவேலை ஏந்திய கையையும் அரு
ள் பொழிகின்ற விழிகளையும் உடைய முருகவேள் எழுந்தரு
ளியிருக்கின்ற திருத்தணிகைப்பதியுடையவனுகியும், விளங்
கிய - பேர்பெற்றபூமியின் பெரியவிடம் சிறிதென்னும்படி
விரிந்த கீர்த்தியைக்கொண்ட கந்தப்ப தேசிகன்தவத்தினுலே
பெற்றருளிய சரவணப்பெருமானேயன் என்கிற பெயர்கொ

ண்டதற்றுணம்பொருந்தி ஓங்கிய நாவலென்றறிக. வேத
முதலியவையாவன - ஆகமபுராணங்களும், அறநூல்களும், பி
றவுமாம். — திகமாதிகளெலாம் இருத்தலாலெனவும், அத்தே
வர் இயற்றியவெனவும், செப்கெலுச் செப்பினனுகவெனவும்,
கூட்டுக. — பன்மொழியென்றது - வைதிகபூமியெனப்பட்ட
இப்பரதகண்டத்தின் வடபங்கிலும் தென்பங்கிலும் பலவேறு
வகைப்பட்டு வழங்குகின்றனவும பிறவுமாகிய மொழிகளை. —
பொதுவாயிலும் விந்தியமலைக்கு வடதிசையிலிருந்து தென்திசை
க்கு வந்ததனுலின் வடமொழி யெனப்பட்டது. — மூவரு
னொருவராயினுற்போலும் அம்மூவரும் முக்கோணக் கூட்
டுப்போல் ஒரு முதற்பொருளாதலறிக. முத்தொழிற்கு மூ
வராய் நிற்றலின் . — பலநாட்டினுயர் தமிழ்நாடென்றது -
பெரியபுராணத்தில் - சேசமெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை -

யீசர்தோணிபுரத்துடனெங்களூரும் - பூசனைக்குப்பிபாருந்து
மிடம்பல - பேசினத்திசையெய்வாபிறதிசை - என்றமையாலும்,
பலமுனிவரிதுயர் குறுமுனிவனென்றது - நள்ளெறிப்பி -
முனிக்காகலகையான் முகந்துமுழுநீருண்ட - பனிக்கடலுமுனை
ப்பதும் - என்றமையாலும், பலிடமாழியினுயர் தமிழ்மொழி
யென்றது - திருவிளையாடலில் - கண்ணுதற்பெருங் கடவுளுந்
கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறுத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பயந்த
மிழுசை - மண்ணிலடல்சிலையிலக்கண மரம்பிலாவியாழிப்பா -
லெண்ணினிடைப்படக்கிடந்ததா வென்னவும்படுமோ - என்ற
மையாலும், பாவினுயர் சுறட்பாவென்றது - வணவிலிதாழ்
ல் - வெண்பாமுதலுன்றும் வேதியர் முன்மீரூர்நாலிவ - சொல்
பாவென்றேழுதலுறழ்ந்தனவே - என்றலையாலும், சின்னூட்பம்
பினிச் சிற்றறிவுடைநரா வென்றது - நாலடிநானூற்றில் - கல்வி
கரையிலகற்பவர்நாட்சில - மெல்லநினைப்பிற்பிணிபல - என்ற
மையாலும், பிறவற்றாலும், அறிக . — இந்நூற்கு உரைசெய்
தார்பதினெண்மரென்றது - தருமர் மணக்குடையர் - தாமத்தர் நச்சி
ர் - பரிமேலழகர்பரிதி - திருமலையர் - மல்லர் கவிப்பெருமாள்
காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற் - கெல்லியுரை செய்தாரிவர். என்பு
ம், பரிமேலழகர் செய்யுரை மற்றெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்ற
தும் பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோபாரிலுள, நூலெல்லா
ம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற் - பரித்தவுரையெல்லாம்
பரிமேலழகர் - தெரித்தவுரையாமோதெளி - எனவும், கூறப்ப
ட்டவற்றுட்கொண்க . — சான்றோருடைத்தெனுந் தண்டகநா

டென்றது - வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க - சோழவளநா
டு சோறுடைத்துப் - பூழியர்கோன் - றென்னிறமுதீதுடைத்
துத் தெண்ணீர் வயற்பாண்டை - நன்னாடு சான்மீறருடைத்
து. என்ற ஔவைமொழியால் அறிக. வாய்வயப்பாரிம்மலைக
ள் செய்புரையின், விரிவினிற் பலதழீஇயெனவே அவற்றுள்
ளே புலமையின் மிக்கார்க்கலது ஒழிந்தோர்க்கெலாம்
உபயோகிப்பன வல்லாத இலவிடப்பட்டன வெனபதும, ஒ
ரோவிடத்துப் பொருளை விரித்துரைத்தல் மேன்மையென சுருங்
தனமாகச் சேர்க்கப்பட்டனவென்பதும் கொள்ளப்படும்.

இது - தி - விசாகபெருமாவிரையரால்

செயப்பட்டது.

திருவள்ளுவமாலையைக்குறித்துச்

சொல்லப்பட்டபாடல்.

பல்வகைக்கலையிற் பற்பலபொருளும் பகவனூல்புதல்வர்
தாமெழுதப், பன்மொருமுறையி னெளிதுறவுமதநூற் பரவுந
ன்பற்பலசிறப்பும, தொல்லுலகைச் சங்கப் புலவரவ் வவரிமேற்
றெறுத்தபாமலையிற் றெரிந்தோர், தொகுத்துளவதன்கட் பற்
பலகருத்துந் தோனறுறவுரைசெயுவிரித்தா, சொல்லுமகா
டங்காப் பல்புகழுலகிற்சூழ்த்தகந்நப்பதேதிகிர்த்தி, ரூயிந்தா

ன்பென்னே யெனத்திருத்தணியிற் றோன்றிநம் வலையிலவயி
வைநன், கல்வகையென்றே குசைதூனியிறும் கூரிவிழுற்ப ரு
த்துளாமாட்சி, யலைமந்நிலிமீதாய்தந் சரவணப்பெருமாளா
யொன்றிசைக்குநாவலரோ .... இ-ர்.

பலதிகலொகிகங்களில் எற்றபெற்றிப்பயன்படுகற்பொ
ருட்டு வேறுவேறு வகையினுளவாகிய நூல்கள் பலவாதலி
ன - பல்வகைக்கலையென்றும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும்
பொதுவகையாலும் சிறப்புவகையாலும் கொள்ளக்கிடக்கின்
ற விடயங்கள் பலவாதலின் - பற்பலபொருளென்றும, சொல்ல
ப்பட்டன.—வடமொழிவேதமபோலாது இஃது எழுதப்படு
தலின் எழுதப்படி மொருமறையெனப்பட்டது . — அனம
த்தாரெனவே அவையெல்லாம் இதன்கன்வேசெம்பொருள்
ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றுள் ஒன்றாக

(அ)

கொள்ளப்படுவனவன்றிக் குறைபடுவதியாது மின்றென்பதா
யிற்று.—பரவுதல் - விரிதல் — அதன்பற்பல சிறப்பாவன -
சொல்முடிபு பொருண்முடிபுகளில் அமைந்துகிடந்த நானு
விதவிசேடங்கள் . — தொல்வகையென்றது - ஒன்றற்கொன்
றுமலிவாகப் பிற்காலத்தாராலே கற்பிக்கப்பட்டனவன்றித்
தொன்று தொட்டுவந்த உலகவழக்கையும் செய்யுள் வழக்கை
யும . — பாமாலையிற் றெரித்தாரெனவே - அவ்விசேடங்களை

யெல்லாம் யாவரும் உய்த்துணரச் சங்கத்துப் புலவர் பலரும் தத்தம்பாடலின் வேறுவேறிறைத்துக் காட்டிஞ ரொற்றதாயிற்று.— தொகுத்தள வென்றனமையின் அங்ஙனங்காட்டப்பட்ட குறுந்தொகளெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லலாய் நிற்றல்குறிப்பிக்கப்பட்டது.—தொகுத்தென் ஞான்ற செய்யினே செயப்பாட்டு வினைப்பிறு ளிலிவற்றது.— திருவள்ளுவமாலைக்கு இதுகாறும் ஒருமாற்றுமை இல்லியாகவும் இவர் பலவகைப்பட்டவுரைக்குறிப்புக்களெல்லாம் யாவர்க்கும் விளங்குமாறு அதற்கு உரைசெய்து பிரிந்தாராதலின் - தோன்றுறவுரைசெயுவிரித்தோதினாரென்க.— பல்புகழென்றது - புலமையாலேயன்றிக் குடிமை ஒழுக்கமுதலியவற்றானும் வந்தவற்றை.—சூழ்ந்தவெனவே - தோன்றற்புகழொழு தோன்றுகவென்ற வாழ்த்த அனிநதியமாகிய பூசவுடம்பினும் நிச்சியமாகிய புகழுடம்பை நிறுத்தலினைக் கொண்டமை காட்டப்பட்டது.— தாயதோன்றென்னே யெனத்தோன்றுதலே தந்தைக்குச்செய்யுமுதவியாதென்க - மகன்றந்தைக் காற்றுமுதவி யிவ்வாறென்னை யெனின்றேவற்றான் கொல்லென் னுஞ்சொல் எனினுராதலின்- நல்லவை இமையாமறுமை யிடைபடுவற்றிற்கு எதுவாவனபலவும். நன்கல்லவை அவற்றிற்குமாறுவன - பலவும். அவையெல்லாம் பலவாற்றான் மயங்கிப் பகுத்துணர்தற் கரியவாய் நிற்பனவேனும் முன்னுறுனியிறுங் கூறறிவென்றமையின் அது கொண்டு பகுத்துணரப்பட்டனவென்க. வளரிளந்தருப்பை நுனியிலிற் கூர்த்த மதியினர் என்றுரைப்பிறரும்.....

இந்து-தென்னெடுகற்றோராகிய
காஞ்சீபுரம்

குமாரசுவாமி தேசிகாலே

செயப்பட்டது.

[illegible]

உ

சிவமயம

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்

உலகத்தோர் மதுரை சிறப்புப்பொருந்திய கைலாசகிரியி
ல் அரசிருக்கைமண்டபத்தில் பிரமாதி மூப்பத்துமூக்கோடி
தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர் - கின்னரர்-கிம்புருடர்-
கருடர்காந்தர்வர் - சித்தர் - விதியாதரர் - முதலானவர்கள் -
வணங்கிச் சூழம்படி பார்வதிசமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவீவா
லக்கடாக எழுந்தருளி யிருந்தார். அப்போது தேவியானவர்
எழுந்து வணங்கி நின்று சிவாமீ திரிலோகத்திலே இல்லறம் வ
ழுவாது நடந்து கதியடைந்தவருண்டோவென்று வினவ, சி
வாமி திருவுளம்பற்றுகிறார். உமையவளே தெய்வலோகத்தில்
வசிஷ்டர் - அகஸ்தியர் - அயனர் - புயங்கன் - சம்பு - என்றறந்து

பேருண்டு. பூலோகத்தில், திருவள்ளுவனொன் றிருவருண்டு. இவர்கள் நென்புலத்தார்கடன் - தேவர்கடன் - விருந்தோம்பல் - கற்றறிதலோவல் - கபிலபூசைசெய்தல் - முதலிய இல்லறத்தில் கற்பிலும் வழுவாத நற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியோடு ருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கடியடைந்தானென்று திருவாய் மலர்ந்தருளப் பூலோகத்திலே திருவள்ளுவனென்பவர் யாரென் றுகேட்க பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது அதுவருமென்று பிரமா முன்னமேமதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுரைக்கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டி ருந்துற்புருத்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தான். அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாரென்றுகேட்டோம், தான் வருங்காலமறிந்து செய்ததற்கேற்ப வள்ளுவனென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிபிழைத்திருந்தீரெனக்கேட்க ஸ்வாமியென்றுமதரிந்து மிகுந்தபேரானந்தத்தையடைந்து பரமசிவனே - உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்பிரளயத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைசெய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியில் பிறந்தகாரணம் முன்சொல்லுகிறோம்.

அதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாந
கரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச்செய்தது
ன்பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமவித்தாடு
கிய திருவள்ளுவனையும் மஹாவித்தினுவையும் சரஸ்வதியையும்
பூமியிலே அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மஹாவி
ஷ்ணு நடைக்காடராய்ப் பிறந்தார், சரஸ்வதியும் திருவள்ளு
ரும் வந்த மரபுங்களை.

அதியிலே பிரம புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நவப்
பிரமாக்களில் காசிபர் உலர்வகையைச்சேர்ந்து வசிஷ்டனைப்பெ
ற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சக்தியனைப்பெற்றார். அவ
ர் புங்கனூர்ப் பதிலர்குலைச்சேர்ந்து பராசரனைப்பெற்றார். அவர்
மச்சகந்தியைச்சேர்ந்து வியாசனைப்பெற்றார். இவர்கள் நான்வே
தும் வேதாங்களுக் சூரியனாராஞ்சுள்.

பின்பு பிரமாவானவன் இவ்வுலகு சிலபதிகாரால் உட
மொழியையும் தென்மொழியையும் விளங்கசெய்ய வேண்டு
மென்று எண்ணி வேதவியாப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய அதன்க
ண்ணவைத்திருந்த கும்பத்திருந்து கலியுக ஸ்வதாரிகளான் அவ
ஸ்தப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தி
யர் குறியவடிவோடி அக்கும்பத்துதித்தனர். அவர் சமுகத்த
ண்ணிலைகையடைமனந்து பெருஞ்சாகரனென்பவனைப்பெற்றார்
அவர் திருவாரூர்ப் பதிலச்சியைச்சேர்ந்து பகையென்பவனைப்
பெற்று அவருக்குச் சகலசாஸ்திரங்களையும் உபதேசித்தார். அந்நா
ளில் பிரமவம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருணைமலையென்

னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்றுவை
த்து விராமிமலையில் தவஞ்செய்யச் செல்றனர். அக்குழந்தை
யை உறையூர்ப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம்
வளர்த்து வருகையில் மேல் நடக்கப்போகிற காரணத்தினால்
இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறக்கும்படி அந்த
ச்சேரியில் யாதோரணமோ மன்மாரிபெய்தலு பின்பு அந்த
ப்பெண் அதற்கடுத்தமேலூர் அகரத்தில் நீதியையவிட்டி
ல் வளர்ந்திருந்தாள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்
க் கண்டவர் யாரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணகிரத்தி
யத்தில் வழுவாதவராயிருக்கையில் யாத்திரைபண்ணும்படியிச்
சைகொண்டு காஞ்சிக்குப் போகும்போது இவ்வகரத்துக்கடுத்த
ஒரு சந்திரத்திலிறங்கி நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு

(ஈ)

சமையல்செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்ணை அவ
ளைக்கண்டு நீயார் புலைச்சியோ வலைச்சியோ இங்கேவந்தாயென்
று அதட்டி யிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டிவத்தால் அவளது
தலையிலே உரசுந்தோசார அடித்தோட்டினர். அவள் அழுதுகொ
ண்டு தம்பிவிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசன
ம்பண்ணி அநிசிக்கரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காஞ்சிக்கு
ப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்த
க்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந்

திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது மகாலக்ஷ்மியைப்போலும் அழகும் எவ்வான பருவமும் உடையவளாய் அங்கேயமர்ந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடைய சௌந்தரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங்கொண்டார். அவர் சந்திரகுப்தருக்கு அதிபராகிய நீதியையறிந்தவர் அக்ருதிட்புனர்க் கன்னி என்பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயிருமென்றுசொல்ல அதற்கவர் நான்கொண்டுவந்த காடியை இராமகுப்தரிடஞ் செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய் இராமகுப்தருக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பிவந்தார். அப்போது நீதியையர் விவாக எத்தனம்பண்ணப்பத்துக்களோடுகூடி விசேஷமாய் நாலுநாளைய சடங்குகளும் செய்து ஐந்தாநாள் மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய நகிலில் என்னெனையைப் பெய்யும்படி மயிலை வகிர்ந்தார் அப்போது தான் முன்பு சட்டிவந்தாலடித்த வடிவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது வரலாற்றையும் விசாரித்து வியசனங்கொண்டு நீ அதியனல்லவாவென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு அதிதியென்று காரணப் பெயராயிற்று

அப்படியேயாயிய பகவனென்பவர் பொழுதுபோகையால் எதிரேகண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலிளைத்தார். அதிதியென்பவளும் அவர்பின்னே தொடர்ந்து அவனைக் கண்டு தெயவச்செயலால் உடச்சரும் எனக்கும் இந்தக்காரியம்

நடந்திருக்க நீர் எப்ணவிட்டுப் போருதல் உமக்குத்தகுமோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழே னென்றும் மிகவும இரக்கத்துடன்சொல்லப் பிராரத்துவத்தா ல் இவர் புத்தியிலும் அதுசரியென்று பட்டுப் பெண்ணை என்

(ச)

னிடத்தில் உனக்கு அன்புருக்குமானால் யாவை முகாலையை பழகே டகூடியவன்றோ. அதென்னெனில் உனக்குப் பிள்ளைகள் எப்படிகூ கேறிறத்தறந்தா அங்கங்கே அதுகளை அப்பொழுதே விட்டு வருவையாலுல் யான் உன்னைக்கூடச் சமாதிப்பே னென்று சொல்ல அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்ம னிடத்திலிருவருங் கூடினர்கள்.

ஏ ளை வ .

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவரா லும புகழப்பட்ட ஒளவையாகப் பிறந்தாள். இந்தக் குழந்தை யை யார் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டெறியுங்கத் தாயிவருந்தும் போது அது சொல்லியது.

(வெண்பா.)

இட்டமுடனென்றலையிலின்னபடியென்றெழுதி .... *
விட்டசிவனுந் சென்றுவிட்டாரேனுமிட்டமுட்டப் .... *
பற்றுசமையாரையும் பாரமையுக்கன் றும். .... *
நெருசமிடை லஞ்சாதே நீ ....*

எதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினாள். பின்பு அந்நாடு நோக்கை அச்சேரியிலுள்ள பாணர்களொடுங்கூடி வளர்க்க லானாள் சரஸ்வதியாலையால் இயல்பாகவேகலைமுழுவதும் அறிந்து சீதக்களபமுலைமேல் கணபதி அகவல்பாடி அவனை உபாசித்து மேலான்கோபதாரமாக - ஏழுதிருமுடி - கொன்றைவேய்ந்தான்- மூதுரை - நல்வழி - நூறுபாடல் - அசதிக்கோவை - நான்மணிக்கோவை - நாலடியார்கோவை - பதிகனந்தாதி - அருந்தமிழ்மாலை - சிலேடைப் பாடல். முதலியவுமியற்றி ஒவ்வோர் காரியத்திலும்பாருட்டு தீ முப்பத்தைவிதைகளாகிலும் பாடி. அனேக அற்புதங்களால் வாரிவிடாமுழுதுந் தெவருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசையினை வாசஞ்செய்தான். அவர் வழக்கப்படியன்றி விஸ்தரிசெய்வது எனனாறுகேட்டுக் ஸ்வாமிகந்தரமூர்த்தியாரும்சேரமான் பெருமாளும் மகாதத்துக்குப்போகின்றீர்கள், என்னபும்அழைத்தார்களென்ன அவர்களுக்குமுன்னே உன்னை அழைக்கவிரும்ப வன், நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார் தன் பூசையைக் கிரமப்படி முடித்தான் உடனே கணபதி தரிசனையாலெதிர் தனிடக் கைலாசமலையடைந்தான். பின்புபோன அவ்விருவரும் அவ்வையைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள்.

(இ)

உப்பை

இதுநிற்க முன்பு போன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக்காடென்னும் ஊரினுள்ளதோர்மடத்திற்சென்று கூடியுரைகள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக் குழந்தையை யாவரிகாப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

(வெண்பா.)

அத்திமுதலெறும்பி னுளவுயிரத்தனைக்குஞ்.....
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றறிவு ... ...
கற்பித்தாண்போனுறை காக்கக்கடனிலையா ....
வற்பமேரு வன்னையரன்... ....

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். அவ்வுப்பைமுற்பிறப்பில் யாளினில், பிருகுவின் பத்தினியாகிய நாகவல்லியென்பவள் திரிபுரத்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவளென்று கோள்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டுபோய் நீர்வாணபிரஸ்தகேட்டார்கள் அவள் மறுபதிவிரதையானகையால் இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்து தன்னைப் பரிகோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம் எடுக்கும்படிசொன்னாள். அதுகண்ட திரிபுரத்திகளும் தங்களை அவள்பதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்றுசனனம் பண்ணும்படி செய்ததற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகின்றி மாறுவடிவாகக்கடவையென்றுசபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவானவர் இவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியிற் பிறக்கக்கடவையென்றனர். அவள் கணவனுத்தரவின்படி உப்பையென்ன வந்

தவஞரித்து வண்ணூர் வளர்க்கவளர்த்து மாரியம்மையாய் உலக மெல்லாந் தன்னேப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வ மாயிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்.

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்தி ற கருவூரிலடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெண்பா.)

கருப்பைக்குண்முட்டைடக்குங் கல்லினுட்டேனைக்கும்.
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்று. ... .

(சு)

வழுவளர்க்காதேனோவோகெடுவா டைமுடையை .....
வாடடமுனக்கேன மகிழ்ம். ... . ர

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள், அந்தக் குழந் ணதனைச சேரமானெடுத்து வளாகசவளர்த்து வியசைமபடுத்து விகயானழுதமியவுங் கறறு முதிரூடப்பறறரசர சாரா திநிருமுக படுதி கொடகப் பானபடிரழுக , டை ழய திரவிடங்க ((ரறிதுப்பபானவணணதுந்தாறு யெம்ப்ரீ பரபரம்பா சுகமபாதநி எரம்கறி அரசவசறு திகந்

தரமுமா யா நடவுபவறறிருந்து அவா கயிலைகுப்போகு
ம்போது டமேனப்பப் அப்ப நாம பாடிய நளிய அதியலா
லை வாவ்கத்தில எவ நுகர்ரம் பெறறு விற்றிருந்தார்.

உறவை.

முன்பு போன அவரிருவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்த
ைநீறு ஒருவா வப கூடபோகார். உறவை பெப்பவ
பிறந்தாள். இந்தச் சிறுமியை யாவர் காப்பாறறி வளர்த்து
அனைவிட்டிநகத் தாயவருந்தும்போது அதுமை லியது.

(வெண்பா.)

சின்னப்பெருங்கருங்கயிர் மின் முபருந்த சானருந்தப் *
அன்ட நதுயிபி டமப்ப தாசுத்யம ாட. . *
பலகுனரு ன்ற யாவுடையனைமை ... . *
நிலகுண நீயத்தீ துநில் . . . . *

அதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்துபோயினர், பின்ப
அச்சிறுமைதையக் கள்வி போம ாது வளர்கலாநந்த தெ
ல்செய்து பதிரகாளியாட்சி ாருவனைகமகானறு நிறுவ ல
காட்டில சபாநாயகருடனை நிருததல்செய்து அருள் தா
ற்று அகோரவிரபத்ரரை விாகம்பணணகமகாண் டெய்விட
த்தருந்தார்.

வீரர்.

இதறிக முன்பு அவ்விடம்விட்டுப்போன இருவரும்
நிருவாரூரை யடைந்து ஒருமடத்திநகூடக கிலவாளபயிற்சி
நீதார். இந்நகு குழந்தையை யாவர்க ப்பாறறுவரோ று அதை
விட்டு நீங்கத தாயபருந்தும்போது அதுசொலலபடது.

(வெண்பா.)

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றவள்க்கு ....*
முண்ணும்படியறித் தாட்டுமவர்-நணனு .... *

(எ)

நமக்கும்படியளப்பா நாரியோர்பாகரீ..... ... . *
தமக்குந்தொழிலென்ன தான் .... *

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். அச்சுழலினை யைத் தனக்குப்பிள்ளையில்லாதபாப்பையனெம்னும் ஒருபிரா மணனெடுத்துவளர்தீது எழுவயதில் உபநயனஞ் செய்யதீதா டங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோமென் றுசொல்ல அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்முக த்தோனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் காமத்தினுல் சாபமன்றச் செய்தநாலில் யில்லையென்றுசாதிக்க அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் இதுமேலவிதியென்றுயாவரும் ஒத்துக்கொ ள்ள அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன் னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இந்நிற்க முன்புபோன அவ்விருவரும் வெளிப்மலிச் சாரலில் வந்துகூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள். இந்தக்குழந்தையை யாவிகாப்பாற்றுமாறென்று வருந்தியதை யிக்கு அருளிசெய்தது.

(வெண்பா.)

அன்னையயிற்றி லிருந்திவளீந்தவன்று .... *
பின்னுமெம்மைக்காண்டு வெம்முயே-மிம்மரவந்..... *

சூதிப்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவினை .... *
யாடுமன்பருமா னவன் ... . *

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். பிள்ளை அக்குறை நிறையை மலைக்குறவர்களர்ந்தார்கள் அவள் முற்பிறப்பில் யாகொண்டினில், மஹாவிஷ்ணுவினால் சீமாகிக்கப்பட்ட விடுதலையின்பவளிடத்திற் பிறந்த சுமாரியென்பவள் சுமாரக்கடவுளுக்குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர் வரப்படி தொண்டைமண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு நாயகியானாள்.

(திருவள்ளுவர்.)

மூன்பு போன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இறைப்பணத்தோப்பிற் கூடினார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக்குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அதை விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெண்பா.)

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவிசனுண்டோவில்லையோ.... *
வவ்வுயிரில்யாரெருவனல்லதேவா-வவ்வி..... .... *

(அ)

யருவதுகொண்டிப் கலிவதேனன்னே .... *
வருவதுதானே வரும்..... .... *

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போயினர். பின்பு சிவாலயத்திற்போ அருகேயுள்ள இலுப்பைமரத்தின் கீழிருந்த குழந்தை அவ்விலுப்பைமலரிற்றுளிக்குந்தேனையுணவுபூச்சம்பிரமாவாதலால்சிலகை எப்போபவிதம் சதுரிவந்த புஸ்தகமுங்கொண்டி வளர்கையில் கங்காகுலசிரோஷ்டகுகிய ஒருமன்னவனான் மனைவிபுத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலய சந்நிதியில் தயஞ்செய்திருந்தாள் அப்பொழுது உமாதேவி அவளுமுடைய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள்ளென் றருள்செய்து திருவள்ளுவமென்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அவளுமை அந்தக்குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்தன் புருஷன் கையிற்கொடுத்தாள். அவனுந் தன்கையிலிவாங்கிப்பேரானந்தமடைந்து அதுவந்த வரலாறுமுங்கேட்டி இப்படி இருவருமந்தப்பிள்ளையை நாளொருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர் சுற்றத்தார்கள் எதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ்சிப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பன்னெடுங்காலமாக காலில்லாத்து வளர்த்தார்கள் பின்பு திருவள்ளுவருமும் ஐந்துவயதானகாலத்துத் தன்பொருட்டி தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப்படுகிறார்களென்று அவர்களைப்பார்த்து எம்மை உங்களுக்கு வருத்தமுண்டாகிறதில்லை நாம்வேறிடத்திலிருக்கின்றோம், நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்று சொல்லி அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கனிதீர்க்கவந்த பெருமானென்றெண்ணவில்லையிருந்தோமே நீ இப்படி சொல்லலாமாவென்ன நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்குமபோது வந்துங்களுக்கு வேண்டி

யதைச் செய்தேனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கரு
கே ஒருடனே::ரதீரி னிழலிலேயிருந்தார், அப்பனேடரம் தன்
னடிவிட்டு நிழல் சாயாதிருக்கக்கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவ
னே முனிவரே கடவுளோ இவ்வுருவோடுவந்ததென்று துதிக்
க அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது மகிமையே
து யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்
விடத்தைவிட்டுநீங்கித்திருமூலர் போகர் முதலாகியசித்தர்களு
ம் மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்

(சு)

செய்வாரோடு கூடியிருந்தார் அங்கிருந்ததிருமூல ரிவனைக்கண்
டு வள்ளுவனோ பூர்வத்தில் நந்தி எனக்குபதேசம் பண்ணும்
போ தங்கேயிருந்தீரோ - உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளு
ம்படிக்கும அறமொரு னிள்பமென்று முப்பாலையுந் தமி
ழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்குவந் தவதரித்தீரோவென்
று துதிக்க நாயனரு மகிழ்ந்து அங்கேதவஞ்செய்வோரில் ஒரு
வராயிருந்து சகலசாஸ்தர பண்டிதராகுர் அக்காலத்தில் தொ
ண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமான து பயிர்களை அழித்து
ம் உயிர்களை வதைத்தும் அனேகந் துன்பஞ் செய்துவந்தது-

அப்பொழுது காவேரிப்பாக்கமென்னும் ஒருரில் ஆயிரம் வீர் கொண்டிழுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒரு வேளாளன் ஐந்தமேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும ஒருரும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிரசித்தம்பண்ணினான் - அது ஒருவராலுமாகாமலிருந்தது, பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலர். திபர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே யிருக்கும் பெரியோர்களை அடித்துச்சொல்ல அவர்கள் திருவள்ளுவநாயனாரை சொல்லென்றார்கள் அவரை வணங்கிச்சொன்னான் அப்போது சீவகாருணியராகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றுவதொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விபூதிபஞ்சாக்ஷரத்தால் வென்று யாவரையும். ரக்ஷித்தார் பின்பு அவ்வேளாளன் ஒருரும் அளவற்றதிரவியமுமல்லாமலும் நாயனுர் மோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியென்னும் தன்பெண்ணையுங் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனரிடத்துவந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக் கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன் - அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னான் நாயனுர் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக் காட்டவேண்டுங்காரணத்தை யோசித்து அந்தப்பெண்ணை நான்கொடுக்கு மணமில அன்னமாக்கி னனக்கிமானுஷ்விவாகஞ்செய்துகொள்வே னென்றார் அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்து சமைத்துப் படைத்தனள். நாயனரும் அங்கிகரித்து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்பு மனைவியுடன்மயிலையிலிவந்தோரில்லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றொழில் பாபமில்லாததென்று எலேலசிங்கனென்னும் வர்த்தகனிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைநெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ்செய்தி

ருந்தனர், பின்பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயக
ர் மடியிடசங்காரஞ்செய்து கெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்

(ஐ)

வபாவமைய பலவித நடனஞ்செய்ய அவளுந் தோல்வியடை
யாமலாடிவந்தாள் பின்பு ஸ்வாமி குண்டலங்கழன்றாடுங் காதி
லேதாமென சேரும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்தார்
அவளுமப்படியாட நாணிதோற்றாள். அப்பொழுதுதேவர்க
ள் சுவாமி தேவரீ ஊர்த்துவதாண்டவம் பண்ணிய தென்னகார
ணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க நீர் இருமபியேயிருந்து
ந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களாலும் தெரியுமென்றுசெல்ல
தேவர்களும்கபோ யவரைத்தேடக அவர்சொல்லியது.

(வெண்பா.)

பூவிலயனும் புரந்தரனும்பூவுலகைத்.... .... *
தாவியளந்தோனுந் தாழ்ந்துக்க-நாவி .... *
விழுதநக்கிறாயெனருள் மேலழயநீவேற்ற .... *
குழைநகுங்கும் பிஞ்ஞகனுங்கூத்து .... *

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒரு
நாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டி எலேலங்கிரி விட்டுக்குப்போ
யி செட்டியார் எங்கேயென்றுகேட்க அவர் சிவபூசைசெய்கி
ன்றார்கள் அவர் சிவபூசை இங்குசெய்கிறாரோ குப்பத்திற்
செய்கிறாரோவென்ன அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் சொ

ருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டுக் கொடுத்தனுப்பித் திரும்பி
வரவழைத்து நாயகருடைய உபயோகங்களில் வணங்கியபோ
து என்னைப் பற்றுகரத்தினின்று மெதுவாகத் தள்ளிவிட்டு
விண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நாயகர் அதைப் பொ
தையும் இன்னுஞ் சில மாறுகர்பக்குவதில்லாமை முதலிய
வினை, ஒருநாள் அவரையே யழைத்துக்கொண்டு ஒருவனதீரு
சென்று அங்கு வெள்ளம் பெருகிவரச்செய்தனர் அவர்கள்பய
து மறைந்திடமின்றி யிக்கரையிலிருந்துடன் போகமாட்டாமல்
விழிக்க ஏலேலசிங்கமாதிரம் தமமைத் தொடர்ந்துவர அவ
வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியி
லேறென்றுசொல்ல ஏலேலசிங்கமேறினார் பின்பு பிடித்தகொம்
பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள யோசியாமல்
விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருந்த ஏலேலசிங்கனை
த் தமது மடியின்மேல வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்
படிப்பட்ட சமுத்தரியமுள்ள மங்கையர்களிடமயக்கினு மயங்கா
த திடசித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார். பின்பு தம்மிடத்துக்கு
வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக் காச

னுகிய அசுசுதராஜனை ஒருநாள் ஏலேலசிங்கனோடு பேசிகொண்
டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே உம்முடை
ய ஞாயஞ்சரியனை அப்பேறுள்ளாகக் கேட்கலாகாதாவென்ன
அவர் நலமென்றுபோய் மற்றொருநாள் நாயகரைக்கண்டவி

ண்ணைப்பற்றிசெய்ய அவர் ஸ்வாமி கடாக்ஷிப்பானென்று அறுக்
கிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியா
ய் ஏகலைக்குரும் அவர்மனைவியும் நித்தியசாந்நித்தியம் பகவி
ன்வாலிபர் புறப்பட்டுத் தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்
குழந்தை எதனலெடுத்தார்கள். உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்த
னங்களிலே பாலசுரந்துபெருக அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடு
த்து ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்நிதானத்திற் கொண்டுபோ
னார்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு ஆழகானந்தனென நாமகரண
மபண்ணினார். உடனே ஏகலைசிங்கர் அச்சுதரை ஐயனென்றும்
அரசனிடத்திற்சென்று எனக்குத் தைவிகத்திலுல் குழந்தையு
ண்டாயிற்றென்று சொல்ல அவன் அப்படி தைவிகமாகுல்லன்
னிடத்திலும் அது வரலாமேயென்றான். அவ்விருவரும் இப்ப
டி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசனுடைய
யில் வந்திருந்தது. அதை அவன்கண்டு இது அழகானதம்மா
வென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு சுயரூபினி
கையிற்கொடுக்க அவள் வாங்கினவுடனே வீதனங்களினின்று
பால்பெருக அதனைக் குழந்தைக்குப்புகட்டினாள். இப்படியற்
புதமாயிருந்து பின்பு அசரீரியாக ஞானோபதேசம்செய்
து மகிமையோடிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் ஏகலைசிங்க
ரது கப்பல் கலாசட்டிபோக அமைக்கப்பட்டு அவர்
தம்மரசனுடனே சொல்ல அவன் நமமால்வரைன்ன உம்மு
டைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய் விண்ண
ப்பம பண்ணிக்கொள்ளுவதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து
ஏகலைசிங்கனை அழைப்பித்துக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கப்

பலித் கயிறுபூட்டி அனேகம படவுகார ரிழுத்திழுத் தெய்ய வவும் அசையாமற் பதிந்திருப்பதருல் அவர்களெல்லாஞ்சோர்ந்துகிடப்பதைக்கண்டு நாயனூர் அருளாருயிற்செல்று தமதுநிருக்கையாற்றிரூட்டி ஏலபாவென் றிழுங்களென்று கட்டளையிட, அப்படியே யிழுத்தார்கள் உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது. பின்பொருகாலம் மழையில்லாமபால் உலகத்தி ற் ருனியங் கொள்ளக்கிடையாமல் அனேகரிறந்துபோவதைக் கண்டு நாயனூர் தமக்கு அன்புள்ள மாணுக்கருகிய ஏலேலசிங்க

(பூ)

ஞபடியாதது நாயனுடைய பழைமைவாலமாயுகிறவனைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லியெல்லாம் வாங்கினவிலைக்கு குறுணிநேயற்றமாக விற்கக்கடவையென்றருள, அவரதுசொல்லை ஆகமமாகக்கொண்டு விற்றூர். பொருள் அதிவிரித்தியாய் மலைபோலுங்குவிந்தன. அவர்கட்டிவைத்திருந்த நெல்லுஎழு வருஷங்ருனறந்ததில்லை. பின்பு மழைபெய்து உலகம்க்ஷேமமா யடைந்தது, மறுபடி அவனையழைத்துக் குறுணிகுறைய விலென்றூர். அப்படியேவிற்றூர் அவரிடத்திருந்த நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப்போய்விட்டன. பின்பு நாயனூர் நீர்நெல்லுவிற்று விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கத்திரட்டிக் கடலிற்போட்டிவிடுமென, அவர் அப்படியேசெய்தார். அதை யொருபெருமீன்விழுங்கிற்று. திரைநாருக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைகாரர்வலையிலகட்டட்டது. அதனை அவர்கிழித்துப்போது அதன்வயிற்றில் மனிதமும போயிருப்பதைக

தொரு ஸ்தம்பமிருக்க, அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கருங் கபிலன் நெல்லிஸ்நானம்பலவனுமிடத்தற் போயஷித்தார். அதன் மேல் நடந்தவை முதலியவற்றியால் மனமயங்கி பிரகாசித்தது. அதில தமதுதேவி வெட்டியிருந்தலால் தம்பொருளன்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் ஏளவிலாத மகிழ்மிசட்து லோகரிரக்ஷ்ணபரா யிருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திரனிர்ப்பாகியதனை நீக்கினவருமாகிய அழகானந்தரும் சிலபெரி யோர்களுமாய் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து கற்றறிகெனிதாயிலும் மைபாத்து மும்மடைக்குமுதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமது பெயரால ஒருநூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, நாயனார் வேதாகம ஸாரங்களோத்திரட்டி அறம-பொருள்- இல்பமெனமு ப்பாலாக்கி - நூறாகவும - குறள் - வெண்பாவாற்பாடியருளினார். பின்பு அழகானந்தர் முதலாயிருந்த நாயனரோ யிவ்தகமகளை நெருங்கத்தானாச்செயிதலாம் போமென்ன, அப்போதே நாயனர் புறப்பட்டுத் தமதுமனைவியை யில்லிருந்தினிருந்தி தாம் வழிக்கொடுநடந்து இடைக்காடர்வசிக்கிற இடைச்சுரநாட்டை அணுகச்சேரிகையில் ஒளவைநேரிட அவளோடும இடைக்காடனைக்கண்டு தாழ்ந்செல்லும்வகையைச்சொல்ல இடைக்காடரும் நாயனரை நோக்கி இடையாலுங் கடைடாலு மழியுங்கடவுளென்று ஸ்வாமி தம்மைநிராகரித்த நற்றாராற்சுந்தரத்தாலாச் சபித்திருக்கிறார். ஈதலா லென்னலு முய்மாலு மழிவுபடப்

போகிறதாகையால் நாமும் வருகிறோம் வாருமென்று இடை
க்காடரும் ஔவையும் கூடவரப்பெற்று மதுரையையடைந்து
சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷணம்பண்
ணி ஸ்வாமியையும் அம்பாளையும் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமிசந்நி
தானத்தில் பாண்டியராசா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள்
ஔவை இடைக்காடர்முதலான வெளியோர்களிருத்து கேட்கு
மபடி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் மூப்பாலிலும் சங்கத்தார்
நெருங்கிற் றிகிலேறவும் ஏனையோர்நெருங்கிற் களிப்பேறவும் அரங்
கேற்றி முடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த
சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைப்புகழ்ந்து துதித்
தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஔவையும் மற்றவர்க
ளுந் தூந்நீ நுவர பொற்றுமனைத் தீர்த்தத்தின்கணுள்ள சங்க
ட்பலகையின்கண் தமிழ்க்கரசராக வீற்றிருக்கின்றவரீகளும்தய
தீதிலும் ஞானத்திலுந் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்த பெரி
யோராகிய திருவாதவூரரொன்னும் மானிக்கவாசக ஸ்வாமிகள்
அருளிச்செய்த திருவுந்தியார் நாலுற்றுக்கும் நூறுசூற்ற
ங் கூறினவரீகளுமை - சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பருக்ய தரு
மியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழிகொடுத்தற்பொருட்
டு அருளிசெய்த கொங்குதேரொன்னும் பாடலிற் குற்றங்கூற
ச் சோமசுந்தரனே வித்வானுயெழுந்தருளிவர றெற்றிக்கஸ்காட்
டினுங் குற்றங்குற்றமேயென்று கூறினவரீகளும் மற்றப்புல
வர்கள் பாடியபாடலிலியெல்லாங் கொள்ளாயிட்டு அகஸ்தியனாயி
ம் வெற்றிகொள்ளத்தக்கவிலக்கண விலக்கியவராச்சியுள்ளவரீக
ளுமாகிய நக்கீரராதிப் புலவரீகளுடைய வரிசையமும் சருக்கும்
புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக்கூட்டத்தில் புலி

டுகுந்தாம்போலவும், அராக்கூட்டத்திலிசருடனடைந்தாற்போ
லவும், யானைக்கூட்டத்திற் சிங்கமேறுசென்றாற்போலவும், மூங்
கிலனத்திற் றீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற்சென்று
அவர்கள் தமமைவிளவின அசனிவிளவிற்கெல்லாஞ் செந்தமி
ழ்ப்பாவா லுத்தரங்கொடுத்தார்,

பின்பு சங்கத்தார் நாயனாைதோக்கி வள்ளுவரோ நீர்பா
டியகுறளோ நாங்களொப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுள
அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளிபதெ
ந்தமிழ்நூலுக்கண்டா லிடங்கொடுக்குமாதலால் அது ஒப்புக்
கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாம் சம்மதியென்று சொல்ல,

அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருத்தொ
ண்டர்முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உடனே அப்ப
லகை நம்பிடத்திருந்த சங்கிதர்பாவரும் பெரும்பாடி
விழுமபாடி தெட்வத்தம்மம்பொருந்திய சிறு பூட புதிதாக
தினவாப்சுருங்கி அதற்குமாத்திரமிடம்பொருக்க சணபதி
கள்பாவருங் களிகூர்ந்தனர். அபருபலி நெல், வெண்மாகிய
வேதமொழுந், கவர் அருகுகளென்றுந் சுரிஞானமலை
றுஞ் சிலர் ஆகமமென்றுஞ் சிலர்டுராணங்களென்றுரு கூலவா
விபி மருவுபடமென்றுந் தர்மம் சத்தி ண்டியவாறே சொல்ல
ஸ்தபதிகளர் வராயும அபிருகவேஷமான தெலுங்காந்
சால நிசரும சாந்தமுகல்ல பாலஷிகாவிருகனர் பல
தா கருமஇ திருபுலின துபாயிதந்து ருடாடலிம்பா
ருளுக (பபாயநாம்றும, இதுவே விதவாங்களுடைய
பகவபவிரூமம, இர்தப்பபம் அர்நத மாதிரம் அதபஜிபர்க
ள் ஒருருவாகவந்து பாடப்பட்டிரூவெனறும, பபவிதபி க
கனவில பகர்சுமஇம்நந்தாகுந்தலையுகுமம்ரும், ப
ணபானவ நிவ்புலாத யிரணடடியா லளந்தார். இது எலலா ரு
ம நறபரீரதபாலாந்தெனறும், இது சடசமடத்துப மா
பொதுநாமெனறும, உட்சமபத்துக்க டிரிபநூமலம்மும,
இப்படிப கலஞரிபாவ்களும் அரசிகளுந் மற்றபருரும் பொ
டாடச்சாதிக்குமிப்பாடி பொற்றபய யில விழுநதுகுபிரா
வருந்திடபுலவர் நாறபதொண்பதின்மருரும மிகுகல பகர
ம்பெறி நாயனாரையும திருத்தொண்டபுராணம் புகழ்ந்தபாடி
ற்பதிதொண்பதினமருரும நாறபதுதொனபது பாடல பாடி
எதிர்தனர். அம்து திருவல்லிகேணி மாலியைப் பெயர்
பெறும்.

அச்சங்கரச்சாரும் உக்ரப்பிரவாஹியென்னும் பாரு
டையன் முதலானவர்களுமே உடந்தையானதைமாடத்தி லெ
ழுந்தருளப்பண்ணி இந்தூலை அகஸ்தியரும் ஏப்பக்கொளிப் பா
தென்ன விடமபெற்றுப் பொதியமலைக் குப்போய் அ ந்தி. ரீ
முதலானவர் மோக்கனாடு சாட்சாத்தாகிக்காண்பிக்க, அவ
ள் அடைந்த சந்தோஷத்தையும பகுந்தபாடலிடமு அனந்த
னாலுஞ்சொல்லமுடியாது. அப்பீடத்தில் கொஞ்சனாத்தீர்வரி
பட அவருக்கனுகரகித்து நாடரு அவர்களிடத்தில உத்தரவு
பெற்றுத் தாம முன்புபோம்படி வழியினர்படாதல்தல
ங்களோடெல்லாந் தாசனமபண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச்ச

(൩൫)

மீபமாகவருவதை அபபதுயாரும எதிலலிங்கருங் கேள்விப்ப
ட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அவரும்வந்து
தமதில்லறத்தில் வாசுகிமாதிருடனிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லின்கட்சென்
ற ஸ்வாமீ இல்லறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியே
னுக் கருளுகிரகிக்கவேண்டுமெனறு பலநாள்பணிசெய்து காத்
திருக்க, நாயனார் அவருக்குருத்தரமொன்றுஞ்சொல்லாமல் அவ
ரை அநுக்ரஹம்பண்ணி ஒருநாள் நமது வாசுகியென்றுமடமை
யான் கிணற்றில் சலந்தோகதிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க,
அந்த அமமாள் பயந்கிணற்றளவினில் தாக்கினருடனதை அப்

படியே நித்தனிட்டி வந்தனையும், மறுநாள் அந்த ஊர் மன் நாயனாருக்குப் பழைய பரிபாதிநிற்கையில், நாயனை னைக்கிளைசாதந்து கூடிவந்தனை, அந்த அம்மாள் சிந்தி தம் விழிநீர்கொண்டு சிறியனையு மறுநாள் நல்லாந் தியானத்தில் இருந்தருளுகாவிடத்தில் நாம் தெய்யும்போ னை கையிலிருந்த குழல்தவறி விழுந்ததைக்கேட்டு மனையா னேநோகித் திரும்கொண்டுவாவென்கொண்டுவந்தனையும் வந்திருந்தவர்களும், இப்படிப்பட்ட மனையாள்சிவத்தில் அன் னறமெபரிதென்னும், இவ்வுலகில் நறையறிம பெரிதென்று மெண்ணிக்கொண்டுதன்னுங்களாமற்போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாருந் திருமனைவியும் இவ்வாறுநடந்திவரு நாளில் வாசுதேமமாய் மோகூடனாடும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்க்க நாயனருமனம்வொன்றும். எம்னமனன நேசத்தென்று நினைவிருக்கு யவினம் பார்மாறும்போது ஒருதுபாத்திரத்திற கலமும் ஊனியும் வையமடக்கட்டனையி ட்ட தின்னதாமனமென்று தெரியவில்லையென்று தன்னாட்டார்ந் செய்ய தற்று நாயனார் அன்னம பறத்திநிற்கிறவி எழுந்து பரிசுத்தஞ்செய்வதற்கென்று சொல்லி, யுடனே மோகூடமாடந் தனர்.

(அப்போது நாயனர்சொல்லியது.)

(வெண்பா.)

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையோளே ... . ※
படிசொற்றவறாத பாவா-யடிவருடிப் .... ※
பின்றாங்கிழன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ..... .. ... ※

என்றருளி அந்தஅம்மாள் திருமேனியைச்சமாதிபண்ணி
னர். நாயனர் பின்னும் அநேகநாளிருந்து அநேகமகிமைக
ள்செய்து ஏலேலசிங்கர்முதலாகிய சிஷீர்களுக்குப் பூரண அநு
க்கிரகமுபண்ணிப் பின்பு ஏலேலசிங்கரை யழைத்து நமக்குப்
பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம்பரிபூரணமானபி
ன்பு நமதுதேகத்தைப் புரிகட்டியிழுத்து ஊர்க்குப் புறத்தில்
புதரிற்போட்டுவிடுமென் றனுக்கிரகஞ்செய்து நிஷ்டைகூடிப்
பரிபூரணமானவர்போ லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கர்பொற்பெ
ட்டியில் வைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந்து உடனே
நாயனர்விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான்சொன்னசொல்லைக்க
டவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானர்.
ஏலேலசிங்கரும நாயனர்கட்டளைப்படிசெய்யுமளவில் திருமே
னியிற்சிறியதசைகளைக்காகமுதலானதுகளருந்திப் பொன்ம
யமானதைக்கண்டு,பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து,அவர்திருமே
னியிருந்தவிடத் தாலயமெடுப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்,

திருவள்ளுவநாயனர்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

ஷ சரித்திரத்திரட்டுப்பாடமுகள்.

சொக்கநாதர்

தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம் - அகவல்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி.... ....*

காமஞ்சிலம்பாறகண்டதுமொழிமோ ....*

பயிலிய துகெழீஇயநட்பின ....*

மயிலியற்சிலம்பியயிற்றருவைகூந்தலி ....*

னறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே ....*

சொக்கநாதர் நக்கீரனைப்பார்த்துச்சொல்லியது.

(வெண்பா.)

அங்கங்குலையவரிவாவினைப்பூசிப் ... . *
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்-சங்கதனைக் .... *
கீள்டெனவறுத்துப்பிரித்தவெண்கவியை... .... *
யாராயுமுள்ளத்தவன் .... *

சொக்கநாதனைப்பார்த்து நக்கீரர்சொல்லியது.

(வெண்பா.)

சங்கறுப்பதெங்கள்குலந் சங்கரனுக்கேதுகுலம் ..... *
பங்கமடைந்தொன்றுமில்லாழுதாமே-சங்கை .... *
யரிந்துண்டுவாழ்வாமரமேனிநின்போல்.... .... *
விரந்துண்டுவாழ்வதிலை .... *

சங்கத்தாரைவெல்லவேண்டி ஒளவை ஞானக்
குறியாற் கைலைகைகள்பண்ணி இவையென்
னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

இவ்வளவுகண்ணிலி வ்வளவுசித்திடையா .... *
லிவ்வளவுபோன்ற விளமுலையா-லிவ்வளவாய்க் .... *
காமத்தலைவனையுங் காணுதுகன்றிலை..... .... *
ணமத்தைகாட்டுநறி நன்கு .... *

இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று
அக்குறிகளுக்கு ஔவை சொல்லியது

(வெண்பா.)

ஐயமிடினறநெறியைக்கைப்பிடிமி .... *
னிவ்வனமேவறும்மனத்தையிட்டுண்டின்-றெய்ப ..... *
மொருவனேபென்ன வுணரவல்லீரோ..... .... *
ருவிண்ணளந்து மறும்.... .... *

இப்படியென்று ஔவைசொல்லச் சங்கத்தார்நாண
முற்று இவளோவெல்லப்பாடுதற்றுதிருவள்ளுவனா
ப்பார்த்துநீயொந்தவூரென்றதற்கு அவர்சொல்லியது

(வெண்பா.)

னந்தவூரொன்றீ ரிருந்தவூர்நீர்கேளீ .... *
நந்தவூர்செய்தியறியீரோ-வந்தவூர்..... .... *
மூப்பாமூம்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமா .... *
யப்பாலும்பாழா யறும்..... .... *

என்றி துமுதலான ஞாலுரித்தமான செய்யுட்க
ளாலவர் வினவியவைகளுக் கெல்லாம் உத்தர
வு சொல்ல இவளையும் வல்வ தாகென்று,
இடைக்காடருடனே பேச அவர் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

ஆற்றங்கரையினருகிருந்தமாமரத்திற்..... *
காக்கையிருந்து கம்முகம்மெனக்-காக்கைதானே ..... *
யெய்யக்கோலில்லாம லிச்சிச்சென வெய்தாள் ..... *
வையக்கோனுரித்தன் மகன்..... *

இதுபோன்ற அநேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களா
லெழுதப்படாமலும் கற்றுக்கொள்ளப் படாம
லுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

இத்திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவமாலையே திறப்புப்பா
யிரமாதலின் ஆக்கியோன்பெயரோ வழியையெல்லை நூற்பெ
யர்யாப்பே நுதலியபொருளே கேட்போர் பயனேடாபெ
ண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே - காலங்

களேனகாரணமென் றிம்மூவகை யேற்றிமொழிநரு முளரோ.
என்று கூறப்பட்ட ஆசிரியரின் பெயர் முதலியனவெல்லாம்
அப்பாயிரத்திற்காண்க..... ❋

இந்நூலுரை வாசகங்கள் கற்றோர்மற்றோர் யாவர்க்கும் பொதுப்படப் பயன்படுதற்பொருட்டுப் பெருப்பாலும் புணர்ச்சி விகாரங்களை நீக்கிப் பதம்பதமாகப் பிரித்துக்காட்டப்பட்டன. தெளிவுக்காக ஒரோவிடத்து வடசொற்களுக்கு வடசிறப்பெழுத்துகளும் கூட்டப்பட்டன. மூலத்தில் வெளிப்படைப் பதங்களுக்கு உரைகள் எழுதப்படவில்லை ..... ❋

இந்நூலுரையிலேவைக்கப்பட்டகுறிகள்.

- இச்சிறுகிற்றுப் பதத்துக்குப்பின்னும்..... *
— இப்பெருங்கிற்றுஅதனுரைக்குப்பின்னும்..... *
() இவ்விருதலைப்பிறை - வருவிக்கப்பட்டசொற்களுக்கும்..... *
| இவ்வம்பு-வினைமுதலுக்குப்பின்னும்..... *

} இப்புட்சிறை-செயப்படுபொருளுக்குப்பின்னும்.....*

. இக்குத்து-முற்றுச்சொல்லுக்குப்பின்னும்.....*

❋ இவ்வுடு-பதவுரைக்கும்விசேஷவுரைக்கும்இடையிலும்.....*

[] இவ்விருதலைப்பகரம்-கருத்துரையினிருதுறத்தும்.....*

, இம்முன்-கூட்டுச்சொன்முதலியவற்றின்பின்னும்.....*

+ இப்புள்ளடிமுதலியன அடியிற் காட்டப்பட்டவற்றுக்கும் வைக்கப்பட்டன.....❋

பாலியல நிகாரவகராதிகள்

பால்.	பகுதம்.	அதிகாரம்.	டக்கம்.

அறிவுடைமை ..... ஈருகூ
அன்புடைமை ... ...உஅ
ஆள்வினைபுடைமை. .....உஊய
இகழ்..... ஊஎயசு
இடனறிதல் ..... ஈஅசு
இடுக்கணழியாமை.. .....உசூச
இரவச்சம்..... ....ஊஅகூ
இரவு... .... ஊஅரு
இல்வாழ்க்கை..... .....யஎ
இறைமாட்சி... .... ஈசஊ
இனியவைகூறல்... ..... ஊரு
குடிமை ... . ஊரூ
குறிப்பறிதல்.... ... . உசூச
குறிப்பறிதல் ... . சாக
குறிப்பறிவுறுத்தல்..... சசூசு
குற்றங்கடிதல்..... ஈசூஉ
கூடாநட்பு..... . ...ஊஈசு
கூடாவொழுக்கம் ... ... கூரு
கேள்வி.....,ஈருரு
கொடிக்கோன்மை.....உஈசூ
கொல்லாமை .... ஈயரு
சான்றாண்மை.... ..... கூஈஉ

(ம)

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.

சிற்றினஞ்சேராமை. .... ஈஎய
சுற்றந்தழால்..... ....ஈகூஅ
சூது . ...ஊசச
செங்கோன்மை .....உஈரு
செய்நன்றியறிதல் .... ஊகூ
சொல்வன்மை... ....உசக
தலைவனைச்சூறுதல்... ஊகூஎ
தவம்... .... கூஉ
தாளிப்படாமிருத்தி..... சசூகூ
தியட்பு ... .ஊஈஉ
படர்மெலிந்திரங்கல்... சஉஅ
படைச்செருக்கு ... ... உஅகூ
படைமாட்சி ... . உஅருி
பண்புடைமை. .... .. .ஊசுருி
பயனிலசொல்லாமை ... .சுஎ
பழைமை ...., ... உகூசூ
பிரிவாற்றாமை .... .சஉச
பிறனில்விழையாமை..... ருஉ
புகழ்.. ... . அய
புனர்ச்சிமகிழ்தல் .....சாருி

தீ வினையச்சம் .... எண்

துறவு .... ஈரெட்டு

தூது .... உருபது

தெரிந்துசெயல்வகை ஈரைந்து

தெரிந்துதெளிதல் ..... ஈராயிரம்

தெரிந்துவினையாடல் ... ஈராயிரத்தெட்டு

நடுவுநிலைமை .... முப்பது

நட்பாராய்தல் .... இருபது

நட்பு .... இருபத்தைந்து

நலம்புனைந்துரைத்தல் .. முப்பத்து

நன்றியில்செல்வம் ... ... ஈரைம்பது

நாடி .... ஒன்பது

நாடுடைமை .... ஒன்பது

நாடுத்துறையுரைத்தல் ... ஐம்பது

நிலையாமை ... ... நாற்பது

நிறையழிதல் .... முப்பது

நினைந்தவர் புலம்பல் .... முப்பத்து

நீத்தார் பெருமை .... ஐந்து

நெஞ்சொடுகிளத்தல் ... முப்பது

நெஞ்சொடுபுலத்தல் .... முப்பது

பகைத்திறந்தெரிதல் .... ஒன்பது

பகைமாட்சி .... ஈராயிரம்

பசப்புறுபருவரல் ..... முப்பது

புணர்ச்சிவிதும்பல் ..... முப்பது

புதல்வனைப்பெறுதல் ..... இருபது

புலவி .... முப்பது

புலவிநுணுக்கம் ..... முப்பது

புலான்மறுத்தல் .... ஒன்பது

புல்லறிவாண்மை .... ஈராயிரம்

புறக்கூறாமை .... முப்பது

பெண்வழிச்சேறல் ..... ஈராயிரம்

பெரியாரைத்துணைக்கோடல் } ..... ஈராயிரம்

பெரியாரைப் பிழையாமை } ..... ஈராயிரம்

பெருமை .... ஈராயிரம்

பேதைமை .... ஈராயிரம்

பொச்சாவாமை .... ஐம்பது

பொருள்செயல்வகை ... இருநூறு

பொழுதுகண்டிரங்கல் .. முப்பது

பொறையுடைமை .... இருபது

மடியின்மை .... ஐம்பது

மருந்து .... ஈராயிரம்

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் } ..... இருநூறு

மானம் .... இருபது

மெய்யுணர்தல் ..... ஈராயிரம்

வரைவின்மகளிர்.....ஙஙஎ
வலியறிதல்.....ளஎஅ
வாய்மை.....ஙஙஉ
வாழ்க்கைத்துணைநலம்.....உக
வான்சிறப்பு.....சுர
விருந்தோம்பல்.....ஙஉ
வினைசெயல்வகை.....உருஉ
வினைத்திட்பம்.....உசஅ
வினைத்தூய்மை.....உசரு
வெகுளாமை.....ளஎ
வெஃகாமை.....சுக
வெருவந்தசெய்யாமைஉஆயஉ

முற்றியது.

அறத்துப்பாலில். அதி.

பாயிரம்.....சு
இல்லறவியல்.....உய
துறவறவியல்.....யங
ஊழ்.....க

ஆகவகை-சு-க்குக்குறள்ஙஅய.

பொருட்பாலில். அதி.

அரசியல்.....உரு
அங்கவியல்.....ஙஉ

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு.....ய
நாடு.....க
அரண்.....க
பொருள்.....க
படை.....உ
நட்பு.....யஎ

ஒழிபியல்.....யங

ஆகவகை(ங)க்குக்குறள்-என

காமத்துப்பாலில். அதி.

களவியல்.....எ
கற்பியல்.....யஅ

இவற்றிதனுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது.....எ
தலைவியுரைப்பது.....யஉ
அம்மிருவருமுரைப்பதுசு

ஆகவகை(உ)க்குக்குறள்உருய

ஆக-அதிகாரம்.....ஙஙங
க்குக்குறள்.....ஙஙஙய

திருக்குறளுரை.

அறத்துப்பால்.

முகவுரை.

இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய பதங்களையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத வீட்டையும், வழியறிந்து அடைதற்கு உரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவையாவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்பனவாம். — அவைகளுள் - வீடெனப்படுவது - இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கவும், சொல்லவும், கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் - குறைவுறுமாகிய காரணவகையாலே யல்லாமல் இலக்கண வகையிலுமே சொல்லப்படாமையால் - நூல்களாலே சொல்லப்படுவன - மற்றை மூன்றுமே ஆம். — அவைகளுள் - அறமாவது - மனு முதலாகிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்தலும்,

விலக்கப்பட்டனவைகளை ஒழிதலும், ஆம்.—அஃது - ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், என மூன்றுவகைப்படும்.— அவைகளுள் - ஒழுக்கமாவது - பிராமணர் முதலாகிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலாகிய நிலைகளிலே நின்று அந்நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களின் வழுவாமல்நடத்தலாம்.— வழக்காவது - ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்று இருப்பவர் - அதுகாரணமாகத் தம்முள்ளே மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேலே செல்லுவது. அதுகடன்கோடல் முதலாகிய பதினெட்டுப் பதங்களையுடையதாம்.—தண்டமாவது - அவ்வொழுக்க வழியினும், வழக்குவழியினும், தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பதாடி அக்குற்றத்திற்குத் தருதியாகத தண்டித்தலாம்.—இவைகளுள் - வழக்கும், தண்டமும், உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கம்போல் மக்களுயிர்க்கு உறுதியைத் தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலாலேயல்லாமல் அறிவுமிகுதியாலும் தேசவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாலே சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.—அவ்வறத்தான் - தான்வகைநிலைகளை உடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடைமையால் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொது

தவிடல்புபற்றி - இல்லறம், துறவறம், எனவிருவகை நிலைகளா லே சொல்லப்பட்டது — அவற்றுள் இல்லறத்தை முதலிலே சொல்லத்தொடங்கி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறினர்.....

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

❀*❀*❀

முதலதிகாரம் - கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது - கவிதாள் வழிபடுகடவுளா யாயினும், எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு எற்புடைக்கடவுளாயினும், வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் - இவ்வாழ்த்து எற்புடைக்கடவு ளெனின்றறிக. எப்படி என்றால் - சத்துவமுதலாகிய முக்கு ணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக் குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சமபந்தம் உண் டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத் தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவனாயும் வாழ்த்துதல் முறைமை யாதலின். இவ்வாழ்த்து அமமூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொ ல்லினுமொன்று அறிக,..... ....,..... ... . ❀

அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி ,.... .....*....
பகவன் முதற்றே யுலகு ....க.

(இதனது பதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக ளெல்லாம் | — அகரமுதல - அகரமாகிய முதலியுடையன. — (அதுபோல்.) — உலகு | — ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனு

கியமுதலியுடைத்து. எ - று. ❋ எகாரம் - தேற்றத்தில்வந்த
து.— தமிழெழுத்துகளுக்கு மாத்திரமல்லாமல் வடவெழுத்
துகளுக்கும் முதலாதலிலேநாக்கி - எழுத்தெல்லாமெஞ்ஞா —
ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைவ.
டனான்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று.—உலகென்றது - இங்கே
உயிர்களின்மேலேநின்றது.—காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொ
ண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டி
தலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகின்மேல் வைத்துச்
சொல்லினர். அப்படிசொல்லினராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆ
திபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க.— + நாதமாத்திரையா
ன இயல்பாற் பிறந்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்
கை யறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதி
பகவனுக்குந்தலைமையும்,கொள்க.— தலைமைபற்றிவந்த அகர
த்திற்கும்,ஆதிபகவனுக்கும்,*பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம்சொல்

+ நாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது. * பிம்பப்
பிரதிபிம்பபாவம் = ஒப்புமையால் பிம்பமும் பிரதிபிம்பமுமென்றசொன்னல்

ல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி) [இப்பாட்டால் முதற்
கடவுளினிருப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கற்றதனலாய பயனென்கொல் வாலறிவ ❋
னற்றாடொழா அரெனின். - - உ.

இ-ள். கற்றதனல்- (எல்லாநூல்களையுங்கற்றவர்க்கு) அக்கல்
வியறிவினுல்—ஆய-உண்டாகிய—பயன் - பிரயோசனம் | —
என் - யாது.— வாலறிவன் - மெய்யறிவினையுடையவனது—ந

ற்றுள் - நல்லவடிகளை—தொழாஅொனின் - வணங்காராயின்.என்று.* எவனென்னும்விரைப்பெயர் என்னென்றுய் இல்லியென்னும்பொருளைக் குறிப்பித்துநின்றது. கொல்- அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். [ஆகமவறிவுக்குப் பயன் அவனடிகளைவணங்கிப்பிறவியை அறுத்தலென்பது இதனுற்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் - *
நிலமிசை நீடுவாழ்வார் - - - உ

இ-ள்.மலர்மிசை-(அன்பரது நெஞ்சமாகிய)தாமரைமலரிடத்து—ஏகினான் - சென்றவனது—மாணடி- பெருமைபொருந்தியவடிகளை—சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர்|—நிலமிசை- எல்லாவுலகங்களுக்கு மேலாகிய வுலகத்திலே—நீடுவாழ்வார்- அறிவில்லாமல் வாழ்வார்.எ-று. * மலர்போலுநெஞ்சை மலரென்றது உவமையாகுபெயர். அன்பினுலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர் நினைத்தவடிவோடு விளைந்து செல்லுதலினுலே - எனினென 'இறந்தகாலத்தாற்சொல்லினார் . இதுவினையெபற்றி வந்தகாலவழுவமைதி. சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ஊ)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில - - (எ)

இ.ள். வேண்டுதல்-(யாதொருபொருளையும்) விரும்புதலும்—வேண்டாமை-வெறுத்தலும்—இலான்- இல்லாதவனது—அடி - அடிகளை—சேர்ந்தார்க்கு -சேர்ந்தவர்க்கு—யாண்டும்- எக்காலத்திலும்—இடும்பை-பிறவித்துன்பங்கள்|—இல-உண்டாவனவில்லை.எ-று. * பிறவித்துன்பங்களாவன - தன்னைப்பற்

றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றிவருவதும், தெய்வத்தைப்ப
ற்றிவருவதும், எனமூவகையால் வருகிறதுன்பங்களாம். அது
சேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்புவெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை

ஐந்து அதிகாரம்

காரணமாக வருகிற மூவகைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ஞ

இ-ள். இருள்சேர் - மயக்கத்தைப் பற்றி வருகிற—இருவி
னையும் (நல்வினைதீவினையென்று) பிரண்டுவினைகளும்—சே
ரா- உண்டாகாவாம்.—இறைவன்- தலைவனது—பொருள்சேர்-
மெய்ம்மைசேர்ந்த—புகழ்- கீர்த்தியை—புரிந்தார் மாட்டு-வி
ரும்பினவரிடத்து-எ-று. ❋ இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவரா
லும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும்,
நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலால் இருவினையும் சேராவென்
றும், சொல்லினார். தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை உடைய
ரென்றுநினைத்து அறிவிலார் சொல்லுகிறபுகழ் பொருள் சேரா
தாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவனது புகழ்பொருள்சேர்
புகழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல். ஞ

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க ❋
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். - கூ.

இ-ள். பொறிவாயில் - (மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியென்னும்) ஐம்பொறிகளோவழிகளாகவுடைய — ஐந்து- ஐந்தாசை களையும்— அவித்தான் - அறுத்தவனது—பொய்தீர் - மெய்யான—ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே— நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர் | —நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல்எக்காலத்திலும் ஒருதன்மையராய்வாழ்வார், எ-று. ❋ ஊறு- சுவை- ஒளி-நாற்றம்- ஓசை-எனப்புலன்கள்ஐந்தாகலின் அவற்றிலேசெல்லுகிற ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐந்தவித்தானது ஒழுக்கவழி அவருந் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். [இவைநான்கு பாட்டாலும்- கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழிநின்றோரும், மோக்ஷத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது. - - - - - எ.

இ-ள். தனக்கு—உவமையில்லாதான்- (ஒருவிதத்திலும்) நிகரில்லாதவனது—தாள் - அடிகளை—சேர்ந்தார்க் கல்லால்- சேர்ந்தவர்க்கல்லது—மனக்கவலை - நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை—மாற்றல் - நீக்குதல்| —அரிது - உண்டாகாது.

❋ அறி - கடவுள்வாழ்த்து.

எ-று. ❋ இங்கே அரிது இல்லையென்னும் பொருளில் வந்தது அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையிலாலே பிறந்தும், இறந்தும் அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதாம். (எ)

அறவாழியந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற் *
பிறவாழி நீந்த லரிது. - - - அ.

இ-ள். அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுள தாள் - அடியாகிய (மாக்கலத்தை) —சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல்—பிறவாழி-(அதனின்) வேறாகிய கடலினை —நீந்தல்-கடத்தல் | —அரிது-கூடாது. எ-று. ❋ அறமென்பது ஒருவினாபயனெனவுட னெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தைமுன் பிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளும் இன்பமும்பிற வெனப்பட்டன. பல்வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளருக்குவடிவாகலின் அறவாழியந்தணனென்றார். அம்மாக்கலத்தைச்சேராதவர்களாகாரணத்து அவற்றுள்ளே அழுந்துவராகலின் நீந்தலரிதென்றார். தாட்டுணையென்னுமையால்வகரமேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான் *
றாளை வணங்காத் தலை. - - - கூ.

இ-ள். கோளில்- (தத்தமக்கேற்றபுலங்களைக்) கொள்ளுதலில்லாத—பொறியின் - பொறிகள்போல்—எண்குணத்தான்-எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது—தாளை-அடிகளை —வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள் | —குணமிலவே-பயன்படுதலுடையனவல்லவேயாம். எ-று. ❋ எண்குணங்களாவன-

தன்வயத்தனாதல் - தூயவுடம்பினனாதல் - இயற்கை யுணர்வி னனாதல் - முற்றுமுணர்தல் - இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குத ல் - பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின் பமுடைமை-என்பனவாம். இவைவகைவாகமத்திற்சொல்லப்பட் டன. காணுதகண்முதலானவைபோல் வணங்காததனாற்பயனி லவெனத்தனி மேடவ்வைத்துச்சொல்லினும் இறைம்பற்றி வாழ்த் தாதநாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங் கொள்க.

[இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றம் சொல்லப் பட்டது. (க)

உ

ஸ: அதி-கடவுள்வாழ்த்து.

பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா
நிறைவ னடிசேரா தார். - - ம.

இ-ள். இறைவன்-தனிவன து—அடி - பாதமாகிய (மரச்கல த்தை)—(சேர்ந்தவர்)—பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை—நீந்துவர்-கடப்பார்.—சேராதார்- (அதனைச்) சேராதவர்)—நீந்தார்-கடக்கமாட்டார். எ-று. சேர்ந்தவனொ ன்பதுவருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம்.பிறவி ஒன்றுக்கொ ன்றுகாரணகாரியசம்பந்தப்பட்டுக் கணையில்லாமல் வருதலால்- பிறவிப்பெருங்கட லென்றார். [கடவுளடிகளையே நினைப்பவ ர்க்குப்பிறவி நீங்குதலும், உலகியலையை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும்ஆகியவிரண்டும் இதனால்நியமிக்கப் பட்டன.] ம

அஃதாவது கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின் பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினது சிறப்பைச்சொல்லுதலாம். —அதிகார முறைமையும் இதனுல்விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் *
ரூனமிற்றமெம்றுணரற்பாற்று. க.

இ-ள். வான்-மழையானது—நின்று-(நடுவேநீங்காது)நிற்க—உலகம்-உயிர்களானவை—வழங்கிவருதலான்-நிலைபெற்றுவருகையினுலே—தான்-(அம்மழை)தான்|—+அமிழ்தமென்று-(உயிர்களுக்கு)அமிர்தமென்று—உணரற்பாற்று-அறியப்படுந்தன்மையையுடைத்தாம்.எ-று. * நிற்கவென்பது நின்றெனத்திரிந்தது. உயிர்கள்நிலைபெற்றுவருதலாவது-பிறப்பு நடுவேநீங்காமையால்-அவைவந்தாளும் உடம்போடு காணப்பட்டுவருதல். அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களைநிலைபெறச்செய்கிறமழையை அமிழ்தமென்றார். (க)

தப்பார்க்குத் தப்பாயதப்பாக்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாய தூஉமழை. - - உ

இ-ள். தப்பார்க்கு-உண்டாவார்க்கு—தப்பாய-தன்மையா

+ அமிழ்தமென்பதற்கு மருளற்றமனந்தெளிந்தவர்க்குஅமிழ்தமென்றுரையுமுளதாலெனவடமொழிநிகண்டு.

யெ — துப்பாக்கி - உணவுகளையுண்டாக்கி — துப்பாக்கு - (அவ்வுணவுகளை)உண்பவருக்கு— துப்பாயதூஉம் -(தானும்) உணவாய்நிற்பதும்—மழை|. எ-று ❋ தானும் உணவாதலாவது - தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். — சிறப்புடைய மனிதர்மேல்வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றையுயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும் —இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்றுபொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் - - ❋
தண்ணின்றுடற்றும் பசி - - - - - ரு.

இ-ள். விண் - மழையானது — நின்று- (பெய்யவேண்டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல் — பொய்ப்பின்-பொய்க்குமாயின்— விரிநீர்-கடலாலேசூழப்பட்ட—வியனுலகத்துள் - பரந்தவுலகத்தினுள்—பசி|— நின்று - நிலைபெற்று—உடற்றும்- (உயிர்களை)வருத்தும். எ-று ❋ கடலுடைத்தாயினும் அதனுலே பயனில்லையென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். —உணவில்லாமையினுலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம் (ரு)

ஏரினுழா அருழவர்புயலென்னும் - - - - ❋
வாரிவளங்குன்றிக்கால் - - - - - சு

இ-ள். உழவர்|—ஏரின் - ஏரினால்—உழார் — புயலென்னும்வாரி-மழையென்கிறவருவாய்—வளங்குன்றிக்கால் - (தன்) பயன்குறையின் எ-று ❋ குன்றியக்காலென்பது - குறைந்து நின்றது.—உணவில்லாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லியபடி. (சு)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே❋
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை - - - ரு.

இ-ள். கெடுப்பதூஉம் - பூமியினிடத்து வாழ்வாரைப்பெய்யாதுநின்று)கெடுப்பதும்--கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு—சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) —மற்றுங்கே-முன்கெடுத்ததுபோல் — எடுப்பதூஉம் - எடுப்பதும் — எல்லாம் - (இவை) யெல்லாம்(வல்லது|)—மழை. எ-று ❁ மற்று-வினைமாற்றில் வந்தது. கேடும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மனிதராதலால் - கெட்டார்க்கென்றார். — எல்லாமென்றது-அம்மனிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த லெடுத்தல்கள் பலவாகுகையேநோக்கி — வல்லதென்பது- + அவாய்நிலையால் வந்தது.—மழையினதுவல்லமையைச் சொல்லியபடி. (இ)

+ அவாய்நிலை ஒருசொல்மற்றொருசொல்லைக்கொள்ளுதற்கு அவாவிநிற்றல்.

உ-ஆம், அதி—வான்சிறப்பு.

வி சும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றுங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது. - - - - சு

இ-ள். விசும்பின - மேகத்தினின்றும் —துளி - துளிகள்—வீழினல்லால் - விழுந்துகாண்டலல்லது—மற்றுங்கே - வீழாதாயின் அப்போழ்தே — பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையையும்—காண்பு - காணுதல்|—அரிது. எ-று. ❁ விசும்பு - ஆகுபெயர்.—மற்று - வீழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்தது.—தலையுமென்னுமை இழிவுசிறப்பும்மை - விகாரத்தால் தொக்கது.—ஓரறிவுயிருமுள்ளாமற் போமென்பதாம். (சு)

நி லங்கடலுந் தன்னீரமை குன்றுந் தடிந்தெழிலி*
சாலுல்கா நாகிவிடின். - - - - எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும்|— தண்ணீர்மைகுன்றும் - தன்மையில் குறையும் — எழினிதான் - மேகந்தான் — தவறுது - (அதனைக்) குறைத்து — நல்காதாகிவிடின் - (அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின். எ-று. ❊ உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. தண்மையில் குறைதலாவது - நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமையும், மண்முதலானவை உண்டாகாமையும, ஆம்.—இங்ஙனங்குறைத்தலின்றது - முந்தில. — மலைநாடுமுதலாகிய கடலுங்குன்றும் - மழைவேண்டுமென்பதாம். [இவை எழு பாட்டாலும் உலகம் நடந்தற்கு மழை எதுவாதல் சொல்லப்பட்டது] (எ)

நிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் - - - ❊
வறக்குமேல் வாழ்நர்க்கு மீண்டு. - - - - அ

இ-ள். வாழ்நர்க்கும் - தேவர்களுக்கும் — ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே — நிறப்பொடு - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே — பூசனை - பூசையானது|—செல்லாது - நடவாது. —வானம்வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின். எ-று. ❊ உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. —விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால்-செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார்.— பூசையிலேதாழ்வு நேரச்செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார்.

தானந்தவமிரண்டுந் தங்காவியலுலகம் - - ❊
வானம்வழங்கா தெனின். - - - - - கூ

இ-ள் வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே— தானந்தவமிரண்டும்| —தங்கா - உளவாகாவாம்.— வானம் - மழை—வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின் எ-று. ❊ தானமாவது - தருமவழியால்வந்தபொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது.

தவமாவது மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கும் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டியுருக்கல்முதலானவை. மிகுதிபற்றி -தானம்இல்லறத்தின்மேலும்,தவம்- துறவறத்தின்மேலும், நின்றன. (கூ)

நீரின்றமையா துலகெனின்யார்யார்க்கும் *
வானின்றமையா தொழுக்கு..... ....ம

இ- ள். யார்யார்க்கும் = எவ்வகைமேம்பாட்டோர்க்கும்— நீர் - நீரை—இன்று = இல்லாமல்—உலகு -உலகியலானது—அமையாதெனின் = பொருந்தாதாயின் —ஒழுக்கு-(அந்நீரின் றுநடுவேநீங்காத) வொழுக்கமும்| — வான்-மழையை—இன்று- இல்லாம்ல்—அமையாது - பொருந்தாது.எ-று. இம்மையிலே அனுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொருளின்பங்களை யுலகியலென்றார். நடுவேநீங்காத வொழுக்கமாவது - எக்காலங்களிலும், எவ்விடங்களிலும், நீருண்டாயிருத்தல். நீரிலுமே பொருளின்பங்கள் பொருந்துதல்போல் - மழையிலுமே அந்நீரொழுக்கம் பொருந்துதல்எல்லாராலும் தெளியப்படுமென்பதைக்காட்டுதற்குநீரின் றமையா துலகெனி னென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்
லுதலாம். அவ்வறமுதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்
ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இதுவான்சிறப்பின் பின்
வைக்கப்பட்டது.

ஏழுக்கத்து நீத்தார்பெருமை விழுப்பத்து *
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு..... ....க

இ- ள். பனுவல் - நூல்களது — துணிவு-நிச்சயமானது — ஏழுக்கத்து - (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே நின்று — நீத்தார்-துறந்தவர்து —பெருமை - மகிமையை — விழுப்பத்து-மே
லானபலபொருள்களுள்ளும் —வேண்டும்- (இதுவேமேலான
தென்று)விரும்பும்.எ-று. தமக்குரிய வொழுக்கத்திலே நின்

ரு

ஐ ரு-ஆம், அதி—நீத்தார்பெருமை.

முற்றத்துறந்தவர் - தங்கள்தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப்புண்ணியம் வளரும், அது வளரப் பாபமும் தேயும், அதுதேய அறியாமைநீங்கும், அது நீங்க இது நித்தியம் இது அனித்தியம் என்கிறபகுத்தறிவும்- நிலையில்லாத இம்மைமறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும்- பிறவித் துன்பங்களும்- தோன்றும், அவைதோன்ற மோகஷத்தில் ஆசை உண்டாம். அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய விண்முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோகஷத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும்- நானென்ட

தாகிய அகங்காரமும்-விடும்,ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளை யும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம். தூல்செய்தவரது துணிவு தூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் *
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று ....உ.

இ-ள். துறந்தார்- (அகங்காரமமகாரங்களை)விட்டவரது— பெருமை - மகிமையை— துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையிலு லேசொல்லி அறியப்புகுந்தால் — (அளவுபடாமையால்) — வையத்து - இவ்வுலகத்திலே— இறந்தாரை - (பிறந்) திறந்தவரை —எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (யித்தனைபேர்களென்று அறியப்புகுந்தாற்போலும். எ- று. முடியா தென்பதாம். கொண்டாலென்பது கொண்டெனத்திரிந்து நின்றது. (உ)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார் *
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு..... ...ங.

இ-ள். இருமை- (பிறப்புவீடென்னு) மிரண்டனது —வகை - (தன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை — தெரிந்து - ஆராய்ந்து| —(அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) —ஈண்டி - இப்பிறப்பிலே— அறம் - துறவறத்தை— பூண்டார் - கொண்டவரது— பெருமை - மகிமையே — உலகு- உலகத்திலே — பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது. எ- று. பெருமையே யென்பதினேகாரம்விகாரத்தால் தொ

க்கது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப் பிரித்தவாற் பிரிநிலையேகாரம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளிலும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஈ-ஆம்-அதி — நீத்தார்பெருமை.

ஐ யவினென் னுந்தோட்டியா னேனைத்துங்காப்பான்*
வரவென்னு மெல்லைப்புக்கோர்வித்து ....சு

இ-ள், உரவென்னுந்தோட்டியான் - அறிவென்னுமங்குசத்திலே — ஒனைத்தும் - (பொறிகளாகிய யானைகளனைத்தையும் — காப்பான் - (தன்தன்புலன்களில்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன் | — வரவென்னுமெல்லைப்புக்கு - (எல்லாநிலங்களினும்) மேலானதென்றுசொல்லப்படுகிறமோக்ஷநிலத்துக்கு — ஓர்வித்து - ஒருவித்தாவான். எ-று. அந்நிலத்திலே போய் மூளாத்தலின் வித்தென்றார். இங்கே பிறத்தலும் இறத்தலும் வருகிறமனிதனல்லனென்பதாம். [எதுதேசவருவகவணி] (சு)

ஐ ந்தவித்தா னாற்றலகல்விசும்பு ளார்கோமா*
னிந்திரனே சாலுங் கரி ....ரு

இ-ள் ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற்செல்லுகின்ற) வைந்தாசைகளையுமொழித்தவனது — ஆற்றல் - வல்லமைக்கு — அகல்வி

சும்பளார் - அகன்றபொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு—கோமான் - தலைவனுகிய—இந்திரனே - தேவேந்திரனே|— சாலுங்கரி - போதுமானசாக்ஷியாம்.எ-று. ❋ ஐந்தாசைகளையும் நீக்காழல் சாபத்தைஅடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனுகிய கௌதமமுனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தானதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (இ)

செயற்கரியசெய்வார் பெரியர் சிறியர் .... *
செயற்கரிய செய்கலா தார்..... .... கூ.

இ-ள் (ஒத்தபிறப்பினராகியமனிதர்களிலே) — பெரியர் - பெரியோர்|— செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை}— செய்வார் — சிறியர் - சிறியோர்|— செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை—செய்கலார்தார் - செய்யமாட்டாதார் எ-று ❋ எனவே - பெரியோர் செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்யாதொன்பதும், சிறியோர்அவைகளைச் செய்வாதொன்பதும், தோன்றுதல் அறிக. செய்தற்கெளியவை - மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல் - ஆசைகொள்ளுதல் - கோபித்தல் - இவைமுதலானவையாம். செய்தற்கரியவை - இயமம் - நியமம் - இவைமுதலான என்வகையோகாங்கங்களாம். (ச)

யஉ கூ-ஆம் - அதி—நீத்தார் பெருமை.

சு வையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின்❋
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு ....ன

இ-ள். உலகு - உலகமானது | — சுவையொளியூறோசைநாற்றம் - சுவையும்ஒளியும்ஊறும்ஓசையும் நாற்றமும் — என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட — ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது — வகை - கூறுபாட்டை — தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்ததே. எ - று ❁ சுவை - ரசமும், ஒளி - ரூபமும், ஊறு - ஸ்பரிசமும், ஆம் — ஐந்தின் வகையாவன - அவைஐந்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கன்மேந்திரியங்களைந்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிகின்றபுருடனும், அவன்தெரிதற்குக்காரணமாகிய - மான் - அகங்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும், அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும், கொள்ளப்படும் இவ்விருபதினைந்து தத்துவக்கூட்டமல்லது உலகென வேறில்லையென்று உலகினது இருப்பைஅறிதலால் அறிவினிடத்ததாயிற்று. பூதமைந்து - நிலம் - நீர் - தீ - காற்று - வான். ஞானேந்திரியமைந்து - மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி. கன்மேந்திரியமைந்து - வாக்கு - பாதம் - பாணி - பாயு - உபஸ்தம். மூலப்பகுதி - மாயை. [இவைநான்குபாட்டாலும்பெருமைக்குக் காரணங்கள் - ஐம்பொறியடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும் - ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்..... ....அ.

இ-ள். நிறைமொழி - (பய)னிறைந்தசொல்லையுடைய — மாந்தர் - முனிவரது — பெருமை - மகிமையை — நிலத்து - நிலவுலகத்தில் — மறைமொழி - (அவரானேயாகச்சொல்லிய) மந்திரங்

களே| —காட்டிவிடும்-(பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும் என்று. ❋ பயனிறைந்தமொழியாவது அவர் அருளிஞலே சொன்னலும், கோபத்தினுலே சொன்னலும் அதனதன்பிரயோசனத்தைக் கொடுத்தே விடுகிற சொல். காட்டுதல்- பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி ❋
கணமேயுங் காத்த லரிது. .... கூ.

இ-ள். குணமென்னுங்குன்று - (துறவுமெய்யறிவு ஆசையி
ன்மை முதலான) தற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்— ஏறி நி
ன்ருர் - ஏறிநின்றமுனிவரது — வெகுளி - கோபமானது —
கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) க்ஷணகாலமேயாயினும் —
காத்தல் — (கோபிக்கப்பட்டவராலே) நடித்தல்| — அரிது -
அரிதாம். என்று. ❋ அசையாமையும் பெருமையும் பற்றிக் கு
ணங்களை மலையாக உருவகம் செய்தார். வருகிடான பழக்க
த்தினுலே ஒரோவிடத்துக் கோபம்தோன்றிய போதே அத
னை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலால் கணமேயென்றும்
நிறைமொழி மாந்தராகலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லினர்.
[இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவசரணசொல்லப் பட்டது]கூ

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ் ❋
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ....டு.

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா வுயிர்களின்மேலும்— செ
ந்தண்மை-செவ்வையானவருளை — பூண்டு - விரதமாகக்கொண்
டு — ஒழுகலான் - நடக்கையினுலே — அந்தணரென்போர் -
அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் | — அறவோர் - துறவற

த்தினின்றவர். எ-று. மற்று-அசை நிலை. அந்தணனென்பது அழகிய தண்மையை யுடையவனென்னுங் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகா தென்பது கருத்து.[அப்படி ஆணையுடையவராயினும் உயிர்களிடத்தே அருளுடையனென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

சு-ஆம், அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்டமூன்றுள் அறமானது மற்றைப் பொருளின்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை மறுமைவீடு என்கிறமூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்பதுசொல்லுதலாம் — அதிகார முறைமையும்

இதனாலே விளங்கும்.

நப்பீனுஞ்செல்வமும்மீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவன்மற்றுயிர்க்கு ....க

இ-ள். சிறப்பு-மோக்ஷத்தையும்]—ஈனும்-கொடுக்கும்.—

சு

சு-ஆம்-அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

செல்வமும் - (சுவர்க்கமுதலாகிய)செல்வத்தையும் } —கனும் - கொடுக்கும்.— (ஆதலால்) — உயிர்க்கு - (மனித)ருயிர்க்கு —அறத்தினூங்கு - தருமத்தினின்மேற்பட்ட — ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத்தருவது| — எவன் - யாது. எ - று ❁ ஒ - அசைநிலை - எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோக்ஷத்தைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல் [இதனால் அறத்தினும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பதுசொல்லப் பட்டது. (க)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை .... ❁
மறத்தலினூங் கில்லை கேடு..... .... உ

இ - ள் (ஒருவனுக்கு) —அறத்தினூங்கு - தருமஞ் (செய்தலின்)மேற்பட்ட — ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்|) — இல்லை. — அதனை - அத்தருமத்தை — மறத்தலினூங்கு - (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின்மேற் பட்ட—கேடு - கேட்டைத்(தருவதும்)—இல்லை. எ - று ❁ அறத்தினூங்காக்கமு மில்லையெனமுன்சொல்லப்பட்டதைமேற் அனுவதித்தார் - அதனுமேல் கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய படிறேற்கு [இதனால் அதுசெய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஒல்லும்வகையாலறவினை யோவாதே..... .....❁
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல் .... ஊ.

இ - ள் ஒல்லும்வகையால் - (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால் — அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை — ஓவாதே - இடைவிடாமல் — செல்லும்வாயெல்லாம் - (அது)செல்லுமிடங்

களிலுமெல்லாம் — செயல்- செய்யக்கடவர்.எ-று. ❋ கூடும் வகையாவது - இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம் சரீரநிலைக்கு ஏற்கவும், செய்தலாம். செல்லுமிடங்களாவன- மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றிலுமேல் செய்யப்படுகிற அறங்களாவன- நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும் நற்செயலும், ஆம் [இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

மனத்துக்கண் மாசில னாதலினனைத்தற
னூல நீர பிற..... ....சு.

இ-ள்.(அப்படியறஞ்செய்பவன்!) — (தனது)நெஞ்சினிட

+ அனுவாதமாகிய முன் சொல்லப்பட்டதையேமறுத்தெடுத்தற்பொருட்டுப்பின்னுஞ்சொல்லுதல்.

சு-ஆம்-அது — அறனவலியுறுத்தல். ஙஞ

த்து — மாசிலனாதல் ; குற்றமில்லாதவனாகக்கடவன்; — அறன்- தருமமாவது! — அனைத்து - அவ்வளவே. — பிற - அது ஒழிந்தசொல்லும்வேண்டுமது! — ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்ல)-ஆரவாரகுணத்தையுடையனவாம்.எ-று. ❋ குற்றம்- தீயவைநினைத்தல். பிறர் அறியவேண்டிச் செயப்படுதலால் ஆகுலநீரபிறவென்றார்.மனதிலே குற்றமுடையவனாகியபோதுஅதன்வழிப்பட்ட வாக்கினலும் காயத்தினலும் செயப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லையென்பதும் பெறப்பட்டது. (சு)

அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னன்கு❋
மிழுக்கா வியன்ற தறம்..... ....(ஙஞ)

இ-ள். அழுக்காறு -(பிறருயர்ச்சி)பொறாமையும்— அவா-

(நம்புல) வாசையுழ்—வெகுளி - (அவைகாரணமாகப் பிறர் நடவல்உண்டாகிற) கோபமும்' — இன்னுச்சொல் (அதுபற்றி வருகிற) கடுஞ்சொல்லும் — நான்கும் ஆகியவிந்நான்கினையும் — இழுக்கா - கடந்து — இயன்றது - (ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது | — அறம் - அறமாவது.எ - று. ❁ இதனால் இந்நான்கோடு கலந்து நடந்தது அறமெனப்பட்டதென்பதுங்கொள்க. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறத்தினியல்புசொல்லப்பட்டது. (இ)

அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது *
பொன்றுங்காற் பொன்றுத் துணை,.....சு.

இ - ள். (நாம்இப்போதுஇளையேமாகலின்) — அன்று - இறக்குநாளில் — அறிவாமென்னுது - செய்வேமாமென்று நினையாமல் — அறம் - தருமத்தை} — செய்க - (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவீர். — அது - அப்படிச்செய்யப்பட்டதருமமானது | — பொன்றுங்கால் - உடம்பினின்றுமுயிர் போங்காலத்து — பொன்றுத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். எ - று. ❁ மற்று - அசைநிலை. செய்தவுடம்பழியவும்உயிரோடுகூடி மற்றையுடம்பிலும்செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று. [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிற போதே செய்கவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறத்தாறிதுவென வேண்டா சிவிகை.... *
பொறுத்தானோ டோர்த்தானிடை.... .....எ.

இ - ள். அறத்தாறு - தருமத்தின்படி — இதுவென - இது

கென்று (ஆகமவளவையால்) அறிவிக்க—வேண்டா-வேண்டு யதில்லை—சிவிகை-தண்டிகையை—பொறுத்தானேறி-சுமப் பவனேறு—ஊர்ந்தானிடை-செலுத்துவோனிடத்துக்(கா ட்சியளவையினுலேயே அறியப்படும்.) எ-று. ❁ எனவென் றதனுல் சொல்லளவையாகிய ஆகமபிரமாணமும், பொறுத் தானேறூர்ந்தா னிடையென்றதனுல் - காட்சியளவையாகிய. பிரத்தியகூபிரமாணமும், கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமெ ன்பதுகுறைந்து நின்றதனுல்-சொல்லெச்சம். [இதனுல் அழி யாததுணையாதலி தெளிவிக்கப்பட்டது.] (எ)

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுற்றினஃதொருவன் ❁
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்..... அ

இ-ள். ஒருவன்—வீழ்நாள்-(செய்யாமற்) கழியுநாள்—படாமை-உண்டாகாமல்—நன்று-தருமத்தை—ஆற்றின்-செய்வானுயின்—அஃது-அச்செய்கையானது|—வாழ்நாள்-(அவன்சரீரத்தோடுகூடி) வாழுநாளது—வழி-(வரு)வழியை —அடைக்குங்கல்-(வாராம)லடைக்குங்கல்லாம். எ-று.❁ அஞ் ஞானம்-அகங்காரம்-அவா-விருப்பு-வெறுப்பு-என்கிற-ஐவ கைக்குற்றங்களால் வருகிற-நல்வினை-தீவினை-என்கிற இருவ கைவினைகளும் உள்ளவளவைக்கும் உயிர் உடம்போடு கூடநின் று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கும் ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.] (அ)

அறத்தான் வருவதே யின்பமற்றெல்லாம் *
புறத்தபுகழுமில. .... கூ

இ-ள் அறத்தான் - இல்லறத்தோடுபொருந்தி — வருவதே-வருமின்பமே| —இன்பம் - இன்பமாகும் —மற்றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருவனவெல்லாம்| — (இன்பமாயினும்)—புறந்த-துன்பத்துட்சேர்வனவாம் — (அதுவுமல்லாமல்)—புகழும் - புகழையும்} —இல - உடையனவல்ல.எ-று.

இன்பம்-காமத்தினாலுண்டாவது. இன்பத்தினிற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தால் வரும்பிறவில் வினைவழுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின்புதுன்பமாய் விளைதலாற் புறத்தவென்றார். புகழுமில்லவெனவே : அறத்தோடு வருவதாயினின்பம் புகழுமுண்டாமென்பது பெறும்.[இதனால் அறஞ்செய்வானே இம்மைமின்பமும், புகழும், மறுமைமின்பமும் உளவாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

செயற்பால தோருமறனே யொருவற .... *
குயற்பால தோரும் பழி. .... ஐ.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—செயற்பாலது - செய்தற்ற

ன்மையது | —அறனே - நல்வினையே —உயற்பாலது - ஒழிதற்றன்மையது | —பழி(யே) - தீவினையே. எ-று. ❁ நேற்பே காரம்பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. ஒருமிரண்டும் - அசைநிலைகள். பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப்பழியென்றார். இதனுட் செய்வதும், ஒழிவதும், நியமிக்கப்பட்டன.] (ய)

பாயிரமுற்றிற்று.

இல்லறம்

இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடையமனைவியோடு கூடிச் செயப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ரு-ஆம், அதி.—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது மனையாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பாம். இல்வாழ்க்கைநிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.....

இ-ள். இல்வாழ்வானென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்படுவோன் | —இயல்புடைய - (துறவு

றத்) தன்மையையுடைய — மூவர்க்கும் - (மற்றை) மூவர்க்கும் — நல்லாற்றில் - (அவரது) நல் (லொழுக்க) வழிகளில் — நின்ற - நிலைபெற்ற — துணை - துணையாவான். எ - று. ❁ இல்லென்பது அதனதத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றை மூவரும் ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும் விரதங்காக்கின்றவனும் ஆசாரியனும், காட்டினிடத்தேபோய் மீளுவி

யோடு தவஞ்செய்கிறவனுகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டவனுகிய சன்னியாசியும், என்றறிக. இல்வாழ்வான் - பசி - நோய் - குளிர் - முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறுவாராமல் உண்டி மருந்து முதலானவை கொடுத்து அவரவரொழுக்கவழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையிறலே நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார் (க)

துறந்தார்க்குந் துய்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு *
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. .... உ.

இ - ள். துறந்தார்க்கும் - (ஆதாரமானவரிலே) விடப்பட்டோர்க்கும — துய்வாதவர்க்கும - வறுமைப்பட்டவர்க்கும் — இறந்தார்க்கும - (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும் — இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வானென்றுசொல்லப்படுவானே | — துணை - துணையாவான். எ - று. ❁ ஆதாரமானவரிலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாஷமொழிய அவர்க்கு ஆதார

மாய்நின்று வேண்டுவனசெய்தலாலும், வறுமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும்;இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடன்முதலானவைசெய்து நல்லாதினைய அடைவித்தலாலும், ஆணையன்றோ. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இல்வாழ்க்கை எல்லா புடகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.உ

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.....

இ-ள், தென்புலத்தார் -பிதிரரும்—தெய்வம் - தேவரும்-விருந்து - அதிதியரும்—ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்—தான் - தானும—என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் செயப்படுகின்ற—ஆறு- (அற) வழியை—ஓம்பல்-வழுவாமற்செய்தல்!—தலை - (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையயறமாம்.எ-று. ஆற்று-அசைநிலை. பிதிரர் - ஓர்தேவசாதியார், அவர்க்கு இடமதெற்காதலின் - தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வம் - சாதியொருமை.விருந்து-புதுமை. அதனிங்கேடுதியவராய்வந்தவரை உணர்த்தலின்றலை ஆகுபெயர். தான்கெவ்வையா யிருந்துகொண்டு எவ்வாவறங்களையும் செய்யவேண்டுதலின் .தன்னைக்காப்பாற்றுதலும் அறமாயிற்று. இவ்வைவந்தவகையும் தருமஞ் செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்றார். இவ்வைந்திடங்களுக்கும் ஐந்தபங்கு வேண்டுத

லால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று. (கூ)

பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின்வாழ்க்கை *
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். - - ச

இ-ள்.(பொருள்சம்பாதிக்கும்போது)—பழி - பாபத்துக்கு—அஞ்சி-பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து)—பாத்து - (அப் பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு—ஊண்ண-(தான்)உண்ணுதலை—வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல் வாழ்க்கையானது—உடைத்தாயின் - உடையதானால்—வழி - (அவனது) சந்ததியானது—எஞ்சல் - குறைதல்|—எஞ்ஞான்றும - எந்நாளும்—இல்- இல்லை, எ-று ❋ பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்டால் அறமானது பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்தத அழியுமாதலால் பழியஞ்சியென்றார். வாழ்பவனது உடைமைவாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை *
பண்பும் பயனு மது. - - ஞ.

இ-ள்.இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது—அன்பும்- (தன்மனையாளிடத்துச்செய்யத்தகு) மன் பினையும்—அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும்—உடைத்தாயின் - உடைத்தாதலால்—அது - அவ்வுடைமையானது|— (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு)—பண்பும் - குணமும்—பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம். எ - று ❋ மனையாளு

க்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாதபோது இல்ல
றம் முடிவுபெறுதாகையால் அன்புடைமை பண்டமும், அறமு
டைமை பயனும், ஆயின. அன்பையும், அறனையும், முன்வைத்
த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், ப
யனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. [இவைமூன்றுபாட்டா
லும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒட்டப் பெறுவ தெவன். - - சு.

இ - ள். (ஒருவன்)—இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையை—
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்—ஆற்றின் - செலுத்துவா
னாயின்—புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியி

உய இல்-ஆம்,அதி.—இல்வாழ்க்கை.

லே—போய் - சென்று—பெறுவது - பெறும்பயன் | —எவ
ன்-யாது. எ-று தருமத்தின்வழி - பழியஞ்சிப்பகுத் துண்
ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன் சொல்லப்பட்டவழியா
ம்.புறத்தாறு-மனையை விட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நி
லை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்
போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (சு)

இயல்பிலா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் *
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. - - எ.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலேநின்று—இயல்பி

னன். (அதற்குரிய) வியல்போடுகூடி—வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவனென்றுசொல்லப்படுவோன் | — முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலங்களைவிட) முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும் — தலை - மேற்பட்டவனுவான். எ - று ❋ முற்றத்துறந்தவராகியசன்னியாசிகள் ஐம்புலங்களை விட்டமையால், முயல்வானென்றது - வனத்திலே தவம் செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை. இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சிசெய்யாமலே பயனேற்பெறுதலினாலே தலையென்றார். (எ)

அற்றி னெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேரன்மை யுடைத்து. - அ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்)—ஆற்றின்-(தமது) வழியிலே—ஒழுக்கி - நடத்தி—அறன் - (தானுந்தன்) னறத்தினின்றும்—இழுக்கா-தவறுத—இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது | — நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும்—நோன்மை - பொறுமையை—உடைத்து உடையதாம். எறு. ❋ பசிமுதலான இடையூறு தீர்த்தலால் ஆற்றினெழுக்கியென்றார். நோற்பானென்பது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையும் பொறுத்தலில்லாமையால் நோற்பாரி னேரன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. - கூ.

(நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது | —இல்வாழ்க்கையே. — (மற்றைத்துறவறமோவென்னில்) — அஃதும் - அதுவும் | —பிறன்பழிப்பது - பிறனைப் பழிக்கப்படுவதை | —இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால் — நன்று - (அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மையதாக) நன்றும். எ-று. ❋ ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும்பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை அஃதென்பது சுட்டிநின்றது. பிறன்பழிப்ப தென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டியவருத்தம் உண்டாயிருத்தலால் அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் இது நிறைவேறுவது எளிது, ஆகலால் அப்படிப்பட்டதுறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும் போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவைநான்குபாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று அதனைச்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் - ஐ.

இ-ள். வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழுமியல்பினால் —வையத்துள்- மண்ணுலகத்துள் —வாழ்பவன் | —(மண்ணுலகத்தானேயாயினும்) —வானுறையும் - விண்ணுலகத்திலிரு

க்கின்ற—தெய்வத்துள் - தேவருள்—வைக்கப்படும் - (ஒருவ னுக) வைத்து நன்றாகமதிக்கப்படுவான். எ-று. ❋ பின்னே தேவனுப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமா யிருக்கையால் தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது] இம்மைப் பயன் புகழ். அதை இறுதியிலே சொல்லுகிறார். (ம)

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋ ❋❋❋ ❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

சு - ஆம். அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனை யாளது நன்மையாம். இதனாலேயே அதிகாரமுறைமை யும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. - க.

இ-ள். மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க—மாண்புடைய

உ சு - ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்

ளாகி - நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாகி—தற்கொண் டான் - தன்னைக்கொண்டவனது—வளத்தக்காள் வாழ்க்கை - வரவுக்குத்தகுந்தவாழ்க்கையையுடையவள் | —துணை - (அவ்வி ல்லறத்துக்குத்) துணையாவாள். எ-று. ❋ நற்குணங்களாவன - துறந்தவனையுபசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத் தே யருளுடைமையும், முதலானவையாம். நற்செய்கைகளா வன - வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி

வதற்கும், உண்டி சமைத்தல்லல்லாமற்கும், உபகாரஞ்செய்
தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவ
து - முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விர
ண்டு நன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது (க)

மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை*
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். - - .. உ.

இ - ள். மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குண நற்
செய்கைகள் — இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிட்த்தே
— இல்லாயின் - இவ்வியாயின் — வாழ்க்கை - அவ்வில்வாழ்க்கை
யானது | — எனைமாட்சித்தாயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வள
விற்பெருமையை உடையதாயினும் — இல் - அப்பெருமையை
உடையதன்று. எ - று. * படன்படாலைமயால் இல்லையென்றார்.

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாள் ளுள்ளதெ *
னில்லவண் மாணாக் கடை. - .. - ரு.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — இல்லவள் - மனையாள் — மாண்பா
ளுள் - நற்குண நற்செய்கையளாயிருந்தால் — இல்லது - இல்
லாதது | — என் - யாது. — இல்லவள் - அம்மனையாள் — மாணாக்
கடை - அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால் — உள்ளது | — என்
யாது. எ - று. * மாண்பென்னும் குணப்பெயர் இங்கே அத
னை உடையவளுக்கு ஆயிற்று.] இவ்விரண்டுபாட்டாலும் இல்
வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்
கையே மற்றையவையல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. (ரு)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுளகற்பென்னுந் *
திண்மையுண் டாகப் பெறின். - - ச.

இ - ள் (ஒருவன் பெறுதற்குரிய டொருள்களுள்) — பெண் ணின் - மானுபாளினும் — பெருந்தக்க - உயர்வாகியபொருள்க

ளீ — யா - எவை | — உல - இருக்கின்றன. — கற்பென்னுந்தி ண்மை - கற்பென்னுங்கலங்காநிலைமை — உண்டாகப்பெறின் - (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால் - எ - று. ❋ கற்பு டையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் எதுவாம்பொ ருள்கள் வேறில்லாமையால் - யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ச)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை. - - - ஙி.

இ-ள். தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை — தொழாள் - வணங்கா ளாகி — கொழுநன் - (தனதுதெய்வமாகிய) கணவனை — தொ ழுது - வணங்கா நின்று — எழுவாள் - (நித்திரைவிட்) டெழுந்திரு ப்பவள் — பெய்யென - பெய்யென்றுசொல்ல - மழை - மழை யானது | — பெய்யும். எ - று. ❋ தெய்வந்தொழுதற்கு மனம் தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின் - தொழுதெழுவாளென் றார். தொழாநின்றென்பது - தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வமும் எவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவ ளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது] (ஙி)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். - - சு.

இ-ள். தற்காத்து - (கற்பினின் றும் வழுவாமல்) தன்னைக்கா
ப்பாற்றிக்கொண்டு — தற்கொண்டான்பேணி - தன்னைக்கொ
ண்டவனையும் (உண்டி முதலானவற்றால்) உபசரித்து—தகை
சான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைந்த—சொற்கா
த்து - புகழை (நீங்காமற்) காட்பாற்றி—சோர்விலாள் - (முன்
சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவி)யில்லா
தவளே|—பெண் - பெண்ணரசாள்.எ-று. ❋ தன்னிடத்துப்பு
கழாவது - ஊரார்கற்பிலுலே தன்னைப்புகழ்வது. [இதனால் த
ன்னைப் புகழ்தல் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)

நிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யுமகளிர் ❋
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. - - - - எ.

இ-ள். மகளிர்- பெண்மாரை—நிறை - நிறையிலுலே—காக்
கும்-(தலைவர்) காக்கும்—காப்பு - காவலான்று|—எவன் - என்
னபிரயோசனத்தை}—செய்யும்.—நிறை - (தமது) நிறையா

ல்—காக்கும் - (அவர்) காக்கும்—காப்பே-காவலே|—தலை.
முதன்மையானகாவல்.எ-று- ❋ நிறை-மதிற்காவல் வாயிற்கா
வல் முதலானவை. நிறை-மனதைக்கற்பின்வழியிலேநிறுத்தல்
காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்கா
வலாலே பயன் இல்லை என்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலை

மென்றார். [இதனால் தன்னைக் காத்தவினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. - - - - - - (அ)

இ-ள். பெண்டிர்|—பெற்றான்-(தம்மைக்)-கொண்டகணவனை—பெறின்-(பூசித்தல்)பெறுவராயின்—புத்தேளிர்-தேவர்—வாழும்-வாழ்தற்கிடமாகிய—உலகு-உலகத்தில்—பெருஞ்சிறப்பு-(அவராற்செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை—பெறுவர்.எ-று. பூசித்தல்-வருவிக்கப்படுதலால்சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. - - - - - கூ.

இ-ள். புகழ்-கீர்த்தியை—புரிந்த-விரும்பிய—இல்-மனையாளை—இலோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு—இகழ்வார்முன்-(தம்மை)யிகழ்ந்துபேசும்பகைவர்முன்—ஏறுபோல்-ஆண்சிங்கம்போலும்—பீடுநடை-பெருமிதநடை|—இல்லை. எ-று. புரிந்தவென்பதனீறு விகாரத்தாலே தொக்கது. பெருமிதநடையாவது-சிங்கவேறு நடையினால் உபமானமாதலால் ஏறுபோலென்றார். [இதனால்புகழைக்காப்பாற்றுதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] - - (கூ)

மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

னன்கல னன்மக்கட் பேறு. - ஆ

இ-ள் (அறிந்தோர்)—மனை - மனையாளது—மாட்சி - நற்குணநற்செய்கைகளை}—மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்—என்ப - என்றுசொல்லுவார்.—நன்மக்கட்பேறு - நல்லபுதல்வரைப்பெறுதலே}—அதன் - அவற்றுக்கு—நன்கலன் - நல்லவாபரணம்—(என்ப)-என்றுசொல்லுவார்.எ-று. ❋ அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை. [இசனல்வாஅ-ஆம், அதி—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

பூஉகைத்துணைக்காவதோரணிகலம்சொல்லி அதனுல்பின்வருவதாகிய அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செயப்பட்டது.] (ஆ)

எ-ஆம், அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்-

அஃதாவது - முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலாலும். அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் - அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம்.

அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த ❋
மக்கட்பே றல்ல பிற. - - - - க.

இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள்—அறிவறிந்த - அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய—மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப்பெறுதலேயல்லது — பிற - மற்றை

ப்பேறுகளை--யாம் | --அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை. எ - று. ❁

அதற்குக் காரணமாகிய வுரிமை அவ்வறிவுகளிலுண்டாக்கியே விடுதலின் அந்நூனிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லிற்றுர். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களென்னும்பெயர்பெறாதபால ஒழித்துநின்றது. [இதனுள்ள புதல்வனைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (க)

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்❁
பண்புடை மக்கட் பெறின். - - - உ

இ-ள். எழுபிறப்பும் - (வினைவசத்தினாலே உண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும் --தீயவை - துன்பங்கள் | --தீண்டா - (சென்று ஒருவனை) யடையாவாம். --பழிபிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத --பண்புடை - நற்குணங்களையுடைய --மக்கட் பெறின் - புதல்வனைப் பெறுவானாயின். எ - று. ❁ தந்தைதாய்களதுதீவினை தேய்தற்பொருட்டும் அவனைக்குறித்துப் புதல்வாதலெய்யப்படினும் தானதருமங்களுக்கு அவனது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடைமக்களென்றுர். எழுபிறப்பு - எழுதலுமுறைபுமாம். எழுபிறப்பாவன - தேவர் - மனிதர் - விலங்கு - பறவை - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம் - என்பன.] (உ)

எ

உசு எ-ஆம், அதி --புதல்வனைபடைபறுதல்.

தம்பொருள் என்பதம் மக்கள வர்பொருள் ❁
தந்தம் வினையான் வரும். - - - ரு.

இ-ள். தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரை—தம்பொருள்-தம்முடையபொருள்கள்-என்ப-என்றுசொல்லுவார்.) அறிந்தோர்|)-அவர்பொருள்-அப்புதல்வர் சம்பாதித்தபொருள்கள்|—தந்தம்வினையான்-தம்மைமேற்குறித்து அவர்செய்யும்நல்வினையிலேலே—வரும்-(தம்மிடத்து) வரும். (ஆதலால்) எ-று. பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருள்எனவுபசரித்தார்.

[இவை இரண்டு பாட்டாலும் நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது (கூ)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் *
சிறுகை யளாவிய கூழ். - - - சு.

இ-ள்-தம்மக்கள்-தம்முடையமக்களது—சிறுகை-சிறிய கைகளால்-அளாவிய-நுழையப்பட்ட—கூழ்-சோறானது|—அமிழ்தினும்.(சுவையிலுமேலதிருந்த) அமிர்தத்தினும்—ஆற்ற வினிது-மிகயுமினிமையையுடைத்தாயிருக்கும் எ-று. சிறுகையளாவல்-தாய் தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்போது மேற்றைநாழுவுகைமுதலாயின.] (சு)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் *
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. - - - ரு

இ-ள்.உடற்கு(ஒருவனது) உடம்புக்கு-இன்பம்-இன்பமாவது|—மக்கள்-மக்களது—மெய்-உடம்பை—தீண்டல்-தொடுதல்.—செவிக்கு-(அவனது) காதுக்கு—இன்பம்-இன்பமாவது—அவர்-அவரது—சொல்-சொற்களை—கேட்டல்.கேட்குதல்.—எ-று. மற்று-அசைநிலை.பிள்ளைகள

து மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர்கற்றறிந்துபேசுஞ்சொல்லும் இன்பமாகவின் - அவையிரண்டுக்கும் பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டல்களினுலுண்டாகும் இன்பங்களுள் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள்.] (நி)

குழவினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண் *
மழலைச்சொற் கேளா தவர். - - சு.

இ-ள். தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது— மழலைச்சொல்; குழலைச்சொற்களை—கேளாதவர்;—குழல் - குழலினிசை;—

ன-ஆம், அது—புதல்வனைப்பெறுதல். உன

இனிது—யாழ்-வீணையினிசை-இனிது—என்ப - என்றுசொல்லுவார். ன-று. குழல்-யாழ் - அவற்றினிசையைக்காட்டிலால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றிலும் மழலைச்சொல் இனிதென்றுசொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையாற்சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (சு)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து *
முந்தி யிருப்பச் செயல். - - - எ.

இ-ள். தந்தை - தகப்பனெனவன்—மகற்கு - புதல்வனுக்கு—ஆற்றும்-செய்யத்தகும்—நன்றி - நன்மையாவது;—அவையி

த்து-(கற்றவரது) சபையினிடத்து—முந்தியிருப்ப - (அவரி
னு)மேற்பட்டிருக்க—செயல் - (கல்வியையுடையவ) ருக்குத
லாம். எ-று. ❁ பொருளுடையவருக்கல்லாதவனவின்மை
துன்பத்தைத்தரினுந் தரும் ஆதலால் அவை நன்மையாகாமை
என்பதுகருத்து. [இதனால் தந்தைதாயரிடம்சொல்லப்பட்டது.] எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து ❁
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. - - - அ.

இ- ள்.தம்மக்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவு
டையராயிருக்கையானது|—மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்—
மன் - நிலைபெற்ற—உயிர்க்கெல்லாம்—தம்மின் - தமக்கு (இ
னியதாதலினால்)—இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ-று. ❁ இங்
கே அறிவென்றது இயற்கையறிவோடுகூடிய கல்வியறிவை
அறிவுடைமை கண்டுமகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோராதலால்
இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல்நின்றது. [இதனால் தந்
தையினும் உலகத்தார்மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.அ)

என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் ❁
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். - - - ஆ

இ-ள். தன்மகனை—சான்றோனென - (கல்விகேள்விகளினா
லே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல—கே
ட்டதாய்|—ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும்—பெரிது
வக்கும்-மிகமகிழ்வாள்.எ-று. ❁ மடியின்மேலேகண்டதனால்
உண்டாகியபொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்விகேள்
விகளையுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிற சிறப்பான
மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்மைக்

குணத்தினால் தானே அறியமாட்டாமையால் மகட்டந்தாயென வும், சொல்லினார். அறிவுடையோனென்பது வருவிக்கப்பட்ட தும்-சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவரா மையால்.[தாய்மதிச்சிறந்து அளவில்லாமையால் அது இதனால் வேறெடுத்துச்சொல்லப்பட்டது] (கூ)

மகன்றந்தைதக் காற்று முதவியிவன்றந்தை *
யென்னோற்றனென் கொல்லெனுஞ் சொல் ய. .

இ-ள். தந்தைதக்கு (தன்னைக்கல்வியுடையவனாக்கிய) தகப்ப னுக்கு—மகன்—ஆற்றும்-செய்யும்—உதவி - எதிர்நன்றியா னது|—(தன்னறிவையும்ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்)—இவன்-றெனது—தந்தை-தகப்பன்—(இவனைப்பெறுதற்கு)—என்-னன்னதவத்தை—நோற்றனென்கொல்-செய்தானோ—என்னும்-என்கிற—சொல்-சொல்லை (உண்டாக்குதலாம்.)எ-று. சொல்லெனப்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக்குறிப்பித்து நின்றது. உண்டாக்குதல் - அப்படிசொல்லுமடதீதல். [இதனால் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

-

அ, ஆம்-அதி—அன்புடைமை.

அஃதாவது - அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமுடையவரிடத்து ஆசையை யுடையவளாயிருக்கை. அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லற மினிதுநடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனுதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்ப் *
புன்கணீர் பூச றரும். - - - - - க

இ-ள். அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும் — அடைக்கும் - (பிறரறியாமல்) அடைத்துவைக்கும் — தாழ் - தாழும் | — உண்டோ. — (நம்மால் அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்தே பொழிகின்ற) — ஆர்வலர் - அன்புடையாரது — புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரோ | — பூசறரும் - (உள்ளேயிருக்கின்ற அன்பினை) எல்லாரும் அறியத்) தூற்றும். (ஆதலால்) எ - று. ❋ உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவையால் அறியப்படாதாயினும் அனுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்

அ - அம், அது — அன்புடைமை. உங

பதாம. [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா *
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. - - - உ.

இ-ள். அன்பிலார் | —(பிறர்க்குப்பயன்படாமைபால்) —எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும் —நமக்கு - தமக்கே - உரியர்: —அன்புடையார் | —(அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) —என்பும் - (தம்) முடம்பாலும் —பிறர்க்கு—உரியர்.எ - று ❋தமக்கேயென்றபிரிநிலையேகாரம்வருவிக்கப்பட்டது. எல்பு - உடம்பு பிறக்காதலால் ஆகுபெயர். என்புமுரியராகுலைபுறமுக்காகத் தலையேயிடியுமென்னுமிதனை இந்திரனுக்குக்கொடுத்தததீசியு முதலாயினோரிடத்தேகாண்க.] (உ)

அன்பேபோ டியைந்த வழக்கெனீப வாருயிர்க் ❋
தென்பேபோ டியைந்த தொடர்பு. - - ரு.

இ-ள்.—ஆருயிர்க்கு - பெறுதற்கரியமனிதருயிர்க்கு—என்போடு - உடம்போடு—இயைந்த - உண்டாகிய—தொடர்பு - சம்பந்தத்தை—அன்பே போல்—இயைந்த - (பொருந்தாதற்கு)வந்த - வழக்கு - வழியென்பயனுரைக்கும்—என்ப - என்று(அறிந்தோர் |) சொல்லுவர்.எ - று. ❋மனிதப்பிறப்பினருமை அதனையடைந்த உயிர்களின்மீடல் எற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது வுலகின்பய னோடுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். உடம்போடுகூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே இதனிதொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றுரையிற்று.] (ரு)

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதனீனு ❋
நன்பெற்று நாடாச் சிறப்பு. - - சு.

இ-ள். அன்பு-(சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது | —(அத்தன்மையிருமேல்)-ஆர்வமுடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையவருயிருக்கையை} —ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும்.—அது-அவ்விருக்கையானது | —தன்னைபென்னும் - (இவனுக்குயாவரும்) நட்பினனென்று சொல்லப்படுகிற —நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்தசிறப்பை} —ஈனும்-தரும். எ-று. ❋ எல்லாரும் நட்பினராதலும் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார்-] (எ)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் ❋
இன்புற்று மொய்துஞ் சிறப்பு. - ரு.

இ-ள். அன்பு-அன்பை—உற்று-உடையவராகி—அமர்ந்த (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய—வழக்கு - வழியின்பயனுகும் —என்ப-என்று (அறிந்தோர் |) சொல்லுவர்.—வையகத்து-இவ்வுலகத்தில்—இன்புற்றார்-(இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தையனுபவித்தவராகி — எய்துஞ் - (அதன்பின்னே வின்னுலகத்திற்சென்று) அடையும்—சிறப்பு - பேரின்பத்தினை} எ-று. ❋ இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலேயெப்பட்ட வேள்வித்தொழிலினுலே தேவராயிப் பிறந்து அங்

கேயும் இன்பத்தை அனுபவிப்பாராகலின் இன்பமுற்றும் ஒப்புஞ் சிறப்பெய்தினார். தவத்திலுமேல் துன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலகுவின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (இ)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. - - - கூ.

இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்)—அன்பு - அன்பானது—சார்பு - துணையாவது—அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே—என்ப-என்றுசொல்லுவர்.—மறத்திற்கும் - பாவத்தை நீக்குதற்கும்—அஃதே - அவ்வன்பே—துணை - துணையாவது. எ-று.

ஒருவருக்கு செயப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்தில் மறந்தானாயினுமிடத்தே அவனை நட்பாகநினைத்து அன்பைமேல் அன்புசெய்ய அதுநீங்குமாதலின் மறத்தலை நீக்குதற்குந் துணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதேதுணையென்றார். மறத்திற்குமஃதே துணையென்றதற்குப்பெண்டிர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவராக்குற்றத்தைச் செய்யப்படுமிடங்கோபத்துக்கும் அன்பேதுணையாமெனவும் பொருளைப்பிறவும் ஆம். [இவ்வையந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (கூ)

என்பிலதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பிலதனை யறம். - - - - எ.

இ-ள். என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை—வெயிற்போல - வெயிலானது போல—அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவு

யினை} — அறம் - அறக்கடவுள் | — காயும் - சுடுவான். எ - று. ❁ எ : அகை நிலை. என்பிலதனின்றதனைச் உடம்பென்றும், அன்பிலதென்றதனைச் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாகியமெய்யினின் முன்னேபுழுமுதலானவைபோல் அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாதவுயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுகெடுமென்பதாம். (ஈ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் *
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாதவுயிரானது — வாழ்க்கை - (இல்லறத்தேதாடுகூடி) வாழ்தலானது | — வன்பாற்கண் - வன்பாலென்னுநிலத்திலே — வற்றல்மரம் - உலர்ந்தமரமானது — தளிர்த்தற்று — தளிர்த்தாற்போலும். எ - று. ❁ கூடாதென்பதாம் - என்பால் - கடனிலம். (அ)

புறந்தூறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை *
யகந்தூறுப் பன்பி லவர்க்கு. - - - - (கூ)

இ - ள். யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்று - உறுப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய — அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவர்க்கு — புறந்தூறு - மற்றையுறுப்புறத்திலேநின்று — உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம் — என் - (அவ்வகற்சியருளிலே) என்னதுதவியை} — செய்யும். எ - று. ❁ புறத்துறுப்பாவன - இடம்பொருளேவலாதிகளாம். அன்பாய்ய தீவினைப்பாடு

கூடாதவிடத்தே அவைகளாற்பயனில்லாமையால் எனவும்மெய்யுமென்றார். உறுப்புப் போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.

அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்பு தோல் போர்த்த வுடம்பு. - ய.

இ-ள். அன்பின்வழியது - அன்புமூலமாக அதன்வழிநின்ற உடம்பே|—உயிர்நிலை - உயிர்நின்றவுடம்பாகும்.—அஃதிலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள—உடம்பு - உடம்புகளானவை|—என்பு - எலும்பை—தோல்- தோலினாலே - போர்த்த- போர்க்கப்பட்டனவாம்.—(உயிர்நின்றவுடம்பாகா.) எ-று.

இல்லறம்பயன்படாமையால்-ஒப்பழிப்பட்டவுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (ய)

****

கூ ஆம். அதி—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினராயுபசரித்தல். தென்புலத்தார்-தெய்வம்- விருந்தினர் - சுற்றத்தார்-தான் - என்கிற ஐவரையோனா உபசரித்தல்களில்ல முன்னவை இரண்டும் கண்ணுற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப்படுவனவாகலாலும். பின்னவை இரண்டும் பிறரிக்குக்கொடுத்தலல்லாமையாலும், நடுநின்றவிருந்தோம்பல் சிறப்பை

புடையதாகி அவ்வில் பறங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறு பாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனையாளும்கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. - - - (க)

இ-ள். (மனைவியோடிங்காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) — இல். இல்லினிடத்தே—இருந்து—ஓம்பி-(பொருள்களைக்) காப்பாற்றி—வாழ்வதெல்லாம்- வாழுஞ்செய்கையெல்லாம்—விருந்து-விருந்தினரை—ஓம்பி-உபசரித்து—வேளாண்மை- உபகாரத்தை—செய்தற்பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ-று. ❋ எனவே - உபகாரஞ்செய்யாதவிடத்தே இல்லிலிருத்தலாலும, பொருள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிறதுண்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா *
மருந் தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ.

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) —சாவாமருந்தெனினும்- அமிர்தமாயினும்—விருந்து-(தன்னைநோக்கிவந்த)விருந்தினரை—புறத்ததா-(தன்வீட்டின்)புறத்திருக்க—தானுண்டல்- தானேயுண்ணுதல்|—வேண்டற்பாற்றன்று- விரும்பப்படுமுறைமையையுடையதன்றும் எ-று. ❋ சாவாமருந்து-சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை *
பருவந்து பாழ்படுத லின்று - - - - - (கூ)

இ-ள். வருவிருந்து - (தன்னைநோக்கி) வந்தவிருந்தை— வைகலும் - நாணுநாளும்— ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவன

து—வாழ்க்கை- இல்வாழ்க்கையானது | —பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி—பாழ்படுதலின்று—கெடுதலில்லை. எ - று.
❋ தினந்தோறும் விருந்தோம்புவதற்கு அநுகூலமே பொருள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (கூ)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து *
நல்விருந் தோம்புவா னில். - - - - - (ச)

இ-ன். செய்யாள் - திருமாதானவள் | —முகனமர்ந்து - முகமினியனாய்—நல்விருந்து—தகுந்தவிருந்தினரை — ஓம்புவான் - காப்பவனது—இல் - வீட்டினிடத்தே — அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து—உறையும்-வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். எ - று:
❋ மனமகிழ்தற்குக் காரணம தன்செல்வம் தல்வழிப்படுதலாம். தகுதியாவது - ஞானதீக்ஷையும்,ஆசாரநிஷ்டையும்,உடையதல். பொருள்யாவர்க்குக் காரணம் சொல்லியபடி. (ச)

விருந்து புறத்தேவண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி *
மிச்சில் மிசைவான் புலம். - - - - - (ஙி)

இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினனாயுண்பித்து —மிச்சில்-மிருதியை—மிசைவான்-(பின்) ஏண்டபவனது — புலம்-விளைநிலத்துக்கு—விருந்தும்-விதையுமாம்—மடம் - இதனும்| —வேண்டற்பாலன்-வேண்டுமோ?வேண்டுவதில்லை.எ - று. ❋ஓ-அசைநிலை. எனவே தானேவிளையுமென்பதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா ❋
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. - - - (சு)

இ-ள். செல்விருந்து - (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை — ஓம்பி-உபசரித்து—வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை— பார்த்து - எதிர்நோக்கி—இருப்பான்-(தான் அதனை)விரும்புபவன்| —(மறுபிறப்பிலே தேவனாய்) —வானத்தவர்க்கு-வானிலுள்ளவருக்கு-நல்விருந்து— நல்லவிருந்தாவான். எ. று.❋ நல்விருந்து-கிடைத்தற்கரியவிருந்து. [இதனாலே மறுமையில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ங-ஆம், அது — விருந்தோம்பல்.

இனைத் துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின் ❋
றுணைத் துணை வேள்விப் பயன். - - - - (எ)

. இ-ள். வேள்விப்பயன்-(விருந்தினரையுபசரித்தலாகிய)வே
ள்வியினதுபயன்|—இனைத்துனைத்தென்பது - இன்னவளவி
னதெனப்படாதாகிய—ஒன்றில்லை - ஓரளவினையுடையதன்று.—வி
ருந்தின்-அவ்விருந்தினரது—துணை-(தகுதி)யளவே|—துணை-
(அதற்கு) அளவாம்.எ-று. ❋ தேவயாகம்-பிதிருயாகம்-மனித
யாகம்-பூதயாகம்-பிரமயாகம்-என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில்
மனிதயாகம் எனப்பட்டவிருந்தோம்பலொன்றுகனின் வே
ள்வியென்றும், பொருளளவுசிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே
சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இனைத் துனைத்தென்
பதொன்றில்லையென்றும், சொல்லினார். [இதனால் இருமையு
ம் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி ❋
வேள்வி தலைப்படா தார். - - - - - (அ)

இ-ள்.விருந்து - விருந்தினரை—ஓம்பி - (நிலையாட்பொரு
ளாக்கொண்டு)உபசரித்து—வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை—
தலைப்படாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்|—பரிந்தோம்பி-
(அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து—(பின்பு அதனையிழந்து)—
பற்றற்றேம்-(இப்போது) பற்றுக்கோடிலமாயிருக்கிறோம்—என்
பர்-என்றிரங்குவார்.எ-று. ❋ சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளைக்
காத்தலும் கழிந்துண்பமாதலால் பரிந்தோம்பியென்றார். வே
ள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் அருபெயர். (அ)

உடைமையுள்ளமை விருந்தோம்ப லோம்பா ❋
மடமை மடவார்க ணுண்டு. - - - - (கூ)

இ-ள். உடைமையுள் - (பொரு) ளுடையராயிருக்குங்காலத்
தது—இன்மை - வறுமையாவது | —விருந்தோம்பல் - விருந்தி
னரையுபசரித்தலை—ஒப்பா - இகழும்—மடமை - பேதைமை
யாகும்.—(அது | அற்றீதோரிடத்திராது.)—மடவார்கண் - அ
றிவிலாதவரிடத்து—உண்டு.எ-று. ❁ மடமையானது - பொ
ருளாலே கொள்ளும்படனை இழப்பித்து உடைமையையில்லா
மையாக்கலால் அதைவறுமையாகவுபசரித்தார். பேதைமையா
ல் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் பொருளிருந்தவிடத்தும் அ

தனுல்பயனில்லையென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் வி
ருந்தோம்பாவிடத்து உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து - ❁
நோக்கக் குழையும் விருந்து. - - (ம)

இ ள். அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது | —மோப்ப - மோந்
தவிடத்தே—குழையும் - வாடும்.—விருந்து - விருந்தினரான
வர் | —முகந்திரிந்து முகம்வேறுபட்டு—நோக்க - பார்க்க—
குழையும் - வாடுவர்-எ-று. ❁ தூரத்திலே கண்டவிடத்து மு
கமலர்ச்சிகாட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்திலே வந்தவிடத்து
இன்சொற்சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது
உபசாரஞ்செய்தலும், ஆகிய-விருந்தோம்புவார்க்கு அவசிய
மிருக்கவேண்டிய மூன்றனுள் - முதலாகிய முகமலர்ச்சியில்
லாதபோது தூரத்திலிருந்தே வாடிநீங்குதலால் தீண்டியவி

டத்தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லி
யராயிருப்பரென்பதாம்.[இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முக
தலிலேமுகமலர்ச்சிவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.](ம)

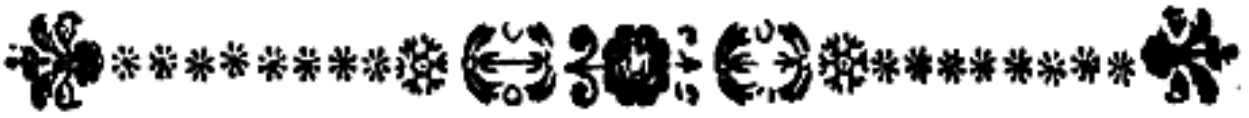

ம-ஆம், அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது-மனத்திலுள்ளமகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்து
கிற இனியசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும்விரு
நீதோம்புவார்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்
பின்வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மளாஇப் படிறிலவாஞ் - - *
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். - - (க)

இ - ள். இன்சொல்- இனியசொற்களாவன | — ஈரமளா-அள்போடுகலந்து—படிறிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கின்ற—செம்பொருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவர்து—வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ - து. ஆல்-அசை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். வஞ்சனையில்லாமை - மெய்மை. மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனக்கூட்டுக. [இத

 ம.ஆம்,அதி—இனியவைகூறல்.

னால்இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது-] (க)

அகனமர்ந் தீதலின் றேமுகனமர்ந் - - - *
தின்சொல் லுகப் பெறின். - - - - (உ)

இ-ள். முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து — இன்சொல்லுக - (அதனோடு) இன்சொல்லியுமுடையவனுக — பெறின் - பெற்றால் — (அது) — அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து — ஈதலின் - (ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினும் — நன்றே - நல்லதாம். எ - று. ❋ முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் - கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன் வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அதனினும் அரிதென்னுங்கருத்தால் இன்சொலுகப் பெறினென்றார். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா - *
மின்சொ வினதே யறம். - - - - - (ஊ)

இ-ள். அறம் - தருமமானது — முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால்விரும்பி — இனிதுநோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து — (பின்சேர்ந்தவிடத்து) — அகத்தானும் - மனத்தினுகிய — இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தினதே. எ - று. ❋ அறமானது முகத்தினிடத்தே உள்ளதல்லவென்பதாம். [இவ்வியிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் மூன்றுகவே பற்றிக்கொள்ளுதலின் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததெனபது சொல்லப்பட்டது. (ஊ)

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு *
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. - - - (ச)

இ-ள். யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும்—இன்புறூஉம்-இன்ப
பத்தைமிகுவிக்கும்— இன்சொலவர்க்கு - இனியசொற்களேபு
டையவர்க்கு— துன்புறூஉம் - துன்பத்தைமிகுவிக்கும்—து
வ்வாமை-வறுமையானது | —இல்லாகும் - இல்லை. எ - று. ❋
அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லியுடையவர்க்கு யாவரும் நட்பி
னர்தலால் எல்லாச்செல்வமும் பெறுவரென்பதுகருத்து. (ச)

ஈ-ஆம், அது—இனியவைகூறல்

பணிவுடைய னின்சொ லனைத லொருவற் - - *
கணியல்ல மற்றுப் பிற. - - - - - - (ஞ)

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—அணி - ஆபரணமாவது | —
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனு
—இன்சொலனைதல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்லியுடை
யவனையிருக்கையாம்-—பிற - இவ்விரண்டுமல்லாமல் உடம்பில்
அணியுமற்றை யாபரணங்கள் | — அல்ல - ஆபரணங்களாகா
வாம். எ-று. ❋ வணக்கமும் இன்சொல்லுக்குஇனமாதலால் உ
டன்கூறினார். மற்று அசை. — தன்னின்வேறுயிருக்கையால்
அணியும் ஆபரணங்களைப் பிறவென்றும், இயைபால் பொ

ழ்ந்து செய்யாமையால் அல்லவென்றும், சொல்லிமுர். [இவை இரண்டிடாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

அல்லவை தேய அறம்பெருகு நல்லவை - - *
நாடி இனிய சொலின். - - - - - (சு)

இ-ள். நல்லவை- (பொருளிலுலே பிறர்க்கு) நன்மையைத் தருஞ்சொற்களை—நாடி- (மனத்தால்) ஆராய்ந்து—இனிய- இனிமையுள்ளனவாக—சொலின் (ஒருவன்) சொல்லுவானின் —(அவனுக்கு)—அல்லவை-பாவங்கள்—தேய—அறம் - தருமமானது|—பெருகும்-வளரும்.எ-று. ❋ தேய்தலாவது-பாவம்தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல். நல்லசொற்களை ஒருவன் நாடிச்சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச் சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். [இதனால் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று * - *
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல் - - - - (எ)

இ-ள் பயனீன்று-(பொருளிலுலேபிறருக்கு) நன்மையைக்கொடுத்து—பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்—தலைப்பிரியா-நீங்காத—சொல் - சொற்களானவை|—(ஒருவனுக்கு)—நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி—நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்|தரும். எ-று.
❋ நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு - - -
மிம்மையு மின்பந் தரும். - - - - - (அ)

இ - ள். சிறுமைபுணீங்கிய - (பொருளிலுலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத — இன்சொல் - இனியசொற்களானவை |— (ஒருவனுக்கு) — மறுமையுமிம்மையும் - வருபிறப்பிலுமிப்பிறப்பிலுமே — இன்பம்-இன்பத்தை} — தரும். எ-று. ❋மறுமையின்பம் பெரிதாகவிம் முன்சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது - உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல்-[இவையிரண்டு பாட்டாலும் இருமைப் பயன்களுமே ஒருசேர அடைதல் உறுதிசெய்யப்பட்டது](அ)

இன்சொலினி தின்றல் காண்பா னெவன்கொலோ *
வன்சொல் வழங்கு வது. - - - - - (கூ)

இ - ள். இன்சொல்-(பிறருடைய) இனியசொற்களானவை— இனிதின்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை— காண்பான்- அனுபவித்தறிகின்றவன் |—(அதுநிற்க) - வன்சொல்-கடுஞ்சொற்களை — வழங்குவது-(பிறரிடத்தே)சொல்லுவது | —எவன் - என்னபயனைக்குறித்து. எ-று. ❋ கடுஞ்சொல் - பிறருக்கும் இனிதன்றாகையால் அது சொல்லலாகா தென்பது கருத்து. (கூ)

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல் - - - - *
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. - - - (ஙி)

இ-ள். இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்—உள வாக - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க — (அவற்றைச்சொல் லாமல்)—இன்னாத - (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை— கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல்|—கனி - (இனிய) கனிகளும்— இருப்ப- (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க— (அவற்றைத்தின் னாமல்)—காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை— கவர்ந்தற்று - தின்பதற்கொப்பாகும். எ-று. உபமேயத்துக்குச்சொல்லப் பட்ட இனிமையும் இன்னாமையும் உபமானத்துக்கும் கொள் ளப்பட்டன. இனியகனிகள் - ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனியே போலும் அமிர்தானவை. இன்னாதகாய்கள்-எட்டிக்காய்போல் நஞ்சா னவை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் - முடிவிலே தனக்கே இனிதா காதென்பதாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் கடுஞ்சொற்சொ ல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ய்க-ஆம், அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல். நூஙூ

அஃதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியைமறவாமை. இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின் வழுவாதவர்க் கு நன்றிமறத்தல் தீராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்கு தற்பொருட்டு அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒப்பாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் - *
வானகமு மாற்ற லரிது. - - - - (க)

இ-ள். செய்யாமல் - (தனக்குமுன்னேருதவியும்) செய்யாதிருக்க—செய்த - (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த—உதவிக்கு—வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும்—வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும் —மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும்—(ஒத்தல்!)—அரிது. எ-று.※பிரதியுபகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவைபோதாவாயின்

காலத்தி னஞ்செய்த நன்றி சிறிதெனினு - - *
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. - - - (உ)

இ-ள். காலத்தினால் (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்தவளவிலே—செய்த - (ஒருவன்) செய்த—நன்றி - உபகாரமானது!—சிறிதெனினும் - (தன்னேநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும்—(அக்காலத்தைநோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும்—மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ-று.※அக்காலத்தைநோக்கவேண்டுமேயல்லாமல் பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். (உ)

உயர்ந் நாக்கார் செய்த வுதவி நயன்நாக்கி - - *
னன்மை கடலிற் பெரிது. - - - - - (ஊ)

இ-ள். பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே தமக்குப்பின்வரும்) பயனை—நாக்கார் - ஆராய்தலிலராய்—செய்த— உதவி - உதவியாகிய — நயன் - நயத்தை — நாக்கின் - ஆராயின்—நன்மை - (அத) னன்மையானது!—கடலின்-கடலினும்—பெரிது - எ - று. ※ [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே செய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்துவேளையிற்

செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அனை
வில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அ ஆ ஈக - ஆம், அநி—செய்நன்றியறிதல்.

நினைத்தினை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் - *
கொள்வர் பயன்றெரி வார். - - - - - (சு)

இ-ள். தினைத்துணைநன்றி-(தமக்குத்) தினையளவதாகிய உப
காரத்தை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தாலுயினும்— (அத
னை அவ்வளவதாகநினையாமல்)—பனைத்துணையா - பனையளவ
தாக—கொள்வர்-நினைப்பார்.—பயன் - (அந்நினைப்பின்) பய
னை— தெரிவார்-அறிபவர்|. எ - று. ❋ தினைபனையென்பன சி
றுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள். அந்நினைப்பி
ன்பயனுவது அப்படிநினைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம்.சு

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி - - - - *
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. - - - (ரூ)

இ-ள். உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது|—உதவிவரை
த்தன்று - (காரணமும்பொருளுங்காலமுமாகிய மூவகையாலு
மூன்செய்த) உதவியளவினதன்று. — உதவிசெயப்பட்டா
ர் - அவ்வுதவிசெயப்பெற்றுக்கொண்டவரது — சால்பின்வரை
த்து - தகுதியளவினதாம்.எ - று. ❋ சால்பு எவ்வளவு பெரிதா
யுள்ளது உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றற்குச் சால்பின்
வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யாமற்
செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்கு
ச்செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது (ரு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க * *
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. * * * (சு)

இ-ள். துன்பத்துள் - துக்ககாலத்தில்—துப்பாயார்-(தனக்கு) உதவியானவரது—நட்பு-சினேகத்தை}—துறவற்க-விடாதிருக்கக்கடவன்.—மாசற்றார்- (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது—கேண்மை - உறவாந்தன்மையை}—மறவற்க-மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று. ❋ இம்மைமக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்சொல்லினார். (சு)

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் * *
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. * * * * (எ)

இ-ள்.தங்கண்-தம்மிடத்துஉண்டாகிய—விழுமம் - துன்பத்தை—துடைத்தவர்-நீக்கினவரது—நட்பு-நட்பினை}—எழு

மை- (வினைப்பயன்றொடரு) மெழுமையினையுடைய—எழுபிறப்பும் (தம்) மெழுவகைப்பிறப்பிலும்—உள்ளுவர்-(நல்லோர்) நினைப்பார். எ-று. ❋ வினாவுதோன்றத்துடைத்தவரொன்றார். எழுமையெழுபிறப்பு மென்றதற்கு - எழேழு தலைமுறையு மெனினுமாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்டைவிடலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (எ)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல ... *
தன்மை மறப்பது நன்று. ... (அ)

இ-ள். நன்றி- (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை—மறப்பது | —நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல.—நன்றல்லது- (அவன்செய்த) தீமையை— அன்றே - செய்தபொழுதே—மறப்பது | —நன்று- அறமாம். எ-று. ❋ [இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனுலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டி லே மறப்பதும்மறவாததும்வகுத்துச்சொல்லியவாறு.] (அ)

கொன்ற னன்ன வின்ன செயினுமவர் செய்த ... *
வொன்று நன்றுள்ளக் கெடும். ... (கூ)

இ-ள். (தமக்குமுன்னெரு நன்மைசெய்தவர்)—கொன்ற ன்ன- (பின்)கொன்றற்றேடாலும்.— இன்ன-வெறுக்கப்படு மவைகளை—செயினும் - செய்தாராயினும்— அவர்செய்த— ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும் - உள்ள- நினைக்க— கெடும்- (அவையெல்லாம்|) இல்லையாம். எ-று. ❋ தினையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினுலே அவ்வொன்றுமே அ வைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றல் லதை அன்றேமறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] ... (கூ)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை ... *
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ... (ஙி)

இ-ள். எந்நன்றி - ஏந்தவறங்களின் [பெரியவறங்களையெ

ன்றபடி]—கொன்றூர்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும் — உய்வு - பாவத்தினீங்கும்வழி|—உண்டாம். — செய்ந்நன்றி - (ஒருவன்) செய்தவுபகாரத்தை — கொன்றமகற்கு - கெடுத்தமனிதனுக்கு—உய்வு - அப்பாவத்தினீங்கும்வழி|—இல்லை.எ-று.பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது-மகளிர்கருவையழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச்செய்தல். [இதனுள்ளே செய்த நன்றியைக்

சூஉ ஙக - ஆம், அதி—செய்நன்றியறிதல்.

கெடுத்தலின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ஙஉ-ஆம், அதி—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது-பகைவர் அயலோர் நட்பினர்-இம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பதிற்குநிலைமை. இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற்குச் செய்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். - - - - (க)

இ - ள். தகுதியெனவொன்றே - நடுவுநிலைமையென்றுசொல்லப்படுமும் ஓரறமுமே|—நன்று.—பகுதியால்-(பகைவர் அய

லோர் நட்பினர்என்னும்) பிரிவுதோறும் - பாற்பட்டு (தன்) முறைமையையிடாது—ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெறின்.எ-று. ஈ-ஏகாரம் - ஒன்று என்பதனேற்றுகூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமைமேற்றாநின்றது. [இதனால் நடுவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செப்ப முடையவ னுக்கருஞ் சிதைவின்றி - - *
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. - - (உ)

இ-ள். செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவனது—ஆக்கம்- செல்வமானது|—சிதைவின்றி - (பிறர்செல்வம் போல்) அழிதலின்றி—எச்சத்திற்(கும்)- (அவன்) சந்ததியார்க்கும்—ஏமாப்பு - உறுதியாதலால்—உடைத்து - உடையதாம். எ-று. ஈ விகாரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட வெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதலுமெறப்படும். அறத்தோடுவருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - - *
யன்றே யொழிய விடல். - - - - - (ஊ)

இ-ள். நன்றேதரினும் - (தீங்கன்றி) நன்மையேதரினும்—நடுவிகந்து-நடுவுநிலைநீங்கலால்—ஆம் - உண்டாகின்ற—ஆக்கத்தை - செல்வத்தை—அன்றே - அப்போதே—ஒழிய—விடல்-விடுக்கடவன். எ-று. ஈ நன்மை தாராமையால் நன்றே

தரினு மென்றூர். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்-நன்மையைத் தருதலும்,மற்றைச்செல்வம்- தீமையைத்தருதலும்,சொல்லப்பட்டன. (சு)

தக்காரீ தகவில ரென்ப தவரவ - - - - - - *
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். - - - - - - (சு)

இ-ள். தக்காரீ - (இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர்—தகவிலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையில்லாதவர் — எம்பது - என்னும்விசேஷிம்மை — அவரவர். அவரவருடைய — எச்சத்தால்-நல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும்—காணப்படும்-அறியப்படும்.எ - று. * நடுவுநிலைமையை உடையவருக்குச்சந்ததிஉண்டாதலும்,இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற்போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலமையோனையும், அல்லாதோனையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (சு)

கடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக் - *
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. - - - (ரு)

இ-ள், கேடும்- (தீவினையிலுலே) கேடும்|—பெருக்கமும்- (நல்வினையிலுலே) பெருக்கமும்|—இல்லல்ல (யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல. [முன்னமே அமைந்துகிடந்தனவென்றபடி]—(அவ்வழியையறிந்து)—நெஞ்சத்து - மனத்திலே—கோடாமை - (அவைகாரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே |—சான்ரோர்க்கு- (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு — அணி - அழகாம். எ - று. ❁ அவைகாரணமாகச்) சாய்தலாவது - கேடும், பெருக்கமும், பழவினையிலுலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயற்சியால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவாராமையைக் குறித்தும், பெருக்கம்வருதலைக்குறித்தும், ஒரு பக்கத்திலே சாய்தலாம். — அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசேய்தலாலே சான்ரோர்க் கணியென்றார். (நி)

கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சு - - *
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். - - - - (அ)

இ-ள். (ஒருவன்!)—தன்னெஞ்சம்-தனதுமனம்—நடுவு-நடுவுநிலைமையிலிருந்து—ஒரீஇ-நீங்கி—அல்ல-பகுந்பாதங்களை—செயின்-செய்யநினைக்குமாயின்—(அந்நினைவை)—யான்-நான்—கெடுவல்-கெடக்கடவேன்—என்பது-என்று

ணருமுற்பாதமாக—அறிக-அறியக்கடவன்: எ - று. ❋ உற்பாதம்-பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன்னறிவிக்குங்குறி. நிமித்தமும்-செய்தலோடொக்குமாதலின் செயினென்றார். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக ❋ ❋ ❋ ❋
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு ❋ ❋ ❋ (எ)

இ-ள். உலகம்-உயர்ந்தோர்]—நடுவாக - நடுவாக (நின்று) —நன்றிக்கண்-அறத்தின்கண்ணே—தங்கியான் - தங்கினவனது—தாழ்வு - வறுமையை—கெடுவாக-வறுமையாக—வையாது-வையார்.[ினையாயென்றபடி.] எ-று. ❋ கெடுதலென்பது விரும்திசெட்டி நிற்பது. செல்வமென்று கொள்ளுவானென்பதாம்.[இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே - கேடும் - பெருக்கமும் பகுபாகத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே கேடின்மாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடாகாதென்பதும், சொல்லப்பட்டன] (எ)

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல மற்றதொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி ❋ ❋ ❋ ❋ (அ)

இ-ள். சமன்செய்து = (முன்னேதன்னைச்) சமனாகச்செய்து—சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன்னிடத்து வைக்கப்பட்டபாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய— கோல்போல் - துலாம்போல்—அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து—ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே—கோடாமை - சாயாமையானது]— சான்றோர்க்

கு-(அறிவால்)நிறைந்தோருக்கு—அணி-அழகாம்.ன - று. ❋
கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட-சமன்செய்தலும்-சீர்தூக்கலும்
சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட - அள
தலும்-ஒருபாற்கோடாமையும் - கோலுக்கும், கூட்டுக. சான்
றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதிபிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்ப
ட்டவற்றை முறையாலுள்ளபடியறிதல். ஒருபாற்கோடாமை
யாவது-அவ்வுள்ளவற்றைமறைக்காமல்-பகைவர் - அயலோர்-
ஒப்பினர்- இம்மூவகையோருக்கும்,ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

மடி-ஆம், அதி—நடுவுநிலைமை.

செப்பம்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா ❋
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். - - (கூ)

இ-ள். செப்பம்- நடுவுநிலைமையாவது|—சொல் - சொல்
லினிடத்தே—கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும்.—
(அதுஅறமாவது|)—உள் - மனத்தினிடத்தே — கோட்டமி
ன்மை - கோணுதல்லில்லாமையை—ஒருதலையா - உறுதியாக—
பெறின்-பெற்றால்.ன - று. ❋ [சபையாரைநோக்கி இவையிர
ண்டுபாட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினா
ம் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் ந
டுவு நிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] [கூ]

வணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் ❋
பிறவுந் தமபோற் செயின். - - - (ஙு)

இ-ள்.பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும்— தமபோல் - தம்
பொருள்களைப்போல்—பேணி- காத்து—செயின் - (அச்செ
ய்கையானது|)—வாணிகஞ்செய்வார்க்கு — வாணிகம் - நல்ல

வாணிகமாம்.எ - று. ❁ பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது - கொ
ள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறைவும், ஆகாமல் - ஒப்பநா
டிச்செய்தல். [வணிகனாநோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களை
யும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும நடுவு நிலைமையுடை
யவர்க்கு வாணிகம் நன்றுமென்பது சொல்லப்பட்டது. (ய)

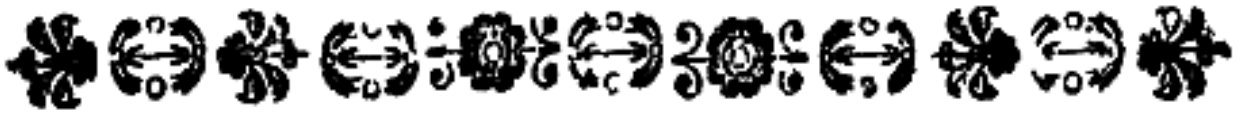

யசு-ஆம், அதி — அடக்கமுடைமை.

அஃகாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியி
லேசெல்லாமல் அடங்குதலுடையவை யிருத்தலாம். இ
து - பிறர்குற்றம்போல் தங்குற்றம் காணும் நடுவுநிலை
மையுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலைமை
யின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை - - ❁
யாரிரு ளுய்த்து விடும். - - - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனை)—அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமான்
து|—அமரருள் - தேவருலகத்தில்—உய்க்கும் - கொண்டுபோ
ய்விடும்.—அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது|—
ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரியநரகத்தில் — உய்த்துவிடும் - செ
லவு

யசு - ஆம், அதி — அடக்கமுடைமை.

உய்த்திவிடும்.எ - று. ❁ இருளென்பது - நரகவகையிலொன்று (க

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - ❁
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. - - - (உ)

இ-ள். அடக்கத்தை} — பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா
க—காக்க- காக்கக்கடவன்.—உயிர்க்கு — அதனினூங்கு - அ
தனின்மேற்பட்ட—ஆக்கம் - செல்வமானது|—இல் - இல்லை
(ஆதலால்) .எ - று. ❁ உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டி.நின்
றது.அறிந்து அடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் . - - ❁
தாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ங)

இ-ள். அறிவறிந்து- (அடங்குதலேநமக்கு) அறிவாவதென்
றுஅறிந்து—ஆற்றின்- நல்லவழியால்—(ஒருவன்)—அடங்கப்
பெறின்—செறிவு- அவ்வடக்கமானது|—அறிந்து-(நல்லோ
ரால்)அறியப்பட்டு- சீர்மை- மேம்பாட்டை —பயக்கும்-(அ
வனுக்குத்)தரும்.எ- று. ❁ இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி
யாவது-காயமும் வாக்குமனமும் அவன்வசப்படுதல். -(ங)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற - - - ❁
மலையினு மாணப் பெரிது. - - - - (ச)

இ - ள். நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
திரியாது-வேறுபடாது(நின்று)—அடங்கியான் - அடங்கினவ
னது—தோற்றம்-உயர்ச்சியானது— மலையினும் - மலையுயர்
ச்சியினும்—மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.எ - று. ❁ வே
றுபடாது நின்று அடங்குதல்-ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதலவருள்ளுஞ் - - *
செல்வர்க்கே செல்வத் தகைத்து. - - - (கு)

இ-ள். பணிதல்- (பெருமைப்பாடில்லா)தடங்குதல்| —எல்லார்க்கும்—நன்றும்-(ஒப்ப)நன்றாகும்-(ஆயினும்) - அவருள்ளும்—செல்வர்க்கே—செல்வத்தகைத்து - வேறொருசெல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்.எ-று. ❋ பெருமைப்பாட்டையுள்ளாக்கும். கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

யஞ-ஆம், அதி—அடக்கமுண்டாமை.

வர்- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து. அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதாதலின். செல்வர்க்கே செல்வத்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்றது. [இவையைந்தும்பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கு)

ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கலாற்றி - - - *
னெழுமையு மேமாப்புடைத்து. - - - (கூ)

இ-ள்.(ஒருவன்)— ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின்கண்ணே— ஆமைபோலை— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றின். அடக்கவல்லவனாகில்— (அவ்வல்லமை| அவனுக்கு)— எழுமையும்-எழுபிறப்பின்கண்ணும்— ஏமாப்புடைத்து- காவலாதலையுடைய

தாம்.எ-று. ❋ ஆமை அடக்குமைந்து - கால்கள் நான்கும், தலையொன்றும், ஆகியவுறுப்புக்கள். அவ்வடக்கம் - துன்பம்சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டி மைந்து - மெய்வாய் கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாபம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன் - ஏழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனாலறிக.[இதனுலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யா காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் - - - - *
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. - - (எ)

இ-ள்.யா- (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவாராயினும்- காக்கமாட்டாராயினும்— நா- நாவொன்றையும்—காக்க-காக்கக்கடவன்,— காவாக்கால்- (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்— சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு— சோகாப்பர்- (தாமே) துன்பப்படுவர். எ-று. ❋யாவென்பது- எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப் பன்மைவினுப்பெயர்.சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்றுங்குற்றம்.சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி - *
னன்றாகா தாகி விடும். - - - - - - (அ)

ஒ-ள். தீச்சொல்- தீயசொற்களது— பொருட்பயன்-பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனைது—ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும்— உண்டாயின்- (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

ன்— நன்று. (அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) தன்
மையானது— ஆகாதாகிவிடும். தீதாய்விடும். எ-று. தீய
சொல்-பொய். குறளை-கடுஞ்சொல்-ஆம்.பயன்-துன்பம்.(அ)

தீயிலுற் சுட்டபு ணுள்ளாறுமாறுதே - - - - *
நாவினுற் சுட்ட வடு. - - - - - - - (கூ)

இ-ள். (ஒருவனையொருவன்) —தீயிலுல்-சுட்ட-புண்-பு
ண்ணானது|— (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்)— உள்-மன
த்தினிடத்தே— ஆறும்-(அப்போதே) ஆறும்.—(அப்படியல்
லாமல்)— நாவினுல்-(தீயசொற்களையுடைய) நாவினுலே—
சுட்ட— வடு-வடுவானது|— (அதனிடத்தும்எப்போதும்) ஆ
றாது.எ-று. ஆறிப்போதலால் தீயிலுற்சுட்ட தழற்புண்
ணென்றும், ஆறுமையால் நாவினுலே சுட்டதழல வடுவென்று
ம், சொல்லினர். [தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய
உபமேயத்திலே ஆறுமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே
வேற்றுமையணியாகும். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் வாக்கின்
அடக்கம் சொல்லப்பட்டது-] (கூ)

தநங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - *
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுலைந்து. - - - (ஙி)

இ-ள். கதம்-கோபத்தை—காத்து -. (மனத்திலேதோன்று

மல்) காத்து—கற்று - கல்வியுடையவனாகி—அடங்கல் - அடங்குதலில்—ஆற்றுவான் - வல்லவனாயிருப்பவனது —செவ்வி - சமயத்தை}—அறம் - அறக்கடவுளானவன்|—பார்க்கும் - பாராதிற்பான்—ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே—தழை நீ.எ - று. அடங்குதல். மனம் புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலே நிற்றல். செவ்வி - தன்குறைசொல்லுதற்கேற்றகாலம். இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானே சென்று அடைவானென்பதாம். [இதனுலேமனவடக்கம்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ம சை - ஆம், அறி—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள்தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனாயிருக்கையாம். இது காயமுதலானவை அடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ம சை—ஆம், அறி—ஒழுக்கமுடைமை. ச்சை

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலானொழுக்க - - - -
முயிரினு மோம்பப் படும். - - - - (க)

இ-ள். ஒழுக்கம்-ஆசாரமான்து—விழுப்பம்-சிறப்பை—தரலான்-(எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால்—ஒழுக்கம்-அவ்வாசாரமான்து}—உயிரினும்—ஓம்பப்படும்-காப்பாற்றப்படும். எ-று.*உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும்-சமமாகச் சிறப்பினைத் தருதலால்-விழுப்பத்தரலானெனப் பொதுப்படச்சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர்-வருவிக்கப்பட்டது. உயிர்-எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத் தாரானமையால் உயிரினு மோம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்*
தேரினு மஃதே துணை. - - - - - (உ)

இ-ன்.ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை}—ஓம்பி-(ஒன்றினும் அழிவுபடாமற்)பேணி—பரிந்து-வருந்தியும்—காக்க-காக்கக்கடவன்.—தெரிந்து. (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து—(இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று)-ஓம்பி-(மனத்தை) அடக்கி—தேரினும்-அறிந்தாலும்—துணை-துணையாய்முடிவது}—அஃதே-அவ்வாசாரமே. (ஆதலால்).எ-று.*பரிந்து மென்னும்மை-விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க - - - *
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். - - - - (ஊ)

இ-ள். (எல்லார்க்கும்)—ஒழுக்கமுடைண்மை- (தீதிதம் வருணத்துக்குஎற்ற)ஆசாரமுடைமையானது| — குடிமை - குலமுடைமையாம்.—இழுக்கம்- (அவ்வாசாரத்தினின்றுந்) தவறுதலானது| —இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்ந்த வருணமாய்விடும்.எ-று.❋ஒழுக்கத்திலிருந்துதவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய்விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம்-குடிச்சிறப்பு. (ஈ)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் ❋
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். - - - (உ)

இ-ள். ஓத்து-(கற்ற) வேதத்தை—மறப்பினும் - மறந்தீ
யு

றிய யச-ஆம், அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

னுயினுமை—கொளலாகும் - (வருணங்கெடாமையினுலே பின்னும்) ஓதிக்கொள்ளலாம்.—பார்ப்பான் - பிராமணனது—பிறப்பு - உயர்ந்தவருணமானது| —ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங்குறைய—கெடும்.எ-று.❋ மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தாளும் ஆதலால் மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினுமென்னுர். பிறப்புடையமுதல் வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினுலே இது மற்றைவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (உ)

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை - ❋
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. - - - (ஙி)

இ - ள். அழுக்காறுடையான்கண் - பொருமையுடையவனிடத்தே—ஆக்கம்போன்று - செல்வமானதுபோன்று—ஒழுக்

கமில்லாண்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே—உயர்வு - உயர்ச்சி யானது|—இல்லை.எ-று. ❋ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னென்னு நூனிற்சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினாலும் - ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லை யென்பது கொள்ளப்படும். உயர்வு-உயர்குலமாதல். (கூ)

ஒழுக்கத்தி னெவ்கா ருரமோ ரிழுக்கத்தி - - *
னேதம் படிபாக் கறிந்து. - - - - - (சு)

இ-ள். உரவோர் - மனவலிமையையுடையோர்|—(செய்தற்கருமமேநோக்கி)—ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்—ஒல்கார் - சுருங்கார்.—இழுக்கத்தின்- அத்தவறுதலால்—ஏதம் - (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம்—படிபாக்கு - உண்டாதலை—அறிந்து.எ-று. ❋ ஒழுக்கத்தின்சுருக்கம் அதனை உடையார் மேன்மேலுற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி உரவோனென்றார்.

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி - *
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. - - - - - (எ)

இ-ள்.(எல்லாரும்|)—ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினால்—மேன்மை-மேம்பாட்டை}—எய்துவர் - அடைவார்.—இழுக்கத்தின்-(அதினின்றும்) தவறுதலாலே—எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை}—எய்துவர்-அடைவார்-எ-று. ❋ உலகமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவனென்றார். [இவை ஐந்தடாட்டாது

ம் ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். - - - - (அ)

இ - ள். (ஒருவனுக்கு)— நல்லொழுக்கம்- நல்லவாசாரமானது;— நன்றிக்கு- அறத்துக்கு— வித்தாகும்- காரணமாகும்.—தியொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது;—என்றும்- இருமைகளிலும்— இடும்பை- துன்பத்தை;—தரும். எ. று. நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால்- தியவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தியொழுக்கம் இருமைகளிலும் துன்பம் தருமென்றதனால்- நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும், கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்விளைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். - - (கூ)

இ-ள் - வழுக்கியும் - மறந்தும்— தீய - தியசொல்லுகளை— வாயாற்சொலல்;—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு— ஒல்லா - முடியாவாம். எ - று. தியசொல்லுகளாவன- பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையும், ஆம். நல்லசொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொலலென்னாது வாயாற்சொலலென்றார். (கூ)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். - - - - - (ங)

இ-ள். உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு—ஒட்ட - பொருந்த—ஒழுகல் - நடத்தலை—கல்லார் - கற்றிலாதவர்|—பல - பல நூல்களையும் — கற்றும் - கற்றாராயினும்—அறிவிலாதார்.எ-று. உயர்ந்தோரோடு பொருந்தநடத்தலாவது - அவரொப்ப டிநடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலேசொல்லப்பட் டவைகளில்-இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு - அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவி வருதலா ம் அவையும் அடங்குதற்கு- உலகத்தோ டொட்டவொழுகலெ ன்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்க மும் ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அ

றிவிலாதாரென்றும், சொல்லினார். [இவை யிசண்டுபாட்டா லும் சொல்லாலும், செயலாலும்,வரும் ஒழுக்கங்க ளெல்லாம் ஒருவிதத்திலேலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ம)

ஊ***** *******—ஊ***—**********ஊ

ஊஎ-ஆம், அதி—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்திலேலே பிறனது மனையாளை விரும்பாமையாம். இது - ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருள்வாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் திறம்பொருள் கண்டார்க ணில். - - - (க)

இ-ள். பிறன்-பிறனுக்கு—பொருளாள் - உடைமையாந்த
ன்மையவளை—பெட்டு - இச்சித்து— ஒழுகும் - நடக்கின்ற—
பேதைமை - அறியாமையானது | — ஞாலத்து - பூமியின்கண்
—அறம்-அறநூலையும்—பொருள் - பொருணூலையும்—கண்
டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே—இல்-இல்லை.எ - று. ❊
அறமும் பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டலால் ஆகுபெ
யரீகள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காம நூலுடையார்
இப்பொல்லாதவொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அற
ம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதை
மை யுடையவரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது
பெறப்பட்டது. (க)

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை ❊
நின்றாரிற் பேதையா ரில். - - - - (உ)

இ-ள். (காமங்காரணமாக)—அறன்கடை - பாவத்திலே—
நின்றாருளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை -
பிறனது வாயிலினிடத்தே—நின்றாரின் - (அவன்மனையாளைய
ச்சித்து) நின்றவரிற்போல்—பேதையார்- மூடர்—இல் - இல்லை.
எ - று. ❊ பாவச்செயலிலே நின்ற பெண்வழி நடப்பவரும்,ப
ரத்தையரையும் இழிகுலமகளிரையும் அனுபவிப்பவரும்,போ
ல் அறம்பொருள்களினமாத்திரம் அல்லாமல் பிறன்மனையாளி
டத்துச் செல்லுவோரிற் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையும் இழப்பா
ராதலின் பேதையாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுமில்லையெ
ன்பது பெறப்பட்டது. (உ)

வளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் - ❋
நீமை புரிந்தொழுகு வார். - - - - - -(கூ)

இ-ள். மன்ற-ஐயமில்லாமல்—தெளிந்தார் - (தம்மைநல்ல வரொன்று) தெளிந்தவர தது - இல் - மனையாளிடத்தே—தீமை பாவஞ்செய்தலை—புரிந்து-விரும்பி — ஒழுகுவார் - நடப்பவர் |—(உயிருடையவராயிருந்தாலும்) — விளிந்தாரின்-செத்தவரின் —வேறல்லர்-வேறுகார்.எ-று. ❋ உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமையால் விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளையுடையவரது தெளிவு பற்றியாதலின் - தெளிந்தாரில்லென்றும், சொல்லினார். (கூ)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்❋
நேரான் பிறனில் புகல். - - - - - -(கூ)

இ-ள். (காமமயக்கத்திலுலே)— தினைத்துணையும் - தினையளவும்[சிறிதாயினுமென்றபடி]— நேரான் - (நம்பிழையை) நினையாமல்—பிறனில் - பிறனுடையமனையாளிடத்தே — புகல் -செல்லுதல் | — எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவுபெருமையையுடையவராயிருக்கினும்—என்னும்- (ஒருவருக்கு) யாதாய்முடியும்.எ - று. ❋ இந்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவானென்பது குறித்து எனனுமென்றார். இழிவு செய்தலில் எனைத்துணையனென்னும் பன்மை நேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (கூ)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும் *
விளியாது நிற்கும் பழி. - - - - - (ரு)

இ-ள். எளிதென-(இவனைச்சேர்த) லெளிதென்று நினைத்து —(பின்விளைவை நினையாமல்)—இல் - (பிறன்) மனைவியிடத் தே—இறப்பான் - செல்லுவோன்|—விளியாது - அழியாமல் —எஞ்ஞான்றும்-எக்காலமும்—நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய— பழி-(குடிப்)பழியை}—எய்தும்- அடைவான்.எ-று. ❋ இல் லிறத்தல் - இல்லாளிடத்துவரம்புகடந்து செல்லுதல். (ரு)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு - - - *
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். - - - - (சு)

இ - ள். இல்-(பிறன்) மனையினிடத்தே—இறப்பான்கண்-

ரு-ஆம், அதி—பிறனில்விழையாமை.

செல்லுவோனிடத்து — பகைபாவமச்சம் பழியெனநான்கு ம்-பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும்இந் நான்குகுற்றங்களும்|—இகவாவாம்-(ஒருபோதும்) நீங்காவா ம்.எ-று. ❋ எனவே இருமைப் பயன்களையும் இழப்பானென் றதாயிற்று.[இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளைவிரும் பினோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள் *
பெண்மை நயவா தவன். - - - - (எ)

இ-ள். பிறனியலாள் - பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமைபூண்டு) நிற்பவளது--பெண்மை - பெண்தன்மையை —நயவாதவன் - விரும்பாதவன்|— அறனியலான் - அறமாகி யவியல்போடுகூடி — இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வா னென்றுசொல்லப்படுவான். எ - று. ❋ இல்லறம்செய்வானெ னப்படுவான் அவனே யாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் ❋
கறனெனன்றே வான்ற வொழுக்கு. - - (அ)

இ - ள். பிறன்மனை - பிறனதுமனையாளை—நோக்காத - உட்கொள்ளாத— பேராண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது| —சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு—அறமெனன் றே-தருமமாவதென்றே—ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொ ழுக்கமுமாம். எ-று. ❋ புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மைபு டையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அ ருமையாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண் மையென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும், ஒழுக்கமும், இதனை ச்செய்யாமையிலுமேலையே உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாவரெனி னுமநீர் வைப்பிற் - - ❋
பிறற்குரியா டோடோயா தார். - - - (கூ)

இ - ள். நாமநீர் = அச்சந்தங்குங்கடலாற்சூழப்பட்ட—வை
ப்பில் = பூமியினிடத்தே—நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும்
பெறுதற்கு—உரியார் | — யாரொனின்—பிறற்கு - பிறனுக்கு
—உரியாள்-உரிமையானவளது—தோள் - தோள்களை—தோ
யாதார்-சேராதவர்.எ-று.※நலத்துக்கென்பது - நலக்கெனவி
காரப்பட்டது. இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம்.

மெ-ஆம், அதி—பிறனிலிபிழையாமை. ஏழு

அறன்வனையா னல்ல செயினும் பிறன்வனையாள் ※
பெண்மை நயவாமை நன்று. - - - (ஈ)

இ-ள். (ஒருவன்)—அறம்-அறத்தை—வனையான் - (தனக்
குரியதாகக்)கொள்ளாதவனாகி—அல்ல - பாவங்களை—செயி
னும்—(அவனுக்கு)—பிறன்வனையாள்-பிறனெல்லையிலே நிற்
பவளது—பெண்மை - பெண்தன்மையை—நயவாமை -விரு
ம்பாமை(உண்டாயின்)—நன்று-(அது!) நன்று. எ-று. ※ அ
க்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்ப
தாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பா
மையினிடத்துக் குணம்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

※※※※※※※※—※※—※※※※※※※※

மெசு-ஆம், அதி—பொறையுடைமை.

அஃதாவது-காரணம்பற்றியாவது அறியாமையாலாவது
ஒருவன் தம்மிடத்துக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமு
ம் அதற்கு அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடைய

ராதல். இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதா யிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை - *
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. - - - (க)

இ-ள். அகழ்வாரை - (தன்னை) வெட்டுவோரை—தாங்கும்-(மிழாமற்) சுமப்பதாகிய — நிலம்போல—தம்மை— இகழ்வார்-நிந்திப்பவரை—பொறுத்தல்|—தலை - முதலான அறமாம். எ-று. ❋ இகழ்தல்-தீங்குசெய்தலும்சொல்லுமாம். (க)

பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை - - *
மறத்த லதனினு நன்று. - - - (உ)

இ-ள். இறப்பினை-(ஒருவன்செய்த) பிழையை}—என்றும்-தன்னாலொறுத்தற்குக்கூடியகாலத்திலேயும் — பொறுத்தல்-பொறுக்கக்கடவன்.—மறத்தல்-(அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல்(பெறின்.)—அதனினும்-அப்பொறுமையினும்—நன்று-மிகநல்லது.எ-று.❋பிழை-முன்சொல்லப்பட்டவிரண்டு குற்றங்களும். பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

ஈகை - ஆம், அது—பொறையுடைமை.

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் *
வன்மை மடவார்ப் பொறை. - - - - (ஊ)

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — இன்மையுளின்மை — வறுமையுள்வறுமையாவது | — விருந்தொரால் - விருந்தினனை (எற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம். — (அதுபோல்) — வன்மையுள்வன்மை-வல்லமையுள்வல்லமையாவது | — மடவார் - அறியாமையிலுமேல் தீங்குசெய்தவனை — பொறை - பொறுத்தல். எ - று. ❋ உடைமையுளின்மையென்னுங்குறளின் படி - எப்படிவிருந்தினனையுபசரியாமைபொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலானைப் பொறுத்தல் இனிதாகா தென்பது கருத்து. (எடுத்துக்காட்டுவமையணி.) (ஈ)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். - - - - - (உ)

இ - ள். (ஒருவன்) — நிறையுடைமை - நிறைவையுடையனாயிருக்கை — நீங்காமை - (தன்னைவிட்டு) நீங்காமையை — வேண்டின் - வேண்டுவானாயின் — (அவனால்!) — பொறையுடைமை — பொறுமையுடையனாயிருக்கை — போற்றி - அறியாமற் காத்து — ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும். எ - று. ❋ பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஏறுத்தானை யொன்றாக வையாதோ வைப்பர் - ❋
பொறுத்தானைப் பொன்போற் பொதிந்து. - (ஊ)

இ-ள். (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) — ஒறுத்தானை- (பொறுமல் அவனை) ஒறுத்தவனை — (அறிவுடையோர்) — ஒன்றுக-ஒருபொருளாக — வையார்- மனத்துட்கொள்ளார். — பொறுத்தானை-(அதனைப்) பொறுத்தவனை — பொன்போல்-பொன்னைப்போல் — பொதிந்து - இடைவிடாது — வைப்பர்-மனத்துட்கொள்வார். எ - று. ❋ ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றுகையையாமென்றார்.

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்❋
பொன்றுந் துணையும் புகழ். - - - - (சு)

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத்தீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு (உண்டாவது) — ஒருநாளையின்பம் - அவ்வொருநாளை

ஈகை-ஆம், அது — பொறையுடைமை. இன

யின்பமே. — பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு — பொன்றுந் துணையும் - (உலக) முழியுமளவும் — புகழ் — உண்டாம். எ-று. ❋ ஒருநாளையின்பம் - அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடிந்தாமே யென்றுசெருக்கியிருக்கும்பொய்யின்பமாம். தனக்கிடமாகியவுலகம் அழியப் புகழும் அழியுமாதலின் ஏற்புடையவுலகமென்றுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. (சு

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோதொந் ❋ -
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. - - - - (எ)

இ-ள். திறனல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை — தன்-

தன்னிடத்து—பிறர்—செய்யினும் — நோ -(அவருக்குஅத னல்வருவதாகிய)துன்பத்துக்காக—நொந்து - வருந்தி—அற னல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை—செய்யாமை - செய்யாதிருத் தல்| —நன்று -(ஒருவனுக்கு)நல்லதாம். எ-று. ❋ துன்பத்துக் காக வருந்துதலாவது - இப்பாவத்திற்குமேலே இவர் வருபிறப்பி லே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (ச)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாளைத் தாந்தந் - ❋
தகுதியாள் வென்று விடல். - - - - (அ)

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே—. (தம்மிடத்து) —மிக்கவை - தீயவைகளை—செய்தாளை}—தாம்|—தந்தகுதி யால்—தமதுபொறுமையிற்குமேல — வென்றுவிடல் - வென்று விடக்கடவர். எ-று. ❋ தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செ ய்து தோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்ப ட்டு வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிற ர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா - ❋
யின்னுச்சொ லேற்கிற் பவர். - - - (கூ)

இ-ள். இறந்தார் -(நல்வழியைக்) கடந்தவர தூ—வாய் - வா யினுண்டாகும் — இன்னுச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்க ளை—ஏற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் | — (இல்வாழ்க்கையிலே

யிருந்தும்) — துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்— தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை — உடையர் - உடையவராவார். எ - று. தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச் சொல்லினர் அநாதிழிவு தோன்றுதற்கு. (க)

ஙஐ

ஙசு - ஆம், அதி—பொறையுடைமை.

உண்ணுது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு - *
மின்னுச்சொ லேற்பாரிற் பின். - - - (ங)

இ-ள் - உண்ணுது - (விரதங்களினுமேல) உணவைவிட்டு— நோற்பார் (தம்மைஅடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர் | — பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார்.— (அவர்பெரியவராவது)—பிறர்—சொல்லும் - (தம்மைச்)சொல்லும்— இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை—நோற்பாரின் - பொறுப்பவரின்—பின். எ - று. பிறர் - இங்கே அறிவில்லாதவர். பொறுக்கக் கூடாமைக்கு எதுவாகிய இருவகைப் பற்றுகளோடிருந்தே பொறுத்தலால் - தவஞ்செய்வாரினும் பெரியராகச்சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

ஙஎ - ஆம், அதி—அழுக்காறாமை.

அஃதாவது - பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறுமைப்படாமை. இப்பொறுமையும்பொறுமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் *
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. - - - - (கு)

இ - ள். ஒருவன் | —தன்னெஞ்சத்து—தனது மனதில்கண்ணே—அழுக்காறு - பொறாமையாகியகுற்றம்—இலாத - இல்லாத—இயல்பு - தன்மையை} —ஒழுக்கு - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது—ஆறு - வழியாக—கொள்க - கொள்ளக்கடவன். எ - று. இயல்பு - அறிவோடு கூடியதன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத் தருதலால் - ஒழுக்கம்விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல் உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுக வென்பதாம். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு *
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். - - - (உ)

இ - ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும்—அன்மை - வேறுதலை—பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின்—விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன்பெறு

ம்) மேலானபேறுகளுள் — அஃது - அப்பேற்றினை - ஒப்பது | — இல்லை. எ - று. ❊ பொருமைபடைகவரிடத்தும் ஆகாதென்றற்கு யார்மாட்டுமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் பொருமை யில்லாமையினதுகுணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம் ❊
பேணு தழுக்கறுப் பான். - - (ரு)

இ - ள். அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் — ஆக்கம் - (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும் — வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன் | — பிறன் - பிறனது — ஆக்கம் - செல்வத்தை — பேணது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல் — அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவான். எ - று. ❊ பொருமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் - என்றபடி. (ரு)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி ❊
ழீனதம் பதிடாக் கறிந்து. - - (சு)

இ - ள். (அறிவுடையோர் |) — அழுக்காற்றின் - பொருமையி னால் — அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை — செய்யார். — இழுக்காற்றின் - அத்தீயவழியால் - ஏதம் - துன்பமானது - பதிபாக்கு - (தமக்குஇருமையிலும்) உண்டாதலை — அறிந்து. எ - று ❊ அறமல்லாதவையாவன - செல்வங்கல்வி முதலானவையுடையாரிடத்தே தீங்கைநினைத்தலும், சொல்லலும்; செய்தலும். (சு)

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார் ❊
வழுக்கியுங் கேடுன் பது. - - - - (ரு)

இ-ள். அழுக்காறு-பொறாமையானது|—ஒன்னார் - பகைவரின்—வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும்—கேடுஉன்பது - கேட்டைத்தருவது.— (ஆதலால்)— உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு — (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டாம்)—அது-அதுவே|—சாலும் -போதும்.எ-று.❋ அதுவே யென்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது; (கு)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடிப்பதூஉ ❋
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். - - (சு)

இ-ள். கொடுப்பது - (ஒருவனுக்) பிறர்க்குக்கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்து—அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுமவனது-சுற்றம் - உறவானது|—உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவ

சுஅ ஐ-ஆம்;அது—அழுக்காறுமை

தும்—உண்பதூஉம்-உண்ணப்படுவதும்—இன்றி - இல்லாமல்—கெடும்.எ - று. ❋ சுற்றம் கெடுமெனவே அவன்கெடுதல் சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டி பொறாமைப்படுதல் - தன்பேறுமாத்திரமேயல்லாமல் தன சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச்செய்யுமென்பதாம். (சு)

அவ்விழித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ ❋
டவ்வினையைக் காட்டி விடும். - - - (எ)

இ- ள். அழுக்காறுடையானே - (பிறர் செல்வங்கண்டவிடத்தே) பொறுமையுடையனே —செய்யவள் - திருவானவள் | — அவ்வித்து - (தானும) பொறுமைப்பட்டு—தன்னையை - (தனது) தமக்கைக்கு — காட்டி—விடும - நீங்குவாள். எ-று. ❊ தன்னையையென்பது உருபுமயக்கம். தன்னை - மூதேவி. (எ)

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - ❊
தீயுழி யுய்த்து விடும். - - - - (அ)

இ-ள். அழுக்கா றெனவொரு பாவி - பொறுமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன் | — (தன்னையுடையவனே)—திருச்செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து—தீயுழியுய்த்துவிடும் - (மறுமையிலே) நரகத்தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான். எ - று. ❊ இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொறாமையைப் பாவியென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொறுமையுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான் ❊
கேடு நினைக்கப் படும. - - - - - (கூ)

இ - ள். அவ்வியநெஞ்சத்தான் பொறுமையுள்ளமனத்தையுடையவனது—ஆக்கமும் - செல்வமும் | — செவ்வியா

ன் - பொருமையில்லாத மனத்தையுடையவனது — கேடும் - வறுமையும் | — (உண்டாதல்) — நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும் - எ - று. ❋ பொருமையிருலே செல்வமும், பொருமையில்லாமையிருலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு எதுவாகியபழவினை யாதென்று ஆராய் வாராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (கூ)

ஐ - ஆம், அது — அழுகாருமை

அழுக்கற் றகன்ருரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். . . . (ஐ)

இ - ள். அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டு — அகன்ருரும் - பெருகினவருமம் | — இல்லை. — அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவர்கள் - பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து — தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும் | — இல் - இல்லை. எ - று. ❋ கேடும் பெருக்கமும் வருதற்கு எதுசொல்லியது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அக்குற்றமும குணமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

ஒ ❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋ — ஒ ❋❋ — ❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋ ஓ

ஒ அ - ஆம், அது — வெஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வௌவுதற்கு நினையாமையாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படுதலே யல்லாமல் அதனைத்தான் வௌவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். . . . . (க)

இ-ள் நடுவின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமையில்லாமல்—நன்பொருள்-(அவரது) நல்லபொருளை—வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பின்—(அவ்விருப்பு) —குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைக்கெடுத்து—குற்றமும் பலகுற்றங்களையும்—ஆங்கே - அப்போதே—தரும்-(அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று. குடியையவளரசசெய்து பலதன்மைகளையும் உண்டாக்குந்தன்மையாலும் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினை பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. (க)

படைகொண் டுலகங் கவற்றி யாண்டலும்
நடுவன்மை நாணு பவர். - - - - - (உ)

இ-ள். நடுவன்மை- (ஒருவன்பொருளுக்கு பிறன் உரியவனல்லவென்னுமை) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு—நாணுபவர் - அஞ்சுவோர்| —(பிறர்பொருளைவௌவுதலினுமே) —படைகொண்டு - (தமக்கு)வரும்பயனை—வெஃகி - விரும்பி—படைப்பல - பழியினிடந்தருதலையுடைய—செயல்களை} —செய்யார். எ-று. (உ)

ஈயல் - ஆசை; அறி—வெஃகாமை

நிற்றின்னம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரோ - - - -
மற்றின்னம் வேண்டுபவர். - - - - - (ஊ)

இ-ள்.-மற்றின்பம் - நிலையுடையவின்பத்தை—வேண்டுபவர்|—நிற்றன்பம் (பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்டபொருளினாலேதாம் அடைவதாகிய) நிலையில்லாதவின்பத்தை—வெஃகி-விரும்பி—அறனல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை}—செய்யார் - (அவரிடத்தே)செய்யார்.எ-று. ❋ பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (ரு)

இலமென்று வெஃகல் செய்யார் புலம்வென்ற ❋
புன்மையில் காட்சி யவர். - - - - (சு)

இ-ள். புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும்வென்ற—புன்மையில்-குற்றமில்லாத—காட்சியவர் - அறிவையுடையவர்|—இலமென்று - வறியேமென்றுநினைத்து—வெஃகுதல்செய்யார் - (அதுதீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை}) விரும்புதல் செய்யார். எ-று. ❋ ஐம்புலன்களைவெல்லுதல்-பாவவழிகளிலே செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு-பொருளை உள்ள படியறிந்தவறிவாம். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர்பொருளைவிரும்புதலும் இலதாயிற்று. (சு)

அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும் ❋
வெஃகி வெறிய செயின். - - - - (ரூ)

இ-ள். அஃகி - நுட்பமானதாகி—அகன்ற - (எல்லாநூல்களிலும்) சென்ற—அறிவு-அறிவானது|—என்னும்-என்னுடைய னையுடையதாம்.—வெஃகி- (பொருளை) விரும்பி—யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும்—வெறிய - அற்மேலும்பொருந்தாத செயல்களை—செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வாராயின். எ - று.

யாவரிடத்தும் அறிவோடுபொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது-யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும் கடியவையும் முதலானவைசெய்தல். அறுவகைப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின் அறிவென்றுமென்றார். (ரு)

அருள்வெஃகி யாற்றின் கண்ணன்றுன் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். - - - - (சு)

இ-ள். அருள்வெஃகி - அருளாகியஅறத்தைவிரும்பி—ஆற்றின்கண்- (இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே—தன்றுன்- தங்கள

பத-ஆம், அதி—வெஃகாமை.

வன்—பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளைவிரும்பி—பொல்லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை—சூழ - எண்ண—கெடும்-கெடுவான். எ- று. இல்லறவழியால் அறிவுமுதிர்ந்தவிடத்தேதலையல்லது துறக்கக்கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல்-இரண்டறங்களையும் ஒருசேரவிழுத்தல். எண்ணியவளவிலே கெடுமெனவே அடங்கியதனாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (சு)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். - - - (எ)

இ-ள். வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு—ஆம்-(அதனை) யுண்டாகின்ற—ஆக்கம் - பெருக்கத்தை—வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன்.—விளைவயின் - (பின்) அனுபவிக்கப்படும்போது—பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பய

ன்—மாண்டற்கரிதாம்- நன்றுகுதலில்லை.(ஆதலால் எ-று. ❊ வினை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை ❊
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (அ)

இ-ள். செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந்தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு—அஃகாமை-குறையாதிருத்தற்காரணம்—யாதெனின் எதுவென் (றொருவ) னாயின்—(அது)—பிறன்—வேண்டும்—கைப்பொருள் - கைப்பொருளை—வெஃகாமை-(தான்) வேண்டாமையாம் எ-று. ❊அஃகாமை அதன்காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன் பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந் ❊
திறனறிந் தாங்கே திரு. (கூ)

இ-ள்: அறனறிந்து- (இது) அறமென்றறிந்து—வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத— அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை—திரு - திருவானவள்—திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து— ஆங்கே - அத்திறத்தினால் — சேரும்-சேருவாள்.எ-று. ❊அடைதற்காந்திறம்- காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின. [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் பிறர் பொருளை விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இறலீ னு மென்னுது வெஃகின் விறலீ னும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. - (ஐ)

இ - ள். (ஒருவன்) — என்னுது - (பின் விளைவதை) யெண்ணுமல்—வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் — (அவ்விருப்பம்) — இறல் - அழிவை — ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும். — வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு — (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ்செல்வமானது — விறல் - வெற்றியை — ஈனும் - தரும். எ - று. பகையும் பாவமும் வளர்த்தலால் இறலீனுமென்றும், பொருளாசைகொண்டவிலேவோர்கள் யாவரையும் நீப்பித்தலால் விறலீனுமென்றும், சொல்லினர். செருக்கு அதைத் தருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

ஐஅ - ஆம், அதி — புறங்கூறாமை.

அஃதாவது - காணுதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசாமையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழியாகத் தோன்றலால் இது அழுக்கர்றாமைவெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற வினிது. - - - - (க)

இ - ள். ஒருவன் — அறங்கூறான் - அறனென்றுசொல்லுவதுஞ்செய்யானாகி — அல்ல - பாவங்களை — செயினும் - செய்தா

லும்—புறங்கூறுன் - (பிறனைக்)காணுதவிடத்தே இகழ்ந்துபே
சான்—என்றல்- என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்|
—இனிது - நல்லது. எ-று. ❋புறங்கூறுமை - அக்குற்றங்களால்
தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டுத்தோன்றுமென்பதாம். [இத
னுல் அவ்வறத்தினது நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே - - *
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. - - - (உ)

இ-ள். அறனழீஇ - அறனென்ப தொன்றில்லையென அழித்
துச்சொல்லி—அல்லவைசெய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்க
ளைச்செய்தலினும்—தீதே - தீமையையுடையதேயாம். — பு
றனழீஇ - ஒருவனைக்காணுதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி—பொ

ய்கூ-ஆம், அதி—புறங்கூறுமை.

ய்த்து நகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்துமகிழ்த
ல். எ-று. ❋ அறத்தையழித்தலினும் புறங்கூறுதலும், பாவங்
களைச்செய்தலினும், பொய்த்துநகுதலும், தீயனவாம் - என்
றறிக. புறனழித்தல்-புறங்கூறி ஒளியைக்கெடுத்தல். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத - - *
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். - - - - - (ஊ)

இ - ள். புறங்கூறி - பிறனைக்காணுதவிடத்தே இகழ்ந்து—
பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து — உயிர்

வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும்—சாதல் - (அது செய்யாமல்) உயிர்விடுதல்| — (அவனுக்கு)—அறங்கூறும் தருமநூல்களினுலேசொல்லப்பட்ட —நீக்கம் - படுவனை—தரும். எ-று. ❋ உயிர்விட்டபின் புறஞ் கூறப்போவதிலும் உயிர்வாழ்வதே அறமாகையால் சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் - அப்பாவஞ்செய்யாதவராலே - மறுமையில் அடையப்படும் பயன். அறம் - அதைச்சொல்லு நூலையுணர்தலால் ஆகுபெயர். (ங)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க ❋
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல் - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவனை)—கண்ணின்று - எதிரேநின்று—கண்ணறக் கண்மேற்குட்டமற—சொல்லினும்—முன்னின்று-(அவனை) எதிரில்லாமல்—பின்னோக்காச்சொல் - பின்வருங் குற்றத்தைநோக்காதசொல்லை—சொல்லற்க - சொல்லல் நீக்கக்கடவன். எ-று. ❋ பின் அதிலிவருங்குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்வானது நோக்குதற்றொழிலில் - சொல்லின்மேலேற்றப்பட்டது. கண்மேற்குட்டம் - நாகரிகமியம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் புறங்கூறாமின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னண்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். - - - - (ஞ)

இ - ள். (புறங்கூறுமேலோரெருவன் அறம் நன்றென்று வாயினுலேசொல்லினும்) —அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிசொல்லுதற்கு ஏற்ற—நெஞ்சத்தானண்மை - மனத்தையுடையவனல்லாதவனுயிருக்கையான தால்—புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய — புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே—காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்ப

ஙகூ-ஆம், அதி—புறங்கூறாமை.

டும்.எ-றா. ❋ மனம் - நீதாயிருக்கையால் அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கிகரிக்கப்படாதென்பதாம். (நி)

பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழியுள்ளுந் - - ❋
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். - - - - - (சு)

இ-ள். பிறன்பழி - பிறனொருவனதுபழியை—கூறுவர்ன் - (அவனைக்காணுதவிடத்தே) சொல்லுவோன்} — தன்பழியுள் ளும்-தனது(பல)பழிகளுள்ளும்— திறன் (வருந்தும்) விதமு டையவைகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து—கூறப்படும்-(அவரு லே)சொல்லப்படுவான். எ - று. ❋ திறமுடையவைகளைத்திற னென்றலால் ஆகுபெயர். காணுதவிடத்தே தன்னைக்குறித்து ப்பிறனுமேல் சொல்லப்பட்டபழியைக் கேட்டவன் அவன் மிக வும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானுதலால் திறன்தெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - ❋
நட்பாட நேற்றே தவர். - - - - - - - (எ)

இ-ள். நகச்சொல்லி - (கூடி)மகிழும்படி (இனியசொற்களை ச்)சொல்லி—நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை

—தேற்றாதவர் - (தமக்குஉறுதியென்று) அறியாதவர்| —பகச் சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படிபுறங் கூறி — கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும்| —பிரிப்பர்.எ-று. ❋ உம்மை விகாரத்தால்-தொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பதொன்றகருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவனென்னும் பிறவினை-தேறாதவனென்னுந்தன்வினைப்பொருளில் வந்தது-புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினர் - *
மென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. - - (அ)

இ-ள். துன்னியார்ர் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது—குற்றமும்-குற்றத்தையும் —தூற்றும் - (அவனைக்காணுதவிடத்தே) தூற்றும் — மரபினர் - இயல்பையுடையவர்— ஏதிலார்மாட்டு - அயலாரிடத்துச் (செய்வது|) —என்னைகொல்-யாதோ. எ-று. ❋ தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்பரப்புதல். அத்தூற்றுதலினுங்கொடிய செயல்வேறொன்றுங் காணுமையால் என்னை தொலைவிலர் செய்வதென்பது - சொல்லெச்சம். (அ)

இகழ்ச்சியும், அதனை—புறங்கூறுதலை.

அறனேக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனேக்கிப் - *
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. - - - (கூ)

இ-ள். புறமேனுக்கி - பிறர்நீங்கினவளவுபார்த்து — புன்சொல் - (அவரது) பழிப்புச்சொல்லை — உரைப்பான் - சொல்லுவோனது—பொறை - (உடற்)பாரத்தை - வையம்-பூமியானது|—அறமேனுக்கி - (இக்கொடியனைச் சுமந்தமேல எனக்கு) அறமாவதென்றுநினைத்து — ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றதுபோலும் - எ-று. ❋ பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும்சுமத்தல்சுபாவமாயினும் புறங்கூறுவானைச் சுமப்பதுதனக்குத்தன்னுங்கருத்தால் அறமேனுக்கி யாற்றுங்கொல் வையமென்றார். [இவையந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. (ஙு)

இ-ள். (புறங்கூறுவோர்| அதுசெய்தற்கு) —ஏதிலார்குற்றம்போல் — அயலாரதுகுற்றத்தைப்போல் — தங்குற்றம்-(அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும் — காண்கிற்பின்-காணமாட்டுவாராயின்—மன்னுமுயிர்க்கு - (அடாது) நிலைபெற்றவுயிர்க்கு—நீது - (வருவது) ஒருதுன்பம்|—உண்டோ. எ-று. ❋ தமதுநிலையாயிருந்து ஒப்பக்காணுதலருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வருபிறவிகளிலும் துன்பப்படாரென்பதைக் குறித்து உயிர்க்குத் தீதுண்டோவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

உ-ரை-ஆம், அது—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங் களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையா ம்.பொய்.குறளை - கடுஞ்சொல்-பயனில்சொல் - எனவா க்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள்-பொய்-து றந்தோர்க்கு அல்லதுபற்றறவிடக்கூடாமையால் அதனை ஒழித்த இல்வாழ்வாரால் விடக்கூடியவையாகிய மற்றை

உயிரும், அதி—பயனில்சொல்லாமை.

மூன்றினுள் - கடுஞ்சொல் - இனியவைகூறலாலும், குறளை புறங்கூறாமையாலும், விலக்கி - நின்றபயனில் சொல்லை இதனுல் விலக்குதலாகலால் இதுபுறங்கூறாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். - - - (க)

இ-ள். பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்—முனிய-(கே ட்டு)வெறுக்க—பயனில - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லு வான்?—எல்லாரும் - எல்லாராலும்—எள்ளப்படும் - இகழப் படுவான். எ- று. அறிவுடையோர்பலரும் வெறுக்கவே மற் றோருரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாருமெள்ளப்படுவென்றார்.(க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. - - - (உ)

இ-ள். பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே-பய
னில - பயனிலாதசொற்களை — சொல்லல்- (ஒருவன்) சொல்
லுதலானது | — நட்டார்கண் - (தன்) னட்பாளரிடத்தே — தய
னில-விருப்ப மில்லாதசெயல்களை —செய்தலின் - செய்தலினு
ம் — தீது. எ - று ※ விருப்பமில்லாதசெயல்கள் - வெறுக்கப்
படுசெயலாம். இச்சொல் அச்செயலின் காட்டிலும் மிகவும்இக
ழப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனிலனென்பது சொல்லும் பயனில - ※
பாரித் துரைக்கு மூரை. - - - (ஊ)

இ-ள்.பயனில- பயனில்லாத பொருள்களை — பாரித்து-வி
ரித்து — உரைக்குமூரை - (ஒருவன்) உரைக்கும்உரையானது |
— நயனிலனென்பது -(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை —
சொல்லும் - அறிவிக்கும். எ- று. ※ இப்படிப்பட்ட உரையிலை
லே இவன் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்கு
அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (ஊ)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன் சாராப் - ※
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. - (எ)

இ-ள்.பயன்சாரா-பயனோடு பொருந்தாத — பண்பில்சொ
ல்-குணமில்லாத சொற்களை — பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே —

உம்-ஆம், அதி — பயனிலசொல்லாமை.

(ஒருவன் சொல்லுவானுயின்) — (அவை | அவரிடத்தே) — நயன் சார்ர் - நீதியோடுபொருந்தாதவையாகி — நன்மையின் - நற்குணங்களிலிருந்து — நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும். எ - று. ❋ பண்பு - இனிமைமெய்ம்மைமுதலாகிய சொற்குணங்கள். சொல்லுவானுயின் - அவரிடத்தே - என்பவை - சொல்லெச்சங்கள். (சு)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும்பயனில ✦ ✦ ✦ ❋
நீர்மை யுடையார் சொலின். ✦ ✦ ✦ ✦ (கூ)

இ - ள். பயனில - பயனில்லாதசொற்களை — நீர்மையுடையார் - குணத்தன்மையையுடையவர் — சொலின் - சொல்லுவார்யின் — சீர்மை - (அவரது) மேம்பாடான தது | — சிறப்பொடு - (அதனுல்வரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே — நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ - று. ❋ சொலினென்பது - அவரது சொல்லாமையைக் காட்டிநின்றது. (கூ)

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல் ✦ ✦ ❋
மக்கட் பதடி யெனல். ✦ ✦ ✦ ✦ ✦ ✦ (கூ)

இ - ள். பயனில்சொல் - பயனில்லாதசொற்களை — பாராட்டு வானை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை — மகனெனல் - மனிதனென்றுசொல்லாதே. — மக்கட்பதடியெனல் — மனிதருக்குள்ளேபதனென்றுசொல்லக்கடவாய் எ - று. ❋ எப்படிபதருக்கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படியே அவருக்கு அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார். [இவை யாறுபாட்டானும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்

துதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் - *
பயனில சொல்லாமை நன்று: - - - (எ)

இ-ள். சான்றோர் - அறிவுடையோர்| — நயனில - நீதியோடு பொருந்தாதசொற்களை — சொல்லினும் — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர். — பயனில - பயனில்லாதசொற்களை — சொல்லாமை-சொல்லாமை(பெறின்) — நன்று - (அது|) நன்று: எ-று. ❋ சொல்லினுமெனவே சொல்லாமைபெற்பட்டது. நயனில்லாத சொல்லினும் பயனில்லாதசொல் திடநன்பதாம். (எ)

ம அ
உம்-ஆம், அது — பயனிலசொல்லாடை.

அரும்பய னுய்மதிவிஞர் சொல்லார் - - *
பெரும்பய னில்லாத சொல். - - - (அ)

இ - ள். அரும்பயன் - அறிதற்கரியபயன்களை — ஆயும் - ஆராயுமல்லா — அறிவிஞர் - அறிவையுடையார்| — பெரும்பயனில்லாதசொல் - மிகுந்தபயனில்லாதசொற்களை} — சொல்லார். எ-று. ❋ அரிதற்கரியபயன்களாவன - முத்திப்பேறு-மேற்கதியடைவு - முதலானவை. பெரும் பயனில்லாதசொல்லென்றதனால் சிறுபயனுடையசொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருளார்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருளார்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். - - - - (கூ)

இ-ள். மருடீர்ந்த - மயக்கத்தினீங்கிய — மாசறு - மாசற்ற [பரிசுத்தமாகியவென்றபடி.] — காட்சியவர் - அறிவினையுடையோர் } — பொருடீர்ந்த - பயனினீங்கியசொற்களை } — பொச்சாந்தும் - மறந்தும் — சொல்லார். எ - று ❊ பரிசுத்தமாகியவறிவு - மெய்யறிவு. [இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க *
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். - - (ய)

இ-ள். சொல்லில் - சொற்களிலே — பயனுடைய - பிரயோசனமுடையசொற்களை } — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர் — சொல்லில் - சொற்களிலே — பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாதசொற்களை } — சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர். [இதனுலே சொல்லத்தகுவனவுமதகாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (ய)

உக-ஆம், அதி — தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே விளைகின்ற பாவங்களையெல்லாம தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின் இது பயனில சொல்லாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர் - - *
தீவினை யென் னுஞ் செருக்கு. - - - (க)

இ-ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு - தீவினையென்றுசொல்

லப்படுமயக்கத்தை} — தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர்|—அஞ்சார்.—விழுமியார்| — (அதனை இல்லாத) மேலோர்|-அஞ்சுவார்.எ-று. ❋ தீவினையாகியகாரியம் அதன் காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது. முன்னெதொடங்கிச் செய்து பழகி வந்தமையால் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையால் அஞ்சுவாரென்றும், சொல்லினர். (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை - - - *
தீயினு மஞ்சப் படும். - - - - - - (உ)

இ-ள். தீயவை-(இன்பத்தின்பொருட்டுச்செய்யுந்) தீவினைகள்—(முன்னே)—தீய - துன்பங்களை—பயத்தலால் - தருதலால்—தீயவை-(அப்படிப்பட்ட)தீவினைகள்}—தீயினும் - தீயினுமதிகமாக—அஞ்சப்படும்-(ஒருவரால்) அஞ்சப்படும். எ-று. ❋ வேறொருகாலத்திலும் வேறொருடமபிலும், போய்ச் சுடுதல் தீவினைக்கு இல்லாமல் தெருட்டுக்கு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய - - *
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். - - - (ச)

இ-ள். செறுவார்க்கும்- (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும்—தீய-தீவினைகளை—செய்யாவிடல்- செய்யாமல்விடுதலை—அறிவினுளெல்லாம் - (தமக்குஉறுதிநாடும்) அறிவுகளெல்லாவற்றி

லும்—தலை-முதலானவறிவாகும்—என்ப-என்று (நல்லோர்|) சொல்லுவர். எ - று. ❋ விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவைவிட லென்றும், செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருந்தால் தமக் குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறி வினுளெல்லாந் தலையென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்று பாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப் பட்டது.] (சு)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி - - - - *
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. - - - - - (சி)

இ-ள். (ஒருவன்|)—பிறன்-பிறனுக்கு—கேடு- கேட்டைத் தரும்வினையை}—மறந்தும்—சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக்கடவ ன்.—சூழின் என்னுவானாயின்—சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணி னவனுக்கு—கேடு-கேட்டைத்தரும்வினையை—அறம் - அறக்

ஏஉ ஔக-ஞும்,அதி—தீவினையச்சம்.

கடவுள்—சூழும்-என்னுவான். எ-று. ❋ கேடிரண்டும் - அவ் றிறைத்தரும் வினைகளையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர்கள். என் னுந்திபாழுதேதானும் உடனே என்னுதலால் இவன் பிற்ப ட்டானும அறக்கடவுள் முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட் டது. [அறக்கடவுளென்னுதலாவது - அன்கெடத் தான் நீங் காவினைத்தல். தீவினையை என்னுதலுமாகாதென்பதாம். (சு)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யிற்
அதனிலும் ஆங்கே கெடும். - - - (நி)

இ-ள். இலனென்று - வறுமையையுடையனென்று நினைத்து - (அதுநீர்மாற்றொருட்டு) — தீயவை - தீவினைகளை — செய்யற்க - (ஒருவன்றிறீக்குச்.) செய்யாதிருக்கக்கடவன். — செய்யின் — செய்தானாயின் - அவனும் — இலனாகும் - வறுமையையுடையவனாவான். எ-று. மற்றும் - அசைநிலை - அத்தீவினையினாலே பிறபிறதீச்சாறும் வறியவனாவனென்பதாம். (நி)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க தீப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். - - - (சு)

இ-ள். தீப்பால - தண்டஞ்செய்யுங் கூற்றையுடைப்பாவங்கள் — தன்னை — அடல்வேண்டாதான் — (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன் | — தீப்பால - தீவினைக்கூற்றையுடையவினைகளை — தான் — பிறர்கண் - பிறரிடத்தே — செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ-று. செய்வானுயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லையென்பதாம். (சு)

எனைப்பகை யுற்றாருந் தூய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். - - - - (சு)

இ-ள். எனைப்பகையுற்றாரும் - எவ்வளவுபெரியபகையையுடையவரும்|—உய்வர் - (அதனை ஒருவழியிலுமேல) தப்புவார்-—(அப்படியல்லாமல்) — வினைப்பகை - தீவினையாகியபகையானது|—வியாது - நீங்காமல்—பின்சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய்—அடும்-கொல்லும்.எ-று. (எ)

தீயவை செய்தார் கெடுதல் விழுமன்னோ - - - *
வீயா தடியுறைந் தற்று. - - - .. -(எ)

இ-ள். தீயவை-தீவினைகளை—செய்தார்- (பிறருக்குச்) செய்தவர்—கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல்—(எத்தன்மைத்தென்றால்)—நிழல் (ஒருவனது) நிழலானது|—(நெடுந்தூரமேபோயினும்)—தன்னை அவனை—வியாது - விடாதுபற்றி—அடி - அடியினிடத்தில—உறைந்தற்று - தங்கியதன்மைத்து. எ - று.
*முன்பாட்டில் வினைப்பகைவியாது பின்சென றடுமென்று சொல்லப்பட்டதை இப்பாட்டில் உபமானத்தினால்விளக்கினார். (அ)

தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் *
துன்னற்க தீவினைப் பால். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்|)—தன்னை—தான்—காதலனாயின் - விரும்புந்தன்மையனாயிருந்தால்—தீவினைபபால் - தீவினையாகியபிரிவு—ஒன்—எனைதொன்றும - எவ்வளவுசிறியதொன்றையாயினும்—துன்னற்க - (பிறரிடத்தில) செய்யாதிருக்கக்கடவன. எ-று. * நல்வினை தீவினை என வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின

தீவினைப்பா லென்றார். பிறரிடத்தேசெய்ததீவினை தன்னிடத்தே தானபரிதருதலில் விளக்கினராதலால் - தன்னைதானே காதலனபிலென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறருக்குந் தீவினை செய்தால் தாமகெடுவரென்பதுசொலலப்பட்டது.] (கூ)

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித் - - *
தீவினைசெய்யாரெனின். - -- - - (ஙு.)

இ ள். (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) —மருங்கோடி-கொடியவழியிலே சென்று—தீவினை - தீவினைகளை— செய்யாரெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யாரையின் — அருங்கேடனென்பது - (அவன) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை —அறிக - அறியக்கடவர். எ - று. ❋ [இதனாலே தீவினைசெய்யாதவன்கேடில்லாதவனுவனென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

❋**********—❋❋—**********❋

உஉ- ஆம், அறி—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலகநடையை அறிந்து செய்தல். மேலை வாக்குக்காயங்களாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினர் இனிச்செய்யத்தகு மவைகளில் முன் சொல்லப்பட்ட வற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராகையால் இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஙூ

உஉ-ஆம், அறி—ஒப்புரவறிதல்.

கைகம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமா *
டெண்ணுற்றுங் கொல்லோ வுலகு. - - (க)

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை|—மாரிமாட்டு - (தமக்குநீ ருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து—என் - என்னபிரதியுபகாரத் தை}—ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன.[ஒன்றும் செய்கின்றன வில்லையென்றபடி.]—(ஆதலால்)—கடப்பாடு - (அம்மேகங்க ள்போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும்|—கைம்மாறு - பிரதி யுபகாரங்களை}—வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல. எ - று. ❋ கொ ய்ஞ, அரைசு, கடப்பாடென்னும் பெயரிறுதிலேயே அகரியம் செய்ய வேண்டுவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ்செ ய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (க)

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. - - உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின்—தாளாற் றி - முயற்சிசெய்து—தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட—பொருளெ ல்லாம்|—வேளாண்மை - உபகாரத்தை—செய்தற்பொருட் டு-செய்தற் பயனுடையனவாம். எ று. ❋ தகுதியில்லாத பிற ருக்குப்போல் நாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும், வைத்து இழ த்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

நிலத்தே லுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே - - *
யொப்புரவி னல்ல பிற. - - - - - (ஊ.)

இ-ள். புத்தேளுலகத்தும்- தேவருலகத்திலும்—ஈண்டும்- இவ்வுலகத்திலும்—ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல்—நல்ல-நல்லனவாகிய—பிற - வேறுசெயல்களை—பெறல் - அரிது. எ - று. ❋ கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லாரும் ஒருதன்மையராயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயிற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதுபோல் வேறொன்று இல்லாமையால் இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (க)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான் ❋ ❋
செத்தாருள் வைக்கப் படும். - - - ச.

இ-ள். ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்பவன்—உயிர்ஆம், அதி—ஒப்புரவறிதல்.

உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடிவாழ்பவனாவான்.—மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன்—(உயிருடையவனாயிருந்தாலும்)—செத்தாருள் —வைக்கப்படும் - (ஒருவனை)வைக்கப்படுவான். [நீண்டுக்கப்படுவானென்றபடி.] எ - று. ❋ உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால் - செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலகநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் தீரும்வழியை உடையதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது. ச)

ஒலகு ருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் ❋ ❋ ❋
மேலதி வாளன் றிரு. - - - - ஞ.

இ-ள். உலகு - உலகநடையை — அவாம் - விரும்பிச்செய்யும் — பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினையுடையவனுனவன் — திரு - செல்வத்தினுமேல (நிறைதல்) — ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் நீருண்ணுங்குளமானது — நீர் நிறைந்தற்று - நீரினுமேல நிறைந்ததுமாம். எ-று. ❋ அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (நி)

படன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுற் செல்வ ❋

நயனுடை யான்கட் படின். ❋

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது — நயனுடையான்கண் - உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே — படின் - உண்டாகுமாயின் — (அவ்வுண்டாதல்) — உள்ளூர் - ஊர்நடுவே — மரம் - மரத்தினிடத்தே — பயன் - பழமானது — பழுத்தற்று - பழுத்தல் போலும். எ-று. ❋ ஆல் - அசை: உலகநீதி பலவகையினும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயமென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் ஏளிதிலே பயன்கொடுப்பானென்பதாம். (சு)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுற் செல்வம் ❋

பெருந்தகை யான்கட் படின். ❋

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது — பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைமையையுடையவனிடத்தே — படின் - உண்டாகுமாயின் — (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவுறுப்புகளும் (பிணிகளுக்கு) மருந்தாய் — தப்பாத் தப்பாத — மரத்தற்று - மரத்தைஒக்கும். எ-று. ❋ ஆல் - அசை. எல்லாவுறுப்புமென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, பட்டை,

தலானவைகளை. செல்வத்துக்கு-அனுபவித்தற்குரிய பலபொ
ருள்களை. தப்பாமையாவது - கொள்ளுதற்கரியவிடங்களிலே
நின்றுவது,மறைந்து நின்றுவது,காலத்தால்வேறுபட்டாவது,
பயன்படாமை. தன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும்
தீர்க்குமென்பதாம். [இவ்வு மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்
செய்பவனதுபொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது. (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொவ்கார் - *
கடனறி காட்சி யவர். - - - - - அ.

இ-ள். கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த—
காட்சியவர் - இயற்கையறிவுடையவர் | — இடனில்பருவத்
தும் - செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்திலும்—ஒப்புரவிற்கு - உபகா
ரஞ்செய்வதற்கு — ஒல்கார்-தளரார். எ - று. ❋ மற்றவைகளை
யெல்லாம் விட்டாலும் இதனை விடாரென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ருதவி செயுநீர்மை - *
செய்யா தமைகலா வாறு. - - - - - கூ.

இ - ள். நயனுடையான் - உபகாரஞ் செய்தலி லுடையவன்

— நல்சூர்த்தானுதல் - வறுமைப்பட்டவனுக்குதவுவது | — செயும் (ஒழியாபற்) செய்யும் — நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்வுபகாரங்களை — செய்யாது - செய்யப்பெறுமல் — அமைகலாவாறு - வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று. ❋ தான் அனுபவிக்கப்படும்பொருள்களைப்பெறுமை அவனுக்குவறுமைஅல்லவென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும ஏறுமையால் ஒப்புரவு செய்யாதவிடத்தக்கதல்லவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன் *
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. - - - ய.

இ - ள். ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ்செய்தலினாலே — வருங் கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின் — அஃது - அக்கேடானது | — ஒருவன் — விற்று- (தன்னை) விற்றாயினும் — கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந்தகுதியையுடையதாகும். எ - று. ❋ தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவதொருபொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடுபுகழை உண்டாக்கலால் அதுவும் செயப்படுமென்றது - [இதனாலே ஒப்புரவினாலே ஒ

எள்

உரு-ஆம், அதி — ஈகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்னாமல் கொடுத்தல். இதுமறுமையைக் குறித்ததாகலின் இம்மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. (க)

இ - ள். வறியார்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவர்க்கு—ஒன்று- (அவர்வேண்டிய) தொள்ளை—ஈவதே - கொடுத்தலே—ஈகை - (பிறர்க்குக்)கொடுத்தலாகும்—மற்றெல்லாம் - (அதுநீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும்—குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின்வருமிடையூறுகூடிய—நீரது - குணத்தை—உடைத்து-உடையதாகும். எ - று. ❊ அது நீங்கலாகியகொடை- வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல். நீரது எனபதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னும் தம்மிடத்தே வருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தேதன்றோ. [இதனுல் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

நல்லா னெனினுங் கொளனீது மேலுல
கில்லெனினு மீதலே நன்று. (உ)

இ-ள். கொளல் - இரத்தல்—நல்லானெனினும் - மேலுலகத்துக்கு)நல்வழியென்பவர்உண்டாயினும்—(அது|)நீது.—(கொடுத்தவர்க்கு)—மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடைதல்—இல்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும்—ஈதலே-கொடுத்தலே|—நன்று. எ - று. ❊ எனினுமென்பன இரண்டிடத்தும் அப்படிச் சொல்வாரில்லாமையைக் காட்டிநின்றது. எனவே இரத்தால் பிறவறங்களில் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. நல்லதுசொல்லவந்தவர் நீயதும்உடன்சொல்லினர். (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முளையாளமை மீதல் *
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ச.

இ-ள்: இலனென்னும்-வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும—எவ்வம் - இழிவை — உளையாளமை - (பிறரிடத்தே) சொல்லாடையும் — (அதனைத் தன்னிடத்தேசொன்னவர்க்கு)

எஅ உரு - ஆம்,அது—ஈகை.

ஈதல் - (இல்லையென்னுமற்) கொடுத்தலும்—(ஆகியவிரண்டி ற்)—குலனுடையான்கண்ணே - நல்லகுடியிற்பிறந்தவனிடத் தே—உள - உண்டாயிருக்கும்.எ-று. ❋ முன்பாட்டிலே தீதெ னப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், நன்னெனப்பட்டதைச்செ ய்தற்கும், உரியவனை அறிவித்தபடி. (ரு)

இன்னு திரக்கப் படுத லிரந்தவ *
ரின்முகங் காணு மளவு. ச.

இ-ள்: (இரத்தலேயல்லாமலி)—இரக்கப்படுதல் - இரக்கப் படுதலும்|—இன்னாது - இன்பமுஞ்செய்வதன்று.—இரந்தவர் - (ஒருபொருளை)இரந்தவரது—இன் - (அதுபெற்றதனால்) இ னிதாகிய—முகம்-முகத்தை—காணுமளவு - பார்க்குமளவும். எ-று.❋ உம்மை யிரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படு தல் - இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிருத்தல். எல்லாமிர ப்பவர்க்கு ஒன்றுகொடுக்கக் கூடாமைநோக்கிற்போலென்னும்

அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இல்லதென்றார். எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்கவேண்டுமென்றதாயிற்று. (ச)

அற்றுவா ராற்றல் பகியாற்ற லப்பகுயை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். - - - - ரு.

இ-ள். ஆற்றுவார்-(தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு—ஆற்றல்-வல்லமையாவது|—பகியாற்றல்-(தம்மை அடைந்த) பகுயைப்பொறுத்தலாம். — (அவ்வல்லமைதான்) — அப்பகுயை-அப்படிபொறுத்தற்கரியபகுயை—மாற்றுவார்-(கொடையினால்) நீக்குவோரது — ஆற்றலிற்பின்-வல்லமைக்குப்பிற்பட்டது எ-று. தாமும் பகித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும பகியாது பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லமை நன்றென்பதாம். (ரு)

அற்ற ரழிபகி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றன் பொருள்வைப் புழி - - - - கூ.

இ-ள். அற்றார்-வறியவரது—அழிபகி-மிகுந்தபகுயை—தீர்த்தல்-(அறமேனுக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்.—அஃது-அவ்வறம்—பொருள்பெற்றானொருவன்—வைப்புழி-(அப்பொருளை தனக்குதவ) வைக்குமிடம். (ஆதலால்) எ-று. தாமும் எல்லாரும்

மைகளும் அழியவருதலால் அழிபசியென்றார். அற்றாரழிபசி தீர்த்தலொருள் பிறர்தனக்கே வந்து உதவுமென்பதாம். (சு)

பசித்தாண்டோ ரீ யவனைப் பசியென்னுந் - - - - *
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. - - - - எ

இ-ள். பசித்து - (எந்நாளும்) பருத்து—ஊண்-உண்ணுதல்— மீ ஈயவனை- பழகியவனை— பசியென்னும்- பசியெனப் படும்—தீப்பிணி- தீயநோய்!— தீண்டலரிது- நீண்டதலில்லை. எ-று. ❋ இவ்வுடமபிலே நின்று ஞாலத்தையும, ஆசாரத்தையும், மகிழ்த்து- அதனுள்ளிருப்பவரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்குடமருத்தல் தானேயாகையால் பசிப்பிணி சேராதென்பதாம் [இவை ஏறுபாட்டாலும் ஈதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ லாமுடைமை - *
வைத்திழக்கும் வன்கணவர் - - - அ

இ-ள். தாமுடைமை - தாமுடையபொருளை—வைத்து- (கொடாது) வைத்து— (பின்னே) இழக்கும் - வன்கணவர் அருளிலாதவர்!— ஈத்து- (வறியவர்க்கு) வேண்டியபொருள்களைக்)கொடுத்து — உவக்கும் - (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்) — இன்பம் - மகிழ்ச்சியை—அறியார்கொல்- கண்டறியாரோ. எ-று. ❋ ஈந்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமும் அவ்வின்பதை அ

னுபவிப்பாரோயல்லாமல் வைத்திழவாரென்பதுகருத்து. (அ)

இரத்தலி னின்றது மன்ற நிரப்பிய * *
தாமே தமிய ருணல். (கூ)

இ - ள். நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்கவேண்டி — (இரந்தவர்க்குக்கொடாமல்) — தாமே — தமியர் - தனித்தவராகி — உணல் - உண்ணுதலானது | — (ஒருவருக்கு) — மன்றநிச்சயமாக — இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலினும் — இன்றது - துன்பஞ்செய்வதாம். எ - று. * பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது - ஒவ்வொருதொகையைக் குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல். தனித்தல் - பிறரைச்சேராமை. இரத்தலுக்குஉள்ளது அப்போதையிழிவே-

யின்னே வறுமையில்லை - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்வாறாவது உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்றுதென்றார். கூ

சாதலி னின்றுதை யில்லையினிதாவது * *
மீதலியையாக் கடை. டு

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — சாதலின் - இறத்தல்போல் — இன்றுதது - துன்பஞ்செய்வதொன்று — இல்லை. — அதனாலும். அப்

படிப்பட்டஇறத்தலும்|— ஈதல்- (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல்-இயையாக்கடை-முடியாதவிடத்து—இனிது-இன்பஞ்செய்வதாகும். எ-து: பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்சுமை நீங்குதலால் இனிதென்றார். [இவ்வதிகாரம் முழுவதும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

உள்-ஆம், அதி—புக்ஸ்

அஃதாவது-இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறுகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனுமி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய சரித்தியாம். இது பெரும்பாலும் ஈகைபற்றி வருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இசைபட வாழ்தல யதுவல்ல - - - *
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு - - - - - க.

இ-ள். ஈதல்- (வறியவருக்குக்) கொடுத்தலிலுலே—இசைபட-புகழுண்டாக — வாழ்தல் - வாழக்கடவர். — அதுவல்லது-அப்புகழல்லாமல்—உயிர்க்கு- (மக்கள்) உயிர்க்கு—ஊதியம்-வேறுபயன்—இல்லை (ஆதலால்). எ-து: இசைபடவாழுதற்குக் கல்விஆண்மைமுதலாகிய வேறுகாரணங்களும் இருக்கினும் ஈகைநிறைந்ததாதலால் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. (க)

உடைப்பா ருடைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொண்*
டீவார் மேனிற்கும் புகழ். - - - - - உ.

இ - ள். உரைப்பார் - (உலகத்திலேஒன்றை) உரைப்பவரால் — உரைப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படுமவைகளெல்லாம்| — இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு — ஒன்று-உ-ஆம், அதி — புகழ்.

(அவர் வேண்டிய) தொன்றை — ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே — நிற்கும் — புகழ் - கீர்த்திகளாம். எ - று. புகழ்தான். உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள்- உரைப்பாருரைப்பவையெல எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தையே எடுத்தாராயினும் இனம் பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய பாட்டும் கொள்ளப்படும். பட்டே-பாடுவார் பாடுவ வெல்லாமிரப்பாரிக்கொன் றீவார் மேனிற்கும் புகழ். என்பதும் பெற்றும். புகழின் காரணங்களி லீதல்சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க-உ

ஒன்று உலகத் துயர்ந்த புகழெல்லாம்
பொன்றுது நிற்பதொன் றில். ... ...

இ-ள். ஒன்று-தனக்கு இணையில்லையாக — உயர்ந்த - தோன்றிய — புகழெல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல் — உலகத்து - உலகத்தில் —

பொன்றுது - அழியாமல் — நிற்பது — ஒன்று - மேவுறுன்று |
— இல்-இல்லை. எ - று- ✻ தனக்கு இணையில்லையாகவேவாங்குத
லாவது - கொடுத்தற்கரிய - உயிரையும், உறுப்பையும், பொரு
ளையும், கொடுத்தனமபற்றி வருதலால் தன்னேரி லொப்பது இல்
லாமல் தானே உயர்தல் - அப்படிப்பட்டபுகழையே மனிதனு
ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம்- [இவைமூன்
றுபாட்டாலும் புகழ்து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றுது புத்தே ளுலகு.

இ - ள்: (ஒருவன்) — நிலவரை - பூமியினெல்லையில் — நீள்புக
ழ்- அழியாது நிற்கும் புகழை — ஆற்றின் - செய்வானையின் — பு
த்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது | — (அவனையல்லாமல்) —
புலவரை - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை } — போற்று
து - பேணுது. எ - று. ✻ இவன்போல் அவர் - புகழ்வழியால் இவ்
வுலகத்தையும், தேவவழியால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அ
டையாமையால் - புலவரைப்போற்றுது புத்தேளுலகென்றார்

நந்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சார்க்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

இ - ள். வித்தகர்க்கல்லால் - நிறைமையை உடையவர்க்கு அல்
லாமல் — (மற்றவர்க்கு) — நந்த (மாகும்) - (புகழுடம்பிற்கு)
பெருக்கமாகும் — கேடும் - வறுமையும் | — அரிது - இல்லையா

உக

உசை. ஆம், அரி — புகழ்.

உளதாகும்- (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்—சாக்காடு
ம்-மரணமும்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ❋ நத்து என்னுமுத
னிலைத் தொழிற்பெயர்-நத்து என விகாரப்பட்டு அம்விகுதி
பெற்றுவந்தது. போல்-உவமையசை. ஆகும் - அரிது-இவற்றை
முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகுங் கேடாவது - புக
ழுடம்பு செல்வதற்குப் பூதவுடம்புவறுமைப்பட
ல். நிலைபெறுவதாகுமரணமாவது-புகழுடம்பு நிலைபெறற்குப்
பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையில்லாதவுடம்பை வருத்தியும்விட்டு
ம் நிலையானபுகழை வளர்த்தலும்நிறுத்தலும்பிறர்க்குமுடியா
மையால்-வித்தகர்க் கல்லாலரிதென்றார். [இவை யிரண்டுபா
ட்டாலும் புகழுடையார தே டேன்மைசொல்லப்பட்டது. (நி)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார் ❋
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. - சு.

இ-ள். தோன்றின் - (மனிதராய்ப்)பிறந்தால்—புகழொடு
புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு-தோன்றுக - பிறக்கக்கடவ
ர்.—அஃதிலார்-அக்குணமில்லாதவர்—தோன்றலின் - (மனித
ராய்ப்) பிறத்தலிலும் —தோன்றாமை - பிறவாமையானது|
[விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்றபடி]—நன்று. எ - று. ❋ புக
ழுக்கு ஏதுவைப்புகழென்றலால் ஆகுபெயர். இவரொன்றதனை
ம் மனிதராயென்பதும், மனிதராய்ப் பிறவாமையென்ற அரு
த்தாபத்தியிலுலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், கொள்
ளப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமையால் நன்றென்றார். (சு)

இகழ்படவாழாதார் தந்நோவார் தம்மை - - ❋
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். - - - - எ.

இ-ள். புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக — வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர் — (அதுபற்றப்பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே) — தந்தேநாவார் - (இவ்விகழ்ச்சி நமதுமாட்டாமையால்வந்ததென்று) தம்மைதேநாவாதவராகி — தம்மை — இகழ்வாரை — தேநாவது | — எவன் - என்ன நினைத்து. எ - று. ❋ புகழ்படவாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படிவாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறர் இகழ்வது ஒருபகுதியாகலால் - இகழ்வாரைதேநவதெவனென்றார். (எ)

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்று ❋
மெச்சம் பெறூஅ விடின். - - - - - அ.

இ-ள். இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை

உச - ஆம், அஃ — புகழ்.

— (பெறவேண்டியிருக்க) — பெறுவிடின் - (அதனைப்) பெறாதுவிடுவாராயின் — வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் — வசை - (அதுதானே) வசையாகும் — என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். ❋ செய்தவர் இறந்து போகாதன்ன இறவாமல் நிற்கையால் - புகழை எச்சமென்றார். இதனாற்பயிதற்கு மற்றொருருற்றம்வேண்டாதென்பது கருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா ❋
யாக்கை பொறுத்த நிலம். - - - - கூ.

இ-ள். இசையிலா - புகழில்லாத — யாக்கை - உடம்பை — பொறுத்த - சுமந்த — நிலம் - நிலத்திற்கு — வசையிலா பழிப்பில்

லாத — வன்பயன் - வளப்பத்தையுடையவினைவு] — குன்றும் - குறையும். எ - று. ❋ உயிருண்டாயினும் அதனுமேல் படன்கொள்ளுமையால் - யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தலென்றும், சொல்லினார். வினைவு குறைதற்கு ஏது பாபசரீரத்தைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவைநான்கு பாட்டானும் புகழில்லோரது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வசையொழிய வாழ்வாரோ வாழ்வா ரிசையொழிய ❋
வாழ்வாரோ வாழா தவர். - - - - ம.

இ - ள். வசையொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் [புகழுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ ! — வாழ்வார் - (உயிர்) வாழ்வேவாராவார். — இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் [வசையுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ ! — வாழாதவர் - இறந்தேதாராவார். எ - று. ❋ வசையென்பதென்னும் பாட்டில் - வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால் - இங்கே இசையொழிதல் - வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலேபுகழில்லாதவுடம் பென்றதனை விளக்கியவாறு. [இதனால் அம்மேன்மையுந்தாழ்வும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] மறுமைப்பயன் வானுறைதெய்வத்துள் வைக்கப்படுமெனமுன்னேசொல்லப்பட்டமையால் இல்லறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலேபுகழும் தேவருலகத்திலேபோகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது. (ம)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இல்லறவியன் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ - குறள் - உரை

துறவறவியல்.

இனிமுறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். துறவறமாவது, முன்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து - அறிவுடையராய்ப் - பிறப்பினை அஞ்சி - முத்தி பெறுதற் பொருட்டு - துறந்தவர்க்குரித்தாகிய அறமாம். அது - விரதமும், ஞானமும், எனவிருவகைப்படும்.

விரதம்.

அதாவது - வினைமாசுதீர்ந்து - அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு - இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்ப அளவுசெய்து கொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப் படுவது. அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையாயிருக்கினும் அவைபலவற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்றை இங்கே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அருளுண்டைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு - ஆம், அது — அருளுண்டைமை,

அஃதாவது - தொடர்புபற்றுமல் இயல்பாக எல்லாவுயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை யுடையராதலாம் - இல்லறத்துக்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவறத்துக்குச் சிறத்தலால் முன் சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள- - - - - - - க.

இ-ள். பொருட்செல்வம் - பொருளாலல்வருஞ்செல்வங்கள் | —பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும்—உள - இருக்கின்றன.—(ஆதலால்)—செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட—செல்வம்-செல்வமாவது | —அருட்செல்வம் - அருளாலல்வருஞ்செல்வமாம். எ-று. அருளாலல்வருஞ் செல்வமாவது : உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால்

உரு-ஆம், அது—அருளுடைமை. அது

மடைபடுதலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்துமாதிரம் உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும், சொல்லியதாம்.

நல்லாற்று ணுடி யருளாள்க பல்லாற்றுற் - -
றேரினு மஃதே துணை. - - - - - உ.

இ-ள். (நல்லாற்றால்) - நல்வழியிலேநின்று—நாடி - (அள்
வகளாலும் யுத்தியாலும்நமக்குத்துணையாகும் அநம்பாதெ
று) ஆராய்ந்து—அருளாள்க - அருளுடையாராகக்கடவர்.—
ல்லாற்றால்- (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்தாராத) பலசமயவழிகளா
—தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும்—துணை - துணையாவது|—
ஃதே - அவ்வருளே [வேறொன்றில்லையென்றபடி.] எ - று.
அளவைகளாவன - பொறிகளாலே காணும் காட்சியும், கு
களாலே ஆலோசித்து அறியும் அநுமானமும் +, கருத்தா
மாழியாகிய ஆகமமும், எனமூன்றுவகைப்படும். ஒப்புமை
ற்றி அறிகிற உவமானமும், இப்படியல்லாமற்போலுல் இது
டாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும்*, உண்டைக்கு எதி
கிய இல்லாமையும், எனவிவையுங்கூட்டி ஆறென்பாரும்
ண்டி. இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும். யுத்
யாவது - இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தேதோ
றுவது.—ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்தியாணமையாவது - மதவேறு
பாட்டால் அளவைகளும், பொருள்களும், தமமுள்ளே மாறு
கொள்ளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும் - அருள் துணையென்ப
து எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம். உயிரைவிட்டு நீங்
ாமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை யிர
ண்டிபாட்டாலும் அருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த *
வின்ற வுலகம் புகல். - - - - - ரு.

இ-ள். இருள்சேர்ந்த—இன்றவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே
—புகல் - (போய்ப்) புகுதல்|—அருள்சேர்ந்த—நெஞ்சினர்
க்கு-நெஞ்சையுடையவர்க்கு—இல்லை. எ - று. * இருள்சேர்ந்
த வின்ற வுலகமென்றது - நெருங்கியவிருளையுடையதாய்த் த

† உலகியலுலே நெருப்பை அறிவு நிழற் கலாளை.

* பகலுண்ணுன்பருந்திருக்கை நோக்கிஞாயிறு
உண்பானெனவறிவு போல்வன;

உரை

உரு-ஆம், அதி—அருளுடைமை.

ன்னை அடைந்தவர்க்குத் துன்பஞ் செய்வதொரு நரகதனை. அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (ங)

மன்னுயிர் ஓம்பி யருளாள்வார்க் கில்லென்ப - *
தன்னுயிர் தஞ்சும் விஃ. - - - - - - ச.

இ-ள். மன்னுயிர்-நிலைபேறுடைய உயிர்களை—ஓம்பி-காப்பாற்றி—அருளாள்வார்க்கு (அவைகளிடத்தே) அருளுடைய ருயிருடைபவனுக்கு—தன்னுயிர்—அஞ்சும்-அஞ்சுதற்கு ஏது வாகிய—வினை பாவங்களானவை|—இல்-உண்டாகா.—என்ப-என்று (அறிந்தோர்|) சொல்லுவர். எ-று. ❋ உயிர்களெல்லாம் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதும்-துன்பநோக்கி அஞ்சுதல். அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலாகிய பாவங்களைச் செய்யானெனவே மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிதழங்கு - - *
மலைனமா ஞாலங் கரி. - - - - - ஞ.

இ - ள். அருளாள்வார்க்கு - அருடையவருக்கு—(இம்மை யிலும) —அல்லல் - ஒருதுன்பமானது | —இல்லை - உண்டாகாது. —(அதற்கு)—வளிவழங்குமு - காற்றுலாவுகின்ற - மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய—மா - பெரிய—ஞாலம் - பூமியில்வாழ் வோர் | —கரி - சாகூஷியாவார்.எ - று. ❊சாகூஷியாவார் - தாம்கண் டுதெளிந்த பொருளைக் காணுநார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஓரிடத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவாரில்லாமையால்- உலகத்தாரனைவரும் சாகூஷீபாவமென்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார். எனவே இம்மையிலென்பது பெற்றாம். ஞாலத்தாலா ஞாலமெனலால் ஆகுபெயர். [இவ்வேழுனறுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (நி)

டெ॥ ருணீங்கிப் பொச்சாந்தா னென்ப ரருணீங்கி❊
யல்லவை செய்தொழுகு வார். - - கூ.

இ-ள். அருணீங்கி - (உயிர்களிடத்துச்செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு — அல்லவை - விடவேண்டுங்கொடுமைகளை—செய்து—ஒழுகுவார் - நடப்பாரை—பொருணீங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத்தேடாமல் — பொச்சாந்தார் - (தாம்துன்பப்படுகின்றமையை)மறந்தவர்—என்ப-என்று (த

உரி-ஆம், அது—அருளுடைமை.

ல்லோர்|) சொல்லுவர். எ - று. ❋ உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றிவருவது முதலாகிய பிறவித் துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம். மறவா திருந்தாராயின் அப்படி நடவாதொன்பது கருத்து. (சு)

அருளில்லார்க் கவ்வுல கில்லை பொருளில்லார்க் ❋
இவ்வுல கில்லா தியாங்கு. - - - - - எ.

இ - ள். பொருளில்லார்க்கு—இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம்—இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல்—அருளில்லார்க்கு -(உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு—அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம்|—இல்லை. எ-று. ❋ உலகமிரண்டும் அவற்றினின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர்கள். எப்படி இந்த வுலகவின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகவின்பத்துக்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றூர் பூப்ப ரொருகா லருளற்றூ ❋
ரற்றூர்மற் றூதலரி தூ. - - - - அ.

இ-ள். பொருளற்றூர் - (ஊழ்வினையால்) வறுமை அடைந்தவர்|—(அது நீங்கி)—ஒருகால்-(பின்) மறுகாலத்தில்—பூப்பர்-(செல்வத்திருவால்) பொலிவார்.— (அப்படியல்லாமல்) — அருளற்றூர்-அருளில்லாதவர்|—(பாவம் நீங்காமையால்)—அற்றூர்-அழிந்தவரே.— மற்று - பின்னொருகாலத்திலும்—ஆதலரி

து - ஆகுதபில்லை.எ - று. ❋ முன்பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச் சொன்னதாதலால் இப்பாட்டில் மற்றொரு விதத்தினாலே அதனை மறுத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றுற் றேரி ❋
னருளாதான் செய்யு மறம். - - - கூ.

இ - ள். அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன் — செய்யும் — அறம் - அறத்தை — தேரின் - ஆராயின் — தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன் — மெய்ப்பொருள் - மெய்த்தானிற்சொல்லப்பட்டபொருளை — கண்டற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும்.எ - று. ❋ ஆல் - அசை. எப்படி நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் நடுவேமெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத் தனதுஞானமில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவானே அப்படி

உரு - ஆம், அறி — அருளுடைமை.

டியே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளில்லாமையாற்றானே அழித்துவிடுவா னென்பதாயிற்று. ஆகவே மற்றெல்லாவறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பதுபெறப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வியார்மூற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின் ❋
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. - - - ஙி.

இ-ள். (அருளில்லாதவன்) — தன்னின்மெலியார்மேல் — தான் — செல்லுமிடத்து - (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து

—வலியார்-(தன்னின்)வலியவர்— (தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது)— முன்- (அவர்) முன்— தன்னை - (அஞ்சி நிற்கும்) தனது நிலையை}— நினைக்க-நினைக்கக்கடவன். எ - று. ஒடு வியாகொனிறும் - அஃறிணைக்குங்கொள்க. அதனை நினைக்கவே இந்தவுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகு மென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனுவானென்பது கருத்து. [இதனுல் அருள் பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உரு-ஆம், அறி—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது - ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம். கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன்காரியமாதலையும், ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றுகவின் அதனைவிலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். - - - - - - க.

இ-ள். தன்னூன்-தன்னுடம்பை—பெருக்கற்கு - வளர்த்த

ற்பொருட்டு — தான் — பிறிதான் - மற்றொன்றினுடம்பை — உண்பான் - தின்பவன் — எங்ஙனம் - எவ்வகையால் — அருள் - அருளை — ஆளும் - ஆளுவான் - எ - று. ❋ பயனில்லாத தன்னுள் வளர்த்தலிற் பயனெனை நினைத்து இக்கொடுமைசெய்வோனே அறிவில்லாத கொடியோனென்ற தாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளனென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உரு - ஆம், அறி — புலன்மறுத்தல்.

பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி ❋
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. - - - - ௨.

இ - ள். பொருளாட்சி - பொருளினுலே பயன்கொள்ளுதல் | —போற்றுதார்க்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றுதவறுக்கு — இல்லை. — ஆங்கு - அதுபோல் — அருளாட்சி - அருளினுலே பயன்கொள்ளுதல் | —ஊன்றின்பவர்க்கு — இல்லை. எ - று. ❋ எப்படி பொருட்பயனை இழந்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றுலமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழந்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்றதாயிற்று. [ஊன்றின்றாகாயிலும் உயிர்களுக்கு ஒருதீங்கு நினையாராயின் அருளாளுதற்குத் தடையில்லை யென்பானை மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எதிர்மறைக்காட்சிவகையணி.) (௮)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ லன்றாக்கா தென்ற ❋
உடல்சுவை யுண்டார் மனம். - - - - - - ௯.

இ-ள். ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது — உடல் - உடலை — சுவையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது — மனம் - மனமானது | —படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தங்கையிலே) கொண்டவரது — நெஞ்சம்போல் - மனம்போல் — நன்றாகாது - (கொலையையே நாக்குவதல்லது) அருளாகாதாது. எ - று.

சுவைபடவுண்டல் - காயங்களால் இலியருவைபடச் சமைத்து உண்டல். —படை - வாள்முதலானவை. [இதனுள்ளுணர்ந்தபோர துடையனாய்ந்து நிற்கை நீத்தல் உபமான பிரமானத்தினாலே சாதித் தாமுன்போட்டிலேசொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (கூ)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - *
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். - - - - - சு.

இ-ள். அருள் - அருளானது | —யாதெனினின் - எதுவென்றால் —கொல்லாமை. —அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது | —யாதெனின் - எதுவென்றால்—கோறல் - கொல்லுதல். —(அருளல்லது)—அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலால்வந்தவூனை —தினல் - தின்னுதல் | —பொருளல்லது - அறனல்லாததாம். [பாவமாம்]. எ - று.

கொல்லாமையை அருளென்றும் - கொல்லுதலை அல்லதென்றும் - காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், ஊன்தின்னலை பாவ காரணத்தைப் பாவமாகிய காரியமாகவும், உபசரித்தார். —

உசு - ஆம், அதி — புலான்மறுத்தல்.

அருளல்லது - கொடுமை.—சிறப்புப்பற்றி - அறம் பொருளெனப்பட்டதால் - பாவம் பொருளல்லது எனப்பட்டது. (சு)

உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யுணுண்ணை *
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. - - - - - கூ.

இ - ள். உயிர் - (சிலவகை) யுயிர்கள் — நிலை - (உடம்புகளின் மேல்) நிற்கை | — உளன் - உளனை — உண்ணுமையுள்ளது - உண்ணுமையெனும் அறத்தினிடத்தது. — (ஆதலால்) — உண்ணை - (அந்நிலை நீங்கிய ஒருவன் அதனை) உண்பானுயின் - — அளறு - (அவனை விழுங்கிய) நரகமாது | — அண்ணுத்தல்செய்யாது - (பின் உயிர்த்தற்கு) வாய்நிறவாது. எ - று. * உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அநுமதி செய்தபோக மற்றவைகடல் தீதலால் - உண்ணுமையுள்ளது உயிர் நிலையென்றார். — உண்ணவென்பது உண்ணனென்னும் பொருளில் வந்தது. [உளனுண்டவன் அப்பாவந்திலுலே நெடுங்காலம் நரகத்துள் அழுந்துவா னென்பதாம். [மாப்பிள்ளாடம் கொன்றவர்மேலும் நிற்றலால் பின்னுளனுண்டான் நப்பாவ நிலையென்பதனை மறுத்து அது உண்டென்பதனை [illegible] பொட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] கூ.

நிறைபொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனினு யாரும் *
மிகைப்பொருட்டா லுண்றருவா நில். - - சு.

இ - ள். நிறைபொருட்டால் - நின்னுதல்காரணமாக — உல

ரு - உலகத்தார் — கொள்ளாதெனின் - (உணவைச்) கொள்ளாராயி
ன் — நிலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள்காரணமாக — உண
வு உருவார் - உணவு விற்பவர் — யாரும் - எவரும் | — இல் - இல்லை.
எ - று. ❋ [பிள்ளை உண்டாவதாகிய உணவுத்தின் நுதல் அதற்
கு முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால்
தினை பார்த்துக் காரணத்தால் வரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதி
யைப் போக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினுமேல காரணமாகுத
ல் சாத்திரத்தின் நுதலுப் முன்பாட்டிலேசொல்லியது உறுதி
செய்யப்பட்டது.] (சு)

உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன் ❋
புண்ணுமை காணுவார்ப் பெறின். - - - எ.

இ-ள். புலால் - புலாலானது | — பிறிதொன்றன் - வேறொரு
உடம்பினது — புண் - புண்ணுதும். — அது - அப்புலால் அருந்த
உரு - ஆம், அது — புலான்மறுத்தல்.

மாயிருக்கையை — உணர்வார் - அறிவோரை — பெறின் - பெற்
றால் — உண்ணுமை வேண்டும் - (அப்புலாலை) உண்ணுதொழிய
வேண்டும். எ - று. ❋ அந்தமெய்மையை அறியாமையால் அத
னை உண்கின்றானென்பதாம். [இதனால் யுத்தியினும்உணவு
ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு ❋
முயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். - - - அ.

இ-ள். செயிரின் (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும் — தலைப்
பிரிந்த - நீங்கிய — காட்சியர் - அறிவினையுடையவர் | — உயிரி

ன்-ஒருபிரிவின்றும்—தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த—ஊன்-ஊனை} —உண்ணுர்.எ-று. ❋ தலைப்பிரிவு-ஒருசொல். பிணமென்று ஊனின்பிடியைமைதானே அறிதலால் உண்ணுரென்றார். (அ)

ஈரிரொரித் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற - ❋
நூயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. - - கூ.

ஓ ன். அயி- (நெய்முதலாகிய) அவிகளை—சொரிந்து-(தீயிலிட்டதற்) பெய்து—ஆயிரம்வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும்—ஒன்றன்-ஒருவிலங்கினது—உயிர் - உயிரை—கொலைத்து - போக்கி—உண்ணுமை - (அவ்வுயிர்நின்றவூனை) உண்ணாமை—நன்று. எ-று. ❋ அந்தயாகங்களால் வருமம்பயனிலும் இந்தவிரதத்தால் வருமபயன் பெரிதென்பதாம். (கூ)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி ❋
யெல்லா வுயிருந் தொழும். - - - ஙி.

இ - ள்.கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனுமாய்—புலாலைமறுத்தானை - புலாலியுமுண்ணுதவனை}—எல்லாவுயிரும்|—கைகூப்பி-கைகுவித்து—தொழும்-வணங்கும். எ-று. ❋ இவ்விரண்டறங்களையும் ஒருமிக்கவுடையவரிக்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாத்திரம் உடையவரிக்கு அதனாற் பயனில்லை யாகவின் கொல்லாமையும் உடன் சொல்லினர். இப்பேரருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனெனை அப்பயனதுபெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊனுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

உன - ஆம, அது — தவம.

ஆஃதாவது - மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கையின் பொருட்டு விரதங்களிலுமேல உண்டி சுருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு - அவ்வகளால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப்பொறுத்துப் - பிறவுயிர்களைக்காப்பாற்றலாம். புலாலிடமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள் முதிர்ந்தவிடத்தே செயப்படுவதாகலின் இது புலான்மறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை ❋ யற்றே தவத்திற் குரு. - - - - - - க.

இ-ள். தவத்திற்கு — உரு - வடிவமானது | — உற்றநோய் - (உண்டிசுருக்குதல் முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்கு வரும் துன்பங்களை — நோன்றல் - பொறுத்தலும் — உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு — உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய — அற்றே - அவ்வளவினதேயாகும். என-று. ❋ மற்றை யவிரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் - ஏற்றேறெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை ✻
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. - - - - உ.

இ-ள். தவமும்-(பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும்| —தவமுடையார்க்கு - (முன்னைத்) தவத்தை உடையவர்க்கே —ஆகும்.—(ஆதலால்)—அதனை - அத்தவத்தை — அஃதிலார் - அம்முன்னைத்தவமில்லாதவர்| — மேற்கொள்வது - செயத் தொடங்குவது|—அவம்-வீணும். எ-று. ✻ முன்பழக்கத்தால் அறிவும்வல்லமையும் உடையராய் மூடித்தலால் தவமுடையார்க் காகுமென்றும், பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலே முடியாமையால் அவமென்றும்,கூறினார். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் ✻
மற்றை யவர்க டவம். - - - - - - ஊ.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர்கள்| —துறந்தார்க்கு—துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இரு

உஎ-ஆம்,அதி—தவம்.

பப்படமும்—வேண்டி-(உதவுதலை) வேண்டி—தவம் - (தாம்) தவஞ்செய்தலை—மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும். எ-று. ✻ துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்.—தவமானது வேண்டியவைகளை வேண்டியவடியே பெறுதருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செயப் படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால் மறந்தார்போலு

மெனவே தானத்திலும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (ஈ)

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாளை யாக்கலு ❋
டெண்ணிற் றவத்தான் வரும். - - - - - ச.

இ-ள். ஒன்னார் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவனை—தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்—உவந்தாளை - (நன்றினை) விரும்பினவனை—ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும்—எண்ணின் - (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின்—தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால்—வரும் - (அவை அவருக்கு) உண்டாகும். எ - று. ❋ முழுதுந் துறந்தவருக்கு - பகைவரும், நட்பினரும், இருப்பதுகூடாமையால் தவத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. —எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகிறது. —பகைவர் - பொய்யராயினும் அவருக்குக்கேடும், விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும், நினைத்தவளவிலவற்று நிற்குமென்றதனாலே தவஞ்செய்வாரிமேலல்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமைகொண்டியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ ❋
மீண்டி முயலப் படும். - - - - - ஞ.

இ-ள். வேண்டிய-(முயன்றால்) பெறவேண்டிய படன்களை—வேண்டியாங்கு - வேண்டியபடியே—எய்தலால் - (மறுமையிலேதாம்) பெறலாமாதலால்—செய்தவம் - செய்யத் தகுவதாகியதவமானது—ஈண்டி-இம்மையில்—முயலப்படும் - (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும். எ - று. ❋ ஈண்டென்றதனால் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. — மேலத்தியும், மோகத்

மும், தவத்தாலல்லாமலி அடைதல்கூடாதென்பதாம்.[இவைநா
ன்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா - *
ரவஞ்சேய்வா ராசையுட் பட்டு. - - - - சு.

இ-ள். தவஞ்செய்வார்| — தங்கருமஞ்செய்வார் - தமதுகரு
உன - ஆம், அது — தவம்.

மத்தைச்செய்பவராவார்| — மற்றல்லார் - மற்றைப் பொருளின்
பங்களைச்செய்வார்| — ஆசையுட்பட்டு - (அவைகளி) லாசையா
கியவலையில் அகப்பட்டு — அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேடு
செய்பவராவார்.எ - று. ❋ அனித்தியமாய் - மூவகைத் துன்ப
துக்கு இடமாய் உயிரின்வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம்
வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய்தால் - பிறப்பு - பிணி-
மூப்பு - இறப்பு - இவைகளால் அருகியாகத் துன்பப்பட்டுக்
கொண்டு வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை
அடையும் ஆதலால் தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வா
ரென்றும், க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்
டுப் பலபிறவிகளிலும் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொ
ள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார்.

சுடச்சுடப் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ் *
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. - - - - எ.

இ - ள். சுடச்சுட - (புடத்தியானது) சுடச்சுட—பொன் போல் - பொன்னுக்குப்போல் — நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ் செய்யவல்லவர்க்கு—துன்பம் - (அதனுல்வருகிற) துன்பம்— சுடச்சுட—ஒளிவிடும்-ஒளிமிகும்.எ-று. ❋-ஒளி - பொன்னு க்கு-காந்தியும், தவஞ்செய்வோர்க்கு-ஞானமும். ஆம்.—காந் தியிகுந்தோறும் பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல் ஞான மிகுந்தோறும் அவர்க்குப்பாவம் நீங்கல்கொள்க.—ஒளிபோ ற்பொருளை விளக்கலால்-ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய ❋
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ.

இ-ள். தன்னுயிர்-தனது உயிரை—தானற - தனக்கு உரித் தாக—பெற்றானை—எனைய - அதுபெறுதலையுடைய — மன் னுயிரெல்லாம் - நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம் — | தொ ழும்.எ-று.❋தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்த ல். — அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையா ல்-பெற்றானென்றார். அதுபெறுதலையென்றது - ஆசையிற் பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. — சாபானுக்கிரகவல்லமையை ப்பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார். (அ)

உள-ஆம்,அறி—தவம்

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி - - *
குற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. - - - - கூ.

இ-ள். கூற்றம்-யமனை—குதித்தலும்-கடந்தலும்|—கைகூடும்-உண்டாகும்—நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய—ஆற்றல் - வல்லமையை—தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு. எ - று. ❋ குதித்தலுமென்னும்உம்மை அதுகூடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல்-சாபானுக்கிரகம். [இவை நான்குபாட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இலர்பலராகிய காரண நோற்பார் - - - *
சிலர்பலர் நோலா தவர். - - - - - ங.

இ-ள். (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) —இலர்-வறியவர்—பலராகியகாரணம்-பலராதற்குக்காரணம்—(யாதென்றால்)—(அது|)—நோற்பார் - தவஞ்செய்வோர் — சிலர் - சிலராக—நோலாதவர்-தவஞ்செய்யாதவர்—பலர் - பலராதல். எ - று. ❋ இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும், வறுமை அஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும் நின்றன. நோற்பார் சிலரெனக் காரணத்தைச் சொல்லலால் - அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மை யின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (ங)

உஅ-ஆம், அதி — கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதியில்லா மையினுமேல் பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழி யேகொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீ யவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க * -
ளைந்து மகத்தே நகும். - - - - - - க.

இ - ள். வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையு டையவனது — படிற்றொழுக்கம் - மறைத்த ஒழுக்கத்தை — பூதங்களைந்தும் - (உடம்பாய்அவனைநெடுகலத்துநிற்கின்ற) பஞ்

உஅ - ஆம், அதி — கூடாவொழுக்கம்.

சபூதங்களும் | — (கண்டு) — அகத்தே - (தம்)முள்ளே — நகு ம் - சிரிக்கும். எ - று. ஈகாமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண்டி ருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சி த்தலால் - வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட் டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மென் றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யு ங்காரியங்களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாகூியாகயின் அ ச்செய்கையையும் - அவன்மறைக்கின்ற விதத்தையும், அறிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமெ

ன்றும் சொல்லினர். செய்தகுற்ற மறையாதாகலின். தவஞ்செ
ய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்*
தானறி குற்றப் படின். - - - - உ.

இ-ள். தான் — அறி - அறிந்த — குற்றம் - குற்றத்தினிலே — தன்
னெஞ்சம் - தனதுமனம் — படின் - தாழுமாயின் — (ஒருவனுக்
கு) — வானுயர் - வான்போலுயர்ந்த — தோற்றம் - தவம்வடமா
னது | — எவன் - என்னபயனை } — செய்யும், எ - று. * அறியாது
செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்து செய்தகுற்றத்துக்கு
ப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்ச குற்றமுடையதாகி
ய விடும் விடவேறின்ற வேஷமாத்திரத்துக்குப் புறத்தானை
வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை யென்பதாம். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - *
புலியின்மேலால் போர்த்துமேய்ந் தற்று. - ரு.

இ-ள். வலி - (மனத்தைஅடக்கும்) வல்லமையை — இல்-இல்
லாத — நிலைமையான் - இயல்புடையவன் — வல்லுருவம் - அவ்வ
ல்லமையை யுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போ
னவழிபோகுதல்) — பெற்றம் - பசுவானது — (காவற்காரர் து
ரத்தாதிருக்கும்படி) — புலியின்மேலால் - புலியினதுதோலை —
போர்த்து — மேய்ந்தற்று — பயிரைமேய்ந்தால் அச்செய்கை
போலும். எ - று. * மேய்தலுக்கு எற்க மனம்போனவழிபோ

குதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் தூரத்தானை - புலிபதித்தாற் புலியென்றுணர்வது என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம், ஆகவே - அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப்பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால் - உலகத்தார் சந்தேகப் படாமையாயிற்று. உரை - ஆம், அது — கூடாவொழுக்கம்.

ன்று. பசுதனக்கு உரிய புல்லை விட்டுப் புலித்தோல்போர்த்துப் பிறர்க்கு உரிய பயிரை மேய்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்கத்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்தலென்க, (அப்படிசெய்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.) (ஈ)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து - ※
வேட்டுவன் புட்கிமிழ்த் தற்று. - - - - - ச

இ - ள். (அவ்வல்லமையில்லாதநிலைமையான்) — தவம் - தவவேடத்திலே — மறைந்து — அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை — செய்தல் | — வேட்டுவன் - வேடன் | — புதல் - புதரிலே — மறைந்து — புள் - பறவைகளை — அமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலும். எ - று. ※தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிறர்க்கு உரிய மகளிரைத் தன்வசத்தராக்குதல். இப்படி செய்தலென்பது இத்தொழிலுவமையிலுமே தோன்றுதல் அறிக. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றென்னை ※
றேதம் பலவுந் தரும். - - - - - - ஞ.

இ - ள். (பிறர்தம்மை நன்குமதித்தற்பொருட்டு) —பற்றற் றேமென்பார் - பற்றற்றோமென்றுசொல்லுவாரது — படிற் றொழுக்கம்-மறைந்தவொழுக்கமானது| — (அப்பொழுது இ னிதுபோல்தோன்றுமாயினும்) — எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமேஇரங்கும்படி) — எதம்பலவும்-பலதுன்பங்களையும்} —தரும் - (அவருக்குக் கொடுக்கும்.எ-று. ❋ சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீங்காமை யால் பற்றற்றே மென்பாரொன்றும், சிறிதாய்க்கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட்டுப் - பெரிதாய்நெடுங்கால மும் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் த ரும்போது ஐயோ பாவமேயென்று அழுவாராதலின் எற்றெ ற்றென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது] (நு)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து ❋
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். - - - - சு.

இ-ள். நெஞ்சின்-மனதிலுள்—துறவார் - (பற்றுக்களைத்) துறவாராகி— துறந்தார்போல் — வஞ்சித்து - (தானஞ்செய் வானை) வஞ்சித்து—வாழ்வாரின் - வாழுமவர்போல்—வன்க ணர் இரக்கமில்லாதவர்| —இல்-இல்லை. எ-று. ❋தானஞ்செய் வானை வஞ்சித்தலாவது-யாம் மற்றுமையிலே நற்கதி அடைதற்

பொருட்டு இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போ மென்று அறியாமற்கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தா ழ்ந்த கதியை அடைவித்தலாம். தமக்கு அமலைகளைச்செய்தா ர்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால்-வன்கணரில்லென்றார். (கூ)

புறங்குன்றி கண்டனைய ராயினும் அகங்குன்றி - - *
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து. - - - - - எ.

இ-ள். புறம்-மேலே—குன்றி - குன்றிமணியானது—கண் டனையராயினும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம மைப்பையுடையவராயிருப்பினும—அகம் - உள்ளே — குன்றிமூக்கி ன் - குன்றிமணியின் மூக்குப்போல்—கரியார்- கறுத்திருப் பவர் —உடைத்து - (உலகமானது) உடையதாயிருக்கி ன்-று. * குன்றியாகிய உபமானத்தில் நிறத்தைதவிர வேறு செம்மைகருமைகள் - உபமேயத்தில் செவ்வையாயி ருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டாள் நீராடி - - - *
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். - - - - அ.

இ-ள். மாசு-அழுக்கானது—மனத்தது-மனத்தில் உ ள்ளதாக — மாண்டார் - (பிறர்களுத்தவத்தால்) மாட்சிமைப டையவராக—நீராடி- நீரிலேமுழுகிக (காட்டி) —மறைந்து- (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து—ஒழுகும்-நடக்கும்—மாந் தர்-மனிதர்| —பலர் - (உலகத்திலே) பலர். எ-று. * மாசு-கா மவெகுளி மயக்கங்கள். அவைபோதற்காக வல்லாடல்-மாட்சி

மைப்பட்டவனென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத் தொழிலை அவர்மறைதற்கு இடமாகின்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும், அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன - *
வினைபடு பாலாற் கொளல். - - - - - கூ.

இ-ள். கணை-அம்பானது|—(வடிவிலுமேல செவ்விதாயிரு
உ-ஆம், அதி—கூடாவொழுக்கம்.

ாலும்)—கொடிது - (செயலிலுமேல)கொடியதாயிருக்கின்ற
து.—யாழ் - வீணையானது|—கோடு(வடிவிலுமேல) வளைவினை
தாயிருந்தாலும்—செவ்விது - (செயலிலுமேல) செவ்விதாயிரு
க்கின்றது.—ஆங்கு - அவ்வகையே—அன்ன - தவஞ்செய்வார்
கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளை—(அவரதுவடிவிலுமேல
கொள்ளாமல்) — வினைபடுபாலால் - (அவரது)செயல்பட்ட
பகுப்பிலுமேல—கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவாய். எ- று.
* அம்புக்குச் செயல் - கொல்லுதல். வீணைக்குச்செயல் -
இசையிலுமேல இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே - அவர்பா
வத்தைச்செய்தால் - கொடியவொன்றும், அறத்தைச்செய்தால்-
செவ்வியவொன்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால்
அவரை அறியுமவழி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம் - - - *
பழித்தது ஒழித்து விடின். - - - - - ஙி.

இ-ள்- (தவஞ்செய்வோர்க்கு) — மழித்தலும் - (தலையையி
னை)மழித்தலும்—நீட்டலும் - (அதனைச்)சடைபோலாக்கலும் அ

ல்லதுவளர்த்தலும்|— வேண்டா - வேண்டிவனவல்ல.— உலகம் - உயர்ந்தோரால் — பழிக்கத்தது - (தவத்திற்குஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை — ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின். எ - று. ❋ மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக் காட்டலால் அதைச் சொல்லிஞரில்லை. [இதனுலே கூடாவொழுக்கத்தை விட்டுத் தவஞ் செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

❋-❋-❋

உசு-ஆம், அதி — கள்ளாமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் - கள்ளாமையென்றார்.

இல்லாத்தாருக்குத் தம்மவரோடுவினையாட்டாகவாவது செய்யக்கூடும் அறவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தும் பெரியதவறும் ஆதலின் இதிறாவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஓரிடத்தையுற்ற உயிரைதோக்க. வேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பலவிடத்தையுற்ற உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளோசிக்குதலல்லாமலும் அப்பொருளையுஞ்வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அவருக்குப் பெரியகுற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மைமுதற் கொல்லாமை முடிவாகிய தான்கதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப் பற்றியுண்டாங்குற்றத்தை விலக்கியதால் தலின் காமம்பற்றியுண்டாங் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உசு - ஆம், அதி — கள்ளாமை.

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. - - - - க.

இ-ள். எள்ளாமை - (முதற்றிலை) இகழாமல்—வேண்டுவா னென்பான்-விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) நன்றுகடதிங்கப்படுவோன் | — எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும்—கள்ளாமை - பிறரால்வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி—தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சை—காக்க - காக்கக்கடவன்-என்று. முதற்றிலை இகழ்தலாவது - காட்சியே பிரமானமென்றும்,—நிலம் - நீர் - தெருப்பு - காற்று எனப்பூதம் நான்கே யென்றும், — அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பிலுலே தோன்றிப் பிரிவிலுலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும்,—இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், — இம்பமும் பொருளும் முயற்சியால் வருவதென்றும்,—சொல்லும் - உலோகாயத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு எற்க நடந்தலாம். ஞானநூற் பொருளையாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்றுடென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமைகாக்கவென்றலால் - துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்டவுள் ளுதலாவது - களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றும். (க)

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்ளே டெனல். - - - - உ.

இ-ள். (குற்றங்களை)—உள்ளத்தால்-(தமது) நெஞ்சிலுலே—உள்ளலும்-நினைத்தலும்|—தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவ

மேயாகும்.—(ஆதலால்)—பிறன் -பிறனது—பொருளை—க
ள்ளத்தால் - அவனறியாதவகையினுலே—கள்வேம் - வஞ்சித்
துக்கொள்வோம்—எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ-
று. ❊ அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்
தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்
டோட்டாலும் துறத்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பது
ம், அதை நீக்கவேண்டு மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

களவிற் லாகிய வாக்க மளவிறந் - - - - - *
தாவது போலக் கெடும். - - - - - - ரு.

இ-ள். களவினுல்—ஆகிய - உண்டாகிய—ஆக்கம் - பொரு
உசு.ளும், அதி—கள்ளாமை,

ளானது|—ஆவதுபோல - வளர்வதுபோலே (தோன்றி)—அ
ளவிறந்து - (தனது)எல்லையைக் கடந்து—கெடும். எ-று. ❊ ஆ
க்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்க
டந்து கெடுதலாவது - போங்காலி பாவத்தையும், பழியையும்,
நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல். (ரு)

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண் - - *
வியா விழுமந் தரும். - - - - - - சு.

இ-ள். களவின்கண் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளு
தலின்மே—கன்றிய - மிகுந்த—காதல் - ஆசையானது|—(அப்
போது இனிதுபோல் தோன்றி) —விளைவின்கண் - தான்பய
னைக்கொடுக்கும்போது—வியாவிழுமம் - தொலையாத துன்
பத்தை)—தரும். எ - று. ❊ மிகுதலால் எந்நாளும் அக்கள

வையே கற்பித்துப் பாவமும் பழியும் கொடுத்தே வருதலால் வியாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை யிரண்டிபாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் *
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். - - - நு.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை—கருதி - அறிந்து—அன்புடையராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய்நடத்தலில்—பொருள் - (பிறர்) பொருளை—கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைந்து—பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை—பார்ப்பார் கண் - பார்ப்போரிடத்து—இல் - உண்டாகாது. எ-று. ❋ தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்பாரின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறுது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (நு)

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்க - *
கன்றிய காத லவர். - - - - - - சு.

இ-ள். களவின் கண்-களவினிடத்தே—கன்றிய. மிகுந்த—காதலவர் - ஆசையையுடையவர்|—அளவின் கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவுசெய்தலாகியவழியிலே—நின்று—ஒழுகலாற்றார்-(அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார். எ-று. ❋ உயிர்முத

லானவைகளை யளவுசெய்தலாவது - காட்சி முதலாகிய பிரமா
ணங்களாற்கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், — அதற்கு அனு
யாய் வருகிறகுற்றவினை விளைவுகளையும், — அவற்றால் அவ்வு
யிர் + நாற்கதியிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், — அதனைநீக்
குதற்கு உபாயமான யோகஞானங்களையும், — அவற்றால் அவ்வு
யிர் அடையுமுத்தியையும், — அளவுசெய்து உள்ளவாறு அறி
தல். அதற்கு எற்ப நடந்தலாவது - அளவு செய்யப்பட்டனவை
களிலே தீயவைகளை நீங்கி நல்லவைகளின் வழி நிற்கை. (சு)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்று - ✻
மாற்றம் புரிந்தார் கணில். - - - - - எ.

இ-ள். களவென்றும் - களவென்றுசொல்லப்படினும் — கார்-
இருண்ட — அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையா
னது | — அளவென்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலை
என்றுமிகல்லப்படினும் — ஆற்றல் - பெருமையை — புரிந்தார்க
ண் - பிருந்பினவரிடத்து — இல் - இல்லை. எ - று. ✻ இருள் மய
க்கம். களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக் காரியத்தைக் கா
ரணமாகவும், அளவென்னுமாற்றல் எனக் காரணத்தைக் கா
மாகவும், உபசரித்தார். [களவும் அறவுமும், இருளும் ஒளி
யும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகலின் கூடா நிறபதுவல்
லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும்சொல்லப்பட்டது.] எ

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங் - ✻
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. - - - ஏ.

இ - ள். களவறிந்தார் - களவை அறிந்தவர தது—நெஞ்சில்—கரவு - வஞ்சனையான தது | — அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தில் அறிந்தவர தது—நெஞ்சத்து - நெஞ்சில்—அறம்போல - அறமான தது போல்—நிற்கும் - நிலைபெறும். எ - று. ✻ உயிர் முதலான வைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குந் துறவறமான தது அமைவதா தது நிற்குமென்பது - இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] அ

அளவல்ல செய்தாங் கேவுவர் களவல்ல - - *
மற்றைய தேற்ற தவர். - - - - - கூ.

இ - ள். களவல்ல - களவல்லாத—மற்றைய - மற்றவைகளை—தேற்றதவர் - அறியாதவர் | [களவொன்றையே அறிந்தவ

---

† நா - கதி, தேவகதி, மனிதகதி, நரககதி, விலங்குகதி.

உ அ - ஆம், அறி—கள்ளாமை.

ன்றபடி]— அளவல்ல - அவ்வளவல்லாத தியநினைவுகளை— செய்து - நினைத்து—ஆங்கே - அப்போதே—வீவர்-கெடுவார். எ- று. * தியநினைவுகளாவன - பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கு மெண்ணமும்,—அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளுமெண்ணமும்,— கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளிலுலே நாம்போகங்களை அனுப விக்குமெண்ணமும், — முதலானவை. நினைத்தலுஞ்செய்தலோ டொக்குமாகலில் - செய்தென்றும், அந்நினைப்பு உள்ள அறங் களைப்போக்கி - மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும புரவி த்து - அப்போதே கெடிக்குமாதலால் ஆங்கே வீவனென்றும், சொல்லினர். மற்றவையாவன - துறந்தார்க்கு உணவாகச் சொ ல்லப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலானவையும், இல்ல றந்தேதாரால் தானஞ்செய்யப்பட்டனவையும், ஆம். அறியாமை யாவது - அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியா மை.[இதனுல்களவிலுலேகெடுமாறுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத் - - *
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. - - - - - - - ம.

இ-ள். கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு — உயிர்நி லை-(தம்மின்வேறல்லாத)உடம்பும்|—தள்ளும் - தவறும்.—க ள்ளார்க்கு - களவிலேபழகாதவர்க்கு—புத்தேளுலகு - (நெடு ந்தூரமாகிய)தேவருலகமும|—தள்ளாது - தவறாது. எ-று. * தொக்குநின்ற சிறப்புமை யிரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன.

இம்மையிலும் அரசனுல்ஒறுக்கப்படுதலால்-உடம்பும் தள்ளு மென்றும், மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால் - தே வருலகும் தள்ளாதென்றும், சொல்லப்பட்டன. [இதனுல் இ ருவர் பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (ம)

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பாலும் காமமும் பொருளும் பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விலக்கலால் இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

வாய்மையெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் ✻
தீமை யிலாத சொலல். - - - - - - க.

இ-ள். வாய்மையெனப்படுவது - மெய்மையென்று சிறப்பி
நன்-ஆம், அதி—வாய்மை.

த்துச்சொல்லப்படுவது | —யாதெனின் - யாதெனில் முறையினால்—(அது |)—(பிறிதோருயிர்க்கு)—யாதொன்றும் - சிறிதாயினும்—தீமையிலாத - தீமையைத்தாராத சொல்லுகளை—சொலல் - சொல்லுதல். எ-று. ✻ இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தாராதிருக்குமாயின் மெய்மையாம் - தருமாயின் பொய்மையாமென்பது கருத்து. (க)

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த ✻
நன்மை பயக்கு மெனின். - - - உ.

இ-ள். பொய்ம்மையும் - பொய்மைச்சொற்களும் | — புரை தீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய — நன்மை - நன்மையை — பயக் குமெனின்-(பிறருக்குத்) தருமாயின் — வாய்மையிடத்த - மெய்மைச்சொற்களினிடத்தனவாம். எ-று. ❊ குற்றந்தீர்ந்த நன்மை - அறம். அதனைத்தருதலாவது - கேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடையநின்றமீதாருயிர் அச்சொற்களின் பொய்மையினுமேல அது நீங்கி இன்புறுதல். நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயிஃ பொய்மையாம் - தருமாயின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்து. [இவையிரண்டுபாட்டாலும், தீங்கைத் தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும், மெய்மையாம் - எனவும், தீங்கைத் தரும் நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத்தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும், பொய்மையாம் - எனவும். அவைகளி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் - ❊
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். - - - - ரு.

இ ள். (ஒருவன்) — தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சினுமேல — அறிவது - அறியப்படுவதொன்றை — பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்திலதொன்று) பொய்யாதொழியக்கடவன். — பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின் — தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது நெஞ்சே | — (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய்நின்று) — தன்னை — சுடும் - தபிக்கும். [அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்.] எ-று. ❊ [பொய்மறையாததாயிருக்கையால் அதைச்சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா - - *
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) —உள்ளத்தால் - (தன்)மனதுக்கேற்ப— பொய்யாது - பொய்பேசாமல்— ஒழுகின்-நடப்பானுயின்— (அவன்|) — உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது — உள்ளத்துளெல்லாம் - மனங்களிலெல்லாம்— உளன் - இருப்பான். எ- று. உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் - வேற்றுமைமயக்கம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது - மெய்பேசுதடத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பா ரென்பதாம். [இதனுல் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு - - *
தானஞ்செய் வாரிற் றகு. - - - - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்)—மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொருந்த—வாய்மை - உண்மையை—மொழியின்- சொல்லுவானுயின்—(அவன்|)—தவத்தொடு - தவத்துடனே—தானம்-தானத்தை—செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்—தலை - சிறப்புடையவனுவான் எ-று. புறமாகியமெய்யினுற் செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய மனவாக்குகளாலே செய்யப்படும் இது மிகப் பயனுடையதென்பதாம். (ரு)

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை ✻
யெல்லா வறமுந் தரும். - - - - - கள்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — பொய்யாமையன்ன - பொய்யே சாமைக்குஒப்பாகிய—புகழ்-புகழ்க்காரணம்|—இல்லை - (இ ம்மைக்கு)இல்லை. — (அது|அவனுக்கு) — எய்யாமை - (உ டம்பு)வருந்தாமல்—எல்லாவறமும் - எல்லாவறங்களையும்}— தரும் - (மறுமைக்குந்தானே)தரும். எ- று. ✻ புகழ்-அதன் காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொ ருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும், துறவறத்திற்கு உ ண்ணாமை முதலானவைகளாலும், வருந்தப்பட வேண்டுமல் லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை யறங்களு ம் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமை தானே கொடுக்கு மென்றற்கு - எய்யாமை யெல்லாவறமுந்தருமென்றார். (கூ)

உள
நாடி - ஆய்ந்து, அதி — வாய்மை.

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற ✻
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. - - எ.

இ-ள். (ஒருவன்) — பொய்யாமைபொய்யாமை— பொய் பேசாமையையேபொய்யாமையாமையே — ஆற்றின் - செய் யவல்லவனையின்—(அவன்)— அறம்பிற - பிறவறங்களை—செ ய்யாமை செய்யாமை - செய்யாமைமேய செய்யாமையே | —

நன்று. எ - று. ❊ பொய்யாமை பொய்யாமை என்றதும் அடுக்கு-இடைவிடாமைபற்றி வந்தது. செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு - தனிவுபற்றிவந்தது. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சிலதவறிலும் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தானே தரவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நலமென்றற்கு - செய்யாமைசெய்யாமை நன்றென்றார். [பிறவறங்களெல்லாம் தருகின்ற பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மறுதலைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரான மையு மகந்தூய்மை - - ❊
வாய்மையாற் காணப் படும். - - - - அ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—புறம்-உடம்பு—தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை}—நீரான் - நீரினாலே—அமையும் - உண்டாகும்.—(அதுபோல்)—அகம்-மனது—தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை|—வாய்மையான் - உண்மையால் — காணப்படும்-உண்டாகும். எ - று. ❊ புறந்தூயதாதல்- அழுக்குநீங்குதல். அகந்தூயதாதல் - மெய்யுணர்தல். எப்படி புறம்சுத்தமாதற்கு நீரல்லாமற் காரணம இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமாதற்கு வாய்மை யல்லாமற் காரணமில்லை என்றதாயிற்று. (அ)

எல்லா விளக்குமே விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் - ❊
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. - - - - கூ.

இ - ள். சான்றோர்க்கு - (துறவிலுலே) நிறைந்தோருக்கு —எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம்| —விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல.— பொய்யாவிளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) பொய்யாமையா கியவிளக்கே| —விளக்கு - விளக்காம். எ - று. ❋ உலகத்தோர

கூடி - ஆம், அதி — வாய்மை.

அ விளக்குகளாவன - சந்திரன் சூரியன் அக்கினி. அகத்திரு ளீ - அஞ்ஞானம். இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால்-பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (கூ)

யா மெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லெனினத் தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற. - - - - - - ய.

இ - ள். யாம் - எம்மால் — மெய்யா - மெய்ந்நூல்களாக — க ண்டவற்றுள் - காணப்பட்டநூல்களுள் — எனினும் தொன்றும் - யா தொருதன்மையாலும் — வாய்மையுள் - உண்மையிலும் — நல்ல - மேற்பட்டனவையாகிய — பிற - பிறவறங்கள் | — இவ் வி.எ - று. ❋ மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர். அந்நூல்களாவன - கடவுளாலும் அவனருள் வ ழிப்படுத்தி - பொருள்களை உள்ளவண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண் ணம் சொல்லவல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொரு ட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள். அவையெல்லாவற்றி

லும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமைசொல்லப்பட்டது.] (ம)

நக-ஆம். அதி—வெகுளாமை.

அஃதாவது-கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ் செய்யாமையாம். இது பொய்மை பற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

செல்விடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
காக்குமென் காவாக்கா லென், - - - க

இ-ள். சினம்-(தன்) கோபத்தை—செல்லிடத்து-(அது) பலிக்குமிடத்து—காப்பான் - (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே! —காப்பான் - (அருளினாலே) தடுப்பவனுவான்.— அல்லிடத்து-மற்றைப்பலியாதவிடத்து —காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்—என் - என்ன.—காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால் — என் - என்ன. எ-று. தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவனைச் செல்லிடமென்றும், வலியவனை அல்லிடமென்றும், சொல்லினார். வலியவரிடமேலே கோபஞ் செய்தவிடத்தும் அதனால்

அவர்க்கு ஒருதீங்கு உண்டாகாமைபால் - அடக்கியவிடத்தும் அடம் இல்லை யென்றற்குக் காக்கினென் காவாக்காலென்னை என்றார். [இதனால்கோபியாமைக்குஇடம்சொல்லப்பட்டது.(க)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து - ※
மில்லதனிற் றீய பிற. - - - - - உ.

இ-ள். சினம்-(ஒருவனது) கோபமானது| -- செல்லாவிடத்து-தன்னின்வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) — தீது - (தன்க்கே) தீதாம். — செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவர் மேல் (உண்டாயினும்)— அதனின் - அக்கோபத்தினும் — தீயபிற-தீமையுடையவை|வேறே—இல் - இல்லை. எ- று. ※ வலியவர் மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மைப்பிலே அவரால்வருந் துன்பமொன்றே - எளியவர் மேலே செய்யுங் கோபம் இம்மையிலே பழியையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால் - இல்லதனிற்றீயபிறவென்றார். கோபம் வலியவர்-எளியவர்-யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (உ)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந்தீய - - - ※
பிறத்த லதனான் வரும். - - - - - ஊ.

இ-ள். யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும்—வெகுளியை-கோப

த்தை} —மறத்தல் - மறக்கக்கடவர்.—(ஒருவருக்கு)—தீய - தீமையுடையவையெல்லாம் — பிறத்தல் - உண்டாகுதல்| —அதனால் - அக்கோடத்தினாலே —வரும்.(ஆதலால்).எ - று. ❋வலியவர் - ஒப்பானவர் - எளியவர் - என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் - யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீயசிந்தைகளெல்லாம் உண்டாக்கலால் - தீயபிறத்தலதனால்வருமென்றும், சொல்லினர். (சு)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - - ❋
பகையு முளவோ பிற. - - - - - - சு,

இ - ள். (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) — நகையும் - (முகத்தினிடத்து)மலர்ச்சியையும் —உவகையும் -(மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும் — கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற—சினத்தின் -கோபத்தின்—பிற - வேறுகிய — பகையும் - பகைகளும்| —உவோ-உண்டோ. [இல்லை] எ - று. ❋துறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாய்

ஈக - ஆம், அதி—வெகுளாமை.

நின்று அவருக்குநட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபகை இல்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (சு)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் - ❋
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். - - - - - ரு.

இ-ள். தன்னை --தான்--காக்கின் - (துன்பம்அடையாமல்) காக்கறினைத்தாளுகில் --சினம். (தன்மனத்திலே) கோபம் வாராமல்—காக்க - காத்தக்கடவன்.—காவாக்கால் - காவாதுயின் —சினம் - அக்கோபமானது|—தன்னையே} — கொல்லும்- கெடுக்கும் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும். எ-று. ❊ வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தைப்பிறர்மேல் சாபமிடுதற்காக இழந்ததுன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால்-தன்னையே கொல்லுமென்றார். (இ)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு ❊
மேமமப் புணையைச் சுடும். - - - - - - - ஈ.

இ-ள். சினமென்னும் - கோபமாகிய—சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - நெருப்பானது|—(தனக்கு இடமானவரைமாத்திரமல்லாமல்)—இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய—ஏமம்- இதோபதேசஞ்செய்கிற — புணையை - மரக்கலத்தையும்} — சுடும். எ-று. ❊ இனம் - உறுதிமொழி போதிப்பவர். இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ்செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணைக்கு முன்கூட்டுக. புணையையுமென்னு மெச்சவும்மை - நொக்குநிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்கும் தனக்கு இடமானவரைவிட்டு நீங்கச்செய்யுமென்பது கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எதிப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். (நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும், மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும், அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமையுருவகவணி.) (எ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு - *
நிலத் தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. - - எ.

இ-ள். சினத்தை - கோபத்தை—பொருளென்று - (தனது உயி
ருக்-ஆம், அதி—வெருளாமை.

வல்லமையைக்காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று—கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது — கேடு - அவ்வல்லமையிழப்பு! — நிலத்து - பூமியினிடத்து — அறைந்தான் - அறைந்தவனது — கை - கையானது—பிழையாதற்று - (அந்நிலத்தில் விலபடுதல்) தப்பாதவிதம்போல்தப்பாது. எ - று. * தர்க்கநூலினது நடைபற்றி-குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருந் தீங்குசொல்லப்பட்டது.](எ)

இணரொரிதோய் வன்ன வின்ன செயினும் - *
புணரின் வெகுளாமை நன்று. - - - அ.

இ-ள். இணர் - பலசுடர்களையுடைய—எரி - பெருவெருப்பானது—தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினாற்போலும—இன்ன - அன்பந்தருமவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானெயினும் — வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ்செய்யாமை—புணரின் - கூடுமாயின்—நன்று - (அது!) நன்று. எ-று. * இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற. இணரொரியென்றும், அதன்மேலுமேலுஞ்செய்தலி தோன்ற - இன்னவென்று

ம், அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச்செய்யு மென்பது தோன்ற - புணரியென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். - - - - கூ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோன்!) — உள்ளத்தால்-(தன்) மனத்தா லு— வெகுளி = கோபத்தை — உள்ளானெனின் - (ஒருபோது மு) நினையானாயின் — உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபே றெல்லாம்; — உடன் - ஒருமிக்க — எய்தும் - பெறுவான். எ - று.

அருளுடையனென்பது தோன்றற்கு. - உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டது. இமைமை - மறுமை - வீடு - இவையெல்லாம் இவ்வொன்றிலுமேலேயே கிடைக்கு மென்றற்கு-உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனால் கோபஞ்செய்யாதவர்க்குவரு நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இறந்தா ரிறத்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. - - - - ஏ.

இ-ள். இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர்! — (உயிரு

டையவராயிருக்கினும்) — இறந்தாரனையர் - செத்தாரோடொப்பாவார். — சினத்தை - அக்கோபத்தை — துறந்தார்! — (சாந்தன்மையையுடையவரா யிருக்கினும்) — துறந்தார் துணை-

அதனை யொழித்தவரோடொப்பாவார். எ - று. ❁ அதிகமோ பமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கி ணம் கலக்கத்திலுலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால் இறந்தாரனைய ரென்றும், கோபதீதை விட்டவர்க்கு நிலை யில்லாதவுடம்பு இருந்தாலும் ஞானத்தினுல் முத்தியையடை வது நிச்சயமாதலால் முத்திபெற்றாரோ டொப்பனென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

❁*********-❁*❁*-*********❁

கூடு - ஆம், அதி—இன்னுசெய்யாமை,

அஃதாவது - தனக்கு ஒரு படனைக் குறித்தாவது வரம் பற்றியாவது சோர்விலுலாவது ஒருயிர்க்குத் தன் பந்தரு மலைகளைச் செய்யாமை.. அவைகளைச்செய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு - *
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள். - - - - க.

இ-ள். சிறப்பு - யோகமாகியசிறப்பினுலே—ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய—செல்வம் - அணிமாமுதலாகியசெல்வங்களை—பெறினும் - பெறலாமாயினும்— பிறர்க்கு—இன்னு - தன்ப

நீதருமவைகளை — செய்யாமை | — மாசற்றோர் - (ஆகமவழியிலே) குற்றமற்றோர் (யாவருக்கும்) — கோள் - துணிவாம். எ - று. ❋ சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும், அதனாற் பெறப்படுதலால் எண்சித்திகளையும் சிறப்பீனுஞ் செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு மூக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றோனென்றும், சொல்லினார். [இதனாலே தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (க)

கறுத்தின்னு செயதவக் கண்ணு மறுத்தின்னு - *
செய்யாமை மாசற்றோர் கோள். - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்) — கறுத்து - (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு — கூட - ஆம், அதி — இன்னுசெய்யாமை.

இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும் — மறுத்து - மீண்டு — இன்னு - அத்துன்பந்தருமவைகளை — செய்யாமை - (நாம்) செய்யாமையும் | — மாசற்றோர் - அக்குற்றமற்றவரது — கோள் - துணிவு. எ - று. ❋ தொக்கு நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின்பொருளோத் தழுவிய னச்சவும்மையவருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செயத்தக்க தென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றோர்க்கு மின்னை செய்தபி *
னுய்யா விழுமந் தரும். - - - - ங.

இ-ள். செய்யாமற் - (தான்முன்பு துன்பந்தருவதொன்றை) செய்யாதிருக்க — செற்றோர்க்கும் (தன்மேலே) வைரங்கொ

ண்டவர்க்கும் — இன்னாத - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தபி
ன் - (துறந்தவன்) செய்தாலுயின் பின்பு — (அச்செயலானது|)
— உய்யா - கடக்கமுடியாத — விழுமம் - இடும்பையை} —
தரும் - (அவனுக்குச்) கொடுக்கும். எ - று. ❋இடும்பையாவது -
தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல். (ரு)

இன்னு செய்தாரை யொறுத்த லவர்நாண - *
நன்னயஞ் செய்து விடல். - - - - ச.

இ - ள். (தமக்கு) — இன்னு - துன்பந்தருமவைகளை — செய்
தாரை — ஒறுந்தல் (துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது| — அவர் —
நாண (தாமே) நாணும்படி — (அவருக்கு) — நன்னயம் - இனி
மையானமகிழ்ச்சிகளை — செய்து — விடல் - (அவ்விரண்டை
யும்) மறத்தலாம். எ - று. ❋ மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து
கிளைக்கு மாதலின் மறக்கவேண்டியவை யாயின. அவரை வெ
ல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

அறிவினை குகுவ துண்டோ பிறிதினேய்
தந்நோய்போற் போற்றுக் கடை. - - - ரு.

இ - ள். (துறந்தார்க்கு) — அறிவினான் - (உயிர்முதலான
வைகளை உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினால் — ஆகுவது - ஆ
குமொருபயன்} — உண்டோ. [இல்லை] — பிறிதின்வேறாரு
யிருக்குவந்த — நோய் - துன்பந்தருமவையை — தந்நோய்
போல் - தடக்குவந்த துன்பந்தருமவைபோல் — போற்றுக்

கடை-(குறித்துகொண்டு)காப்பாற்றுதலிடத்து. எ-று. குறித்துக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது - நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் உண்டல் முதலாகிய நமது தொழில்களாலும், மற்றைவழிகளாலும் உயிர்களுக்கு வரும்துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவராமற்காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் ஐம்புலனையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறியவுடம் புடைய பிராணிகளோப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட - பிறிதிற்றொடையென்றும், மறப்பிலுலே அவை துன்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவிலுலே பயனில்லையென்றும், சொல்லினார். [இதனால் சோர்விலுலேசெய்தல்விலக்கப்பட்டது.] (கூ)

இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை ※
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். - - - - - கக.

இ-ள். இன்னுவென-(இவை மனிதருக்குத்) துன்பந்தருமவையென்று—தானுணர்ந்தவை - (அனுமானபிரமாணத்திலுலே)தன்னுல் அறியப்பட்டனவாயினை — துன்னுமை—பிறன்கண்-பிறனிடத்தே—செயல்-செய்தலை—துன்னுமை - பொருந்தாமை—வேண்டும்-(துறந்தவருக்கு) வேண்டும். எ-று. ஐந்திலின்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷபிரமாணத்திலுலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவை யென்றார். (கூ)

எனைத்தானு மொன்றானும் யாரிக்கு மனத்தானு ※
மானுசெய் யாமை தலை. - - - - - எ.

இ - ள். மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற-மாண் புன்பத்தருமவைகளை—எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்தினு மை—யார்க்கும் - யாவனொருவர்க்கும்—எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—செய்யாமை|—தலை - முதன்மையான அறம்-என-று. ❁ மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லை என்பது பெற்றும் வல்லமையுண்டான் காலத்திலும் செய்யலாகாமையால்-எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியவருக்கும் ஆகாமையால் - யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும பாவம் பெரிதாகலால்-எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (எ)

12- ஆம், அதி—இன்னாசெய்யாமை.

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னெண்கொலோ*
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். - - - - அ.

இ - ள். (பிறர்செய்யும் துன்பத்தருமவை) — தன்னுயிர்க்கு—இன்னாமை - துன்பத்தருமவையாத்தன்மையை — அறிவான் (அனுபவித்து) அறிபவன்—மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிறவுயிர்களுக்கு—இன்னா - அத்துன்பத்தருமவைகளை—தான்—செயல்|—எற் - என்னகாரணத்தால். எ - று, ❁ கொல் ஓ - அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பத்தருமவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்றபாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமைபால் - துன்பத்தருமவைகள் பின்னொருவற்கு தன்னொருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறி

நீதுவிடக் கடவனென்பது தோன்ற - காணென்றும், அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற - எம்மென்றுமாம், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவகையால் இன்ஞுசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்ஞு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்ஞு - ✻
பிற்பகற் ரூமே வரும். - - - - - கூ.

இ-ள். (துறந்தவர்)—பிறர்க்கு—இன்ஞு - துன்பந்தருமவைகளை—முற்பகல் - ஒருமுகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே—செய்யின்—தமக்கு—இன்ஞு - துன்பந்தருமவைகள்|—பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே — (அவர்செய்யாமல்)—தாமே வரும். எறு. ✻ தவமிழத்தல் - இப்படி கழிந்துமை எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். முகூர்த்தம்-இரண்டுநாழிகை. (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாந் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். - - - ஐ.

இ - ள். நோயெல்லாம் - துன்பந்தருமவையெல்லாம் |—நோய்செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிருக்குத்) துன்பந்தருமவைகளைச்செய்தவர்மேலனவாம்.—(அதனால்) — நோயின்மைவேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவை யில்லாமை யை வேண்டுவோர்| — நோய் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவைகளை} — செய்யார். எ - று. ✻ உலர்நிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலால் நோயை

ல்லா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். (சொற்பொருட்பி
ன்வருநிலையணி.) [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவ
ர்க்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ம)

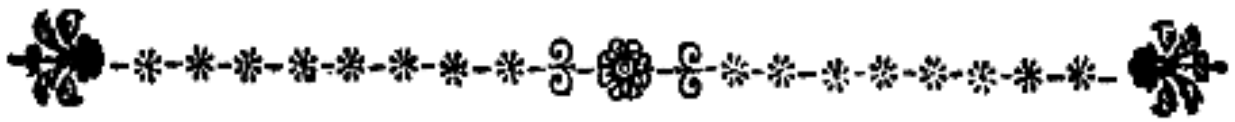

கூஉ-ஆம். அதி—கொல்லாமை.

அஃதாவது - † ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடைய
வை காடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லு
தல்செய்யாமை. இது முன்சொல்லப்பட்ட அறங்களெ
ல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் - கொல்லாதொழிந்த
மற்றையறங்களெல்லாம் தன்னுள் அடக்கிநிற்கையா
ல் - இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - *
பிறவினை யெல்லாந் தரும், - - - - க.

இ-ள். அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை—யாதெ
னின்-எதுவென்றால்—(அது)—கொல்லாமை - (ஒருயிரையு
ம்) கொல்லாமையாம்.—கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்
—பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்
—தரும் (தானே) தரும். (ஆதலால்). எ-று. * விலக்கப்பட்

டனைச்செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம் ஆதலால் - கொல்லாமையை அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது - அவ்வினைகளின் விளைவு. — கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதாம். கொல்லாமை தானே பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு எது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடியாயிற்று. (க)

பகுத் துண்டு பல்லுயி ரோம்புத லாலோர் - - *
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. - - - உ.

) - ள் பகுத்து - (உணப்பட்டதைப் பகித்த உயிர்களுக்

டல்மரம், இவை முதலானவை, பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பங்கு, முதலானவை, அதனோடு, ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான், எறும்பு, இவை முதலானவை, அவ்விரண்டோடு, கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள். தும்பி, வண்டு, இவை முதலானவை, அம்மூன்றோடு, ரூபத்தையும் அறிகிறதால் நாலறிவுயிர்கள். மிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர், தேவர் முதலானவை, அந்நான்கோடு, சப்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

கூறு-ஆம், அறி—கொல்லாமை.

(பதப்) பகுத்துண்டு—உண்டு—பல்லுயிர் - ஐவகையுயிர்களையும்—ஓம்புதல் - காப்பாற்றல்|—தலையோர் - அறநூலுடையோரால் — தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் - (அறந்தவர்க்குத்) தொகுத்துவைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் — தலை - முதன்மையான அறமாம். எ - று. பல்லுயிருமென்கிறதும்

ற்றுமை வருவிக்கப்பட்டது. ஒப்புதல் மறுத்தும் கொலைவா
ராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல்
அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால் அச்சிறப்புத்தோ
ன்ற - பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவை
களை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்
நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால் இங்கேயும் பொதுப்பட
நூலொன்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் - நலி
யென்றும், சொல்லினார். (ட)

ஒன்றுக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் - - ※
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. - - - - ரு.

இ - ள். (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) — ஒன்றுக - (தன்னெதி இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக — கொல்லாமை | — நல்லது.—(அது நீங்கினால்) — பொய்யா மை.—பின்சார - (அதனின்) பின்னே நிற்க.—நன்று - நல்லது. என்று. ※ அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் - முன்பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாகக் கண்டவற்றுளில்லையென்றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லா மைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமன்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கே - பின்சாரப் பொய்யா மை தன்றென்றார். முன்சொன்னதினும் பின்சொன்னது உ றுதியுடையதாமாகலால். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல் லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ண)

நலிலா தெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் ※
கொல்லாமை சூழ்வ தறி. - - - - - க.

இ-ள். (மேற்சதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) — நல்லாறெ
ணப்படுவது - நல்லவழியென்றுசொல்லப்படுவது —யாதெனி
ன்-எதுவென்றால்— (அது |) யாதொன்றும் - யாதோருயிரை
யும்—கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை—சூழ்
ம்-(காக்க)தினைக்கும்—தெரி-வழியாம். எ-று. ❁ புல்லுழு

சூத்-ஆம், அதி—கொல்லாமை.

தலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்கு யாமதான றுமட
ன்றூர். காத்தல் - தவறுமற்காத்தல். [இதனால் கொல்லாமை
யை யுடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் - ❁
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. - - - - ரு.

இ-ள். நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை—அஞ்சி—(பிறவா
ணமப்பொருட்டு)— நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையை
த்) துறந்தவரெல்லாருள்ளும் — கொலை - கொலைப்பாவத்தை
—அஞ்சி — கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை—
சூழ்வான்-டறவாதவன் |—தலை-உயர்ந்தோன். எ - று. ❁ பிற
ப்பு நின்றநிலையாவது - மனிதர்முதலாகியசரமும், மரமுதலா
கியஅசரமும், ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்
பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய
நிலைமை. துறவு - ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பல

வாமாதலால் - நீத்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனுல் - கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (டு)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. - சு. [மேற்

இ-ள்.உயிருண்ணுங் கூற்று - உயிரைக்கொண்டுபோம் யமனுனவன்|---கொல்லாமை - கொலிலைசெய்யாமையாகியவிரதத்தை}--மேற்கொண்டு---ஒழுகுவான் - நடப்பவனது--- வாழ்நாண்மேல்-ஆயுளின்மேல்---செல்லாது-செல்லான். எ - று. மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும், இம்மையிலே தாமின அவைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பா ரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி - இப் பெரிய அறஞ் செய்தவன் தானும் கொல்லப்படா னுகவே அவன் கருவுறுபோது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவுபடா தென்றற்கு - வாழ்நாண்மேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோக்ஷத்தை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனுல்கொல்லா விரதத்தோர்க்குவரும் நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (சு)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி -
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. - - - - - எ.

இ-ள். தான்---பிறிது - வேறொன்றனது---இன்னுயிர்-இ

னிதாகியவுயிரை---நீக்கும்- (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலா

கிய—வினை - தொழில்} — (அதுசெய்யாவிடத்து)—தன் னு யிர்-தனது உயிரானது—நீப்பினும்-(உடம்பைவிட்டு) நீங்கிப் போமாயினும்—செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று. ❋ பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றை க்கொன்றவிடத்தேவளர்தலும், நோக்கி - தன்னை ஒன்று கொ ன்றலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (எ)

நன்றுகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் ❋
கொன்றுகு மாக்கங் கடை. - - - - அ.

இ - ள்.(யாகத்திலே கொன்றல்)—நன்றுகும் இன்பமிகுவ தாகிய—ஆக்கம் - செல்வமானது—பெரிது - பெரிதாகும்— எனினும் - என்றுசொல்லப்பட்டதாயினும் — சான்றோர்க்கு - (துறவிகளே) நிறைந்தோர்க்கு — கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொன்று - ஆகும் - (அதை) உண்டாவதாகிய- ஆக்கம் - செ ல்வமானது | —கடை - இழிந்ததாம். எ - று. ❋ இன்பமிகுஞ்செ ல்வமாவது - தாமும் தேவராய்ச்சுவர்க்கத்திலே சென்று அ டையும்செல்வம். அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற் கு ஏதுவாகலாலும், மோக்ஷமாகிய அழிவில்லாதசுகத்தை அ டைவோருக்கு - கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்க போகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோக்ஷத்தை விரும்பினவ ருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோ தப்படாமல் விளக்கியவாறுபிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டா லும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர். * *
புன்மை தெரிவா ரகத்து. - - - - கூ.

இ - ள். கொலைவினையராகிய - கொலைத்தொழிலையுடையவ ராகிய — மாக்கள்-மனிதர் | — (அத்தொழிலினது இழிவை அறி யாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்) — புன்மைதெரிவாரகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சிலே — புலைவினையர் - புலைத் தொழிலாராய்த்தோன்றுவர். எ - று. கொலைவினைய என் றபடியினாலே யாகக் கொலையல்லாமையறிக. புலைவினையென் றது-தொழிலினாலே புலையராவ என்றபடி. அவர் இம்மை யிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (கூ)

ஈங்-ஈமம், அதி — சொல்லாலம.

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருட — —
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். - - - - ஙி.

இ - ள். செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாதநோயுடம் புட னே — செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர். வறுமைமீயாடுகூடிய இழி தொழில் வாழ்க்கையுடையவரை — (இவர் மூற்பிறப்பிலே) — உயிர்-உயிர்களை — உடம்பின் - (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிரு ந்து — நீக்கியார் - நீக்கினவர் — என்பர் - எல்லாரு (வினைவிளைவு கள அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. செல்லாவாழ்க்கை-நீ வாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. நோயுடம்பு - பெருவியாதிமுதலா னவைகொண்டவுடம்பு - மறுமையிலே இவையும் அடைவரொ

ன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொல்லாமை மேற்கொள்வார்க்கு வருந் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும் அஃறுஅறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (ய)

ஞானம்.

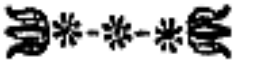

இனி அவ்விரதங்களினுமேல் காரணங்கள் பரிசுத்தமான விடத்து உண்டாவதும், மோக்ஷத்தைத் தருவதும், ஆகிய அறிவு. அது நிலையாண்மைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான்கதிகாரத்துள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகின்றது.

ஈசு. ஆம், அது— நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவை யெல்லாம் - நிலைபெறுத தன்மையாம். இதனை. அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல்பொருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. - - - - - க.

இ-ள். நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை — நிலையின வென்று - நிலையுடையவையென்று—உணரும் - நினைக்கின்ற —புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை|— கடை-(துறந்தார்க்கு) இழிவு. எ-று. தோற்ற முடையவை

னை அழிவில்லாதவைகென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியால்
ஈசனும், அதி — நிலையாமை.

அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோக்ஷத்தை அடைவோர்க்கு தவறுமென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிடத்திலும், ஆகலின் வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்துச்சொல்லுவார். (க)

கூடித்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ் செல்வம் *
போக்கு மதுவினிந் தற்று. - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) — பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம்வருதல்— கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்செய்கின்ற— அவையினிடத்தே— குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும்— போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும்— அது - அக்கூட்டமானது— விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும். எ-று. * பெருஞ்செல்வமெனவே - சுவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்றவும்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டிக்காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தானும் போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அது போனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. உ

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றூ - *
லற்குப வாங்கே செயல். - - - - - ரு.

இ-ள். செல்வம்-செல்வமானது—அற்கா - நிலையாத—இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும் — அதுபெற்றூல் - அச் செல்வத்தைப்பெற்றால்—அற்குப் - (அதனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை—ஆங்கே - பெற்றபொழுதே—செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. * அல்காவென்பது - விகாரப்பட்டு நின்றது. ஊழ் உள்ளவிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமையால் அதுபெற்றூலென்றும், அவ்வூழ் இல்லாதவிடத்தே நில்லாமையால் ஆங்கே என்றும், சொல்லினர். அதனாலே செய்யப்படும் அறங்களாவன - பயனைக்குறியாது செய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும், முதலானவை. அவைதானத்துக்கு ஏதுவாய் மோக்ஷ

த்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குப வென்றும், செயலென்றும், சொல்லினர். [இரண்டுபாட்டானும் செல்வ நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் - *
வாள ணைரீவாரிப் பெற்றின். - - - - *

இ-ள். உயிர் - உயிரானது|—நாளென - நாளென்று அள்ளுசெயப்படுவதாகிய — ஒன்றுபோல் - ஒருநாள்வளவுபோல்

—காட்டி. (தன்னைக்) காட்டி—ஈரும் - அறுத்துச் செல்லு கின்ற—வாளது - வாளினது வாயினிடந்தது.—உணர் வார்ப் பெறின்-(அது) அறிவாளாட்பெறின்—ஏ-று ❁ காலமென்னு ம்-வருவப்பொருள் - உலகியல் நடந்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய ஆளைவைகளால் கூறுபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவ தல்லாடல் தானுகக் கூறுபடாமையால் நாளெனவொன்றுமோ லெனறும அதுதன்னை யாளென்று அறியமாட்டாதவனை - நம க்குப்பின்பு முதுகுபோகா நின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலா ல் காட்டியேயிறும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாளதை ன்றும அது அறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்தி லே அரியராயிருக்கையால் - உணர்வார்ப் பெறினென்றும், சொல்லினர். அறுக்கப்படுவது உடமபாகலால் உயிரின்ப தா - இங்கே உடம்பைக்காட்டிநின்றது. வாளினது வாயை வா ளென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு செயப்பட்ட நாள்கழிதறவிதம சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை ❁
மேற்சென்று செய்யப் படும். • • • ரு.

இ-ள். நாச்செற்று-(பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி —விக்குள்-விக்கலான து—மேல்வாராமுன் - எழுவதற்குமுன் னே—நல்வினை (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது—மேற்சென்று-விரைந்து—செய்யப்படும். எ - று. ❁ நாவை அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும், அ து நேரிட்டபோது நல்வினையைச செய்தலே அல்லாமல்

சொல்லும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அது தான் இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால் மேற்சென்றென்றும், சொல்லினார். நல்வினைசெய்யும்வழியின் மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி. [இதனால் அந்த நா

கூ-ஆம், அதி—நிலையாமை.

ள் கழிந்தால் உண்டாகும் நிலையாமைசொல்லப்பட்டது.] (கு)

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. - - - கூ.

இ-ள். இவ்வுலகு|—ஒருவன் — நெருநல் நேற்றைக்கு— உளன்-உயிரோடிருந்தான். [பிறந்தவனென்றபடி] — (அவனே|) —இன்று - இப்பொழுதைக்கு—இல்லை - இலனாயிருந்தான். [இறந்தானென்றபடி] — என்னும்பெருமை - என்றுசொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை} — உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்றது. எ-று. ✻ பென்பதனாலுங்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலிலச்சொல்லினார். இந்தநிலையாமையே உலகத்தின்மேல் மிகுந்த தென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவளவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. - - - - - - - எ.

இ-ள். (அறிவில்லாதவர்|)—ஒருபொழுதும் - ஒருபொழுதினையும்—வாழ்வது - தம்முடம்பும்உயிரும் கூடியிருக்கலையு}

—அறியார் - அறியமாட்டார். —(மாட்டாதிருந்தும்) — கோடியுமல்ல - கோடியளவுமல்ல — பல - (அதனிலும்) பலவாகிய நினைவுகளை — கருதுப - நினையாநிற்பர். எ - று. ❋ ஒரு பொழுதும் என்ற இறுவுசிறப்பு உம்மையால் இங்கே பொழுதென்பது கணத்தைக் காட்டிநின்றது. காரணமாகிய வினையினாலேயே வாழ்தற்கும் அளவாகலால் அது அறுக்கப்படாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன - அநுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டியவிதமும் அது தம்முயற்சியால் வரும்விதமும், அம்முயற்சிகளைத் தாம் செய்யுமவிதமும், அவைகளுக்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அதைப் பிறர்கொண்டு போகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சினேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அநுபவிக்கும் விதமும், முதலானவையாம். —அறிவில்லாதவர் நியல்பின்மேல் வைத்து நிலையாளமெனவிலியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கஎ - ஆம், அதி — நிலையாமை.

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே ❋
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. - - - - அ.

இ-ள். உடம்போடு—உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய—நட்பு - சினேகமானது | —குடம்பை - (முன்னே தனியாகிருந்த) முட்டையானது—தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க—புள் (அதனுளிருந்த) பறவை—பறந்தற்று - (பருவம் பந்தவிடத்தே) பறந்து போம் தன்மையையுடையதாகும். எ-று. ❊ முன்னே தனியாமையாவது - கருவும், தாலுட், ஒன்றுப்பிறந்து வேறுகுடலவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாமலிருந்த பின்பு திரும்பி நுழையாமற்போகலால்-புள் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நட்பு - நட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது.—அறிவாகியும, அருவாகியும், நித்தியமாகியும், உள்ளுயிரும் - அறியாமையாகியும், உருவாகிடும், அனித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் - தமமுள்ளே மாறுகலால் வினைவசத்தினாலே கூடியதல்லாமல் சினேகமில்லையென்பது அதிக. [இதனால் - அவ்வுடம்புகள் உயிர் நீங்கிய விடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (அ).

உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி - - *
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—சாக்காடு-மரணம் வருதல் | —உறங்குவதுபோலும் - தூக்கம்வருதல்போலும்:—பிறப்பு - (ஏத்தன்பின்னே) பிறப்புவருதல் | — உறங்கிவிழிப்பதுபோலும் - தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும். எ - று. ❊ உயிர்களுக்கு - உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்தலும, இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலை

யாமையே நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உடன்சொல்லப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிவருமாறுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் -
டுச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.. - - - - - ம.

இ-ள். உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய)உடம்புகளுள்—துச்சிலிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்து வந்த

ஸாத்ம்ய ஸம்ஜ்ஞ அநி—நிலையானமை.

த—உயிர்க்கு—புக்கில் - என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது|—அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்தநிலையிலேபோலும். எ - று. ❋ உயிரானது - அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்த காலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பிலும் நிலைபெறுமல் வருதலால் - துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்னை புறப்படாமல் புகுந்தேவிடுகிற இல் அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக்குடி இராதென்பதாம். ஆகவே உயிரோடு கூடிநிற்பது - ஒருடம்பும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் - அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] நானெனவென்பது முதலாகிய எழுபாட்டுகளாலும் யாக்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக.] (ம)

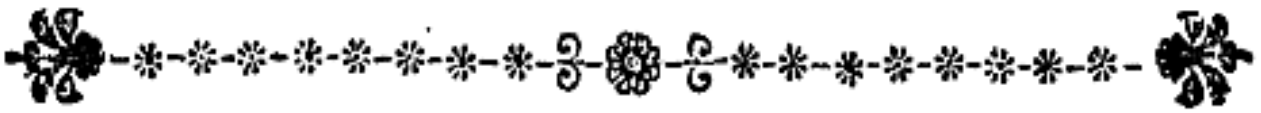

நரு-ஆம், அதி—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகியசெல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமையைப் பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்தமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னேதன்
லதனி னதனி னிலன். - - - - - க.

இ-ன். (ஒருவன்)—யாதனின்யாதனின் - யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின்—நீங்கியான் - நீங்கினன்.—(அவன்)—அதனினதனின் - அப்பொருளினுலே அப்பொருளினுலே—நோதல்-துன்பத்தை அனுபவித்தலே—இலன் - உடையவனுகான். எ - று. இங்கே துன்பமென்றது - இப்பிறப்பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும்-காப்பாற்றலாலும் - இழத்தலாலும் - வருமவையும், மறுமைபிலே பாவத்தால் வருமவையும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் - ஆம். எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே - தலைமையான துறவாகும். அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றுக விட்டாலும் அவைகளால் வரும் துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (க)

வேண்டுணுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி ❋
னீண்டியற் பால பல. - - - - - உ.

இ-ள். துறந்தபின் -(எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபி
ன்—(ஒருவனுக்கு)—ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே—இயற்பால -
உண்டாகுமுறைமையையுடைய இன்பங்கள்|—பல - பலவா
ம்.—வேண்டின்-(அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால் — உண்டா
க-(காலம்)உண்டாக—துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்க
க்கடவன்.எ-று. ❋ அவ்வின்பங்களாவன - அப்பொருள்களுக்
காக-மனமும்-வாக்கும்-காயமும்-அலையாதுநிற்கையாலும்,
அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமையி
லே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அனுபவிப்பா
னுகலால்-உண்டாகத்துறக்கவென்றபடி. இன்பமும், காலமு
ம், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாம
ற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம்.

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும் ❋
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. - - - ஊ.

இ-ள். (மூத்தியை அடைவோர்க்கு)—ஐந்தன் - செவிமுத
லாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய—புலத்தை- ஓசைமுதலாகிய
ஐம்புலங்களையும்—அடல்வேண்டும்- கெடுத்தல்வேண்டும்.—
(கெடுக்கும்போது)— வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலங்களை

அனுபவித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்லாம்} —ஒருங்கு-ஒருமிக்க—விடல்வேண்டும்.எ-று. ❋ புலங்களை அனுபவித்தலிற்புலமென்றார். அவ்வனுபவிப்பு-மனத்தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்தி வழியாகிய யோகஞானங்களிலே செல்லவொட்டாமையால் அடல்வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் - அவ்வனுபவிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றும். சொல்லினார். (ஈ)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை ❋
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. - - - - ச.

இ-ள். நோன்பிற்கு-தவஞ்செய்வோர்க்கு—ஒன்று - (பற்றப்படுவது) ஒருபொருளும்—இன்மை- இல்லாதிருக்கை!—

ஈஉ

ஈடு - ஆம், அதி-ம் றுறவு.

இயல்பாகும்.—உடைமை (ஒன்றுபோலினும்) உடைமை!—பெயர்த்து-(அத்தவத்தைப்)போக்குதலால்—மற்றும் - மீண்டும் —மயலாகும்-மயக்கத்துக்குஏதுவாகும். எ-று. ❋ நோற்பவனைநோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவனமபென்றும்,சொல்லுதலால்-ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும்

எனதென்னும் புறப்பற்றுவிடுதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க *
லுற்றூர்க் குடம்பு மிலை. - - - - - ரு.

இ-ள். பிறப்பறுக்கலுற்றூர்க்கு - பிறவியை நீக்குமுயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு—உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகிய)உடம்பும்—மிகை - அதிகமாம்.—(ஆனபின்)—மற்றும் - அதற்குமேலும்—தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சிலபொருள்கள்)பற்றப்படுதல்—எவன் - என்னுதும். எ-று.* கொல்-அசை. பொதுப்பட உடம்பென்றதனுல் - உருவுடம்பும், அருவுடம்புங், கொள்ளப்படும். அருவுடம்பு - இந்திரியவுணர்வுகளோடுஞ் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடும் கூடியமனம். இதுசூக்ஷ்மசரீரமெனவும்படும். (ரு)

யா னென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாளூர்க்*
குயர்ந்த வுலகம் புகும். - - - - ரு.

இ-ள். யானெனதென்னும் - (தானலீலாதவுடம்பை) யானென்றும் (தன்னுடைசம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளின்மேல பற்றுச்செய்தற்கு எதுவாகிய—செருக்கு-மயக்கத்தை—அறுப்பான் - கெடுப்பவன்;—வாளூர்க்கு - தேவர்க்கும்—உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய—உலகம் - முத்தியுலகத்தில்—புகும் - செல்லுவான். எ-று.* மயக்கம்-அறியாமை. ஆதலைக்கெடுத்தலாவது - குருபதேச

த்தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யாலில்
வென்றும்: அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்த -
அவைகளிலே பற்றை விடுதல். வானோர்க்கு டென்னுஞ் சிற
ப்புமை வருமிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப் பற்றை
யுஞ்விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது.]

சுரி-ஆம். அதி—துறவு.

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப் - - *
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. - - - - - - எ.

இ-ள். பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்—பற்றி-இ
றுகப்பற்றி—விடாதவர்க்கு - விடாதவரை}—இடும்பைகள்-
துன்பங்கள்|—பற்றி-இறுகப்பற்றி—விடா - விட்டிநீங்காவா
ம். எ-று. ❋ இறுகப்பற்றல்-ஆசைமிகுதல் விடாதவர்க்கென்
பது-மேற்றுணை மயக்கம். [இதனால் பற்றுகளை விடாதவர்க்கு
மோக்ஷம் இல்லை யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி - - - *
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். - - - - - அ.

இ-ள். தீரத்துறந்தார்-முழுதுந்துறந்தவர்|—தலைப்பட்
டார்-(முத்தியை) அடைந்தவராவார்.—மற்றையவர்-அப்ப
டித்துறவாதவர்|—மயங்கி—வலைப்பட்டார். (பிறப்பாகிய) வ

லையிலே அகப்பட்டவராவார். எ - று. ❋ முழுதுந் துறத்தலாவது - பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும், வெறுத்துப்பற்றறவிடுதல். அப்படி துறவாமையாவது - அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்றி - தெளிப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவகையுள் அகப்படுதலால் - மயங்கினரென்றும், சொல்லினர். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று - - - *
நிலையாமை காணப் படும். - - - - - - கூ.

இ - ள். (ஒருவன்)—பற்றற்றகண்ணே - (இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே — (அப்பற்றறுதியானது) — பிறப்பு-(அவனது)பிறவியை} —அறுக்கும்.—மற்று - அவை அறுதபொழுது — நிலையாமை - (அவற்றுள்பிறந்தும், இறந்தும், வருகிற) நிலையாமையானது} —காணப்படும். எ - று. ❋ காரணம்அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி - பற்றற்ற கண்ணே என்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவை இரண்டும் தேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப் - - *
பற்றுக பற்று விடற்கு. - - - - - - ம

இ-ள். பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றி தின்றே) பற்றில்லாதகடவுளாலே சொல்லப்பட்ட—பற்றினை - மு

ச்திவழியை} —பற்றுக - (இதுவேநல்வழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர்.—(கொண்டு) —அப்பற்றை - அதனிடத்து

உபாயத்தை} —பற்றுக - மனத்திலுலே செய்யக்கடவர்.—ப ற்று-(விடாதுவந்த)பற்று—விடற்கு-விடுதற்கு. எ - று. ❊ க டவுள்வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையிலுலே பற் றுனென்றுர். அதனிடத்து உபாயம் - தியானமும்,சமாதியு ம், ஆம்.—விடாதுவந்த பற்று - அநாதியாய்வருமுடற்பற்று. [இதனுல் அப்பற்றுவிடுதற்கு 'உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]

❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊❊

௩௬ - ஆம், அதி —மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது - பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங் களையும். ❊ விபரீத + சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண் மையால் அறிதல்- இதை - வடநூலார் தத்துவ ஞானமெ ன்பர். இதுவும் பற்றற்றுன் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே உண்டாவ தாகையால் அக்காரண வொற்றுமைபற்றி துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு ❊
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. - - - ௧.

இ - ள். பொருளல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாத வைகளை—பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று — உ

ணரும் - அறிகின்ற — மருளான் - விபரீதஞானத்தினாலே — மா
ணுப்பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாதபிறவி [இன்பமில்லாதபிற
வியென்றபடி] — ஆம் - உண்டாகும். எ - று. ❋ [இங்கே பொருள
ல்லாவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது - மறுபிறப்பும்,
இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும், இல்லையென்றும் மற்று
ம் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல்வழக்க
த்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல். — நரகர் - விலங்
கு - மக்கள் - தேவர் - என்கிற நால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்
ளது துன்பமேயாகலால் - மாணுப்பிறப்பென்றார். [இதனால் -
பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபரீ
தஞானமென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (க)

❋ விபரீதஞானமாவது, ஒன்றை மற்றொன்றாக வுணர்தல். அது கயிற்றைப்
பாம்பென்ற அறிதல்போலவன. + சந்தேகஞானமாவது, ஒன்றை இது
வோ அதுவோவெனக்கொள்ளுதல், கயிறுபோம்போலவெனத் துணியாது
நிற்பதுபோல்வன.

ஈசு - ஆம், அதி — மெய்யுணர்தல்.

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி - - ❋
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. - - - - - உ.

இ-ள். மருள் - அவ்விபரீதஞானத்திலிருந்து — நீங்கி — மா
சறு - குற்றமற்ற — காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவையுடையவரா
யினவர்க்கு — (அம்மெய்யறிவானது) — இருள் - பிறவியை
— நீங்கி - நீங்கச்செய்து — இன்பம் - முத்தியை — பயக்கும் -
கொடுக்கும். எ - று. ❋ இருள் - நரகம். அது தன் காரணமாகி
ய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென் றுந் தள்ளி

னை - நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது; மாசறு காட்சி - கேவலஞானம்; [இதனால் வீடாவது உயர் வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன;] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் - *
வான நணிய துடைத்து. - - - - - ரு.

இ-ள். ஐயத்தின்-சந்தேகத்திலிருந்து — நீங்கி — தெளிந்தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு—வையத்தின் - (அடைந்துறையும்) நிலவுலகத்திலும்—வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீட்டுலகம்|—நணியது - அடைந்ததாதலால்}—உடைத்து - உடையதாம். எ - று. ❋ இங்கேஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயன்களும், கடவுளும், உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்றல்.—ஒருவிநதத்திலேலே பிறர் மதத்தைக் கேளாது தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய நூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால் அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய் எதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அனுபவ ஞானத்திலேலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால் அவ்வர்-ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவ்வனுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழையமோகாசார ஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால் - அதினைப்பயன்மேல் வைத்து - வையத்தின் வான நணிய துடைத்தென்றும், சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவிக்குக்காரண மாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ரு)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே *
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. - - - - சு.

இ-ள். ஐயுணர்வு-(ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் இவ்வைந்

கரு-தும், அதி—மெய்யுணர்தல்.

துபுலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு—எய்தாய க்கண்ணும்: (அப்புலன்களைவிட்டித்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத் தும்—(அதனுலே)—பயன்|—இன்று - இல்லை.—மெய்யுண ர்வில்லாதவர்க்கு - மெய்யை அறிதலில்லாதவர்க்கு. எ-று. ஐ ந்தாகிய உணர்வு-மனம். அதுவசப்படுதலாவது - மடங்கி யொ க்குதியிடந்தேநிற்கை. அப்படிநின்ற விடத்தும் அது முதி னியைத் தாராமையால் - பயனின்றே யென்றார். [இவை யிர ண்டு பாட்டாலும் மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண் டென்றுமெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஏப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் *
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. - - - - நி.

இ-ள், ஏப்பொருள் - யாதொருபொருள் — எத்தன்மைத் தாயினும் - யாதோரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும்—(அத் தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்) — அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தும் — மெய்ப்பொரு ள் - மெய்யாகியபொருளை—காண்பது|—அறிவு - மெய்யுண

ர்வு. எ - று. ❋ சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக்காண்ப தே மெய்ப்புணர்வு எப்றபடியாயிற்று. அதாவது-அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும், ஒருவனிடத்தே கற்பனையாதலால் அக்கற்பனையைவிட்டு அவ்வனநிலமுதல் உயிரீறுகிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன்காரணங்களுள் ஒடுக்கிக் கொண்டுபோய் முடிவிலே காரண காரிய மிரண்டுமில்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் ❋
மற்றீண்டி வாரா நெறி. - - - - - - சுரு.

இ-ள். ஈண்டு-இம்மையிலேபிறப்பினிடத்து— கற்று - (உபதேசத்தைஞானாசாரியரிடத்தே) கேட்டு—(அதனால்)—மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருளை—கண்டார் - உணர்ந்தவர்—மற்றீண்டு - திரும்பிஇப்பிறப்பினிடத்து — வாராநெறி-வாராதவழியை—தலைப்படுவர் - அடைவார். எ - று. ❋ கற்றை

நூசு-ஆம், அதி—மெய்ப்புணர்தல்.

மனமுதலால - பலரிடத்தும் பலதரமும் பழகுதலும், ஈண்டென்றதனால் - மோகூத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அரியதென்பதும், கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டு

வாராநெறி - மோக்ஷமார்க்கம். மோக்ஷத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று. அவை - கேட்குதல் சிந்தித்தல் - தெளிதல் - எனபன. [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப் - ✻
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. - - - எ.

இ - ள். (அப்படிகேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) — உள்ளம் - (ஒருவனது) உள்ளமானது — ஒருதலையா - நிசயப்பட — ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும்யுத்தியிலுமும்) ஆராய்ந்து — (அதனால்) — உள்ளது - முதற்பொருளை — உணர்ன . அறியுமாயிம் — பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக — பேர்த்து - மாறி — உள்ளமிவண்டா - நிச்சயமெனவெதில் லை.எ - று. ✻ [இதனால் நிச்சயித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் ✻
செம்பொருள் கண்ட தறிவு. - - - அ.

இ - ள். பிறப்பென்னும் - பிறவிக்குமுதற்காரணமெனப்படுகிற — பேதைமை - அஞ்ஞானமானது — நீங்க — சிறப்பென்னும - மோக்ஷத்துக்குநிமித்தகாரணமெனப்படுகிற — செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை — கண்டது — அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம். எ - று. ✻பிறப்பெனனும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும்,

காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் - அஞ்ஞானம் மற்றைநான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச்சொல்லினர் எல்லாப்பொருள்களினும சிறந்ததாகலான் - மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது நித்தியமாகியும்; பரிசுத்தமாகியுமஎங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரேதன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செய்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும். சொல்லியதும் இதுபற்றியென்றறிக. அதனைக்காண்கையாவது - உயிர் தனது அஞ்ஞானம்

ஈஙஃ - ஆம், அதி — மெய்ப்புணர்தல்.

கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைபிடாமல்நிற்றல். — இதனைச்சமாதியென்பர். மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவியருமென்றிருத்தலால் மோக்ஷமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின்மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்பதறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஈரிரீபுணர்ந்து சாரீபு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச் *
சாரா சாரா தரு நோய். - - - - - ஙஃ.

இ - ள். (ஒருவன்) — சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்சிம்பொருளை — உணர்ந்து — சார்பு - இருவகைப்பற்றுகளும் — கெட — ஒழுகின் - நடக்கவல்லவனுயின் — சார்தரும் - (முன் அவனைச்) சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற — நோய் துன்பங்கள் — அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து — மற்றுச்சார்தரா - பின்சேரமாட்டாவாம்.எ-று. ❋ இங்கே ஒழுக்கமென்றது - யோகவழிநடத்தலை. அது - இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம் சமாதி - என வெண்வகைப்படும். அத்துன்பங்களாவன - பிறவி அனுதியாய் வருதலால் உயிரிலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவையும், பிறந்தவுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்டவையும், நீங்கலாக - பின்னே அனுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம். அவைவிளக்கின் மூன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. [முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறுமென்றார் அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படிபோமென்னும்வினவை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமையாற் கெட்டுவிடுமென்பது இதனுலேசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற - - - ❋
னமைந் தொடுக்கெடு நோய். - - - - ம.

இ - ள். (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) — காமம்வெகுளிமயக்கம் - விருப்பம்வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எ

னப்படுகிற — இவைமூன்றன் - இக்குற்றமூனறனது — நாமம் - பெயரும் — கெட - கெடுதலால் — மேநாப் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள் | — கெடும் - உண்டாதல்இல்லை. எ - று. ❋ அறிவியாகிய அவித்தையென்னும் அருஞானமும், அது பற்றியாமெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அது பற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதனதுமறுதலையிடத்தே செல்லுமே மோபமும், எனவடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும், அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறுநாஞானமேயாகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்றமூன்றும் காட்டித்தி முன்னே பருஞ்சோபாலுபாயம். ஆகலால் அம்மிருதிநான்ற இவைமூன்றனுமங் கெடவென்றார். விகாரத்தாலே தொக்க நாமமும்மன்னுமிறுதிவுறைப்புமைவருவிக்கப்பட்டது. [காரணமாகச் சுக்குற்றங்களைக்கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச்செய்யாமையால் - அவர்க்குவருதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] — முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வருந் துன்பங்களும் இல்லாமற்போகுகைமெய்யுணர்வின் பயனுதலால் இவையிரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் டெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்த உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றாம். (ய)

ஈவ - ஆம், அதி — அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது - முன்னும பின்னும் வினைதொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுநின்ற உடம்பும் அது கொண்டவினைப்பயன்களும், நின்றமையால் அது பற்றி ஒரோவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்கவச்சத்திறமேல நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்குவித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுள்விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந்
தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து. - - - - கு.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும்—எஞ்ஞான்றும், எக்காலத்திலும்

ஈவ-ஆம், அதி — அவாவறுத்தல்.

— தவா-கெடாதுவருகின்ற—பிறப்பு - பிறவியை —ஈனும்-விளைப்பதாகிய—வித்து—அவா - அவாவாகும்—என்ப - என்று(நூலோர்)சொல்லுவார். எ - று. உடம்புநீங்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அதுகாட்டுங்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதியிலவாவும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதிக்க-அதனை மோகமானதுமறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவ்வானது கதியினிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால் - அதனைப்பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரி

ன் வேறுபாட்டினும், † உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணியென்னும் காலவேறுபாட்டினும், அது வித்தாகுகைவேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும், இது எல்லாச் சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் - என்பதனென்றும், கூறினர். [இதனால் பிறப்புக்கு அவா வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது *
வேண்டாமை வேண்ட வரும். - - - - உ.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்)—வேண்டுங்கால்-(ஒன்றை) வேண்டினால்—பிறவாமை-பிறவாதிருக்கையே — வேண்டும். — அது - அப்பிறவாமையானது—வேண்டாமை-(தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை — வேண்ட — வரும்-(அவனுக்குத்) தானே உண்டாம். எ-று. அநாதியாகத்-தான்-பிறப்பு-பிணி-மூப்பு-இறப்பு-இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசை உண்டாமாதலால் - பிறவாமையையே வேண்டுமென்றும், இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக் குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாப்பிறவும் முடிவில்லாததுன்பமே விளைத்தலாலே அது வேண்டாமை வேண்ட வருமென்றும், சொல்லினர். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டிலில்லை *
யாண்டு மஃதொப்ப தில். - - - - ஊ.

இ-ள். வேண்டாமை யன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும் — விழுச்செல்வம் - மேலாகியசெல்வமானது

+ உற்சர்ப்பிணி, உலகமானது வாழ்நாள் போகும் திசை முதல்நாளைவிட
நாளே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணி, அது அவைவிட
நாளே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

சுள-ஆம், சித்--அவாவறுத்தல்.

—சுண்டு-(காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே—இவ்கே.—(அவ்வளவேயன்றி)—ஆண்டிம்-(கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்—அஃதொப்பது-அதுபோல்வது|—இவ். இவ்கே. ள-று. மக்களதுசெல்வமும் தேவதுசெல்வமும் மேலு மேலு மோகக்கச் சீலாதலால்-தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகத்தாரும் ஒப்பதில்லை யென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாய்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது -
வாஅய்மை வேண்ட வரும். - - - - ச.

இ-ள். தூய்மையென்பது-(ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது|—அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம்.
—அது-அவ்வவாவில்லாமை|—வாய்மை-மெய்மையை—வேண்ட—வரும்-தானேயுண்டாம். எ-று. விடாவது உ

யிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் - அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மையென்றும், வாய்மையமை யுடைய பரத்தை ஆருபெயரால் வாய்மையென்றும், சொல் லினார். மற்று - அசை. வேண்டுதல் - இடைவிடாது பாவித்தல். [அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரோ காரணமென்பதும், அது வருவழியும் இதற்குமேல சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா - - *
ரற்றுக வற்ற திலர். - - - - - - ரு.

இ-ள். அற்றவரென்பார் - (பிறவி) யற்றவரென்றுசொல்ல ப்படுபவர்;—அவாவற்றார்- (அதற்குநேரோ ஏதுவாகிய) அவ் வவாவற்றவர். — மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அற்று அது வொன்றும் அறுதவர்;—(அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்க ள் அற்றவரல்லாமல்) - அற்றுகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிற வியற்றிலர். எ-று. * [இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்புவிதி யினையும் எதிர்மறையினையும் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை - - *
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. - - - - ரு.

இ-ள். ஒருவனை - (மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்க
ளை-ஆம், அஞ்ஞ—அவாவறுத்தல்.

ளெலலாம பெற்று அவைகளால் முத்தினை அடைதற்குரியவ
ராகிய) ஒருத்தனை—வஞ்சிப்பது - மறிவழியிலேல நுழைந்
து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்கவல்லது|—அவா - அ
வாவாம.—(ஆகலால்)—அஞ்சுவது-(அவ்வவாவை) அஞ்சிக்கா
ப்பதே|—அறம் - துறவறமாம். எ - று.※ஒருமிரணடும்-அசை
கள். அநாதியாயிவந்த அவ்வவா ஒரோவிடத்து வாய்மையை
வேண்டுதலை பொழிந்து பராக்கிருலே காத்திடாஞயின் அது
இடமாக அவன் அறியாமல் புகுந்து பழைய வியற்கையாப
நின்று பிறபபினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்
றார். காத்தலாவது - வாய்மை மேண்டலிலே இடைவிடாமற் ப
ழகிப்பாகரித்தல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்
பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (சு)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை - - ※
தானவேண்டி மாற்றுன் வரும. - - - - எ.

இ - ள். (ஒருவன்)—அவாவினை—ஆற்றவறுப்பின் - முழு
துமறுப் பின். [வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்கவல்லவஞ்சினை
ன்றபடி]—(அவனுக்கு)—தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவா
கியசெயல்—தான்வேண்டுமாற்றால் - தான் விரும்பும் வழியிலே
லே—வரும் உண்டாகும். எ - று. ※ கெடாமை - பிறவித்து
ன்பங்களால் - அழியாமை. அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்ற
தை-மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. தான் விரும்பும்வழி-மெ
ய்வருந்தாதவழி. அவாவை முழுதும் அறுத்தவனுக்கு மேல்ல
தவஞ்செய்ய வேண்டுவதில்லை அவனால் செய்யப்பட்டவை

யெல்லாம ஏறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற் *
றவாஅது மேன்மேல் வரும். - - - அ.

இ-ள். அவாவில்லார்க்கு - அவாவையில்லாதவர்க்கு—துன்பம - (வரக்கடவ) தொருதுன்பம்|—இல்லாகும் - இலலையாகும்.—(ஒருவனுககுப் பிறகாரணங்களெல்லாம இல்லாதிருந்தும்)—அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின்—(அதனுல்லல்லாத்துன்பங்களுமம|)—தவாது - முடிவில்லாமல்—மேன்மேல்- மேலுமேலும்—வரும். எ - று. உடம்பு மொண்டிகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்பட்டதாகலின இங்கே துன்பமென்றது - இப்போது அவரவராலே செய்துகொள்ளப்படுகின்றவைகளை. — மேன்மேல் வருமென்றதனல் தன்னைப்பற்றிவருவதும், பிறரையிளைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றும். [இதனல் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந் *
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின், - - - கூ.

இ-ள். அவாவென்னும் - அவாவென்றுசொல்லப்படுகிற—

துன்பத்துட்டுன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமான
து--கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின் -- (அவன் முத்
தி பெற்றவிடத்தேயேயல்லாமல்)--ஈண்டும் - இங்கேயும் [உ
டம்போடுகூடி நின்றவிடத்து மென்றபடி]-- இன்பம்|--இ
டையறாது-நடுவேநீங்காது. எ - று. ❋ துன்பத்துட்டுன்பமா
வது - மற்றைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்
றும்படியாக வருந்திக்கொடிய துன்பமாம். அவாவான துயரினை
க்கொடுக்கும்போதேயல்லாமல் தோன்றும் போதும் துன்ப
மாகலால்-இப்படி சொல்லப்பட்டது.--அவாவென்னுந் துன்
பத்துட் டுன்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார்.
அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறுது நிரம்பிநிற்குமாகை
யால்-ஈண்டும்இன்பம்இடையறாதென்றார்.[இதனால் அவாவறு
த்தவர் முத்தி யின்பத்தை உடம்போடு நின்றேஅடைவாரென்
பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஆராவியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே - - *
பேராவியற்கை தரும். - - - - - ம.

இ-ள். ஆராவியற்கை-(ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பை
யுடைய--அவா-அவாவை--நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயி
ன்--(அவ்விதிகை|அவனுக்கு)--அந்நிலையே-அப்போதே--
பேராவியற்கை-எப்போதும் ஒரு நிலைமையனந்தன்மையை
--தரும். எ - று. ❋ நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல்
தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களை
வேண்டி மேலுமேலும் வளர்தல்.-- அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவி
ல்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக்க

வலிகளும், பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர்-ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் விட்டிஞைப் பேராவியற்கையென்றும், அதைஅவா

ஈன-ஆம், அதி— அவாவறுத்தல்.

வை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும், சொல்லினர். அந்நிலைமையை யுடைய வஜைச் சீவன் முத்தனென்பர். [இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும், அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

ஈறவறம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ அதிகாரம் ஈன-க்கு-திருக்குறள்-ஈனயி.

இவ்விதத்தால் - இம்மை-மறுமை - விடு-என்கிற மூன்றையும உண்டாகருந் திறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனிமுறையே - பொருளும், இன்பமும, அருளிசெய்யத் தொடங்கியவர் - அவைகளுக்கு முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலிசொல்லுகிறார்.

ஈஅ-ஆம், அதி—ஊழ்.

அஃதாவது - நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்

பயனுகிய துன்பமும, அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ்-பால்-முறை-உண்மை-தெய்வம்-நியதி-விதி-என்பவை ஒருபொருட் சொற்கள். இது பொருளின்பங்களிரண்டிற்குமபொதுவாய் ஒன்றனுள் வைகப்படாலமையாலும், முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சமபந்த முடைமையாலும், அதனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள் *
போகூழாற் றோனறு மட்டி. - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—கைப்பொருள்—ஆகூழால்-ஆகுதற்குக்காரணமாகிய ஊழினுலே — அசைவினமை-முடற்சியானது| — தோன்றும்-உண்டாகும்.— போகூழால்-போகுதற்குக்காரணமாகிய ஊழினுலே—மடி-சோம்பலானது| —தோன்றுமை-உண்டாகுமை.எ-று. ❋ ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சிசேர்ம்பல்லையும்தானே தோன்றச்செய்யுமென்பதுகருத்து. (க)

கூ ய-ஆம், அதி—ஊழ்

பேதைப் படுக்கு மிழவு மறிவகற்று - - *
மாகலு மூற்றக் கடை. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—அறிவு-எல்லாவறிவும் உண்டாயி

ருந்தாலும் — இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரண மாகிய — ஊழ்| — (உற்றக்கடை) - பொருந்தியவிடத்து — பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும். — (அவ னறிவுசுருங்கியிருந்தாலும்) — ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற் குக்காரணமாகிய — ஊழ்| — உற்றக்கடை - பொருந்தியவிட த்து — அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும். எ - று. ✻ கைப்பொரு ளென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற் கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்துமென்பதாம். (உ)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன் ✻
நுண்ணறி வேமிகும். ... ரு.

இ - ள். (அறியாமை யாக்குவதாகிய ஊழுடையவனொருவ ன்) — நுண்ணிய - நுட்பமானபொருள்களையுடைய — நூல்ப ல - பல நூல்களையும் — கற்பினும் - கற்றலையினும் — (அவனுக் கு) — மற்றும் - பின்னும் — தன் நுண்ணறி - தனது ஊழினாலாகி ய — அறிவே| — மிகும் - மேற்படும். எ - று. ✻ பொருளி னுண்மை - நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்விய றிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்று தன்பட்படுத ற்காக்கிச் செயலுக்குந் தான் மூற்படுதல். செயற்கையாலாகி ய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (ரு)

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு ✻
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ... சு.

இ-ள்: உலகத்து — இயற்கை - (ஊழினுலாகிய) இயற்கையானது | — இருவேறு-இரண்டுகூறுயிருக்கின்றது. — (ஆதலால்) — திரு - செல்வமுடையவராதலும் | — வேறு. — தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையவராதலும் | — வேறு. எ- று. செல்வத்தைப் - படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும், அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவன்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும், காணுதலால் - அறிவினராதற்கு ஆகிறவூழ் செல்வராதற்கும், செல்வராதற்கு ஆகிறவூழ் அறிவினராகுதற்கும், ஆகாவென்

அ-ஆம், அதி—வூழ்.

றதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றும். (சு)

நல்லவை யெல்லா அத் தீயவாந் தீயவு - - *
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. - - - நி.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை—செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு—நல்லவையெல்லாம் | —தீயவாம் - தீயவையாய்அழிக்கும். —(அதுமாத்திரமல்லாமல்)—தீயவும்-தீயவைதாமும் | — நல்

லவாம் - நல்லவையாய்ஆகும்.—(ஊழ்வசத்தால்). எ-று. ❋ நல்ல வைதியவைஎன்றது - காலமும் - இடமும் - கருவியும் - தொழிலும் - ஆகிய இவைமுதலானவைகளை.— ஊழாலென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குழும் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும் ஆக்குழும் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றும். (இ)

பிரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச் - - ❋
சொரியினும் போகா தம. - - - - ஈ.

இ-ள். பால்-ஊழினுலே— அல்ல - தம்முடையவையாகாதபொருள்கள்|—பரியினும் - வருந்திக்காப்பாற்றினாலும்— ஆகாவாம்-(தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும்.—தம - தம்முடையவையாகியபொருள்கள்|—உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்—சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்—போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம். எ-று. ❋ பொருள்களது நிலையும், போக்கும், ஊழால் ஆவதல்லது - காப்பினாலும், இகழ்ச்சியினாலும், ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருளுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது](ஈ)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி - ❋
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. - - ஏ.

இ-ள். கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடியை—தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச்சேர்த்தவர்க்கும் — வகுத்

தான் - தெய்வத்தினால்—வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட—வகையால் லால் - வகையாலல்லது—துய்த்தல் - அனுபவித்தல்! — அரி து - உண்டாகாது. எ - று, ❋ எந்தவினை எந்தவுயிரினுலே செ ஈது - ஹும், அதி—ஊழ்.

யப்பட்டதோ அந்தவினையின் பயனை அந்தவுயிர்க்கேவகுத்த லால் - வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திர மல்லாமல் என்னும் பொருளை த் தருதலால் எச்சவும்மை. — வேறு முயற்சிகளாலே பொ ருள்களைச் சேர்க்கலாமே யல்லாமல் அனுபவித்தல் கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்ப தாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர் வில்லா ருறற்பால் ❋ ❋ ❋
ஊட்டா கழியு மெனின். - - - - - அ

இ-ள். துப்புர்இல்லார் - (வறுமையினுலே) அனுபவித்த ல் இல்லாதவர்—துறப்பார் - (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவார்.—(ஊழ்கள்!) — உறற்பால - அடையு ம்பகுதியையுடைய தன்பங்களை—ஊட்டா - அடைவிக்காம ல்—கழியுமெனின் - நீங்குமாயின். எ - று. ❋ தம்மால்விடப்ப டும் பற்றுகளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருத்தும் கருத் து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ் வலியாலென்னு ம் ஒழிந்தசொற்பொருளைக் காட்டலால் - மன் - ஒழி யிசை (அ)

நின்றுங்கா னல்லவாக் காண்டவ ரன்றுங்கா ❋
ல்லற் படுவ தெவன். ... கூ.

இ-ள். நன்று - நல்வினை — ஆங்கால் - இன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது — (அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதந்தேடாமல்) — நல்லவா - (இவை) நல்லனவென்றினைந்து — காண்டவர் - அனுபவிப்பவர்; — அன்று - மற்றைத்தீவினை — ஆங்கால் - துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது — (அத்துன்பங்களையும் அப்படியனுபவியாமல்) — அல்லற்படுவது - (நீக்கும் விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது; — எவன் - என்னினைத்து. எ - று. ❋ நாம் முன்செய்து கொண்டமையாலும், பயனைக்கொடாமல் கழியாமையாலும், இரண்டும் இனைத்து அனுபவித்தற்கு உரியவையாம் - அவைகளில் ஒன்றற்கு இனைத்து அனுபவித்து மற்றதற்கு அது செய்யாமல்வருந்துதல் அறிவு அன்று என்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இன்பத்துன்பங்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கூசு

கூஅ - ஆம், அதி — உரை.

ஊழ் பிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று - ✻
சூழினுந் தான்முந் துறும். - - - ம.

இ-ள். மற்றொன்று - (தன்னைவிலக்குதற்பொருட்டித்) தன்க்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை — சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும் — தான் — முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகச்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும். — (அதனால்) — ஊழின் - ஊழ்போல்— பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை —யா - எவை|—உள- இருக்கின்றன. எ - று. ✻ பெருவலி - அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்குஞ் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்துநிற்கையால் - உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை ஆழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

இனி இவ்வறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருள்இன்பங்களுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

பொருட்பால்.

-:-

பொருளாவது - அறவழியினுலே சேர்க்கப்பட்ட பொ
ன் மணிமுதலானவையாம். அது -தனக்குத் துணைக்கார
ணமாகிய அரசனீதி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீ
தியாவது காவலில நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசி

யல்-அங்கவியல்-ஒழிபியல் . என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்

இ—ள்

அரசாவது-உலகிற்கு உயிரெனச்சிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

கூகூ-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஃதாவது- அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் நான்கு * * * *
முடையா னரசருள் ளேறு. * * * * * * க.

இ-ள். படை-சேனையும்—குடி-நாடும்—கூழ்-பொருளும்—அமைச்சு - அமைச்சும்—நட்பு - நட்பும்—அரண்-அர

னும் — (என்றுசொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) — உடை
யான்; — அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம் போல்வா
னவான். எ - று. ❋ குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும்,
கூழுக்கு எதுவாகியபொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்
டன. அமைச்சு நட்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே
முறையாயினும் இங்கே செய்யுளுணர்க்கிப் பிறழவைத்தார். ஆ
றுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும்
அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்
கு அங்கமாவன இவையென்பதும், இவை முழுதுமுடைமை
யே அவன்வெற்றிக்கு எதுவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

கூ - ஆம், அதி — இறைமாட்சி.

அஞ்சாமை மீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு ❋
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ❋

இ - ள். வேந்தற்கு - அரசனுக்கு — இயல்பு - இயல்பாவது;
— அஞ்சாமை - திண்மையும் — ஈகை கொடையும் — அறிவு - வி
வேக்மும் — உள்ச்சம் - மனவெழுச்சியும் — இந்நான்கும் - இ
ந்நான்குகுணங்களும் — எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நிற்
கை.] எ - று. ❋ உள்ச்சம் - தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்
சி. இவற்றுள் - அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து, ஈகை - படை

க்குரித்து. மற்றவை - தொழிலுக்குரியன, உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும். அவற்றுள். இவை அடங்கிலுல் அரசனுக்குக் கெடுவனபலவாம் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநிற்றல் இயல்பாகவேண்டு மென்ப தது தோன்றறகு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார். (உ)

தூ!ங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று ❋
நீங்கா நிலனுள் பவற்கு. - - - - ஈ.

இ-ள். நிலனுள்பவற்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடைய வனுக்கு—தூங்காமை (யுடைமை) அக்காரியங்களிலே விளைவு டைமையும்—கல்வி(யுடைமை) - (அவைகளை அறிதற்குவற்ற) கல்வியுடைமையும்—துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய—இம்மூன்றும் - இம்மூன்றுகுணங்களும்|— நீங்கா - (ஒருசொல்லாதலால்) நீங்காவாம். எ-று. ❋ கல்வியதுகூறுபாடுபின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது - ஒன்றையுஞ் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் - கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (ஈ)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா - ❋
மானமுடைய தரசு. - - - - - ஊ.

இ-ள். அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து—இழுக்காது - தவறாதுநடந்து—அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை—நீக்கி - (தனதுநாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்கடி

நீது—மறன் - வீரத்திலிருந்து—இழுக்கா - தவறுத—மான
ம்-மானத்தை—உடையது.உடையவன்|—அர்சு - அரசனுவா
கூ-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

ன். எ-று. ❋ அவ்வறமாவது - வேதமோதல் - யாகஞ்செய்த
ல்-ஈதல்-என்னும்பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம்பயி
ல்-பல்லுயிரோம்பல்-பகைத்திறமழித்தல்-என்னுஞ் சிற
ப்புத்தொழில்களிலும், தவறுமல் நிற்கை. அல்லவை-கொ
லை-களவு-முதலானவை-குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு
மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு – அரசனது தன்மையா
தலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலுங் காத்த - - - ❋
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. - - - - - ரு.

இ-ள். இயற்றலும்-(தனக்குப்பொருள்கள் வரும்வழிகளை
மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும்—ஈட்டலும் - (அப்படிவந்த
தலைகளை) ஓரிடத்தேதொகுத்தலும்—காத்தலும் - (தொகு
க்கப்பட்டவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமல்) காத்தலும் — காத்
த-காக்கப்பட்டவைகளை—வகுத்தலும் - (அறம்பொருளின்ப
ங்களின்பொருட்டுச்) செலவுசெய்தலும் — வல்லது - வல்லவ
ன்|—அரசு - அரசனுவன்.எ-று. ❋ பொருள்களாவன - மணி-
பொன்-நெல்-முதலானவை.அவைவரும் வழிகளாவன - பகை
வனாயழித்தலும் - திறைகொள்ளலும் - தன்னுடுகாத்தலும்,மு
தலானவை.—பிறரென்றவர்- பகைவர் - கள்வர் - சுற்றத்தார் -
தொழில்செய்வோர்-முதலானவர்.—கடவுளர் - அந்தணர்-வ

றியோர் - என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும் கொடித்தலை - அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை-குதிரை - படை - நாடு-அரண்-என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னைவிட்டுப்பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும், கொடித்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம்-வாவி-செய்குன்று - இளமரக்கா - முதலானவைகளைச் செய்தற்கும் ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடித்தலை-இன்பம்பொருட்டாகவும், கொள்க.—இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறுமற் செய்தல் அரிதாகலால் - வல்லதரசென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (நி)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். - - - - கூ.

இ-ள். மன்னன்—காட்சிக்கெளியன்- (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) ஊக்கு-ஆம், அதி—இறைமாட்சி,

கும் முறை யிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாய்—கடுஞ் சொல்லனல்லனேல்-(யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால்—நிலம்-(அவனது)நிலத்தை}—(உலகம்)—மீக்கூறும்- (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும். எ-று. காணுதற்கு எளிமையாவது - பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர் - சான்றோர் - உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல். — கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும். கடுமையாகியசொல். — நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமென மேல மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்

லிவண்டுவதில்லையாயிற்று. உயர்த்திச்சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி பிணி பகைமுதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுத்தவின்பந் தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (கூ)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாற் *
முன்கண் டனைத்திவ் வுலகு. - - - - எ.

இ-ள். இன்சொலால் - இனியசொல்லுடனே — ஈத்து - கொடுத்து — அளிக்க — வல்லாற்கு - வல்லஅரசனுக்கு — இவ்வுலகு! — தன்சொலால் - தன்புகழோடுபொருந்தி — தான் கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும். எ - று. * இன்சொல் - கேள்வியிலும்தொழிலிலும் இனிமையாகியசொல். ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டியனகொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்திலும் பகைவராலும் நலிவுபடாமற்காத்தல். இவை செய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற் கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினர். கருதிய வளவிற்றாதல் - நினைத்த பொருளெல்லாம் சுரத்தல். (எ)

முறை செய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - *
கிறை யென்று வைக்கப் படும். - - - - அ.

இ-ள். முறை செய்து - (தான்) முறைசெய்து — காப்பாற்றும் - (பிறர்வருத்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும் — மன்னவன் — (பிறவியிலுமேல் மனிதனேயாயினும்) — மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு — இறையென்று - (செயலினுமேல்) கடவுளென்று — வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப்படுவன். எ - று. * முறை - அறநூலிலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும்வழி. பிறர் - மேலேசொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் - மனிதரிற்பிரித்து உயர்த்தி

ஈகை-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. - - - கூ.

இ-ள். சொல் - (கண்டிதத்துப் புத்திசொல்லுந் தன்னையாயினவரது) சொற்களை—செவிகைப்ப- (தன்) செவிபொறுதாகவும்—பொறுக்கும்- (அவைகளின் பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கும்—பண்புடை-குணமுடைய — வேந்தன்- அரசனது—கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின்கீழே—உலகு|—தங்கும். எ-று. ❋ நாவின்கைப்பு - செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை - சிறப்பறிவுடையவனுதகை. அறநூல் நீதிநூல்களிலே தவறுமையால் பூமிமுழுதும் தானேஆள்வானென்பதாம்.(கூ)

கொடையளிசெங்கோல் குடியோம்பல் நான்கு ❋
முடையாளும் வேந்தர்க் கொளி. - - ஐ.

இ-ள். கொடை - (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும்—அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற்சொல்லுதலும் — செங்கோல் - முறைசெய்தலும்—குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைப்பேணலும் ஆகிய — நான்கும் - இந்நான்குசெயல்களையும் —உடையான்|—வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம்—ஒளியாம்-விளக்காம். எ - று. ❋ கொ

வ்வியமேகால் போலுதலால் முறைமையைச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் - வறுமையுற்றவிடத்தே ஆறிலொன்றுகியபொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல். தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன] (ம)

சய-ஆம், அதி—கல்வி.

அஃதாவது - அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும், தேர் யானை குதிரை படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி னூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்ட தாயினும் யாவர்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையி

சய-ஆம்.அதி—கல்வி.

னாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னைய தினாலே தூங்காமையென்னும் பாட்டினாலே தோற்றுவாய் செயப்பட்ட மாட்சியைவிரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - - - - *
னிற்க வதற்குத் தக. - - - - - - க.

ஞ-ள். (ஒருவன்.)—கற்பனை - கற்கப்படு நூல்களை}—கற
டற-பழுதற—கற்க-கற்கக்கடவன்.—கற்ற பின் - (அப்படி) க
ற்ற பின்னே—அதற்கு - அக்கல்விக்கு—தக-தகுதியாக—நிற்
க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவ
ன்.எ-று. ❋ கற்பனையென்றதனால் அறம் பொருள் இன்பம்.
வீடு என்கிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற நூல்களை
ன்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றலாவது - விபரீதசந்தேகங்க
ளை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனேயும் பல
ரும் பழகுதல்.—நிற்றலாவது - இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்க
ளைச்செய்து-யோக்கியருக்குக் கொடுத்துத் - தானனுபவித்த
லிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்ப்புணர்ந்து அவாவறுத்தலி
லும் தவறுமை. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்
டுமென்பதும், கற்கத்தகு நூல்களும், அவைகளைக் கற்றும்வி
தமும், கற்றதனாற் பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் ❋
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. - - - உ.

இ-ள். (அறியாதவராலே)—எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படுமவையும்—எனையெழுத்தென்ப - மற்றையெழுத்தென்று சொல்லப்படுமவையும் ஆகிய — இவ்விரண்டும் - இக்கலைகளிரண்டையும்} —(அறிந்தோர்|)—வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்தற்குரியமனிதர்க்கு—கண்-கண்களாகும்—என்ப - என்றுசொல்லுவார். எ-று. ❋ எண்-கணிதம். எழுத்து - இலக்கணம். இவ்விருவிதநூல்களும் - அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால் - கண்ணெனப்பட்டன. [இதனால் கற்கப்படுநூல்களுக்குக்கருவியாவனவும், அவைகள் அவசியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆம், அதி—கல்வி

கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு ❋
புண்ணுடையரே கல்லா தவர். - - - - - ஊ.

இ-ள். கற்றோர்} — கண்ணுடையர்—என்பவர் - என்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுபவர்.—கல்லாதவர்|—முகத்து - முகத்திலிடத்து—இரண்டுபுண்ணுடையர். [எண்ணிலார்]. எ-று. ❋ தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை - கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதவரை - புண்ணுடையரென்றும், சொல்லினர். [முன்பாட்டிலே கண்ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்

மையாகிய சொரூபத்தைச் சொல்லியவிதத்திலேல பொருளாலைகளையும் கருவிநூல்களையும் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாரது இழிவும், இதனுலே சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரிதல - - - ※
லணைத்தே புலவர் தொழில். - - - - ச.

இ-ள். புலவர் - கற்றறிந்தவரது — தொழில் | —உவப்ப-(யாவரும்) மகிழும்படி—தலைக்கூடி- (அவரைச்) சேர்ந்து—உள்ள—(இனி இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி—பிரிதல்-நீங்குதலாகிய—அனைத்து- அத்தன்மையையுடையதாம். எ-று. ※ நாம் நல்வழிநடத்தலும், பிறருக்கு உறுதிசொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை - அப்படியேனத் தருந்தன்மை. — காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமான வுறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவரென்பதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச்சொல்லப்பட்டது.]

உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார் ※
கடையரே கல்லா தவர். - - - - - ரு.

இ-ள். உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே — இல்லார்போல்-வறியவர்போல்—ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்

துறின்றும்—கற்றூர் | —(உயர்ந்தவராவார்.) — கல்லாதவர்-
(அந்நிலைக்குநாண்)கல்லாதவர்|—கடையரோ - (எப்போது

ரூஅ

ாதுய ாயி- ஆம், அறி—கல்வி.

ம்)இழிந்தவரோயாவர். எ - று. ❋ எக்கறுதல் - ஆசையிலுலே தாழ்தல், கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோ ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை இழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால் - கடையரோயென்றார். [இதனுலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் ❋
கற்றனைத் தூறு மறிவு. - - - - சு.

இ-ள். மணல்-மணலினிடத்தே—கேணி - கேணியானது |—தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக—ஊறும்-சுரக்கும்.—(அதுபோல்)—அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது |—கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக—ஊறும். சுரக்கும். எ-று. ❋ இங்கே கேணியென்றது-அதனிலை. தோண்டுந்தோறுவளவிலுலே போதுமென்றுவிடாமல் மேன்மேலும் தோண்டவேண்டுமென்பதாம். இக்கல்வி யறிவு மிகுதல் ஊற்றும் மாறுகொள்ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உள்ளமையறிவு மிகுமென்றதனேடு இப்பாடல் விளக்கப்படாமை அறிக. (சு)

யாதானு நாடாமா வூராமா லென்னொருவன் ❋
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. - - - - எ.

இ - ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னுடம் உளருமேயல்லாமல்)—யாதானும் - யாதாயினுமொருநாடும்| —நாடாம். — (யாதானும்)-யாதாயினுமோரூரும்| —ஊராம்.—(அப்படியிருக்க)—ஒருவன்| —சாந்துணையும் - இறக்குமளவும் — கல்லாதவாறு - கல்லாமற்கழிகின்றது| —என் - என்னநினைத்து. எ - று. ❋ ஆல் - அசைகள். பின் னும்உயிரோடுசெல்லுதலால் - சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்துப் பூசைசெய்தற்கு எளிதாகலால் - கல்விபோற் சிறந்தது வேறொன்று இல்லையாகலின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற் - - *
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. - - - அ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் — ஒருமைக்கண் ஒருபிறப்பினிடத்து—கற்றகல்வி|—எழுமையும் - எழுபிறப்

சய-ஆம், அதி—கல்வி.

புக... துணை—வேமாப்பு - போய் உதவுதலை}—உடைத்து - உடையதாகும். எ - று. ❋ வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் - எழுமையுமேமாப் புடைத்தென்றார். உதவுதல்-நல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு - - - *
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். - - - - கூ.

இ-ள். தாம்—இன்புறுவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு—உலகு-உலகமானது|—இன்புற-இன்பமடைய—கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி—கற்றறிந்தார்|—காமுறுவர்-(மின்னும் அதனையே) விரும்புவார்.எ-று. ❋ தாமின்புறுதலாவது - கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதலாலும, பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும, அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல். உலகின்புறுவதாவது-இப்பெரியவனாச சேர்ந்து அறியாதனவுகளையெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல்,—சம்பாதித்தல் - காப்பாற்றல்-இழத்தல்-இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலகாயும் பகையாக்கல்பற்றி - செல்வத்தைவிரும்பாமையால் கற்றறிந்தார் என்றும், கரும்பதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமினபுறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமையால்-அதனையே காமுறுவனென்றும், சொல்லினர். (கூ)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு - ❋
மாடல்ல மற்றை யவை. - - - - - ம.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—கேடில் - அழிவில்லாத—விழு-சீராகிய—செல்வம்- செல்வமாவது| —கல்வி.—மற்றை யவை-அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான செல்வம்|—மாடல்ல - செல்வமல்ல. எ - று. ❋ அழிவில்லாமையாவது-பங்காளிகள்-கள்வர்-வலியவர்-அரசர் - இவர்களாலே

கொள்ளப்படாமையும் - வழிபட்டவர்க்குக் கொடுத்தவிட்
தே குறையாமையும், ஆம்.—சீர்மை - யோக்கியரிடத்தே நிற்
கை. மணி பொன் முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும்இல்லா
மையால் அவற்றை மாடல்லவென்றார். [இவை ஐந்துபாட்
டாலும் கல்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

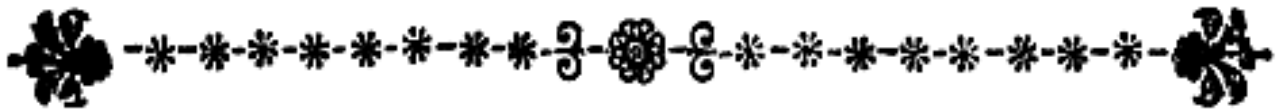

ாறுஉ சை-ஆம், அதி—கல்லாமை,

அஃதாவது-கற்றறிந்து செய்யாமையினிழிவாம். கல்வியை
து சிறப்பை முன்னே சொல்லிய வளவால் முடிவுபெ
றுமை நோக்கி எதிர்மறையிலுமேலையும் சொல்லுதலால்
இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய - - *
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். - - - - க.

இ-ள். நிரம்பிய-(தான்)நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய—நூல்-
நூல்களை—இன்றி-இல்லாமல்—(ஒருவன்)—கோட்டிகொ
ளல்-சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றறச்சொல்லுதல்)—அர
ங்கு-வகுப்பிடத்தை—இன்றி - இல்லாமல்—வட்டர்டியற்று-
உண்டையுருட்டியதுபோலும். எ-று. * நிரம்புதல் - ஏறிய
வேண்டுமவைகளை யெல்லாம் அறிதல். அப்படி செய்தலால்-
சொல்லும்பொருளும் வழிப்படாமற்போ மென்பதாம். (சு)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டி - *

மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. - - - உ.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனெருவன்—சொல்- (சபையினிடத்தேனென்று) சொல்லுதல்—காமுறுதல் - வேண்டுதல்|—முலையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும்—இல்லாதாள்- இல்லாதவளொருத்தி|—பெண் - பெண்மையை — காமுற்றற்று - வேண்டுவதுபோலும். எ - று. ❊ முலையிரண்டுமில்லாதாள்- முலைசிறிதுமில்லாதவளென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவு பெறுது முடிவுபெற்றலும் நகைவிளைக்குமென்பதாம். (உ)

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றூர்முற் - - - ❊
சொல்லா திருக்கப் பெறின். - - - - (ஊ)

இ-ள். கல்லாதவரும்|—நனிநல்லர்- மிகவும் நல்லவராவார். —(தாமேதம்மை அறிந்து) — கற்றூர்முன் - கற்றோர்சபையிடத்து — சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்)சொல்லாதிருக்கப்பெறுவாராயின். எ-று. ❊ தம்மைத்தாமறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு - பெறினென்றும்பெற்றால்-அங்ஙனே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின்கல்வியை விரும்புவாராகலாலும் நனிநல்லரென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

ச க - ஆம், அதி—கல்லாமை.

கல்லாதா ரெட்டுங் கழியநன் ரூயினுங் - - ❊
கொள்ளா ரறிவுடை யார். - - - - - - ச.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்லாதவனது—ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது—கழியநன்றாயினும்- (ஒரோவிடத்தே) மிகநன்றாயிருப்பினும்—அறிவுடையார்|—கொள்ளார் - (அதனை) அறிவுடைமையாகக்)கொள்ளார். எ - று. கல்லாதவனது அறிவுடைமை-நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்பேலெழுத்துப் போல் நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம். (ச)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து - - *
சொல்லாடச் சோர்வு படும். - - - - - ஙி.

இ-ள்.கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்—தகைமை- (அறிவுடையனென்றுதன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது|—தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு—சொல்லாட-பேச—சோர்வுபடும் - கெடும். எ - று. கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தைசொல்லுமட்டும்மே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னைமதித்தமதிப்பு அழிந்துவிடுமென்பதாம். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கையறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

உளரொன்று மாத்திரையு ரல்லாற் பயவாக் - *
களரனையர் கல்லா தவர். - - - - - சு.

இ - ள். கல்லாதவர்|—(காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்)—உளரொன்று மாத்திரையரல்லால் - உளரொன்று (நிலரால்) சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி—(தமக்கும் பிறர்க்

கும் பயன்படாமையால்)—பயவாக்களரனையர் - விளையாதக
ளர்நிலத்தோடொப்பாவர். எ - று. ❁ எப்படி களர் நிலம்
தானும் விரும்பப்படுதலில் இழந்து உயிர்களுக்கும் உணவும்
தலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தா
மும் நன்குமதிக்கப்படுதலில் இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலா
னவைகளை உதவாரென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவர்தம்பய ன்
படாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நஙஇ

ஈறுசை ‹ சக-ஆம்,—கல்லாமை.

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவையற்று. - - எ

இ-ள். நுண்-நுட்பமாகி — மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு—
நுழை-(பல நூல்களிலும்)சென்ற — புலம்-அறிவை — இல்
லான்-இல்லாதவனது—எழில்-எழுச்சியும் | — நலம்-அழகு
ம்|—மண்-சுண்ணச்சாந்திலுமே— மாண்-மாட்சிமைப்பட
—புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—பாவையற்று-பாவையினது எ
ழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.❁அறிவுக்குமாட்சிமை யா
வது - பொருள்களைக் கடிதிலே காணலும், மாறவாமையும்-
முதலானவை. — பாவைஅதன்எழுச்சியழகுகளைக்காட்டலால்
ஆகுபெயர். உருவின் மிகுத்ததோ ருடம்புகிடைத்தலும் அரி
தாகலால் எழினலங்களும் ஒருபயனேயாயினும் நூலறிவில்
லாவிடத்தே சிறப்பில்லனவாமென்பதாம். [இதனால்அவர்வடிவ
ழகினுமே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றுதே - *
கல்லார்கட் பட்ட திரு. - - அ.

இ-ள். கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து — பட்ட - உண்டா கிய—திரு-செல்வமானது;—நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து— பட்ட-உண்டாகிய—வறுமையின் - வறுமையினும்—இன்று தே-துன்பஞ்செய்வதேயாகும். எ-று. திரு செல்வம் - தனக்கு நிலகற்றவனையும், வறுமை - தனக்குரியகல்லாதவனையும், விட்டுமாறிநிற்கையால் - அவ்விரண்டும் நாம் இடுக்கட்பட்டு உலகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும்-செல்வம்கல்லாதவனைக்கெடுக்கும். வறுமை-கற்றோனைக்கெடுக்காது. ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்றுதென்றார். [இதனுல் அவர்செல்வத்தின்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றோ ரனைத்திலர் பாடு. - - கூ

இ-ள். கல்லாதார்;—மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்தசாதியிலேபிறந்தா ராயினும்—கீழ் ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிலேபிறந்திருந்தும் — கற்றோரனைத்து - கற்றவரதுபெருமையனைத்தாகிய — பாடு - பெருமையை — இலர்- எ-று. உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்

கலவாபுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம்.[இதனால் கல்லாதவர
துசாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமைசொல்லப்பட்டது.] -ரு.

விலங்கொடு மக்களனைய ரிலங்குநூல்
கற்றுரோ டேனை யவர். - - - ஐ.

இ-ள். இலங்குநூல்-விளங்கியநூலை—கற்றுரோடு — ஏனை யவர்- கல்லாதவர்|—விலங்கொடு- மிருகங்களோடு——மக்களனையர்- மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர். எ-று. விளங்கல்-மேம்படுதல்.—விலங்கைக்காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிகுதி-கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமாவ பிறப்பினாலல்லவென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனிதப்பிறப்பிருலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது. (ஐ)

சூ-ஆம், அதி—கேள்வி.

அஃதாவது-கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக் கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும், இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—செல்வத்துட் செல்வம்-சிறப்புடை யசெல்வமாவது|—செவிச் செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வ மாம்.—அச்செல்வம்|— செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங் களெல்லாவற்றினும்—தலை-தலைமைபர்ம்(ஆதலால்) எ-று.

செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையு ம் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன. அவைநில பெறுமையாலும், துன்பந்தருதலாலும், இது தலையாயிற்று. அவற்றை விட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து. (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது - -
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். - - -உ.

இ-ள். செவிக்கு - காதுக்கு — உணவு - உணவாயகேள்வி ஞானம் - உ-ஆம், அதி—கேள்வி.

வியானது—இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே — வயிற் றுக்கும்—சிறிது-சிறிதுணவு}—ஈயப்படும் -கொடுக்கப்படு ம். எ று. கேட்கிறபோது மிகுந்தசுவையையும் பின்னைய னையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவுவெ றுக்கப்படுதலால் - இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான வி ருப்பத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும் காமமும் பெருகுதலால் - சிற்றென்றும், அச்சிறிது கொடுத்த லும் பின்னேபிழைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டாகலால் - ஈயப்படுமென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டா லும் கேள்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] - (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி -

இ-ள். செவியுணவின் - செவியுணவாகிய—கேள்வி - கேள்வியை—உடையார்|—நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்—அவியுணவின் - அவியாகியவுணவினையுடைய—ஆன்றோரோடு - தேவரோடு—ஒப்பர் - ஒப்பாவார். எ-று. ❋ செவியுணவினென்பதன் இன்சாரியை னகரம் - வலித்தல் விகாரம் பெற்றது, அவியுணவு - தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.—அறிவால் நிறைந்தமையால் ஆன்றோனென்றும், தன்பமறியாமையால் - தேவரோடொப்பனென்றும், சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - *
கொற்கத்தி னூற்றுந் துணை. - - - ச.

இ-ள். கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்.) கற்றிலனாயினும்—கேட்க (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன்.—அஃது - அக்கேள்வியானது|—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து—ஊற்றுந்துணை - பற்றுக்கோடாந்துணையாம்.(ஆதலால்). எ-று. ❋ உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது.—தளர்ச்சி - வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியைக் கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் - ஊற்றுந்துணையென்றார்.] (ச)

ச உ - ஆம், அது—கேள்வி.

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே *
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். இ.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையார் - நல்லநடையுடையவரது — வாய்ச்சொல் | — இழுக்கலுடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே—ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். எ-று. ❋ ஊன்றுகோல் போலுதவுதல் - தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல். ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொலென்றார். தீச்சொலறியாமை யாகிய சிறப்புத் தோன்றற்குவாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவனென்பது கருத்து. (இ)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு *
மான்ற பெருமை தரும். சு.

இ-ள்- (ஒருவன்|)—நல்லவை - உறுதிப் பொருள்களிலே —எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—கேட்க - கேட்கக்கடவன்.—(அக்கேள்வியானது|)-- அனைத்தானும் - அவ்வளவினுலும்—ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை—தரும்.(ஆதலால்) எ-று. ❋ அச்சிறியகேள்விகளும் மலைத்து. னிகள்போல்வந்து உள்ளேநிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் - சிறிதென்று இகழலாகாதென்பதாம். (சு)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் பிழைத்துணர்ந்*
தீண்டிய கேள்வி யவர். - - - - எ

இ-ள்- இழைத்துணர்ந்து-(பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து — ஈண்டிய-(அதன்மேலும்) நிறைந்த — கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர் | — பிழைத்துணர்ந்தும் - பிறழ அறிந்தவிடத்தும் — பேதைமை-(நமக்குப்) பேதைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை} — சொல்லார். எ - று.
* பிழைப்ப வென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதைமை-அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் - பலவழிகளாலும் வந்து நிறைதல். — பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர்சொல்லைக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து இருப்பவர் - தமோ
சம

சம-ஆம், அது — ம்கள்வி

குணந்தால் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினலே திடப்பட்டவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் *
போற்கப் படாத செவி. - - - - அ.

இ-ள். கேள்வியால் — தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத — செவி - காதுகள் | — கேட்பினும்- (தமக்குரிய ஓசையைக்) கேட்குமாயினும் — கேளாத்தகையவே - செவிடாந்தன்மை

யினவேயாம். எ - று. ❋ ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடை யாடையால் - கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே நூற் பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலால் - கேள்வியைக் காரண மாக்கியும், சொல்லினர். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம்.

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய - - ❋
வாயின ராதல ரிது. - - - - - - கூ.

இ-ள். நுணங்கிய - நுட்பமாகிய — கேள்வியரல்லார் - கே ள்வியை யுடையரல்லாதவர்—வணங்கிய - வணக்கத்தைக்கா ட்டுகிற — வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்| —அரி து - கூடாது. எ - று. ❋ கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நு ட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய் - அதன் சொல்லுக் கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறிவில்லாடையால் தம்மைத் தாமே வியந்து சொல்லுவா ரென்பதாம். (கூ)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க - ❋
ளவியினும் வாழினு டென். - - - ய.

இ-ள். செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைக ளை—உணரா - அறியாத — வாயுணர்வின் - வாயால் உண்ண ப்பட்டசுவையை அறியும் அறிவினையுடைய—மாக்கள் - மனி தர்| — அவியினும்-இறந்தாலும் — வாழினும் - வாழ்ந்தாலு ம்—என்-(உலகத்துக்குவருவது) யாது - எ- று. ❋ செவியா லுணரப்படுஞ்சுவைகள் - சொற்சுவையும், பொருட்சுவையு

ம், ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை - குணவலங்காரங்கள். பொருட்சுவை - சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை - திருத்திப்புமுதல் அறுவகைப்படும்.—அவர் - செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தால் பெறுவதும், இல்லாமையால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

சஉ - ஆம், அதி—கேள்வி.

சஊ - ஆம், அதி—அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனாதல். அதிகார முறைமையும் இதனுள்விளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க.

இ-ள். அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது | — அற்றம் - முடிவுவராமல்—காக்கும்—கருவி- படையாம்.—(அதுவல்லாமல்) —செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும்—அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத—உள் - உள்ளாகிய—அரண் - காவலிடமுமாம். எ-று. காத்தல் - முன்னுகவறிந்து பரிகரித்தல். [இதனுள் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ -

நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. - - - உ.

இ-ள். (மனத்தை)—சென்றவிடத்தால் - (அது) போனவி ஷயத்திலே—செலவிடா - போகவிடாமல்| — (அவ்விஷயங்க ளினதன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து)—தீது - தீயதிலிருந்து—ஒ றீஇ - நீக்கி—நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து—உய்ப்பது - போ கவிடுவது|—அறிவு. எ-று. ❋ குதிரையை நிலமறிந்து செலு த்தும் வாளுவன்போல் வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செ லுத்துவது அறிவென்றார் அது உயிர்க்குணமாகலால். (உ)

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. . - - ங.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை — யார்யார்வா ய் - எவரெவர்வாயில் — கேட்பினும் — அப் பொருள் - அப் பொருளினது—மெய்ப் பொருள் - மெய்யாகியபயனை—கா ண்பது - காணவல்லது|—அறிவு. எ - று. ❋ மூக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் - உயர்ந்தபொ ருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வா

 சுரு - ஆம், அறி—அறிவுடைமை.

யிலும், உறுதிப்பொருளைப் பகைவர்வாயிலும், கெடுபொரு ளைச் சினேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலால்·எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல் லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனேக்கி நல்ல தைக் கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (கூ)

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்*
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. - . - - - ச.

இ-ள். (தன்றலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொ ருளினவாயிருந்தாலும்) — எண்பொருளவாக - (கேட்பவர்க் கு) எளியபொருளினவாம்படி — செல - மனங்கொள்ள — சொல்லி — தான் — பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்களில்) — நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பப்பொ ருளையும் — காண்பது - காணவல்லது — அறிவு. எ - று. ❋ அ றிவுடையவனது தொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும், பிறர்சொ ல்லக் கேட்கப்படுமவைகள் வழுவினறும் நன்றாகவிளங்காமற் போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொண்டு விடவேண்டுமெ ன்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார். (ச)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும்* - - - *
கூம்பலு மில்ல தறிவு. - - - - - - ஞ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—உலகம்—உயர்ந்தோரை — தழீஇயது—நட்பாக்குவது |— ஒட்பம்-அறிவுடைமையாம். —மலர்தலும்-(முன்னே) விரிதலும்—கூம்பலும்-(பின்னே) குவிதலும்—இல்லது-(அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது |—அறிவு.

ன : று. ❋ உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயிருல் எல்லாவின்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (இ)

எவ்வது உறைவது உலக முலகத்தோ - - - *
டவ்வது உறைவது தறிவு. - - - சு.

இ - ள். உலகம் | —எவ்வது - எவ்விதத்திலுல்—உறைவது-நடப்பதாயிருக்கின்றது.— உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி—அவ்வது-அவ்விதத்தால்—உறைவது - (தானும்)

சு-ஆம், அதி—அறிவுடைமை. ஈசுக

நடப்பது |—அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவாம். ன - று. ❋ உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம் ஆதலால் அப்படிநடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா - - - *
ரஃதறி கல்லா தவர். - - - - - - எ.

இ - ள். ஆவது - வரக்கடவதை — அறிவார் (முன்னே) அறிய வல்லவர் | — அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார். — அஃது - அவ்வரக்கடவதை — அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர் | — அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவார். எ - று. * முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணி யறிதல். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - - *
நஞ்ச லறிவார் தொழில். - - - - - அ.

இ - ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை — அஞ்சாமை | — பேதைமை ஆம். — அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை — அஞ்சல் | — அறிவார் தொழில் ஆம். எ - று - * அஞ்சத்தகுவன - பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிபற்றி அஞ்சுவ தென்று ஒருமையாகக்கூறினார் - அஞ்சாமை - எண்ணுதுசெய்து நிற்றல். - அஞ்சுதல் - எண்ணிச்செய்யாது விடுதல். — அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சுவேண்டுமிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினர்க் கில்லை - - - *
யதிர வருவதோர் நோய். - - - - - கூ.

இ - ள். (வரக்கடவதாகிய அதனை) — எதிரதாக்காக்கும்

முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல—அறிவினுர்க்கு— அதிர - (அவர்|) நடுங்கும்படி — வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒரு துன்பமும்|—இல்லை. எ-று: ❊ இதனுலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல்-அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] (கூ).

நகூஉ ஈசு-ஆம், அதி—அறிவுடைமை.

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரோனு மிலர். - - - - ய.

இ-ள். அறிவுடையார்|—எல்லாமுடையார்- (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்.— அறிவிலார்|—என்னுடையரோனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும்—இலர்- (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்- எ-று. ❊ செல்வங்களெல்லாம் அறிவினுலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனை யுடையவனை - எல்லாமுடையானென்றும், அவையெல்லாம் முன்னுகவே அமைந்துகிடந்தாலும் அழியாமற்காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவனை - என்னுடையரோனுமில்லென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

அஃதாவது - காமம் - குரோதம் - உலோபம் - மானம். உவகை - மதம் - எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றுமல் கடிதல். இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையால் - அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - *
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. - - - க.

இ - ள். செருக்கும் - மதமும் — சினமும் - குரோதமும் — சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை) — இல்லார் - இல்லாத அரசரது — பெருக்கம் - செல்வமானது | — பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடையதாம். எ - று. * மதம் - செல்வக்களிப்பு. சிறியவரதுசெயலாதலால் - அளவிறந்தகாமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் - அநீதிகளைச்செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும் நிலைபெறுதலு மூடையமையால் - மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன.(க).

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு ▪ ▪ ✻
வுவகையு மேத மிறைக்கு. ▪ ▪ ▪ ▪ ௬.

இ-ள். இவறலும்-வேண்டுமிடத்துப்பொருள்கொடாமையும்|—மாண்பிறந்தமானமும்-நன்மையினீங்கியமானமும்|—மாணுவுவகையும்-அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும்|—இறைக்கு-அரசனுக்கு—ஏதம்-குற்றங்களாம். எ-று. ✻ மாட்சியானமானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார்.—அம்மானமாவது-அந்தணர்-சான்றோர்-அருந்தவர்-தம்மூன்னோர்-தந்தை-தாய்-என்றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்தது முடித்தேவிடுதலும், முதலானவை. அளவிறந்த வுவக்க-மிகுந்தமகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றங்கள் இவையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

தினைத் துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத் துணையாக்✻
கொள்வர் பழிநாணு வார். ▪ ▪ ▪ ▪ ௭.

இ-ள். பழிநாணுவார்-பழியைஅஞ்சுவோர்|—தினைத்துணையாங்குற்றம்-தினையளவுசிறியகுற்றமானது—வரினும்.(தம்மிடத்து)வந்ததாயினும்—(அதனை அவ்வளவாகவல்லாமல்)—பனைத்துணையா-பனையினளவுபெரிதாக—கொள்வர். எ-று. ✻ குற்றம்-சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்காமையால் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அது வாராமல் காப்பரென்பதாம். (௭)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே *
யற்றந் தருஉம் பகை. - - - - - சு.

இ-ள். அற்றம்-முடிவை—தருஉம்பகை-(தனக்குத்) தரும்பகை|—குற்றமே.—(ஆதலால்)—குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே)—பொருளாக - பயனாகக் கொண்டு—காக்க - காக்கவேண்டும். எ - று. * இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப் பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்யானமயால் இவையே அரசனுக்குப்பகையாவன வென்றும், இவைகளில்லாமையையே குணங்களினிருப்பாகக் கொண்டென்றற்கு-பொருளாகவென்றும், சொல்லினர். (சு)

சு-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதலி.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் *
வைத்தூறு போலக் கெடும். - - நு.

இ-ள். வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே—காவாதான் - (அதனைவாராமல்) காவாத அரசனது—வாழ்க்கை|—(அதுவந்தால்)—எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற—வைத்தூறு போல-வைக்கோலின்கூட்டம்போல—கெடும் - அழிந்துவிடும். எ-று. * குற்றமென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. முன்னென்றதனால் - காத்தலாங்காலம்பெறப்பட்டது. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம அழிந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. நு

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - - *
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. - - சு

இ - ள். தன்குற்றம் - தனதுகுற்றத்தை—நீக்கி - (முன்னே கண்டு) கழிந்து— பிறர் குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை—காண்கிற் பின் - (பின்னே) காணவல்லனாயின் — இறைக்கு-அரசனுக்கு —ஆகும்-ஆகக்கடவதாகிய—குற்றம்| — என் - யாது,எ-று ❋ அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கழியாத விடத்தே பிறர்குற்றங்கழிதல் குற்றமாம் அது கழிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு -என்குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங்கழிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் குற்றங்கழிதல் பொதுவகையிலுமே சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். (சு)

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ - - *
முயற்பால தன்றிக் கெடும். - - - எ.

இ-ள். செயற்பால- (பொருளினுலேதனக்குச்)செய்துகொள்ளப்படு மவைகளை — செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல் — இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ்செய்தவனது —செல்வம்| —உயற்பாலதன்றி - பின்னுளதாகும்பகுப்பினதன்றி— கெடும் - (வீணுகக்) கெடும். எ - று. ❋ செய்து கொள்ளப்

படுமவை - அறம்பொருளின்பங்கள். பொருளால் இம்மூன்றிலே ஒன்றுகியபொருள் செய்தலாவது - அதனைப் பெருக்குதல், செல்வமானது - அறஞ் செய்யாமையாலும் - பொருள் பெருக்காமையாலும் - பின்னுளதாகாதென்றும், இன்பப்பயன்கொள்ளாமையால்-கெடுமென்றும், அறிக. (எ).

சூ-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு ❋
மெணணப் படுவதொன் றன்று. - - - - அ.

இ-ள். பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளிடத்தகுமிடத்து விடாது)பற்று கின்றவுள்ளமாகிய —இவறன்மை உலோபத்தன்மையானது} — எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளுமே—எண்ணப்படுவது - (வைத்து) நினைக்கப்படுவது—ஒன்றன்று-மிகுந்ததாம். எ-று. ❋இவறன்மை-குணங்களெல்லாம்சேர்ந்திருந்தாலும அவைகளைச் சிந்திப்பதிற்தான்மேற்படவல்ல வியல்பு. மற்றவை அது (செயயமாட்டாமலமையால் - எற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவ தொன்றன்றனூர். எற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைவிகாரம். [இவை யிரண்டுபாடாலும உலோபத்தினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந தன்ன நயவற்க ❋
நன்றி பயவா வினை. - - - - - - கூ.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உய

சீந்தகாலதறிவு மென்றபடி.] — தன்மை } — வியவற்க - (மத
துநிறுமேல்) நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்.—நன்றி - நற்செய
யை— பயவா - (தனக்குத்) தாராத—வினை - தொழில்களை } —
நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன, எ - று. ஒரு
வன்னை நனகுமதித்தவிடத்தே இடமும் காலமும வலியும அ
றியப்படாமையானும, அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலா
லும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், தினைத்தனைமுதற்செ
விற்செவ்வனென்று அறமும்பொருளின்பங்களைத் தாராத தொழி
லகளை விரும்பினால் - அவைகளால் பாவமும் பழியும கேடும
வருமாகலால் - அவற்றை நயவற்கவென்றும், சொல்லினார்.[இ]
தனால் மதமானங்களினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கரிதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி ▪ ▪ ▪ ✻
னேதில வேதிலார் நூல். ▪ ▪ ▪ ▪ ய.

இ-ள். காதல - (தன்னுமேல) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை
—காதல் - அவ்விருப்பந்தை—அறியாமல் - (அவர்) அறியாதி
ருக்கும்படி— உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனையின —
எதிலார் - பகைவர்—நூல் - (தன்னைவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்)
எண்ணமானது]—இல - பழுதாம். எ - று. ✻ அதிற்றவிடத்
சூ

சூ - ஆம். அதி—குற்றங்கடிதல்.

தே அறிவுவழியாகப் புகுந்துவஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல்

அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனுலே முழுதும் விடலாகாதகாமத்தை அனுபவிக்கும் விதம்சொல்லப்பட்டது] ம

சூரி-ஆம், அதி—பெரியானைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக்குற்றங்களையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் தீயவழியில் விலக்கி நல்வழியிலேசெலுத்தும் பேரறிவுடையவனைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளுதல். அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளங்கும். பேரறிவுடையவராவார் - அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை -
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். - - - க.

இ-ள். அறனறிந்து-அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து—மூத்த-(தன்னின்)மூத்த—அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது—கேண்மை - நட்பை—தேர்ந்து - (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து—திறனறிந்து-(கொள்ளுந்)திறமறிந்து—கொளல்-(அரசன்)கொள்ளக்கடவன். எ-று. மூத்தல்- அறிவாலும், சீலத்தாலும், காலத்தாலும்,மூத்தலை. அறிவுடையார் - நீதியையும,உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலாவது-நன்குமதித்தல் - உயாச்செய்தல் - அவர்சொல்வழிநடத்தல் இவைமுதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றதோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும் - *
பெற்றியாரைப் பேணிக் கொளல். - - - உ

இ-ள். உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த—தோய்-துன்பங்களை—நீக்கி-(நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி—உறுமை - (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி—முற்காக்கும்-முன் (னறிந்து) காக்கவல்ல — பெற்றியார்-தன்மையுடையவரை—பேணி - அவர் * மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து—கொளல்-(அரசன் | துணையாகக்) கொள்ளக்க

மகிழத்தக்கவை, தன்குமதிக்கை முதலானவை.

சுறு-ஆம, அதி—பெரியாளைத் துணைக்கோடல். ஈசுஉ

டவன். எ - று. ❋ தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றுத் நீப் பிணி இவைகளாலும் வருவன. அவை - கடவுளையும், தக்கோரையும், நோக்கிச் செயப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும்.—மக்களால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர் - கள்வர்-சுற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் - இவர்களால்வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயங்களுள் ஏ

.ற்றதனால் நீக்கப்படும்.—முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச் சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம்+நிங்கி தம் * ஆசாரம்செயல் - என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங் களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும் - மந்திரிகளையும் - சொல்லியபடியாயிற்று. இவை யிரண்டோர் ட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பதும், கொள்ளும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் - *
பேணித் தமராக் கொளல். - - - - - ரு.

இ-ள். பெரியாரை—பேணி - அவர் மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து—தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக—கொளல் - கொள்ளுதல்!—(அரசர்க்கு) - அரியவற்றுளெல்லாம் - அரியபேறுகளிற்பலவினும்—அரிதே. எ - று. * உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக்குறித்தென்க. (ரு)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல் - - *
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. - - - - - - சு.

இ-ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின்மிகுந்தவர் — தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக—ஒழுகுதல்- (தாம் அவர்வழியிலே நின்று) நடத்தல்!—(அரசர்க்கு)—

வன்மையுளெல்லாம்-வலியுடைமைபலவினும்—தலை - முதன்
மைமையாம். எ - று. ❋ இப்பெரியார் பொருள்படையரண்க

✝ ஓங்கிதம், குறிப்பால் நிகழும உறப்பினை சொழில்.
❋ ஆகாரம், குறிப்பின்றி நிகழும் வேறபடி.

ளாகு அ சரு-ஆம், அதி—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

ளால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தால் வருந்துன்பமுத
லானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகி
ய வலியினும் இத்துணை வலிசிறந்த தெனப்பட்டது. (ச)

சூழ்வார் கண்ணுக வொழுகலான் மன்னவன் - ❋
சூழ்வானைச் சூழ்ந்து கொளல். - - - ரி.

இ-ள். சூழ்வார்-மந்திரிகளை—கண்ணுக-கண்ணுக்கொண்
டு—ஒழுகலால்-(தன்பாரம்) நடத்தலால்—மன்னவன்|—சூழ்
வானை-அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை—சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து—
கொளல். (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். எ-று. ❋
தானே ஆராயவல்லவனுயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்க
ளால் வருந்தமையது மரசனது பாரம் அவ்வாராய்தலொன்
றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிதுநடவாமை
பற்றி-அவனைக் கண்ணுக்கிச்சொல்லினார். ஆராய்தல் - அமை
ச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவனென்பதனை

ஆராய்தல்[இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (நி)

தக்கா ரினத்தனையத் தாளெழுக வல்லானைச் - *
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். - - - - சு.

இ-ள். தக்காரினத்தனைய் - யோக்கியராகிய இனத்தினையு டையனாகி—தாளெழுக. தானும் (அறிந்து) நடக்க—வல்லா னை - வல்லவரசனை—செற்றார் - பகைவர்— செயக்கிடந்தது - செய்யக்கிடந்த ஒருதுன்பமும்|— இல்-இல்லை. எ - று. * தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல் - அறநீதிகளின்வழி தவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவ ரைப்பிரித்தல் - வேறுபகைவினைத்தல் - என்கிற இவைகளாலு ம், வலிமையாலும், பகைவர்செய்யும் துன்பங்கள் பலவகை ப்பட்டிருப்பினும் - தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல் லையும்கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வா ராதென்றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே - *
கெடுக்குந் தகைமை யவர். - - - - எ.

இ-ள். (தீயவைகளைக்கண்டால்)—இடிக்கும் - கோபித்துப் பேதித்துசொல்லும் — துணையாரை - துணையாந்தன்மையை யு டையவரை—ஆள்வாரை - (இவர்நமக்குச்சிறந்தவரென்றுகொ

ண்டு) ஆளுகிற அரசனை — கெடுக்குந்தகைமையவர் - கெடுத்
தும் பெருமையையுடையபகைவர் | — யார் - (உலகத்தில்) யா
வர். எ-று. ✻தீயவை - பாவங்களும் நீதியல்லாதவையும், —
துணையாந்தன்மையாவது - தமக்கு அலையில்லாமையும், அ
ரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும், ஆம். அப்படிப்ப
ட்டவர் - நல்வழியி னீங்கவிடாமையால் - அவனையாளுமரசர்-
ஒருவராலும் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். எ - அசை. [இவை
யிரண்டுபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாரையில்லாத வேமரா மன்னன் - - ✻
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். - - அ.

இ-ள். இடிப்பாரை - கண்டித்துப்புத்திசொல்வாரை — இல்
லாத - (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளாமையால் — ஏமரா -
காவலற்ற மன்னன் | — கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்)
கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் — கெடும் - (தானே) கெடு
வான். எ - று. ✻கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பதென்பது தோ
ன்ற - இலானுமென்றார். தானேகெடுதலாவது - பாகனில்லாத
யானைபோல் - வழியல்லாதவழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ் - - ✻
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. - - - - - கூ.

இ-ள். முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்
கு — ஊதியம் - (அதனால்வருகிற) லாபமானது | — இல்லை. —
(அதுபோல்) — மதலையாம் - (தம்மனமத்) தாங்குவதாகிய — சா

ர்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு—நிலை - (அதனாலுள்வருகிற) நிலையானது|—இல்லை. எ - று. ※ எப்படி முதலைக்கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை - அரசர் தமது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை.(க)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே - ※
நல்லார் தொடர்கை விடல். - - - - ய.

இ-ள். (அரசன்)—நல்லார் - பெரியவரோடு — தொடர்கைவிடல் - நட்புக்கொள்ளாதுவிடுதல் |—(தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு) — பல்லார் - பலரோடும் — பகைகொளலின் - விரோதங்கொள்ளுதலின்—பத்தடுத்த - பத்துப்..ங்கு அ

ரசய சுரு - ஆம், அதி—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

டுத்த—தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம். எ - று. ※ பலர் பகையாய் ஒரு முகமாயெதிர்த்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடினுங் கூடும் பெரியோர் நட்பை விட்டால் ஒருவிதத்தாலும் பிழைத்தல் - கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம. [இவை மூன்றுபாட்டாலும அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஞ்சுவது - சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய வினமாவது - நல்லதிலே நன்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லையென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், முதலாயின சூட்டம. அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்கு மிடல்பினதாகிய இச்சனப் பொருந்திஞல் பெரியாரைத்துணைக் கோடல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - - ✻
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். - - - - - க.

இ-ள். பெருமை-பெரியோரியல்பு|—சிற்றினம் - சிறியவினத்தை}—அஞ்சும்.—சிறுமைதான் - மற்றைச்சிறியோரியல்பு|—(அதுசேர்ந்தபொழுதே)—சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக—சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித்துணியும்.எ-று. ✻ தம்மறிவுவேறுபடுமிதமும் அதனுல் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்கலால் அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்றும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றும், சொல்லினர். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆன குணந்தோறது அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்டன. [இதனுல் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - - *
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. - - - - உ.

இ - ள். நீர் - நீரானது — நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தின

சார - ஆம், அதி — சிற்றினஞ்சேராமை

தது — இயல்பான் - இயல்பிலுலே — திரிந்து - (தனது) தன்மை வேறுபட்டு — அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும். — (அதுபோல்) — மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு — அறிவு - அறிவானது | — இனத்து - (தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது — இயல்பு - இயல்பிலுலே — (திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டு — அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும். எ - று. ❋ [ஆகாசத்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தைச்சார்ந்தவிடத்து நிறமுஞ்சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன்றன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தைச் சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள்வேறுபடுமென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மனத்தாறு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தாறு - *
மின்ன னெனைப்படுஞ் சொல். - - - - ஊ.

இ-ள். மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு — உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது | — மனத்தான் - (தம்)மனத்திலுலே — ஆம் - உண்டாகும். — இன்னனெனப்படும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற — சொல் - சொல்லா

னது|— இனத்தான் - இனத்திலுமே—ஆம்-உண்டாகும். எ-று. ❋ இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம் வேண்டாமையால் - அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி- நல்லவனென்றுவது தீயவனென்றுவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் - அதனை இனத்தானுமென்றும், சொல்லினார். உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.]

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற் - - ❋
இனத்துள தாகு மறிவு. - - - - - ❋.

இ-ள். அறிவு-அச்சிறப்பறிவு ! — ஒருவற்கு — மனத்து; மனத்தினிடத்து — உளதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவதுபோல்—காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி — இனத்து- (அவன் சேர்ந்த)இனத்தினிடத்தே—உளதாகும்-உண்டாகும். எ - று. ❋ மெய்ம்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக் காட்டியும், பின்நோக்கியவிடத்தேபழகிய இனத்துள்ளதாகும் இருக்கையால் - காட்டி எனவிறந்தகாலத்தினுமே சொல்லு-ஆம், அது—சுற்றினஞ்சேராமை.

வினர். [சிறப்பறிவும் மனத்திடத்து அப்போதே உண்டாவ தென்பவனைநோக்கி அங்கே வெளிப்படி மளவேயுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனுலே சொல்லப்பட்டது.]

மனத்தாய்மை செய்வினை தாய்மை யிரண்டு - ❋

மினத்தூய்மை தூவா வரும். - - - - - நி.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகி ய)மனம்—தூய்மை- பரிசுத்தகுணத்தன்மையும்—செய்வினை-செய்தொழில் — தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தன்மையும் ஆகிய—இரண்டும்|—இனம் - (சேர்ந்த) வினம் — தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தன்மை—தூவா - பற்றுக்கோடாக— வரும்-உண்டாகும். எ-று. ❋ மனத் தூயகுணத்தாலாவது-சிறப்பறிவுவெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினீங்குதல். செய்வினை தூயகுணத்தாலாவது - மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்லதொழிலையுடையவகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்தவினத்தகுதியே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமனத்தகுதி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும்செயலும் உடையனாவனென்று இதனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (நி)

மனத்தூயார்க் கெச்ச நன்றாகு மினத்தூயார்க் - ❋
கில்லைதன் றாகா வினை. - - - - - - - நீ.

இ-ள். மனத்தூயார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு— எச்சம் - மக்கட்பேறு|—நன்றாகும்.—இனத்தூயார்க்கு-இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு—நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்| —இல்லை.(யாதும்) இல்லை. எ-று. ❋ காரணத்திலே எந்தக்குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தன்னைகுணமும் மனத்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பதுபற்றி - எச்சநன்றாகு மென்றும், நல்வினைத்தோடு எண்ணிச்செயப்படு

தலால்-இல்லை நன்றுகாவினை யென்றும், சொல்லினர். (சு)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல - - - *
மெல்லாப் புகழுந் தரும். - - - - - எ.

இ-ள். மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு—மனநல
ம்-மனத்தினதுநன்மையானது]—ஆக்கம - செல்வத்தை}—
(தரும்.)—இனநலம்-இனத்தினதுநன்மையானது]—எல்லா

சு-ஆம், அது—சிற்றினஞ்சேராமை

ப்புகழும்-(அதேறுடி)எல்லாப்புகழ்களையும்}—தரும். எ-று.
மனது நன்றுகுணகதானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கந்த
ருமென்றும், புகழ்கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமா
கலால் - இனநலமெல்லாப்புகழுந் தருமென்றும், சொல்லினா
ர்.—[முன்னே மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வருமென்பத
னை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வி
னநன்மை வேண்டாமென்பாரை நோக்கி அதுவேயல்லா
மல் அப்படிப்பட்டபலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இதுவே
ண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க் *
கினநல மேமாப் புடைத்து. - - - - அ.

இ-ள். மனநலம்-மனநன்மையை—நன்கு-(முன்னே) நல்
வினையிலேலே—உடையராயினும்-(தாமே) உடையவராயிரு
தாலும்—சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு—இனநலம்-இன

நன்மையாலனது |—எமர்ப்பு- (அதற்கு) வலிமையாதலால்}—
உடைத்து. எ - று: ✻ அந்நல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநல
த்தை வளர்த்துவருதலால் அதற்கு வலியாதலுடைத்தாயிற்று.

மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது - - - - ✻
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து- - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—மனநலத்தின்- மனநன்மையால்—
மறுமை-வருபிறப்பின்பம்|—ஆகும் - உண்டாம்.—மற்றஃ
தும்-அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும|—இனநலத்தின் - இனந
ன்மையால்—ஏமாப்பு - வலிமைபெறுதலால்}—உடைத்து. எ-
று. ✻ மனநலத்தினாகு மறுமையென்பது - மறுமையையாக்கு
வது மனநன்மைமேயமேவலென்று அன்று என்கிற மதத்தை உ
ன்பட்டுச் சொல்லியபடி. [சிலவினைகளிலே தமோகுணத்
தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்வினைம் திருத்திடறு
மையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று - அது தீவினைபோற
செய்யுமாறு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] இவை ஐந்தாவ
ட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்வினைம் சே
ர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினாலே சொல்லியபடி. அறிக. (கூ)

நல்வினைத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினைத்தி - ✻
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். - - - - - ஐ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—நல்வினைத்தினூங்கு - நல்லவினைத்தி
னாலும்-ஆம், அதி—சிற்றினஞ்சேராமை.

ஈண்டிருந்த—துணையும் | — இல்லை.—தீயினைத்தி (னூங்கு)-தீ

யவினத்தின் மிகுந்த — அல்லற்படுப்பதூஉம் - பகையும்| — இவ்-இல்லை. எ-று. ❁ ஊங்குபின்னுங் கூட்டப்பட்டது. நல்வினைம் அறியாமையை நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால்-அதனைத் துணையென்றும், தீயினைம் அறிவை நீக்கித் துயரப்படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும், சொல்லினார். [இதனால்விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

சன:ஆம், அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான்செய்யுந்தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாய விடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாலால்-இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு ❁ ❁ ❁
ஊதிய மூ ஞ் சூழ்ந்து செயல். ❁ ❁ ❁ ❁ க.

இ-வ். (தொழில்செய்யுமிடத்து) —அழிவதூஉம் - (அப்போது அதனால்) அழிவதையும்—ஆவதூஉம் - (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும்—ஆகி - ஆய்நின்று—வழிபயக்கும்-பிற்காலத்துத்தரும்—ஊதியமும்-இலாபத்தையும்—சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து— (உறுவதாயின்) —செயல் - செய்யக்கடவன். எ-று. ❁ உறுதலாவது - செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிகுந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்துவருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வா

நியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்டுகாலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டுமென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க் *
கரும்பொருள் யாதொன்றுமில். - - உ.

இ.ள். தெரிந்த- (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட — இனத்தொடு—தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து—எண்ணி - (பின்னேதாமேயும்) எண்ணி—செய்வார்க்கு-

எ-ஆம், அதி — தெரிந்துசெயல்வகை.

செய்தமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு—அரும்பொருள் - பெறுதற்கரியபொருள் |—யாதொன்றும் —இல் - இல்லை.எ - று. ❊தொழிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவாகிய தொழில்.—பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய வகையில் தவறுமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவானென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யத்தகுந் தொழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை - - *
ஊக்கா ரறிவுடை யார். - - - ஈ.

இ-ள். ஆக்கங் கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தை நோக்கி — முதல்-(முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்—இழக்கும்-

இழத்தற்கு எதுவாகிய—செய்வினை-தொழில்} — அறிவுடை யார்|—ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். எ - று. ❋ ஆக்கமெயன்றி முதலிழத்தற்குந்தொழில்களாவன - வலியும் காலமும் இடமும் அறியாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல்போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டதுமுன் செய்துவந்த வினையாயினுமொன்றற்குச் செய்வினையென்றார்.

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு - ❋
மேதப்பா டஞ்சு பவர். - - - - ச.

இ-ள். இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவரவென்னும்—ஏதப்பாடு-குற்றமுண்டாதலை—அஞ்சுபவர்| — தெளிவிலதனை-(இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்படாததொழில}—தொடங்கார். எ - று. ❋ தொடங்கினால் நடுவிலேயும் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்து அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழுமிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாகவே உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ளவிடத்துத் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவனைப் - - ❋
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. - - - - ஞ.

இ-ள். வகை-(சென்றால்நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம்—அறச்சூழாது - முற்றவெண்ணாமல் [சிலவெண்ணிய வளவிலென்றபடி]—எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்

ல்|—பகைவன்ா - அப்பகைவனை—பாத்தி - வளருநிலத்திலே —படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வது—ஓராறு - ஒருவழியாம். எ-று. ❋ வகையாவன - வலி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத் தொடங்கும்விதமும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும, அவைகளை நீக்கும்விதமும், அவரைவெல்லும்விதம், அதனாலே பெறும்பயனும், முதலானவை. சிலகுறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம் ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] ரு

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க ❋ ❋
செய்யாமை யானுங் கெடும். ❋ ❋ ❋ சு.

இ-ள். (அரசன் தன்து தொழில்களிலே) — செய்தக்கவல்ல - செய்யத்தகாதவைகளை — செய - செய்தலால் — கெடும்-கெடுவான். — (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) — செய்தக்க-செய்யத்தக்கவைகளை — செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும்—கெடும்-கெடுவான். எ-று. ❋ செயத்தகாதவை-பெருமுயற்சியையுடையவையும் - செய்தாற்பயனில்லாதவையும், பயன் சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னாது

யரம விளைப்பவையும், ஆம்.—செய்யத்தக்கவை - முன்சொல் லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை. — இனிச்செய்தல் செய் யாமைகளால் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்கிற மூவகைப் பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் என்விருவகைப் பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனுவா ன் ஆதலால் இரண்டும்கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனுல் செ யத்தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று இருவகையும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] (சு)

எண்ணித் துணிக கருமத்துணிந்தபி
ன்னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ.

இ-ள். கருமம்-(செயத்தக்க)தொழிலும்—எண்ணி-(முடி. ;கும் உபாயத்தை)எண்ணி—துணிக - தொடங்கக்கடவன்.— துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்—எண்ணுவம் - எண்ணக்கட வோமென்பது—இழுக்கு-குற்றமாகலால். எ-று. ❁ உபாய

ஏ எ-ஆம், அறி—தெரிந்து செயல்வகை.

மாவது-கொடுத்தல் - இன்சொற் சொல்லல் - வேறுபடுத்தல் ஒறுத்தல் - என்பன. இவற்றைவடநூலார் - தானம்-சாமம்- பேதம் - தண்டம் - என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணுதுதொ டங்கில் அத்தொழில் பகைவனுல் விலக்கப்பட்டு முடியாமை யாலும், நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் து யரப்படுவானுதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உ பாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று ❊ ❊ ❊
போற்றினும் பொத்துப் படும. - - - அ.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால் — வருந்தாவருத்தம்-(கருமத்தைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது | —பலர்நின்று-(துணைவர்)பலர்நின்று—போற்றினும் - (புனைபடாமல்) காப்பினும்—பொத்துப்படும்-புனைபடும்.எ-று. ❊ முடியுமுபாயத்தாலே முயலலாவது - பொருளாசைக்காரனிடத்தே கொடுத்தலையும், நடுநிலையாளன் - சோம்பலாளன்-பிறரோடு பேர்செய்து நொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்சொல்லையும், துணைப்படையாளன் - தன் பகுதியோடு பொருந்நாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும் - நம்பக்கூடாத கிழ்மக்களிடத்தேயும் - ஒறுத்தலையும், செய்து-வெல்லும் வழியால் முயற்சி செய்தலாம்.—புனைபடுதல். நன்மையைத்தாராது தீமையைத் தருதல். உபாயத்தின் இறப்புச்சொல்லியபடி. (அ)

நன்றுற்ற துள்ளுந் தவறுள்ள டவரவர் - - ❊
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. - - - - கூ.

இ-ள். (வேற்றரசரிடத்து) — நன்று - நல்லவுபாயத்தை —ஆற்றதுள்ளும்-செய்தலுள்ளும்—தவறு - குற்றம் | — உண்டு.—அவரவர் - அவரவருடைய—பண்பு - குணங்களை —அ

நிந்து-(ஆராய்ந்) தறிந்து—ஆற்றுக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இசையச்)செய்யாவிடத்து. எ-று. ❋ நல்லவுபாயம்-கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும், ஆம்.—அவரவர் குணங்களை அறிந்து செய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்லாரிடத்தே செய்தல். தவறு-தொழின்முடியாமை. (௯)

௪௭-ஆம், அதி — தெரிந்துசெயல்வகை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு *
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. - - - ௰.

இ-ள். தம்மொடு - தமது நிலைமையோடு — கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களை — (அரசர்தொழில் முடித்தற்பொருட்டுச்செய்வாராயின்) —உலகு - உலகமானது | — கொள்ளாது - அங்கீகரியாது. [இகழுமென்றபடி]. — (ஆதலால்) —எள்ளாத - (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை —எண்ணி - நாடி —செயல்வேண்டும். எ-று. ❋ தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற்குரிய தானசாம பேதங்களைச் செய்தலும், மெலியராயிருந்துகொண்டு வலியார் செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும், ஆம். இவை அறிவில்லார் செயல்களாதலால் - உலகங் கொள்ளாதென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படும் தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (௰)

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக் குறித்த அரசனுனவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்ருன் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். - - - - க.

இ-ள். வினைவலியும்-(தான்செயக் கருதிய)தொழிலது வலிமையையும்—தன்வலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்)தனதுவலிமையையும்—மாற்ருன்வலியும் - (அதனைவிலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும்—துணைவலியும்-(இருவர்க்கும்)துணையாவோரதுவலிமைகளையும்—தூக்கி - ஆராய்ந்து—(தன்துவலிமைமிகுமாயின்)—செயல்- (அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன். எ - று. இந்நால்வகைவலிகளுள்-தொழில் வலி-கோட்டையைவளைத்தலும்-பிடித்தலும் - முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும். — தன்வலிமை மிகுந்தவிடத்துச் செய்க

வென்றதனுல் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் குறைவினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன் வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட் டங்கிச் - - *
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். - - - - உ.

இ-ள். ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடிந்தொழிலையும் — அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியையும் — அறிந்து அதன்கண் - அதனிடத்து — தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து — செல்வார்க்கு - (தகையின்மேலே) செல்வார்க்கு — செல்லாதது - முடியாதபொருள் | — இல் - இல்லை எ-று ❁ இங்கே அறிவது தன்வலியாம் - எல்லாப்பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவதொன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற்செல்வோர் பெறும்பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ஊக்கத்தி னூக்கி - *
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். - - - ஊ.

இ-ள். உடை - (தலைவனுதலி) யுடைய — தம்வலி - தமதுவலிமையினளவை — அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி — ஊக்கத்தின்-மனவெழுச்சியால் — ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) ப்போர்செய்யத்தொடங்கி — (அவர்வருத்தலால் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறுமல்) — இடைக்கண் - நடுவிலே — முரிந்தார் - கெட்டவராசர் | — பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர்.எ-று. ❁ மூவகையாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவை யுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார்பலவென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தேதொடங்குகவென்பது குறைந்துநின்றது.

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை *
வியந்தான் விரைந்து கெடும். - - - - ச.

இ-ள், ஆங்கு - அவ்வேந்தரிடத்து — அமைந்து - பொருந்தி—ஒழுகான் - நடவாதவனுகியும்—அளவு - (தன்வலி) யளவை—அறியான் - அறியாதவனுகியும்—தன்னை— வியந்தான்-மெசசிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன் | —விரைந்து-விரைவாக—கெடும்-கெடுவான். எ - று. பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியந்தானென வுபசரித்தார். தட்பாய்

அ - ஆம், அதி—வலியறிதல்.

நடத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது, அயல்வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க இவை யில்லாமல் தான்மெலிவுற்றிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலையில்லாமையால் விரைந்துகெடுமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் தன்வலிமை யறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மீ லி பெய் சாகாடு மச்சிறுமப் பண்டஞ் - *
சால மிகுத்துப் பெயின். - - - - - ரு.

இ-ள். மீலி-மயிலிறகை—பெய் - ஏற்றப்பெற்ற—சாகாடும்-பண்டியும்| — அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்.—அப்பண்ட

ம்-அம்மையிலிறகை— (அதுசுமக்குமளவினல்லாமல்) —சால மிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி—பெயின்-ஏற்றினுல்.எ-று. ❋ உம்மை-பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டிநின்றது. — (எளியனொன்றுபலனோடும் பகைகொள்வோன்தான்வலியவனுயிருந்தாலும் அவர்கூடியவிடத்தே வலியழிவானென்னும் பொருள்பட நிற்கையால்-இது பிறிது மொழிதலணி) [அது செயலாகாதென்றமையின்-இதனுல் பகைவன் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாதவிடத்துப் படுங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நினிக்கொம்ப ரோறிரு ரஃறிறத்தூக்கி - - ❋
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். - - - - - சு.

இ-ள். கொம்பர்-(ஒருமரக்)கொம்பினது—நுனி-நுனியிலே—ஏறினுர்-ஏறிநின்றவர்—அஃது-அவ்வளவினை—இறந்து-கடந்து—உளக்கின்-(மேலும் ஏற) மனவெழுச்சிகொள்ளின்—(அவ்வெழுச்சி) — உயிர்க்கு-(அவ) ருயிர்க்கு—இறுதியாகிவிடும்-முடிவாகிவிடும்.எ-று. ❋ இறுதிக்குஎதுவாமதனை இறுதியென்றுரை. பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத் தொடங்கித் தன்னிலே கூடியபடைகளும் சென்றுநின்றவன் பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினுலே மேலுஞ் செல்லுவானுயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு எதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு எதுவாகும் என்கிற பொருள்பட நிற்கையினுலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனுல் தொழில்வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - - - *
போற்றி வழங்கு நெறி. - - - - எ.

இ-ள். ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினுலே—அளவு - (த னக்குள்ளபொருளி) னளவை—அறிந்து—ஈக - (அதற்கு ஏற் கக் கொடுக்கக்கடவன். — அது - அக்கொடுத்தலானது | — பொருள் - பொருளை—போற்றிவழங்குநெறி - காப்பாற்றிக் கொண்டு நடக்கும் வழியாம். எ - று. ❋ கொடுக்கும்வழி-இய ற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. — அளவு க்கேற்பக் கொடுத்தலாவது - ஒன்றுனவளவை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப் பின் னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, ம ற்றொன்றைக் கொடுத்தல். — காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலா வது - ஒருவனோடு நட்பில்லாதவனைத் தம்மோடு நட்புண்டா க்கிக்கொண்டு நடத்தல் . — முதலிலே செலவு சுருங்கினுல் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

ஆகாறளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - - *
போகா றகலாக் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். ஆகாறு - (அாசனுக்குப்பொருள்) வருகின்றவழியா னது—அளவு - அளவினுலே — இட்டிதாயினும் - சிறியதாயி

ருந்தாலும்—கேடு-(அதனுலே) கெடுதல் | —இல்லை.—போ
காறு-போகின்றவழி — (அளவு)- அளவினுலே—அகலாக்க
டை-(அறிவும்)விரியாதாயின். எ-று. ❋ பொருளென்பது-
அதிகாரத்தினுலே வருவிக்கப்பட்டது.—வரவும் செலவும் த
ம்முன் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல ❋
வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும். - - - கூ.

இ-ள். அளவு - (தனக்குள்ளபொருளி) னளவை— அறிந்
து—(அதற்கேற்க) —வாழாதான் - வாழமாட்டாதவனது—
வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை | — உளபோல - உள்ளவை
போலத்(தோன்றி)—இல்லாகி-(மெய்ம்மையால்)இல்லையாகி—
தோன்று-(பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல்—கெடும். எ-
று. ❋ அவ்வளவிற்கேற்கவாழ்தலாவது - முதலிலே சுருக்கக்
கூடாமலிருந்தால் அதற்குச்சமமாகவாவது கொடுத்தும், அ

சஅ-ஆம், அதி—வலியறிதல்.

னுபவித்தும், வாழ்தல்: ஆரம்பத்திலே கேடுவெளிப்படாமை
யால் உளபோலத் தோன்றி எனப்பட்டது. — முதலினும்
செலவுமிருந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி. (கூ)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை - - ❋
வளவரை வல்லைக்கெடும். - - - - - - ஏ.

இ-ள். உளவரை - (தனக்கு)உள்ளவளவை — தூக்காத-ஆ

ராயாமைக்கேதுவாகிய — ஒப்புரவாண்மை - உபகாரமுடைமையால் — வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு — வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும். எ-று. ❊ உபகாரமேயாயினும் மிகலாகாதெனலால் இதுவுமது. [இவை நான்குபாட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின்பகுதியாகிய பொருள்வலியறிதல்-சிறப்புநோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது. (ம)

இ*************-இ*❊*ஈ-**** *********ஈ

இ*************-இ*❊*ஈ-*************ஈ

சஉ - ஆம், அதி — காலமறிதல்.

அஃதாவது - வலிமையினாலே மிகுதியுடையவனைப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுற்றானே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும் *
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. - - - க.

இ-ள். காக்கை — கூகையை - (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டானை — பகல் - பகற்பொழுதில் — வெல்லும். — (அதுபோல்) — இகல் - பகைவரை — வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற — வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு — பொழுது - (அதற்கேற்ற) காலம் — வேண்டும். எ - று. ❊ காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினாலே பயனில்லையென்பது விளங்கநின்றது. இனிக்காலமாவது -வெ

மிமையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய்செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல் செல் லுந்தன்மையதாம். (இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி) — [இ தனுல் காலத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பருவத்தோ டொட்ட வொழுக லிருவினைத் -
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. - - - - - உ

இ-ள். (அரசன்) — பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடி

ஊக்கமுடைமை—காலமறிதல்.

பொருந்த—ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல் | — இருவி னை - (ஒருவரிடத்தும் நில்லாதுநீங்குந்) செல்வத்தை—தீரா மை-(தன்னிடத்து) நீங்காமல்—ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய—க யிறு - கயிறுருபம். எ-று. ❋ காலத்தோடு பொருந்துதல் - கா லந்தப்பாமற்செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அத னுல் உண்டாகுமசெல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம். (உ.

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - - *
கால மறிந்து செயின். - - - - - ங.

இ-ள். அருவினையென்ப - (அரசராற்) செய்தற்கரியதொழி லுகளென்றுசொல்லப்படுமவை | — உளவோ - உண்டோ—க ருவியால்-(அவைகளைமுடிதற்காகும்) சாதனங்களுடனே— காலம-(செய்தற்காருமை) காலத்தை—அறிந்து—செயின். எ-று. ❋ கருவிகள்-மூவகையாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்க ளும, ஆம — அவை உண்டாகியவிடத்தும், காலம் வேண்டு மென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படிசெய் வார்க்கு எல்லாத்தொழில்களும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

நிலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங் - - - *
கருதி யிடத்தாற் செயின். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) —ஞாலம் - பூமிமுழுதையும்—கருதினு
ம்-(தானேஆள) நினைத்தாலும்—(அது!) லகைகூடும் - கைக்குள்
ளாம்.—காலம - காலத்தை—கருதி - அறிந்து—இடத்தால் - இ
டத்தோடுபொருந்த — செயின் - (அதற்குச் செய்யுந்தொழி
லைச்)செய்வானாயின். எ - று. * இடமுண்டாகிய விடத்தும்
காலமேவண்டுமென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படிசெ
ய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். [இவை
மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின்பயன் சொல்லப்பட்டது.

நிலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - - - *
ஞாலங் கருது பவர். - - - - - - நி.

இ-ள். ஞாலம் - பூமியெல்லாம்—கலங்காது - தப்பாமல்—
கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர்!— (தம்வலிமிகுமாயி
னும் அதனைநினையாமல்) —காலம் - (அதற்குஏற்ற) காலத்தை
யே—கருதி - நினைத்து— இருப்பர் - (அதுவருமளவும்) இரு
ப்பர். பகைமேற்செல்லார். எ - று. * அதை நினையாமற்செ.

ஈகை-ஆம், அதி—காலமறிதல்.

ன்றால் பொருளும்படையும் ஆகிய இருவகைப்பெருமைகளு
ம் தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பதொன்றார். இருத்தலா
வது-நட்பாக்கல்-பகையாக்கல் - மேற்செல்லுதல் - இருத்தல்-

பிரித்தல் - கூட்டல் - என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற் செல்லுதலுக்கு எதிராகிய தொழில். [இதனாற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (நி)

உளக்கமுடையா னெடுக்கம் பொருதகர் - ※
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. - - - சூ.

இ-ள். உளக்க முடையான் - மிகுந்தவலிமையுடையவரசன் — ஓடுக்கம் - (பகைமேற்சேல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற விருப்பு! —பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா— தாக்கற்கு - (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு — பேருந்தகைத்து-பின்னேகால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ- று. ※ உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற்கென்பது கொள்க. [இதனால் அவ்விருத்தலின்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் ※
துள்வேர்ப்ப வொள்ளி யவர். - - எ.

இ-ள். ஒள்ளியவர் -அறிவுடையவரசர் —ஆங்கே - (பகைவர்தீங்குசெய்த)அப்பொழுதே—(அவரறிய) — பொள்ளென - விரைவாக—புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார்.— காலம்-(தாம் அவரைவெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை — பார்த்து - அறிந்து—(அதுவருமளவும்) — உள்வேர்ப்பர் -உள்ளே கோபஞ்செய்வார். எ - று. ※ பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்வாராகலால் - புறம்வேராரென்றும், கோபஞ் செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாது,

மையால் உள்வேர்ப்பொள்ளியவொன்றும், சொல்லினர். (எ)

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை. - *
காணிற் கிழக்காந் தலை. - - - - அ.

இ-ள். (வெல்லக்கருதியஅரசர் !)—செறுநரை - பகைவரை—காணின்-கண்டால்—சுமக்க-(அவர்க்கு முடிவுகாலம்வருமளவும்)பணியக்கடவர்.—இறுவரைகாணின் - அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து—தலை - (அவரது) தலை!—கிழக்காம்-கீழ்க்கு-ஆம், அதி—காலமறிதல்

முவமேயம்.எ-று. பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு - சுமக்கவென்றும், அப்படி வணங்கியே அவர்தம்மைக் காத்துக்கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு-கிழக்காந்தலையென்றும், சொல்லினர். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துப் பகைமை தோன்றுமல் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே - - *
செய்தற் கரிய செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) — எய்தற்கரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம் — இயைந்தக்கால்-வந்து கூடியக்கால் — அந்நிலையே - அது நிற்குமளவிலே — செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிரு

ந்த தொழில்களை} —செயல்- செய்யக்கடவர். எ - று. ❋ ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிருக்கையால் - எய்தற்கரியதென்றும், அது தானே வந்து கூடுதல் அரிதாகலால் - இயைந்தக்காலென்றும், கூடியவிடத்துப் பின்னில்லா தோஷ்டிப்போமாதலால் - அந்நிலையேயென்றும், அதுபெறுதவிடத்தே - செய்யக் கூடாமையால்-செய்தற்கரியவென்றும், சொல்லினர். [இதனால் காலம் வந்த விடத்து விரைந்துசெய்கவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் * குத்தொக்க சீர்த்தவிடத்து. - - - ய.

இ-ள்- கூம்பும்பருவத்து - தொழிலின்மேலேசெல்லாதிருக்கவேண்டுங்காலத்திலே — கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்கக்கடவன். — மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து — அதன்குத்தொக்க-அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். எ-று. ❋ மீன்கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவும் அது தன் முயற்சியைமுன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோல் இருக்குமாகலானும், வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னுகவே விரைந்து குத்துமாதலானும், இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்

சன

சகம்-ஆம், அது—காலமறிதல்.

தொக்கவென்றாயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்திக வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனுல் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம், சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ஞ-ஆம், அது — இடனறிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுற்றூனே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று மிடங்கண்டபின்னல்லது. - - - க.

இ-ள். முற்றும் - (பகைவனை) வளைத்துக்கொள்வதற்காகும் — இடம்-ஒரிடத்தை — கண்டபின்னல்லது பெற்றபின்னல்லாமல்--எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும் — தொடங்கற்க - (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர். — எள்ளற்க - (அவனைச்சிறியவனென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ - று. அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், நிலைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியுமவகை - அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவில்லாத பலபடைகள் இருப்பிற்கும், மதிலும் அகழும் முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும், எற்ற நிலக்கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது. — அவ்விடத்தைப் பெற்றுல் தொடங்குதலும் இகழ்தலும், செய்கவென்பதாம். (க)

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்குமரண்சேர்ந்தா*
ம்மாக்கம் பலவுந் தரும். - - - - - உ

இ-ள். முரண் - மாறுபாட்டை—சேர்ந்த — மொய்ம்பின வர்க்கும் - வலிமையை யுடையவருக்கும் — அரண் - அரணை —சேர்ந்து—ஆம் - ஆகின்ற—ஆக்கம் - பெருக்கமானது|— பலவும் - பலபயன்களையும்} —தரும். எ - று. * மாறுபாடா வது-பூமிபலவாசர் ஆளுதற்குப் பொதுவா யுள்ளதென்பது பொருந்த அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியு டைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று.—அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இ

ருகையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென் றது - அதற்கு எதுவாகிய வினைத்தில். அது கொடுக்கும்பய ன்கள் - பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும், தாம் நிலை பெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. உ

ஆற்றுரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - - *
போற்றுரர்க்கட் போற்றிச் செயின். - - - ஊ.

இ-ள். ஆற்றுரும் - வலிமையில்லாதவரும்—ஆற்றி - வலிமை யுடையவராய்—அடுப - வெல்வார்.—இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை— அறிந்து—போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொ

ண்டு—போற்றார்கண்-பகைவரிடத்து—செயின் - (தொழிலை ச்)செய்வாராயின். எ - று. ❋ காத்துக்கொள்ளுதலாவது - பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி - அரணையும், படையாலும், காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் முன் சொல்லப்பட்ட வினைமையில்லாதிருந்தாலும் வெல்வ தென்பதாம்.

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து - - *
துண்ணியார் துன்னிச் செயின். - - - - ச.

இ-ள். இடன் - (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை —அறிந்து—துண்ணியார்- சென்றவராசர்—துன்னி - (அரணை ப்) பொருந்திநின்று—செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின்—எண்ணியார்-(முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர்)—எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை)—இழப்பர். எ—று. ❋ எண்ணப்பட்ட வெற்றியை - எண்ணமென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைமெச் காத்துக்கொள்ளுதலால் - எண்ணமிழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று.[இவை நான்குபாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.](சு)

ஒருங்கும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி *
னீங்கி னதனைப் பிற. - - - - - ரு.

இ-ள். முதலில்—நெடும்புனலுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானும் —பிற- பிறவுயிர்களெல்லாம்} — வெல்லும். — புனலின்- அந்நீரினின் றும்—நீங்கின்-நீங்கினால்—அதனை} — பிற-பிற வுயிர்களெல்லாம்}—அடும்-வெல்லும். எ — று. ❋ எல்லாரும்

ஈ அஞ்ச . லும்-ஆம், அதி—இடனறிதல்

தமது இடத்திலே வலியரா யிருப்பானென்பது சொல்லப் பட்டது.—(நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டா மையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகும் அவை சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்கமா ட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது - மே- ற்செல்லுமாசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென் றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார் தான் நிற்கமாட்டாத விடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனுவான் என்கி றபொருள் தோன்றநின்றமையால்-பிறிதுமொழிதலணி.)(ரு)

கடலோடா காலவ னெடுந்தேர் கடலோடு - - ❋
நாவாயு மோடா நிலத்து, - - - - - - ரு.

இ-ள். காலிவல்-(நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை பொருந்திய

உருளைகளையுடைய—நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்களானவை—கடல் - கடலில் — ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். — கடலோடும்-கடலில் ஓடுகின்ற—நாவாயும் - மரக்கலங்களும்|—நிலத்து - நிலத்தில்—ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். எ - று. ❁ ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கிறது மென்பது தோன்ற - கால்வ னெடுந்தேரொன்றூர் . — (இப்பாட்டு - போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்ய வேண்டுமென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையிலுலே இதுவும் அவ்வனி.) (சு)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை ❁
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். - - - எ,

இ-ள். (அரசர்)— எஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத்தொழில் செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறையாமல் — எண்ணி - ஆலோசித்து — இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த—செயின் - செய்வாராயின் — (அச்செயலுக்கு) — அஞ்சாமையல்லால் - (தமது) தைரியமல்லாமல்— துணை - (வேறொரு) துணை—வேண்டா - வேண்டிவதில்லை. எ - று. ❁ அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால் தைரியமுடையராய் நின்று முடித்தலல்லது துணைவேண்டா வென்றூர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடை
னுக்க மழிந்து விடும். - - - - - - அ.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன் |—சிறுபடையான்- சிறியசேனையுடையவனது—செல்லிடம்-செல்லிடத்தை—சேரின்-(அவனை அழிக்கநினைத்துச்) சேர்வனையின்—(அவனுல்)—ஊக்கம்-(தன்)பெருமை—அழிந்துவிடும்-அழிவான்-எ-று. ❋ செல்லிடம்-செல்லுமிடம் என விரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம் நோக்காமல்செல்வானுயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச்சென்று தொழில் செயக்கூடாமையாலாவது, பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப் பெருமையாற்பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

நிறைநலனுஞ் சீரு மிலனெனினு மாந்த - - *
ருறை நிலத்தோ டொட்ட லரிது. - - - கூ.

இ-ள்.நிறைநலனும்-அரணழித்தற்கருமையையும்—சீரும்-பெருமையாகிய ஆற்றலையும்—இலனெனினும்-உடையரல்லராயினும்—மாந்தர்-(தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை—உறைநிலத்தோடு-(அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று—ஒட்டல்-தாக்குதல்|—அரிது. எ-று. ❋ ஆண்மையுடையவனைச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினுல் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வராதலால் அவருக்குப் பெ

நியசேனையும் தோற்றோடிப்போ மென்பதாம்.

காலாழ் களரினரியடுங் கண்ணஞ்சா - - *
வேலாண் முகத்த களிறு. - - - - ம.

இ-ள். கண்ணஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதவைபும்—வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆள்களைக் கோத்த கொம்பையுடையவையும் ஆகிய—களிறு - களிறுகளை}—காலாழ் - கால்பு தைகிற இயல்பினதாகிய—களரில் - சேற்றுநிலத்திலே அகப்பட்டவிடத்து—நரி - நரிகளானவை!—அடும் - கொல்லும்.

எ-று. ✻ முகம் கொம்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். (ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாதஇடத்திலேசென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியராய் அழிவரென்பதுதோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி.) [இவைமூன்றுபாட்டாலும் பகைவனைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] (ம)

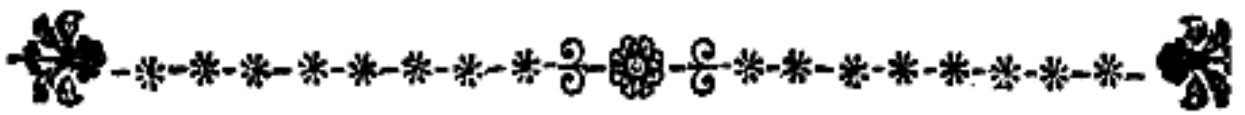

(கக - ஆவது, அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் - பிறப்பு - குணம் - அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி - கருத்து - ஆகமம் - என்கிற பிரமாணங்களிலுமே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அ

நிந்து பகைமேற் செல்வாழுக்குச் சேனை கருத்தோடு தொழில் செய்தற்கும், எதிரிடாளைக்கும், இத்தெளிவு வேண்டுதலால் அவைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிந்து தேறப் படும். - - - - க.

இ-ள். (அரசனுலே தெளியப்படுவோனெருவன்) — அற மும் - அறமும் — பொருள் - பொருளும் — இன்பம் - இன்பமும் — உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டுவரும் அச்சமும் — நான் கின் - என்கின்ற உபதைநான்கினது — நிறம் - நிறத்திலும் — தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து — தேறப்படும் (பின்) தெளியப்படுவான். எ - று. அவற்றுள் - அறவுபதையாவது - பு ரோகிதனையும், அறவோனையும், விட்டு - அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனுயிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமை யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேனும். இதுதான்யா வர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — பொருளுபதையாவது - சேனைத்தலைவனை யும். அவனோடு சம்பந்தமானவனையும், விட்டு - அவரால் இவ்வ ரசன் உலுத்தனுயிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமை யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேனும். இதுதான் யாவர்க்கும்சமமதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோ டு சொல்லுவித்தல். — இன்பவுபதையாவது - ஆதிதொட்டு உ ரிமையோடுபழகிய ஒருதவமுது மகளைவிட்டு - அவளால் உரி மையுள இன்னுள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டமே ண்டு மென்று என்னை விடுத்தான் அவனைக் கூடுவையானுல்

உனக்கு அதிகாகடாத்திரமல்லாமல் அதிகதிரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — உயிரச்சாவுபயமாவது • ஒரு நிமித்தத்தின்மேல்வைத்து ஒருமந்திரியிலே மற்றவனை அவன்வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடம்படி எண்ணத்துக் கூடினானென்று தான் காவல்செய்து ஒருவனுலே இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றனமையால் முந்தி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனைவைத்தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — இந்நான்கிலும் வேறுபடாதவரு யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடாரனென்றுகருத்தளவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கிவடுப்பரியு - *
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. - - - உ.

இ-ள். தெளிவு:(அரசனது) தெளிவானது | — குடிப்பிறந்து-(உயர்ந்த) குடியிலேபிறந்து—குற்றத்தின்- குற்றங்களினின்றும்—நீங்கி—வடு-(நமக்குப்) பழுதுவருதீமாவென்று —பரியும்-அஞ்சிநிற்கும் — நாணுடையான்கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தமீத. எ-று. * குற்றங்களாவன - குற்றங்கடிதலதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டனவைகளாம். நாணம் - இழிதொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை. இவை மிகுதியாகமீயாக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆகம பிரமாணத்திலுமே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் றசற்றூர் கண்ணுந் தெரியுங்கா - *
லின்மை யரிதே வெளிறு. - - - - கூ.

இ-ள். அரிய - (கற்றற்கு) அருமையாகியநூல்களை—கற்று —ஆசு - (முன்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள் — அற்றூர்கண்ணு ம்-அற்றவரிடத்தும்—தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமி டத்து—வெண்மை- அறியாமையானது—இன்மை - இல்லா திருக்கை|—அரிதே. எ-று. ❋ அறியாமை இவரிடத்துமன நி லையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் - தெரியுங் காலென்றூர். காட்சிப்பிரமாணத்தினால் தெளித்தால் அக்குற்ற மும் இல்லாதாரோ தெளியப்படுவரென்பதாம். [இப்பிரமாண ங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெளிகவென்பது இம்மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

கக்க. நெ-ஆம்.அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

குணனுடைக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - - *
மிகைநாடி மிக்க கொளல். - -. - - ச.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல் லாமையால்)—குணன் - குணங்களை — நாடி - ஆராய்ந்து—கு ற்றமும்-மற்றைக்குற்றங்களையும் — நாடி - ஆராய்ந்து—அவ

ற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும்—மிகை - மிகுந்தவைக
ளை—நாடி - ஆராய்ந்து—மிக்க - மிகுந்தவைகளால்—கொள
ல் - (அவனை) அறியக்கடவன். எ-று. ❁ மிகுதல் - தலைமையிலு
லாவது, பன்மையிலுலாவது, உயர்தல். மிகுந்தவைகளால்
அறிதலாவது - குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்குரியவனெ
ன்றும், குற்றமிகுந்திருந்தால் அல்லனென்றும், அறிதல். [குண
மாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகையா
லாயும் தெளிகவென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - ❁
கருமமே கட்டளைக் கல். - - - - ரு.

இ-ள். (குடிப்பிறப்புகுணம் அறிவுஎன்பவைகளால்மனிதர
டையும்)—பெருமைக்கும்- பெருமையாகிய (பொன்னின்மா
ற்றறிதற்)கும்—ஏனைச்சிறுமைக்கும்- மற்றைச்சிறுமையாகிய
(பொன்னின்மாற்றறிதற்)கும்—கட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவ
து|—தத்தங்கருமமே - தங்கள்தங்கள்செயல்களே. எ - று. ❁
மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறிய
வேண்டியவர்களுக்கு முடிவானசாதனம் அவர்செயலே என்
றற்கு - கருமமே எனத்தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார்.
(பெருமைசிறுமைகளைப் பொன்னைஅளவல் கருமம் ஒன்றை
க்கட்டளைக் கல்லெனலால் ஏகதேசவுருவகவணி.) [இதனுற்
குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவிசொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அற்றாரைத் தேறாத லொம்புக மற்றவர் - - ❁
பற்றிலர் நாணர் பழி. - - - - - - சு.

இ-ள். அற்றார் - சுற்றமில்லாதவரை — தேறுதலோம்பு க-தெளிதலொழியக்கடவன். — (அவர்)—மற்றுப்பற்றிலர்-உலகத்தோடு சமபந்தமிலாராதலால்)—பழி-பழியை—நாணு ர்-அஞ்சார். எ-று. ❋ உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை னவைவிடுதற்கும், புகழப்படுவன எவை அவைசெய்தற்கும்,

காரணமாகிய உலகநடையினியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இ ல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம். (சு)

கரி தன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - *
தேதை மை யெல்லாந் தரும். - - - - எ.

இ-ள். காதன்மை-அன்புடைமையாலது — கந்தா - பற்று கோடாக—அறிவு-(தமக்கு)அறியவேண்டுமவைகளை — அறி யார் - அறியாதவனை—தேறுதல் - தெளிதலானது)—தேதை மையெல்லாம் - அறிவில்லாமையையெல்லாம்) — தரும் -(அ தசனுக்குத்) தரும். எ-று ❋ தன்னேடு அவரிடத்துநின்ற அ ன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவனைத் தொழில்செய்யவைத் தால் அத்தொழில் - அவ ரறிவில்லாமையினாலே கெடும். கெட் டால் அவர்க்குள்ளதுமாத்திர மல்லாமல் - தொழிலுக்குரியவ னை அறியாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும், முதலாக

அவனுக்கு அறியாமைகள் பலவும்உண்டாகுமென்பதாம். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை * *
தீரா விடும்பை தரும். - - - அ.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடுசம்பந்த மில்லாதவனை—தேரான் - (பிறப்புமுதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி—தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு—(அத்தெளிவு!)—வழிமுறை - (அவன்) சந்ததிமுறையிலும்—தீரா - நீங்காத—இடும்பை - துன்பத்தை—தரும். எ-று. * சம்பந்தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபு. தெளிதல் - அவனிடத்தே தொழிலைவைத்தல். அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகையாக்கைப்பட்டுக் கீழாவரென்பதாம்.

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற் * *
றேறுக தேறும் பொருள். - - - கூ.

இ-ள். யாரையும்—தேராது - ஆராயாமல்—தேறற்க - தெளியாதிருக்கக் கடவன்.—தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின்—தேறும்பொருள் - தெளியப்படும்பொருள்களை—தேறுக - தெளியக்கடவன். எ - று. * தேறற்கவென்று பொதுப்படச்சொன்னமையால் - யாதொருதொழிலிலும் தெளியலாகாதென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயுறுதிருக்கக்கடவனென்பது கருத்து. தேறும் பொருள் - அவரவ

ரீ வல்லமைக்கு எற்றதொழில்கள். பொருள் - ஆகுபெயர்.

தேரான் தெளிவுத் தெளிந்தான்க ணேயுறவுந் *
தீரா விடும்பை தரும். - - - - ய.

இ-ள். (அரசன்)—தேரான் - (ஒருவனை) ஆராய்ந்நிலனுகி —தெளிவும்-தெளிதலும் | —தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்தே — ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும் | —தீராவிடும்பை-நீங்காத துன்பத்தை} —தரும் - (அவனுக்குத்) கொடுக்கும். எ - று. * அரசன் ஒருவனிட்த்து ஒரு தொழிலைவைத்தபின் ஒருதவறும் காணுமல் சந்தேகப் படுவானுயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும்படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவுசொல்லியபடி [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத்தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.

நூல-ஆம், அதி—தெரிந்துவினையாடல்.
அஃதாவது - அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம், அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - - *
தன்மையா ளுளப் படும். - - - - க.

இ-ள். (அரசன் முதலிலே ஒருதொழிலைக் கொடுத்தால்)— நன்மையுந்தீமையும் - (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்களை—நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து—நலம்- (அவைகளுள்) ஆமவைகளையே — புரிந்த - விரும்பிய—தன்மையான் - இயல்பையுடையவன்} —(பின்னே அவ்வரசனாலே) — ஆளப்படும் - (சிறந்ததொழில்களிலே) ஆளப்படுவான், எ-று. ※ தன்னை உரிமை அறிதற்பொருட்டு உள்ளுக்கும் புறம்புக்கும நடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடத்தே வைத்தவிடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மைய ஞருதல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலி

லே ஆளப்படுவானென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்று இறந்தகாலத்தினாலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அறிதற் பொருட்டு வைத்ததொழிலென்பது பெறப்பட்டது. (க)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தூற்றவை - - ※
யாராய்வான் செய்க வினை. - - - - உ.

இ-ள். வாரி - (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை—பெருக்கி - விரிவுசெய்து—வளம்படுத்து - (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களைவளர்த்து—உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்,) வந்த இடையூறுகளை—ஆராய்வான் - (இனந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் | —வினைத்தொழில்} —செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன், எ-று. ※ வரும்வழிகளாவன-முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இய

ற்றலுமென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டனவையும், உழவு - பசுக் காவல் - வாணிகம் என்பனவையும், ஆம். செல்வங்களாவன - அங் கேபொருளும, இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்பட்டனவைகள். இடையூறுகளாவன - அரசன் - தொழில் செய்வோர் சுற்றத்தா ர் - பகைவர் - கள்வர் - என்கிற இவர்களால்வரும் நலிவுகள். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு *
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. - - - ரு.

இ-ள். அன்பு-(அரசனிடத்தே)அன்பும்—அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவும்—தேற்றம் - (அவைகளைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும்—அவாவின்மை - (அவைக ளாலே பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) அவாவில்லாமை யும் ஆகிய—இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும்—நன் குடையான்கட்டே - நன்குகஉடையவனிடத்ததே.—தெளிவு - (தொழிலேவிட்டிருக்கும்) தெளிவு. எ-று. இந்நான்கையு முடைமை அவன்செய்கின்றதொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவே ண்டுவதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவ னை அதன் பிறப்பிடமாக்கினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அரசற்கு உரியவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் *
வேறுரு மாந்தர் பலர். - - - - - ச.

இ-ள். எனைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும் — தேறியக் கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலேவைத்த) பின்னு

ம்—வினைவகையான். அதிதொழிலியல்பினுலே—வேறுகும்
வேறுபடுகின்ற—மாந்தர் - மனிதர்|—பலர் - (உலகத்திலே)
பலர். எ - று. ❋ அரசவின்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோ
ரேயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே
நிற்பவர் அரியராதலால்-வேறுகுமாந்தர் பலனென்றார். தொ
ழில்வைப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குணங்களு முடையவராகி
வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நடுவானதோர் தொழிலைவைத்
து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனுல் ஒருவகை
யால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் ❋
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. - - - நு.

இ-ள். வினைதான் - தொழில்தான்|—அறிந்து - (செய்யும்
உபாயங்களை)அறிந்து—ஆற்றி-(செயலாலும் இடையூறுகளா
லும் வருந்துனபங்களைப்) பொறுத்து—செய்கிற்பாற்கல்லா
ல் - (முடிவு) செய்யவல்லவனையல்லது — சிறந்தானென்று -
(இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று — ஏவற்பாற்றன்று -
(வேறொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று. எ-று. ❋
[அறிவாற்றல்களாலல்லது அன்பினுலே முடியாதென இதனு
ல் தொழினினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (நு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - ❋
டெய்த வுணர்ந்து செயல். - - - - சு.

இ-ள். செய்வானை - செய்பவனிலக்கணத்தை—நாடி-(மு

ன்னே) ஆராய்ந்து — வினை - (செயப்படுந்) தொழிலினியல்
பை — நாடி - (பின்னே) ஆராய்ந்து — (அதன்பின்பு அவனை
யும் அதனையும்) — காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து)
— எய்த பொருந்த — உணர்ந்து - அறிந்து — செயல் - (அவ
னை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செயக்கடவன். எ-று. ❋
செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொ
ல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்கா
லத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் - இவ்வியல்பு
டைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (சு)

இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் - *
ததனை யவன்கண் விடல். - - - - - எ.

இ-ள். இதனை - இத்தொழிலை — இதனால் - இச்சாதனத்தாலே
இவ - னும், அதி — தொழிந்துவினையாட்டி.

— இவன்முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்கவல்லவனென்று —
ஆய்ந்து - (கூறுபடுத்தி) ஆராய்ந்து — (இம்மூன்றும் தம்முள்
ஒத்திருந்த விடத்து) — அதனை - அத்தொழிலை — அவன்கண் -
அவனிடத்தே — விடல் - விடக்கடவன். எ-று. ❋ சாதனம் - து
ணைவருமம், பொருளும், முதலானவை. செய்பவனும், சாதன
மும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது - ஒவ்வொன்றோ
டு மற்றை இரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். — விடு
தல் - அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக்குதல் .(எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - *
யதற்குரிய னாகச் செயல். - - எ.

இ-ள். (ஒருவனே அரசன்)—உரிமை-(தனது)தொழில்செய்தற்கு உரியனுயிருக்கையை— நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து தணிந்தபின்பு— அவனே}—அதற்கு - அத்தொழில்செய்தற்கு—உரியனுக—செயல் - (உயரச்)செய்யக்கடவன். எ-று ❋ உயரச்செய்தல் - அதனைத் தானே செய்து முடிக்கவல்ல வனைக்கல். அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து.

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறுக ❋
நினைப்பானே நீங்குந் திரு. - - - - - கூ.

இ-ள். வினைக்கண்- (தனது) தொழிலினிடத்தே—வினையுடையான்-(எப்போதும்)முயற்சியையுடையவன்|—(அவ்வுரிமையால்)— கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்ற மாய் நடக்கின்றதன்மையை— (அதுபொருதவரது சொல்லைக்கேட்டு)—வேறுக-மாறுபட—நினைப்பானே- நினைக்கும் அரசனே—திரு-சீதேவி|—நீங்கும். எ-று. ❋ சுற்றமாய்நடக்கின்ற தன்மையாவது-தாம்பிறரைப் நில்லாமல் சுற்றத்தார்செய்யும் உரிமையையெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானுயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வம கெடுமென்பதுகருத்து. [இந்நான்குபாட்டானும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.](கு)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - ❋
கோடாமை கோடா துலகு. - - - - ஙி.

இ-ள். வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன் — கோடாமை-கோணாதிருக்க—உலகு - உலகமானது | — கோடா.

கோனது.— (ஆதலால்)—நாடோறும் - தினந்தோறும் — நாடுக - (அரசன் | அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன். எ-று. அவ்வொன்றனையும் ஆராயவே அதன்வழிப்பட்ட உலகெல்லாம் ஆராய்ந்தவனாவன் அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவனென்பதாம். [இதனால் ஆண்டவிடத்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (௰)

௫௩-ஆம், அதி—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது - அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டுநீங்கா திருக்கும்படி தழுவுதல். தொழில்செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தாரைச் சொல்லுதலால் இது தெரிந்துவினையாடலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல் - - *
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. - - - - - க.

இ-ள். பற்றற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந்தொலைந்து வறுமைப்பட்டவிடத்தும்—பழமை - (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமையை — பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொ

ன்னாடுமியல்புகள்! — சுற்றத்தார்கண்ணே — உள - உளவாகும். எ-று. ❋ பற்றற்றகண்ணும் எல்பதினும்மை வறியனெனவுடத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கிநின்றது. — பழமை-செல்வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம். சுற்றத்தார் பாராட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாரம் தேற்றேகாரம். [இதனுலே சுற்றத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விருப்பறுச் சுற்ற மிலையயி னருப்பறு - - *
வாக்கம் பலவுந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். விருப்பறு - அன்புநீங்காத — சுற்றம் - சுற்றமானது — இலையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் — (அது) — அருப்பறு - கிளைத்தல்நீங்காத — ஆக்கம்-பலவும் - பலசெல்வங்களையும் — தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ❋ உட்பகையாயினுனைதீக்குதற்குவிருப்பறுச் சுற்றமென்றும், தானே வளர்க்குமசெல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பறுவாக்கமென்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினர். இலையினென்பது

இரு-ஆம். — சுற்றந்தழாவி

அதுகிடைத்தலினது அருமையைக்காட்டிநின்றது. — பலவுமென்றது - அங்கங்கள் ஆனையும். — பலர்கூடி வளர்த்தலால் அவை மேலுமேலும் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் - *
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. - - - ரு.

இ-ள். அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு லத்தவில்லாதவனது—வாழ்க்கை | — குளவளா - குளப்பர பானது—கோடின்றி - கரையில்லாமல் — நீர்நிறைந்தற்று - ர்நிறைநீர்தாற்போலும். எ - று. ❋ சுற்றம் - அதிகாரத்தாலே ருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு எதுவான செல்வங்களே ாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங் வாரில்லாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம். (ரு)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வத்தான் - *
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். - - - - ச.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை — பெற்றத்தால்-பெற்ற அ தனால்—பெற்றபயன்-(ஒருவன்) பெற்றபயனாவது | —(தன்) சுற்றத்தால் — தான்சுற்றப்பட - தான்சூழப்படும்வகை —ஒ ழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம். எ-று. ❋ இத் நடக்கை-பகையில்லாமல் அரசாளுந்தற்கு எதுவாகலால் இத னைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டா லும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்துக்கு எதுவும், அரணு ம், பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - *
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். - - - ரு.

இ-ள். (சுற்றத்துக்கு)— கொடுத்தலும் - (வேண்டுமளவுக
ளாச்) கொடுத்தலையும் — இன்சொலும் - இனியசொற்சொல்
லுதலையும்— ஆற்றின் - (ஒருவன்செய்ய) வல்லவனுயின் — அடு
க்கிய - (தம்மிலே) தொடர்ந்த— சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்
றத்தாலும்| — சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான். எ - று. ❋ அவ்வி
ரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அரிதென்பதுதோன்ற ஆற்றி
னென்றார். தம்மிலேதொடர்தலாவது - உறவினது உறவும்
அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப்பட்டு வருதல். (இ)

இரு-ஆம்.—சுற்றந்தழாலி

பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். - - - சு.

இ-ள். (ஒருவன்)— பெருங்கொடையான்-மிகுந்தகொடை
யையுடையவனும்—வெகுளி - கோபத்தை— பேணன் - விரு
ம்பாதவனும்(ஆனால்)— அவனின் - அவன்போல்— மருங்கு
டையார்-சுற்றமுடையவர்| — மாநிலத்து - இப்பெரியஉலகத்
தில்— இல்-இல்லை. எ-று. ❋ மிகுந்தகொடை - ஒன்றிலும்
வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை - இது அர
சர்க்கு வேண்டுவதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. (சு)

கிளைக்கை கரவா கனைந்துண்ணு மாக்கமு - - ❋
டன்னதீ ரார்க்கே யுள. - - - - - - எ.

இ-ள். காக்கை-காகங்கள் | — (தமக்கு இரையைக் கண்ட விடத்து) — கரவா - மறைக்காமல் — கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து — உண்ணும் - (அதனோடுகூடி) உண்ணும். — ஆக்கமும் - (சுற்றத்தினுலாகிய) பெருக்கங்களும் | — அன்னநீரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே — உரு - உரு வாகும். எ-று. ❋ அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை பெருஞ்செல்வமுடைமை முதலானவை. எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றி - பொருளும் பெறுவனென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (எ)

பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி❋
னது நோக்கி வாழ்வார் பலர். - - அ.

இ-ள். வேந்தன் — பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காமல் — வரிசையா - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க — நோக்கின் - நோக்குவானுயின் — அது நோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி — வாழ்வார் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் | — பலர். எ - று. ❋ உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்துப்பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார். [இவை நான்குபாட்டாலும் சுற்றந்தழுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

இ-ள் தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து—தற்றுற
ந்தார் - (தன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்
தினாலே) தன்னைப்பிரிந்துபோனவர் — சுற்றம் - (பின்னும்
வந்து)சுற்றத்தாராகுதல் — அமராமைக்காரணம் . அப்பொ
ருந்தாமையின்காரணம்— இன்றி - (தன்னிடத்தே)இல்லையா
க —வரும் - (தானே) உண்டாகும். எ-று. பொருந்தா
மையின் காரணமாவது-தான் வழிதப்பிநடத்தல்- வெறுப்ப
வைசெய்தல் – இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கை
யாகவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால்
வந்தபிரிவு-அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அ
ன்பு பழையபடி இயல்பாகவே நிற்குமென்றற்கு- வருமென்றார்.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். - ய.

இ-ள். உழை-(தன்)னிடத்தினின்றும்—பிரிந்து - (காரண
மில்லாமற்)பிரிந்துபோய் — காரணத்தின் - (பின்பு)காரணத்
தினாலே—வந்தானை-வந்தசுற்றத்தானை — வேந்தன் — இழை
த்திருந்து-அக்காரணத்தைச்செய்துவைத்து — எண்ணி-ஆரா
ய்ந்து — கொளல் (தழுவிக்)கொள்ளக்கடவன்.எ-று. சும்
மா உழைப்பிரிந்தென்றமையால் - பிரிதற்குக்காரணமில்லா
மை கொள்ளப்பட்டது. வருதற் காரணத்தைசசெய்யாத விட
த்துப் பின்னும்பிரிந்துபோய்ப்பகைவரோடு கூடுவானாதலா
ல் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னும்

காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொளலென்றும், செல்வினர். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள் - தீமை செய்யப்போய் அதனை விடவருவானும், அதுசெய்யாமற்போட்டுப் பின்பு நன்மைசெய்யவருவானும், தழுவப்படுதலால் - தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டு பாட்டானும் சொல்லப்பட்டது] (ம)

நெ - ஆம், அதி—பொச்சாவாமை.

ஈந்தாவது - அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும், முதலிய

நெ - ஆம், அதி—பொச்சாவாமை

னவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மறதி செய்யாமையாம். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரால் பயனுள்ளது இம்மறதியில்லாதவிடத்தாகலால் இது சுற்றத்தழாலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - - - *
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. - - - க.

இ - ள். சிறந்தவுவகை-மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது—மகிழ்ச்

கியின் - களிப்பால் வருவதாகிய — சோர்வு - மறதியானது | — இறந்தவெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்தினும் — தீதே - (அரசனுக்குத்) தீதேயாம். எ - று. ❋ மிகுந்தவுவகையாவது-பெருஞ்செல்வம். பேரின்பம்-பெருமிதம் என்கிற இவைகளால் வருவது-அளவு - பகைவனை வெல்லுதலுக்கும், கொடியோனை ஒறுத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் - ஏனோரிடத்துப் பகைவனையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தன்னையே கொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை ❋
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. ... உ

இ-ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது | — புகழை - (ஒருவனது) கீர்த்தியை } — கொல்லும் - கெடுக்கும். — நிச்சநிரப்பு - நித்தியவறுமையானது | — அறிவினை } — கொன்றாங்கு - கெடுக்கும்விதம்போல். எ - று. ❋ நித்தியவறுமை - தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித்தன் வயிறுநிறைத்தல் — எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டாலும் அவனுக்கு இளிவரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைகாத்துக்கொள்ளாமையாலும், காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்கனத்தை அழிக்கு மென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் ❋
தெப்பாலா லோர்க்குந் தணிவு. ... ஊ

இ-ள். புகழ்மை-புகழுடையராயிருக்கையானது | — பொ

ச்சாப்பார்க்கு-மறந்து நடப்பவர்க்கு—இல்லை.—அது - அவ்வில்லாமையானது | —(இந்நீதி நூலுடையவர்க்குமாத்திரமல்லாமல்)—உலகத்து —எப்பாலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும்—துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது. எ-று. ❋ அசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிலுலே புகழ் இல்லையென்பதுதோன்ற - எப்பாலோர்க்குந் துணிவு என்றார்.

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - - ❋
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. - - - ச.

இ-ள். அச்சமுடையார்க்கு—அரண் - (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில்(இருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலே பயன்|) இல்லை.—ஆங்கு - அதுபோல்—பொச்சாப்புடையார்க்கு-மறதியுடையவர்க்கு—நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடையாயிருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலேபயன்|) இல்லை. எ-று. ❋ செல்வம்-நன்குக்கு ஏதுவாகலால் - அதனை நன்கென்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. ச

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை - ❋
பின்னு நிரங்கி விடும். - - - - - ரு.

இ-ள். (வராமற்காக்கப்படுந்துன்பங்களை) — முன்னுற-(அவைவருதற்கு) முற்பட—காவாது - (அறிந்து) காவாமல் —இழுக்கியான்-மறந்திருந்தவன் | — பின் — ஊறு-உற்றகாலத்து—(காக்கக்கூடாமையால்) — தன்பிழை - தன்னுடைய அத்தவறு(நினைத்து)—இரங்கிவிடும்-இரங்கிவிடுவான். எ-று. ❋ அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பகைவராலே செய்யப்படுவன. துன்பம் - உற்றகாலத்திலே காக்கக் கூடாமையால் இரங்கிவிடுமென்றார்- [இவை மூன்றுபாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்குவரும் துன்பமசொல்லப்பட்டது.] (சு)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். - - - - - சுஃ

இ-ள். (அரசர்க்கு)—இழுக்காமை - மறவாமையான து—யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—என்றும் - எக்காலத்திலும்—வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல்—வாயின் - நேர்படுமாயின்—அது - அதனை—ஒப்பது - ஒக்குநன்மையான து | — இல்.

நே - ஆம், அது — பிறவாமை.

இல்லை. எ-று. ❋ தொழில்செய்வோர் - சுற்றத்தார் - என்கிறத்தம்மவரிடத்தும் சமமாக வேண்டுதலால் - யார்மாட்டுமென்றும், நன்பெருக்கக்காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சமமாக வேண்டுதலால்-என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாகவேண்டுதலால் - வழுக்காமை யென்றும், சொல்லினார்.

அரியவென் றாகாத வில்லிலொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். எ.

இ-ள். அரியவென்று - (இவை) அரியவையென்றுசொல்லப்பட்டு—ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள்!—இல்லை.—பொச்சாவா-மறவாத-—கருவியால் - மனத்தினாலே—போற்றி-எண்ணி—செயின். எ - று. ❁ அநித்தக் காரணமாதலால் - மனத்தைக்கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாண்மையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] காரணம்-காரணம். (எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யார்
இகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ.

இ-ள். புகழ்ந்தவை - (நீதி நூலுடையர்கள் இவை அரசர்க்கு உரியவையென்று) உயர்த்திச்சொல்லப்பட்ட செயல்களை—போற்றி-முடிவுபற்றி— செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்.—செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல்—இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு—எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை!—இல்-இல்லை.(ஆதலால்.) எ-று. ❁ அச்செயல்களாவன-மூவகை ஆற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள். — சாதி தருமமாகிய இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நரகத்துக்கீழ்ம உள்ளதாகலால்-எழுமையுமில்லையென்றார். எழுமை - ஆகுபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்யவேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டானை யுள்ளுக தாந்தம் - *
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. - - கூ.

-- இ-ள். (அரசர்!)—தம்மகிழ்ச்சியின் - தமதுமகிழ்ச்சியினி
டத்து—தாமைந்துறும்போழ்து - தாம்செருக்குறும்பொழு
து—இகழ்ச்சியின் (முற்காலத்திலே அதனால் ஆகிய) மற்றிகி

நே - ஆம்.—பொச்சாவாமை.

லை — கெட்டானை}—உள்ளுக - நினைக்கக்கடவர். எ - று.
மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உ
ண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி - தம்மகிழ்ச்சியி
னென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன் தோன்றுமாகலால்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றும், சொல்லினார்:—
கெட்டானைநினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்
று அதனிடத்தே செருக்குறு மென்பது கருத்து. (கூ)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா - - *
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். - - - - ஐ.

இ-ள். (அரசனுக்கு)—உள்ளியது- (தானீபெற) நினைத்த
பொருளை—எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல் | —எ
ளிது மன்-எளிதாகும்.—மற்றும் - பின்னும்—தான்—உள்ளி
யது - அந்நினைத்தபொருளையே — உள்ளப்பெறின் - நினைக்க
க்கூடுமாகுல். எ - று. அது கூடாதென்னும் ஒழிந்தசொற்
பொருளைக் காட்டலால் - மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. இ

சைவேண்டுவது - சொல்.—அதனையே நினைத்தலாவது - மறதியில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சிசெய்தல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

நடு-ஆம், அதி—செங்கோன்மை.

அஃதாவது-அரசனாலே செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செவ்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்பட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனாலே செய்யத்தக்கதாகலால்இதுபொச்சாவாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் *
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. - - - - க.

இ-ள். (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்தை)— ஓர்ந்து - நாடி—யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—கண் ணோடாது - முகங்கொடாமல்— இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமையைப்பொருந்தி—தேர்ந்து - (அக்குற்றத்துக்குச்சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து — செய்வஃதே - அவ்வனவினதாகச்செய்தலே|—முறை. எ-று. நடுவுநிலை.

நடு-ஆம், அதி—செங்கோன்மை.

ப்நிற்கை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை இறையென்றும், உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு-யாரீமாட்டு மென்றும், சொல்லினர் -இறைமை - இறை. எ-ம், செப்வது - செயவம்ந்து - எ-ம், விகாரப்பட்டன. [இதனுலேசெங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வானேக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் - *
கோனேக்கி வாழுங் குடி. - - - - உ

இ-ள், உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம் | — வானேக்கி-மழையைநோக்கி—வாழும்.—(என்றலும்)—குடி-குடிகளானவை|—மன்னவன் - அரசனது— கோனேக்கி - செங்கோலை நோக்கி—வாழும். எ-று. ❋ வானுலகிய உணவு வானென்றும், கோலாலாகிய ஏமத்தை கோவென்றும், சொல்லினர்.—அவ்வேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அதனுலே பயன் இல்லையென்பதாம். (உ)

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாயியாய் - - *
நின்றது மன்னவன் கோல். - - - - ரு.

இ-ள். மன்னவன்கோல்-அரசன்செங்கோலானது|—அந்தணர் நூற்கும்-அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும்,—அறத்திற்கும் - (அதனுலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும்,—ஆதியாய்-காரணமாகி — நின்றது - நிலைபெற்றது.எ-று. வேதமும், அறமும், அனுஷ்டியாயினும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறொன்றும் இல்லையென்றற்கு - நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன -
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. - - - - ச.

இ-ள்- உலகு-உலகத்தார்|—குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளையும் அணைத்து—கோலோச்சும்-செங்கோலையும் செலுத்தும்—மாநிலமன்னன்-பெருநிலவேந்தனது—அடிதழீ இ - அடியைப்பொருந்தி—நிற்கும்-நிற்பார். எ-று. அணைத்தல் - இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்தவிடத்து வேண்டுமளவுகொடுத்தலும், முதலானவை. இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன்

குறி-ஆம், அது—செங்கோன்மை.

நிலமுழுதும் ஆள்வானுகையால் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவராலால்-அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும்,சொல்லினார். (ச)

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட *
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. - - - ரு.

இ-ள். பெயலும்- பருவமழையும்|—விளையுளும் - (குறை யாத) விளைவும்|—தொக்கு - கூடி—இயல்புளி - (நூல்களா லே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால்—கோலோச்சும் - செங்கோ லைச்செலுத்தும்—மன்னவன்-அரசனது—நாட்ட-நாட்டிலு ள்ளனவாம்.எ-று. ❋ அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத் தொழிற்படும் வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (ரு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் * *
கோலதூஉங் கோடா தெனின். - - - சு.

இ-ள். மன்னவன் - அரசனுக்கு—வென்றிதருவது-(போ ரில்)வெற்றியைத்தருவது|—வேலன்று - (அவனெறியும்) வே ற்படையன்றாகும்.—கோல்- (அவனது) செங்கோலாகும்.— அதூஉம்-அக்கோலும்| — (அப்படிப்பட்டதாவது)—கோ டாதெனின்-(தான்) கோணுதிருக்குமாயின். எ-று. ❋ கோ ல் செம்மையா யிருக்கினவிடத்தே வேல் படன்படுமென்ற ற்கு-வேலன்றுவென்றிதருவது கோலென்றார். (சு)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை * *
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். - - - எ.

இ-ள். இறை - அரசனுனவன்|—வையகமெல்லாம் - பூமி முழுதையும்}—காக்கும் - காப்பாற்றுவான்.—முறை - (அவனது)செங்கோலானது|—அவனை}—காக்கும் - காப்பாற்றுவதாகும்.—முட்டாச்செயின் - முட்டாமற்செலுத்துவானுயின். எ - று. ❋ முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத்தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த சோழனிடத்தும், அயலார் விட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன்கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்தும், காண்க. [இந்நான்குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எண்பதத்தா லேரா முறைசெய்யா மன்னவன் - ❋
நண்பதத்தாற் ருனே கெடும். - - - - அ.
இ-ள். (வழக்கறிவிட்டவரிக்கு) — எண்பதத்தான் - எளி

ஒரு - ஆம், அது—செங்கோன்மை

னை சமயத்தையுடையவனுகி—ஓரா - (அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து — முறைசெய்யா - (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத—மன்னவன்|—தண்பதத்தால் - தாழ்ந்தபதத்திலே நின்று—தானே கெடும். எ - று. ❋ தாழ்ந்தபதம் - பாவமும், பழியும், அடைந்து நிற்கும்நிலை. அல்லவைசெய்தாரிக்கு அறங்கூற்ற மாகலால் பகைவரில்லாதிருந்தாலும் தானே - கெடுமென்றார். [இதனால் முறைசெலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல் - - ❋
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். - - - - கூ.

இ-ள். குடி-குடிகளை—புறங்காத்து - பிறர்வருத்தாமற்கா த்து—ஓம்பி-தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து—குற்றம்-(அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால்— கடிதல்-(அதனைத்தீர் க்கும்படி)தண்டித்தல்|—வேந்தன்றொழில்-அரசனதுதொழி லாம்(ஆதலால்)—வடுவன்று-பழியாகாது.எ-று.துன்பஞ்செ ய்தல்-பொருள்வாங்கல்-கொல்லுதல் - என ஒறுப்பு என்கிறத ண்டம் மூன்றும் அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை. குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னையவிரண்டுமாம். தன்கீழ்வா ழ்வானை ஒறுத்தல் - அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆகூபமாக்கிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவனை அக்குற்றத் தினீக்கிப் பரிசுத்தராக்குதலால்-சாதிதருமமென்றார். (கூ)

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் மைந்கூழ்*
களைகட்டதனெடு நேர். - - - - - ய.

இ-ள். வேந்து-அரசனனவன் — கொடியாரை — கொலை யின்-கொலையினுலே—ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக் காப்பாற்றல்)|—(உழவனனவன்)| —மைங்கூழ் - பயிரை— களைகட்டதனெடுநேர் - களையைக் களைந்து காப்பாற்றலோ டு—நேர்-ஒக்கும். எ-று. கொடியோர் - தீக்கொழுவுவோர் - நஞ்சிடுவோர் - படையிற்கொல்வோர் - கள்வர்-வழியலை ப்போர் - கொள்ளையிடுவார் - பிறனில்லாளை விரும்புவோர் இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொ ல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன் று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார். இவை இரண்டுபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அர

(இரு-ஆம் அதி—செங்கோன்மை.

துன்குத் தீயோரிடத்து மூவகைத் தண்டமும் செய்யவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

இரு-ஆம்.அதி—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது - அம்முறையினது கோணுதற்றன்மையாம். செங்கோன்மைக்கு மாறுகலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கொலமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. - - க.

இ-ள் அல - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற் றொழில — மேற்கொண்டு - (தன்) மேற்கொண்டு — அஃ வை-முறையல்லாதவைகளை — செய்து — ஒழுகும் - நடக்கும் — வேந்து - அரசனுனவன் | — கொல - (பகைமைபற்றிக்) கொ

ல்லுதற்றொழிலை —மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும்—கொடிதே - கொடியவனவான். எ-று. ❁ அவர் செய்வது ஒருநாளைத் துன்பம் இவள் செய்வது எந்நாளும் துன்பமாமென்பது பற்றி அவரினும் - கொடியனென்னார். அலைத்தல் - கொலையினும் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

வேலொடு நின்றானிடுவென்றதுபோலுங் - ❁
கோலொடு நின்றானிரவு. - - - - உ.

இ-ள். கோலொடு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு—நின்றான் - நின்றவரசன் — இரவு - (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது|—வேலொடு—நின்றான - (வழியில்அலைத்துப் பறிக்குமிடத்துத்தனியே) நின்றகளவன் — இடுவென்றதுபோலும்— (வழிப்போக்கனை நோக்கி உன் கைப்பொருளைத்) தாவென்னாவேண்டுதல் போலும். எ-று. ❁ வேலொடுநின்றானென்றதனாலே - பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனாலே - குடியிறையல்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன.— தாராக்கால் - தண்டிப்பேனெனினும் குறிப்பினாலுகலால் இரந்துவாங்குதலும் கொடுங் கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும கொடுங் கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இசை - ஆம், அது—கொடுங்கோன்மை.

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - ❁
னாடொறு நாடு கெடும். - - - - ஊ.

இ-ள். நாடொறும்—நாடி - (தன்னாட்டிலேதான்றும்

மைகளை) ஆராய்ந்து—முறை-முறைமையை—செய்யா- (அ
தற்கு ஒக்கச்) செய்யாத—மன்னவன்|— நாடொறும்—நாடி
கெடும்-நாடிழப்பான். எ-று. ❁ நாடி உறுப்பாகலால் அதன்
கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல்-பயன் அடையாமை.

சூ— சூழ்ந் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் *
சூழாது செய்யு மரசு. - - - - - - சு.

இ-ள். சூழாது-(மேல்வினைவை) எண்ணாமல்—கோல்கோ
டி-முறைதப்ப—செய்யும்— அரசு - அரசனைவன்|—(அச்
செயலால்)—சூழும்-(முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொரு
ளையும்|—குடியும-(பின் அது சம்பாதிக்குமைக்கு ஏதுவாகிய)
குடிகளையும்|—ஒருங்கு-ஒருமிச்ச—இழக்கும் - இழப்பான்.
எ-று. ❁ கோடியென்னும் வினையெச்சம் - கோடவென்னி
னையெச்சப் பொருளில்வந்தது முன் சம்பாதிக்கப்பட்டபொ
ருளை இழத்தற்கு ஏது வருகிறபாட்டாற் சொல்லுகிறார். (சு)

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே - *
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. - - - - ரு.

இ-ள். செல்வத்தை-(அரசன்) செல்வமாகிய(மரத்தை)—தே
ய்க்கும்-குறைக்கும்—படை - வாளாவது|—(அவன்) முறை
செய்யாமையினாலே)—அல்லற்பட்டு- (குடிகள்) துன்பப்பட்
டு—ஆற்றாது- (அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல்—அழுதகண்
ணீரன்றே. எ-று. ❁ அல்லற்படுத்திய பாவத்தினது தேய்த்தல்
அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக்

காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வம் கழிந்
லே தேயுமென்பது கருத்து. (ஏகதேசவுருவகவணி.) (ரு)

மன்னர்க்கு மண் ணுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல் *
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. - - - - சு.

இ-ள். மன்னர்க்கு—மன்னுதல் - (புகழ்களாலே) நிலைபெ
னுதல்;—செங்கோன்மை - செங்கோன்மையினால் (ஆகும்)—
அஃது-அச்செங்கோன்மை;—இன்றேல் - இல்லையாயின்—மன்
னுவா-ஆம், அதி—கொடுங்கோன்மை.

ன்னாகுவ—ஒளி-அப்புகழ்களானவை;—மன்னுவாம் - உண்
டாகாவாம். எ-று. *மன்னுமை-ஒருபோதும் நிலையாமை.
பறிக்கப்பட்டால் புகழ்நிலையாமையால் தாமும் நிலையாவென்
பதாயிற்று.—வெற்றிகொடை முதலாகிய ஏதுக்களால் புகழ்
லேவகைப்படுதலால் மன்னு எனப் பன்மையாற் சொல்லினார். அப்புகழ்களெல்லாம் - செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து
இல்லையாமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] சு

தெ
ளியிலன்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த - *
னளியிலன்மை வாழு முயிர்க்கு. - - - எ.

இ-ள். வேந்தன் - அரசனது — அளியின்மை - அருளில்லாமையானது | — வாழும் - (அவனுட்டிலே) வாழும் — உயிர்க்கு-குடிகளுக்கு — துளி-மழையினது — இன்மை - இல்லாமையானது | — ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழுமுயிர்களுக்கு — எற்று - எவ்வகைத்துன்பந்தருமோ. — அற்றே - அவ்வகைத்துன்பமேதருமே. எ-று. ❋ உயிரென்றது-குடிகளை. முன்வாழுக்கி வாழுமென்றதனை - எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி. (எ)

இன்மையி னின்ன துடைமை முறைசெய்யா · ❋
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். - - - அ.

இ-ள். முறைசெய்யா - முறையைச்செய்யாத — மன்னவன் - அரசனது — கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ் — படின் - வாழின் — (யாவர்க்குந்) — உடைமை - (பொரு) ளுடைமையானது | — இன்மையின் - இல்லாமையினும் — இன்னாது - அதிகதுக்கத்தைச்செய்வதாகும். எ - று. ❋ தனக்குரியபொருளோடு அமைவது மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிகுத்து முதலானவை பொருளுடையார்க்கேயாதலால் அவ்வுடைமை இல்லாமையினும் இன்னாதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும். அவனுட்டு வாழ்வார்க்குவரும்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி ❋
யொல்லாது வானம் பெயல். - - - - கூ.

இ-ள். மன்னவன் — முறைகோடி - முறைதப்ப — செய்யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின் — (அவனது நாட்டிலே) — உறை - பருவமழையானது — கோடி - இல்லாமற்போ

ஏ—வானம்-மேகம்மானது|—பெயல்-பொழிதல்கி}—ஒல்லாது-பொருந்தாது. எ-று. ❋ பருவமழையில்லாமைக்கு ஏது வருகின்றபாட்டாற் சொல்லுகிறார். கோடி எனவந்த இரண்டு சொற்களும் கோட என்னுஞ் சொற்பொருளில் வந்தன. (கூ)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் *
காவலன் காவா னெனின். - - - - ம.

இ-ள். காவலன்-காப்பாற்றத்கு உரிய அரசன் | — காவா னெனின் (உயிர்களைக்)காப்பாற்றாதுயின்— (அவனது நாட்டிலே)—ஆ-பசுக்களும்|—பயன்குன்றும்-பாலிகருங்கும்.—அறுதொழிலோர்-அந்தணரும் | — தூல் - நூல்களை}—மறப்பர். எ-று. ❋ ஆபயன்-ஆவினின்றுங் கொள்ளப்படும் பயன்-அறுதொழிலாவன-வேதமோதல்-ஓதுவித்தல்-யாகஞ் செய்தல்-செய்வித்தல்-ஈதல்-ஏற்றல்-என்பவை.—பால்கு றைதலாலும், நூலைமறத்தலாலும், தேவர்க்கு யாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவனுட்டில் உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

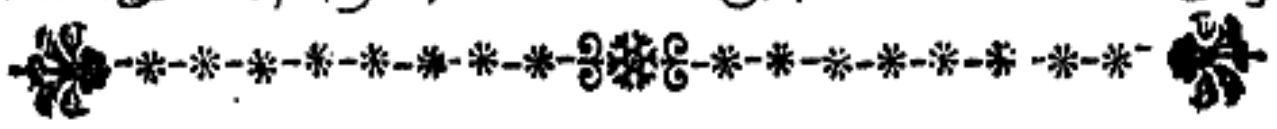

நிகழ்ச்சி.அதி—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது-குடிகள் அஞ்சுவதும்,பருதி என்றுசொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும்,

தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் - கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால்

இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நாடித் தகவுச்செல்லா வண்ணத்தா *
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. - - - க.

இ-ள். (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) —தக்காங்கு - நடுவாய்நின்று — நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து — தகவுச்செல்லாவண்ணத்தால் - (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலேசெல்லாமற்பொருட்டு — ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்ப — ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே | — வேந்து - அரசனுவான். எ - று. இதனுலே தகுந்த தண்டம் நாடாமையும், வேறொருகாரணம்பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல்பெற்றும். (க)

இ எ - ஆம், அது — வெருவந்தசெய்யாமை. ஈரைந்

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க *
நீங்காமை வேண்டு பவர். - - - - - உ.

இ-ள். ஆக்கம் - செல்வமானது — நெடிது - நெடுங்காலம் — நீங்காமை - நீங்காமையை — வேண்டுபவர் - விரும்புவோர் | — கடிதோச்சி - (அந்தருந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்குமிடத்

து) அளவுகடந்தச் செய்பவரிடமேபோலே தொடங்கி—மெல்லவெ
நிக-(செய்யும்மேடாது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர். எ-று.
❋ கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அஞ்சுதற்பொரு
ட்டும், மெல்லவெறிதல்-யாவரும் அஞ்சாமைப்பொருட்டும்,
ஆம்,—தொடங்கினவளவுக்குக் குறைதல்பற்றி - தருந்த தண்
டஞ்செய்தலே மெல்லவென்றார். ஓச்சுதல்-எறிதல் - இரண்டும்
உவமை பற்றிவந்தன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குடிகள்
அஞ்சுவனசெய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலனாயின் ❋
தெருவந்த மொல்லைக் கெடும். - - - ரு.

இ-ள். அரசன்—வெருவந்த - (குடிகளால்) அஞ்சப்பட்ட
செயல்களை—செய்து — ஒழுகும் - நடக்கும் — வெங்கோல
னாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால்—ஒருவந்தம் - நிச்சயமாக
வே—ஒல்லை - கடிதில்—கெடும்-(அவன்) கெடுவான். எ-று.❋
அச்செயல்களும் - கேடும்-பின்னே சொல்லப்படும். (ரு)

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த ❋
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். - - - - ச.

இ-ள். இறை-(நம்) மரசனனவன்—கடியனென்று-யொ
ல்லாதவனென்று— உரைக்கும் - (குடிகளாலே சொல்லப்படு
கிற)— இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய—
வேந்தன்—உறைகுறுகி - ஆயுளுங்குறைந்து — ஒல்லைக்கெடு
ம்-(செல்வமும்) கடிதினிழப்பான். எ-று. ❋ ஆயுள் குறைந்த
லாவது - அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் *
பேணப் கண் டன்ன துடைத்து. - - - நி.

இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டுவோர்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும்,—இன்னுமுகத்தான் - (கண்டால்) நிச

ஊசிச நிச - ஆம், அது—வெறுவந்தசெய்யாமை.

இனிமையில்லாத முகத்தையும்,உடையவனது — பெருஞ்செல்வம்| —பேப்- பேயால்—கண்டதன்னது - காணப்பட்டது போல்வதொருகுற்றத்தை — உடைத்து - உடையதாகும்.எ-று. * எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவைசெய்வானை ஒருவரும் சேராமையால் அவன் செல்வம் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்றார்,—காணுதல்-தன்வசமாக்கல். (நி)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயி னெடுஞ்செல்வ - *
நீடின்றி யாங்கே கெடும். - - - - - நி.

இ-ள். (அரசன்)—கடுஞ்சொல்லன் - கடியசொல்லையுடையவனும்,—கண்ணிலன்-கண்ணோட்டமில்லாதவனும்,— ஆயின்-ஆனால் — நெடுஞ்செல்வம்- (அவனது) பெரிய செல்வமான| — நீடின்றி நீடுதலில்லாமல்—ஆங்கே - அப்பொழுதே— கெடுமென்-று. * வேட்டு ஈகடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ்சூது

பொருள், சீட்டங்கள்காமமோடேழு. எனப்பட்டவிதனங்களுள் கடுஞ்சொல்லியும், மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ்செய்தலில் அடங்கிறார். இவைசெய்த பொழுதே கெடுந் சிறுமையதல்லதாயினு டென்றறகு - நெடுஞ்செல்வடென்றார் (சு)

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - *
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். - - - - - எ.

இ-ள். கடுமொழியும் - கழியசொல்லும் | —கையிகந்ததண்டமும - (குற்றத்தின்) மிகுந்ததண்டமும | —வேந்தன் — அடும்-(பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற—முரண் - மர்றுபாடாகிய (இரும்பை) —தேய்க்கும்—அரம் - அரக்ளாம். எ-று. ❋ கழிய சொல்லாற்சினையும், அதிகதண்டத்திலுமேல் சேதமும, கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கிவருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார். (எதிர்நிரவுநவகம்) [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சமயமில்லாமையின்னுமுகமுடைமை - கண்ணோட்டமில்லாமை கடுஞ்சொற்சொல்லல் - அதிகதண்டம் - இவைகள்குடிகள் அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லுமுரணும் செல்வமும் இழச்குமென்பதும, சொல்லப்பட்டன.]

இனத்தாற்றி பென்னுதை வேந்தன் இனத்தாற்றிச் *
சீறிற் சிறுகுந் திரு. - - - - - - அ.

இ-ள், (காரியவெண்ணத்தை) — இனத்தாற்றி - மந்திரிக
ளை-ஆம், அதி—வெருவந்தசெய்யாமை ஊயிரு

னிடத்தேவைத்து—என்றுதை - (அவனோடுதானும்) எண்ணிச் செய்யாத — வேந்தன் — (தன் காரியத்தப்பியவிடத்து) — சினத்தாற்றி - (தன்னைச்) கோபத்திலேசெலுத்தி — சீற்ற - (அவனைச்) கோபிப்பானுயின்—திரு - (அவனது) செல்வமானது | —சிறுகும் - (நாடோறும்) சுருங்கும்.எ - று- ❋இராச்சிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துதல லொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர் மேல் எற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவராதலால் அத்தவறு நீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிதுசெலுத்தும்விதமும், இன்னமென்பதுநோக்கித் - திரு சிறுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதி அஞ்சும் தொழிலும், அது செய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன் ❋
வெருவந்து வெய்து கெடும். - - - கூ.

இ-ள். சிறைசெய்யா-(மூன்னேதனக்கொருகாப்பிடமாக) அரண்செய்துகொள்ளாத—வேந்தன் | — செருவந்தபோழ்தில்-போர்வந்தகாலத்திலே— வெருவந்து - (காப்பு இல்லாமையால்) அஞ்சி—வெய்து - விரைவிலே—கெடும் - கெடுவான். எ-று. ❋ பகையை அஞ்சிச் சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியரணித் தானும் அஞ்சிப் பகைவசத்தனவ னென்பதாம். [இதனுல்தானும் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதுமசொல்லப்பட்டன.] ஏமம்-காப்பு-ஒருபொருட்சொற்கள். (கூ)

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல - - - *
தில்லை நிலக்குப் பொறை. - - - - - ஐ.

இ-ள். கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன் —கல்லார்- (நீதிநூலாதிகளைக்) கல்லாதவனை} —பிணிக்கும்- (தனக்குப்ப குதியாகக்) கூட்டா நிற்பான்.—அதுவல்லது - அக்கூட்டமல் லாமல்—நிலக்கு - பூமிக்கு—பொறை - (அதிகமான) பாரம் —இல்லை - (வேறே) இல்லை.எ-று. ❋ கடுங்கோல்.இங்கே அதிக தண்டம்செய்வானுக்குஆயிற்று. அவன் அதுசெய்தற்கு உட ன்படுவாரை யல்லது கூட்டாமையால் - கல்லார்ப்பிணிக்கு மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாகலால்நில த்துக்குப் பாரம் அதுவல்ல தில்லையென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அஞ்சுவனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

ஓ*********-ஓ*❋*ஔ-*********ஔ
ஓ*********-ஓ*❋*ஔ-*********ஔ

ஊயிசு ருஅ-ஆம், அதி—கண்ணோட்டம்.

-அஃதாவது-தன்னெடு பழகினவராக்கண்டா
ல் சொல்லப்பட்டதனை மறுக்கமாட்டாமை.
ரடமேல் கண் ஓடியவிடத்து நிகழ்வதாகவு
யாயிற்று. இது தாகூணியமென்றும் மூ
ூலமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. முன்னதி
சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதில் விரித்து
ச்சொல்லுதலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்ணேட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - *
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. - - - - க.

இ-ள். கண்ணேட்டமென்னும் - கண்ணேட்டமென்றுசொல்லப்படுகிற--கழிபெருங்காரிகை - மிகவுமபெரிய அழகானது--உண்மையால்- (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால்--இவ்வுலகு|--உண்டி-உண்டாகின்றது. எ-று. * கண்ணேட்டமில்லாமை - வெருவந்த செய்தலென்கிற அஞ்சுவனசெய்தலாகலால் அவர் நாட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம் போற்காப்பிடம்பெறுமைபற்றி இவ்வுலகு உண்டென்றார். க.

கண்ணேட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா - - *
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. - - - - உ.

இ-ள். உலகியல் - உலகநடையானது | -- கண்ணேட்டத்தது - கண்ணேட்டத்தினிடத்தே--உள்ளது - நிகழ்வதாகும்.--(ஆதலால்) -- அஃதிலார் - அக்கண்ணேட்டமில்லாதவர்--உண்மை-உளராதல்|--நிலக்கு-பூமிக்கு--பொறை - பாரமாவதற்கே [வேறொன்றுக்குஅன்று.] எ-று. *உலகநடையாவது-உபகாரஞ்செய்தல் - காப்பாற்றல் - பிழைபொறுத்தல்-இவை முதலானவை.-- அவை உண்டாகாமையால் கண்ணேட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதொன்பது பற்றி நிலத்துக்குப் பொறையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணேட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கிசைபின்றேற் கண்ணென்னுங்*
கண்ணேரட்ட மில்லாத கண். - - - - ரு.

இ-ள். பண்-இசையானது | — பாடற்கு - பாடற்செழுமி

நிகழ்-ஆம், அதி—கண்ணேரட்டம்.

லோடு — இசைபின்றேல் - பொருத்தமில்லையாயின் — என்னும்-என்னபயனுடைத்தாகும்.—(அதுபோல்) — கண் - கண்ணனது | — கண்ணேரட்டமில்லாதகண் - கண்ணேரட்டமில்லாத விடத்து—என்னும் என்னபயனுடைத்தாகும். எ-று. ❋ எப்படி பாடற்செழுமிலோடு பொருந்தாதவிடத்து இசையிலே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணேரட்டத்தோடு பொருந்தாதவிடத்துக் கண்ணினாலே பயனில்லையென்பதாம். (ரு)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவிறைத் - *
கண்ணேரட்ட மில்லாத கண். - - - - ச.

இ-ள். அளவிறல் — கண்ணேரட்டமில்லாத—கண் - கண்களானவை—முகத்து - முகத்தினிடத்து — உள போல் - உள்ளவைபோல் (கண்டோர்க்குந் தோன்றுதலேயல்லாமல்) — எவன் - (வேறே)என்னபயனை — செய்யும். எ - று. ❋ தோன்றுதலேயல்லாமலென்றுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன.— அதிகமான கண்ணேரட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவிறலென்றார். அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாதென்பது கருத்து. (ச

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணேரட்ட மம்மின்றேற் - *
புண்ணென்றுணரப் படும். - - - - ரு.

இ-ள். கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு — அணிகலம்-அணியும் அணியாவது | — கண்ணோட்டம்.—அஃதின்றேல்-அவ்வணியில்லையாயின்—(அக்கண்) — புண்ணெனின்று—உணரப்படும்- (அறிவுடையவரால்|) அறியப்படும். எ-று. கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமையால் - கண்ணிற் குளிகலமென்றும், கண்ணுட்தோன்றிலுவும் நோய்களாலும் - நீர் பற்றலாலும் - துயர்விளைத்தலிலேநோக்கி - புண்ணென்றுணரப்படுமென்றும், சொல்லிலர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (இ)

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனேயர் கண்ணோ - - *
டியைந்தகண் ணோட்டா தவர். - - - - கூ.

இ-ள். கண்ணோடு-(ஒடுதற்கு உரிய) கண்ணோடு — இயைந்து-பொருந்தியிருத்தம்— கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோடுதலில்லாதவர் | — (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருக்கினும்) — மண்ணோடு—இயைந்த-பொருந்திநின்ற —மரத்தனையர் - மரத்தி

னை யொப்பர். எ-று. கண்ணினது - தொழிலாகிய ஓடுதல் கண்ணையுடையவன்மேல் நின்றது.—மரம் - கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோட்டமையால் உபமானமாயிற்று. (கூ)

கண்ணோட்ட மிலரவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையரார் *
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். - - எ.

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர் - கண்ணோட்டமில்லாதவர் | — கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர். — கண்ணுடையார் | — கண்ணோட்டமின்மையும் - கண்ணோட்டமில்லாதவராதலும் — இல் - இல்லே. எ-று. ❋ நெருப்பு எங்கே இல்லேயோ அங்கே புகையும் இல்லே-புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கும் - என்பதுபோல் - கண்ணோட்டம்எவரிடத்து இல்லேயோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லே - கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கும் என அனுமானப்பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதாரிழிவுசொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ.

இ-ள். (இவ்வுலகு|) —கருமம் - (மூறைசெய்தலாகிய தமது)தொழில் — சிதையாமல் - அழியாமல் - —கண்ணோட வல்லார்க்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்ய வல்ல அரசர்க்கு — உரிமை - உரியதாந் தன்மையை — உடைத்து - உடையதாகும். எ-று. ❋ தம்மோடு பழகினவர் பிறருக்கு இடுக்கண்செய்தவிடத்து அவரைக் கண்ணோட்டத்தினுல் தண்டிக்காதவர்க்கு மூறைகெடுதல் மூன்னே ஓர்ந்து கண்ணோடா தென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்டமூறை இலக்கணத்தாலும் பெற்றும் — மூறைகெடவருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமையும், அது வராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகுதல் அருமையாகலால் - கண்ணோட வல்லார்க்கென்றும், அச்சுபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலும் வசப்படுதலால் - உரிமையுடைத்தென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் கண்ணோட்டஞ் செய்யுமுவிதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பிலரீ கண்ணுங்கண் ணேடிப் *
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. - - - - கூ.

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பிலரீ கண்ணும் - (தம்மை) ஒறு

தெ-ஆம், அது — மலை முலைட்டம.

க்கு மியல்புடையவரிடத்தும் — கண்ணேடி - கண்ணேட்டமு டையவராகி — பொறுத்தாற்றும்பண்பே - (அக்குற்றத்தை ப்)பொறுக்குமியல்பே| — தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு. எ - று. ❋ பண்பிலரென்றதனால் - அவர்பழக்கம் பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும் - பொறுத்தாற்றும் ஒருசொல். (கூ)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - *
நாகரிகம் வேண்டு பவர். - - - - ய.

இ-ள். நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க — நாகரிக மும் - கண்ணேட்டத்தை — வேண்டுபவர் | — நஞ்சு - நஞ்சை — பெயக்கண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும் — உண்டு - (கண்ம றுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு — அமைவர் - (பின் னும் அவரோடு) பொருந்துவார். எ - று. ❋ [இவ்விரண்டு பா ட்டாலும் அவனைத் தண்டிக்காமல் கண்ணேட்டஞ் செயவே ண்டுவது பிறருக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று தமக்குக் குற்றம் செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அஃதாவது - பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன் றுதிறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றனை ஆ ளுதலாம். முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அர சனுக்குத் தன்னாடு காக்கும்போதும் பிறர்நாடு பிடிக்கு ம்போதும் வேண்டுமனவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கி னாதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வே ண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முனைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் -
தெற்றென்க மன்னவன் கண். - - - -

இ - ள். மன்னவன் — ஒற்றும் - ஒற்றனும் — உளைசான்ற புகழ்நிறைந்த — நூலும் - (நீதி) நூலுமாகிய — இவையிரண் டும் — கண் - (தன்னிரு) கண்களுமாக — தெற்றென்க - தெளிய க்கடவன். எ - று. ஒற்றனனவன் - தன்கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமெல்லாம் போய்க் கண்டு அங்கே நடந்தவையெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலானது - அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன் னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாஞ் சொல்லி அறி

வித்தலாலும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனென் பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் *
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். - - - - உ.

இ-ள். எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும் — நிகழ்பவையெல்லாம் - நடப்பவைகளையெல்லாம் — நாடோறும் — வல்லறிதல்-(ஒற்றனுலே) விளாந்தறிதல் | — வேந்தன்றொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழில். எ - று. * எல்லார்க்குமென்றது - பகைவர் - அயலோர் - நட்பினர் - என்னு மூவகையாரையும் — நிகழ்பவையெல்லாமென்றது - நல்லவையும் தீயவையும் ஆகிய சொற்களையும், செயல்களையும், — அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்யவேண்டுதலால் - வல்லறிதலென்றார். — அவ்விருதொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார். — ஒற்று அதிகாரத்தாலிவந்தது. [இதனால் ஒற்றிலுலாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் -*
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். - - - - ஊ.

இ-ள். ஒற்றினுல் - ஒற்றனைக்கொண்டு — ஒற்றி - (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தனைகளை) அறிந்துவரச்செய்து — பொருள்-(அவைகளால் அடையும்) பயனை — தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத — மன்னவன் | — கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடைய

க்கிடந்தது — இல் - (வேறொருவழி) இல்லை. எ-று. ❋ அந்நிகழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியராதல் ஒற்றுணலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினுலே நீங்காமையால்-கொற்றங்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனுல் அத்தொழில் செய்யாதவிடத்து வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங் ❋
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. - - - - சு.

இ-ள். தம் - தம்முடைய — வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்பவர் — சுற்றம் - சுற்றத்தார் — வேண்டாதார் - பகைவர் — என்று - என்றுசொல்லப்பட்ட — அனைவரையும் — ஆராய்வது.

இது - ஆம், அது — ஒற்றுடல் உளவாக

(சொல்லாலும்செயலாலும்) ஆராய்பவனே! — ஒற்று - ஒற்றனுவான். எ - று. ❋ அரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செயப்படுமவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செயப்படுமவையும், பகைவராலே தன் சோர்வுபார்த்தலும் மேலே தோறப்படுதலும் முன்னிட்டுச் செயப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்யவேண்டுதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டுமென்றற்கு-அனைவரையு மாராய்வதொற்றென்றார். (சு)

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - - ❋
முகா அமை வல்லதே யொற்று. - - - - ஞ.

இ-ள். (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றாலே)—கடா-சந்தேகிக்கப்படாத —— உருவொடு - வடிவோடு(பொருந்தி) —— (அவர்சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்) —கண்ணஞ்சாது- (கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்று—யாண்டுமை - நாலுபாயங்களாலும் செய்தாலுமை—உகாமை - (மனதிலுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க—வல்லதே-வல்லவனே!—ஒற்று-ஒற்றாலுவான். எ - று. ❊ சந்தேகிக்கப்படாதவடிவு-பார்ப்பார் வணிகர் முதலானவர்வடிவு.(ரு)

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந் - - *
தென்செயினுஞ் சோர்விலை தொற்று. - - சு.

இ-ள். துறந்தார் - முழுதுந்துறந்தோரும் —— படிவத்தர்-விரதவொழுக்கத்தோருமை—ஆகி — இறந்து - (போகக்கூடாதவிடங்களிலெல்லாம்) போய்—ஆராய்ந்து —(ஆராயவேண்டியவைகளெல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து—எஃகெயினும் - (அவ்வியூகத்தோர் சந்தேகித்துப் பிடித்து) என்னதுண்பரு செய்து கேட்டாலும்—சோர்விலது - தனனேவெளிப்படுத்தாதவனே!—ஒற்று - ஒற்றனுவான். எ-று. ❊ விரதவொழுகுகம் - தீர்த்தயாத்திரைமுதலானவை. — செயினுமென்பது - அறவோனென்று செய்யாதொன்பதை விளக்கிநின்றது.— முன்னே தான்வகை உபாயமுஞ்சொல்லி இங்கேயும் கண்டதைப்பிரித்துச் சொல்லியது - அதன்பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்புநோக்கி. (சு)

மறைந்தவை கேட்கவற் றுணி யறிந்தவை - - *
யையப்பா டில்லதே யொற்று. - - - - எ.

இ-ள். மறைந்தவை - (எவரது செயல்களை அறியச்செல்
கை

உளவிலை கை-ஞ்ம் அறி—ஏற்றுடன்.

(முறை அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை —கேட்கவற்றுகி-
(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனுகி — அறிந்த
வை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே — ஐயப்பா
டில்லதை-(பின்)சந்தேகப்படுதலில்லாதவனை | — ஏற்று-ஏற்
றவனுவான். எ-று. ❋ அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொ
ல்லுவாரை அறிந்து அவர்சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவ
ர் சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லியாவது செய
லையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்படந்தபின்னுலே கே
ட்கும்போதும் அன்னியர்போலே நின்று கேட்க வேண்டின
லால் - கேட்கவற்றுகியென்றும், கேட்டு அறியப்பட்டவைக
ளைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னுல் அரசனுல் அ
வைகளுக்கு ஏற்ற காரியம் செய்யக் கூடாமையால் ஐயப்பா
டில்லதையென்றும் சொல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலு
ம் ஏற்றவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஏற்றுற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ - *
மொற்றிலை லொற்றிக் கொளல். - - - அ.

இ - ள். ஒற்று - ஒற்றனுமே — ஒற்றி - மறைவாயறிந் தவந்து — தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட — பொருளையும் - காரிய த்தையும் — மற்றுமோர் ஒற்றினால் - பின்னரும் ஒற்றனை யு ம — ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து — கொளல் - (ஒப்புமைகண் (டு) கொள்ளக்கடவன். எ - று. ❋ அவனோடுகலந்து நின்றுமா றுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமாகையால் அரசனுக்கு ஒருவன் சொல்லியே நம்பலாகா தென்பதாம். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்கவுடன் மூவர் - - ❋
சொற் றொக்க தேறப் படும். - - - - கூ.

இ-ள். (ஒற்றனை ஆரு யிடத்து) — ஒற்று - ஒற்றன் — ஒற்று - மற்றோரொற்றனை — உணராமை - அறியாதிருக்கும்ப டி — ஆள்க - ஆளக்கடவர். — (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களு ள்) — உடனீமூவர் - (ஒருபொருண்மேலே வேறுவேறுவிடப் பட்ட) மூவருடைய — சொல்-சொற்களும் — தொக்க - (பயனு ல்) ஒத்திருக்குமாயின் — தேறப்படும் - (அப்பொருள் மெய் யென்று) தெளியப்படும். எ - று. ❋ ஆயினென்பது வருவிக் கப்பட்டது. ஒருவனே ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்து கொண்டு ஒப்பச் சொல்வாராகையால் - உணராமை ஆள்கவெ

ன்றும், மூவர்க்கும் நெஞ்சு ஒருதன்மைப்படுதலும், பட்டால் நீடித் திருந்தலும், கூடாமையால் தேறப்படு மென்றும், சொல்லினர். — இதலுமேல மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போனால் பின்னும் ஆராய்க வென்பதும் பெறப்பட்டது. (கூ)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் *
புறப்படுத்தா னுகு மறை. - - - - - ய.

இ-ள். ஒற்றின்கண்- (மறைந்தவைகளை அறிந்துசொல்லிய) ஒற்றனிடத்து—சிறப்பு சிறப்பை—அறிய - (பிறர்) அறிய— செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் — செய்யின் — மறை- (நன்னுள்ளே) அடக்கப்படுமவைகளை — புறப்படுத்தானுகும்-(தானே) வெளியில் இட்டவனுவான். எ-று. மறையாவது - அவன் ஒற்றனுனதும், அவன்சொல்லியதும், ஆம். சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாவென்றும், இது பெறுதற்குக்காரணம் யாதென்றும், வினவுவாரும் சொல்வாரும் அயலாராகலால் புறப்படுத்தானுகுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒற்றனை ஆளுமவிதமும், அவராலே நடந்தவை அறியுமவிதமும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யுமவிதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

சுய - ஆம், அறி — உளக்கருமைடைமை.
அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தலிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். ஒற்றரால் நடந்தவை அறிந்து

அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய னெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா - - *
ருடைய துடையரோ மற்று. - - - - - க

இ-ள். உடையனெனப்படுவது -(ஒருவனை) உடையவனென்று சொல்லுதற்குச்சிறந்தது| —ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம். —அஃதில்லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர்| — மற்றுடையது -வேறுடையதுதானும் — உடையரோ - உடையராவரோ.

[ஆகார்.] எ-று. ❁ வேறுடையதென்றது - முன் அடைத்து நின்றபொருளை, உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. காப்பாற்றவலிமையில்லாமையால் அதையும் இழப்பனென்பதாம். (க)

சுய-ஆம், அதி—ஊக்கமுடைமை.

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். - - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சியுடைமையே| —உடைமை - (நிலைபெற்ற) வுடைமையாம்.— பொருளுடைமை| —நில்லாது - நிலைபெறாமல்— நீங்கிவிடும்.

எ-று. ❁ மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயிருக்கையால் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன. சொல்லவே அது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க - - - *
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் - - - ரு.

இ-ள். ஒருவந்தம்-நீங்கலுபெற்றதாகிய — ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை—கைத்து - கைப்பொருளாக — உடையார்|—(இழந்தாராயினும்)—ஆக்கம்- கைப்பொருளை—இழந்தேமென்று—அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார். எ - று. ❋ மனஞ்சுழலாமைக்கு ஏதுவருகின்றபாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (ரு)

ஆக்க மதர்விழைச் செல்லு மசைவிலா - - *
ஊக்க முடையா னுழை. - - - - - - சு.

இ-ள். அசைவிலா - அசைவில்லாத — ஊக்கமுடையானுழை-ம்னவெழுச்சி யுடையவனிடத்தே—ஆக்கம் - பொருளானது|—அதர்விழைப்-வழிகேட்டுக்கொண்டு— செல்லும். எ-று. ❋ அசைவின்மை - இடுக்கண் முதலாகியவைகளால் தளராமை. வழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்றுசேருமென்றற்கு - அதர்விழைச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அடைந்துநின்ற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம் - *
முள்ளத் தனைய துயர்வு. - - - - ரு.

இ-ள். மலர் - நீர்ப்பூத்தாள்களது — நீட்டம் - நீட்சியானவை|—வெள்ளத்தனைய - நின்றநீரளவினவாம். — (அதுபோ

வ்)—உயர்வு - மனிதருயர்ச்சியானது | — உள்ளத்தினையது - (அவர்) மனவெழுச்சியளவினதாம்.எ-று. ❋ மலர் அதன்ருளு

க்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர்மிகுந்தமட்டும் மலர்கள் நீளு மென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தினையவென்ருர். இவ்வுபமான வினையால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மனிதர் உயர்வொன்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு பொருள் படைகளால் மிகுதல்.(நு)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது - - *
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. - - சு

இ-ள். (அரசரானவர்|) — உள்ளுவதெல்லாம்-நினைப்ப தெல்லாம்—உயர்வு - (தமது) உடர்ச்சியையே — உள்ளல்-நி னைக்கக்கடவர்.—அது - அவ்வுயர்ச்சியானது — தள்ளினும்- (ஊழ்வகையினுலே) கூடாமற் போயினும் — (அந்நினைப் பு|) — தள்ளாமைநீர்த்து - தள்ளாமைக் குணமுடையதாம். எ-று. ❋ மற்று - அ.சை. தள்ளினுமென்றதனல் தள்ளாமை மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும முயற்சியிலே அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமை யால் தள்ளாத இயற்கை யுடைத்தென்பதாம. முன்னே உள் ளத்தினையதுயர்வென்றதனை உறுதி செப்தபடி. (சு)

சிறைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற் - *
பட்டுப்பா டென்றுங் களிறு. - - - - - எ.

இ-ள். களிறு|—புதைபம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே —பட்டு-(புண்) பட்டவிடத்து — பாடேன்றும்-(தளராமல்தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும். — (அதுபோல்) — உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர்| — சிதைவிடதது - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து — ஒல்கார்-தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார். எ-று. ❋ பட்டு-பட்டாலென்பதன் பொருளிலே வந்தது. — ஒல்காமை-களிற்றுக்கும், பாடேன்றல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன. நினைக்கபபட்ட வுயர்ச்சியானது கூடாமற் போயினும் தவறுமல் அதனை முடிப்பதொன்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து - - - *
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. - - - அ.

இ - ள். உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர்— உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள் — வள்ளியமென்னும - வண்மை இன

உரைசு — அம்-ஆம், அதி—ஊக்கமுடைமை.

னையுடையமென்று (தம்மைமதிக்கும்)—செருக்கு மதப்பை—எய்தார் - பெரூர். எ - று. ❋ ஊக்கமில்லாதவர்க்கு-முயற்சி-பொருள் - கொடை - செருகுகு - இவைமுறையே - இல்லாமற்போதலால் - செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வெற்றிகளால் ஆகிய வின்பம தமக்கல்லது பிறர்க்குக்காணப்படாமையால் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. அ

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை - - ❋
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். - - - - - கூ.

இ - ள். யானை—பரியது - (எல்லாவிலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது — (அதுவல்லாமலும்) — கூர்மைகோட்டது - கூர்மையான கொம்புகளையுமுடையது — ஆயினும்—புலி—தாக்குறின - (தன்னை) எதிர்ப்படின் — வெரூஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும. எ - று. ❋ பேருடம்பால் வலிமிகுதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. [புலியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும வெல்லுதற்குச சிறநத ஆயுதமும் உடையதாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் அதனையுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாகியம், பகைவனைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவதில்லது தோன்றுதலால்- பிறிதுமொழிதல்.

ஊரமொருவற் குள்ள வெற்றுசுக யஃதில்லார் ❋
மரமக்க ளாதலே வேறு. - - - - - ய.

இ-ள். ஒருவற்கு—உரம் - திடமான அறிவாவது | — உள் ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்.—அஃது - அங் ஙனே—இல்லாரீ - இல்லாதவர்|—மரம் - [மனிதராகார்] மரங்க ளாவார்.—வேறு - (சாதி மரங்களோடு இமமரங்களிடத்து) வேற்றுமை|—மக்களாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே. [வே றில்லை.] எ-று. மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லறிவும மகாரிய முயற்சியும் இல்லாமைபற்றி மரமென்றும, மரத்தில் உண்டாம பயன் இல்லாமைபற்றி மக்களாதலே வேறென் றும், சொல்லினர்.—மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலானவையு ம், ஆலயம் வீடு தேர் மரக்கலம இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும், ஆகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊகக மில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (4)

கூக - ஆம், அது — மடியின்மை உஉன

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லாமையாம். ஊக்க முடையகார்க்கு ஒ சோவிடந்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலிலக்குமி ந்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு - *
மாசூர மாய்ந்து கெடும். - - - - க.

இ-ள். குடியென்னுங் குன்றுவிளக்கம்-(தான்பிறந்த) குடியாகிய மழுங்கா விளக்கானது|—மடியென்னுமாசு - (ஒருவனது)சோம்பலாகிய இருளானது—ஊர-நெருக்க—மாய்த்துகெடும்-மழுங்கிக்கெடும். எ-று. ❋ உலகநடையுள்ளவைக்கும் இடையறாது தன்னுட் பிறந்தவனைவிளக்குதலால்-குடியைக் குன்று விளக்கமென்றும், தமோகுணத்திலேல வருதலால் சோமபலி இருளென்றும், அது மற்றையிருள்போலாகாமல் அவ்விளக்கைத் தான் நெருக்கி மாய்க்கும் வலியுடைமையால்-மாசுரமாய்த்துகெடுமென்றும், சொல்லினர்.

—கெடுதல் .. பெயரும் வழங்காமற்போகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் - - ❋
குடியாக வேண்டு பவர். - - - - உ.

இ-ள். குடியை-(தாம்பிறந்த)குடியை—குடியாக-(மேன்மேலுயருமா)நற்குடியாக—வேண்டுபவர்|—மடியை-சோம்பலை—மடியா-சோம்பலாகவே (நினைத்து) —ஒழுகல்-(முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர். எ-று. ❋ நெருப்பைக் காட்டிலுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே நினைக்கவேண்டும் என்பதுபோல் மடியைக் காட்டிலுங் கொடியது வேறில்லாமை பற்றிப் பின்னும் அப்பெயராலேயே சொல்லினர்.சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைத்து முயற்சி செய்துநடந்தால்தாம் உயர்தலாலே குடி உயருமென்றற்கு - குடியைக் குடியாகவேண்டுபவனென்றார். அப்படி நடவாமற் போனால் குடி அழியுமென்பதுகருத்து. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த - ❋
குடிமடியுநீ தன்னினு முந்து. - - ரு.

சுக-ஆம், அறி—மடியின்மை.

கொண்டி. (தன்னுள்ளே) கொண்டி—ஒழுகும் - நடக்கும்—பேதை-அறிவில்லாதவன்—பிறந்த—குடி - குடியான தும்|—தன்னினும்-அவனினும்—முந்து-முற்பட—மடியும்-அழியும். எ-று. ❋ அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்தலாலே பேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படுவதாலால்-குடிதன்னினுமுந்து மடியுமென்றும், சொல்லிலுர்.—ஆக்கத்திலே பிற்படினும் அழிவிலே முற்படுமென்பதாம். ஈ

குடிமடிந்து குற்றம் பெருக மடிமடிந்து - ❋
மாண்ட வுளுற்றி லவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள். மடி-சோம்பலிலே—மடிந்து - வீழ்தலால் — மாண்டவுளுற்றிலவர்க்கு - திருத்தமாகியமுயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு—குடி - குடியும்—மடிந்து—குற்றம் - குற்றங்களும்|—பெருகும் - பல்கும். எ-று. ❋ குற்றங்கள் - பின்வருங்குறளிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்கு பாட்டாலும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லைம்குங் - - ❋
கெடுநீசார் காமக் கலன். - - ஞ.

இ-ள். மடி - சோம்பலும் — நெடுநீர் - (விரைவிற்செய்த

ற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச்செய்யுங்குணமும்— மறவி - மற
தியும்—துயில் - துயிலும் ஆகிய—நான்கும்| —கெடுநீரார் -
இறக்குமியல்பினையுடையவர்| — காமக்கலன் - விரும்பியேறு
மரக்கலமாம். எ - று. ❋ மடி செய்யுளமைவு நோக்கி நடு நி
ன்றது.—மடியோடு மற்றை மூன்றும் - தமோகுணத்திலே
தோன்றி உடனிகழ்வனவாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்ட
ன.—காமக்கல னென்பதனால் - எப்படி மரக்கலம் மரணம்ச
மீபித்தவர்க்குப் பெருக்கந் தருவதுபோலே தோன்றி அவ
ர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படி
யே இந்நான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ் செய்ப
வைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக் கொண்ட
விடத்தே துன்பத்திலே விழுத்து மென்பது தோன்றலறிக.

மடியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் ❋
மாண்டய னெய்த லரிது. - - - - - சு.

இ-ள். மடியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்டவரசரது—ப
சுக-ஆம், அது—மடியுடைமை. உலகு

நீறு - செல்வமானது — அமைந்தக்கண்ணும் - (தானேவந்து)
சேர்ந்தவிடத்தும் — (அதனால்) — மடியுடையார் - சோம்ப
லுடையவர்| —மாண்டயன் - பெரும்பயனை} — எய்தலரிது -
அடைதலில்லை. எ-று. ❋ உம்மை - அமையாமையை விளக்
கிநின்றது.—பயன் - இன்பம். அச்செல்வம் காக்குமுயற்சி
யில்லாமையால் அழிதலாலே தந்துன்பம் நீங்காதென்பதாம்

இடிபுரிந் தெள்ளு ஞ்சொற் கேட்பரீ மடிபுரிந்து *
மாண்ட வுளுற்றி லவர். - - - - - - எ.

இ-ள். மடிபுரிந்து - சோம்பலிலிருந்துதலால் — மாண்ட - பெருமைபொருந்திய — உளுற்றிலவர் - முயற்சியில்லாதவர்! — இடிபுரிந்து - (நட்பாளரீ) கண்டிந்துப் புத்திசொல்லி — (அதனுற்பயன்காணுமையினுலே) எள்ளு ஞ்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை — கேட்பரீ. எ - று. ❋ அவரிகழ்தல் சொல்லவே பிறரிகழ்தல் சொல்லமேவண்டுவ திலக்கியமாயிற்று. அவைகளுக் கெல்லாம் எதிரீ பேசமாட்டாமையால் கேட்பவென்றூர். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் றென்னுரீக் - *
கடிமை புகுத்தி விடும். - - - - - அ.

இ-ள். மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது — குடிமைக்க ண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே — தங்கின் - தங்குமாயின் — (அது!) — தன்னென்னுரீக்கு - தன்பகைவரீக்கு — அடிமை - அடியனுந்தன்மையை — புகுத்திவிடும் - (அவனே!) — அடைவித் துவிடுமெ. எ - று. ❋ சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. — குடிமெ - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னென்னுரீக் கென்றதனுல் அறிக. அடியனுந் தன்மை தாழ்ந்துநிற்றேவல் செய்தல். [இவை நான்குபாட் டாலும் சோம்பற்குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - - *
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். - - - கூ.

இ-ள். ஒருவன்—மடியாண்மை - சோம்பலில் ஆளுந் தன்மையை—மாற்ற - ஒழிக்கவே—குடி - (அவனது) குடியுள்ளும்—ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும் (வந்த)—குற்றம் - குற்றங்கள்|—கெடும். எ - று. ❋ சோம்பலில் ஆளுந்தன்மையாவது - சோம்பலுடைமைக்கு எதுவாகிய தமோகுணம். — அவற்றை

கக - ஆம் - அதி,—மடியின்மை

ள் வந்தகுற்றமென்றது - சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகாரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை. — அவையும் சோம்பலுடைமையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனுக நீங்குமென்பதாம். கஅ

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான் - - ❋
முயல தெல்லா மொருங்கு. - - - - - - ய.

இ-ள். மடியிலா - சோம்பலில்லாத—மன்னவன்|—அடி-(ன்) னடியளவினாலே — அளந்தான் - (எல்லாவுலகத்தையும்) அளந்தகடவுள்|—தாயதெல்லாம் - கடந்தபரப்புமுழுதையுமு—ஒருங்கு - ஒருசேர—எய்தும் - அடைவான். எ - று. ❋ எப்போதும் தொழினினைத்தே முயன்றால் இடையீடில்லாமல் அடைவானென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சோம்பலில்லாதவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] ய

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடைய தாதல். அது ஆளும்வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சியில்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலே இது மடியின்மையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - *
பெருமை முயற்சி தரும். - - - - - க.

இ - ள். (தமது சிறுமையை நோக்கி) — அருமையுடைத்தென்று - (நாம் இத்தொழிலை முடித்தல்) அருமையையுடைத்தென்று நினைத்து — அசாவாமைவேண்டும் - தளராதிருக்க வேண்டும்.—பெருமை - (அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை — முயற்சி - முயற்சியானது — தரும் - (தமக்கு) உண்டாக்கும். எ - று. * சிறுமையைநோக்கியென்றது - பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்றது - அதிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன.—விடாது முயற்சி செய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவ ராவராதலால் அரியதொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (க)

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை ✻
தீர்ந்தாரிற் தீர்ந்தன் றுலகு. - - உ.

இ-ள். உலகு| — வினைக்குறை - தொழிலாகியகுறையை — தீர்ந்தாரின் - செய்யாதுவிட்டவரை} — தீர்ந்தன்று - விட்டது. —(அதனால்) — வினைக்கண் - (செய்யத்தகுந்)தொழினிலை த்தே — வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை — ஓம்பல் - ஒழி யக்கடவன். எ-று. ✻குறை - அவசியம்வேண்டியபொருள்.(உ)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே ✻
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. - ஈ.

இ-ள். வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு - (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது| — தாளாண் மையென்னுந்தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே — தங்கிற்றே - நிலைபெற்றதே. எ-று. ✻ பொருள் கைகூடுதலால் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முய றசியை யுடையவரோ யென்றற்கு அந்தந்தக்குணத்தின்மேல் வைத்தும், அம்மேம்பாடான்னது பிறரிடத்தே இல்லையென்ற றற்கு தங்கிற்றேயென்றும், சொல்லினார். இவை மூன்றுபாட் டாலும் முயற்சியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை ✻
வாளாண்மை போலக் கெடும். - - - ச.

இ-ள். தாளாண்மையில்லாதான் .- முயற்சியில்லாதவன் —

வேளாண்மை - உபகாரியாத்தன்மையானது] — பேடி - (சேனைக்கண்டாலே அஞ்சும்) பேடியானவள் — கைவாளாண்மைபோல் (அச்சேவண்யிட்டத்தே) கையில்வாளே ஆளுகைத்தன்மைபோல — கெடும் - இல்லையாம். எ - று. ❋ எப்படி பேடியானவள் வாளால் வெட்டுதற்குக் கருத்துடையவளாயினும் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியேமுயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] ச.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்*
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். — — கு.

இ-ள். இன்பம்விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்பாதவனாகி — வினைவிழைவான் - தொழில்முடித்தலிலே விரும்புவான் — தன்கேளிர் - தன்சுற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகியகேளிரது — துன்பம் - (பாரத்தின்) துன்பத்தை — துடைத்து — ஒழித்து — ஊன்றும் - (அதனைத்) தாங்குவதாகிய — தூண் - தூணாம். எ - று. ❋ கேளிரதுவறுமையுந் தீர்த்து அவனைக் காத்தலுஞ் செய்யவல்லவனுமெனவே தனக்கு அவை செய்துகொள்ளுதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. — காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியை விரும்புவோன் எல்லாப்பயன்களையும் அடைவானென்றதனால் அக்காரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும் அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (எகதேச வுருவகம்.) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை - - ※
யின்மை புகுத்தி விடும். - - - - - சு.

இ-ள். முயற்சி - (அரசரிடத்தேஉண்டாகிய) முயற்சியானது|—திருவினை. (அவரது) செல்வத்தை}—ஆக்கும் - வளர்க்கும்.—முயற்றின்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது|—இன்மை-வறுமையை}—புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்-எ-று. ※ இங்கேசெல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள்.—வறுமை அவையில்லாதவராதல்.—அதனை அடைவித்துவிடவே பகைவரால் அழிவொன்பது கருத்து. (சு)

மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - - ※
முறுளா டாமரையி னாள். - - - - - - எ.

இ-ள். மாமுகடி - கரியமூதேவியானவள்—மடி - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே—உளாள் - இருப்பாள்.—தாமரையினாள் - சீதேவியானவள்|—மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது—தாள் - முயற்சியினிடத்தே—உளாள் - இருப்பாள்.—என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்., எ-று. ※ பாவத்தின்கருமை அதன்பயனுகிய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்தல் அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டுக்கும் ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

சூஉ - ஆம், அதி—ஆள்வினையுடைமை.

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்றறிவறிந் *
தாள்வினை யின்மை பழி. - - - அ.

இ-ள். பொறியின்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லா மை | — யார்க்கும் — பழியன்று - பழியாகாது . — அறிவறிந் து - அறியவேண்டுமவைகளை அறிந்து :— ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமையே | — பழி - பழியாகும். எ-று. ❁ அறியவேண்டுமவை - வலிமுதலானவையாம். — ஊழ்பொருந்தா தவிடத்தே தொழில்செய்தலாலே பயன் இல்லையென்பாரை நோக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பன்றூர். அதனால் விடாது முயல்க வென்பது கருத்து. (அ)

மதிப்வத்தா னுகா தெனினு முயற்சிதன் - *
மெய்வருந்தக் கூலி தரும். - - - கூ.

இ-ள். (முயற்சி செய்ததொழில்) — தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால் — ஆகாதெனினும் - (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தாராதாயினும் — முயற்சி | — தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு — வருந்தக்கூலி (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு} — தரும். [பாழாகாது] எ-று. ❁ ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும் . — ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால் ஊழைநோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. கூ.

உளைவு மூப்பக்கந் காண்ப ருலகின்றித் - *
தாழா துளுற்று பவர். - - - - ஐ.

இ-ள். ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும் —உப்பக்கங்காண்பர் - புறங்காண்பார்.—உலைவின்றி - (அவ் விலக்குதற்கு) இளையாமல்—தாழாது - தாழ்வற—உஞற்றுப வர் - (தொழிலை) முயல்வோர். எ-று. ❋ தாழ்வறுதல் - ஆலோ சனையிலும், வலிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல்.—உழானது - தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லாமல் விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சிசெய்வோர் பயனை அடைவா ரென்றற்கு - உப்பக்கங்காண்பரென்றார். [ஊழினுலே இடுக்கண்வரினும் முயற்சிவிடாத்தக்க தல்லவென்பது இம்மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ம).

இக

உரை

கூறு - ஆம், அதி—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினுலாவது, பொருளில்லாமையினுலாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது, தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுலேவிளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை - - - - ❋
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்!)—இடுக்கண் - துன்பமானது — வருங்கால்-(வினையினுலேதனக்கு)வருமிடத்து—நகுக . (அதற்கு

அழியாமல்) உள்ளமகிழக்கடவன்.—அதனை- அத்துன்பத்தை —அடுத்து- மேலுமேலுமாய்—உணர்வது - நெருக்கவல்லது| —அஃதொப்பது- அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது—இல்- (வேறே) யில்லை. (ஆதலால்). எ-று. ❁ தொழில் நன்றாக முடிந்தவிட த்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நடுவிலே துன்ப ம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மன வெழுச்சியால் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லவனு வானதலின் - அதனை யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார்.

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா ❁
ருள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். - - - உ.

இ - ள். வெள்ளத்தனைய - வெள்ளம்போலே கரையில்லாத —இடும்பை- துன்பமெல்லாம்| — அறிவுடையான் — உள்ளத் தின்- உள்ளத்திறமேல — உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே —கெடும் எ-று. ❁ துன்பமாவது - உள்ளத்து ஒரு கோட் பாடே யென்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங் குமென்பதும் - அறியவேண்டுதலால் அறிவுடையா னென்று ம், அவ்வுபாயத்தி னெளிமைதோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென் றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் உழுதுண லாகிய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப திடும்பைக் - -❁
கிடும்பை படாஅ தவர். - - - - - ஊ.

இ -ள். இடும்பைக்கு -(தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு — இடும்பைபடாதவர் - வரு த்தாதவர்| —இடும்பைக்கு • அத்துன்பத்திற்கு—இடும்பை-

துன்பத்தை — படுப்பர் - உண்டாக்குவார். எ - று. ❋ வருந்தல் - இனைத்துச் செய்யாமல்விட நினைத்தல். — மனத்திட முடையவராய்விடாது முயன்றல் தொழில் முடிவுபெற்றுப் பயன்படுமாதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்குமென்பது பற்றி-இடும்பை இடும்பை படுப்பதொன்றூர்.— வருக்கன்றபாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள்கொள்க. (சு)

மடித்தவா யெல்லாம் பகடன்ற னுற்ற - - ❋
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. - - - - சு.

இ-ள். மடித்தவாயெல்லாம் - தடைபட்ட விடங்களிலெல்லாம — பகடன்றன் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லுங்) கடாப் போலே தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தத வல்லவனை—உற்ற - அடைந்த — இடுக்கண் - துன்பமானது | — இடர்ப்பாடு: (தானே) துன்பப்படுத்தலை} — உடைத்து - உடைத்தாம். எ - று. ❋ தடைபடுமிடங்கள் - பண்டிக்குச் சேறு நிலமுதலானவையும், தொழிலுக்கு இடையூறுகளும், ஆம்.— கடா - பக்கத்திலொற்றியும், மூசுசுப்பிடித்தும், கால்மடக்கியும, அரிதிலே செலுத்தும்விதமறிந்தால் தன் மெய்வருத்தமறநோக்காமல் முயன்று செலுத்துவானென்றற்கு - பகடனறனென்றூர். (சு)

அடுகை வரினு மழிவிலா னுற்ற - - - ❋
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். - - - - ரு.

இ-ள். அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும்வந் தனவாயினும — அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) வி டாதவனை—உற்ற-அடைந்த — இடுக்கண் - துன்பமானது|— இடுக்கட்படும்-(தான்) துன்பத்திலேபடும். எ-று. ❋ ஒன்றே பலகால்வருதலும், வேறுபலகலந்து வருதலும், அடங்க-அடு கிவரினுமென்றார். அழிவெனினுங் காரணப்பெயர் - காரிய த்தின்மேல் நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும உழாலா கிய துன்பத்துக்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் ❋
றேம்புத றேற்றா தவர். - - - - - கூ.

இ-ள். பெற்றேமென்று - (செல்வக்காலத்து இது) பெற் றேமென்று —ஓம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை — தேற்றாதவ ர்-அறியாதவர்|— அற்றேமென்று - (வறுமைக்காலத்திலே) வ

ஊாஊஊ கூஊ - ஆம, அதி — இடுக்கணழியாமை,

றியேமாகுமென்று — அல் லற்படுபவோ-(மனத்திலுலே) துன்பப்படுவாரோ. எ - று. ❋ பெற்றவிடத்து உலோபஞ் செய்யாமையை நோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலான வர்கள் விட்டு நீங்காமையால் - அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று.

[இதனுலே பொருளில்லாமையால் வந்த துன்பத்துக்கு அ
ழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டன.] (சு)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைதைக் *
கையாறுக் கொள்ளாதா மேல். - - - - எ.

இ-ள். மேல் - அறிவுடையார் | — உடம்பு — இடும்பைக்
கு-துன்பமாகியவாளுக்கு—இலக்கமென்று - குறியிடமென்
றுதெளிந்து—கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை} —
கையாறு-துன்பமாக — கொள்ளாதாம் - கொள்ளார். எ - று.
* (இடும்பையை வாளென்னுமல் உடம்பை இலக்கமென்ற
தனுல் எகதேசவுருவகம்.) இயல்பாகக்கொள்வனென்றறிக. (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல் பென்பான் - *
துன்ப முறுத லிலன். - - - - - - அ.

இ-ள். இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை
—விழையான் - விரும்பாதவனாகி—இடும்பை - (வினையால்) து
ன்பமடைதல்—இயல்பென்பான் - இயல்பென்றுதெளிந்திரு
ப்பவன் | —துன்பமுறுதலிலன் - (தன்முயற்சியால்) துன்பம
டையான்.எ - று. * இன்பம் விரும்பினலும், இயல்பென்ன
துவாராமல் காக்கக்கருதினலும், துன்பம் வினைதலால் இவ்
விரண்டும்செய்யாதவனை - துன்பமுறுத லிலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட் *
டுன்ப முறுத லிலன். - - - - - - கூ.

இ-ள். இன்பத்துள் - (வினையிலுலே) இன்பம்வந்தவிடத்
து—இன்பம் - அவ்வின்பத்தை—விழையாதான் - (அனுபவி
த்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன் | — துன்பத்து
ள் - துன்பம்வந்தவிடத்தும்—துன்பம் - அத்துன்பத்தை—
உறுதலிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடை
யான். எ-று. ❋ துன்பமுயற்சியால் வரும் இடுக்கண் இரண்
டும் ஒருதன்மையாகக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலவாயின.

ஆம். அது — இடுக்கணழியாமை.

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுகுந்தன் - ❋
னென்னுர் விழையுஞ் சிறப்பு. - - - ம.

இ-ள். (ஒருவன் தொழில்செய்யுமிடத்து)—இன்னுமை-
(முயற்சியால்வருந்) துன்பத்தையே — இன்பமெனக்கொளி
ன் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக் கொள்ளுவானுயின்—
(அதனுல்)—தன்னென்னுர் - தன்பகைவர்—விழையும் - தன்
குமதித்தற்கு எதுவாகிய — சிறப்பு - உயர்ச்சியானது | —ஆ
கும் - உண்டாகும். எ-று. ❋ துன்பந்தானும்உயிர்க்கு இ
யல்பன்றி கணிதமாய் மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோ
ட்பாடாகவின் அதனை மாறுபடக்கொண்டால் அதற்கு அழி
யாமல் மனமகிழ்ச்சியுடையனுகி அதனுலே தொடங்கிய தொ

தொழில் முடிக்கவல்லவனுக மென்பது கருத்து. [இவைநான்கு பாட்டாலும் மெய் வருத்தத்தாலாகிய துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டன.] (ம)

அரசியல் - முற்றுப் பெற்றது.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியலே நடத்துதலிலே ஒன்றற் கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை மூப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆஜ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச்சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்ததிகாரத்தினுலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

சுசை-ஆம், அதி — அமைச்சு

அம்தாவது-அமைச்சனது தன்மை. அத்தன்மை அவன் குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செப்பு - - *
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. - - - - - க

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) — கருவியும் - (அதற்கு வேண்டிய) சாதனங்களும் — காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) செய்

சுசை-ஆம், அதி — அமைச்சு

மும்—செய்கையும் — (அது) செய்யும்விதமும் — செய்யுப
ருவினையும்-(அவ்விதத்திலே) செய்யப்படும் அரியதொழில்க
ளும்—மாண்டது - பொருந்தவெண்ணவல்லவனே | —அமை
ச்சு-மந்திரியாவான். எ-று. ❊ சாதனங்கள்-சேனையும், பொ
ருளும்,—காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம். —செ
ய்கையெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறுநீக்கி
முடிக்கும்விதமும், அடங்கின.—சிறிய முயற்சியிலேலே டெ
ரியபயன் தருமென்றற்கு அருவினையென்றார் . — இவ்வை
தையும் வடநூலார் மந்திரத்துக்கு அங்கமென்பார். (க

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ. ❊
டைத்துடன் மாண்ட தமைச்சு. - - - உ.

இ-ள். வன்கண் - (தொழில்செய்தவிடத்தே) அசைவில்லாமை
யும்—குடிகாத்தல்-குடிகளைக்காத்தலும்—கற்றறிதல்-(நீதிநூ
ல்களைச்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும்— ஆள்வினை-முய
ற்சியும்—ஐந்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைந்து
டனே—மாண்டது - திருந்தவுடையவனே | —அமைச்சு - மந்
திரியாவான். எ - று. ❊ இந்நான்கினையும் முன்னையவைக
ளோடு சேர்த்துச்சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு
கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுமென்பதை அறிவித்தற்கு
ம், அவை ஐந்தென்னுந் தொகைபெறுதற்கும், என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் -
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. - - - ஊ.

இ-சீ. (போர்வந்தவிடத்து) — பிரித்தலும் - (பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டிலுல்) பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - (தம்மிடத்தோரை அவர் பிரியாமற் கொண்டயிலுலும் இன்சொல்லிலுலும்) காத்துக் கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை — பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருந்த வேண்டிலுல்)பொருத்தலும்—வல்லது - வல்லவனே | — அமைச்சு-மந்திரியாவான். எ - று. ❋ இவைகளுள் அப்பொழுதை நிலைக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அதனை அவாறியாமல் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப் பிடித்தலும், அருமையாதலி நோக்கி வல்லதென்றார். — பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்றும், பிரித்தலுக்கு விக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (சு)

சுசு-ஆம் அதி—அமைச்சு.

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் ❋
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. - - - சசு.

இ-ள். (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினுல்)—தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும்—தேர்ந்துசெயலும் - (அது செய்யும்போது பலிக்கும்விதம்) நாடிச் செய்தலும் — (நிலைப்பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே)—ஒருதலையாச் சொல்லலும் — (அவர்க்கு இதுவே நம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைச் சொல்லலும்—வல்லது-வல்லவனே | —அமைச்சு-மந்திரியாவான்.எ-று. ❋ தெரிதல் செயலின் மேலாயிற்று-வருகின்ற தத்துவாகலின்

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் *
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. - - - ரு.

இ-ள். அறன் - (அரசனுலே செய்யப்படும்) அறங்களை—அறிந்து—ஆன்றமைந்த - (தனக்குஎற்றகல்வியாலே) நிறைந்தமைந்த—சொல்லான் - சொல்லையுடையவனுகி— எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும் — திறன் - (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை —அறிந்தான் | — தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு—துணை - (அவனுக்குத்) துணையாவான். எ-று. ❋ தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்றற்கு - எஞ்ஞான்றுமென்றுரை. [இவ்வைந்துபாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (நு)

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் - - *
யாவுள முன்னிற் பவை. - - - - - - சு.

இ-ள். மதிநுட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்திநுட்பத்தை —நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு—உடையார்க்கு-உடையமந்திரிகளுக்கு— அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய் — முன்னிற்பவை | — யாவுள - எவையுள. எ-று. ❋ நூல் - அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள்.— முன்னிற்றல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நிற்றல். பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவனென்பதுகருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து மூலகத் - - *
தியற்கை யறிந்து செயல். - - - - எ.

இ-ள். செயற்கை-(நூல்வழியினுல் தொழில்) செய்யுந்திற
த்தை—அறிந்தக்கடைத்தும்- அறிந்தவிடத்தும்—உலகத்து-
உலகத்திலே—இயற்கை - (அப்போது நடக்கின்ற) இயற்கை
யை—அறிந்து—செயல் - (அதனேடுபொருந்தச்) செயக்க
டவன். எ-று. ❋ நூல் வழியேயாயினும் உலக வழியோடு
பொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்
று உலகியற்கையினறிவினுல் பயன் சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொன் றறியா னெனினு மூறுதி - - *
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். - - - அ.

இ-ள். அறிகொன்று- (அறிந்துசொல்லினவரது) அறிவை
யும் அழித்து—அறியானெனினும்- (தானும்) அறியாமேயா
யினும்—(அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல்)—உறுதி - (அரச
னுக்கு)உறுதியானவைகளை—கூறல்- சொல்லுதல் | —உழை
யிருந்தான் -மந்திரியினது—கடன்- முறையாகும். எ-று. ❋
அழித்தல்-தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல்.
உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்
தை உலகந் தன்மேல் எற்றுமென்றற்கு -கூறல் கடனென்றார்.
[இவை இரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பழுதென்னு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ ❋
மொழுபது கோடி யுறும். - - - - - - கூ.

இ-ள். பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து — பழுதென்னும் - தீங்குசெய்யவெண்ணும் — மந்திரியின் - மந்திரியொருவனில் — தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்நிற்பவர் — ஒழுபதுகோடி - ஒழுபதுகோடியளவர் — உறும் - உறுவர். எ - று. ❋ எழுபது கோடியென்றது - மிகவும்பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி. அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்பலாம் உட்பகையாய் நிற்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பதுபற்றி இப்படிச் சொல்லினர். (கூ)

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் • ❋
திறப்பா டிலாஅ தவர். - - - - - - ட.

இ-ள். (செயப்படுந்தொழில்களை) — திறப்பாடு - (முடித்தற்) கூச - ஆம, அதி. — அமைச்சு

நறகுவறற) கூறுபாடு — இலாதவர் — முறைப்படச்சூழ்ந்தும் - (அவைகளைமுன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும் — முடிவிலவேசெய்வர் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்லனவாகவே செய்யாநிற்பர். எ - று. ❋ அக்கூறுபாடாவன - வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும். ஆம். — தப்பாமல் ஆலோசிக்கவல்லவரா யிருந்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாத வரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ட)

சுரு - ஆம், அது — சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்லவல்லவனாதல். முன்னதிகாரத்திலே ஒருதலைபாச் சொல்லலு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நாநலமென்னு நலனுடைமை யந்நலம் - - *
யானலத் துள்ள தூஉ மன்று. - - - க.

இ-ள். (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது|) —நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப் படும்—நலனுடைமை - நலத்தினையுடையராதல். — அந்நலம்|—(பிறர்க்கும்) - யாநலத்து - பிறநலங்களிலெல்லாம் - உள்ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்று [மிகுந்தது.](ஆதலால்).என்று. * நாநலம்-நாவாலுளதாகிய நலமெனவிரியும்.—இந்நலம் உலகத்தைத்தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறுயிருக்க வேண்டுமென்னும் நிதிநூல் வழக்கம்பற்றி - நாநலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லாமைபால் - அந்நலம் யாநலத்துள்ள தூஉமன்றென்றும், சொல்லினர்.—பிரித்தல் பொருத்தல் முதலாகியதொழிலில்லார்க்கும் இது அவசியம்வேண்டுவதாலால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்லவேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

அக்கமும் கேடுமதனால் வருதலாற் - - - *
காத்தோம்பல் சொல்லின் கட் சோர்வு. - - உ.

இ-ள். (மந்திரிகள்!) சொல்லின்கண் - சொல்லினிடத்து —

சுக

உரசஉ சுரு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை.

சோர்வு - சோர்தலில்} —காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர்.— (நம்மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) —ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—கேடும் - அழிவும்—அதனால் - அச்சோர்வினாலே — வருதலால். எ - று. ❋ ஆக்கத்துக்கு எதுவாகிய நல்ல சொல்லையும், கேட்டுக்கு எதுவாகிய தீய சொல்லையும், சொல்லென்கிற - ஒப்புமைபற்றி - அதனாலென்றார். இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச்சோர்வுபோலாகாமல் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒருசேரவருதலால் - காத்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். - - - ரு.

இ-ள். கேட்டார் - (தட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை—பிணிக்கும் - (பின்வேறுபடாமற்) கட்டும்—தகை - குணங்களை —அவாய் - அவாவி — கேளாரும் - (மற்றைப்பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும்—வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழிந்து நட்பினை) விரும்பும் வண்ணம்—மொழிவது - சொல்லப்படுவதே!—சொல்லாம். எ-று. ❋ அக்குணங்களாவன - வழுவில்லாமை - சொற்சுருங்குதல் - பொருள்விளங்குதல் - இனி

தாதல் - மேலானபயனைத்தருதல் - இவை முதலானவை.—அ வைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த பொருளையேயன்றி வேறே புத்திநுட்ப முடையவராலே கொ ள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். [இதனு ள்சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லே யறனும் - *
பொருளு மதனி னூஉங் கில். - - - - சு.

இ-ள்.(மந்திரிகள்|) — சொல்லே - (அப்படிப்பட்ட) சொ ல்லே—திறம் - (தம்மூடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங் களை—அறிந்து—சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.—அதனினூ ங்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட — அறனும்பொரு ளும்|—இல்-இல்லை. (ஆகலால்) எ-று. ❁ அத்திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு-கல்வி - ஒழுக்கம்-செல்வம் - உருவம்-பருவம்- என்பனவைகளால் வரும் தகுதிவேறுபாடுகள். அவைகளை அறி ந்துசொல்லுதலாவது - அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும்

சூ.சு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை.

உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந் த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்தலையும், இனிமையையும், தருதலால் அறனுயிற்று. தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும்பொ ருளும் எனக்காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (ச)

சொல்லுக சொல்லிற் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லே *
வெல்லுஞ்சொ வின்மை யறிந்து. - - சூ

இ-ள். சொல்லில - (தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லில—வெவ்
வுஞ்சொல் - வெல்லவல்லசொல்லாகிய — பிறிதோர்சொல்—
இன்மை - இல்லாதமையை — அறிந்து — அச்சொல்லி — சொ
வ்லுக - சொல்லக்கடவர். எ று. ❋ பிறிதோர் சொல்லாவது - ப
கைவரது எதிரானசொல். வெல்லுதல் - குணங்களாலே மிகு
தல். உரைதேவ வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். (இ)

வேட்பதாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற்பயன்கோடன் ❋
மாட்சியில மாசற்றார் கோள். - - - சு

இ-ள். வேட்ப - (பிறர் பின்னுங்கேட்க) விரும்பும்படி—
தாஞ்சொல்லி — பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்)
சொல்லினது — பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டுவிடுதல்| —
மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே—மாசற்றார் - குற்றம
றறவரது — கோள் - துணிவு. எ-று. ❋ பிறர் சொற்களிலே கு
ற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாதொன்பதாம். வல்ல
மை யில்லாதவரை யிகழ்தல் - வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமை
யால் இதுவும உடன்சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
அதனைச சொல்லும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சொல்லல்வல்லன் சோர்விலனஞ்சானவனை ❋
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. - - எ.

இ-ள். (தான் எண்ணியகாரியங்களை) — சொல்வல்லன் - (பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல்வல்லவனாகி — (அவைமிகவும்பலவானவிடத்தே) — சோர்விலன் - (ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவனாகி — அஞ்சான் - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) — அவனை — இகல் - மாறுபாட்டிலே — வெல்லல் — யார்க்கும் — அரிது. எ - று. ❋ ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவைகாரியமல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று நம்பும்படி சொ

சுரு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை.

ல்லுதல். சோர்வு - சொல்ல வேண்டியதனை மறதியாலொழிதல். இம்மூன்று குணமுமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருந்தல் செய்து வெல்வார் இல்லை யென்பதாம். (எ)

வினைந்து தொழில்கேட்க ஞால நிரந்தினிது - ❋
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். - - - அ.

இ-ள். தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை — நிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து — இனிது - இனிதாக — சொல்லுதல் — வல்லார் - வல்லவரை — பெறின் — ஞாலம் - உலகமானது — வினைந்து — கேட்கும் - (அவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளும். எ - று. ❋ ஒழுங்குபடக் கோத்தல் - முன்னேசொல்ல வேண்டியவையும் பின்னேசொல்ல வேண்டியவையும் அறிந்து அம்முறையேவைத்தல். இனிதாதல் - கேட்பார்க்கு இன்

பந்தருதல்.—சொல்லுதல் வல்லவன் நூறாயிரம்பேரு ளொருவன் என்னும் வடமொழிபற்றி - வல்லார்ப்பெறினென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மாசற்ற - - *
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். - - - - - கூ.

இ-ள். மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய்—சில - சிலவாகியவார்த்தைகளை—சொல்லல் - (அப்படி) சொல்லுதலை—தேற்றாதவர் - அறியாதவர்|—பல - பலவாகியவார்த்தைகளை}—சொல்ல—காமுறுவர் - விரும்புவார். எ-று. * குற்றம் - முன் சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை. இடைவிடாமற் பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படி சொல்லமாட்டாதவரோ - வல்லவர் அது செய்யாரென்று உறுதிப்படுத்துதற்கு-மன்ற வென்றார். (கூ)

இணரூழ்த்து நாறு மலரனையர் கற்ற - - *
துணர விரித்துரையா தார். - - - - (ஙி)

இ-ள். கற்ற - கற்றநூல்களை—உணர - (பிறர்) அறியும்விதமாக—விரித்துரையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர்|—இணர் - கொத்தினிடத்தே—ஊழ்த்தும் - மலர்ந்திருந்தும்—நாறு - மணக்காத—மலரனையர் - பூப்போல்வர். எ-று. * எப்படி செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனைசெய்யாதமலர்

ஞடபபடாதோ அப்படியே தலைக் கற்றிருந்தும் சொல்ல மாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப்படா ரென்பதாம். [இவை இரண்டிடாட்டாலும் அதுமாட்டாரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.]

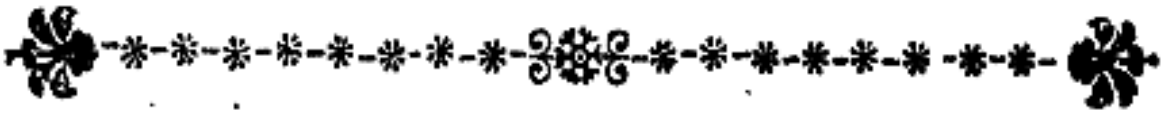

சுசு-ஆம், அதி—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாத்திர மல்லாமல் அறமும் புகழும்தருந்து நல்லவையாதல். சொல்லே யல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டு மென்கின்றமையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம் - - *
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—துணைநலம்-துணையினது நன்மையானது|—ஆக்கம் - செல்வமொன்றையே}—தருஉம்-கொடுக்கும்.—வினைநலம்-தொழினது நன்மையானது|—வேண்டியவெல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளெல்லாம்}—தரும். எ-று. * வேண்டிய வெல்லாமென்றது - இம்மையில் அறம்பொருளின்ப முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும்.—[இதனால் காணப்படுந் துணை நன்மையினும் கருதப்படுந் தொழினன்மை சிறந்ததெனவினைத்தூய்மையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - - *
நன்றி பயவா வினை. - - - - - - உ.

இ-ள். (தம்மரசனுக்கு) — புகழொடு-(இம்மைக்கு) புகழையும்—நன்றி - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்—பயவா - தாசாத—வினை-தொழில்களை}—என்றும் - எக்காலத்திலும்—ஒருவுதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு!) ஒழிதல்வேண்டும். எ-று. ❋ பெருகல்-சுருங்கல் - நடுநிற்றல் - என்கிற நிலைவேறுபாடுக்காலத்திலுள்வருதலால்-என்றுமென்றார். (உ)

ஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - ❋
யாதது மென்னு மவர். - - - - - - ரு.

இ-ள். ஆதும் - மேலாகக்கடவோம்—என்னுமவர் -என்று நினைப்பவர்!—ஒளி-(தம்) மொளி — மாழ்குஞ் - கெடுதற்கு உ.

உரை சு ரு-ஆம்; அறு—வினைத்தூய்மை.

க்காரணமாகிய—வினை - தொழில—செய் - செய்தல}—ஒதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர். எ-று. ❋ ஒளியாவது - தாம் இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படுதல். ஒளிகெடவருமாக்கம்-ஆக்கமன்றென்பதாம். (ரு)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார். - - ❋
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். - - - - - ச.

இ-ள். நடுக்கற்ற - அசைவற்ற—காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர்!—இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலே படவரினும்—(அது தீர்தற்பொருட்டு)—இளிவந்த - (முன்செய்தவ

ர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை}—செய்யார். எ - று. ❋ சிறி
து போதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப்போ
தும் நீங்காத இழிவை அடையலாகாதென்பதும், அவ்விழிவை
அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்
பதும், தெளிவாராதலால் - செய்யாரென்றார். (ச)

எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன் - ❋
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. - - - - ரு.

இ-ள். எற்றென்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று—இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை}—செய்யற்க-(ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன். — செய்வானேல்— (ஒருகால்மயங்கி அவைகளைச்) செய்வாராயின்— மற்று-பின்பு—அன்ன-அவ்விரங்கற்பாலவை — செய்யாமை|— நன்று. எ-று. ❋ தொழில்-பலவாதலால் இரக்கமும்பலவாயிற்று. செய்துவிட்டபின்பு இரங்குவாராயின் அது தீரும் வழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமிலனென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்கின்றனனென்றும், துன்பழியைத் தானே தோற்றுகின்றனனென்றும், எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்பு இரங்காமை நன்றென்றார். —இரங்காமையும் நல்ல தொழில் செய்வோர் செயலாதலால் உடன் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க *
சான்றோர் பழிக்கும் வினை, - - - - - சு.

இ-ள். (ஒருவன்) —ஈன்றாள் - (தன்னைப்) பெற்ற தாயினது—பசி-பசியை—காண்பானாயினும்- (வறுமையாலே) கண்டிருக்குந் தன்மையனாயினனெனினும் — (அதைக்குறித்து)

சு சு - ஆம், அதி—வினைத்தூய்மை. உரை

—சான்றோர் - (அறிவினாலே) நிறைந்தோர் — பழிக்கும்—வினை - தொழில்களை —செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

எ-று. ❋ வயது முதிர்ந்த தாய் தந்தையரும், கற்புடைய மனைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவை பலவும் செய்தாயினும் காப்பாற்றுக வென்று அறநூலிற் சொல்லப்பட்டபொது விதி - பொருணூலின் வழிநடத்தலும், அரசர்தொழிற்கு உரியராகலும், நன்குமதிக்கப்படுதலும், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிசொல்லினர். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும் தொழிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர். - *
கழிநல் குரவே தலை. - - - - - - எ.

இ - ள். (சான்றோரல்லாதவர் தீயதொழில்களைச் செய்து) பழிமலைந்து - (அதனாற்) பழியைத்தம்மேற்கொண்டு—எய - பெற்ற—ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்—சா

ிரூர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோரனுபவிக்கும்—
தவ்குரவே - மிகுந்தவறுமையே | — தலை - உயர்ந்தது.
று. ❋ நிலையில்லாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ள
னை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொரு
ாமையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தொராரீ செய்தார்க் கலவுதா - ❋
முடிந்தாலும் பீழை தரும். - - - - அ.

இ-ள். கடிந்த - (நூலோர்) தள்ளியதொழில்களை— கடிந்
ாராரீ-(தாமும்) தள்ளிவிடாராகி — செய்தார்க்கு - (பொரு
க்குறித்துச்) செய்தமந்திரிகளுக்கு — அலைதாம்| — (தா
லையல்லாமையால்முடியாவாம்)—முடிந்தாலும்-(ஒருவழி
ல்) முடிந்தாலும்—(பின்)—பீழை-துன்பத்தை}—தரும்.
று. ❋ முடிதல்-நினைத்தபொருளைத் தருதல். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும் ❋
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. - - - - கூ.

இ-ள்.(ஒருவன்)—அழக்கொண்டவெல்லாம்-(தீயதொழி
ாச்செய்து - (பிறர்) இரங்க — கொண்டபொருளெல்லாம்|
அழப்போம் - (இம்மையிலே அவன்) இரங்கப்போகாதிற்

ஔசஅ கூகூ-ஆம், அதி—வினைத்தூய்மை.

கும்.— நற்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்தபொரு
ள்கள்|—இழப்பினும் - (முன்) இழந்தாலுமிலும்—பிற்பய
க்கும்-பின்வந்துபயன்கொடுக்கும். எ-று. ❁ பின்னெனவே
மறுமையும் அடங்கிற்று - பொருள்களால் அவைகளுக்குக்கா
ரணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி.] (கூ)

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பகுமட் - ❁
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. - - - - ரு.

இ-ள். (மந்திரியானவன்|)—சலத்தால்-தீயதொழில்களால்
—பொருள்செய்து-பொருளைச்சம்பாதித்து — ஏமார்த்தல்-
(அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச்செய்தல் — பகுமட்கலத்து
ள் - பலியமண்ணின்பாத்திரத்துள்—நீர்பெய்து — இரீஇயற்
று-(அதற்குக்) காப்புச்செய்ததனைப்போலும். எ-று. ❁இரு
த்துதல்-நெடுங்காலம் இருப்பாகச்செய்தல் - அரசனும் பொ
ருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டா
லும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

❁-❁-❁

சுள-ஆம், அதி—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது - அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவ
னுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அதிகார மு
றைமையும் இதனுலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப ❁

மற் றையவெல்லாம் பிற. - - - - - க.

இ-ள். வினைத்திட்பமென்பது - தொழில் செய்புநிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது | —ஒருவன்-(அதனை முடி தற்குரிய) ஒருவனது — மனத்திட்பம் - மனத்தினது வலி மையாம்.—மற்றையவெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமை எல்லாம் | —பிற-(அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவ னவல்ல. எ-று. ❁ அது நீங்கலானவை-படை அரண் நட்புமு தலானவைகளின் வலிமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுமவையாய் இனமாகலால்-மற்றையவென்றும், அவை வேண்டியவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாதவிடத்தே பயனிலவாகலால் பிறவென்றும், சொல்லினர். [இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள-ஆம், அது—வினைத்திட்பம். உரை

உளரொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி ❁
ஞறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். - - - உ.

இ-ள். ஆய்ந்தவர்-(முன்புநீதிநூலில்) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது—கோள் - தொழில் | — உறு - பழுதுபடுத்தொழிலா—லும்-செய்யாமையும்—உற்றபின் - (செய்யுந்தொழில் உறுதியிலுலே) பழுதுபட்டவிடத்து—ஒல்காமை-(அதற்குத்) தளராமையும் ஆகிய—இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது—ஆ

று-வழியாகும் . — என்பர்-என்று (நூலோர்|) சொல்லுவர். எ-று. ❋ தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்பதி சுக்கிரன் இவர்களது துணிவைத்தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோராலே சொல்லப்பட்ட படியே சொல்லுகின்றமையால் இங்கே வினைத்தூய்மையும் உடன்சொல்லினர்.

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி ❋
னெற்ற விழுமந் தரும். - - - . . ஈ.

இ-ள். (செயப்படுபிந்தொழில்) — கடை - முடிவிலே — கொட்க-சுழல [வெளிப்பட வென்றபடி] — செய்தக்கது-(அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே | — ஆண்மை -வலியாகும்.--இடை - நடுவிலே — கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின் —(அவ்வெளிப்படுதல்|) — எற்ற - நீக்கப்படாத—விழுமம் - துன்பத்தை} —தரும் - (செய்தவனுக்குச்) கொடுக்கும்.எ-று. ❋ மறைத்துச் செய்தலாவது - சேனைமுதலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை-பிறர் அறியாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்னிங்கிதம்-வடிவு-செயல் - சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், அடக்கிச்செய்தல்.—அத்துன்பங்களாவன - பகைவர் முன்னறிந்து அத்தொழிலைவிலக்குதலும், செய்வானை விலக்குதலும், செய்வாராதலால் அவ்விலக்குதல்களால் வருவன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதன் பகுதி சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ் - ❋
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். - - ஏ.

இ-ள். சொல்லுதல் - (இத்தொழில் இவ்விதத்தாலே செ

யிவோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல் | — யார்க்கும் — எளிய - எளியவையாகும். —(அதனை) — சொல்லியவண்ணம்

சுரு

உரை. சூத்-ஆம், அதி—வினைத்திட்பம்

அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால்—செயல் | — அரியவாம் - அரியனவாம். எ-று. ❋ அரியவைகளை எண்ணிச் சொல்லுதல் மனவலிமையில்லாதவர்க்கும் கூடுமாதலால் - எளியவென்றார். [இதனால் அதனது அருமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

வேறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க ❋
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். - - - - ரு.

இ-ள். வேறெய்தி - (எண்ணத்திலுலே) சிறப்பை அடைந்து—மாண்டார் - (மற்றையிலக்கணங்களாலும்) மாட்சிமைப்பட்டமந்திரிகளது — வினைத்திட்பம் - தொழில்வலிமையானது | —வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து— ஊறெய்தி - உறுதியை அடைதலாலே—உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும். எ-று. ❋ வேந்தனூறெய்தல் - எடுத்ததொழில் அதனால்முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தேஉண்டாதல். [இதனால் அதன் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார் ❋
திண்ணிய ராகப் பெறின். - - - - - சு.

இ-ள். எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்க

னையெல்லாம்} — எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே— எய்துப-அடைவார். — எண்ணியார் — (அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே) — திண்ணிய ராகப்பெறின்- வலிமையுடையவராகப்பெற்றால். எ - று. ❁ எளிதிலே அடைவானென்றற்கு - எண்ணியாங் கெய்துபவென்றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமையில் வலிமையையுடையராகவே தொழில்முடியும் அத்தொழில் முடியவே அனையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதனையுடையவர் அடையும் பயன்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஏ—ருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து. - - - - எ.

இ-ள். (உலகமானது)—உருள் - உருளாநின்ற—பெருந்தேர்க்கு- பெரியதேர்க்கு — அச்சாணியன்னர் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையையுடையவரை} —உடைத்து.—(அதனால்)—உருவுகண்டு (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமைநோக்கி—எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இக

ள-ஆம், அதி—வினைத்திட்பம். ஊடு

ழாண்மைவேண்டும். எ - று. ❁ எள்ளாமைவேண்டுமென்றதனாலும், உவமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அ

ச்சு - உருள்கோத்தமரம். ஆணி உருள்கழலாமல் அதன்கடை யிலே செருகுவது. அது வடிவிலேலே சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தாதல்போல் வடிவிலேலே சிறியராயிருந்தே பெரிய தொழிலைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண்டு அவரை அவ்வலிமைநோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது * *
தூக்கஞ் கடிந்து செயல். - - - - - அ.

இ-ள். கலங்காது - (மனம்) தெளிந்து — கண்ட - (செய்வதாகத்) துணிந்த — வினைக்கண் - தொழிவினிடத்து — துளங்காது - (பின்) ஆசைதலில்லாமல் — தூக்கங்கடிந்து - ஆலசியத்தை ஒழித்து — செயல் - செயக்கடவர். எ-று. ❋ கலங்கியவிடத்து ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்றுமாகலால் தெளிந்து பல காலும் ஆராய்ந்தாலுமை செய்வதாதலொத்த தொழிலை - கலங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை - வலியுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி * *
யின்பம் பயக்கும் வினை. - - - - - கூ.

இ-ள். (முதலிலே மெய்ம் முயற்சியினாலே) — துன்பம் —உறவரினும் - (தமக்கு) மிகவரினும் — (அதுகண்டுதளரா மல்)—இன்பம்-சுகத்தை—பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின் ற—வினை-தொழிலை—துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய்— செய்க-செய்யக்கடவர். எ-று. ❋ துணிவு-கலங்காமை. அக் கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிதுகாலத்திலே நீங்குவதா கிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலை பெறும் இன்பத்தைநோக்கிச் செய்தல் கூடாமையாலே - து ணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் தொழில் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம் ❋
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. - - - - ஐ.

இ-ள். உலகு- உயர்ந்தோர் | — வினைத்திட்பம் - தொழில்

ஊறுஉ ஈள-ஆம், அது—வினைத்திட்பம்.

வலிமையை—வேண்டாரை - (இது நமக்குச்சிறந்ததென்று) கொள்ளாதமந்திரிகளை — எனைத்திட்பம் : அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம் — எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும்—வேண்டாது - நன்குமதியார். எ - று. ❋ மனத்தி

டதிதிலே வலிமை யில்லாதவரீக்கு - படை - அரண் - நட்பு - முத லானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பது பற் றி உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில் லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (ம)

********** ********** **********

சூ அ - ஆம். அதி — வினை செயல்வகை.

அஃதாவது - அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத் தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். — அதிகாரமுறைமையும் இதனுமேல விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - *
தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. - - - - க

இ-ள். சூழ்ச்சி - ஆலோசனைக்கு — முடிவு - எல்லையாவது | — துணிவெய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இது நடப்பாதென்னு நீ) துணிவைப்பெறுதல். — அத்துணிவு - அப்படி துணிவுபெ ற்ற தொழில் — தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில் — தங்குதல் | — தீது - குற்றமுடைத்தாம். எ-று. * சூழ்ச்சி முடிவு துணி வெய்தலென்றதனால் - துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக் க வேண்டுமென்பதர்யிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற் ற தொழிலுக்கு ஆகாலால் - ஆகுபெயர் — ஆலசியமுண்டானவி டத்தே காலக்கழிவாகலாலும், பகைவர் அதை அறிந்து அ ழித்தலாலும், முடியாமையால் - அதனைத் தீதென்றார். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க *
தூங்காது செய்யும் வினை. - - - - ௬.

இ-ள். தூங்கி - ஆலசியித்து — செயற்பால - செய்யும்பகுதி யையுடையதொழில்களுள் — தூங்குக - ஆலசியம்பண்ணக்கடவன். — தூங்காது - ஆலசியம்பண்ணுமல் — செய்யும் வினை - செய்யுந்தொழில்களுள் — தூங்கற்க - ஆலசியம்பண்ணுதிருக்கக்கடவ

சூ அ - ஆம், அது — வினைசெய்வகை. ஊருசு

னி.எ - று. ❋ இருவகைத்தொழில்களும் - வலியாலும், காலத்தாலும் அறியப்படும். மாறிச் செய்தால் - அவைபலியாமற்போமென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமையென்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொதுவகையால் தொழில்செய்யுந் திறம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் *
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். - - - ரு.

இ-ள். (தொழில் செய்யும்போது) — ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத்தெல்லாம் — வினை - தண்டஞ்செய்தல் — நன்று - நல்லதாகும். — ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து — (மற்றைமூன்று உபாயங்களிலே) — செல்லும்வாய்நோக்கி - (அது) முடிவுசேருமுபாயம்நோக்கி — செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று. ❋ கூடுமிடம் - பகைவனிலும் தான்வலியவனாகியகாலம்.

— அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலா
ல்-அத்தண்டமே நன்றென்றார். — கூடாதவிடம் - ஒத்தகால
மும், இளைத்தகாலமும், ஆம். [இதனுல் - வலிமை-ஒப்புமை-
மெலிவுமை - என்றிவை மூவகைப்படுமென்பதும், அவைகளுள்
வலிமையினது சிறப்பும், சொல்லப்பட்டன] (கூ)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற் *
தீயெச்சம் போலத் தெறும். - - - ச.

இ-ள். வினை-(செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும்—பகை-
(அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும் — என்றிரண்டின் - என்று
சொல்லப்பட்ட இரண்டினது—எச்சம் - குறையும் — நினைபு
நீகால்-ஆராயுமிடத்து — தீயெச்சம்போல - தீயினது குறை
போல்—தெறும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும். எ-று. ❋ இ
னி இக்குறை என்னசெய்ய மாட்டுமென்று இகழ்ந்துவிட்டு
விடாமல் முடிவுபெறச் செய்கவென்பதாம். — பின்வளர்தல்
ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்சொல்லினார். [இத
னுல் வலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனே டைந்து *
மிருமூ வெண்ணிச் செயல். - - நி.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — பொருள் - பொருளு

ம்—கருவி-சாதனமும்—காலம் - காலமும்—வினை - தொழி
லும்—இடன் - இடமும் ஆகிய—ஐந்தும்.— இருமரபடக்
கமற—எண்ணி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று. ❋ பொ
ருள் - அழியும்பொருளும், ஆகும்பொருளும்,—கருவி - தன்
சேனையும், பகைவர்சேனையும்,—காலம் - தனக்கு ஆங்காலமு
ம், அவர்க்கு, ஆங்காலமும்,—வினை- தான் வல்லதொழிலும்,
அவர் வல்லதொழிலும்,—இடன் - தான் வெல்லும் இடமும்,
அவர்வெல்லும் இடமும்,—இவைகளைத் தான் வெற்றிபெறுந்
திறத்தில் தப்பாமல் எண்ணிச்செய்க வென்பதாம். (இ)

முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும் - - *
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். - - - சு.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — முடிவும் - (அது) மு
டிதற்கு உளதாகிய முயற் சிலையும் — இடையூறும் - (அதற்
குவருமை) இடையூற்றையும்—முற்றி-(அவ்விடையூறுநீக்கி) மு
டித்தால்—எய்தும் (தான்) அடையும்—படுபயனும் - பெரு
ம்பயனையும்—பார்த்து - சீர்தூக்கி—செயல் - செய்யக்கடவ
ன். எ-று. ❋ முடிவு - அதன்முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெ
யர். — முயற்சியளவுக்கும் இடையூறளவுக்கும் பயனளவு
பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்கவென்பதாம். (சு)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை *
யுள்ளறிவா ருள்ளங் கொளல். - - - எ.

இ-ள். செய்வினை - (அவ்வழியிலுலே) செய்யப்படுந்தொழிலை — செய்வான் - செயத்தொடங்கினவன் — செயன்முறை - செய்யுமுறைமையாவது | — அவ்வினை - அத்தொழினைது — உன் - உணப்பாட்டை — அறிவான் - அறிபவனது — உள்ளம் - கருத்தை — கொளல் - (தான்) அறிதல். எ - று. ❋ அவ்வாறென்றது - பொருண்முதலானவைகளை எண்ணலையும், முடிவுமுதலானவைகளை ஆராய்தலையும், — உள்ளறிவான் - மூன்செய்தலைகவந்தவன். — அவன் கருத்து - அதனைச் செய்து வந்த உபாயம். — அதனை அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்திலுலே செய்துபயனை அடைவானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்பவன் செய்யுந்திறம்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

❋ அ - ஆம், அதி — வினைசெயல்வகை. ❋

வினையான் வினையாக்கிக் கோடனைகவுள் - ❋
யானையால் யானையாத் தற்று. - - - அ.

இ-ள். வினையால் - (செயப்படுகின்ற) தொழிலிலுலே — வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை — ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன் — (அது) — நனைகவுள் - (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய — யானையால் — யானை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை — யாத்தற்று - கட்டிய தோடு ஒக்கும். எ - று. ❋ பிடித்தற்கருமமான்ற - நனைகவுளென்றார். தொடங்கிய தொழிலாலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச் செய்தா

ல் எல்லாத்தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (அ)

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விளைந்ததே ❋
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். - - கூ.

இ-ள். (தொழில்செய்பவனால்) — நட்டார்க்கு - (தனது) நட்பினருக்கு — நல்லசெயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தலினும் — ஒட்டாரை - (தன் பகைவரது) பகைவரை — ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல் — விளைந்ததே - விளைந்துசெய்யத்தகுவதாம். எ - று. ❋ அத்தொழிலைப் பலிக்கச் செய்யும் அவ்விரண்டு காரியங்களையும் பகைவர்க்குத் தன் மெலிவு தெரிவதன்முன்னே செய்கவென்றற்கு - விளைந்தென்றார். (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற் ❋
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. - - - ய.

இ-ள். உறைசிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்தவலியவர் எதிர்ந்தவிடத்தே) — உள் - (தமது) அங்கங்கள் — நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு — அஞ்சி - பயந்து — குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின் — பெரியார் - அப்பெரியவரை — பணிந்து — கொள்வர் - (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர். எ - று. ❋ இடம் - நாடும், அரணும், — அவைகளின் சிறுமை உடையர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியாரிசைதல் அரிதாகலால் - பெறினென்றார். — அடியிலே மெலியராயினும் தம் அங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோடும் கெடுவராகலின்,

அதுவாராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக் கொள்க வென்பதாம். — பணிதல் மானிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையால் கொள்வ தென உலகியலாற்சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

ஈ-அ. ஆம்,அதி — தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வார்தது நன்மை. அவ்விரண்டினையும் முன் வினைசெயல்வகை யென்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் - சொல்லியதுசொல்லுவோன் - எனத்தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோனுக்கு மந்திரியோடு சமானனுவாலுகலாலும் பின்னோனுக்கு அவனிலே காற்பங்கு குணங்குறைந்தோனுகலாலும் இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்*
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. - க.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவனுதலும் | — ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித் தொழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறந்தலும் | — வேந்தவா

ம்பண்புடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவ
ரைதலும் | — தூதுரைப்பான் - தூது வார்த்தையைச்சொல்
லுவோனுக்கு—பண்பு - இலக்கணமாம். எ-று. ❊ முன்னே
யவிண்டிரலும் முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்குவாராம
ல் தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்னோர் தூதியல்கேட்டு
அறிதலும், பெற்றும்.—வேந்தவாம் பண்புடைமை - பின்பும
ன்னரைச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும். அதலால் வேற்ற
ரசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும். (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்*
கின்றி யமையாத மூன்று. - - - - - உ.

இ-ள். அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும் | —
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும் |
—(அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச்சொல்லும்போது) —
ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வல்லமையு.

கூ—ஆம், அறி—தூது உரை

மே என—தூதுரைப்பார்க்கு - தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு—இ
ன்றியமையாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் | — மூன்
று. எ-று. ❊ ஆராய்தல்-அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்
களைத்தெரிதல்.—அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் மூன்றெ
ன்றே மந்திரிகளுக்குச் சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வே
ண்டு மென்றதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் இருவ
கைத் தூதர்க்கும் பொது விலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நூலொரு நூல்வல்ல ருகுதல் வேலாருள் - *
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. - - ரு.

இ-ள். வேலாருள் - வேலினையுடைய வேற்றரசரிடத்து— வென்றி-(தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற — வினை புரைப்பான் - தொழிலைச்சொல்லுவானுக்கு — பண்பு - இலக்கணமாவது | —நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து —நூல்வல்லருகுதல்-(தான்) அந்நூலில் வல்லவருகுதல். எ-று. ❁ கொலைத்தொழிலோ ரொன்பதுதோன்ற - வேலாரென்றும், தூதுத் தொழிலிரண்டு மடங்க - வென்றி வினையென்றும், சொல்லினார்.—வல்லவருகுதல் - அறிதன்மாத்திர மூடையராகிய அவர் முன் வருக்கும் வல்லமையுடைய ருகுதல். (ரு)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றின் - *
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. - - சு.

இ-ள். அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும்—உருவு - (கண்டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி-(பலநோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் என—இம் மூன்றின் - (நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது— செறிவுடையான் - கூட்டத்தையுடையவன் | — வினைக்கு-(வேற்றரசரிடத்துத்தூதுத்) தொழிலுக்கு—செல்க - செல்லச்சடவன் எ-று. ❁ இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால்-செறிவுடையானென்றார். இவைகளாலே நன்குமதிப்புடையவருகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (சு)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி *
நன்றிபயப்பதாந் தூது. - - - - ரு.

இ-ள். (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து)—தொகச்சொல்லி - (காரணவகையால்) தொகுத்துச்சொ

ஊடுஅ சுருங்கும்; அதி—தூது.

ல்லியும் — (இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து)—தூவாதநீக்கி - வெய்யசொற்களை நீக்கி — நகச்சொல்லி - (இனிமையானசொற்களால்) மகிழச்சொல்லியும் — நன்றிபயப்பது - (தன்னரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனை|—தூது - தூதனாவான். எ-று. ❋ பலகாரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் - பரம்பரையால் அப்பலவும் முடிந்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாதலால் - சுருக்கத்தால் உடன்படுவர். இனிமையில்லாதகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் - மன மகிழச்சொல்ல அவ்வினிமையில்லாமை தோன்றாமையால் உடன்படுவர். ஆதலால் - அவ்விருவழியாலும் தன் காரியம் தவறாமல் முடிக்கவல்லவனென்பதாம்.] (ரு)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற் *
றக்க தறிவ தாந் தூது. - - - - சு.

இ-ள். கற்று-(நீதிநூல்களைக்)கற்று — செல - (பகைவேந்தர்) மனங்கொள — சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தைச்)

சொல்லி — கண்ணஞ்சான். - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது — காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த — தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை — அறிவது-அறிபவனே | — தூதாம் - தூதனுவான். எ - று. ❁ அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனுலன்றி மேலுரைன்றுல் முடியுங் காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலால்-காலத்தாற்றக்கதறிதலும்.இலக்கணமாயின. (சு)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - - - *
தெண்ணி யுரைப்பான் றகை. - - - - எ.

இ-ள். கடன் - (வேற்றரசரிடத்துத்தான்செய்யு) முறைமையை — அறிந்து — காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து — இடன் -(சென்றகருமஞ்சொல்லுதற்குவற்ற) விடத்தை — அறிந்து — எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து — உரைப்பான் - (அவ்வழி)சொல்லுவோன் | — தகை (தூதரில்) மிக்கவன். எ-று. ❁ செய்யுமுறைமையாவது - அவர் நிலையும், தன்னரசனிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பச் சொல்லு முறைமையும் சொல்லு முறைமை முதலாயின.— செவ்வி-தன்சொல்லி யேற்றுக்கொள்ளு மனநிகழ்ச்சி. அது

காலத்தின் வந்ததாகலால் - காலமென்றுர்.—இடன் - தனக்குத்துணையாவார் உடனுகியவிடம்.—எண்ணுதல் - தான் அது சொல்லும்விதமும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான்சொல்லுமவைகளும், ஆக இவ்வழியால் :

மேலுமேலும் தானேயெண்ணுதல். வடநூலார் இவ்விருவகை யாருடனே ஒலிகொடுத்து நிற்பானையும் கூட்டித் தூதனாகிய இடை கடை என வகுத்துச் சொல்லிஞராகலால் அவர் மதமும் தோன்ற-தகுமெனவுரை. — தூதென்பது அதிகாரத்தால்வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின் *
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. - - அ.

இ-ள். வழி-(தன்னரசன்வார்த்தையை) அவன்சொல்லியவழியே—உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது—பண்பு - இலக்கணமாவது|—தூய்மை - (பொருளாலும்காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாதலும — துணைமை-(தனக்கு அவர்மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும்—துணிவுடைமை - துணிதலையுடைமையும் —மூமூன்றின்-இம்மூன்றோடுகூடிய — வாய்மை—மெய்மையும் ஆம். எ-று. ❋ பொருள் காமங்கள் பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டு - தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டு-துணைமையும, இதுசொன்னால் இவர்தன்பம் செய்வானென்று ஒழியாமைப்பொருட்டு துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு - மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன.

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் *
வாய்சோரா வன்கணவன். - - - - கூ.

இ-ள். விடுமாற்றம் - (தன்னரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை—வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு—உரைப்பான் - சொல்லுதற்கு உரியவன்—(தனக்குவரும்துன்பத்திற்குஅஞ்சி)—விடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வானவார்த்தையை — வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத — வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன். எ-று. ❊ தாழ்வு - அரச சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால்.அதனை வடுவென்றார். (கூ)

ஓசை- ஆயாசை—தூது.

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. ... ஙி.

இ-ள். இறுதிபயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும்—எஞ்சாது - (அதற்கு) அஞ்சிவிடாது—(தன்னரசன் சொன்னபடியே)—இறைவற்கு - அவ்வரசனுக்கு—உறுதி - மிகுதியை — பயப்பது - (வேற்றரசரிடத்துச்) சொல்லுவானே—தூதாம் - தூதனுவான். எ-று. ❊ முடிவைத்தரினுமென்றதனால் - மற்றைத் துன்பங்களைத் தருதல்சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லியதுசொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] ஙி

எய - ஆம், அதி—மன்னனைச் சேர்ந்தொழுகல்-

அஃதாவது - மந்திரி அரசனைப் பொருந்தி நடக்கும்விதம். இது - வேந்தவாம் பண்புடைமையென மூன்சொ

வீழ்ப்பட்டமையால் அதின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - - *
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். - - க.

இ - ள். இகல் - மாறுபடுதலையுடைய — வேந்தர் - அரசரை—சேர்ந்து - அடுத்து—ஒழுகுவார் - நடக்கு மந்திரிகள்—(அவரை)—அகலாது - மிகநீங்காமலும் — அணுகாது - மிக நெருங்காமலும் — தீக்காய்வார்போல்க - நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர். எ - று. ❋ முன் கோபக்காரனென்பது தோன்ற - இகல்வேந்தனென்றார். — மிக நீங்கினுற் பயன்கொடாமல் மிகநெருங்கினுல் அவமதிபற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு-மிகநீங்கினுற் குளிர்நீக்காமல் மிகநெருங்கினுற் சுடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் - *
மன்னிய வாக்கந் தரும். - - - - - உ.

இ - ள். மன்னர் (தம்) மன்னரால்—விழைப-விரும்பப்பட்டவைகளை—விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல்—மன்னரால் - அவ்வரசராலே — மன்னிய - நிலைபெற்ற — ஆக்கம் (செல்வத்தை) — தரும் - (மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும். எ - று. ❋ இங்கே விரும்பப்பட்டவை யென்றது - அவர்க்குச் சிறப்

ாக உரியவைகளை. அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப் படுவனவும் முதலானவை. இவைகளைச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சி விருமபாதொழியவே அவ்வச்சத்தைநீக்கி மகிழ்ந்து அ வர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவதொன்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - *
நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. - - - ரு.

இ-ள். (மந்திரிகள்)—போற்றின் — (தம்மைக்) காத்துக் கொள்ளவேண்டினால்—அரியவை - அரியபிழைகளை — போ ற்றல் - (தம்மிடத்திலேவாராமற்) காக்கக்கடவர். — கடுத்தபி ன் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக்கேட்டு) சந்தேகித்தபி ன்பு—நேற்றுதல்- (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல் | — யார்க் கும்—அரிது.(ஆதலால்)எ-று. அரியபிழைகள்—அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல் முதலானவை. அவைகளைக் காத் தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்ப டி நடத்தல். பின் ஒருவழிபால் நம்புவித்தாலும் கடன்கொ ண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள்போல் தம் மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பிழை தோன்று மாதலால் யார்க்குமரிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதுபொ துவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

தெரிச்சொல்லுஞ் சோர்ந்த நகையு மவித்தொழுக *
லான்ற பெரியா ரகத்து. - - - - சு.

இ-ள். ஆன்ற - நிறைந்த — பெரியாரகத்து - அரசரிடத்திருக்கும்போது—செவிசொல்லும் - (ஒருவன்) காதிலேசொல்லுதலையும்—சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன்முக) நோக்கிநகைத்தலையும்—அவித்து - நீக்கி—ஒழுகல்-நடக்கக்கடவன். எ-று ❋ சேர்தல்-பிறசேரிடுசேர்தல் -அவைசெய்தால் - தஞ்சேர்வுகண்டுசெய்தலையாகக்கொள்வதொன்பது கருத்து.] (சு)

எப்பொருளு மோராரீ தொடராரீமற் றப்பொருளை ❋
விட்டக்காற் கேட்க மறை. - - - - ரு.

இ-ள். மறை-(அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம் நிகழுமிடத்து—எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும் — ஓரார்-செவிகொடுத்துக்கேளாமலும் — தொடரார் - (அவனை) முடிவினுவாமலும் — அப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை

சுசு

உசுஉ எடு-ஆம், அதி—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

—விட்டக்கால்-(அவனே) அடக்காமற்சொல்லினும் — கேட்க-கேட்கக்கடவர். எ-று. ❋ முடிகிவினுவதற்கு - உரியபொருளாயிருந்தாலுமென்றற்கு-எப்பொருளுமென்றார். (ரு)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில ❋
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். - - - - சு.

இ.ள். (அரசனுக்குச் காரியஞ் சொல்லும்போது) —குறிப்பறிந்து-(அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து —காலங்கருதி-(சொல்லுதற்குஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து — வெறுப்பில - வெறுப்பில்லாதனவும் — வேண்டுப-வேண்டுவனவும்ஆகியகாரியங்களை — வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்புமவகை—சொலல் - சொல்லக்கடவர். எ-று. அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும், சொல்லுதல்பயன்படாமற் போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாத காரியங்கள் மூடிவுபெறுமையால் - வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லாதவையும் பயன்சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால்-வேண்டுப வென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுகவென்றற்கு வேட்பச்சொலலென்றும், சொல்லினர். (சு)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் ✻
கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல். - - . எ.

இ-ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும்)—வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும்(ஆகிய காரியங்களை)—சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினும்)சொல்லி — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்—வினையில-பயனில்லாதவைகளை—கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும்—சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன். எ-று

❁ வினையில கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரானசொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன.—வினையால்வருதலின் - வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க - எஞ்ஞான்றுமென்றும், சொல்லினர்.— சொல்லத்தக்கவையும், சொல்லத்தகாதவையும், வகுத்துச்சொல்லியபடி. [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறப்புவகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எடு - ஆம், அதி—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். உகூ

இளையரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற - - *
வொளியோ டொழுகப் படும். - - - அ.

இ - ள். இளையர் - (இவர் எமக்கு) இளையவர் — இனமுறையர். (எமக்கு) இன்னமுறையினர்—என்றிகழார் - என்று (அரசரை) அவமதியாமல்— நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற—ஒளியோடு - ஒளியோடுபொருந்த — ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும். எ - று. ❁ ஒளி - நித்தினைசெய்யா நிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவரதுசெய்வதீதன்மை அதனோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது - அவர்தேவரும் தாம் மனிதருமாகநடத்தல். அவ்வொளியினுலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற்றி இகழ்வாராலும் தாமும் நீக்கப்படுவனென்பது கருத்து. அ

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாதசெய்யாரீ
துளக்கற்ற காட்சி யவர். - - - - கூ.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற — காட்சியவர் - அறிவையுடையவர்|—கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனுல்) நன்குமதிக்கப்பட்டோமென்று—எண்ணி — கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை}—செய்யார். எ-று. ❁ விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்டபின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பாராகலால் முன்னையராகவே நினைத்து அஞ்சிநடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (கூ)

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - ❁
கெழுதகைமை கேடு தரும். - - - - - ஐ.

இ-ள். பழையமென - (அரசனுக்குப்) பழமையோமென —கருதி - நினைத்து—பண்பல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை—செய்யும்—கெழுதகைமை- உரிமையானது | — கேடு தரும் - (மந்திரிகளுக்குச்) கேட்டைத்}தரும். எ-று. ❁அவன் பொருது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழமைநோக்கி முகங் கொடாமல் உயிரைவௌவுதலால் அவன் வேண்டாதனவை செய்தற்கு - ஏதுவாகிய உரிமை - கேடுதருமென்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொறுப்பவென்று அரசர்க்கு வெறுப்பாயுள்ளவைகளைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

[illegible]

உாசுச எக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது - அரசர் நினைத்தலை அவர்சொல்லாமல் அ

றிதல். இவை மன்னனைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசி யமானதாகலால். இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று *
மாறுநீர் வையக் கணி. - - - - - - க.

இ-ள். குறிப்பு - (அரசனுற்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை— கூறுமை-(அவன்) சொல்லவேண்டாவகை — நோக்கி - (அவ ன்முகத்திலதாவது கண்ணையாவது) பார்த்து— அறிவான் - அ றிகிறமந்திரியானவன் | —எஞ்ஞான்றும் எந்தநாளும் — மா றுநீர் - வற்றுத நீராலே சூழப்பட்ட— வையக்கு - உலகத்துள் ளார்க்கு— அணி - ஆபரணம். எ - று. ❋ அறிவுடையனாகி எல்லா ர்க்கும் அழகுசெய்தலால் - வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர்கள். வையத்திற்கென்பது விகாரம். (க)

ஐயப்படாஅ தகத்த துணர்வானைத் - - - *
தெய்யத்தே தோடொப்பக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வ தை—ஐயப்படாது-சந்தேகப்படாமல் — உணர்வானை - து ணிவாக அறியவல்லவனை--(மனிதனேயாயினும்) — தெய்வத் தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக—கொளல் - நன்கு மதிக்கக்கடவன். எ - று. ❋ உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப் பாகாதாயினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள் - *
யாது கொடுத்துங் கொளல். - - - - ங.

இ-ள். குறிப்பின் - (தங்) குறிப்பு நிகழும்விதம் அறிந்து— குறிப்புணர்வாரை - (அதனால்) பிறர்குறிப்பு அறியுந்தன்மைய வரை—உறுப்பினுள்(அரசர்தம்) முறுப்புகளுள்— யாதுகொ டுத்தும் - (அவர்வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினு ம்—கொளல்- (தமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர். எ-று. ❋ உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப் பை அறிதற்குத் தங்குறிப்பு சாதனமாயிற்று — உறுப்புகள் - பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று பர்ட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

ஈக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை - ❋
யுறுப்போ ரனையராஸ் வேறு. - - - ஈ.

இ-ள். குறித்தது - (ஒருவன்மனத்தி)னினைத்ததை—கூறு மை (அவன்) சொல்லாமல் — கொள்வாரோடு - அறியவல்லவ ரோடு — எனை-மற்றை (அறியமாட்டாதவர்!) — உறுப்பு - அ வயவத்தால்—ஒரனையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும் — வேறு - (அறிவால்) வேறு. எ-று. ❋ அறியமாட்டாதவ ரென்ப தும், அறிவாரிலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்தஅறிவில் லாமையால் மிருகமென் றிங்கருத்தால் - வேறென்றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு - ❋
ளென்ன பயத்தவோ கண். - - - - ஙி.

இ-ள். குறிப்பின்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால்—குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை—உணராவாயின்-அறியமாட்டாவாயின்—(ஒருவனுக்கு)—உறுப்பினுள்-அவையவங்களுள்—கண்-(சிறந்த) கண்கள்|—எனபயத்தவோ-(வேறே) என்னபயன்செய்வனவோ. எ-று. ❋ குறிப்பறியுமிடத்தேதுணையாஞ் சிறப்புப்பற்றி உயிரினநிவு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை யென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குறிப்பறியா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.

அடித்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங் - ❋
கடித்தது காட்டு முகம். - - - - - சு.

இ-ள். அடித்தது-(தன்னை) அடித்த பொருளினது நிறத்தை—காட்டும்-(தான்கொண்டு) காட்டுகிற—பளிங்குபோல்—நெஞ்சம்-(ஒருவனது) நெஞ்சத்தில்—கடித்தது-மிகுந்த குணத்தை—முகம்-(அவன்) முகமானது|—காட்டும்-(தான்கொண்டு)காட்டும். எ-று. ❋ அடித்ததனிறத்தை அடித்ததனலால் ஆகுபெயர். —ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் குணத்தைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலுவமை. (சு)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த தண்டோ வுவப்பினும் ❋
காயினுந் தான்முந் துறும். - - - - எ.

இ-ள். (உயிரானது|)—உவப்பினும்-விரும்பினாலும்—காயினும்-வெறுத்தாலும்—தான்—(அறிந்து)—முந்துறு

ம்-(அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டுநிற்கும்.—(ஆ தலால்)—மூக்கின் முகம்போல்—முதற்குறைந்தது - அறிவுமிகுந்தது |—உண்டோ. எ-று. ❋ அறிவு உயிர்க்கே யல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்பானை நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அது விரும்பிழல் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால் தான் கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவரைபோல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமைபு மகநோக்கி - - *
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். - - - - அ.

இ-ள். குறையுறுவோன்—அகநோக்கி-(தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து — உற்றது - (தான்) உற்றதனை—உணர்வார்-அறிந்து தீர்ப்பானை—பெறின் — (அவர் தன்முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக)—முகநோக்கி- (அவர்) முகத்தைப்பார்த்து—நிற்க-(அவ்வளவிலே) நிற்க— அமையும் - போதும். எ-று. ❋ அப்படிநில்லாமல் சொல்லுவாராகில் இருவருக்கும் சிறுமையாமாகலால் அது வேண்டா மென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணோக்குங் கண்ணின்*
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். - - - கூ.

இ-ள். கண்ணின்வகைமை - (தமது) பார்வைவேறுபாட்டுத்தன்மையை—உணர்வார் - அறியவல்ல மந்திரிகளை — பெறின்- (அரசர்) பெற்றால் — (அவர்க்கு) — பகைமையுங் கேண்மையும் — (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும்—(வேற்றரசர்சொல்லாமற்போயினும்) — கண்-(அவர்) கண்களை|—உரைக்கும்-சொல்லும். எ-று. ❊ பார்வைவேறுபாடாவன-வெறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும்; ஆம்.—உணர்தல் அவைகளை அந்தந்தக்குறிகளால் அறிதல். (க)

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் ❊
கண்ணல்ல தில்லை பிற. - - - - - - ம.

இ-ள். நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையமென்றி ருக்குமந்திரிகள் — அளக்குங் கோல் - (அரசரது கருத்தை) எ-ம்; ஆம், அறி—குறிப்பறிதல்.

அளக்குங் கோலாவது | — காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து—கண்ணல்லது-(அவரது) கண்களல்லாமல்—பிற -வேறு|—இல்லை.எ-று. ❊ இங்கிதம் - வடிவு-தொழில் -சொல்-என்பனவும் தலான பிறர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்தவிடத்தே அவராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுகலத்தலால் மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்துச்சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் நுண்ணிய கருவி பார்வையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ஏ-ம், அறி—அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனேழுடனிருந்த சபையிடவிடை அறிதல் - காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதவும் வேண்டுதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் ❋
றுகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - (ச)

இ-ள். சொல்லின்றுகை - சொல்லின்கூட்டத்தை — அறிந்த—தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர்|—(தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) — அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை—அறிந்து—ஆராய்ந்து — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர். எ-று. ❋ சொல்லின்றுகையெனவே - செஞ்சொல்-ஆக்கச்சொல் - குறிப்புச்சொல்-என மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின.—தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவை கொள்ளல். — அவையினளவை அவை யென்றார். அவ்வளவு-நிகுதி-ஒப்பு-தாழ்வு-என மூவகைப்படும். அறிதல்-தம்மோடுதூக்கி அறிதல். ஆராய்தல் - இச்சபையிலேசொல்லப்படுங்காரியம்-இது. சொல்லும்விதம்-இது. சொன்னால் அதன்முடிவு - இது. என்று இவை யுள்ளிட்டவை ஆராய்தல்.

இடனறிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி ❋
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். - - - ஊ.

இ-ள். சொல்லினடை - சொற்களதுநடையை—தெரிந்து ஆராய்ந்து அறிந்த —நன்மையவர் - நன்மையையுடையவர்|—(சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) — இடனறிந்து - (அதன் சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து — நன்குணர்ந்

து-(வழுப்படாமல்) மிகவுந்தெளிந்து—சொல்லுக - சொல்லக்கடவர். எ-று. ❋ சொற்களினடையாவது - அம்மூவகைச் சொற்களும் - செம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - குறிப்புப் பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம்-கேட்குதலில் ஆசையுடைமை. வழு-சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்*
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். - - - - ஈ.

இ-ள். அவை-சபையினளவை—அறியார் - அறியாதவரா கி—சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை — மேற் கொள்பவர்! —சொல்லின்வகை - அச்சொல்லின்கூறுபாடும் — அறியார். —வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லகலையும்—இல் - (அவர்க்கு) இல்லை. எ-று. ❋ சொல்லுதல் வகைமை - கேட்பவரது உணர்வுவகைமை பற்றிவருதலால் - சொல்லின்வகை யறியாவொன்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாவொன்று எவ்வாறாலும் இகழப்படுதலால்-வல்லதூஉ மில்லென்றும், சொல்லினார். [இதனால்சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

ஒளியார்முன் னெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்*
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். - - - - ச.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினிடத்து — ஒள்ளியராதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராகக்கடவர். — வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளோகளது சபையினிடத்து — வான்சுதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண்சுண்ணச் சாந்து நிறத்தை — கொளல்-கொள்ளக்கடவர். எ - று. ❋ ஒளியாவன்றது - மிக்காரையும், ஒத்தாரையும், — ஒள்ளியராதல் - தமது நூலறிவும் சொல்வலிமையும்தோன்ற விரித்துரைத்தல். — வயிரமிலாத மரத்தை வெளிறென்பதுபோல் அவ்விரண்டு மறியாதபுல்லரை வெளியாரென்றார். — அவர்மதிக்கும்படிக்கு அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்றற்கு - வான்சுதைவண்ணர்கொளலென்றார். [சபையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனுள் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஏஉ - ஆம், அது — அவையறிதல்

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - ❋
முந்து கிளவாச் செறிவு. - - - - - நு.

இ-ள். முதுவருள் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து — முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு — கிளவா - (ஒன்றைச்) சொல்லாத — செறிவு - அடக்கம். — நன்றென்றவற்றுள்ளும் - (ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும் — நன்றே. எ - று. ❋ தங்குறைவும், அவர் மிகுதியும், அவர்சொல்லுதற்கு முன்னேசொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும். சொல்லாவிட்டால் வருகிற நன்மையும், அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை - நன்றென்றவற்றுள்

ரு நன்றே என்றார்.—முன்சொல்லுதலேயே விலக்கினமையால் உடன்சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம் - - - *
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. - - - சு.

இ - ள். வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை—ஏற்று-உட்கொண்டு—உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில்—இழுக்கு - (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் | — (முத்திபெறற்பொருட்டு நல்வழியினின்றவனொருவன்)—ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும்—நிலைதளர்ந்தற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும். எ று. * நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென்றொழுகியவன் - பின்னிளகிக் கூடாவொழுக்கத்தாலுருதல். பயனும் பத்தமேலன்றி இகழவும் படுவானென்பதாம். [இதனால் அச்சபையில் தவறியவிடத்துப்படும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - - - *
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. - - - - - எ.

இ-ள். கசடற - வழுப்படாமல்—சொற்றெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில் — வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே —(சொல்லினால்)—கற்று - (பல நூல்களையுங்) கற்று—அறிந்தார் - (அவைகளாலாகியபயனை) அறிந்தவரது—கல்வி | — விளங்கும் - (யாவர்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும். எ-று. * அப்புகுந்தசபையிலேயே சொல்லுக்கடவதென்பதாம். (எ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - *
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். உணர்வது - (பொருள்களைத்தாமே) அறியவல்ல அறிவை — உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து — சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல் | — வளர்வதன்-(தானே) வளர்வதொருபயிர் நின்ற—பாத்தியுள் — நீர்சொரிந்தற்று - நீரைச்சொரிந்தாற்போலும். எ-று. * தானேயும் வளர்தற்குரியகல்வி மிகவளருமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒத்தார தது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக் கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு*
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். - - - - கூ.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து — நன்கு - நல்லபொருள்களை—செல - (அவர்) மனங்கொள்ள — சொல்லுவார்-சொல்லுதற்கு உரியவர் | — புல்லவையுள் - (அவையறியாத) புல்லரிருந்தசபையினிடத்து — பொய்ச்சாந்தும்-மறந்தும்—சொல்லற்க - (அவைகளைச்) சொல்லாதொழிக்கடவர். எ-று. * சொல்வாராயின் தமக்குரியசபையை அறியாதகுற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும், சொன்ன பொருளறியாமையால் புல்லர்சபையும், இகழ்தலால் இரண்டு சபைக்கும் ஆகாதென்பதுகருதி - பொய்ச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். - - - ங.

இ-ள். (நல்லோர்!) —தங்கணத்தரல்லார்முன் - தம்மினத்தவரல்லாதவர்சபையிடத்து — கோட்டிகொளல் - யாதொன்றையும்சொல்லாதிருக்கக்கடவீர். —(சொன்னால்அது!) —அங்கணத்துள் (பரிசுத்தமல்லாத)முற்றத்துள்—உக்க-வீழ்ந்த—அமிழ்தற்று - அமிர்தமொக்கும். எ-று. ✽ சொல்லின் - அது - இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. — சாவாமருந்தாகுதலறிந்து உண்போர்கையிலும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பெருந்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்கவமிழ்தென்றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒருவழியும் சொல்லலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽✽

எ௭-ஆம், அதி—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் ✽
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - க.

இ-ள். சொல்லின் றொகையறிந்த - சொற்களது தொகை யையறிந்த — தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் | — வ கையறிந்து - (கற்றுவல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து — வல்லவை - கற்றுவல்லசபையில் — (ஒன் றுசொல்லும்போது) — வாய்சோராரி - (அச்சத்தாற்பிழைப டச்) சொல்லார். எ-று. ❁ இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாலென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது.

கற்றருட் கற்ற னெனப்படுவர் கற்றார்முற் . . *
கற்ற செலச்சொல்லு வார். . . . . உ.

இ - ள். கற்றார்முன் - கற்றோர்சபையினிடத்தே — கற்ற- (தாம்) கற்றவைகளை — செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை —சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர் — கற்றருள்-கற்றவரெல்லாரினும் — கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர் —எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுவர் எ - று. ❁ உலகமறிவது அவனாயேயாகலின் அவ்வுலகத்தினு லே புகழப்படுவாரும் அவரே யென்பதாம். (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய . . . *
ரவையகத் தஞ்சா தவர். . . . . ரு.

இ-ள். பகையகத்து-பகையினிடத்து — சாவார் - (அஞ்சா தேபோய்) இறக்கவல்லவர் — எளியர் - (உலகத்துப்) பலர். — அவையகத்து - சபையினிடத்து — அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (றோய்ச்சொல்ல)வல்லவர் | — அரியர் — சிலர். எ - று. ❁ அஞ் சாமை சாவாவென்பதனோடுங்கூட்டி. அதனாலே சொல்லவல் லவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டா லும் அவையஞ்சாதது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - *
மிக்காருண் மிக்க கொளல். - - - - - ச.

இ-ள். கற்றார்முன் - (பல நூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினி

எ-ஆம், அதி—அவையஞ்சாமை.

டத்து—கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை—செல - (அவர்) மனங் கொள்ளும்படி—சொல்லி—தாங்கற்ற - தாங்கற்றவைகளினும் —மிக்க - அதிகமானபொருள்களை—மிக்காருள் - அதிகமாகக்கற்றவரிடத்து—கொளல் - (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று.

❋ எல்லாமொருவருக்குக்கற்றல் கூடாமையால் வேறுவேறுகியகல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப்பெறுதலையும்கேட்டு அறியலா மென்பதாயிற்று. [இதனால் அதனது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா - - *
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. - - - ரு.

இ-ள். அவை - (வேற்றுவேந்தர்) சபையில்—அஞ்சா - அஞ்சாமல்—மாற்றம் - எதிர்மொழியை — கொடுத்தற்பொருட்டு —ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியாலே—அளவு - அளவை நூலை—அறிந்து—கற்க - (மந்திரிகள்!) கற்கக்கடவர். எ-று.

❋ அளவை நூல்சொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டுதலால் இதற்கு அது வழியெனப்பட்டது. அளவை யெனப்பட்ட தர்க்க நூலைக் கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளைப் பிழைபடாமற் கற்கக்கடவரென்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

வி/ளோடென் வன்கண்ணை யல்லார்க்கு நூலோடென்
னுண்ணைவை யஞ்சு பவர்க்கு. - - - (சு)

இ-ள். வன்கண்ணையல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லா தவர்க்கு—வாளோடு—என்-என்ன (சம்பந்தமுண்டு.) —(அ துபோல்)—நுண்ணைவை - புத்திநுட்பமுடையவரது சபை யை — அஞ்சுபவர்க்கு — நூலோடு—என் - என்ன (சம்பந் தமுண்டு.) எ-று. ※ இருந்தாது நுண்மை அவைமேல் ஏற் றப்பட்டது. நூலுக்கு உரியவரல்லரென்பதாம். (சு)

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன் கற்ற நூல். - - - - - (எ)

இ-ள். அவையகத்து - (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில்— அஞ்சுமவன் - (அதனை) யஞ்சுமவன்—கற்றநூல்—பகையகத் தது - (எறியப்படும்பகைநடுவில்) — பேடி - (அதனை அஞ்சும்) பேடிகை - கையிற்பிடித்த—ஒள்வாள் - கூர்வாளை யொக்கு மென-று. ※ பேடி பெண்ணியல்புமிகுந்து ஆணியல்பு முடை யவள் - இடமும்வாய்த்துத் தானும் நன்முயிருந்தமே யாயி

எங-ஆம், ஏனை—அவையஞ்சாமை.

னும் பிழைத்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல் சபையும் வாய்த்துத் தானும் நன்முயிருந்தமேயாயினும் கற்றவனது குற்றத்தால் நூல் சிறவாதாயிற்று. (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு - - ※

ணன்கு செலச்சொல்லா தார். - - - - அ.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்தசபையுள்— நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை—செல - (அவர்க்கு) ஏற்ப — சொல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர் | — பல்லவைகற்றும் - பலநூல்களைக்கற்றாராயினும் — பயமிலரே - (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப்படாதவரே. எ-று. ❁ அறிவார்முன்சொல்லாமையால்கல்வியிலுண்மை அறிவார் இல்லையென்பதாம். (அ)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - - ❁
நல்லா ரவையஞ்சு வார். - - - - - கூ.

இ - ள். கற்று - (நூல்களைக்) கற்று—அறிந்தும் - (அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும்—நல்லார் - நல்லவரிருந்த—அவை-சபையை—அஞ்சுவார் - அஞ்சி - (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவரை—கல்லாதவரின்-மூடரினும்—கடை - கடையர்—என்ப-என்று(உலகத்தோர்|) சொல்லுவார். எ-று. ❁ அக்கல்வியறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல் பிறரையும் அடைவிக்காமலும் கல்வித்தன்மையே அடைந்துநிற்கையால் கல்லாதவரிற் கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (கூ)

உளொனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் ❁
கற்ற செலச்சொல்லா தார். - - - - ட.

இ-ள். களன் - சபையை|—அஞ்சி — கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை— செல - (அதற்கு) ஏற்ப—சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர்| — உளொனினும் - உயிரோடிருந்தாலும் — (உலகத்தோராலே எண்ணப்படாமையால்) — இல்லாரோடொ

ப்பர்-இறந்தவரோடொப்பாவார். எ-று. ❋[இவை ஐந்துபாட்டாலும் சபையஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது. (ம)

அங்கவியலில் அமைச்சு முற்றியது.

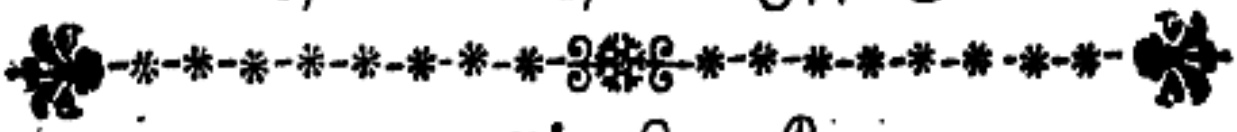

எச-ஆம்,அதி—நாடு.

இனி அவ்வரசனும் - மந்திரியாலும்-கொண்டு செலு

கக

ஊஎச எச-ஆம்,அதி—நாடு.

த்தப்படுவதும், மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது - இப்படிப்பட்டதென்பதும், அதிகார முறைமையும், இதனுள்விளங்கும்.

தள்ளா வினையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - - ❋
செல்வரு ஞ் சேர்வது நாடு. - - - - - - க.

இ-ள். நாடு|—தள்ளாவினையுளும் - குன்றுத வினைவுசெய்வோரும் -- தக்காரும் - அறமேவாரும் — தாழ்விலாச்செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது - கூடிவாழ்வதே. எ-று. ❋ தக்கார் முதலானவரோடும், சேர்தற்

தொழிலோடும், பொருந்தாமையால் வினைவென்பது உழவ
னை உணர்த்தி நின்றது. — குன்றுமை - எல்லாவுணவுகளும் நி
றையவுண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமை யில்லா
மை பெறப்பட்டது.—அறவோர் - துறந்தோரும் அந்தணரு
முதலாயினோர். இதனால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது—
கேடில்லாமை-கொடுக்கக்குறையாமை. செல்வர் - கப்பலினு
ம் பண்டியினும் பொருள்தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்
கும், வாழ்வோர்க்கும், பொருள்கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட் டா*
லாற்ற வினைவது நாடு. - - - - - உ

இ-ள். நாடு | — பெரும்பொருளால் - அளவற்றபொருளு
டைமையால்—பெட்டக்கதாகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரு
ம்பத்தக்கதாகி — அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமையோடு
கூடி—ஆற்றவினைவது - மிகவினைவதே. எ-று. ❋ கேடாவது -
அதிகமழை - மழையில்லாமை - எலி - விட்டில் - கிளி - அரசாண்
மை - எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது.—இவைகளை வடநூ
லார் சுதிபாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை
அரசனாறத்தாலும், மற்றவை அவன்மறத்தாலும், இலவாம்.
இவையில்லாமற்போகவே மிகவினையுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு, - - உ.

இ-ள். நாடு|—பொறை - (பிறநாடுகள்சுமந்த) பாரமெல்
லை - ஆம், அதி—நாடு. உஎ

லாம்—ஒருங்கு-ஒருசேர—மேல்வருங்கால் - (தன்) மேல்வரும்போது—தாங்கி - (அவைகளைத்) தாங்கி — (அதன்மேலும்) —இறைவற்கு-(தன்)னரசனுக்கு— இறையொருங்கு - இறைப்பொருண்முழுதையும் — நேர்வது - உடன்பட்டுக்கொடுப்பதே. எ-று. ❁ பாரமாவது - மனிதர்கூட்டமும், பசுமுதலாயினவிலங்கின்கூட்டமும்,—தாங்குதலாவது - அவைகள்தத்தந் தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலர்வது, அரசன் முறைதப்பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்து வந்தால் அவ்வத் தேசங்கள்போல் இனிதிருப்பச்செய்தல்.—அதனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைபடுத்தாமல்தானே கொடுப்பதென்றற்கு-இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (ஈ)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் ❋
சேரா தியல்வது நாடு - - - - - - ச.

இ-ள். நாடு | — உறுபசியும் - அதிகபசியும் — ஓவாப்பிணியும் - நீங்காதநோயும் — செறுபகையும் - (புறத்திலிருந்து வந்து) அழிவுசெய்யும்பகையும்—சேராது - அடையப்பெறாமல்—இயல்வது - இனிதுநடப்பதே. எ-று. ❁ அதிகபசி - உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேராதாயிற்று.—நீங்காதநோய் - தீக்காற்றுமிக்கதுளிர் வெப்பங்களும், உண்ணப்படுமவைகளது நீமையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்று.—செறுபகை - அரசன்வலிமையும், நிலப்படையும், அடலியும்-அரணும், உடைமையால் சேராதாயிற்று. (ச)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு மூட்பகையும் வேற்தலைக்குங் ❋
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. - - - - - ஞ.

இ-ள். நாடு | — பல்குழுவும் - (சங்கேதவசத்தால் மாறு பட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும் — பாழ்செய்யும் - (உடனிருந் துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும் — உட்பகையும் — வேந்த னுக்கும் - (சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற — கொல்குறு ம்பும் - கொலைத்தொழிற்குறும்பரும் — இல்லது - இல்லாத தே. எ-று. ❋ சங்கேதம்- சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், ப லர்க்குஉளதாமொருமை. — உட்பகை - வழியிலேத்துப் பறிக் குங்கள்வர் கோள்சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பண் டி புலி கரடி முதலியமிருகங்களும்.—இம்மூன்றும் அரசனு லும், வாழ்வோராலும், கடியப்பட்டுநடப்பதென்பதாம்.(இ)

எ - ஆம், அதி — நாடு.

கேடறியாக்கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்று ❋
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. - - - - ஈ.

இ-ள். கேடறியா - (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும் — கெட்டவிடத்தும் - (அரிதிற்)கெட்டவிடத்தும் — வளங்குன் று - (அப்போதும்) வளங்குறையாததும்ஆன — நாடு - நாட் டை — நாட்டின்-(எல்லா)நாடுகளிலும் — தலை - முதன்மையு தாகும்—என்ப - என்று (நூலோர்|) சொல்லுவார். எ-று. ❋ அறியாத - குன்றுத - என்பன இறுதி கெட்டுவந்தன. — கேட றியாமை - அரசன்வலிமையாலும். கடவுட்பூசை அறங்கள்என் றிவைகளைச் செயலாலும்,வரும்.—வளம் - ஆகரங்களிற் படுமை வையும், வயல் தண்டலைகளில் விளையுமவையும், ஆம். —குறை யாமை - அவை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாகவே உ

வரவும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும். [இவை ஆறு போட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.] (இ)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - *
வல்லரணு நாட்டிற்கு றுப்பு. - .. - எ.

இ - ள். இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேனீர் எனப்படுகிற தன்னி டத்து நீரும் — வாய்ந்தமலையும் - வாய்ப்புடைத்தாகியமலையும் — வருபுனலும் - (அதினிருந்து) வருவதாகியநீரும் — வல்ல ரணும்-அழியாதநகரியும் — நாட்டிற்கு — உறுப்பு - அவயவமாம். எ - று. ❊ இவ்விடத்துப் புனலென்றது - தூரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஆகிய ஜலாதாரங்கள். அவயவமாதற்கு உரியன அவையே யாகலால் அவைகளால் மழைவறப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. — நடுவதல்லாமல் ஒருபக்கத்ததாகலும், தன்வளந்தருதலும், மாரியிலுண்டநீர் கோடையிலுமிழ்தலும் முடைலமபற்றி - வாய்ந்தமலையென்றார். [இதனுல் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ).

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம - *
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. - - அ.

இ - ள். பிணியின்மை - நோயில்லாமை — செல்வம் — விளைவு — இன்பம் — ஏமம்-காவல் — இவ்வைந்து - இவ்வைந்தினையும் — நாட்டிற்கு — அணி - அழகாகும் — என்ப - என்று (தூலோர்) சொல்லுவார். எ - று. ❊ பிணியில்லாமை - நிலநலத்தா

ஆசையு மண் பொன் முதலியவை எடுக்குவகுழுக்கள்.

ல்வருவ்து.—செல்வம் - முன்சொல்லியது.—இன்பம் - விழ
வும் - வேள்வியும் சான்றோரு முடைமையாலும், அனுபவிப்
பவையுடைமையாலும். நிலநீர்களது நன்மையாலும், வாழ்
வார்க்கு உள்ளே நிகழ்வது.—காவலெனவே அரசன்காவலும்,
வாழ்வோர் காவலும், அரண்காவலும், அடங்கின. [பிறதே
சத்தோரும் இச்சித்துப் பின்னே அவைகளை நினையாமைக்கு
ஏதுவாகிய அதனழகு இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நா டென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - - * -
நாட வளந்தரு நாடு. - - - - - கூ.

இ-ள். நாடா - (தம்மிடத்துவாழ்வோர்) தேடி வருந்தாம
லே(அவரிடத்தேதானே அடையும்) —வளத்தன - செல்வத்தை
யுடையவைகளை—நாடு-நாடுகள்—என்ப - என்று (நூலோர்)
சொல்லுவர்.—(ஆதலால்) — நாட-தேடிவருந்த — வளந்தரு
ம்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய—நாடு - நாடுகள் | —
நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம்- எ - று. * நூலோர் விதிபற்றி
எதிர்மறைமுகத்தால்-குற்றம் சொல்லியபடி. (கூ)

அ ங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே - *
வேந்தமை வில்லாத நாடு. - - - - - ஐ.

இ-ள். வேந்து-அரசனேடு— அமைவில்லாத - பொருந்து
தலில்லாத—நாடு| — ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்
லாம்—அமைவெய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும்
—பயமின்றே—(அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று. எ - று.

வேந்தமைவெனவே குடிகள் - அவனிடத்தே அன்புடைய ராதலும். அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையனாதலும், அடங்கின. அவையில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லாமையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதனது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எடு-ஆம், அதி—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பகைவரால் தொகுவுவந்தவிடத்து அதற்கும், அரசனுக்கும், காப்பாதற் சிறப்புப்பற்றி வேறொரங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட அரண் ஓரதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார்.

எ

எடு-ஆம், அதி—அரண்.

அஃதாவது - இன்னதென்பதும், அதிகார முறைமையும், இதனுள் விளங்கும்.

அற்று பவரீக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற் - - -
போற்று பவரீக்கும் பொருள். - - - க.

இ-ள். அரண்-கோட்டையானது|—ஆற்றுபவரீக்கும்-(மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப்) பிறர்மேலே செல்வோர்க்கும்—பொருள்-சிறந்ததாகும். — அஞ்சி - (அவையல்லாமல் தம்மேலல்லருவோர்க்கு|) அஞ்சி—தற்போற்றுபவர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும்—பொருள்-சிறந்ததாகும். எ - று. ❋ பிறர்மேற் செல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலான்வைகளைப் பிறனொருவன் வௌவாமல் வைத்துச்செல்லவேண்டுதலாலும், பெருமைதாலிந்து முடிவுவந்தவிடத்துக் கடனெடுவே உடைகப்பற்காரர் போன்று காப்புக் காணுது முடிவராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. — வலிமையுடையவராயினும் அரணில்லாத விடத்து அழியுந்தன்மையராகலால் அவரை முன்சொல்லினர். [இதனால் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - - - - *
காடு முடைய தரண். - - - - - - - உ

இ-ள். அரண்|—மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும்—மண்ணும்-வெளிநிலமும்—மலையும் — அணிநிழற்காடும் - குளிர்ந்தநிழலையுடையகாடும் — உடையது - உடையபோல. எ - று. ❋ எந்நாளும் வற்றாத நீரொன்றற்கு - மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்றற்கு - மண்ணென்றும், செறிந்தகாடென்றற்கு - அணிநிழற்காடென்றும், சொல்லினர்.— மதிற்புறத்து வெளிநிலம் பகைவர் அரண்பற்றுமைப் பொருட்டு.—நீரரண். நிலவரண்-மலையரண் - காட்டரண் - என்னிவை இந்நான்கரணும் குழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி *
னமைவர வெண் ணுரைக்கு நூல். - - - ரு.

இ-ள். உயர்வு - உயர்ச்சியும்—அகலம் - அகலமும்—திண்மை - வலிமையும்—அருமை - அருமையுமென (எனப்பட்ட)—இந்நான்கின்—அமைவு - மிகுதியையுண்டாயமதில்—அரணென்று—நூல் - நூலோர்.| — உரைக்கும் - சொல்லுவர். எ-று. ❋ அமைவு நூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள்.—உயர்வு - எளிதிற் ஏட்டாதது. — அகலம் - புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும், உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று தொழில்செய்தற்கு ஏதுவாகிய அகலமும், — திண்மை - கருங்கல் செங்கல் முதலாலே செய்தலால் - குத்தப்படாமை. — அருமை - பொறிகளாலே சேர்தற்கருமை. —[பொறி-எந்திரப்போலிகள்.] (ரு)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுடையகை * - - *
யூக்க மழிப்ப தரண். - - - - - - - ச.

இ-ள். அரண்|—சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டிய சிறிதாய்—பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய்—உடையகை-(தன்னைச்) சூழ்ந்த பகைவரது—ஊக்கம்-மனவெழுச்சியை—அழிப்பது - கெடுப்பதே. எ-று. ❋ காயிலும் வலி

பும் ஒழிந்தவிடங்கள் - மலை - காடு - நீர் நிலை - என்றிவைகளுள் எந்
தவைகளை உடைத்தாதல்பற்றி - சிறுகாப்பினென்றும், உள்
ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி - பேரிடத்ததாகு
மென்றும், தம்வினைமுடிந்து இப்பொழுதே அழிப்போமெ
ன்றுவரும் பகைவர்வந்து அதுகண்டால் அத்தரியம் ஒழி
தல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும், சொல்லினர். (ச)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். - - - (ரு.

இ-ள். அரண்]—கொளற்கரிதாய் - (புறத் தோராலே) கொ
ள்ளுதற்கரிதாய் — கொண்ட - உட்கொண்ட — கூழ்த்தாகி -
(பலவகை) யுணவையுடையதாகி — அகத்தார் - உள்ளிடத்
தோரது — நிலைக்கு - (போர்) நிலைக்கு — எளிதாம் — நீரது -
குணத்தையுமுடையதே.எ - று கொள்ளுதற் கருமை - காவ
ற்காடு கிடங்குகளாலும், பொறிகளாலும், இடங் கொள்ளுத
ற்கருமை.—உணவு - தலைமை பற்றிச் சொல்லினமையால் ம
ற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப் படுமவைகளும் அடங்கின.—நிலைக்
கெளிதா நீர்மையாவது - உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயு
தமுற்றலானவை புறத்தோர்மேல் எளிதிலே செல்லலும், அவ
ரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர் மேலே செல்லாமையு
ம் பதணம்பரப்பும், முதலானவை பதணமாம்.

ஈசு-ஆம், அதி—அரண்.

எவ்வாப் பொருளு மூடைத்தா யிடத்ததவு - *

நல்லா ளுடைய தரண். - - - - - - சு.

இ-ள். அரண் | — எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர் வேண்டும்) பொருள்களியாவையும் — உடைத்தாய் — இடத்து - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில்—உதவும் - (அதுவ சாமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல—நல்லாள் - நல்ல வீரனையும் —உடையது-உடையதே. எ-று. ❋ அரசனிடத்து - அன்பும், மானமும், மறமும், சோர்வில்லாமையும், முதலாகிய நற்குணங்களை உடைமைபற்றி - நல்லாளென்றார். (சு)

முற்றிய முற்ற றெறிந்து மறைப்படுத்தும் - ❋
பற்றற் கரிய தரண். - - - - - - - எ.

இ-ள். அரண்|—முற்றியும் - (வரவுபோக்கு ஒழியும்வண்ண) நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—முற்றுது - அப்படிசூழாமல் — எறிந்தும் - (நெகிழ்ந்தவிடமோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும்—அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரைவிட்டுக்) கிழறுத்துத்திறப்பித்தும் — பற்றற்கரியது - (புறத்தோராலேபிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதே. எ-று. ❋ இம்மூன்று உபாயங்களுள்ளும் முதலாவது - எல்லாப் பொருளு முடைமையாலும், மற்றவைகள்- நல்லா ளுடைமையாலும், பயிப்பனவல்லவாயின. (எ)

முற்றுற்றி முற்றி யவனையும் பற்றுற்றிப் - ❋
பற்றியார் வெல்வ தரண். - - - - - - அ.

இ-ள். அரண்|—முற்றுற்றி - (சேனைப்பெருமையால்) சூழ்தல்வல்லவராகி — முற்றியவனையும் - (வந்து) சூழ்ந்தபுறத்தோனையும்—பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர்

—பற்றுற்றி-(தாம்) பற்றியவிடம் விடாதேநின்று — வெல்வ
து-(போர்செய்து) வெல்வதே. எ - று. ❋ வெல்வமிதன அர
ணுடையார்தொழில் அரண்மேலேநின்றது. — பெரும்படை
யானைச் சிறுபடையானைப் பொறுத்துநிற்குந் துணையேயன்
றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். — [இவை எழுபாட்டாலும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாயவினை முகத்து - ❋
வினைநுட்பி மாண்ட அரண். - - - - - கூ.

இ-ள். அரண்|—முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவி
லே—மாற்றலர்-பகைவர்—சாய— வினைமுகத்து — (உள்ளி

எடு-ஆம,அது — அரண.

டதேதோர்செய்யுந்)தொழில்வேறுபாடுகளால் — வினைநுட்பி-
னிறு பெற்று— மாண்டது-(மற்றும்வேண்டும்)பெருமைமையை
யுடையதே.எ-று. ❋ ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னுங்கூ
டிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச்சாயவெ
ன்றார்.—தொழில்வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடங்கிய
போரை அறிந்து எய்தல் எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல் என்
றிவைமுதலாகிய தொழில்களுள் அப்போதைக்கு அறிப்பவைக
ளைச் செய்தல்.— மற்றும் வேண்டும் பெருமை யென்றது-
புறத்தோர் அறியாமல் புகுதல் போகுதல் செய்தற்கு உண்
டாக்கப்பட்ட சுருங்கை வழிமுதலானவை யுடையமை. (கூ)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி - ❋

இ-ள். அரண்| — எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும் - (முன் சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும்—வினை - தொழில்செய்யுமிடத்து—மாட்சி - பெருமையை—இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து—இல்லது - (அவை) இலதாம். எ - று. சுமையாவிருக்கையும், அளவறியாது செய்தலும், ஏற்காதது செய்தலும், எல்லாமடங்க - வினைமாட்சியில்லாதொன்றும், எற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றுமற்றோரும் அவ்வரணனது அப்பெருமைகளாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடைத்தன்றென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எசு - ஆம், அதி — பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும் - நாட்டாலும், அரணாலும், வளர்க்கவும், காக்கவும். படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின்விதம் இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகிறார். அஃதாவதின்னதென்பதனும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளாகச் செய்யும் *
பொருளல்ல தில்லை பொருள். - - க.

இ-ள். பொருளல்லவை - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாத

எக

தவரையும்—பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்பட
டச்செய்யவல்ல—பொருளல்லது — பொருள்|—இல்லை. எ-
று. ❋ மதிக்கப்படாதவர் - அறிவில்லாதவரும், இழிகுலத்தா
ரும் , — மதிக்கப்படச் செய்தல் - அறிவுடையவரும், உயர்கு
லத்தவரும், அவரிடத்திலே போய் நிற்கப் பண்ணுதல் . —.
அதனுமேல சம்பாதிக்கவேண்டுவது அதுவேயென்பதாம். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை . ❋
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. - - - உ.

இ - ள். (எல்லாநன்மையு முடையவராயிருந்தாலும்) — இ
ல்லாரை - (பொரு) ளில்லாதவரை} —எல்லாரும்| — எள்ளுவர் -
இகழ்வர்.—(எல்லாத்தீமையு முடையவரா யிருந்தாலும்) —
செல்வரை - அப்பொருளுடையவரை} —எல்லாரும் | — சிறப்
புச்செய்வர் - உயரச்செய்வர். எ - று. ❋ உயரச்செய்தல் - தா
ம் தாழ்ந்து நிற்றல்.—இகழ்விலும் தாழ்விலும் பகைவர் நட்
பினர் அயலவர் என்னு மூவகையோருந் தந்தலால் எல்லா
ருமென்றார். பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிசெயற்கு.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு ❋
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. - ங.

இ - ள். பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலுந்

சிறப்பிக்கப்படுமை — பொய்யாவிளக்கமை - நந்தாவிளக்கானது | —(தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு) — எண்ணிய - அவர்) நினைந்த—தேயத்து — சென்று—இருள் - (பகையென்னு) மிருளை} —அறுக்கும் கெடுக்கும். எ-று. ❋ பொருள் - எல்லார்க்குமை எந்நாளும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றி - பொய்யா விளக்கமென்றும், மற்றை விளக்கோடு இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற - எண்ணியதேசத்துச் சென்றென்றும், சொல்லினர். எகதேச வுருவகம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - - *
தீதின்றி வந்த பொருள். - - - - - - ச.

இ-ள். திறனறிந்து - (சம்பாதிக்குந்) திறத்தையறிந்து — தீதின்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையில்லாக — வந்தபொருள் | —(அவனுக்கு) — அறன் - அறத்தையும்} —ஈனும் - கொடுக்கும். —இன்பமும் - இன்பத்தையும்} — ஈனும் - கொடுக்கு

எசு - ஆம், அதி — பொருள்செயல்வகை. i

மீ. எ-று. ❋ திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலாலும் - கடவுட் பூசை தானங்களாலே பயன் அடைதலாலும் - அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப்படுதலால் - இன்பமும் ஈனுமென்றும், சொல்லினர். — ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்கவென்பதாம்.

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் *
பொல்லார் புரள விடல். - - - - - ரு.

இ-ள். அருளொடும் - (தாம்குடிகளிடத்துச்செய்யும்) கருணையோடும்—அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்) அன்போடும்—வாரா-(கூடி)வாராத—பொருளாக்கம் - பொருட்சம்பாத்தியத்தை — புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி —புரளவிடல்- நீங்கவிடக்கடவர். எ - று. அவைகளோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றுமுப்வருதல். அப்படிக்கு வாராதபொருள் - பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனைப் புல்லாவென்றவளவிலே நிறுத்தாமற் புரளவிடலென்றும் சொல்லினர். (கு)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுஞ்
செறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். - - கூ.

இ-ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தானேவந்து) கிடைத்தபொருளும் | —உல்குபொருளும் - சுங்கமாகியபொருளும் | — தன்னென்னுர் - தன்பகைவனை—செறுபொருளும் - வென்று (திறையாகக்கொள்ளுமை) பொருளும் | —வேந்தன்பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ - று. உறுபொருள் - ஐவகைத்தவரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தினின்றுக்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம் - மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரி. செறுபொருள் - செறுதலால் வருமபொருளென விரியும். இதிலொன்றல்லாமலும் உரியவை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழிசொல்லப்பட்டது.]

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. - - - - எ.

இ-ள். அன்பீன் - அன்பிலுல் ஈன்றிடப்பட்ட — அருளெ
ன்னும் - அருளென்கின்ற — குழவி - குழந்தையானது | —

ஏது-ஐம், அதி — பொருள்செயல்வகை

பொருளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு
ம் — செல்வம் - செல்வத்தையுடைய — செவிலியால் - செவிலி
தாயால் — உண்டி - வளரும். எ - று. ❋ சம்பந்தம்பற்றுமல்
வருத்தமுடையோர்மீதுஞ் செல்வதற்கிய அருள் - சம்பந்தம்
பற்றிச் செல்லுமை; அன்புமிகுந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால்
அதனை அன்பீன்குழவியென்றும், அது வறியவர்மேற் செ
ல்வது - ஈவ்வதுமேயாயவழல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆதலா
ல் பொருள் - அதற்குச் செவிலியென்றும், அது உலகிற்செ
விலிபோலவல்ல மல் தானே எல்லாப்பொருளும் உதவிவள
ர்த்தலால் - செல்வச் செவிலியென்றும் சொல்லினார். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. . . . அ.

இ-ள். தன்கைத்து - தன்கையதாகியபொருள் — உண்டாக
— ஒன்று - ஒருதொழிலை — செய்வான் - செய்பவனது — வி
னை - செயற்கையானது | — குன்றேறி - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறி
நின்று — யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை — கண்டற்
று - கண்டதனைஒடொக்கும். எ - று. ❋ எப்படி குன்றேறின
வன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும்
யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிருந்து கா

ண்டாமேனு அப்படி கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலே மே
ற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவ
னா எவிதா னி னிதிருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு-
மெஃகதனிற் கூரியதில். - - - - ஈ

இ-ள். (தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்|) — பொரு
ளை — செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர். — (அப்பொருள்|) — செ
றுநர் - (தம்) பகைவரது — செருக்கு - தருக்கை — அறுக்கும்
— எஃகு - ஆயுதமாம். — (அதற்கு) — அதனின் - அதுபோல்
— கூரியது - கூரியஆயுதம்| — இல் - (வேறு) இல்லை. எ - று.
பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நட்புமுடையவ
ராதலாலே பகைவர் செருக்குநீங்கித் தாமே அடங்குவரென்
பதற்கு - செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃதென்றும், மற்றை
யாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்கமாட்டா
மையாலும், அதனிற் கூரியதில்லையென்றும் சொல்லினர். (கூ)

எண்-ஆம், அதி — பொருள்செயல்வகை.

ஏண்பொருள் காப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. - - - - ஐ.

இ-ள். ஒண்பொருள் - நல்லவழியால் வரும்பொருளை— காழ்ப்ப-மிகவதிகமாக — இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு—வினையிரண்டும் - மற்றை அறமும் | இன்பமும்| —ஒருங்கு - ஒருசேர—எண்பொருள் - எளியபொருள்களாம். எ - று. காழ்த்தல்-முதிர்தல். அப்பொருள் - பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையால் - ஒண்பொருளென்றும், மற்றை யிரண்டும் அதன் வினைவாகலால் தாமே ஒருகாலத்திலே உண்டாகுமென்பதற்கு - எண்பொருளென்றும், சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எ-ஆம், அதி—படைமாட்சி.

இவிப்பொருளினால் ஆவதாய் வெல்வதாகிய படையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - சேனையினது நன்மையாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் *
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. - - - க.

இ-ள். உறுப்பு - (யானைமுதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும் —அமைந்து- நிறைந்து—ஊறு - (போரிலே) காயம்படுதற்கு—அஞ்சா-அஞ்சாதுநின்று — வெல் - (பகையை) வெல்வதாகிய—படை-சேனையானது | — வேந்தன் - அரசனது—வெ

றுக்கையுளெல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம் — தலை - முதன்மையாகிய(செல்வமாம்).எ-று. ❁ இவ்விடத்திலே படையியன்றது-அந்நான்கின் கூட்டத்தை. சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சேனை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால். வெறுக்கையு ளெல்லாந்தலையென்றும் சொல்லினர். (க)

ஓ ஊவிடத் தூறஞ் சாவண்கண் டொலைவிடத்துத் ❁
தொல்படைக் கல்லா லரிது. - - - - ஙூ

இ-ள். தொலைவிடத்து - (தான்) சிதைதலையெனிடத்தும்.
எஉ

எ-ம். அரிப்படைமாட்சி.

லைவிடத்து- (அரசனுக்குட்போரினிடத்து) [illegible] — ஊறு-(தன்மேலே) காயம்படுதற்கு — அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்றுதாங்கும் — வண்கண் - சௌரியமானது| — தொல்படைக்கல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல் — அரிது-உண்டாகாது. எ-று. ❁ இதனிவு சிறப்புமன்மை விகாரத்தால் தொக்கது.—மூலப்படை - கூலிப்படை - நாட்டுப்படை-காட்டுப்படை - துணைப்படை - கைப்படை எனப்படுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்படையாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்து அதைக் காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஏவித்தக்கா லென்ற மூவரி யெலிப்பகை - - *
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். - - - - - - ரு.

இ-ள். எலிப்பகை - எலிகளாகியபகைதிரண்டு— உவரி-க டல்போல்—ஒலித்தக்கால்-இரைந்தால் — என்றும் - (பர்ம்பு க்கு)என்னதுன்பம்வரும். — நாகம் - அப்பாம்பு— உயிர்ப் ப-மூச்செறிந்தவளவிலே—கெடும் - (அது தானே) கெடும். எ-று. ❋ இத்தொழிலுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும். (வீரரல் லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பின வளவிலே அவர் கெடுவதொன்பது தோன் ற நின்றமையால்-இது பிறிது மொழிதலணி.) வீரரல்லாதா ர் பலரினும் வீரனொருவனே ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இ வை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையா னது மற்றை யங்கங்களைவிட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளு ம் மூலப்படைசிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிற ந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ரு)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த - - *
வண்கணதுவே படை. - - - - - - சு.

இ-ள். படை-(அரசனுக்குப்)படையாவது | — அழிவின் று-(போரினிடத்துக்) கெடுதலில்லாமலி — அறைபோகாதா கி-(பகைவராலே) கழறுக்கப்படாததாகி — வழிவந்த - பழ மையாகவந்த—வண்கணதுவே-சௌரியமுடையதே. எ-று. அழிவில்லாமையால் மதமானங்களுடைமையும், அறைபோ காமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும், பெறப்பட்டன.

கூடற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு ;
மாற்ற லதுவே படை. ... ... ஙு.

இ-ள். படை|—கூற்று - கூற்றுவன்—உடன்று - கோபித்து—மேல்வரினும்—கூடி - மனமொத்து—எதிர்நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாங்கும் — ஆற்றலதுவே - மனவலிமையையுடையதே. எ-று. ❁ மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. உம்மை-சிறப்பும்மை. (ஙு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற ... ... ❁
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. ... ... ஙூ.

இ-ள். மறம்-சௌரியமும்|—மானம் - மானமும்|—மாண்ட—வழிச்செலவு - (முன்னோர்சென்ற) நல்வழியிற்செல்லுதலும்—தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுதலும் — எனநான்கே - என இந்நான்குகுணமுமே — படைக்கு-சேனைக்கு—ஏமம்-அரணும். எ-று. ❁ இவைகளால் முன்றியே பகைவனைச் சிக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தாழ்வு வாராமற் காத்தலும், தோற்பவர்மேற் படையெறியாமை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன இச்செய்கையோர்க்குப் பகைவர் நெருங்கமாட்டாராகலின் வேறரண் வேண்டாவென்பதாம். (ஙூ)

தார்தா செல்வது தானை நலிவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ.

இ-ள். தானை-சேனையாவது| — நலிவந்த - (பகைவராலே வருக்கப்பட்டுத்) தன்மேல்வந்த—போர் - (படையின்) போரை—தாங்குந்தன்மை விலக்கும்வகுப்பை — அறிந்து - அறிந்து (வருத்துக்கொண்டு)—தார் - (அவரது) தாக்கிப்படையை —தாங்கி-(தன்மேல்வாராமல்) தடுத்து—செல்வது - (தான் அதன்மேலே) செல்வதே. எ-று. ❁ படைவகுப்பாவது - விபூகம். அது ஏழுவகை உறுப்புகளையுடையதாய்-வகையால் நான்காய்-விரியால் மூப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. [இவை நான்குபாட்டாலும் படையது-இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ன)

தானை ... என-ஆம், அதி—படைமாட்சி

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ.

இ-ள். தானை சேனை|—அடற்றகையும் - (பகைமேலே தான்சென்று) போர்செய்யுஞ்சௌரியமும்—ஆற்றலும்- (அது தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும் — இல்லெனினும் - இல்லையாயினும் — படைத்தகையால் தனது தோற்றப் பொலிவாலே — பாடு-பெருமையை}—பெறும். எ-று. ❁ இவ்வெனினுமென்னே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்ப

து பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப் பட்ட தேர் யானை குதிரைகளுடனும் படாகை கொடி குண்டை பலவாத்தியம் காகளமுதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு. பாடு-கண்டவளவிலே பகைவரஞ்சும்பெருமை.

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு - - ✻
மில்லாயின் வெல்லும் படை. - - - - - கூ.

இ-ள். சிறுமையும்- (தான்தேய்ந்து) சிறிதாகலும்—செல்லாத்துனியும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும்—வறுமையும்-தாரித்திரியமும்—இல்லாயின் - (தனக்கு) இல்லையாயின்—படை-சேனையானது|—வெல்லும்- (பகைவரை) வெல்லும். எ-று. ✻ விட்டுப்போதலும், வறுமையடைதலும், அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன. நீங்காவெறுப்பு மகளிரை வெளவ இழிவாயின செய்தல் முதலானவைகளால்வருவது. இவைபுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல் உற்றுப் போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லுமென்றார்.

நிலமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை - ✻
தலமக்க ளில்வழி யில். - - - - - ஏ.

இ-ள். நிலமக்கள்-(போரினிடத்து) நிலையையுடைய வீரரை—சாலவுடைத்தெனினும் - மிகவுடையதாயினும்— தலைமக்கள்-(தனக்குத்) தலைவராகியவீரர்— இல்வழி - இல்லாவிடத்து—தானை—சேனை|—இல் - நில்லாது. எ-று ✻ சென்றிடங்களில் நிலையுடையவரல்லாமலி போவாராயின் காண்போரில்லையாய் போர்செய்யாமல் தானும் போமென்றற்கு - தலைமை

க்ளிவ்வழியில்லென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே படைத் தகைமையாலும், அரசன் கொடைத் தாழ்வுகளாலும், தலைவரில்லாமையாலும், தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.]

எது-ஆம், அது—படைச்செருக்கு. ஆகலின்

அஃதாவது - அச்சேனையினது மறமிகுதியாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை *
முன்னின்று கன்னின் றவர். - - - - - க.

இ-ள். தெவ்விர் - பகைவரே — என் - என்னுடைய—ஐ முன - தலைவனெதிர்—நின்று - (போரோற்று) நின்று—கன்னின்றவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லினிடத்தே நின்ற வீரர்|—பலர்.— (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல் உமதுடலிலே நிற்கையை வேண்டினல்)—என்-என்னுடைய—ஐமுன் - தலைவனெதிர் — நில்லன்மின் - (போரோற்று) நில்லாதேயுங்கள்.என்று. * கல். போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படுகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு + நெடுமொழி வஞ்சி] (க)

கரன முடலெய்த வம்பினில் யானை - - - *
பிழைத்தவே லேந்த வினிது. - - - - உ.

இ-ள். கானம்-காட்டில் ஓடுகிற — முயல் - முசுவை—எய்த-(தப்பாமல்) எய்த—அமபினின்-அம்பை எந்துதலிலப்பார்த்திலும்—யானை-(வெளிநிலத்திலேநின்ற) யானையை — (எறிந்து)—பிழைத்தவேல் - தப்பியவேலை—எந்தல் | — இனிது-நன்று. எ-று. ❋ கானமுயலென்றதனால்-வெளிநிலமென்பதும். பிழைத்தவேலென்றதனால் - தப்பாமலென்பதும், முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் - யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன.—இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டை செய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்வரசன்மேற் செல்லலுற்ற ஒருவீரனதுசொல்லு. (உ)

பொராண்மை யென்ப தறுகணெண் ணுற்றக்கா ✱
ஓராண்மை மற்றது னைஞ்கு. - - - ரு.

இ-ள். தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற)மறம்| —பொராண்மை - மிகுந்தவாண்மையாகும.— ஒன்னுற்றக்கால்- (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வுவந்ததாயின்—(அது தீர்த்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டு) — ஓராண்மை - (முகங்கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை | — அதன் - அதற்கு—எஞ்ஞ-கூற்

---

† நெடுமொழிவஞ்சியாவது, பகைவர்முன்னே தன்குணமெல்லாஞ் சொல்வது.

எரு

ஓராகுய எ-று-ஆம், அதி — படைச்செருக்கு.

மையாகும்.—என்ப-என்று (நூலோர்|) சொல்லுவர். எ-று, ❋ மற்று - அசை. [இவை இரண்டுபாட்டும் ✱ தழிஞ்சி.] (ரு)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன். - *
மெய்வேல் பறியா நகும். - - - - சு.

இ-ள். கைவேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை—களிற் றொடு - (தன்மேல்வந்த) யானையோடு — போக்கி - எதிர்த்துவி ட்டு—வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தொடுத்) நிரிப வன்|—மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்தவேலை— (கண்டு)—ப றியா - பிடுங்கி—நகும் - மகிழ்வான் எ-று. ❋ களிற்றொடுபோ க்கல் - களிற்றினுயிரைக் கொண்டு போம்படி விடுதல். — மகி ழ்ச்சி - தேடியது அடைதலால்.—இதனுள் - களிற்றையல்லது எறியானென்பதும், கோபமிகுதியால் வேல் மார்பிலே பு குந்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் வி ருப்பினனென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது * தாழிலாட்டு-]

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி*
னேட்டன்றே ரவ்வ ணவர்க்கு. - - - ரு.

இ-ள். விழித்தகண் - (பகைவரைக்) கோபித்துப்பார்த்தக ண்—வேல்கொண்டி . (அவர்) வேலைக்கொண்டு—எறிய — அ றிந்து - (அதற்குப் பொறுமல் அப்பார்வையை) அழித்து — இமைப்பின் - இமைக்குமாயின் — (அவ்விமைத்தல்|) —அவ் வணவர்க்கு - வீரர்க்கு— ஓட்டன்றே - தோற்பல்லவா. எ-று. ❋ அக்கோபப்பார்வையிமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ் ச்சியென்று நினைத்து அதுவும் செய்யாதொன்பதாம். (ரு)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள் *
வைக்குந்தன் ஞாள மெடுத்து. - - - சு.

இ-ள். (வீரனானவன்)—தன்னுளே - தனக்குக்கழிந்ததின
ங்களை—எடுத்து - எடுத்(தெண்ணி)— (அத்தினங்களுளுள்) —வி
ழுப்புண் - பெருங்காயங்கள் — படாதநாளெல்லாம் - படாததி
னங்களை யெல்லாம்) — வழுக்கிஇருள் - பயன்படாது கழிந்ததி
னங்களுள்ளே—வைக்கும் - வைப்பான். எ-று. ❁ விழுப்பு
ண்-முகத்திலும், மார்பிலும், பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவு

❁ கழிந்தி, தோற்றவர்மேலே ஆடதஞ்செலுத்தாத மிகுமதம்சொல்வது.
❁ இது புலாட்டி, பகைவர் ஒடமார்பிற்புகைத்தினிடத்தலாயுதம்பிடுங்கி எறிவது.

எ அ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு. 1

மை அது பெறுதநாள்களோடு கூட்டுவ னென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிராரீ - - - *
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. - - - - - எ.

இ-ள். சுழலும்- (பூமியைச்) சூழ்ந்துநிற்கும்—இசை-பு
கழை— வேண்டி — வேண்டாவுயிராரீ - உயிர்வாழ்தலைவேண்
டாதவீரர்—கழல் - வீரக்கழலை—யாப்பு - கட்டுதல் | —கா
ரிகைநீர்த்து - அலங்கார குணமுடையதாம். எ-று. ❁பூமியைச்
சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது.—அ
ப்படிப்பட்டவீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடை
வராகலால் ஆபரணமாவது அக்கழலே யென்பதாம். (எ)

உறின்னுயிர் அஞ்சா மறவ ரிறைவன் - - - *
செறினுஞ்சீர் குன்ற விலர். - - - - அ.

இ-ள். உறின்-(போர்) பெறின்—உயிர்-(தம்) முயிர்ப்பொருட்டு—அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன்மேற்செல்லும்) — மறவர்-வீரர்|—இறைவன்-(தம்) மரசன்—செறினும்-(அதுவேண்டாமென்று) கோபிக்கினும்—சீர்குன்றல்-அவ்வீரம்முதலிய குறைதல்—இலர். எ-று. ❋ வீரர்போர்பெற்று அறியாமையால் அதுபெற்றால் அரசன்தடுப்பினும்நில்லாரென்பதாம். (அ)

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரோ - - *
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். - - - - - கூ.

இ-ள். இழைத்தது-(தாம்) சொல்லியசபதம் — இகவாமை-தப்பாமற்பொருட்டு— சாவாரை-(போய்ச்) சாகவல்லவீரரை— பிழைத்தது-(அது) தப்பியவிதம்(சொல்லி)—ஒறுக்கிற்பவர்-இகழ்தற்குரியவர்|—யார். எ-று. ❋ இழைத்தல்-இன்னதுசெய்யேனாகில் இன்னதாகவெனத் தான்வருத்தல். சொல்லியென்பது-வருவிக்கப்பட்டது. சபதமுடிக்கப்படுந்து முன்னே இறந்தாலும் தொலைவில்லாமையால் அதுமுடித்தவராவரெனச் சாதற்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (கூ)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா - - *
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. - - - - - ஐ.

இ-ள். (தமக்குச்செய்த நன்றிகளை நினைத்து)—புரந்தார்-

எஅ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு

ஆண்டவரசரது — கண் - கண்கள் — நீர்மல்க - நீர்பெருகும்படி—சாகிற்பின்- (போரிலே) சாகப்பெறின் — சாக்காடு- அச்சாவு|—இரந்து - இரந்தாயினும் — கோட்டக்கது-கொள்ளுந்தகுதியை}—உடைத்து. எ-று. சுற்றத்தார் அழ இல்வினிடத்து நோயிலுலே சாவோர் பழவினைப்பயனை அட்டதலால்-அப்போதை வினையால் வாணுலகத்தை அடையும் சாவை-இரந்துகோட்டக்க துடைத்தென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் உயிர்காவாமை சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எக-ஆம், அதி—நட்பு.

இனிப்படைபோல் அரசனுக்குத் தொழிலிடத்து உதவுவதாகிய நட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விதிமுகத்தாலும், பன்னிரண்டதிகாரத்தால் எதிர்மறைமுகத்தாலும், செல்வத்தொடங்கி விதிமுகவதிகாரமைந்தினுள்ளும் முதலிலே நட்புச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

ஒப்பற்கரிய யாவுள நட்பினதுபோல் - - *
விலைக்கரிய யாவுள காப்பு. - - - க.

இ-ள். நட்பின்-நட்புப்போல்—செயற்கரிய-சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள்—யா-எவைகள்?—உ-இருக்கின்றன.—(சம்பாதித்துக்கொண்டால்)—அதுபோல்—விடக்கரிய-(பகைவர்செய்யுந்) தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய—காப்பு-காவலானவை—யா-எவைகள்?—உ-இருக்கின்றன. எ-று. நட்புச் செய்தற்கு ஆவானைப் பெறுதலும், பெற்றால்செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் நிற்றலும், முதலானவை அருமையாகலால்-நட்புப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்காராதலால்-அதுபோல் போர்வாராமற்காத்தற்கு அரியகாவலில்லையென்றும், சொல்லினர்.—நட்பு-இயற்கை, செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை நட்பு-பிறப்பு முறையாலாகியதும், தேயமுறையாலாகியதும், என இருவகைப்படும். அவைகளுள் முன்னையது சுற்றமாகலால் சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகை

எகு-ஆம், அதி—நட்பு.

யிடைப்பிட்ட தேயத்ததாகலால் தூணவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவதுமுன் செய்த உதவிபெற்றுவருவதாகிய செயற்கை நட்பேயாகலால் அதன் சிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் - - *
பின்னீர பேதையார் நட்பு. - - - - உ.

இ-ள். நீரவர் - அறிவுடையவரது — கேண்மை - நட்புக்கள்| —பிறை-பிறைபோல் — நிறைநீர - (நாடோறும்) நிறையுந்தன்மையினவாம். — பேதையார் - அறிவில்லாதவரது — நட்பு - நட்புக்கள்| —மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல் — பின்னீர - பின்னே நாடோறும் குறையுந்தன்மைபனவாம். எ-று. ❋ இனிமைபற்றி நீரவனென்றார். - அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்தநட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், அறிவிலாதவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்கும், காரணம்-தம்முள் முன்னறியாமையும்பின்னறிதலுமாம். (உ)

நவிறெறு நானயம் போலும் பயிறெறும் -❋
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. - - - - ஈ.

இ-ள். பண்புடையாளர் - நற்குணமுடையமக்கள்—தொடர்பு-(தங்களிலேசெய்த) நட்பு—பயிறெறும் - பழகுந்தோறும் — (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்|) — நால் - நூற்பொருள் — நவிறெறும் - கற்குந்தோறும்—நயம்போலும் - (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும், எ-று. ❋ இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். |இவை இரண்டு பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண் ❋
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. - - - ச.

இ-ள். நட்டல் - (ஒருவனோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல் |— (நகைசெய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) — நகுதற்பொருட்டு-நகைசெய்தற்பொருட்டு—அன்று.—மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை (உண்டானவிடத்து) —மேற்சென்று-மூற்பட்டு—இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு. எ-று. ❋ பழியும்பாவமும் தருஞ்செய்கை-துன்பமேதருதல் பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமையால் - அத

எசு

எசு-ஆம் அதி—நட்பு.

னை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்குமுன்னே திருப்பவேண்டுதலால்-மேற்சென்றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்பாமையால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினர். [இதனுல் நட்பின்படன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா - - *
னட்டாங் கிழமை தரும். - - - - - ரு.

இ - ள். (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) — புணர்ச்சி-ஓரிடத்திருத்தலும் — பழகுதல் - பலதரங்கண்டுபேசலும் —வேண்டா - வேண்டுவதில்லை — உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே |—நட்பாம்—கிழமை-உரிமையை —தரும். எ-று. ❋ இவை இல்லையாயினும் ஒருவனை யொருவர் சமமாக வறிதமேல உடனுயிர் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்டாக்குமென்பதாம். [நட்பிற்கு-புணர்ச்சி - பழகுதல் - உணர்ச்சியொத்தல் - என்கிற காரணமுன்றுள்ளும் - பின்னது சிறப்புடையதென்பது இதனுல்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் - - *
தகநக நட்பது நட்பு. - - - - - சு.

இ-ள். முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும் வகை — நட்பது-சினேகிப்பது | — நட்பன்று - சினேகமன்று . — நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளமும்மலர — நட்பது-சினேகிப்பதே | — நட்பு - சினேகமாம். எ-று. ❋ நெஞ்சத்தகமுமென்னு மெச்சவும்மைதொக்குநின்றது. அதனாலி இரண்டும் ஒருசேர மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (சு)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க - - *
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. - - - - எ.

இ-ள். நட்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது | — அழிவின் - அழிவைத்தருகிற — அவை - தீயவழிகளிலே — நீக்கி — ஆறு - நல்வழிகளிலே — உய்த்து - நடத்தி — அழிவின்கண் - (ஊழினாலே) கேடுவந்தவிடத்து — அல்லல் - அத்துன்பத்தை — உழப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே. எ-று. ❋ ஆதென வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப்பட்டது.]

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே - - *
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. - - - - அ.

இ-ள். நட்பு - நட்பாவது — உடுக்கையிழந்தவன் - (சடையி

எ-ஆம், அது — நட்பு.

னிடத்து) ஆடையிழந்தவனுக்கு — கைபோல — (சினேகித

ப்பட்டவனுக்கு) —ஆங்கே - அப்பொழுதே—இடுக்கண் - துன்பத்தை—களைவதாம். எ - று. ❁ ஆடை நூலைந்தவனுக்குக் கை எப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நண்பனான மனத்தினும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென்பதாம். நட்பினன்செயல் நட்பில் எற்றப்பட்டது.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி*
யொல்லும்வா யுன்று நிலை. - - - - கூ.

இ-ள். நட்பிற்கு— வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை — யாதெனின்—(அது|)—கொட்பின்றி - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல் —ஒல்லும்வாய் - கூடுமிடத்தெல்லாம்—உன்றுநிலை - (அறம் பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந்திண்மை. எ - று. ❁ ஒரு நாளும் வேறுபடாமல் கூடுமிடத்தெல்லாம் மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம்பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சிநீக்கி நிறுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அதனை நட்பிற்கு முடிந்த எல்லை என்றார். (கூ)

இனைய நிலைமைக் கின்னம்யா மென்று - - *
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. - - - - ய.

இ-ள். இவர்|—எமக்கு— இனையர் - இவ்வளவன்பினர்.—யாம்|—இன்னம்-(இவர்க்கு) இவ்வளவன்பிலேம்.—என்று—புனையினும்-(ஒருவரா) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும் — நட்பு|—புல்லென்னும் - சிறிதாய்த்தோன்றும். எ று. ❁ தாம அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில்பே

தம் உண்டாகலால் - புல்லென்னுமென்றார். [இவை ஐந்தும் டாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அய-ஆம், அதி—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சினேகிக்க வேண்டுதலால் அவனை ஆராயுந்திறம். அதிகார முறையும் இதனுலே விளங்கும்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
விடல்லை நட்பாள் பவர்க்கு. - - - க.

இ-ள். நட்பாள்பவர்க்கு-நட்பைவிரும்பி அதனிடத்தே நிலைகூர

அய-ஆம், அதி—நட்பாராய்தல்.

ற்பவர்க்கு—நட்டபின் - (ஒருவனோடு) நட்புச்செய்தபின்—விடல்-(அவனை) விடுதல்|—இல்லை - உண்டாகாது.—(ஆதலால்)—நாடாது. - ஆராயாமல்—நட்டலின் - சினேகித்தலினாலே—கேடு-கேடானது|—(வேறை) இல்லை. எ - று. ஆராய்தல்- குணநன்மை செய்கைநன்மைகளை ஆராய்தல். — கேடுதருவதைக் கேடெனலால் ஆகுபெயர். — சினேகித்தால்- தாம் அவனொன்றுமே வேற்றுமை இல்லாமையால் - விடல்லையென்றும், அவ்வொற்றுமைபால் அவனிடத்துப் பழிபாவங்கள் தம்மனையவாகலால் இருமையும் கெடுவொன்பது நோக்கி - நாடாது நட்டலிற்கேடில்லையென்றும், சொல்லினார். (க)

அப்ந்சாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை*
தான்சாந் துயரந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். (குணமுஞ்செய்கையும்நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும்)—ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும்—ஆய்ந்து-(பலவழியால்) ஆராய்ந்தும்—கேண்மை-(ஒருவனோடு) நட்பை—கொள்ளாதான்|—கடைமுறை-முடிவில்—தான்—சாம்-சாவதற்கு ஏதுவாகிய—துயரம்-துன்பத்தை}—தரும்-(தானே) விளைத்துக்கொள்ளுவான். எ-று. ❋ தீயகுணமுந் தீயசெயலுமுடையவனோடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுடைய வருபகைமையெல்லாம் தனக்கும் வந்துபின் அவைகளால் இறந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஆராயாதவிடத்துப்படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குணனும் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற - - *
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. - - - - ஊ.

இ-ள். குணனும்-(ஒருவனது) குணத்தையும்—குடிமையும்-குடிப்பிறப்பையும்—குற்றமும்-குற்றத்தையும்—குன்றுவினனும்-குறைவற்ற சுற்றத்தையும்—அறிந்து-(ஆராய்ந்) தறிந்து—நட்பு—யாக்க-(அவனோடு) செயக்கடவன். எ-று. ❋ குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொறுக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர் நட்புவிடக்கூடாதென்பதற்கு-குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்டுவருதலால்-குன்றுவினனுமென்றும், விடப்பட்டால்-தங்குறையா மென்பதற்

அம்-ஆம், அதி — நட்பாராய்தல்

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக் - - *
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. - - சு.

இ-ள். குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து — தன்கண்—பழி- (உலகர்)சொல்லும்பழிக்கு — நாணுவானை - அஞ்சுவானை — கொடுத்தும்-(சில) கொடுத்தாயினும் —நட்புக் கொளல்வேண்டும். எ-று. ❁ குடிப்பிறப்பால்தான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும், பெற்றும். இவை இரண்டுமுடையவனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனட்டை விலைகொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம். (சு)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய - - *
வல்லாரிநட் பாய்ந்து கொளல். - - - கூ.

இ-ள். அல்லது - (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யறினைக்கின்) —அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்)—(செய்தக்கால்) — இடித்து - (பின்னும் செய்யாவகை) நெருக்கியும்—வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து)— அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை — ஆய்ந்து —நட்பு—கொளல் - கொள்ளக்கடவர். எ - று. ❁ அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிகாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதி தொடங்கிச் செய்துவந்தசெயல் - தம்மோடு சினேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகலால்- அறியவல்லாரென்றார்.

கேட்டினு மூண்டோ ருறுதி கினைஞரை - - *
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது)—கினைஞரை - சுற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலங்களை)—நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய—ஓர்கோல்- ஒருகோலாம். — (ஆகலால்) —கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும்—ஒருதி - (அவரால் லேபெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு|—உண்டு. எ-று. தமது சினேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செவ்வக் காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பின்கேடுவந்த விடத்துச் செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சினேகத்தை அளவு செய்யலாமென்பதுபற்றி - கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதலால் அளந்தறிந்தால் ஆவானையே கொள்ளுதலால் அவ்வறி

வு

உளதியமென்ப தொருவற்குப் பேதையார் - *
கேண்மை யொரீஇ விடல். - - - - எ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—உளதியமென்பது—பே தென்றுசொல்லப்படுவது|—பேதையார் - அறிவில்லாதவரது —கேண்மை- நட்பை—ஒரீஇ -ஒழித்து — விடல் - (அவரை) விடுதல். எ-று. நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காதவிடத்தைத் தீங்குவருதலால் - விடலென்றும், நீங்கியவிடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமை பெறுதலால்-அதனை உளதியமென்றும், சொல்லினார். (எ)

ஒள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க - - *
வல்லற்க ணூற்றறுப்பார் நட்பு. - - - அ.

இ-ள். உள்ளம்-(தம்) மனவெழுச்சி — சிறுகுவ - சுருங்கு தற்குக்காரணமாகிய தொழில்களை — உள்ளற்க - (செய்ய) நி னையாதிருக்கக்கடவர். — (அதுபோல்) — அல்லற்கண் - (தமக் கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து — ஆற்றறுப்பார் - கைவிடு வோரது — நட்பு-சினேகத்தை — கொள்ளற்க - கொள்ளாதி ருக்கக்கடவர். எ-று. அத்தொழில்களாவன - தம்மின்வலிய வரோடு தொடங்கியவையும், பயனில்லாதலுவையும், ஆம். — மு-ன்னெல்லாம் வலியாவார்போலே நடந்தலால் - ஆற்றறுப்பா ரென்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல். (எடுத்துக்காட்டுவ மை.) கொண்டால் அழிந்தேவிடுவனென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை *
யுள்ளினு மூள்ளஞ் சுடும். - - - - கூ.

இ-ள். கெடுங்காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து — கைவிடு வார் - (அவனைவிட்டு) நீங்குவார் — கேண்மை - (முன் அவனை டுசெய்த) நட்பானது | — அடுங்காலை - (கூற்றுவன்) கொல் லுங்காலத்து — உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும் — உள் ளம் - (அந்நினைத்த) உள்ளத்தை — சுடும். எ - று. நினைத் தவளவிலே சம்பந்த மில்லாத பிறனுக்கும் கூற்றுவனிலும் கொடியதாமென்று - கைவிட எண்ணிச் செய்த நட்பின்கொ

டுமைசொல்லியபடி.[இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சினேகிக்கப்படாதவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து. - *
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. - - ய.

இ-ள். மாசற்றார்-(உலகோடொத்தக்) குற்றமற்றவரது—கேண்மை-நட்பையே}—மருவுக-பழகக்கடவன்.—ஒப்பிலார்-(உலகத்தோடு)ஒத்தலில்லாதவரது—நட்பு-நட்பை}—(ஆராயாதுகொண்டால்)—ஒன்று-(அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை—ஈத்தும்-கொடுத்தாயினும்—ஒருவுக-விடக்கடவன். எ-று. உலகோடொத்தவர் நட்பு இருமையின்பமும் தருதலால் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறுபினவர்நட்புத் தன்பமே தருதலால் அதை விலைகொடுத்தாயினும் விடுகவென்றும்,சொல்லினார்.[இதனால் சினேகிக்கப்படுவாரும் படாரும் ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.](ய)

அக-அம், அறி—பழமை.

அஃதாவது-நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அவர்செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல். ஆராய்ந்து சினேகிக்கப் பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடையராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - *
கிழமை யைக் கீழ்த் திடா நட்பு. - - - - க.

இ-ள். பழமையெனப்படுவது — யாதெனின் — (அது) — நெடுமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை — யாதும் - சிறிதாயினும் — கீழ்த்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய) — நட்பு. எ - று. ❋ நெடுமை ஆகுபெயர். பின்கெழுதகைமை யெனவருவதுமது — உரிமையாற்செய்தவையாவன - கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்தல் - கெடும்வகைசெய்தல். தமக்கு வேண்டுமவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல். பணிவச்சங்களில்லாமை. இவை முதலானவை. [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அதிகாரம், அது — பழமை.

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். - - - - உ.

இ-ள். நட்பிற்கு — உறுப்பு - அவயவமாவன | — கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையாற்செய்பவையாம். — (ஆதலால்) — அதற்கு — உப்பாதல் - இனிமையாதல் — சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு — கடன் - முறைமை. எ-று. ❋ மற்று - அசை. வேறல்லாமைத்தான்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதலறிந்தே இனியவாவதொன்பது தோன்ற - சான்றோர் மேல்வைத்தார்.

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. - - - - - ங.

இ-ள். கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையிலுலே செய்த வைகளுக்கு — செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தனவேபோல் — அமையாக்கடை - உடன்படாராயின் — பழகிய - (அவரோடு) பழையதாய்வந்த — நட்பு | — எவன் - என்னபயனை} — செய்யும். எ-று. ❋ அப்படி உடன் படுதலாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விழைதகையான் வேண்டியிருப்பர் கெழுதகையாற்❋
கேளாது நட்டார் செயின். - - - - சு.

இ-ள். நட்டார் - நட்பினர் — கெழுதகையால் - உரிமையால் — கேளாது — செயின் - (தங்கருமத்தைச்) செய்தாராயின் — விழைதகையான் - (அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி — (அறிவுடையோர்|) — வேண்டியிருப்பர் - (அதனை}) விரும்புவர். எ-று. ❋ ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியர்மல் முடிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் நன்மை இல்லாமையால் அச்செயல் விரும்பத் தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இல்லாமையால் அவர் மேல்வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் கேளாது செய்தவிடத்து அதனை விரும்புகவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பகைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். - - - - கூ.

இ-ள். நோதக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை — நட்டார்

இ-னிலேகித்தவர்—செயின் - (அதற்குக்காரணம்)—பேதை மையொன்றே—அறியாமையொன்றே. — பெருங்கிழமை-மிகுந்த உரிமைப்பாம்.—என்று — உணர்க - அறியக்கடவர். எ-று. ❋ செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழவுழால்வரும் பேதைமை-யார்க்குப் உண்டாகலால் தமக்கு ஏதங்கொண்டா னென்றவது, ஊழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றவது, கொள்வதல்லது அன் பிலாமையென்று கொளப்படாதென்பதாம். [கெடும் வகை செய்யின் அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லைக்க ணின்றூர் துறவார் தொலைவிடத்துந் - ❋
தொல்லைக்க ணின்றூர் தொடர்பு. - - - - ரு.

இ-ள். எல்லைக்கணின்றூர் - (நட்பின்) வரம்பிலேநின்றவர்)—தொல்லைக்கணின்றூர் - (தம்மோடு) பழமையில்வேறுபடா துநின்றவரது—தொடர்பு - நட்பை)—தொலைவிடத்தும்-(அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்தும்—துறவார் - விடார். எ-று. ❋ பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமையொழி யாமையாம்.—தொலைவு - பொருட்கேடு - போர்க்கேடு. (ரு)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறு ரன்பின் - - ❋
வழிவந்த கேண்மை யவர். - - - - - எ.

இ-ள். அன்பின்-அன்புடனே—வழிவந்த-பழையதாய்வந்த—கேண்மையவர்-நட்பினையுடையவர் | — (நட்பினர்)—அழிவந்த - அழிவுவந்தவைகளை — செய்யினும்—அன்பறூர்-(அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார். எ-று. ❁ அழிவு-முன்சொல்லியகேடுகள். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேடுசெய்தவிடத்தும் விடுத்தன்மையதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது] (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு❋
நாளிழுக்க நட்டார் செயின். - - - அ.

இ-ள். கேள்-நட்பினரது—இழுக்கம்-பிழையை—கேளா-(பிறர்சொல்லினும்) கேளாத — கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-உரிமையறியவல்லவர்க்கு—நட்டார் - அந்நட்பினர் | —இழுக்கம்-பிழையை—செயின்—(அது|) — நாள் - (பயன்பட்ட) நாளாம். எ-று. ❁ பிழையாவன - முன்சொல்லிய - பணியாண்மை-அஞ்சாமை - நற்பொருள்வெளவல்-முதலானவை.—கேட

அவை-ஆம்,அறி—பழமை

ட்டவி - உட்கொள்ளுதல். செய்த விடத்தல்லாமல் அவ்வஞ்சினமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்ல வாயின. [இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - ❋
விடாஅர் விழையு முலகு. - - - - க.

இ - ள். கெடா-(உரிமை) கெடாமல்—வழிவந்த - பழைய

தாய்வந்த — கேண்மையார் - நட்பையுடையவரது — கேண்மை-நட்பை—விடார் - (அவர்பிழைதோக்கி) விடாதவன்}— உலகு - உலகமானது|—விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்பும். எ-று. விடாதாரை யெனவே விடுதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவராவதொன்று யாவரும் தாமேவந்து நட்பாவதொன்பதாம். (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - *
பண்பிற் றகுலப்பிரியா தார். - - - - ஐ.

இ-ள். பழையார்கண் - பழையநட்பினரிடத்து—(அவர்பிழைசெய்தாராயினும்)—பண்பிற்றகுலப்பிரியாதார்-(தம்) பண்பு நீங்காதவரி|—விழையார் - பகைவராலும் — விழையப்படுப-விரும்பப்படுவர். எ-று. தம்பண்பாவது - செய்யாத முன்போல் அன்புடையவராதல். அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பின ராவதொன்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமை யறிவார் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

அடை-ஆம். அதி—நீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்ற முண்டைமையால் விடத்தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த அதிகாரத்தில் சுருங்கச் சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவகைப் படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முன்னே நீநட்புச் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது-நீக்குணத்தாரோடு உண்டாகியநட்பாம்.

அதிகாரமுறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - *
பெருகலிற் குன்ற வினிது. - - - - - க.

இ-ள். பருகுவார்போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்) உண்டு
அடங்கும்வரை—நீர்நட்பு.

நீர்போன்றராயினும் — பண்பிலார் - குணமிலாரது [நீக்குணமுடையவரது என்றபடி] — கேண்மை - நட்பானது | — பெருகலின் - வளர்தலினும்—குன்றல் - குறைதல் | — இனிது. எ - று. ❋ பெருகிலுல் வருங்கேடு குன்றிலுல் வாராஅமையின் குன்றலினிதென்றார். [இதனுல்நீர்நட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுவர்.]

உறினட் டறிவுரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை *
பெறினு மிழப்பினு மென். - - - - உ

இ-ள். உறின் - (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து — நட்டுக்கினைத்து—அறின் - (அது)இல்லாவிடத்து —ஒருஉம் - ஒழியும்—ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது — கேண்மை-சினேகத்தை—பெறினும்—(என்) - (ஆக்கம்|) யாது.—இழப்பினும்—என் - (செல்வம்) யாது. எ-று. ❋ தமக்கு உற்றசமயபோர்ப்பவர் பிறரோடு பொருத்தமிலராதலால் அவரை ஒப்பிலாரென்றார். அவரிடத்து அயலாந்தன்மையேபொருந்துமென்பதாம்.

உறவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறவது - - *
கொள்வாருங் கள்வரு நேர் - - - - ரு.

இ-ள். உறவது சீர்தூக்குநட்பும்-(நட்பளவுபாராமல்அத

னல்) வரும்பிரயோசனத்தளவுபார்க்கும் நட்பினரும்|—பெறுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பானைக் கொள்ளாமல்) விலையைக்கொள்ளும் வேசையரும்|—கள்வரும்- (பிறர்கேடுதேராத்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும்|—நேர் - (தம்முள்) ஒப்பர். எ-று. ❊ நட்பு-ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்தலால் அவ்விருவரோடும் ஒப்பவென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தடக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது நீமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னூர் • ❊
தமரிற் றனிமை தகு. - - - - - - சு.

இ-ள். (முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து) —அமரகத்து - போர்வந்தவிடத்து—ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற—கல்லா - கல்வியில்லாத—மாவன்னூர்-குதிரைபோல்பவரது—தமரின் - தமராந்தன்மையினும்—தனிமை|—தகு-சிறப்புடைத்து. எ-று. ❊ கல்லாமை-கதியைந்தும், சாரியைபதினெட்டும், போர்செய்திறமும், அதி

அ-ஆம், அதி—நீ நட்பு.

யோடம், தண்டம் வாராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார்போலி றுவந்தவிடத்துவிட்டுநீங்குவானென்பது உவமையாற்பெற்றும். அவர் தமரானால் வரும் அழிவு தனியானல்லாமையால்-தனிமை தகுமென்றார். எனவே அதுவும் நீதானறிக. (சு)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை ❊
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. - - - ரு.

இ-ள். செய்து - செய்துவைத்தாலும்—ஏமஞ்சாரா - காப்பாகாத—சிறியவர் - கீழ்மக்களது—புன்கேண்மை—நீநட்பு|—எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின்—எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல்|—நன்று. எ-று. ❋ சிறப்புப்மை வருவிக்கப்பட்டது. காவலாகாமை - தொலைவினிடத்து விட்டு நீங்கல். எய்தலி னெய்தாமை நன்றென்பதற்கு - முன் உரைத்தபடி உரைக்க. [இவை இரண்டிடாட்டாலும் தொலைவிலே தனையாகாதவர் நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது.] (இ)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா - ❋
தோதின்மை கோடி யுறும். - - - - சு.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது — பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் — அறிவுடையாரீ - அறிவுடையவரது—தோதின்மை - பகைமை|—கோடியுறும் - கோடிப்பங்குநல்லது. எ - று. அறிவுடையவனது பகைமை - ஒருதீங்கும் செய்யாமையாலும் - பேதையினது நட்பு-பலதீங்குஞ்செய்தலாலும், கோடியுறுமென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற் - - ❋
பத்தமித்த கோடி யுறும். - - - - எ.

இ-ள். நகைவகையராகிய - (தாம் அறிதல்வகையராதற்கல்லாமல்) நகுதல்வகையராதற்குஏதுவாகிய—நட்பின் - நட்பால் (வருமனைவகளின்)—பகைவரால் - பகைவராவர்(வருபவை|)—பத்தமித்தகோடி - பத்துக்கோடிமடங்கு — உறும் - நல்லவை

யாம். எ-று. ❁ அந்நட்பாவது-விடரும்,தூர்த்தரும், கழை க்கூத்தரும், போன்றுபலவகையால் நகுவித்துத் தாம்பயன் கொண்டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத் தொகுத்தகோடி. அந்நட்பில் வருமின்பங்களில் அ ப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம். (எ)

அஉ-ஆம் அதி—நீநட்பு.

ஒல்லுங் கருமம் முடற்று பவர் கேண்மை - ❁
சொல்லாடார் சோர விடல். - - அ.

இ-ள். ஒல்லுங்கருமம் - (தம்மாலே)முடியுந்தொழில — உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடுகொண்ட — கே ண்மை-நட்பை — (அதுகண்டால்)—சொல்லாடார்-(அதை அவரறியச்)சொல்லாமல்— சோர விடல் - தளரவிடக்கடவர். எ-று. ❁ சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம்தோன்றுமல் ஒருகா லிக்கொருகால் ஒயவிடுதல். — அறியச்சொல்லினும்,விடுகி ன்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்போது பரிகரித்துப்பின்னும் நட்பாயிருக்க நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாரென்றும், சோரவிடலென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டா லும் முறையே பேதையர் - நகுவிப்பவர் - இயல்வது செய் யாதவர்-இவர் நட்புத் தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனவிலு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு - - ❁
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. - - - - ஙு

இ-ள். வினைவேறு - தொழில்வேறு—சொல்வேறு — பட்டார்-பட்டவரது—தொடர்பு - நட்பு| — கனவினும் - (தனவிலேமாத்திரமல்லாமல்) கனவிலும் — இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும். எ-று. ❁ தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறாயிருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை. நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருத்தலாலே-கனவினுமின்னாதென்றார். மன்-ஓ-அசைநிலை. (கூ)

எனைத்தானுங் குறுகுத லோம்படன் மனைக்கெழீஇ - *
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. - - - - ஙு.

இ - வ். மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) — கெழீஇ - நட்பாடி—மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது) — பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது — தொடர்பு - நட்பு—எனைத்தும்-எவ்வளவுசிறிதாயிலும் — குறுகுதல் - (தம்மைச்)சேர்தலை—ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர். எ-று. ❁ அவ்விருசெயலும் தீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டுமென்பதற்கு அவர் நட்பின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின் நீமை சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

எள

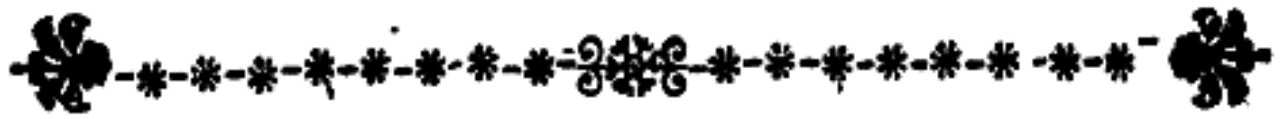

ஈரைஞ — அரு-ஆம், அறி—கூடாநட்பு.
இனிமற்றைக் கூடாநட்புச் சொல்லுகின்றார்.
அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சம

யம் நிலைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர்நட்பு.

சிரிடங் காணி னெறிதற் குப் பட்டடை - - - *
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. - - - - - - - க.

இ-ள். நேரா - கூடாதிருந்தே — நிரந்தவர் - (வாய்க்குமி டம் காணுமளவும) புறத்திற்கூடிநடப்பவரது — நட்பு- சினே கம்| — சிரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை — காணின் — எறிதற்கு - (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய) — பட்டடை. எ-று. ❁ எ றியுங்காலம் வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோ லிருந்து வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாகிய பட்டடைக்கும் அப்ப டிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலா ல் அதுபற்றி அந்நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார்.] (க)

இனப்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர் - *
மனம் போல வேறுபடும் - - உ.

இ-ள். இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று— இனமல்லார்-உறுதவரோடு உண்டாகிய — கேண்மை-நட்பா னது| —(இடம்பெற்றால்)—மகளிர்-பெண்பாலார் — மனம் போல — வேறுபடும். எ-று. ❁ நட்பு-வேறுபடுதலாவது-(இ டமபெறாமை) பழையபடியேயாகுதல். [இவைஇரண்டுபா ட்டாலும கூடாநட்பினது குற்றம சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - - - *
ராகுதன் மாணாக் கரிது. - - - - - ஊ.

இ-ள. நல்ல - நல்லவையாகிய— பல - பல நூல்களை— கற் றக்கடத்தும் - கற்றவிடத்தும — (அதனால்)—மனநல்லரா

குதல் - மனந்திருந்திநட்பினராகுதல் | — மாணர்க்கு - பகை வர்க்கு—அரிது இல்லை. எ-று. ❁ நல்லதூல் - மனக்குற்றங் கெடுப்பன. நல்லராகுதல் - சலம்விடுதல். உட்சலமுடையனாக் கவ்வி யுடைமைபற்றி நட்டென்று கொளலாகாதென்பதாம்.

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தில்லை - - - *
வஞ்சனை யஞ்சப் படும. - - - - - ச.

இ-ள். (கண்டபோது)—முகத்தின் - முகத்தால்—இனிய - இனிமையுள்ளனவாக—நகாஅ - சிரித்து—அகத்து - மனத்து

அகத்தும் அதி—கூடாநட்பு. சுரை

தால்—இன்று - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத—வஞ்சனை —அஞ்சப்படும் - அஞ்சவேண்டும். எ-று. ❁ நகையதுவ கைபற்றி-இனியவென்றும், மனத்திலே சலம் தோன்றுநிற்க வும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலேகாட்டலா ஞ் வஞ்சனென்றும், அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய முகத்தாலும் தோன்றுமையால்-அஞ்சப்படுமென்றும், சொ ல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றத்திற்கு எதுவா கிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ் - *
சொல்லினுஞ் றேறற்பாற் றன்று. - - - ஞ.

இ - ள். மனத்தின் - மனத்தால் — அமையாதவரை -(தம்

மோடு) பொருந்தாதவனை — எனைத்தொன்றும் - யாதொருகருமத்திலும் — சொல்லினுல் — தேறற்பாற்று — தெளிதன்முறைமையது — அன்று - (என்று நீதிநூல்) சொல்லும். எ - று. பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச் சொல்லை நல்லசொல்லென நினைத்து அவனுக்கருமங்களிலே தெளிதல் நீதிநூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (இ)

நட்டாரிடோ னல்லனவ சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். - - - - - சு.

இ - ள். நட்டாரிடோல் - நட்பினரிடோல் — நல்லவை - நன்மையைத்தருஞ் சொற்களை — சொல்லினும் — ஒட்டார்சொல் - பகைவரிசொற்கள் — (அதுதகாராமை) — ஒல்லை - விரைவிலே [சொல்லியபொழுதே யென்றபடி] — உணரப்படும் - அறியப்படும். எ - று. சொல்லினைனவே அவர் அவைசொல்லாமையேபெற்றும். பகைவராதலால். - நினைதருதற்கு ஐயமில்லையென்பதற்கு ஒல்லையுணரப்படு மென்றார். (சு)

சொல்வணக்கமொன்னார்கட்கொள்ளற்கவில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். - - - - எ.

இ - ள். வில்வணக்கம் - வில்லினதுவணக்கம் — தீங்கு - (எற்றுவர்க்குத்) தீமைசெய்தலை — குறித்தமையான் — ஒன்னார்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்) — சொல்வணக்கம் - சொல்லினதுவணக்கத்தையும் — கொள்ளற்க - (தமக்கு நன்மைசெய்தலைக்குறித்ததென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர். எ - று. தம்வணக

க்கம் அன்றென்பதுதோன்ற - சொல்வணக்கமென்றும், விக் வணக்கம் வேறுயினும் - வணங்குத லொப்புமைபற்றி அதன் குறிப்பையே எதுவாக்கியும், சொல்லினர்.—விஞ்சினன் குறிப்பு அவனிறுகிய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்றலால் பகைவரது குறிப்பும் அவரிறுகிய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவும் தீங்கு குறித்தவணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்காக்க வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவனாச்சொல்லாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்குமொன்னு - *
ழுதகண் ணீரு மனைத்து. - - - - அ.

இ - ள். (பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) — ஒன்னர்-பகைவர்—தொழுதகையுள்ளும் - கும்பிட்டகையுள்ளும்—படை-ஆயுதமானது|—ஒடுங்கும் மறைந்திருக்கும்.—அழுதகண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும்|—அனைத்து - அப்படியே அதுமறைந்திருத்தற்கு இடமாம். எ-று. ❋ தாம்நட்பென்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், நம்புவித்துப் பின் கொல்லுதற்கு எடுக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித்தறியும்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்றுமென்பதற்கு - ஒடுங்குமென்றார்.—பகைவர் தமது தளர்ச்சிகாட்டித் தொழுதாலும் அழுதாலும் அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காத்துக்கொள்கவென்பதாம். [இதனாலும் அவனாச்செயலாலும் தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாளா நகச்செய்து - *
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. - - - *

இ-ள். (அரசநீதியானது)—மிகச்செய்து - (புறத்திலேநட்பை)மிகச்செய்து—தம்மெள்ளுவாளா - (உள்ளே) தம்மை இகழும்பகைவனை—நட்பினுள் - (தானும்) அந்நட்பினிடத்தேநின்று—நகச்செய்து- (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெய்து — சாப்புல்லற்பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிச்சுப்பொருந்துந் தன்மையுடைத்து. எ-று. ❋ நின்றென்பதும், அரசநீதியென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. உள்ளொன்று புறமொன்றுதல் ஒருவருக்குந் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தாலுங் தகுமென்பது நீதிநூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மேல்வைத்துச்சொல்லினர். எள்ளுவாளாப் புல்லலெனக்கூட்டுக.

அ-ஆம், அஃது—கூடாநட்பு.

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். - - - ஐ.

இ-ள். பகை-(தம்)பகைவர் — நட்பாங்காலம்-நட்பினராய் நடக்குங்காலம்—வருங்கால் — முகம்- (தானும்) முகத்தால் —நட்டு - (அவரோடு)நட்புச்செய்து—அகம்-மனத்தால் — நட்பு-நட்பை—ஒரீஇ - நீங்கி—விடல்-(பின் அதுவுட்)விடக்கடவர். எ-று. ❋ அக்காலமாவது - தம்மாலும் பகையென்றுவெளிப்பட நீக்கக்கூடாதவளவு. இதனுமேல கூடுமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும். [இவை இரண்டுபாட்டா

லும் அந்நாட்டிடத்து நடக்கும விதம சொல்லப்பட்டது-]

இனி அந்நாட்டை எதிர்மறுத்துப்பகைமுகத்தாலேசொல்லத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும் வருவதாம். அவைகளுள்-குரோதத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும்,காமத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும். சொல்லுதற்கு அவ்விரண்டிக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தைஇருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகார த்தாலேசொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைதமை சொல்லுகிறார்.

அசை-ஆம், அதி—பேதைதமை.
அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாதமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொன்ன
தீதியம் போக விடல். - - - - - - - க.

இ-ள். பேதைதமையென்பது|—ஒன்று-(மற்றைக்குற்றங்களினெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று.—யாதெனின்-(அது|) யாதென்றுவினவினால்—ஏதங்கொண்டு-(தனக்குக்) கேடுதருமவைகளைக் கைக்கொண்டு—ஊதியம்-ஆக்கந்தருமவைகளை—போகவிடல்-கைவிடுதல். எ-று. கேடு-வறுமை பழிபாவங்கள். ஆக்கம்-செல்வம் புகழறங்கள்.—பேதைதமை-தானே தன்னிருமடைப்பயனும் கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம். க

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். - - - - உ

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — பேதைமையுளெல்லாம் — பேழ்
எ அ
நாய் ஆசையும், அதி—பேதைமை.

தைமை - மிகுந்த பேதைமையாவது | — கையல்லதன்கண்ண, (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில் — காதன்மை - ஆசையை — செயவ். எ-று. ❋ இருமைக்கும் ஆகாவென்று தாலோர் கழிந்தசெயல்களை விரும்பிச்செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பேதைமையதுஇலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் ❋
பேணுமை பேதை தொழில். - - - ரு.

இ-ள். நாணுமை - (நாணவேண்டுமவைகளுக்கு) நாணுமையும்| — நாடாமை - (நாடவேண்டுமவைகளை) நாடாமையும்| — நாரின்மை - (யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும்| — யாதொன்றும் - (பேணவேண்டுமவைகளுள்) யாதொன்றையும் — பேணுமை - பேணுமையும் | — பேதைதொழில் - மூடனது தொழில்களாம். எ - று. ❋ நாணவேண்டுமவை - பழிபாவங்கள். நாடவேண்டுமவை - கருமங்களிலே விதிவிலக்குகள். முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குடிப்பிறப்புக் கல்வியொழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எந்நாளும் இயல்பாய்வருதலாலே - தொழிலென்றார். (ரு)

ஒதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் ❋
பேதையிற் பேதையா ரில். - - - - சு.

இ-ள். ஒதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகி யநூல்களை) ஒதியும்—உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்வரும் பயனை) அறிந்தும்—பிறர்க்கு—உணர்த்தும் - (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும்—தான்—அடங்கா - (அவை) அடங்கிநடவாத—பேதையின் - மூடன்போல்—பேதையார் - மூடர்—இல் - (உலகில்) இல்லை. எ-று. ❀ இப்பேதைமை - தனக்குமருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையா ரில்லென்றார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற்கூறுவர். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. - . - - - இ.

இ-ள். பேதை - மூடனானவன் — எழுமையும் வரும்பிறவிகளெல்லாம்—தான்—புக்கு-புகுந்து—அழுந்தும் - அழுந்

அச - தும், அது—ப்பேதைமை ஈறாம்

திதற்கிடமாகிய—அளறு - நரகத்தை—ஒருமை - இவ்வொருபிறப்புள்ளே — செயலாற்றும் - செய்துகொள்ளவல்லவனுவான். எ-று. ❀ எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய்அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமையு மென மூற்றும்மைகொடுத்தார். இவ்விடத்துப் பிறப்புகளிலும் கொடுவினைவசத்தால் அந்நரகத்தன்மை அனுபவித்து வருதலால் - எழுமையுந் தான் புக்

கழுந்துமளறென்றார். நெடுங்காலம் தான் நரகத்துள்ளம் அனுபவித்தற்கு ஏதுவாம்கொடுவினைகளையே அறிந்து இவ்வுலகாலத்துள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றுமென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பொய்ப்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப் *
பேதை வினைமேற் கொளின். - - - சு.

இ-ள். கையறியா - செய்யுமுறைமையறியாத — பேதைமூடனனைவன்—வினை - ஒருதொழிலை—மேற்கொளின் - மேற்கொள்வானாயின்—பொய்படும்-(அதுவும்|) புலாபடும்.— ஒன்றே-(அது|) ஒன்றுதானே.— புனைபூணும் - (தானும்|) தனைபூணும். எ-று. ❁ புனைபடுதல் - பின் ஆகாதபடி உள்ளழிதல். அதனையும் நெடுத்துத் தானும் கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன்செல்வம் படைக்குமாறுசொல்லப்பட்டது. (சு)

ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை - - - *
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. - - - - எ.

இ-ள். பேதை - மூடனனைவன்—பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வத்தை— உற்றக்கடை - (ஊழாலே) அடைந்தவிடத்து —ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர்|—ஆரா நிறைய—தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர்|—பசிப்பர். எ-று. ❁ எல்லாநன்மைகளும் செய்துகொள்ளற்குச்சாதன மென்பதுதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்குமவனிமை இல்லாமைதோன்ற - உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற - ஆரவென்றும், உணவும்பெறலமைதோன்ற - பசிப்பவென்றும், சொல்லினார். (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன் *
கையொன் றுடைமை பெறின். - - அ.

இ-ள். பேதை-மூடனானவன் — தன்னை - தன்கையில் — ஒன்று- ஒருபொருளை — உடைமைபெறின் - உடைமையாகப்

நயம்:- அசை-ஆம், அது — பேதைமை,

பெற்றுணையின் — மையலொருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன் — களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டுமயங்கியதுபோலும், எ-று. ஆல்-அசை. — பெறினெனவே - அவன்உடையனல்லது - தன்னிலேபெருமைபெற்றும். — பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரவுடைமையால் அவன்செய்காரியங்கள்-மையலும்,மதுக்களிப்பும், ஒருசேரவுடையவன்செய்காரியங்கள்போலேதலைதடுமாறுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபோட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்தவிடத்துப் பயன்கொள்ளும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட் *
பீழை தருவதொன் றில். - - - - கூ.

இ-ள. பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து — (அப்பிரிவு) — தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய — பீழையொன்று - துன்பமொன்று — இல் - இல்லை (ஆதலால்) — பே

தையார்—கேண்மை—(தம்முட்கொண்ட) நட்பு|—பெரிதினி‌து-மிகவுமினிது. எ-று. ❋ தினந்தோறும் தேய்ந்துவருதலால் துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்தபடி[இதனால் அவனது நட்பின்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

குழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர் ❋
குழாஅத்துப் பேதை புகல். - - - - ய.

இ-ள்.சான்றோர் - பெரியோரது—குழாத்து - சபையினிடத்து—பேதை-மூடஞானவன்—புகல் - புகுதல்| — கழாஅக்கால் கழுவாதகால [அசுத்தமிதித்த காலையென்றபடி]—பள்ளியுள்-(இன்பந்தருஞ்) சயனத்தின்மேல்—வைத்தற்று-வைத்தல்போலும். எ-று. ❋ ஆல்-அசை —அதனால் அச்சயனமும் இழிவுசெயப்படும் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இழிவு செயப்படுமென்பதாம். [இதனால் அவன் சபையிடத்து இருக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

****

அறு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை.

இனிமற்றைப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அதுபுல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையென விரியும்.

அஃதாவது-தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப்பே

புறு-ஆம்,அதி—புல்லறிவாண்மை.

அறிச் சொல்லிக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. - - க.

இ-ள். இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளும் — இன்மை - மிகுந்த இல்லாமையாவது | — அறிவின்மை - அறிவில்லாமை. — பிறிதின்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோவெனின் — (அதனை) — உலகு - உலகத்தார் | — இன்மையா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக — வையாது - கொள்ளார். எ-று. புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்தவிடத்தும் இம்மைமறுமைப்பயனடையாமையால் அதனை - இன்மையுளின்மையென்றும். நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்தவிடத்தும் அப்பயனிழவாமையால் அதனை இன்மை யாவையாதென்றும், சொல்லினார். [இத்தொடர்புல்லறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] க

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது - *
மில்லை பெறுவான் றவம். - - உ.

இ-ள். அறிவிலான் - புல்லறிவுடையவன் | — நெஞ்சுவந்து-

மனமகிழ்ந்து—ஈதல்- (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் (கூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்|) —பெறுவான்- பெறுகின்றவனது—தவம் - நல்வினையே.—பிறிதியாதும் - வேறொன்றும்|—இல்லை.எ-று. ❋ புல்லறிவாளரும் ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும் நல்வினைசெய்வா ரென்பார்க்கு - பெறுவரன். வீழ்பொருள் அடைந்தவன் போலுவதல்லது இம்மைத்தாக்கியாவது மறுமைத்தாக்கியாவது நுகின்று நல்லனெனச்சொல்லியபடி [இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவைசெய்த லறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - ❋
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது - உ

இ-ள். அறிவிலார் - புல்லறிவுடையவர்|—தாம் - தாமே—தம்மை—பீழிக்கும் - வருத்தும்—பீழை - வருத்தமானது|—செறுவார்க்கும் - வருத்துதற்கு உரியபகைவர்க்கும்—செய்தல்|—அரிது எ-று ❋ பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருதீங்கைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழி

எஞ்

நாயிச அறி-ஆம், அறிவு—புல்லறிவாண்மை.

பாவமுதலான பலவும் எக்காலமும் செயமாட்டானமையால் அவர்க்கும் செய்தலரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்து நன்மைசெய்தலே அறிவென்பது சொல்லப்பட்டது.] ஊ

வெண்ணம யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்ணமை ❋
யுடையம் யாமென் னுள்ளஞ் செருக்கு. - - ச.

இ - ள். வெண்மையெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது|) — ஒண்மையுடையம்யாம் - நல்லறிவுடையோம்யாம்—என்னும் - என்று (தமனமந்தாமே) நன்குமதிக்கும்—செருக்கு-மயக்கம். எ - று. ❊ வெண்ணமை-இளமை - அது அறிவுமுதிராமை - உலகத்தார் இகழ்ந்தும் அறிந்திருந்தும் அப்படிமதித்தலால் - மயக்கமென்னலுற்றது. (ச)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற - - ❊
வல்லதூஉ மையந் தரும். - - - - - - ரு.

இ - ள். (புல்லறிவாளர்) — கல்லாத - (தாம்) கல்லாதநூல்களையும் — மேற்கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு — ஒழுகல் - நடக்குதல்| — கசடற - குற்றமற — வல்லதூஉம் - கற்றதொருநூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும் — ஐயம் - ஐயத்தை — தரும் - (பிறருக்கு) விளைக்கும். எ - று. ❊ உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. — ஐயம் - இவர் அந்தநூலிலே வல்லவனென்பதும் இப்படிதானிருக்குமோவென்பது. (ரு)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - - ❊
குற்ற மறையா வழி. - - - - - - - ரூ.

இ - ள். (புல்லறிவாளர்) — தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகுமென — குற்றம் - குற்றங்களை — மறையாவழி - (அறிந்து) கழியாதாயின் — அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை — மறைத்த

லோ-(ஆடையாவி) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும— புல்லறிவு. எ-று. ❁ குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை இல் லாமற்போகச் செய்தல். மறைக்கப்படுமவை பலவுள்ளும் உ யர்ந்தவைகளேயெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்தவொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உலக நடையுள்ளவராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறி-ஆம், அறி—புல்லறிவாண்மை.

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும் - - *
பெருமிறை தானே தனக்கு. - - - - - எ.

இ-ள். அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை— சோரும் — (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாதுபோக்கும்—அறி விலான் - புல்லறிவாளன்—(அவ்வுறுதி அறியாமையால்) —தா னே|தனக்கு—பெருமிறை - மிகுந்தவருத்தத்தை} —செய்யு ம்.எ-று. ❁ மிகுந்த வருத்தம் - பொறுத்தற்கரியதுன்பம். எ

ஏவவுஞ் செய்கலான் ரூன்றேறு னவ்வுயிர் - *
போவ மளவுமோர் நோய். - - - - - அ.

இ-ள். (புல்லறிவாளன்|)—ஏவவும்- (தனக்கு) உறுதியான வைகளை(அறிவுடையார்) சொல்லவும் — செய்கலான் - செய் யாள்.—(அதுவல்லாமல்) — தான் - தானுகவும்— தேறுன்- (இவை செய்பவையென்று) அறியான். — அவ்வுயிர்|—போ மளவும்-(உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும்—ஓர்நோய் - (தூமி க்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம். எ-று. ❁ உயிர்தா

ன் அறியுந் தன்மையதாயிருந்தும் நிர்மலீகவுசத்தால் மயங்குந்தன்மையதாய் மேவறுபடுதலால் அவ்வுயிரொன்றுமே, அதனினீங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டினுள் ஒன்று கூடுதலால்-போமளவுமென்றும், குலமலைமுதலானவைகளைச் சுமக்கின்ற பூமிக்கு இப்பாவவுடமபு பெருஞ்சுமையாய்த் தன்பந்தி செய்தலால்-ஓர்தோணியென்றும், சொல்லினர். (அ)

காணுதாற் காட்டுவான் ருன்காணுன் காணுதான் ✻
கண்டாணுந் தான்கண்ட வாறு. - - - - கூ.

இ-ள். (தன்னை எல்லாமறிந்தவனுக மதித்தலால்) — காணுதான்-(பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை — காட்டுவான்-அறிவிக்கப்புகுவோன்|—தான்காணுன்-(அவனுலேயே பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனைப் முடியும். — காணுதான்-(இனி) அவ்வறியுந் தன்மையில்லாதவன் — (தான்கொண்டது விடாமையால்)—தான்கண்டவாறு - தான் அறிந்தவிதத்தால் — கண்டாணும்-(அதனை)அறிந்தவனைப்முடியும்.எ-று.
✻ புல்லறிவாளனுகத நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன்றென்பதாம். (கூ)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் ✻
தலைகீழா வைக்கப் படும். - - - - ய.

இ-ள். உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும் — உண்டென்
அறு-ஆம், அதி—புல்லறிவாண்மை

பது-உணடெனப்படுகிறபொருளை — இல்லென் ... ... புல்லறிவால்) இல்லையென்றுசொல்லுவோன் } — (மனிதனென்ற நினைக்கப்படான்). — வையத்து - பூமியிலே — அலகையா - (காணப்படுகிற) ஒருபேயென்று — வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான். எ - று. கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், முதலாக அவர் உண்டென்னப்படுமவை பலவாயினும் சாதியொருமைபற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லலால் ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பைமறைத்து மக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்லவலகையென்றும், சொல்லினர். [இவை நான்குபாட்டாலும் உறுதிச்சொல் கொள்ளாமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அசு - ஆம், அதி — இகல்.

இனி அவைகளால் வரும் குரோதகாமங்களுள் அரசர்க்குக்குரோதம் அதிகமாயுள்ளதாகலால் அதனால்வருமவைகளைச் சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே இகல்சொல்லுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வதை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். - - - க.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் — பகலென்னும் - (பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும்—பண்பின்மை - தீயகுணத்தை—பாரிக்கும் - வளர்க்கும்—நோய்-குற்றமாவது—இகல் - மாறுபாடாம்—என்ப -என்று(நூலோர்) சொல்லுவர். எ-று. ஒருவன் தன்னையும் விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவதென்பதுதோன்ற - எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தைநடுநின்றுவினைத்தலால் - பகலென்னும் பண்பின்மையென்றும், சொல்லினார்.[இதனால் மாறுபாட்டது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பகல்கருதிப் பற்ற செயினு மிகல்கருதி - - *
யின்னசெய்யாமை தலை. - - - - - உ

இ-ள். பகல்-(தம்மோடு) கூடாமையை—கருதி - நினைத்—பற்ற -வெறுப்பவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்

ன-ரும்,அதி — இகல்.

தானையினும்—இகல்கருதி - (அவனோடு) மாறுபடுதலைக்கருத்து—இன்ன - தன்பந்தருமவைகளை—செய்யாமை- (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை—தலை- உயர்ந்தது-எ-று. ஒருவன் தன்பந்தருமவைகளைச்செய்யில் பகைமை வளரத் தாம் தாழ்ந்து வருதலாலும், ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கிவருதலாலும், செய்யாமைதலையென்றார். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - *
தாவில் விளக்கந் தரும். - - - - ஊ.

இ-ள்.(ஒருவன்)—இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற —எவ்வம்-துன்பத்தைச்செய்யும்—நோய்-நோயை—நீக்கின் (தன்மனத்திலிருந்து)நீக்குவானாயின் —(அந்நீக்குதல்|)—தவறில்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய—நாவில் விளக்கம்-புகழை}—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ-று. ❁ யாவருந்நட்பாதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெற்றுத் கொடைமுதலான காரணங்களால் புகழ்மிகுமென்பதாம்.

இன்பத்துளின்பம் பயக்கு மிகவென்னுந் - ✱
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். - - ச.

இ-ள். இகலென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற — துன்பத்துள் - துன்பங்கள்பலவினும்—துன்பம் - மிகுந்ததுன்பம்|—கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின்— (அவ்வில்லாமை|)—இன்பத்துள் - இன்பங்கள்பலவினும்— இன்பம்-மிகுந்தவின்பத்தை}— பயக்கும்- (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ❁ துன்பத்துட்டுன்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோடும் போர்செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் எளியவனாயிருப்பது. அதனைவினாவிலே தருதலால் - இகலென்னுமெவ்வமென்றார். இன்பத்துளின்பம் - மாறுபாடில்லோன் யாவருந்நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும்பெற்றிருப்பது. (ச)

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே - - ✱
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். - - - - ஞ.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடு (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து) —எதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரை - (அதனை எற்றுக்கொள்ளாமற்) சாய்ந்துநடக்கவல்லவரை—மிகலூக்கும் - வெல்லநினைக்கும்—தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர்|—யாரே - யாவர்.

எ-து. ❋ மாறுபாட்டை நீங்கிநடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்
தும்
அசை-தும், அநி—இகல்.

தானும் அரிதாகலால் வல்லானென்றும், அவர் யாவரிக்கும் நட்பாகலால் அவனை வெல்லநினைப்பவர் யாவரும் இல்லையென்றும், சொல்லினார். [இவைதான்குபாட்டாலும் மாறுபடாதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை - - ❋
தவலுங் கெடலு நணித்து. - - - - ❋

இ-ள். இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே—மிகல்-மிகுதல்—இனிதென்பவன்- (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது—வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை—தவலும் - பிழைபடுதலும்|—(நணித்து)-சிறிதுபொழுதிலுண்டாம்.—கெடலும் முழுதுங்கெடுதலும்|—நணித்து-சிறிதுபொழுதிலுண்டாம். எ-று. ❋ மிகுதல்-மேலுமேலும் மெழும்பல். இனிதென்பது - தான் மெவ்வுதல் குறித்தல். பிழைபடுதல் - வறுமையாலே துன்பப்படுதல். முழுதுங்கெடுதல் - இறத்தல்.—பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும அப்பொழுதே உண்டாகுமென்பதாம. (சு)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவு ❋
மின்னு வதிவினவர். - - - - - - எ.

இ-ள். இகன்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய — இன்னு - துன்பஞ்செய்கின்ற — அறிவினவர் - அறிவையுடையவரி — மிகன்மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலையுடைய — மெய்ப்பொருள் - நீதிநூற்பொருளை — காணர் - அறியமாட்டார். எ-று. ❁ இன்னவறிவு - தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்கை உண்டாக்கும் அறிவு. — வெற்றிவழி நின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோசனத்தை யுடையதாதலால் மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. மாறுபாட்டினுலே அறிவு கலங்குதலால் காணரென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்கமதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. அ.

இ-ள். இகலிற்கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடுதோன்றியவிடத்து — எதிர்சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலையொழிதல் — ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம். — அதனை - அம்மாறுபாட்டினலே — மிகல் - மிகுதலை — ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானுயின் — கேடு - தேடும் — ஊக்குமாம் - (தன்னிடத்துவருதலை) மேற்

சு - ஆம்அறி — இகல்.

கொள்ளுமாம். எ-று. ❁ எதிர்தல் - எற்றுக்கொள்ளுதல். சாயுந்தன்மையொழுதே வருதலால் - சாய்தலாக்கமென்றார். (அ)

இகல்காண் டக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு. கூ.

இ-ள். (ஒருவன்) — ஆக்கம்வருங்கால் - (தன்னிடத்து) ஆக்கம் வரும்போது — (காரணம் உண்டாயிலும — இகல்-மாறுபாட்டை—காணுன் - நினையான்.—கேடுதரற்கு - (தனக்குக்) கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து— (காரணம் இல்லாதிருந்தும்)—அதனை - அதனிடத்தே—மிகல் - மிகுதியை— காணும் - நினைப்பான். எ-று. ❋ மாறுபாட்டால் வருங்கேடு பிறரால் அன்றென்பதுதோன்ற - தரற்கென்றார். ஆக்கக் கேடுகட்குமுன் மாறுபடாமையும் பிறதலும் உண்டாமென்பதாம்.

இகலான் மின்னுத வெல்லா நகலான் - - ❋
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. - - - ய.

இ - ள். இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே — இன்னுத வெல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம் | — ஆம் - உண்டாகும் . — நகலான் - நட்பொன்றினாலே — நன்னயமென்னும் - நல்லநீதியென்னும்—செருக்கு - பெருஞ்செல்வம் | — ஆம் - உண்டாகும். எ-று. ❋ இன்னுதன - வறுமை பழிபாவங்கள் முதலானவை. நகல் - மகிழ்தல். அதுவும் செருக்கென்பதும் தன்றன் காரணங்களுக்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவ்விருவகையும் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

அ-ஆம், அதி—பகைமாட்சி.

அஃதாவது- அறிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைமையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால் மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகலை இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால் இது அதன் பி

ன் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புகவோம்பா - *
மெலியார்மேன் மேக பகை. - - - - - க.

இ-ன். வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு — மாறேற்க்
நாடீ அன - ஆம், அதி—பகைமாட்சி.

தீ-பகையாயெதிர்தலி — ஓம்புக - ஒழியச்கடவர் . — மெலி
யார்மேல் - மற்றைமெலியவர்க்கு—பகை - பகையாகுதலி—
ஓம்பா - ஒழியாமல்—மேக - விரும்பக்கடவர். எ - று. ❋ வலி
யாரென்றவிடத்துத் துணைவலியும் அடங்கலால் மெலியாரென்
றவிடத்துத் துணைவலியிலிலாமையும் கொள்ளப்படும். அ
த்துணைதான் - படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணை
யும், நல்லறிவுண்டமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்று
மைத்துணையும். எனவிரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாரைவெ
லவார்க்கு வலிமை தொலியாமையால் அவரோடு பகைத்தல்
விதிக்கப்பட்டது. சிக்கேநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி
பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில னொன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா - - *
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அன்பிலன் - (தன்சுற்றத்தார்மேல்) அ
ன்பிலன். —ஆன்ற துணையிலன்-(அதுவேயன்றி) வலிய துணையி
லன். —தான் றுவ்வான் - (அதன்மேல்) தான் வலியிலன். —(அ
ப்படிப்பட்டவன்) —எதிலான்- (தன்மேல்வந்த) பகைவனது
—றுப்பு - வலிமையை—என்பரியும் - எப்படிதொலைப்பான்.

எ - று. ❋ சுற்றமும் முன்சொல்லப்பட்ட இருவகைத் துணையும் தன்வலியும் இலனுகலால் அவன்மேலே செல்வார்க்கு வலி வளர்வதல்லாமல் தொலையாதென்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவிலனீகலான் ❋
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ரு.

இ - ள். (ஒருவன்) — அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான். — அறியான் - (அறியவேண்டுமவைகளை) அறியான். — அமைவிலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமிலன் — ஈகலான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன். — (இப்படிப்பட்டவன்!) — பகைக்கு — தஞ்சமெளியன் - மிகவெளியனுவான். எ - று. ❋ தஞ்சமெளியனென்பவை - ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல். — இந்நான்கு குற்றமுமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியுமாகலால் தஞ்சமெளியனென்றார். (உ)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும் ❋
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ரு.

ள். (ஒருவன்!) — வெகுளி - கோபத்தினின்றும் — நீங்கா

அ எ - லும், அதி — பகைமாட்சி.

ன். — நிறையிலன்-(அதுவேயன்றித்தா) னிறையுடையனல்ல
ன்.—(அவன்மேலே செல்லுதல்) — எஞ்ஞான்றும் - எந்தா
ளும் — யாங்கணும் - எவ்விடத்தும் — யார்க்கும் — எளிது.
எ-று. ❋ நிறை - மறைபிறரறியாமை. இவன் கோபகுணமு
டையனுகலாலும், ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவ
ன்மேலே போர்த்துச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வ
கியும் அறிந்து செல்லுதல் வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. (ச)

வழிதோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிதோக்கான் ❋
பண்பிலன் பற்றூர்க் கினிது. - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்)—வழிதோக்கான் - நீதிநூலைச் சென்றா
ன். — வாய்ப்பனசெய்யான் - (அது) விதித்ததொழில்களைச்
செய்யான்.—பழிதோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பா
ான்.—பண்பிலன் - குணமுடையனல்லன்.—(அவன் பகை
மை) — பகைவர்க்கு—இனிது. எ-று. ❋ பழையோராதி
யாகவழங்கிவருதலால் வழியென்றும், தப்பாது பிரயோசன
ப்படுதலால் - வாய்ப்பன வென்றும், இக்குற்றங்களுடையவ
ன் தானே அழிதலால் பற்றூர்க்கினிதென்றும், சொல்லினர்.

காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - ❋
பேணமை பேணப் படும். - - - - சு.

இ-ள். காணச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறனையும்) அறி
யாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன்(யாவன்.) — க
ழிபெருங்காமத்தான்-மேலுமேலும் வளராநின்ற மிகுந்தகா

மத்தையுடையவன்(யாவன்.)—பேணுமை - (அவரது) பகை
மை)—பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படும். எ-று. ❁
மூன் சொல்லப்பட்டவனுக்குயாவரும்பகையாகலாலும், பின்
சொல்லப்பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றுமையாலும், தா
மே அழிவொன்பதுபற்றி - பேணுமைபேணப்படுமென்றார்

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து ❁
மாணுத செய்வான் பகை. - - எ.

இ-ள். அடுத்திருந்து - (தொழிலைத்) தொடங்கியிருந்து—
மாணுத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை —செய்வான் - செய்பவ
னது—பகை - பகைமைதனை) —கொடுத்தும் - (சிலபொருள்
அழியக்)கொடுத்தாயினும் —. மன்ற-நிச்சயமாக.—கொளல்

கூஉ அள - ஆம், அன் —பகைமாட்சி.

வேண்டும், எ-று. ❁ ஏற்காதவை - மெலியவனுயிருந்து துணி
தலும் - வலியவனுயிருந்து தணிதலும், முதலாயின . — அப்
பொழுது அதனுலே சிலபொருள் அழியினும் பின்னே பல
பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாமையால்-
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்றவென்றார். [இவை ஆறு
பாட்டாலும் அது சிறப்புவகையாலே சொல்லப்பட்டது.]

தணனிலனுப்குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் ❁
தினனிலனு மேமாப் புடைத்து. - - - அ.

இ-ள். (ஒருவன்)—குணனிலனுப் - குணமொன்றுமிலனுப் —குற்றம்பலவாயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து —இனனிலனும் - (அவன்) துணையில்லாதவனுகும் . — (அவ் விலனுகுகையே) — மாற்றூர்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு—ஏ மாப்புடைத்து - துணையாகுகையையுடைத்து. எ-று. ❋ குண ம் - இறைமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை.— குற்றம் - இவ் வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படி ப்பட்டவையும், ஆம்.— துணை - சுற்ற நட்புப் பொருள் படை முதலானவை. — பகைவர்க்கு இவ்வழியால் உண்டாகும் பய ன்தானே உண்டாமாகலால் - ஏமாப்புடைத்தென்றூர். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா ❋
வன்சுரம் பகைவர்ப் பெறின். - - - - கூ.

இ-ள். அறிவிலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத — அன்சுரம்— பகைவர் - பகைவனை—பெறின் — செறுவார்க்கு- (அவனை) வெல்வார்க்கு—சேண் - உயர்வுள்ள—இன்பம் - இன்பங்கள்| —இகவா - நீங்கா. எ-று. ❋ உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செ ய்து முடிக்குந்திடமும், இல்லாதவிடம் பகைவராதல் கூடா மையால் - பெறினென்றும், அவனை அறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே பகையில்லாமையும், செல்வமும், ஒருசேர அடை தலாலே - சேணுடையின்பமிகவாவென்றும், சொல்லினூர். கூ.

கலிலான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ணெஞ்ஞான்று - ❋
மெல்லாமே யொல்லா தொளி. - - - - - ஙு.

இ-ள். கல்லான் - (நீதிநூல்களைக்) கல்லாதவனோடு—வெகுளும் - பகைத்தலால்வரும்—சிறுபொருள் - எளியபொருளை ஸ்லானை - அடையாதவனை} — எல்லான்றும் - எத்நாளும்

அஅ - ஆம், அதி—பகைமாட்சி.

—ஒளி - புகழ்|—ஒல்லாது - அடையாது. எ-று. ❋ சிறுபொருள் - முயற்சி சிறிதாகிய பொருள். நீதியறியாதவனை வெல்லுதல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியால் பெரியபயனடைக வென்றபடியாயிற்று. [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதனாலாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அஅ - ஆம், அதி—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன்னுற்றின்றபகையுள் - நட்பாக்குந்தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவைகளிலே செய்வதும், மற்றைக்களையுந் தன்மையதும், அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாமற்போலுல் படுமிழுக்கமும், என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையின வாகலால் இது பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ - - *
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. - - க.

இ-ள். ஒருவன் — பகையென்னும் - பகையென்றுசொல்லப்படும்— பண்பிலதனை - தீமையுண்டாக்குவதனை — நகையேயும் - விளையாட்டிடத்தேயாயினும் — வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதற்றன்மையையுடையதன்று.— (நீதிநூல்) எ-று.

மாட்சிமைப்படாத பகைமையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்விதத்தாலும் தீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமேவிளைத்து பெரியோராகலால் - நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு - நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லினார். நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது. (க)

விண்ணே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - *
சொல்லே ருழவர் பகை. - - - - - உ

இ-ள். (ஒருவன்) — விண்ணேர் - விண்ணி லராகவுடைய—உழவர்-உழவரோடு—பகைகொளினும் — சொல்லேர் - சொல்லி லராகவுடைய—உழவர் - உழவரோடு — பகை — கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழியக்கடவன். எ - று. சொல் - ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை என்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமன்று. வந்தாலும் தனக்கேயாம்.

மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடாலும் தன் வமிசத்தோர்க்கும் தப்பாது வருதலால் - அதுகொள்ளினும் இதுகொள்ளற்கென்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையால் வில்லேருழவர் பகையும் ஆகாமமிறப்படும். — இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று (உ)

ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனுப்பற்
பல்லார் பகைகொள் பவன். - - - - ரு.

இ-ள். தமியனுய்-(தான்) தனியனு யிருந்துகொண்டு — பல்லார்-பலரோடும — பகைகொள்பவன் | — எழுற்றவரினும். பித்தங்கொண்டவரினும் — ஏழை - அறிவிலன். எ-று. ❋ தனிமை - சுற்றநட்புப்படை முதலானவை இல்லாமை. — மயக்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்டவர் அதனுலே தீங்கடையாளமையால் தீங்கடைதலுமுடைய இவனை அவரினு மேழையென்றார்... தீங்காவது - துணையுள்ள விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமாயிருக்க அத்துணையில்லாமலும் பலரோடும்பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு போர் செய்யிடத்தும் ஒருமுகமாகப் போர்செய்யிடத்தும். அழிந்தேகலிடுதல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பகைகொள்ளுதற்குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.]

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. - - - - சு.

இ - ள். பகை - பகையை — நட்பாக்கொண்டொழுகும் - (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச்செய்துகொண்டுநடக்கும் — பண்புடையாளன் - இயல்புடைய அரசனது — தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே — உலகு - உலகம் — தங்கிற்று. எ-று. ஒழுகல் - நீதிவழிநடத்தல். பெருமை - பொறுமை டையென்கிறவிருவகை ஆற்றல். அதன்வழியதாதற்கு என்றும் வேறுபாடில்லாமையால் அத்துணிவுபற்றி - தங்கிற்றென்றார்.

அஞ்சும் அறி — பகைத்திறந்தெரிதல். காலம்

தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றுணைதுணை
வன்றுணையாகக் கொள்கவற்றி னென்று. - கு.

இ-ள். தன்றுணை - தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில் — இன்று - இல்லை. — பகை - (தனிதுசெய்யும்) பகையோவெனில் — இரண்டு. — (இப்படியிருக்கிறபோது) — தானெருவன் - ஒருவனாகியதான் — அவற்றின் - அப்பகையிரண்டனுள் — ஒன்று - (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை — இன்றுணையா - அப்போதைக்கு) இனியதுணையாக — கொள்க - (செய்து) கொள்ளக்கடவன். எ-று. ஒன்று பொருந்தியதாவது - மற்றதை வெல்லுதற்கு ஏற்றது — அப்பொழுது - அவ்வெல்லும்பொழுது. — வேறுபாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்றற்கு - யின்றுணையாகவென்றார். ஆயிரண்டும் - முதை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் த

ட்பாக்கற் றன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தேறினுந் தேறு விடினு மழிவின்கட் - *
டேறுள் பகாஅன் விடல். - - கூ.

இ-ள்- (பகைவன்) — தேறினும் - (மூன்) தெளிந்தாலுமி னும் — தேறுவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும் — அழிவின்க ண் - (தனக்குப் புறத்தொருதொழிலால்) தாம்வுவந்தவிடத்து —தேறுள் - கூடாஞாகியும் — பகாஅன் - நீங்காஞாகியும் — விட ல் - (நமக்கே) விட்டுவைக்கக்கடவன். எ- று. ❁ மூன் தெளிந் தாலுமினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது - உள்ளா யிற்றென்று கெடுத்தலைநோக்கி . — தெளிந்திலனாயினும் அப்போ து நீங்காதொழிகவென்றது - அவ்வழிவிற்குத் தகுணையாதலை த்தி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க - *
மென்மை பகைவ ரகத்து. - - - எ.

இ-ள். நொந்தது - நொந்ததனை — அறியார்க்கு - (தாமா க) அறியாத நட்பினர்க்கு — நோவற்க-(தன்) நோவுசொல்லா திருக்கக்கடவன். — மென்மை - வலியில்லாமையை — பகைவ ரகத்து (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து — மேவற் க - மேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். எ - று. ❁ பகைவரி டத்தே செய்யலாகாதது சொல்லவந்தவர் - நட்பினரிடத்தே செய்யலாகாததும் உடன்சொல்லினர். [இதனால் அவ்விரு வரையிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பு மாயும் - ❀
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. - - - அ.

இ-ள். வகையறிந்து - (தான் தொழில்செய்யும்) வகையை அறிந்து—தற்செய்து - (அதுமுடித்ததற்குறற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி — தற்காப்ப - (மறறி அடையாமல்) தன்னைக்காக்கவே—பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து—பட்ட-உண்டாகிய—செருக்கு-களிப்பு|—மாயும் கெடும். எ-று. ❀ வகை-வியவனை தான் நேரே போர்செய்வித்தலும், மெலியவனையவள்விலே போர்விலத்தும் விதலும், முதலானவை,—பெருக்கல்-பொருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல்—களிப்பு - இவ்வழியால் வெற்றோ மென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறாகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவனென்பதாம். [இதனற்க னையுந் தன்னை யதனிடத்துச் செட்வன சொல்லப்பட்டன.]

இனாதாக முன்னமரங் கொல்க களையுநர் - - ❀
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. - - - - கூ.

இ-ள். முன்னாரம் - (களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை—இனாதாக - இனாதாகிய நிலையிலே — கொல்க - களையகடவர்.—(அல்லாமல்)—காழ்த்தவிடத்து - முதிர்ந்தநிலையில்—(களையத்தொடங்கினால்) — களையுநர் - களைபவரது—கை-கையை—கொல்லும் - (அதுதானே) களையும். எ-று. ❀ (களையப்படுவதாகிய தம்புகையை அது மெலிதாகிய காலத்தே களைக அப்படிசெய்யாமல் வலிதாய காலத்திலே களையத்தொடங்கினால் தம்மை அப்பகைதானே களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதலணி). [இதனற் களையுமு பருவம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உயிர்ப்பவுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்புவர் *
செம்மல் சிதைத்தலா தார் - - - - ம.

இ-ள். செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவரது—செம்மல் - தருக்கை—(கெடுக்கலாயிருக்க) — சிதைக்கலாதார் - (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர் | — உயிர்ப்ப - (பின்) மூச்சு விடுமளவாத்திரத்திற்கும்—மன்ற - நிச்சயமாக— உயிரல்லர் - இருக்கின்றவரல்லர் எ - து. ஓ அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் கொலை நிச்சயமாகலால் இறந்தாரோ யாவரென்பதாம். [இதனால் கொலையாவழிப்படும் இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

அஞ்சாமை, அதி —உட்பகை. ஈராறாவது

அஞ்சாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அதனை வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை. இதுவும் கொலையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால் பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னை வின்னு தமர்நீரு *
மின்னுவா மின்னு செயின். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)— நிழனீரும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும் — இன்னாத - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்) வேறுசெய்யுமவை | — இன்னா - இனியனவல்லவாம்.—(அதுபோல்)— தமர்நீரும - (தழுவுதல்வேண்டுமனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும்|—இன்னாசெயின - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினுமபின்) துன்பஞ் செய்யுமவை|—இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம். எ-று. நோய் பெருங்கால்-பெருவயிறுமுதலானவை. — தமரொனறதனால் - உட்பகையாதற்குரிய ஞாதிகளெனவறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல். (க)

வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. - - உ

இ-ள். வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்)—பகைவனை — அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்ககடவீர் . — (அப்படிநில்லாமல்) — கேள்போல் - உறவினர்போலே (மறைந்துநிறகும்)—பகைவர் - பகைவரது—தொடர்பு - நட்பை—அஞ்சுக. எ-று. முன்னே அறிந்து காக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்றும், அப்படி அறியவும் காக்கவும் கூடாமையால் கெடுதல் நிச்சயமென்பது பற்றி-

அஞ்சுகவென்றும், சொல்லினர் . — பின் செய்யும் பகையினும கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் நட்பாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டானும உட்பகையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து - *

மட்பகையின் மரணத் தெறும். - - - ரு.

இ-ள். உட்பகை - உட்பகையாயினோனை — அஞ்சினத்தி
னால்-தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர். — (அப்ப

அகத்தும், அதி—உட்பகை.

டி நடவாதபோது)—உலகிடத்து - (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவ
ந்தவிடத்து—மட்பகையின்-(குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கு
ம் ஆயுதம்போல்—மான- தப்பாமல்—தெறும் - (அவர்)கெ
டுப்பர்.எ-று. ❋ காத்தல் - அவராணையாமலும், அவருக்கு உ
ட்படாமலும், பரிகரித்தல். பகைமை தோன்றுமல் உள்
ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (ரு)

மனமாணு வுட்பகை தோன்றி னினமாணு - - ❋
னேதம் பலவுந் தரும். - - - - - - ச.

இ-ள். மனமாணு- (புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திரு
ந்தாத — உட்பகை — தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டா
மாயின் —(அது|) —இனமாணு — சுற்றம் வசப்படானமக்கு
ளதுவாகிய —எதம்பலவும் - குற்றம்பலவும்} —தரும் - (அவ
னுக்குத்) தரும். எ-று. ❋ அவை-சுற்றத்தானை உள்ளாய் நி
ன்று வேறுபடுத்தலும். அதனால் அவர் வேறுபட்டவிடத்தே
தான் தேறுமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும், ஆம். ச

ஒன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா ❋
னேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ஞ.

இ - ள். உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடுகூடிய — உட்பகை — தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின் — (அது) — இறன்முறையான் - இறத்தன்முறைமையோடுகூடிய — எதம்பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும் — தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ❋ அவை-புறப்பகைக்குத் துணையாய்நின்றே அது தோன்றுமல் கொல்லுகை முதலாகிய வஞ்சனைசெய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களைத் தெய்த்தலும், முதலானவை. (இ)

ஒன்றுமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் ❋
பொன்றுமை யொன்ற லரிது. - - - - கூ.

இ - ள். ஒன்றுமை - பகைமை—ஒன்றியார்கண் (தனக்கு) உள்ளாயினரிடத்து — படின் - உண்டாகுமாயின் — பொன்றுமை - இறவாமை—ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்கூடுதல்) — எஞ்ஞான்றும்-எந்தாளும் — அரிது. எ-று. ❋ பொருள்படைமுதலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியனாகிய காலத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்றுமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அந்நூல் தனக்கு வரும் நீர்குசொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அகம்-ஆம், அரி—உட்பகை. ஈரடி

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே ❋
யுட்பகை யுற்ற குடி. - - - - எ.

இ-ள். செப்பின் - செப்பினது — புணர்ச்சிபோல் — கூடினும் (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாயினும் — உட்பகை—உற்ற - உண்டாகிய—குடி - குடியிலுள்ளார்.

— கூடாதே - (ஏகத்தேதம்முட்) கூடார்.எ-று. ❁ செப்பின் புணர்ச்சி - செப்பு மேன்மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி.— அவர் உட்பகையால் மனம் வேறுபட்டமைபால் புறப்பகை பெற்றவிடத்தே வேறுவேறுவ ரென்பதாம். (எ)

அரம்பொருத பொன் போலத் தேயுமரம் பொரு
தூட்பகை யுற்ற குடி. - - - அ.

இ-ள். (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) — உட்பகையுற்ற குடி| — அரம்பொருத - அராந்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட — பொன்போல - இரும்புபோல—பொருது - (அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு — உரம் - வலிமை — தேயும். எ-று- ❁ காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பரிசயித்தலால் வலிமைதேய்ந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன்குடிக்குவருமை தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
மூட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. - - - கூ.

இ-ள். உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை — (அவன்பெருமையைநோக்க) — எட்பகவன்ன - எள்ளின் பிளவையொத்த —சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும் — கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு— உள்ளதாம்- (அது) னகத்ததாம். எ-று. ❁ மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லைவருமளவும் மிகவுஞ் சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

உடம்பாடிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் - *
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. - - ம.

இ-ள். உடம்பாடிலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு—வாழ்க்கை—(ஒருவன்) கூடிவாழும்வாழ்வு|—குடங்கருள் - ஒருகுடிசையினுள்ளே—பாம்போடு—உடனுறைந்தற்று.

கூகூ அகத்தும், அதி—உட்பகை.

து-கூடிவாழ்ந்தாற்போலும். எ - து. இடச்சிறுமையாலும் பழக்கத்தாலும் பாம்பினுலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமாம் ஆகலே அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு முடிவுவருதல் நிச்சயமென்பது பெற்றும். [இதனுலே கண்ணேட்டஞ்செய்யாதவனைக்கடியக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

கூம-ஆம், அதி—பெரியாளைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினுரை அமைதித்து நடவாமை இரட்டிற மொழிதலாலே பெரியாளென்பது வலிமையினுலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினுலே பெரியராகிய முனிவர்மேலும், நின்றது. மேற்சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமல்லவகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்றல் விகழாமை போற்றுவார் - *
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. - - - - - க.

இ - ள். ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய — ஆற்றல் - வல்லமைகளை — இகழாமை - அவமதியாமை — போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் தீங்குவாராமற்) காப்பவருடைய — போற்றலுளெல்லாம் - காவல்களுக்குளெல்லாம் — தலை - மிகுந்தது. எ-று. ❋ ஆற்றலென்பது - பெருமை அறிவு முயற்சி என்கிற மூன்றின் மேலும் நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக் கணையவல்லாரொன்பது தோன்ற - ஆற்றுவாரொன்றும், அரண்படை பொருணட்புமுதலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்விகழாமையை - தலைமையானகாவலென்றும், சொல்லினார். [இதனுலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப் பெரியோர்க்கும் பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
போரா விடும்பை தரும். - - - - - உ

இ-ள். (வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரியாராயினாரை—பேணாது - தன்குமதியாமல் (அவமதித்து)—ஒழுகின-நடப்பாராயின்— (அந்நடக்கையானது) — பெரியாரால் - அப்பெரியாரால்— போரவிடும்பை - (எந்நாளும்) நீங்கு

கூ-ம், அதி—பெரியாரைப் பிழையாமை.

காததுன்பங்களை}—தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும் எ-று. ❁ அத்துன்பங்களாவன - இருமையிலும ஓயாமல் வருகிறமூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமே செய்து கொள்ளுகின்றவையென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும், பெரியானைக் கருவியாக்கியும், சொல்லினார். [பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற் குற்றம இதனற்சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் சொல்லுவர். உ

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி*
றற்று பவர்கணிழுக்கு. - - - - - ரு.

இ-ர். அடல்வேண்டின் - (வேற்றுவேந்தரை) கொல்லுதல்வேண்டியவிடத்து — ஆற்றுபவர்கண் (அதனை அப்பொழுதே) செய்பவல்லவேந்தரிடத்து—இழுக்கு - பிழையை}—கெடல்வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டுமெனுமிடத்து—கேளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல்—செய்க - (ஒருவன்|)செய்யக்கடவன். எ-று. ❁ நீதிநூல் அசசெயலாகாதென்று சொல்லுதலாலே - கேளாதென்றார். (ரு)

குற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க் *
காற்றுதா ரின்று செயல். - - - - - - சு.

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு - மூவகையாற்றலுமுடையவர்க்கு— ஆற்றுதார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர்— இன்னு - இன்னுதலைவ னே—செயல்-(முற்பட்டுச்) செய்தல்!—கூறறத்தை - (தானே யும்வருந்தன்மையளுகிய)கூற்றுவனே—கையால் - (அதற்குமு ன்னே)கைகாட்டி—விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும். எ-று. ❋ ஆல்-அசை. கையாலழைத்தல்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.தா மேயும் உயிர்முதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவனா அ தற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வாருக் கு மரணம் திடமாகவும் சமீபமாகவும் வருமென்பது சொல் லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேந்தர்க்குப் பிழை செய்தவிடத் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் ❋
வேந்து செறப்பட்டவர். - - - - இ

இ-ள். வெந்துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய —வேந்து- வேந்தனால் — செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட் டவரசர்!—யாண்டுச்சென்று - (அவனைத்தப்பி) எங்கேபோய் க்காகிலும் கூடி-ஆம், அதி—பெரியாளைப்பிழையாமை.

யிருந்தாலும்(உளராவார்.)—யாண்டும் - எவ்விடத்தும்—உளராகார். எ-று. ❋ வெவ்விய வலியுடைய அரசனுக்காலே அவனது நிலை ம்விட்டுப் போனவர்க்கு இடங் கொடுப்பாரில்லை உளராகு ல் இவர் இனி ஆகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக் கொள்ளுதற்பொருட்டும், தாமே வந்து அடைந்த அவருடை மையை அபகரித்தற்பொருட்டும், கொல்லுவர் அன்றெனினும் உடனே அழிவரென்பதனை நோக்கி - யாண்டுச் சென்றியாண்டு

முளராகாகொன்றார். [இதனுல் குற்றமுடையார் அருகமை யுடைய அரண்சேர்ந்து முய்யாகொன்பது சொல்லப்பட்டது.]

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியாரிப் பிழைத் தொழுகு வார். சு.

இ..ள். (காட்டிடைச் சென்றுகொருவன்) — எரியால் - (அவ்விடத்துத்) தீயால் — சுடப்படினும் — உய்வு - (ஒருவழியாவ்) உயிர்பிழைத்தல்| — உண்டாம் - கூடும். — பெரியார் - (தவத்தாற்) பெரியாரிக்கு — பிழைத்தொழுகுவார் - பிழைசெய்துதடப்பவர் | — உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையார். எ - று. ❋ தீ முன் உடம்பைப் பற்றி அதுவழியாக உயிர்மேலே செல்லுதலால் நடுவிலே உய்யவுங்கூடும் அருந்தவர் கோபம் அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள் யாவரிக்கும் காத்தல் அரிதாகவின் அது கூடாதாகலால் அதற்கு எதுவாகிய பிழை செய்யற்கவென்பதாம்.(சு)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ.

இ-ள். தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு எதுவாகிய) பெருமையால் — மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட — தக்கார் - அருந்தவர் — செறின் - (அரசனைக்) கோபிப்பாராயின் — வகை - அங்கங்களால் — மாண்ட - அழகுபெற்ற — வாழ்க்கையும் - (அவ) னரசாட்சியும்| — வான்பொருளும் - (சம்பாதித்துவைத்த) பெரும்பொருளும்| — என்னும் - என்பட்டுவிடும். எ - று. ❋ அங்கம் - அமைச்சு நாடு அரண் படை எனவிவை. செறினென

ன்பது அவர் கோபியாமைமேதான்ற நின்றது. பின்வருமவை களுக்கும் இது ஒக்கும்- அரசன் தன் செல்வக்களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப் பிழை செய்வானுயின் அச்செல்வம் அவர் கோபத்தீயால் ஒருணைத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம்.

கூடு-ஆம்அதி—பெரியாளைப்பிழையாமை. ஊஉஉ

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றனரீ மாய்வர் நிலத்து. - - அ.

இ-ள். குன்றன்னார் - மலையையொக்குமருந்தவர் — குன்றக்கெட—மதிப்பிழை - நினைப்பாராயின் — நிலத்து- இந்நிலத்து—நின்றனரீ- நிலைபெற்றாற்போலுள்ளசெல்வர்! — குடியொடு-(தம்)குடியோடு—மாய்வர் - (அப்பொழுதே) மாய்வர். எ-று. ❁ வெயில் மழை முதலியனவைகளைப்பொறுத்தலும், அசையாமையும், உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையால்- குன்றன்னாரென்றார். — நிலைபெற்றாற்போலுதலாவது மிகவும் பெருஞ்செல்வ முடையோராகலால் இவர்க்கு எந்தானும் அழிவில்லையென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். (அ)

எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து -
வேந்தனும் வெந்து கெடும். - - கூ.

இ-ள்.. எந்தியகொள்கையார்- (காந்தற்கருமையால்) உயர்ந்தவிரதங்களையுடையார் — சீறின் — (அவர்வலிமையால்)— வேந்தனும்-இந்திரனும்—இடைமுரிந்து-நடுவே (தன்பத) மிழந்து—வெந்து—கெடும்-கெடுவான். எ-று. ❁ இந்திரப

தம்பெற்றநகுடன பிழைசெய்து அகத்திய முனிசாபத்தால்
அதனை இழந்தா னென்பதறிக. [இவை நான்கு பாட்டாலு
முனிவர்க்குப் பிழை செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

இறந்தமைந்த சார்புடையா ராயினு மூப்யார் - *
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். . - - ஐ.

இ-ள். சிறந்தமைந்த-மிகவும் அநிகமான — சீரார் - நவத்
தையுடையவர் — செறின் - கோபிப்பாராயின் — (அக்கோ
பிக்கப்பட்டவரி)—இறந்தமைந்த-மிகவும் பெரிய — சார்பு
டையாராயினும் — உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.
எ-று. சார்பு - அரண் படை பொருள் நட்பு-ஆம். அவை
யெல்லாம கோபிப்பவரது வலிமையால் நிரிபுரம்போல் அ
ழிந்து விடுமாகலால்-உய்யாரொன்றார். [இதனால் அக்குற்றமு
டையவர் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

-*********-*********-

கூ-ஆம் அதி — பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக்காமத்தால் வருபவை நேரோபகையல்ல வாயினும்
அ

கூக-ஆம் அதி—பெண்வழிச்சேறல்.

ம் பெருக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிறதா

ழிஸ்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - தன்வழிநடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள் வழியே தான்நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்*
வேண்டாப் பொருளு மது. - - - - - க.

இ-ள். மனைவிழைவார் - (இன்பங்காரணமாகத்) தம்மனையாளைவிரும்பி அவள்வழிநடப்பவர்| — மாண்பயன் - (தமக்கு) இனியதுணையாகிய அறத்தை} —எய்தார் - அடையார். — வினைவிழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் — வேண்டாப்பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொருளும்| —அது - அவ்வின்பம். எ-று. ※ அவ்வின்பம் அவளது தன்மையாதற்கு ஏதுவானவின்பம். அது அவளாலே பயனுகிய அறத்திலும் அவ்வறத்திற்கும் தன் னதிகாரத்திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவளைச் செல்லவிடாமையால்-விடப்படுந் தன்மையதென்பதாம். (க)

பேணது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர் *
நாணுக நாணுத் தரும். - - - - உ.

இ-ள். பேணது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல் — பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்மையை விரும்புவானது — ஆக்கம் - செல்வம்| — (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்) — பெரியதோர்தாண் — ஆக - உண்டாக — நாணுக - நா

ணுதலில்} —தரும் - (தனக்கும்)கொடுக்கும். எ-று. ❁ படைக்கும் வலிமையில்லாதவன் அச்செல்வத்தால் கொடுத்தலும் அனுபவித்தலும் முதலாகிய பயன்கொள்வான் அவனாகலால் அவ்வாண்மைச்செய்கை அவளிடத்ததாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனுமேல் தன்னாண்மையில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நாணுவனென்பதுதோன்றி - பெரியதோர் நாணுக நாணுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டிடமாட்டாதும் அவனை விழைதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெல்லாரு
நல்லாரு ணாணுத் தரும். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—இல்லாள்கண் - இல்லாளிடத்து—தாம்

கூ - ஆம், அல்—பெண்வழிச்சேறல். ஸாகூ

தாழ்தவியல்பின்மை - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம்! — நல்லாருள் - (அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்துச் (செல்லுங்கால்) — நாணு - நாணுதலை} — எல்லாரும் - எத்தாலும் — தரும் (அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ-று. ❁ அவள் தனக்கு அஞ்சி நடத்தல் இயல்பாகலால் அவனுக்கு அஞ்சுதல் இயல்பில்லாமையாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவனை நியமிப்பாரில்லையாம். ஆகவே எல்லாக்குற்றங்களும் வினையுமென்பதனைநோக்கி - எல்லாரும் நாணுத்தருமென்றார். (கூ)

மனைமாண் விளக்கு மறுமனையிலாளன்
விளையாண்மை வீறெய்தி னின்று. - - - - கூ-

இ-ள். மனையாளை-(தன்) மனையாளை — அஞ்சும் - அஞ்சுகின்ற — மறுமையிலானன் - மறுமைப்பயனில்லாதவனுக்கு — வினையாண்மை - தொழிலையாளுந்தன்மை | (உண்டாகியவழியும்) — விதெய்தலின்று - (நல்லோராமேல்) கொண்டாடப்படாது. எ-று. ❁ இல்லாதற்குரிய நன்மை இல்லாமையால்-மறுமையிலானென்றும, தொழிலையாளுந்தன்மை தனது புருஷித்தன்மையில்லாத அவளால் முடியும்போகாமையால்-விதெய்தலின்றென்றும், சொல்லினார். (சு)

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றென்ஞான்று - *
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். இல்லாளையஞ்சுவான்-(தன்) மனையாளை அஞ்சுவோன் — (தான் தேடியதொருளேயாயினும்) — நல்லார்க்கு — நல்லசெயல் - (அத்தொருளாமேல்) நல்லவைகள் செய்தற்கு — என்ஞான்றும்-எந்நாளும் — அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன். எ-று. ❁ மற்று-அசைநிலை.— நல்லார்-அருந்தவர் சான்றோர் தாய்தந்தைகள் முதலாயினோருமாம், விருந்தினருமாம். — நல்லனசெய்தல்-அவருக்கு வேண்டுமனைத்தும் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டுநாள்களிலுமென்றற்கு-என்ஞான்றுமென்றார். (கூ)

இடையாரின் வாழினும் பாடிலரோ யில்லா * ,
ளடையார்தோ ளஞ்சு பவர். - - - - கூ.

இ-ள். இல்லாள் - (தம்) மில்லாளுடைய — அடையார்தோள்- வேய்போலுந்தோளுக்கு — அஞ்சுபவர் | — இடையாரின்-(விரதத்தாமேல சுவர்க்கமடைந்த) தேவர்போல் — வாழினும்-(இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும் — பாடிலரோ - இன்மை

யிலர். எ-று. ❁ தேவர்போலும் வாழ்தலாவது - பகைத்தவிரர்
தோள்களையெல்லாம வெல்லுதலால் நன்கு மதிக்கப்பட்டு
வாழ்தல். அதுகூடாமையால் - வாழினுமென்றார். அமைபவர்
தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லியபடி.
விரரது தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லாளது தோள்க
ளை அஞ்சுவோர் ஆண்மையிலரென்பதாம். [இவை நான்கு
பாட்டானும் அவளை அஞ்சுதற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] ❁

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மை யினுடைப் ❁
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. - - - - எ.

இ-ள். பெண் - இல்லாளது—ஏவல் - ஏவற்றொழில—செய்
தொழுகும் - (நாணமில்லாமல்) செய்து நிரிகின்றவனது—ஆ
ண்மையின் - ஆண்டன்மையைக் காட்டிலும் — நாணுடை-
நாணத்தையுடைய — பெண்ணே - (அவள்) பெண்டன்மை
யே}—பெருமை - மேம்பாட்டை}—உடைத்து. எ - று. ❁
நாணுடைப் பெண்ணென அதிகமாகச் சொல்லியது - அவ
ளேவல் செய்வோனது நாணில்லாமை முடித்தற்காதலால்-
அது வருவிக்கப்பட்டது. — ஏவல் செய்வித்துக் கொள்ளு
தற்சிறப்புத்தோன்ற - பெண்ணே எனப்பிரித்தார் (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றூற்றார் நன்னுதலாட் ❁
பெட்டாங் கொழுகு பவர். - - - - அ.

இ-ள். (தாம் வேண்டியபடியன்றி) — நன்னுதலாள் - (தம்) மனையாள் — பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி — ஒழுகுபவர் - நடப்பவர்| — நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது — குறை - குறையை} — முடியார். — (அதுவல்லாமலும்) — நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும்} — ஆற்றார் - செய்யமாட்டார். எ - று. ❋ நன்னுதலா லென்பதனை அமையார் தோளென்றதுபோற் கொள்க. அவள் தானே அறிந்து எவுதலும் பொருள் கொடுத்தலும், கூடாமையால் இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ளென்பதாம். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும் - ❋
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். - - - கூ.

இ - ள். அறவினையும் - அறச்செயலும் | — ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்கு எதுவாகிய பொருட்செயலும்| — பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும்}

கூச - ஆம், அதி — பெண்வழிச்சேறல்.

பெண்ணேவல் - (தம்) மனைபாலேவலை — செய்வார்கண் — இல் - உண்டாகா. எ - று. ❋ இன்பச்செயல்களேக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்னே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இல்லையென்பது தோன்ற - அவைகளோப்பிரித்துச் சொல்லினர். [இவைமூன்றும் பாட்டாலும் அவளேவல்செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

ஏண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடைனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் ❋

பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். - - ம.

இ-ள். எண்சேர்ந்த - (கருமை) வாலோசனையிலே சென்ற —நெஞ்சத்து - மனத்தையும்—இடன்-(அருளாகிய) செல்வத்தையும் — உடையார்க்கு — பெண்சேர்ந்தாம் - மனையாளைச் சேர்தலால் வினையும—பேதைமை! — எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்தும் —இல் உண்டாகாது. எ-று. இல்லாமைக்காலத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்றும் மென்றார். அப்பேதைமையாவது - மேற்சொல்லிய - விழைதல் அஞ்சல் எவல்செய்தல் என்கிற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.]

கூ-ஆம்.அதி—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிற வரைவில்லாதமகளிரது இயல்பு. ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரால் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழைபு மாய்மென்தோடியா
ரின்சொ விழுக்குத் தரும். - - - க.

இ-ள். அன்பின்விழையார் - (ஒருவனை) அன்புபற்றிவிரும் பாராகி—பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றிவிரும்பும் — ஆய்தொடியார் - மகளிர் — இன்சொல் - (அதுகைவருமளவும அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனியசொல் — இழுக்கு - இன்னுமையை — (அவனுக்குத்)—தரும் எ-று. ஆய்தொடி - ஆராய்ந்தவளையல், — ஆய்தொடி - இன்சொல் - என்றதனால் அவர்மயிக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அ

அ

ாாசுஅ கூஉ-ஆம், அது—வறுமைமகளிர்.

ச்சொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின் வறுமைமை உண்டாக்கலால் அது கொள்ளலாகாதென்பதாம். (க)

பயன்றூக்கிப் பண்புணைக்கும் பண்பின் மகளிர் *

ா விடல். - - - - உ.

இ-ள். பயன்றூக்கி-(ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந் தறிந்து — பண்புணைக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தம குணமுடைமை சொல்லும் — பண்பின்மகளிர் - குணமில் லாதமகளிரது — நயன்றூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்த றிந்து — நல்லா - (அவனைப்) பொருந்தாமல்— விடல் - விட க்கடவர். எ - று. பண்பு சொல்லிலல்லது அவரிடத்தில்லா மைதோன்ற - பண்பின்மகளிரென்றும், அது சாதிதருமமா லால் நூலாலே யல்லாமல் அவர்செயலாலும் அறிந்தென்றற்

கு - நயன்றாக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவனை விடுதற்கு உபா யமென்பதுதேன்ற - நள்ளாவிடலென்றும், சொல்லினர்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையில்*
லெதில் பிணந்தழீஇ யற்று. - - - - - ரு.

இ - ள். பொருட்பெண்டிர் - (கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது — பொய்ம்மை - பொய்மையையுடைய — முயக்கம் - தழுவுதல் — (பிணமெடுப்பவர்) — இருட்டறையில் — எதிர்பிணம் - முன்னறியாதபிணத்தை — தழீஇயற்று - தழுவினாற்போலும். எ - று. பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர் - சருத்தும் செயலும் ஆராயாமல் சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது அவர்குறிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும்போது இவர்குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராதின்று பொருளே நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்கடலனென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு*
ளாயு மறிவி னவர். - - - - - - - சு.

இ-ள். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்புமகளிரது — புன்னலம் - புல்லியதலத்தை — அருட்பொருள் - அருளோடு

கூடியபொருளை—ஆய்தும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும் — அறி
வினவர் - அறிவையுடையவர்| —தோயார்-நீண்டார். எ-று. ❋
அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலால் - பொரு
ட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். — புண்மைஇ
ழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். — தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்
கு அவர் மெய்ந்நலம் விரோதமாகலால் - தோயாரென்பதாம்.

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்❋
மாண்ட வறிவி னவர். - - - - - ஒ.

இ-ள். மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மையால்
—மாண்ட-மாட்சிமைபட்ட—அறிவினவர் - (செயற்கை) ய
றிவையுடையவர்|—பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவ
ரிக்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடைய மகளிரது—
புன்னலம் - புல்லிய நலத்தை — தோயார் - நீண்டார். எ-
று. ❋ மதிநன்மை முற்பிறப்பிலே செய்த நல்வினைகளால் ம
னந் தெளிவுடைத்தாதல். அத்தெளிவினாலல்லாமல் அக்கல்வி
யறிவு மாட்சிமைப்படாமையால் - மதிநலத்தின் மாண்டவறி
வினரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொ
ய்மையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிருகையும்,
விளங்கித் தோன்றலால் - தோயாரென்றுஞ்சொல்லினார். ஒ.

தகைநலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - ❋
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். - - - - - ஙு.

இ-ள். தகை-ஆடல்பாடல் அழகென்பனவகளாலே — செ

ருக்கி-களித்து — புன்னலம் - (தம்) புல்லியநலத்தை:—பாரி ப்பார் - (விலை கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரது — தோள் - தோளை — தந்நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை — பாரிப்பார் - (உலகத்தே பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர்! — தோயார் - நீண்டார். எ - று. ❋ ஆடல்முத லிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலால் தனை யென்றும், தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலா ல் - அவ்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ் பரப்புவோர் தோயா ரென்றும், சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் நீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் - *
பேணிப் புணர்பவர் தோள். - - - - - எ.

இ-ள். நெஞ்சின்-நெஞ்சினால்—பிற - வேறுபொருள்களை;

கூர்சாய் கூட-ஆம், அதி— வரைவின்மகளிர்.

—பேணி - ஆசைப்பட்டு— (அவை கொடுப்பவரை)— புணர் பவர்-(அவ்வகாரணமாக மெய்யிலுமே) புணருமகளிரது — தோள்-தோள்களை — நிறைநெஞ்சமில்லார் - நிற்கச்செய்த வினாலே (திருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர்! — தோய்வர். எ-று. ❋ பொருளும், அதனால் படைக்கப்படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்சு அவைமே விருத்தலால் புணர்வது அவருடம்புமாத் திர மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்கு நெஞ்சையுடை யார் தோயாமையால் - அஃதில்லாதார் தோய்வரென்றார். (எ)

அறுமறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - - - *
மாய மகளிர் முயக்கு. - - - - - அ.

இ - ள். மாயமகளிர் - (உருவுசொற்செயல்களால்) வஞ்சித் தல்வல்லமகளிரது — முயக்கு - புணர்ச்சியை — ஆயும் - (அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும் — அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவரல்லாதவர்க்கு — அணங்கு - அணங்குதாக்கு — என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்வர் - எ - று. ❋ அணங்கு - காமவழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர், — தாக்கு - தீண்டல். இவ்வுருவகத்தால் - அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே தோன்றிப் பின்பு உயிர்கொள்ளுதல்பெற்றும். இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லினார்.

வனாவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புணாயிலாப் ❋
பூரியர்க ளாழு மளறு. - - - - - - கூ.

இ - ள். வனாவிலா - (உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னுது விலைகொடுப்பவர்யாவரையும்) கூடும் — மாணிழையார் - மாட்டமைப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையவரது — மென்றோள் - மெல்லியதோள்கள் — புணாயிலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறிவில்லாத — பூரியர்கள் - சிற்மக்கள் — ஆழும் - (புகுந்து) அழுந்தும் — அளறு - நரகமாம். எ - று. ❋ சாதியாவிழிந்தாரைநீக்குதற்கு - புணாயிலாப் பூரியர்களென்றும், அவராழ்தற்கேது உருவுமுதலாகிய மூன்றுமே யென்பதுதோன்ற - மாணிழையார் மென்றோளென்றும். அவர்க்கு நரகத்தைத் தடையில்லாமல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார்.

ருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவுறுந் - - ❋
நாநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. - - - - ஐ.

இ-ள். இருமன்ப் பெண்டிரும்-கவர்மனத்தையுடைய மக

கூஉ-ஆம், அதி—வரைவின்மகளிர்.

ளிரும்|—கள்ளும்|—கவறும்-சூதும்|—திரு - திருமகளால்
— நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு—தொடர்பு - நட்புக
ளாம். எ-று. ❋ இருமனம்-ஒருவனேடு கூடுதலும், கூடா
மையும், ஒருகாலத்திலே யுடையமனம்.—கள்ளும் சூதும் பர
தத்தையர்க்குச் சமானமானகுற்ற முடையவையாகலாலே உட
ன்சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனு
லே அறிக.—திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்களால் அ
றியப்படுமென்பதாம். — [இவை நான்குபாட்டாலும் அது
செய்பவர் இழிஞரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

❋-❋-❋-❋

கூசு-ஆம், அதி—கள்ளுண்ணாமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழிதலில்
பரதத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமைய
து சிறப்பு. எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

உட்கப்படாஅ ரொளியிழப்ப வொண்ஞான்றுங் - ❋
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். - க.

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு-கள்ளின்மேல் ஆசைகொண்டு —ஒழுகுவார்-நடக்குமரசர் | — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் —உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார். — (அதுமே யல்லாமல்) — ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும் — இழப்பர். எ-று. ❋ அறிவில்லாமையால் பொருள்படை முதலியவைகளால் பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார் தம்முன்னோரால் அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இழப்பரென்பதாம். [இவை இரண்டாலும் அரசநீதி இனிது செல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணினுண்க சான்றோரா - *
ணெண்ணப் படவேண்டா தார். - - - உ.

இ-ள். (அறிவுடையராயினோர்) | —கள்ளை - (அவ்வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை — உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக் கடவர். — உணில் - உண்ணவேண்டுவாருண்டாயின் — சான்றோரான் - நல்லோரால் — எண்ணப்படவேண்டாதார் | —உண்க - உண்ணக்கடவர். எ-று. ❋ பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெற்றிருத்தும் கள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாக

அசு

ஊசாஉ கூஊ-ஆம், அதி — கள்ளுண்ணுமை.

வே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும் எண்ணுராகலால் சான்றோரா லெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச் - *

சான்றோர் முகத்துக் களி. - - - - - - ரு.

இ-ள். ஈன்றுண்முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும் மகிழும்) தாய்முன்பாயினும்—களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல்|—இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம். — (ஆதலால்) — மற்றுச்சான்றோர்முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொறுத) பெரியோர்முன்பு—(அக்களித்தல்|)—என்-(அவர்க்கு)பாதாகும். எறு-ஆல் - அசை. மனமொழி மெய்கள் தம வசப்படாமையால் நாணம் அழியும் அழியவே தாட்சண்யம் இன்னுதானகள்-இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தே கடியுமை பெரியோர்க்கு இன்னுதாகல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (ரு)

நிரனொன்று நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்*
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. - - - - ரு.

இ-ள். கள்ளென்னும்—பேணா- (யாவரும்) இகழும்—பெருங்குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு—நாணொன்று நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் | — (அவனைப் பார்த்தற்கு அஞ்சி) — புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள். எ-று. *காணுதற்கும் அஞ்சி)—உலகத்தார் தூரத்தே நீங்குவர் ஆதலால் பேணுவென்றும், பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நிலையாமையால் - நல்லாளென்றும், சொல்லினர். [இவைமூனறுபாட்டாலும் ஒளிபிழைத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

அசையறியா மையுடைத்தே பொருள் கொடுத்து *
மெய்யறி யாமை கொளல். - - - - ரு.

இ-ள். (ஒருவன்) — பொருள்கொடுத்து - விலைப்பொரு ளாக்கொடுத்து — மெய்யறியாமை - (கள்ளாலேதனக்கு) மெ யீமறதியை — கொளல் - கொள்ளுதல் | — ஐயறியாமை - (அவன் பழவினைப்பயனுகிய) செய்வ தறியானமையை — உ டைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து. எ - று. ❋ தன் னையறியாமை சொல்லலே மற்றவை யாவையும் அறியாமை சொல்ல வேண்டாவாய்பிற்று. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன் றைக்கொள்ளுங்கால் தியன்றக் கொள்ளாமையால் - மெய்யறி

கூடும், அறி — கள்ளுண்ணாமை.

யாமையிகாளல் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம். (ரு)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரொஞ்ஞான்று ❋
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்ப வர். - - - - (சு)

இ-ள். துஞ்சினார் - உறங்கினவர் — செத்தாரின் — வேறு ல்லர் - (வேறுயிலும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வே றெனப்படார். — (அப்படியே) — கள்ளுண்பவர் | — எஞ் ஞான்றும் - எக்காலத்தும் — நஞ்சுண்பார் — (அறிவில்லாமை யால்) — நஞ்சுண்பவரேயாவர் (அவரின் வேறுயிலும் வே றெனப்படார்) . எ - று. ❋ உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர் க்கும், வேற்றுமை மூச்சுநிற்றல். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அறிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரொஞ்ஞான்றுங் ❋
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். - - - - எ.

இ-ள். கள்ளொற்றி - கள்ளை மறைந்து (குடித்து)—கண்சாற்றுபவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர்}—உள்ளூர் - உள்ளூர்வாழ்பவரால்|—உள்ளொற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை ஆலோசித்து அறிந்து—எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்—நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவார். எ-று. ❁ உப்பித்துணர்தல் - சோர்வினாலே கவிப்பினை அறிந்து அதனால்கள்ளுண்டதை அறிதல்.

கவித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் - ❁
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். - - - அ-

இ-ள். களித்தறியேனென்பது - (மறைந்துண்டு) கள்ளுண்டறியேனென்று (உண்ணுதபொழுது தம்து ஆசாரஞ்) சொல்லுதலே}—கைவிடுக - விடக்கடவர். — (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத்தொளித்ததூஉம்-(முன் பிறர்அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும்|—ஆங்கே மிகும் முன்னையளவின் மிகுந்துவெளிப்படும்(ஆதலால்). எ-று. ❁
[இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்த் - - ❁
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. - - - கூ.

இ-ள். களித்தானை- (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை—காதல

ணங்காட்டுதல்-(இதுவுகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித்தெளிவித்தல்|—சீழ்நீர்க்குளித்தானை - நீருள்ளே மூழ்கியு ஒருவனை—தீ- விளக்கினுல்—தூரீ இயற்று - (மற்றொருவன்) தெரிதலியொக்கும். எ-று. ❋ நீருள் விளக்குச்செல்லாமைபோல் அவன்மனத்துள் காரணம் செல்லா தென்பதாம் [இதனுலவனைத்தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.]

கள்ளுண்ணப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா ❋
உள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. - - - ம.

இ-ள். (கள்ளுண்பவ னொருவன்) — கள்ளுண்ணுப்போழ்திலி-கள்ளையுண்ணுமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில் — களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை—காணுங்கால் — உண்டதன்சோர்வு-(தான்) உண்டபொழுது உண்டாந்தன்சோர்வை — உள்ளான்கொல்-(அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும். எ-று. ❋ சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன் வசப்படாமை. [சருத்தனலையால்-அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் ஒழியுமென இதனுல் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ம)

-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-❋-

ஓம், அது—(

அஃதாவது - இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளின்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியுடவித்தலும் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந் *
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. - க.

இ-ள். வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும்வலிமை யுடைய ளாயினும்—சூதினை - சூதாடுதலை—வேண்டற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவன் . — (வென்றுபொருள் பெறுவார் உண்டென்றல்)—வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும்— தூண்டிற்பொன் -(இரையால்மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை — மீன்விழுங்கியற்று - மீன்விழுங்கியதுபோலும். எ - று. வெல்லுதல் நிச்சயமில்லாமையால் - வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுங்கெடுதலால் - வேண்டற்கவென்றும், சொல்லினார்.

சூ - ஆம், அதி—சூது.

எய்தியபொருள், சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை யென்பதும், அதனாலே பின்துயருழந்தலும், உவமையாற்பெற்றும்.

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ *
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. - - - உ.

இ-ள். ஒன்றெய்தி - (அத்தூண்டிலிரும்புபோன்ற) ஒன்றனைமுன்பெற்று — (இன்னம் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால்)—நூறிழக்கும் - நூற்றினை இழந்துவறியராகும்—சூதர்க்கு - நன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுமின்பமும் பெற்று—வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி — உண்டாங்கொ

லி-உண்டாமோ. எ-று. அவ்வழியால் பொருளிழந்தே வருதலால் அதனுமேலும்பெறுமபயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம்.

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் - ❋
போஒய்ப் புறமே படும். - - - - - ரு.

இ-ள். உருளாயம்-உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆதாயத்தை—ஓவாது-இடைவிடாமல்—கூறின்-சொல்லிச் (சூதாடி) மாயின்—பொருள்-(அரசன்சம்பாதித்த) பொருளும்|—ஆயம்-(அவன்) பொருள்வருவழியும்|—போய்-(அவனைவிட்டுப்)போய்—புறமேபடும்-பகைவரிடத்தேதங்கும். எ-று. ❋ கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும், சூதாடுதலை அதுசொல்லலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டும், சொல்லினார்.—காத்தலிலும், செய்தலிலும், கருத்திலகைகளால் அவை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (ரு)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின் - - ❋
வறுமை தருவதொன வில். - - - - - ரு:

இ-ள். சிறுமைபல-(முன்னில்லாத)—துன்பங்கள்பலவும்—செய்து-(தன்னைவிரும்பினவர்க்குச்) செய்து—சீர்-(உள்ள)புகழையும்—அழிக்கும்—சூதின்-சூதுபோல்—வறுமை-வறுமையை—தருவது-கொடுக்கவல்லது—ஒன்று-வேறொன்று|—இல்-இல்லை. எ-று. ❋ அத்துன்பங்கள் பின்னே சொல்லப்படும் — நல்வினைகளையும், நல்வினைத்தினையும், தீவினை - தீவினைகளையும், தீயினைத்தினையும், கூட்டுதலால்-சீரழிக்குமென்றார். சூதாடுவோர் வறுமைக்கு எல்லையாவதொன்பதாம்.

அஎ

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி - - - - *
யிவறியா ரில்லாகி யார். - - - - - - நி.

இ-ள். இல்லாகியார்-(முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவராயொழுகினவர் | — கவறும் - சூதினையும்—கழகமும் - அதையாடுமிடத்தினையும்—கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டுங்) கைத்தொழிலினையும் — தருக்கியிவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாதவேந்தர். எ-று. ❋ கைத்தொழில் - வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலே போய் அங்கே மறைந்தொழுகினரென அனுபவங்காட்டியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமையுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு - - - *
முகடியான் மூடப் பட்டார். - - - - கூ.

இ-ள். சூதென்னும் - (தனது பெயர்சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற — முகடியால் - மூதேவியால் — மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர்| —அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெறார்.— அல்லலுழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துள்படமனுபவிப்பர். எ-று. ❋ செல்வங்கெடுத்து வறுமைகொடுத்தற்றொழில் வே

றுபடாமையால் - சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்
புநோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலால், இங்கே அகடாரா
னென்றும், பொய் களவுமுதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலா
ல் - அங்கே அல்லலுழப்பனென்றும், சொல்லினார். — வயிரு
ராமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணிமுதலாகிய புலன்களை
அனுபவிக்கப்பெறுமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (சு)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குஞ் - - *
கழகத்துக் காகு புகின். - - - - - எ.

இ-ள். காகு- (அறம்பொருளின்பங்களுக்கு விதித்த) கால
ம் —கழகத்து - சூதாடுமிடத்து—புகின் (அரசனுக்குக்) கழி
யுமாயின் — (அக்கழிவு) — பழகிய - நெடுநாளாய்வந்த —
செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும்} —பண்பும் - நற்குண
நீகளையும்} —கெடுக்கும். எ-று. * தான் செய்துகொள்ளும்
அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல் முன்னோரைத்தொடங்கி
வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையிலாகிய - நற்
குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (எ)

கூ - ஆம், அதி—சூது.

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்*
நல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. - - - - அ.

இ-ள். சூது|—பொருள்கெடுத்து - (தன்னைப்பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து—பொய் - பொய்யை— மேற்கொளீஇ-மேற்கொளப்பண்ணி — அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து—(இவ்வழியால்) — அல்லலுழப்பிக்கும்-(அவனை இருமையிலும்) துன்பமுறுவிக்கும். எ-று. பொருள் கெடுத்தல்முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றி கோபம் என்பன முறையே சாதனங்களாகவும், கொள்க.—முன்னையதாவ் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம்.(அ)

உடைசெல்வ மூவெஞ்ளி கல்வியென் றைந்து - *
மடையாவா மாயங் கொளின். - - - - ஈ.

இ-ள். (அரசன்)—ஆயம்-சூதினை—கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானையின் —ஒளி - ஒளியும்—கல்வி-கல்வியும்—செல்வம்- செல்வமும்—உளண் - உளனும் — உடை - உடையும்— என்றைந்தும் - என்றிவ்வைந்தும்|—அடையாவாம்-(அவனைச்) சேராவாம். எ-று. ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறை செய்யுளுக் கியையப்பிறழ்ந்தது. செல்வம்-அறுவகை உறுப்புக்கள். உளனுடையென் பவைகளால் அனுபவிக்கப் படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.—காலமும், கருத்தும், பெறுமையால் இவை உண்டாகா வென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறுமை பலசெய்து அவைகளால் இருமையுங் கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.]

இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப *
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். - - - - ஊ.

இ-ள். இழத்தொறூஉம்-(சூதாடலால்இருமைப்பயன்களையும்) இழக்குந்தோறும்—காதலிக்கும்- (அதன்மேலே) ஆசை செய்யும் — சூதேபோல் - சூதனேபோல்—உயிர்|— துன்ப முழத்தொறூஉம்-(உடம்பால்) மூவகைத்துன்பங்களையும் — அனுபவிக்குந்தோறும் — காதற்று - (அதன்மேலே) ஆசை யையுடைத்து. எ-று. சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை சொல்லுவார்போன்று சூதனது அறியாமை சொல்லுதல் கருத்தாகலில் அதனை உறழ்ப்படுத்தற் பொருட்டு

கசை-ஆம், அதி—சூது.

உவமானமாக்கினர். [இதனெதிர் மறைமுகத்தால் சூதை வெறுத்து நடப்பவனையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்து நடக்கின்ற உயிரெனவுங்கொள்க. [இதனால் அதைவிடுதற் கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

கரு-ஆம், அதி—மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள்வரும் அவைகளுள் பழவினையால்வரு வன அவ்வினைகழியும் போதல்லாமல் நீராண்மையால் அ

வையொழித்து மற்றைக்காரணங்களால் வருமவைகளை
த் தீர்க்கு மருந்தின்றிறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்க
ளாவன - உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமை யாதலால்
பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - *
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. - - - - க.

இ-ள். (உணவும்செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்தவள்வினவன்றி) —மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும்- குறையினும் - குறையுமாயினும் — நூலோர் - ஆயுள் வேத முடையோரால் — வளிமுதலா - வாதமுதலாக— எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட—முன்று - மூன்றுதோயும்|—நோய் - துன் பத்தை}—செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும். எ-று. நூ லோரெண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வருத்த - வாத ப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷ்மப்பகுதி - என்கிற பகுதிப் பாடும்பெற்றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது - சுவை வீரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒ த்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவ்விரண்டும் இ ப்படியல்லாமல் மிகினுங்குறையினும் அவை தன்றன்னிலையி லே நில்லாமல் வருத்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளு க்கு இயல்பாகியதோய்-மூவகையென்பதும், அவைதுன்பஞ் செய்தற்காரணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்ட ன.] இன்பஞ் செய்தற்காரணம் பின்னேசொல்லுவர். (க)

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய - *
தற்றது போற்றி யுணின். - - - - - உ

இ-ள். (ஒருவன்)—அருத்தியது-(முன்)ணைப்பட்டது—
கூறு-ஆம். அதி—மருந்து

அரையது-சீரணித்தபடியை—போற்றி - (குறிகளாலே) தெளியவறிந்து—உணின் - (பின்னே)உண்பாலுபின் — யாக்கைக்கு-(அவ)னுடம்புக்கு—மருந்தென—வேண்டாவாம் - வேறு வேண்டியதில்லை. எ-று. ❊ குறிகளாவன-வுடம்பு இறுகியிருத்தல் - நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல் - கரசரணாதி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல்-பசிமிகுதல் - எனவிவை முதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமைதோன்ற நின்றது. (உ)

அற்ற லளவறிந்துண்க வஃதுடம்பு - - ❊
பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு. - - - ரு.

இ-ள். அற்றல் - (முன்னுணப்பட்டது) அற்றல்—(பின்னுணப்படுவதனை) — அளவறிந்து - (அறு)மளவறிந்து — உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன். — உடம்பு - (பெறுதற்கரியவிம்மனித) உடம்பை — பெற்றான் — நெடிது - நெடுங்காலம்—உய்க்குமாறு - (அதனைக்) கொண்டுசெலுத்தும்வழி—அஃது - அதுவாம். (ஆகலால்) - எ-று. ❊ இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியது இம்மனிதவுடம்பொன்றுமேயாகலால் - உடம்புபெற்றனென்றும், அது நெடுங்காலம்நின்றவிடத்து அவை பெருகச்செய்து கொள்ளலாமாகலால் - நெடிதுய்க்குமாமென்றும், சொல்லினார்.(ரு)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - ❊
துய்க்க துவரப் பசித்து. - - ரு.

இ-ள். அற்றதறிந்து - (முன் னுணப்பட்டது) அற்றபடியை அறிந்து — துவரப்பசித்து - (பின்னே) மிகப்பசித்து — (உண் ணும்போது) — மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை — கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு — துய்க்க - உண்ணக்கடவன். எ-று. ❋ அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு. — உண்டது அற்றலும் அதன் பயனுகிய இரதம் அறுதாகலால் அதுவும் அறல்வேண்டுமென் றற்கு - மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பவன் சரீரசுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், கால வியல்போடு மாறுகொள்ளானமையும், சுவை வீரியங்களால்த மம்முள்ளேமாறுகொள்ளாமையும், ஆம். அவையாவன முறை யே உணவு - வாதபித்த சிலேஷ்மங்களாலாகிய சரீரசுபாவங்க

கறி-ஐம், அதி—டருந்து.

ளுக்கு அடைபடாதவைகளைச் செய்வனவாதலும், * பெரும் பொழுது + சிறுபொழுது என்கிறகால்வேறுபாடுகளுள் ஒன் றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும்-ஆம். அவைகளைக் குறிக் கொள்ளாதுமனம் பட்டவழியால் உண்டால் அதனல் நோயும் மரணமும் வருதலால் - கடைப்பிடித்தென்றார்.(ச)

மாறுபாடில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - - *
ஊறுபாடில்லை யுயிர்க்கு. - - - - நு.

இ-ள். மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இல்லாத—உண்டி - உணவை—மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேண்டியவுணவை) மறுத்து (பிணிவாராதவளவில்) —உண்ணின் - (ஒருவன்) உண்டால்—உயிர்க்கு - (அவ) வுயிர்க்கு —ஊறுபாடு - (பிணிகளால்) துன்பம்விளைதல்| —இல்லை - உண்டாகாது எ-று. * துன்பமுறுவது உயிரோயாதலால் - அதன்மேல்வைத்துச்சொல்லினார். மாறுபாடில்லாதவிடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உணப்படுவனவும், அவைகளினளவும், காலமுமபயனும், சொல்லப்பட்டன.]

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங் *
கழிபே ரிரையான்க ணோய். - - - - சு.

இ-ள். இழிவறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து—உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து—இன்பம்போல்—கழிபேரிரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து—நோய் | — நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும். எ-று. * அவ்வாறேயுண்டல் - உண்ணலாமளவிற் றிறு குறையவுண்டல். இன்பமாவது - வாதமுதலாகிய மூன்றும் நன்றன்னிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும், ஆம். இரையை அருந்தமளவன்றி எடுத்துஅதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொத்தலால் - இரையாயென்றார்.

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி - - *
நோயள விற்றிப் படும். - - - - - எ.

இ-ள். தெரியான்- (தன்சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்ற வுண வும் காலமும்) ஆராயாதுகி — (வேண்டியவுணவை வேண்டி

* பெரும்பொழுது, கார், சுரிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவே னில். + சிறுபொழுது, மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், எற்பாடு,

மரு-ஆம், அதி—மருந்து.

யகாலத்து)—தியளவன்றி-(வயிற்றுத்) தியளவல்லாமல்—பெ ரிதுண்ணின்-(ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின் — நோய்—அள வின்றி-அளவில்லாமல்—படும்-(அவனிடத்தே) வளரும். எ-று. ❋ [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணுத விட த்தே படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நோய்நாடி நோய்முத லுடி யதுதணிக்கும் *
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். - - அ.

இ-ள். (மருத்துவன்)—நோய் - நோயாளியிடத்து (நிக ழ்கின்ற) நோயை—நாடி - (அதன்குறிகளால் இன்னதென் று) துணிந்து—நோய்முதல்-(பின்பு) அந்நோய்வருதற்கார ணத்தை—நாடி - ஆராய்ந்து—அது தணிக்கும்வாய்-(பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை—நாடி - அறிந்து — வாய்ப்பச் செயல்-(அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன். எ-று. ❋ காரணம்-உணவுசெயலென முன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்வி ரண்டையும் நாடுதற்குப் பயன்-நோயையும் உபாயத்தையும் ஐயமறத்துணிதல்.—மருந்துசெய்தல் - உரிரங்கூறுதல் - அறு த்தல்-கடிதல் - முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாமை - பழையமருத் துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்ற னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் * *
கற்றன் கருதிச் செயல். - - - - ஈ.

இ-ள். கற்றன் - (ஆயுள்வேதநீதைக்) கற்றமருத்துவன்|— (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) — உற்றனளவும் - நோயா னி யளவையும் — பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும்—காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தி னையும—கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி—செயல் - (அ வைகளோடுபொருந்தச்) செய்யக்கடவன். எ - று. ❋ நோ யாளியளவு - சரீரசுபாவம் பருவம் வேதனைகளினளவு.—பிணி யளவு. † சாத்தியம்-அசாத்தியம் - யாப்பியம் - என்கிற - சாதி வேறுபாடும், தொடக்க நடுவிறென்னும் அதன் பருவவேறு பாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலாயின.—காலம் - முன் சொல்லியது . — இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல்வழியாலும், அறிவுமிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு - கற்ற ன் கருதிச் செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ் விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.]

† சாத்தியம், தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம், தீர்க்கத்தகாதது, யாப்பி யம்; ஓட்டத்தக்கது,

கூறுவது கூறி - ஆம், அதி — மருந்து.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் *
றப்பாலுற் கூற்றே மருந்து. - - - - ஐ.

இ-ள். மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது| — உற்றவன் (அதனை)யுற்றவன்—தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவ ன்— மருந்து - (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருந்து—உழை ச்செல்வான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன்—என்று - என்

றுசொல்லப்பட்ட—அப்பால் • அந்நான்கு பகுதியையுடைய —நாற்கூற்றே - நான்குதிறத்தது. எ-று. ❋ அவைகளுள்- உற்றவன்வகை நான்காவன, பொருளுடைமை - மருத்துவன் வழிநிற்றல் - நோய்நிலையுணர்த்தல்வன்மை - மருந்துதுன்ப மின்றொடுத்தல் • எனவிவை—தீர்ப்பான்வகை நான்காவன, நோய்பார்த்தற்கஞ்சாமை - ஆசிரியனை வழிபட்டு அடைந்த கல்வி நுண்ணறிவுடைமை - பலகாலுந் தீர்த்துவருதல் - மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல் - எனவிவை.—மருந்தின் வகை நான்காவன,- பலபிணிகளுக்கும் ஏற்றல்-சுவைவீரியம்விளாவாற்றல்களால் மேம்படுதல் - எளிதிலே பெறப்படுதல்- சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தல் - எனவிவை. — இயற்றுவான் வகைநான்காவன, நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை - மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாதல் - சொல்லியபடியே செய்தல் வல்லமை - அறிவுடைமை • எனவிவை.—இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணிதீராமையால் இக்கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதனால் அவன்தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] அங்கவியல் முற்றிற்று.

❋**********❋-❋-❋**********❋

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்காதொழிந்தவைகளினியல்பைப் பதின்மூன்றதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகின்றார்.

ஒழிபியல்

❋

கக-ஆம், அதி—குடிமை.

அஃதாவது - உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது
ன்மை. உயர்குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்
ம் அவசியம் வேண்டுவதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி
வைக்கப்பட்டது.

ஈகை - ஆம், அதி — குடிமை.

இறபறநதாா கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச் - *
செப்பமு நாணு மொருங்கு. - - க.

இ-ள். செப்பமும் - செம்மையும்| — நாணும்| — ஒருங்கு - ஒருசேர — இற்பிறந்தார்கண்ணல்லது - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே) — இயல்பாக - சுபாவமாக — இல்லை - உண்டாகா. எ-று. ❋ செம்மை - கருத்தும் சொல்லும் செயலும் - தம்முள்ளே மாறுபடாமை. நாண் - பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவைஇற்பிறந்தார்க்காணல் ஒருவர்கற்பிக்க வேண்டாமல் தாமே உண்டாகும். பிறர்க்காணல் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிது நில்லாவென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - *
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். - - உ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவர்| — (தமக்குரிய) — ஒழுக்கமும் — வாய்மையும் - மெய்மையும் — நாணும் - நாணமும் ஆகிய — இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும் — இழுக்கார் - (நூலறிவாலல்லாமல்தாமாகமேவ) வழுவார். எ-று. ❋ ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழிமனங்களுக்கு உரியனவாதலால் - அம்முறைவைக்கப்பட்டன. இழுக்கல் - தாமறியாதுவருதலால் - இழுக்காவென்றார். (உ)

நகையுகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் *
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. - ஈ.

இ-ள். வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத—குடிக்கு - குடியிற்பிறந்தவர்க்கு— (வறியவர்சென்றவிடத்து) —நகை - முகமலர்ச்சியும்—உகை - (உள்ளவை)கொடுத்தலும் — இன் சொல் - இன்சொற் (சொல்லுதலும்) — இகழாமை - இகழா மையும் ஆகிய—நான்கும்|—வகை-(உரிய) வகையாகும் — என்ப என்று (தூலோர்) சொல்லுவர். எ-று ❋ பொய்மை வேறுபடுத்த லுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையென் றும், இல்லாரை எல்லாரும் இகழ்வராகலால் - இகழாமை யை அவர்கூருக்கியும், சொல்லினர். குடி - ஆகுபெயர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்குடிப்பிறந்தாரியல்புசொல்லப் பட்டது.]

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் * *
குன்றுவ செய்த லிலர். * * * ச.

இ-ள் அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய — கோடி - கோடியள வு

ஈண்டுக் கூறு-ஆம், அதி—குடிமை.

வினதாகியபொருளை—பெறினும் — குடிப்பிறந்தார் - உயர் ந்தகுடியிலே பிறந்தவர்|—குன்றுவ - (தம்மொழுக்கங்) குன் றுந்தொழில்களை—செய்தலிலர். எ - று. ❋ கோடியென்ப து இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மேலல் நின்றது. குன் றுந்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். (ச)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி *

பண்பிற் றலைப்பிரிதல் லின்று. - - - - நி.

இ-ள். பழங்குடி - பழமைதொட்டுவருகிற குடியிலே பிறந்தவர்|—வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள்—உள்விழுந்தக்கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின்-(தமது) குணமுடைமையில்—தலைப்பிரிதலின்று - நீங்கார். எ-று. ❋ பழமைதொட்டுவருதல் - சேர சோழ பாண்டியரென்பதுபோல் ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு வறுமையாவது - தாம்கொடுக்கும் பொருள் முன்னையளவிலேசுருங்குவதாகலால் அதனையே சொல்லினார். (நி)

குலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - - ❋
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பர். - - - - சு.

இ-ள். மாசற்ற-வசையற்றுவருகின்ற—குலம்பற்றி - (நமது) குடிமரபிலேயொதுங்கி — வாழ்துமென்பார் - வாழக்கடவோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர்| — (வறுமையுற்றவிடத்தும்) — குலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி — சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களை — செய்யார். எ-று. ❋ அமைவில்லாமை-தங்குடிமரபினுக்குத் தகாமையாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின் ❋
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. - - - எ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார்கண் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) — குற்றம்|—(தான்சிறிதேயாயினும்)—விரும்பின்-ஆகாசத்தின்—மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து—மறுப்போல் - களங்கம்போல் — உயர்ந்து - ஓங்கி—விளங்கும்-தோன்றும். எ-று. ❋ உயர்ந்தகுடிக்கு - விரும்பும், அறிற்பிறத்தோருக்கு-மதியும், அவர்குற்றத்துக்கு - களங்கமும், உவமானங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்

று அவர் நற்குணங்களோடு மாறுகலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக் - *
குலத்தின்க ணேயப் படும். - - - - அ.

இ-ள். நலத்தின்கண்- (குல) நலமுடையாரைப் வருகின்றவனிடத்தே—நாரின்மை-அன்பிலான்மை—தோன்றின் - உண்டாமாயின்—(உலகம்|)—அவனை—குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பிடத்தே—ஐயப்படும். எ-று. ❋ நலமும், குலமும், ஆகுபெயர். அன்பிலாமையால் - கொடாமை கடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோன்றுமை விளக்கிநின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினாலே இவை தோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுக்கம்சொல்லப்பட்டது

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங் *
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். - - - கூ.

இ-ள். நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை} — கால்- (அதனிடத்தேமுளைத்த) முளையானது |— காட்டும்.—(அது போல்)—குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல் | — காட்டும் - (அக்குலத்தினியல்பைக்}) காட்டும். எ-று. * கிடந்தமை-உள்ள குணம்— முளைமாத்திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரிதலால் இலேமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாராயினர். ஆகவே குலத்திற்பிறந்தார்க்கும் செயல் முதலானவைவேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்று இன்சொல் சொல்லவேண்டுமென்றபடியாயிற்று. (கூ)

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்,
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. - - - - - ஏ.

இ-ள். (ஒருவன்)—நலம்வேண்டின்-(தனக்கு) நலமுடைமைவேண்டுவானாகில் — நாணுடைமை - நாணமுடையவனாதல்} — வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்.— குலம்வேண்டின்- குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின் — யார்க்கும் - (வணங்கத்தக்க)யாவரிடத்தும் — பணிவு - வணங்குதல்} — வேண்டுக-வேண்டக்கடவன். எ-று. * நலம்-புகழ் புண்ணியங்கள். அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்மூன்றோர் தந்தை தாய் இவரெல்லாம் அடங்க-யார்க்குமென்றார். பணி

வு - இருக்கையெழல் எதிர்செலல் முதலாயின. [illegible] போட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டுவன சொல்லப்பட்டன.

கூள-ஆம், அதி—மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத் தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது - எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப் பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே அசசிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும் - - *
குன்ற வருப விடல். - - - - - - - க.

இ-ள். இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் அமையாத—சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை யாயினும்—குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ—வருப - வருஞ்செயல்களை} — விடல் விடக்கடவன். எ - று. அமையாமை-இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமைபும், மானத்தினது நிலையுடைமை

யும், ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகா தென்றபடி. (க)

சிரினும் சீரல்ல செய்யாரோ சிறொடு * *
பேராண்மை வேண்டு பவர். - - - - உ.

இ-ள். சிறொடு-புகழுடனே — பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்துதலில்—வேண்டுபவர்|—சிரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு மிடத்தும்—சீரல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத இழிதொழில்க ளை}—செய்யார் எ-று. ❋ எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத தி டத்தால் உண்டாதல்பற்றி-பேராண்மை யெனப்பட்டது. நி லையுடைய புகழின் பொருட்டாகவும் செய்யா தென்பதாம்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய * *
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. - - - - ங.

இ-ள். (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) — பெருக்கத்து - நிறைந்த செ-ஆம், அதி—மானம்.

செல்வம் உண்டானவிடத்து — பணிதல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு —வேண்டும். — சிறிய - குறைந்த—சுருக்கத்து - வறு மையுண்டானவிடத்து — உயர்வு - பணியாமை| — வேண்டு மம். எ-று. ❋ பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பன்முயலுயர் ச்சியிலே நிற்றல். செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செ யதலினாலே தாம் தாழ்தலும், வறுமையுடையபோது அது தாழ்வுசெய்தலினாலே தாம் உயர்தலும். வேண்டுமென்பதா ம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் தாம்தாழ்தற்கு ஏதுவானவை களைச் செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர் - - *
நிலையி னிழிந்தக் கடை. - - - ச.

இ-ள். மாந்தர்- (குடிப்பிறந்த) மனிதர்|—நிலையின்-(தம் மூயர்ந்த) நிலையினிருந்து — இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்து—தலையினிழிந்த - தலையினிருந்து வீழ்ந்த—மயிரனையர்- மயிர்போல்வர். எ-று. ❋ அந்நிலையைவிடாது நின்ற விடத்தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்த விடத்தேஇழிவுசெயப்படுதலும், உவமானத்தாற்பெற்றும். (ச)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ - *
குன்றி யனைய செயின். - - - ஞ.

இ-ள் குன்றினனையாரும்-(குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலு யர்ந்தவரும்| — குன்றுவ-தாழ்தற்கு ஏதுவாகியசெயல்களை — குன்றியனைய-ஒருகுன்றியளவாயினும் —செயின் — குன்றுவர்-தாழ்வர். எ-று. ❋ குன்றியனையவும் என்கிறஇழிவுசிறப்பும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. —தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (ஞ)

புகழின்றூற் புத்தேளுட்டுப்பாதா லென்மற் - *
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. - - - ஸ.

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவர்பின்னே —சென்றுநிலை-(ஒருவன்மானம்விட்டுச்) சென்றுநிற்கின்ற நிலை| —புகழின்று -(இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது —புத்தேளுட்டு - மற்றைத்தெய்வலோகத்திலே — உய்யாது - செ

இத்தாது.—மற்று - இனி—என் - (அவனுக்குச் செய்வது|) யாது. எ-று. ❋ ஆயிரண்டும் - அசைகள். புகழுண்டாக்குவ ப்புகழென்றார். பயனுகியஇவ்விரண்டும் இல்லாமல் வீணுகடா

கூறி

கூறுஅ — இன-ஆம், அதி—மானம்.

னங்கெடுகின்றது என்னவென்பதாம். [இவை மூனறுபாட்டா லும் அவை செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே ❋
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. - - - - எ.

இ-ள். ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே—சென் று-போய்—(பொருள்பெற்று)—ஒருவன்வாழ்தலின் - (அத னால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும் — அந்நிலையே-மு ன்னை நிலையிலேநின்று — கெட்டானெனப்படுதல் - இறந்தா னென்று சொல்லப்படுதல்| — நன்று - (அவனுக்கு) நன்று. எ-று. ❋ புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொரு ள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பானை நோக்கிச் சொல்லியது.

மருந்தோமற் றூணேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
மீடழிய வந்த விடத்து - - - - - அ

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது — மீ டு(தன்) வலியாகிய மானம்—அழியவந்தவிடத்து — ஊணே ம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) வுடம்பைக் காப்பா ற்றும்—வாழ்க்கை - வாழ்வானது|—மற்றுமருந்தோ (பின்னு

மிறவாமைக்கு)மருந்தாமோ. எ-று. ❋ அக்குடிப்பிறப்பு-நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனுதற் சிறப்புப்பற்றி - பெருந்தகைமையென்றும், அக்குணம்பலவினும் மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றி - மீனென்றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால்-அதனை ஊனென்றும்,பின்னுமிறத்தல்நிச்சயமென்றற்கு-'மருந்தோவென்றும், சொல்லினார். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன - - - *
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். - - - - - கூ.

இ-ள். மயிர்நீப்பின் - (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர் நீங்கினும்—வாழா-உயிர்வாழாத— கவரிமாவன்னர் - கவரிமானையொப்பவர்|—மானம்வரின் - (உயிர்நீக்குதற்கான) மானம் பெறுமளவுவரின்—உயிர் - அவ்வுயினை}—நீப்பர் - விடுவர். எ-று. ❋ நீப்பினென்னுமும்மை - தொக்குநின்றது உயிருமானமும் உடனில்லாதவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயினைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவ தென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அதனியல்பென்பதனிளக்கியது. (கூ)

கூ-ஆம்,அதி—மானம்.

இனிவரின் வாழாத மானமுடையா * * * *
பொனிதொழு தேத்து முலகு. - - - ஐ.

இ-ள். இளிவரின்-(நமக்கு)ஓரவமானம்வந்தவிடத்து—வா
ழாத-(பொருமல்) உயிர்விட்ட — மானமுடையார் - மானமு
டையவரது—ஒளி - புகழ்வடிவை — உலகு - உலகத்தார்| —
தொழுதேத்தும் - (எந்நாளுந்) தொழுது துதியாநிற்பர்.எ-
று. புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விரும்பின்வலவனே வா
வானவூர்தி யெப்துவராதலால் - சுவர்க்கம் பெறுதல் சொல்ல
வேண்டாவாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் மானப்பெரு
ட்டாகிய இறப்பின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

கூஅ - ஆம், அதி—பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரியசெய்தல் - செருக்கில்லாமை
பிறர்குற்றஞ்சொல்லாமை - என்றிவைமுதலாகிய நற்கு
ணங்களாலே பெரியராயினோரது தன்மையாம். நிலை
யிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்ந்துவதாகிய இக்குணங்
கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்துதாழாமை உள்ள விட
த்தேயாகலால் இது மானத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்த லெனல். - - - க.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு — ஒளி - ஒளியாவது|—
உள்ளவெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளைச் செய்
வோமென்றுநினைக்கிற) மனவெழுச்சியின்மிகுதி.—ஒருவற்கு
ஒருவனுக்கு—இளி-மாசாவது| — அஃதிறந்து - அச்செயலை
யொழிந்து — வாழ்தலெனல் - உயிர்வாழக்கடவோமென்று

தினைத்தல்: எ - று. ❋ ஒளி - தான் உலகுயகாலத்து மிகுந் துதோன்றுதலுடைமை. — மூன்றும் செயற்கரிய செய்வார் பெரியரொன்றாயினும் இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் சனகமுதலானவையாம். — அவைகளிலுலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு - உள்ளவெறுக்கையென்றும், அதனையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியும் சொல்லினர். [இதனுற் பெருமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா ❋
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். - - உ.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும்-பிறப்பு ஒ-ஆம், அது—பெருமை.

பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு—ஒக்கும். (ஆயினும்)—சிறப்பு - (பெருமைசிறுமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள்|—ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம். — செய்தொழில் - செய்யுந் தொழில்களது — வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால். எ-று. ❋ வேறுபாடு - நல்லன்வையும், தீயவையும், இரண்டுமானவையும், இரண்டுமல்லாதவையும், ஆகிய பலபிரிவுகள். — வினைவசத்தா

ல் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தி நின்று அ தன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால் பி றப்பொக்குமென்றும், பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்ட ளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுப டுதலால் - சிறப்பொவ்வாவென்றும். சொல்லினர் (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும் *
கீழல்லார் கீழல் லவர். - - - - - ரு.

இ-ள். மேலல்லார் - (செய்தற் கரியவைகளைச் செய்யமா ட்டாமல்) சிறியராயினோர்| — மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆத னங்களில் இருந்தாராயினும் — மேலல்லர் - பெரியராகார். — கீழல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினோர் | — கீழிரு ந்தும்- தாழ்ந்தவெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் — கீழல்லா ர் - சிறியராகார். எ-று. ❋ மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே- செல்வவறுமைகளும், மேல் கீழ்களாலே - பெருமை சிறுமை களும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் முறை யே குடிப்பிறப்புமாத்திரத்தாலும், சொல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ஒருமை மகளிரோ போலப் பெருமையுந் - - *
தன்னினைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. - ச.

இ-ள். ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய் — மகளி ரேபோல — பெருமையும் - பெருமைக்குணமும்| — தன்னை த்தான் — காத்தொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லனாயின் — உண்டு - (அவனிடத் து) உண்டாம். எ-று. ❋ ஒழுகுதல்-மனமொழிமெய்களை அ டக்கி உபகாரமுதலானவை செய்துவருதல். [இதனால் பெ

ருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - - ❋
னருமை யுடைய செயல். - - - - நி.

இ-ள். பெருமையுடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமையு

கூ அ - ஆம், அதி—பெருமை.

டையவராயினர் | — (தாம்வறியராகியவழியும்) — அருமை யுடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையனவாகிய —செயல் - (தஞ்) செயல்களை ? — ஆற்றின் - (அவை செய்யும்) வழியால் — ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவர்.

எ-று. ❋ அரியசெயல்களை முன்செய்து வந்தமைதோன்ற - பெருமை யுடையவனென்றதனாலும், ஆற்றுவா னென்றதனாலும், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றாம். [இதனால் அதனை யுடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது. (ஞ)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப் - - ❋
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. - - - கூ.

இ-ள். பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை—பே ணி- வழிபட்டு—கோள்வேமென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொ ள்வேமென்னும் — நோக்கு - கருத்து | —சிறியார் - மற்றை ச்சிறியராயினோரது — உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து — இல்லை - உண்டாகாது. எ-று. ❋ குடிமை செல்வம் கல்வியை ன்றிவை யுடையவராயிருக்கைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்

திருப்பார்க்கு அல்வ நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம். (கூ)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாயுஞ் சிறப்புந்தான் *
சீரல் லவர்கட் படின். - - - - - எ.

இ-ள். சிறப்பும் - (தனக்குத்தகும் பெரியாரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும் | — தான் — சீரல்லவர்கட்படின் - (தன்க்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின் — இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்திலே) மிகுந்த — தொழிற்றும் - செயலையுடைத்தாம். எ-று. ❋ செருக்கினைமிகச் செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடிமை செல்வங் கல்விகளிலுலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அந்தில்லாதாரிசெய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை - - *
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. - - - - அ.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர் | — என்றும் - சிறப்புண்டாகியநாளிலும் — பணியும் - அடங்கிநடப்பார். — சிறுமை - (மற்றைச்) சிறுமையுடையவர் — (என்றும்) - அதில்

கூ-ஆம், அதி — பெருமை.

லாதநாளிலும் — தன்னை வியந்து - தம்மை மெச்சி — அணியும் - சிறப்பிப்பார். எ-று. ❋ பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. இதுபின் அற்றமறைக்குமென்னுமிடத்தும் ஒக்கும். ஆமிரண்டும் - அசை. சிறப்பித்தல் - பி

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - - *
பெருமித மூர்ந்து விடல். - - - - கூ.

இ-ள். பெருமை - பெருமைக்குணமாவது | — பெருமித மின்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது நியல்பாதலைக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல். — சிறுமை - சிறுமைக்குணமாவது | — பெருமிதமூர்ந்துவிடல் - (காரணமில்லாவிடத்தும் அதனை ஏற்றிக்கொண்டு) செருக்கின்மூடரிலிலைநின்றுவிடுதல். எ-று. ❋ அளவறச்செருக்கலென்பதாயிற்று. (கூ)

அற்ற மறைக்குங் பெருமை சிறுமைதான் - *
குற்றமே கூறி விடும். - - - - - ஙி.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர் | — அற்றமறைக்குங் (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையாநிற்பர். — சிறுமை - மற்றைச் சிறுமையுடையவர் | — குற்றமேகூறிவிடும் - (பிறர்குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவர். எ - று. ❋ மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான் - அசை. [இவைமூன்றும் பாட்டாலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

அஃதாவது - பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுகற்றன்மை. பெருமைபுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து - *
சான்ருண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. - - - - க.

இ-ள். கடனறிந்து - (நமக்கு இது) கடனென்று அறிந்து

கடன்-ஆம், அறி—சான்ருண்மை. கூகூ

து—சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து — ஆண்மை (அவைகளை) ஆளுகற்றன்மையை — மேற்கொள் பவர்க்கு மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு — நல்லவையெல்லாம் - நல்லகுணங்களெல்லாம் .| — கடன் - இயல்பாயிருக்கும். — என்ப என்று (நூலோர்.|) சொல்லுவர். எ-று. * சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராதவிடத்தும் சான்ருண்மையென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால் இவ்வேதுப் பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படி சொல்லிலுரைப்பதாம்.

குணநலஞ் சான்ருேரை நன்மை பிறநல - - *
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று- - - - உ.

இ-ள். சான்றோர்நலன் - சான்றோர்நலமாவது |—குணநலம் - குணங்களாலாகியநலமே.— பிறநலம் - அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகியநலம்—எந்நலத்துள்ளதூஉம் - எந்தநலத்திலுமுள்ளது —அன்று. எ-று. ❋ அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையால் மற்றைப் புறநலத்தை - பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக நூலோதித்த நலங்களுள்ளே செல்லாமையால் - எந்நலத்துள்ளதூஉ மல்லென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சால்புக்கு ஏற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ*
டைந்துசால் பூன்றிய தூண். - - - - ஈ.

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலும்) உண்டாகிய) அன்பும்—நாண் - (பழிபாவங்களி)னுணலும் — ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ்செய்தலும்—கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும் —வாய்மை - (எவ்விடத்தும்) மெய்மைசொல்லலும் என—சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை)—ஊன்றிய - தாங்கிய—தூண் - தூண்கள் |—ஐந்து. எ-று. ❋ இக்குணங்கள் இல்லாதவிடத்தே சால்புநிலை பெறாமையால் இவைகளை - தூணென்றார். (ஈ)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை - *
சொல்லா நலத்தது சால்பு. - - - - ஊ.

இ-ள். நோன்மை-தவமாவது|— கொல்லாநலத்தது - (பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங் கொல்லா அற

தினிடத்ததாம்.—(அதுபோல்) — சால்பு - சால்பாவது| —பிறர்தீமைசொல்லாநலத்தது - (பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம். எ-று. ✻ தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்போல் சால்பிற்கு ப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்தனென்பதாம். (சு)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணிதல தல்சான்றோர் - - ✻
மாற்றாரை மாற்றும் படை. - - - - நு.

இ-ள். ஆற்றுவார்-(ஒருகருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவரது|—ஆற்றல்-வலிமையாவது|—பணிதல் - (அதற்குத் துணையாவானைத்) தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல்.—சான்றோர் - (இனிச்) சால்புடையவர் —மாற்றாரை - பகைவரை — மாற்றும்படை-பகைமை யொழிக்குஞ்சாதனமும்| — அது. எ-று. ✻ ஆற்றல் - செயவல்லாந்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்றபணிதற்குணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார் மற்றதுமுடன் சொல்லினார்.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேல்வி - ✻
துலையல்லார். கண்ணுங் கொளல். - - சு.

இ-ள். சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினை) வறிதற்கு —கட்டளை-உரைகல்லாகிய (செயல்|) —யாதெனின்—தோல்வி-(தம்மி னுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை — துலையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும் — கொளல். எ-று.

❋ எச்சவும்மையால் இருதிறத்தாரிடத்தும் வேண்டுதல் பெற்றும்.—கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமை யுடையராயிருந்தே எற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தானை வெல்ல நினைத்தூத் தமக்குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பால்அவரின் உயர்வாயின் அதனுலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (சு)

இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா ✱
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. - - - - எ.

இ-ள். (சால்புடையவர்)— இன்னு- (தமக்குத்) துன்பந்தருமவைகளை — செய்தார்க்கும் — இனியவே - இன்பந்தருமவைகளையே—செய்யாக்கால்— சால்பு | — என்னபயத்தது- (வேறே) என்னபயனுடைத்து. எ-று. ❋ ஒ-அசை. சிறப்பும்மை சால்புடையவரும் இன்னுசெய்தற்கு இடமாதல்விளக்கி நின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னுசெய்வாராயின் தம்மூடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஈகை-ஆம், அது—சான்றாண்மை.

இனமை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந் ✱
தின்மையுண் டாகப் பெறின். - - - - அ.

இ-ள். சால்பென்னும் - சால்பெனப்படுவது — தின்மை - வறுமை—உண்டாகப்பெறின் — ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—இன்மை - வறுமை (யால்வருவது |) — இளிவன்று - இகழ்வாகாது. எ-று. ❋ தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயிற்று. சால்புடையவரீ வறுமையிலும் மேம்படுவரென்பதாம்.

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக் *
காழி யெனப்படு வார். - - - - - கூ.

இ-ள். சான்றுண்மைக்கு-சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு) -ஆழியெனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார்|— ஊழும்பெயரினும (மற்றைக்கடலும்கரையுள் நில்லாமற்) காலம் வேறுபட்டாலும் — தாமபெயரார் - தாம் வேறுபடார்.

எ-று. ✲ சான்றுண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை-கடலாகவியம், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலால் - அதனை யுடையானை-கரையாகவியும், சொல்லினர். [ஏகதேசவுருவகம்]

சான்றவர் சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலந்தான் *
தாங்காது மன்னோ பொறை. - - - - - ம.

இ-ள். சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர்—சான்றுண்மை - (தமது) தன்மை — குன்றின் - குன்றுவராயின் —இருநிலந்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமியானும—பொறை- (தன்) பாரத்தை—தாங்காது - தாங்காதாய்முடியும். எ-று. ❊ தானுடென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தாலதொக்கது.—அவரீக்கு அதுகுன்றுமையும் அதற்கு அதுதாங்கலும் இயல்பாகலால் அவை எந்நாளுமே உண்டாகாநின்றனவென்பது தோன்றநின்றமையால் - மன்னெனப்பது † ஒழியிசையில் வந்தது. ஓகாரம் - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ன - ஆம், அறி—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றுண்மைகளில் தாம் வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையராதல். அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

† ஒழிசை, ஒழிந்த சொற்பொருளைத் தருவது.

ன-ஆம், அறி—பண்புடைமை.

என்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும் *
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - க.

இ-ள். யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும்— என்பதத்தால் - எளி

யசமயத்தராயிருந்தால் — பண்புடைமையென்னும் - பண்புடைமையெனப்படுகின்ற—வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை —எய்தல் - அடைதல்|—எளிது.—என்ப-என்று (நூலோர்|) சொல்லுவர். எ-று. ❋ குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமயத்தருமாகியபோது பண்புடைமை தானே உண்டாமாகலால் - எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அது உலகத்தையெல்லாம் வசியமாக்கலால் அதனை - பழுதேயார்சென்ற நல்வழியாக்கியும், அதனை எளிதிற்பெற இது நூலோதிய உபாயமென்றற்கு அவ்வேல்வைத்தும், சொல்லினர். (க)

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறந்த லிவ்விரண்டும் ❋
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. - - உ.

இ-ள். அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையனதலும் —ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற் பிறந்தலும் ஆகிய—இவ்விரண்டும் | — பண்புடைமையென்னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும்—வழக்கு - நல்வழி. எ-று. ❋ அமைதல் - ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறந்தவர் செய்கை.— இரண்டுங் கூடிய வழியே பண்புடைமை யாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பண்புடையராதற்குக்காரணம் சொலப்பட்டது.] (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்ரூல் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. - - ஊ.

இ - ள். உறுப்பொத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பா லொத்தல்|—மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனித ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று. — ஒப்பதாம்-(இனிப்) பொருந்துவதாகிய —ஒப்பு - ஒப்பாவது|—வெறுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க—பண்பொத்தல் - பண்பாலொத்தல். எ - று. ❋ ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்தலாவது - உயிரின்வேறாய் நிலைபெறுத உடம்பொத்தலாகாது வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால் அப்படிப்பட்ட அவர் பண்பினோடுடையரு கவென்பதாம். (ங)

ஈ-ஆம், அதி—பண்புடைமை

நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் - - ❋
பண்புபா ராட்டு முலகு. - - - - - ஈ.

இ-ள். நயன் - நீதியையும்—நன்றி - அறத்தையும்—புரிந்த-விரும்புதலால் — பயனுடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையவரது — பண்பு - பண்பை — உலகு - உலகத்தார்|—பாராட்டும் - கொண்டாடாநிற்பர். எ - று. ❋ நயனெடுநன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்புகாரணமாக வந்தமையால் அதனைப் பாராட்டு மென்றார். (ச)

நகையுள்ளு மின்னு திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. - - - - - உ.

இ-ள். இகழ்ச்சி-(தன்னை) இகழ்தல்|—நகையுள்ளும் -(ஒருவனுக்கு) விளையாட்டினிடத்தும் — இன்னாது - துன்பந் தருவதாம். (ஆகலால்) —பாடறிவார்மாட்டு- (பிற) நியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து—பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும்—பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே|—உள - உண்டாவனவாம். எ - று. ❁ பாடறிவாரென்ற அவ்விசேடணமையறிதலும் பெற்றும். அதனை யறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பதுகருத்து. (நி)

பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேல் - *
மண்புக்கு மாய்வது மன். - - - - - சு.

இ-ள். பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே — பட்டுப்படுதலால்—உலகம்-உலகியல் | — உண்டு - (எந்நாளும்) உளதாய்வராநின்றது.—இன்றேல் - (அங்ஙனம்படுதல்) இல்லையாயின்.—அது - அவ்வுலகியல்|—மண்புக்கு - மண்ணிலே புகுந்து —மாய்வது-மாய்ந்துபோவதாம். எ - று. ❁ மற்றைப் பண்பில்லார்சார்பல்லாமையால் ஒருசார்புமில்லாமல் மண்ணிற்புகுந்துமாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையால்-மன்னென்பது ஒழியிசையில்வந்தது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அதனையுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

அரம்போலுங் கூர்மைய ரோரு மரம்போல்வர் *
மக்கட்பண் பில்லாதவர். - - - - - எ.

இ-ள். மக்கள்- நன்மக்களுக்கேயுரிய — பண்பில்லாதவர்|—அரம்போலும் — கூர்மையரோனும் - கூர்மையையுடைய

நோயினும்—மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போல்வர். எ-று. ❋ ஓரறிவு-பரிசத்தை அறிதல். தான் மடிவில்லாமல் தன்னையுற்றபொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது.— பின்னுவமைவிசேட அறிவில்லாமையாகிய குணம்பற்றியதது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட்பண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று.(எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும். - *
பண்பாற்றா ராதல் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். நண்பு-நட்பினை—ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி — நயமில - பகைமையை — செய்வார்க்கும்-செய்து நடப்பவரிடத்தும்—பண்பாற்றாராதல் - (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை|—கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம். எ-று. ❋ நயம் - ஈரம். சிறப்புமின்மை அவர்பண்பாற்றாமைக்கு இடனாதல் தோன்றநின்றது. அதனைச் செய்யின் தாமும் அவர்தன்மையராவதின்றற்கு-கடையென்றார். (அ)

கல்வில்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் - - *
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். - - - - கூ.

இ-ள். நகல்வல்லரல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடுகலந்து) உண்மகிழ்தல்மாட்டாதவர்க்கு — மாயிருஞாலம்-மிகவும்பெரியபூமியானது|—பகலும் - (இருளில்லாத)பகற்பொழுதிலும்—இருள் - இருளினிடத்தே — பாற்பட்டன்று-கிடந்ததாம். எ-று. ❋ எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறுமையால் - பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதென்றார். (கூ)

பண்பில்லான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால் - ❋
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. - - - - ய.

இ-ள். பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன்—பெற்ற - (முன்னை நல்வினையினால்) அடைந்த — பெருஞ்செல்வம் — (அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாதுகெடுதல்|) — நன்பால் - நல்ல(பசுவின்)பால்—கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது—தீமையால்-குற்றத்தால்—திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும். எ - று. ❋ கலந்தீமையென்பது - கலந்தீமையெனவிகாரப்பட்டது. தொழிலுவமமாகலால் உவமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்கும்வினையிலனாதல்தோன்ற - பெற்ற

ஈ-ஆம், அதி—பண்புடைமை.

வென்றும், எவ்வாப்பயனுங் கொள்ளற்கு ஏற்ற இடமுடைமைதோன்ற - பெருஞ் செல்வமென்றும், சொல்லிற்றி. அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனால் வருகிற அதிகாரப் பொருண்மையும் தோற்றுவாய் செயப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அந்தில்லாத இழிவுசொல்லப்பட்டது.](ய)

ாக - ஆம், அதி — நன்றியில்செல்வம்.
அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்ப
டுதலில்லாத செல்வத்தினியல்பு. செல்வ முடையானது
குற்றம் செல்வத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அதிகார மு
றைமை முன்தோற்றுவாய் செய்ததனாற் பெற்றாம்.

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணூன் *
செத்தான் செயக்கிடந்த தில். - - க.

இ-ள். வாய்சான்ற - (தன்)மனையிடமெல்லாம்நிறைதற்குள
தாகிய—பெரும்பொருள் - பெரியபொருளை — வைத்தா
ன் - (சம்பாதித்து)வைத்தவனுகி—அஃது - அதனை — உண்ணு
ன் - (உலோபத்தால்)அனுபவியாதவன்| — (உலகியலும்)—
செத்தான் - செத்தானும்.—செயக்கிடந்தது - (அதனிடத்து
அவனுலே)செயக்கிடந்த தொருநிலைமையானது — இல் - இல்லை.
(ஆதலால்) எ - று. * [இதனுலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செ
ல்வம் பயன்பட வில்லாமைசொல்லப்பட்டது.] (க)

பொருளாரு மெல்லாமென் றீயா திவறு *
மருளாரு மாண்மைப் பிறப்பு. - - உ.

இ-ள். பொருளான் - பொருளொன்றினால் — எல்லாம் — ஆம் - உண்டாகும் — என்று என்று அறிந்து — (அதனைச்சம்பாதித்து) — ஈயாது - (பின்பிறர்க்குக்) கொடாது — இவறும். உலோபத்துவஞ்செய்யும் — மருளான் - மயக்கத்தினாலே — மாண - நிறைதலில்லாத — பிறப்பு - (பேய்ப்) பிறப்பு — ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம். எ-று. ❋ இருமையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க - எல்லாமென்றும், சம்பாதித்தற்குமுன்னே உண்டாகிய அறிவானது பின்னே மயங்குதலால் - மருளென்றும், பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பசிகண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமென்றும், சொல்லினார். (உ)

கக

ாக - ஆம், அதி — நன்றியில்செல்வம்.

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர் - - - - *

தோற்ற நிலக்குப் பொறை. - - - - - - ரு.

இ - ள். ஈட்டம் - (பிறரின்மிகச்) சம்பாதிப்போமென்று — இவறி - பொருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி — இசை - (அதன்பயனாகிய) புகழை — வேண்டாவாடவர் விருமபாதமக்களது — தோற்றம் - பிறப்பு! — நிலக்கு - பூமிக்கு — பொறை - பாரமாம் (அவ்வளவே.) எ-று. ❋ புகழ் இருமைக்கும்உறுதியாகிய அறமாகலால் ஈகையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கைத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றற் றுன்பத்தையும், வேண்டிய அறிவில்லாமைபற்றி - நிலக்குப்பொ

றையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினை. (ஈ)

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் டாஅ தவன். - - - - - - - ச.

இ - ள். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும் — நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன் | — (தான் இறந்தவிடத்து)—எச்சமென்று - (இங்கே) ஒழிந்துநிற்பதாக—என் - எதை}—எண்ணுங்கொல் - நினைப்பாமேலை. எ - று. ❁ இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புகழ்-ஈவாரிடமேலல்லாமல் நில்லாமையால் இவனுக்கு அதனிற்கு எவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்கு - என்னெண்ணுங்கொல்லென்றார். ஒ - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப் பயன்படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கடுக்கிய *
கோடியுண் டாயினு மில். - - - (ஞ)

இ-ள். கொடுப்பதூஉம்-(பிறர்க்கு) ஈவதும்—துய்ப்பதூஉம். (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டுசெய்கையும்) — இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு — அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய—கோடியுண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும்—இல் - (ஒன்றும்|) இல்லை. எ - று. ❁ இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமையால் - கொடுத்தல் முன் சொல்லப்பட்டது. ஒன்றுமில்லார்போற் பயனிரண்டும் இழந்தவால் இல்லென்றார்.

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். - - - - - - சு.

இ-ள். தான்றுவ்வான் = தான் அனுபவியாதவனாகி—(அன்

ாக-ஆம், அதி—ன்றியில்செல்வம்: கூள்ள

ன்மேலும்)—தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு—ஒன்று-(அவர்வேண்டிய) தொன்றை—ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்தற்றன்மையில்லாதவன் | — பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு — ஏதம் - ஒரு நோய். ஏ-று. தக்கார் - தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாக்கினமையால் - நோயென்றார். [இவை இரண்டோடாளும் அவ்விருமையும்உடன்சொல்லப்பட்டது-] (சு)

அற்றார்க்கொன்-றாற்றுதான் செல்வ மிகநலம் - *
பெற்ற டமியண்மூத் தற்று. - - - - ஏ.

இ-ள். அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு) மிலராயினார்க்கு—ஒன்று-(அவர்வேண்டிய) தொன்றினை — ஆற்றுதான் - கொடா

தவனது—செல்வம்—வீணுகக்கழிதல்|—மிகநலம் - (பெண் மூரின்) மிகுந்தநலத்தினை—பெற்றுள் - பெற்றவொருத்தி —(கொடுப்பாரில்லாமையிஞலே) — தமியள் - (கணவனில்லாமல்)தனியளாய்—மூத்தற்று-மூத்ததன்மைத்து. எ-று. ❋ நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இவ்விரண்டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றுளென்றுர். கொடுப்பாருங்கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பானுமேயல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு - - - *
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். (வறியவர்க்குச் சமீபனுயிருந்தும் ஒன்றுங்கொடாமையால்)—நச்சப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன்—செல்வம்-செல்வம் (பெறுதல்|)— நடுவூருள் - ஊர்நடுவுள்ள—நச்சுமரம் - எட்டிமரம்—பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும். எ-று. ❋ சமீபித்திருக்கைகளாற் பயனிலையென்பதாம்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறமோக்கா நீட்டிய *
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர் - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அன்பொரீஇ - (கொடாதிருத்தற்பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்வதனை ஒழிந்து—தற்செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்)தன்னைவருத்தி—அறன் - (வறியவர்க்குக் கொடுத்தலாதியாகிய)

அறத்தை—நோக்காது - நினையாமல் — ஈட்டிய-சம்பாதித்த —ஒண்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை—கொள்வார் - (கொண்டுபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார்| —பிறர். எ-று. ❊ பயனுகிய அறமும் இன்பமும் செய்துகொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற்றுன்பமே யென்பது தோன்ற-ஈட்டியவென்றும், அவன்சந்ததிவழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவாதென்பதுதோன்ற-பிறரென்றும், சொல்லினர். (கூ)

சிருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி - - - - *
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. - - - - (ஙு)

இ-ள். சிருடை-புகழுடைத்தாகிய — செல்வர் - செல்வத்தினையுடையவரது — சிறுதுனி - (நிற்குங்காலத்) சிறிய வறுமை| —மாரி - (உலகத்தையெல்லா நீலைநிறுத்துகிற) மேகம்| —வறங்கூர்ந்தனையது - வறுமை மிகுந்ததுபோல்வதோரியல்பினை} —உடைத்து. எ-று. ❊ துனி-வெறுப்பு. அதனைச்செய்தலால் வறுமை துனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்படாதவர் அதனுல் வறியராகியவிடத்தும் அவ்வறுமை கடிதுநீங்குதலால் பின்னும் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றியில்லாத செல்வம் எந்நாளும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. [இவைநான்குபாட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஙு)

அஃதாவது முன்சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலா யினவுணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாதகருமங்களில் நாணுதலுடையராந் தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருநுத - - - *
னல்லவர் நாணுப் பிற. - - - - - - - க.

இ-ள். நாணு-(நன்மக்களது) நாணுவது | — கருமத்தால் (இழிந்த) கருமங்காரணமாக — நாணுதல் - நாணுதலாம்.— பிற-அதல்லாமல் மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகி ற நாணங்கள் | — திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய — நல்லவர்-குலமகளிரது — நாணு - நாணங்கன்போலும். எ-று.

ஈ-ஆம், அதி — நாணுடைமை. கூளையிரு

பிறகுலமகளிரது நாணென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நாணென்பதும், நாணுதலென்பதனால் கருமத்தினிழிவும், பெற்றமும். திருநுதனல்லவனென்பது - புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனுல் நாணினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள னுடை யெச்ச மூயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல *
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. - உ.

இ-ள். உளன்-உண்டியும் | — உடை-ஆடையும் | — எச்சம்-ஒழிந்தவைகளும் | — உயிர்க்கெல்லாம்-(மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம் — வேறல்ல - பொதுவாம். — மாந்தர் சிறப்பு - (நன்மக்

களுக்குச்சிறப்பாவது|) — நாணுடைமை - நாணமுடைமை யாம் [அவையல்ல.] எ-று. ❋ ஒழிந்தவை-உறக்கமும், காம முமும், அச்சமும்,—சிறப்பு - அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. (உ)

உள வினைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு ❋
நன்மை குறித்தது சால்பு. - - ஈ.

இ-ள். உயிரெல்லாம்| — உளனே- உடம்பை} — குறித்த- நமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாவாம். — (அது போல்)—சால்பு - (நற்குணங்களி)னிறைவானது| — நாணென்னுநன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை—குறித்தது - தனக்கு யிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது. எ-று. ❋ உயிர்-உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாத விதம்போல் சால்பு - நாணோடுகூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம்.(ஈ)

அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கம்தின்றேற்❋
பிணியன்றே பீடு நடை. - - ச.

இ-ள் சான்றோர்க்கு—நாணுடைமை| — அணியன்றே- —அம்தின்றேல்- அவ்வணி இல்லையாயின்—பீடுநடை - (அவர்) பெருமிதநடை|—பிணியன்றே- (கண்டவர்க்கு) நோயன்றே.எ-று. ❋ அழகுசெய்தலால் - அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையால் - பிணியென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - ❋
குறைபதி யென்னு முலகு. - - ஞ.

இ - ள். பிறர்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும்—தம்பழியும் - தமக்குவரும்பழியையும்—நாணுவார் - (ஒப்பாகமதிகாளை ரூ - ஆம், அதி—நாணுண்டமை) நாணுவோரை—உலகு - உலகத்தார் | —நாணுக்கு—உறைபதியென்றும - இருப்பிடமென்றுசொல்லுவர். எ - று. ❋ ஒப்பாசமதித்தல் - பிறர்க்குவந்த பழியையும் தடக்குவந்ததாகவே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால் அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வனென்பதாம். [இதனால் அதனையுடையவரது சிறப்புச சொல்லப்பட்டது.] (நு)

நிறை ண்வேலி கொள்ளாது மன்னே வியன்ஞாலம் ❋
பேணலர் மேலா யவர். - - - - - - கூ.

இ-ள். மேலாயவர் - உயர்ந்தவர் | —வேலி - (தடக்குந்) காப்பாக—நாண் - நாணத்தை—கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல்—வியன்ஞாலம் - பரப்பானபூமியை — பேணலர் - கொள்ளவிரும்பார். எ - று. ❋ பழிபாவங்கள் அடைபாமற் காத்தலால் வேலியென்றார். நாணமுமபூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி நேர்ட்டவிடத்து நாணத்தைக்கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும்-அசைகள். கூ

நிறை ணுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா ❋
ணுணுறவார் நாணுவ் பவர். - - - எ.

இ-ள். நாணுள்பவர் - நாணுதலை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாதுநடப்பவர் | — (அந்நாணுமது உயிருங் கூடிநிற்கமாட்

டாதவிடத்து) — நாணல் - நாணசிதையாமற்பொருட்டு—உயிர்-உயிரை} — துறப்பார் - நீக்குவார் . — உயிர்ப்பொருட்டான் - உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு — நாண் - நாணினை} — துறவார் - நீக்கார். எ-று. ❋ நாண் - உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பதாம். [இவைஇரண்டுபாட்டாலுமவர்செயல்சொல்லப்பட்டது.

பிறர்நாணத் தக்கது தாணலை னுயி - - - - ❋
னறநாணத் தகக துடைத்து. - - - - அ.

இ-ள். பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும் — நாணத்தக்கது - நாணத்தக்கபழியை — தாணலையின் - (ஒருவன்) தாணலைசெய்வானாயின் — (அந்நாணலை!) — அறம — நாணத்தக்கது-(அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை} — உடைத்து. எ-று. ❋ நாணில்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - ❋
நாணின்மை நின்றக் கடை. - - - - - கூ.

இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம் — பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்

ஈஉ - ஆம். அது — நாணுடைமை.

கு) வழுவுமாயின் — (அவ்வழுவு!) — குலம் - (அவன்) குடிப்பிறப்பொன்றையும்} — சுடும் - கெடுக்கும். — நாணின்மை - நாணில்லாமை — நின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து — (அந்நிலை!) — நலம் - (அவ) னலம்யாவையும்} — சுடும் - கெடுக்கும். எ-று. ❋ நலம் - பிறப்பு கல்வி குணம்செயல் இனம் என்றிவைகளால் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழுவைக்காட்டினும் நாணவழிவு மிகத்தீதென்பதாம். (கூ)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை - - - *
நாணு வுயிர்மருட்டி யற்று. - - - - ம.

இ-ள். அகத்து-(தம்) மனத்தில்—நாண் - நாணத்தை—இல்லார் - இல்லாதமக்கள் — இயக்கம் - (உயிருடையவர்போன்றுசஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு | —மரப்பாவை - மரத்தாற்செயப்பட்டபாவை—நாணல் - எந்திரக்கயிற்றினலாகிய (சஞ்சரிப்பால்)—உயிர் - உயிருடையதாக—மருட்டியற்று - மயக்குதல்போலும். எ - று. ❋ நாணில்லார்தமக்களைசவு நாணுடைபாவை யனைவுபோல்வ தல்லது உயிரில்லையெம்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் நாணில்லாரிழிவுசொல்லப்பட்டது.]

-*-*-*-*-*-*-*-*-❋-*-*-*-*-*-*-*-*-

ஈகை - ஆம், அது—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது - ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச்செயிதலின்விதம். இதுதாழ்வினிடத்து நாணுடையவரீக்கு உண்டாவதாகலால் - அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈகைமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் *
பெருமையிற் பீடுடைய தில். - - - - க.

இ-ள். ஒருவன் — (தன்குடி செய்தற்பொருட்டித் தொடங்கியகருமமுடியாமையால்) — கருமஞ்செய - அக்கருமஞ்செய்தற்கு—கைதூவேனென்னும் - கையொழியேனென்கிற—பெருமையின் - முயற்சிப்பெருமைபோல் — பீடுடையது - மேம்பாடுடையபெருமை| —இல்-(அவனுக்கு) இல்லை. எ-று. ❋ குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. பலவகைக்கருமஞ்செய்தலாலே செல்வமும் புகழுமடைந்து குடி உயிருமாதலால்-பீடுடையதில்லென்றார்.

ஊழ் — **ஆள்வினை, நிறை** — குடிசெயல்வகை.

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி - - ❋
னீள்வினையா னீளுங் குடி. - - - - - உ.

இ-ள். ஆள்வினையும்-முயற்சியும்— ஆன்றவறிவும் - நிறைநீதவறிவும் — எனவிரண்டின் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய — நீள்வினையான் - ஒய்வில்லாத கருமச்செயலால்—குடி - (ஒருவனது) குடி| —நீளும்-உயரும். எ-று. ❋ நிறைதல் - இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல்.— ஆள்வினை - சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு. — ஆன்றவறிவு-உயர்தற்கு எற்றசெயல்களும் அவை முடிக்கும் விதமும் நாடிப்பிழைபடாமல் என்றுணர்தற்பொருட்டு. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற் குத் தெய்வ - ❋
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். - - - ங.

இ-ள். குடிசெய்வலென்னும்-(என்) குடியினை உயரச்செய் யக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின்மு யலுகிற)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தெய்வம் - தெய்வமானது|—மடி - உடையை—தற்று - இறுகவுடுத்திக்கொண்டு—தான்—முந்துறும்-முன்னேயுற்றுநிற்கும். எ-று. ❊ முன்னடப்பார் செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (ரு).

சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத் - ❊
தாழா துளுற்று பவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள். தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலை — தாழாதுவினைந்து— உளுற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு — (அத்தொழில் முடிக்கும்விதம்|) — சூழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டாமல்—தானேமுடிவெய்தும் - தானேமுடிவுபெறும். எ - று. ❊ குடி அதற்காந்தொழிலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். ஊழ் முந்துறுதலாற் பயன் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்கு ஊழ் துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

குற்ற மிலனுய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச் - ❊
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. - - - - - ஞ.

இ-ள். குற்ற மிலனுய் - குற்றமானவைசெய்திலனுகி — குடிசெய்து - (தன்)குடியை உயரச்செய்து — வாழ்வானை — சுற்றமா - (அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி — உலகு - உலகத்

தார்| — சுற்றும் - (தாமேசென்று)சூழ்வர். எ - று. ❋ குற்றமா யின - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். — தாழும்ப யனடைதலேக்கி யாவரும் சென்று சார்வொன்பதாம். (நு)

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த ❋
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். - சு.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—நல்லாண்மையென்பது- நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது| — தா ன்பிறந்த—இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மையை — ஆ க்கிக்கொளல்-(தனக்கு)உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல் - எ-று. ❋ போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மை யென விசேடித் தார். குடியையாளுதற்றன்மை - குடியிலுள்ளவனை உயரச் செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்து கொள்ளுதல் நல்லாண்மையாம்விதம் வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (சு)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து - ❋
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. - - - எ.

இ - ள். அமரகத்து - களத்தினிடத்து— (சென்றவர்பலரா யினும் போர்தாங்குதல்)—வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேல தாகுதல்)போல—தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும்—(பிறந்த வர்பலராயினும்) — பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல்| —ஆற்றுவார்மேற்றே - வல்லவர்மேலதேயாம். எ - று. ❋ நன் குமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட் டாலும் அவை செய்வாரடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - *
மானங் கருதக் கெடும். - - - - - அ.

இ - ள். மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக்காது காலத்தைநோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டு — மானம் - மானத்தையும்—கருத - நினைப்பராகில்—கெடும் - (குடி) கெடும் (ஆதலால்)—குடிசெய்வார்க்கு—பருவம் - காலநியதி|—இல்லை.எ-று. ❁ காலநோக்கி மடிசெய்தல் - வெயின்மழைபனியுடைமை நோக்கிப் பின்னேசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல்.—மானங் கருதல் - இக்குடியிலுள்ளார்யாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேனேயென்று உட்கொள்ளுதல். — முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது

ஈரு-ஆம், அதி—குடிசெயல்வகை.

என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதெனம்மறுத்தபடி. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. - - - - - கூ.

இ-ள். குடும்பத்தை - தன்குடியை — குற்றமறைப்பான்-மூவகைத்துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முயல்பவனது — உடம்பு | —இடும்பைக்கே - (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே— கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமாமவ்வளவோ [இன்பத்திற்கா

குதவில்லையோ.] எ-று. ❋ என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய்வருத்தமா தீதிரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும் அறிவுடையவன் அத னை எந்நாளும் விடாமைநோக்கி இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி. ஒ-அசை. [இவைஇரண் டுபாட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடித்தூன்று ❋
நல்லா ளிலாத குடி. - - - - - ம.

இ-ள். அடித்து - (தான்வீழும்போது) முட்டிக்கொடித்து —ஊன்றும் - தாங்கவல்ல—நல்லாள் - நல்லவாண்மகன்— இ லாத-பிறவாத—குடி-குடியாகிய (மரம்|)—இடுக்கண் - துன் பமாகிய (கோடரியானது)—கால்- (தன்) மூதல—கொன்றி டை-வெட்டிச்சாய்க்க—வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற் கும். எ-று. ❋ முதல்அதன்வழிக்கு உரியார்.—வளர்ப்பானைப் பெற்றவழி-வளர்ந்து பயன்படுதலும், அல்லாவழி - கெடுதலு ம், உடைமையால் மரமாக்கினார் (இதுகுறிப்புருவகம்.) [இ தனால் அவரில்லாதகுடிக்கு உளதாம்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

ாச-ஆம், அதி—உழவு,

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில். இது செய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது முன்னே குடி உயர்தற்கு ஏதுவென்ற முயற்சியாகலால். குடிசெயல்வகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஐ-ஆம், அதி—உழவு.

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனை - - *
ழுந்து முழுவே தலை. - - - - - க.

இ-ள். உலகம்| — சுழன்றும் (உழுதலால் வருமெடுப்புவருத்தமேநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும் — ஏர்ப்பின்னது-(முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று. — அதனால்-ஆதலால்—உழந்தும்-எல்லாவருத்தமுற்றும் — தலை - தலைமையாகிய(தொழில்|)—உழவே - உழுதலேயாம். எ-று. * ஏருடையார்க்கு ஆதலால் ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாலே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின்பொருட்டு உழுவாரிடத்துச் செல்லல்வேண்டுதலால் - சுழன்றுமேர்ப்பின்னது லகமென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்ற - உழந்துமுழுவேதலையென்றும், சொல்லினர். [இதனுள்உழவினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (க)

உழுவா ருலத்தார்க் காணியஃ தாற்றை - - *
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. - - உ.

இ-ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர்| —அஞ்தாற்றாது - அவ் வுழுக்கைச் செய்யமாட்டாமல் — எழுவானையெல்லாம் - (பிற தொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவனையும் — பொறுத் தது - தாங்குதலால்—உலகத்தார்க்கு -உலகத்தாராகிய (தேர்க் கு) — ஆணி - அச்சாணியாவர். எ-று- ❁ உழுவாரொன்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். — உலகத்தாரொன்றது - இங்கே அ வ்வுழவர் நீங்கலானவனை — கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசவுருவம்.) (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் ❁
தொழுதுண்டு பின் செல் பவர். - - ரு.

இ-ள். உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலிச்செ ய்து — உண்டு - (அதனுல்தாமும்)உண்டு—வாழ்வாரே| —வா ழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்)வாழ்கின்றவர். — மற்றெல்லாம்- மற்றவரெல்லாரும்| —தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது — உ ண்டு - (அதனுல்தாமும்)உண்டு — பின்செல்பவர் - (அவரைப்) பின்செல்லுகின்றவர்.எ-று. ❁ தாமும் மனிதராய்ப் பிறந்தி ருந்தும் பிறரைத்தொழுது அவர்சிலகொடுக்கத்தம் மூயிர்கா த்து அவர்பின்செல்வார்தமக்கு உரியாரல்ல ரென்பதுகருத்து.

ரூ.அ ராசரும்,அதி—உழவு.

படலுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ❁
நலலுடை நீழ லவர். - - - - ச.

இ-ள். அலகுடை- (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லியுடையரா கிய — நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர்| — பலகுடைநீழலு ம்-பலவேந்தர்குடைநிழலதாகிய(பூமிமுழுதையும்) — தங்கு டைக்கீழ்-தம்(வேந்தர்) குடைக்கீழே — காண்பர்.எ-று. ❋ அலகு-கதிர். அது இங்கே நெல்லுக்காயிற்று. நீழல்போலு தலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவனென்றது - இரப்போர்க் கெல்லாம் ஈதலேக்கி. ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடையென்றார். குடை நீழலென்பதும் ஆகுபெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெ ருக்கி மண்முழுதும்அவனதாகக்கண்டிருப்பனென்பதாம்.(சு)

இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது - - ❋
கைசெய்தூண் மாலை யவர். - - - - - ரு.

இ-ள். கை-(தங்)கையால்—செய்து - (உழுதல்) செய்து— ஊண்மாலையவர்-உண்ணுதலில் இயல்பாகவுடையவர்| — இரவா ர்-(பிறரைத்தாம்) இரவார்.—இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப் பவர்க்கு—ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்னற — கரவா து-ஒளிக்காமல்—ஈவர்-கொடுப்பார். எ - று. ❋ கைசெய்தூ ண் மாலையவனென்பது எந்நாளும் அழிவில்லாத செல்வமு டையானென்னும் ஏதுவை உள்ளேகொண்டுநின்றது. (ரு)

உழவினர் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் ❋
விட்டீடமென் பார்க்கு நில்லை. - - - - சூ.

இ-ள். உழவினர்.உழுதலையுடையவர் | — கைம்மடங்கின்- கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின் — விழைவதூஉம்-

(யாவரும்) விரும்புமுணவும் — விட்டேமென்பார்க்கு - துற
ந்தோமென்பார்க்கு — நிலை - (அவ்வறத்திலே) நிற்றலும் —
இல்லை - உலகாகா. எ - று. ❋ உம்மை இறுதியிலும் வந்து கூ
டியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறம்செ
யதலும், யாவர்க்குமில்லையாயின - அவருறப்பு மாத்திரமாகி
ய கைசும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடெ
ன்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும் ❋
வேண்டாது சாலப் படும். - - - - எ.

இ-ள். (ஒருநிலத்தினையுழுதவன்) — தொடிப்புழுதி - ஒருப
ஏசு - ஆம், அதி — உழவு.

டிப்புழுதி — கஃசா - காற்பலமாம்படி — உணக்கின் - (அதனை
க்) காயவிடுவனையின் — (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்!) — பிடி
த்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும் — வேண்டாது -
(இட) வேண்டாமல் — சாலப்படும் - பருத்துவிளையுமெ - எ - று.
❋ பிடித்து - பிடியிலுள்ளது. சான்று - சாலமென்றுரையது. (எ)

எரிறு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி - - ❋
னீரிறு நன்றதன் காப்பு. - - - - ❋

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு) — எரிறும் - அவ்வுழுதலினும் — எ
ருவிடுதல் - எருப்பெய்தல்! — நன்று. — கட்டபின் - (இவ்விர
ணடுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின் — அதன்காப்பு - அதனைக்கா
த்தல்! — நீரிறும் நீர்பாய்ச்சலினும் — நன்று. எ - று. ❋ எர் -
உழுதலென்னு மூருபெயர். ஆல் - அசை. காத்தல் - பட்டிமாதிரு

நல்லனவைகளால் அழிவுண்டாயாமற் காத்தல்.—உழுதல் - எருப்பெய்தல் - களைபிடுங்கல் - நீர்பாய்ச்சல் - காத்தல் - என்று இம முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந் - - *
தில்லாளி னூடி விடும். - - - - *

இ-ள். கிழவன்-(அந்நிலத்துக்கு) உரியவன்|—செல்லாப்-(அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியன செய்யாதவனாகி—இருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால் —அந்நில ம|—இல்லாளின்-மனைவிபோல்—புலந்து-(தன்னுள்) வெறுத்து—ஊடிவிடும்-(அவனைவிட்டு) பிணங்கிவிடும். எ-று. ❋ செல்லுதல்-ஆகுபெயர். பிறரை எவியிராமல் தான செல்லவேண்டுமென்பதுதோன்ற- கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்துவேண்டியவைசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழிமனைவாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன்போகமிழந்தமைக்கு. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யும்விதம்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இலமென் றசைஇ யிருப்பாளைக் காணி - *
னிலமென்னு நல்லா ணகும். - - - ம.

இ-ள். இலமென்று - வறியேமென்றுசொல்லி—அசைஇ யிருப்பாளை -சோம்பியிருப்பவளை—காணின் - கண்டால்—நிலமென்னுநல்லாள் - நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள்|—நகும்- (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள். எ-று.

(கூசு)

உழுதல் முதலானவை செய்வோர் யாவரிக்கும் செல்வங் கொடுத்துவருகின்ற விதம்பற்றி - நல்லாளென்றும், அதுகண் டிருந்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமை பற்றிநகுமென்றும், சொல்லினர். [இதனால் அதுசெய்யாத விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (ம)

நாடி - ஆம், அதி — நல்குரவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்னாமையே யின்னா தது. * * * * *

இ - ள். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல் — இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது — யாதெனின் - யாதென்றுவினவின் — இன்மையின் - வறுமைபோல் — இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வது! — இன்மையே - வறுமையே. எ - று. ஒப்பதில் லியெனவே மிகுந்ததில்லாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு * * *
மிம்மையு மின்றி வரும். * * * * *

இ - ள். இன்மையென - வறுமையெனப்படுகிற — ஒருபாவி! — (ஒருவனிடத்துவரும்போது) — மறுமையும் - மறுமையி

ன்பமும்—இம்மையும். இம்மையின்பமும்—இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லையாக—வரும். எ-று. ❋ இன்மையென ஒருபாவியென்பதற்கு அழுக்காறெனவொரு பாவியென்றதற்கு உரைசெய்தபடி. உரைக்க.—மறுமை இம்மை ஆகுபெயர், ஈயாமையாலும், அனுபவியாமையாலும் - அவையிலவாயின. (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக ❋
நல்குரவென்னு நசை. - - - - ❋

இ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்றுசொல்லப்படுகிற—நசை-ஆசை|—தொல்வரவும் - (தன்னுலேபற்றப்பட்டவருடைய) பழையகுடிவரவினையும்}—தோலும் - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும்—கெடுக்கும்- (ஒருசேரக்) கெடுக்கும். எ-று. ❋ நசையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்

ாறு-ஆம், அது—நல்குரவு.

குரவைநசையாக்கி - அது அக்குடியிற்பழையோர்க்கு இல்லாதஇழி தொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டாக்கலால் அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக்கெடுக்குமென்றார்..(ஊ)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த - - ❋
சொற் பிறக்குஞ் சோர்வுதரும். - - ஊ.

இ-ள். இன்மை - வறுமையானது | — இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும் — இளிவந்த சொல்- அவமானச்சொல்—பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகி

ய— சோர்வு - சோர்வினை} — தரும் - உண்டாக்கும் - எ-று. ❋சிறப்புமை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்வு - தாம்படுகிற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தேதங்குடிப் பிறப்பினைமறந்து அது சொல்லுவதாகநினைத்தல். - (ச)

நல்குர வெண்னு மிடும்பையுட் பல்குணைத் - ❋
துன்பங்கள் சென்று படும். - - - - - கூ.

கூ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படும்—இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே— பல் - பலவாகிய— துன்பங்கள் - துன்பங்களும்| —சென்று - வந்து—படும் - விளையும். எ-று. ❋ குணா - இசைநிறை— துன்பமும் தானும் உடனே தோன்றலால் - வறுமையை - துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச் செல்வர் மனைவாயிலேக்கிச் செல்லற்றுன்பமும் - அவனைக்காணற்றுன்பமும் - கண்டபின்மறுத்தலிடத்து உண்டாந்துன்பமும் - மறுக்காதவிடத்தும் அவர்கொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும் - அதுகொண்டுவந்து அனுபவிப்பவைகளைக் கூட்டுதற்றுன்பமும் - முதலானவை நாள்தோறும் வேறு வேறுவருதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும், சொல்லினர். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது] (கூ)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார். ❋
சொற்பொருள் சோர்வுபடும். - - - - - கா.

இ-ள். நற்பொருள் - மெய்த்நூற்பொருளை — நன்குணர்ந்து-தெளியவறிந்து — சொல்லினும் — நல்கூர்ந்தார் - வறுமைப்பட்டவரது — சொல் - சொல்லானது | — பொருள்சோர்வு-பொருளில்லாமையை } — படும் - கூடும். எ-று. ❋பொருளாடு-ஆம், அதி — நல்குரவு.

னில்லாமையைக்கூடுதலாவது - யாம் விரும்பி இவர்சொல்லைக் கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர்குறை முடிக்கவேண்டுமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் - பயனில்சொல்லாய்முடிதல். —கல்வியும்பயன்படாதென்பதாம். (சு)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதாயானும் - - ❋
பிறன்போல நோக்கப் படும். - - - - எ.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருந்தலில்லாத — நல்குரவு - வறுமையையுடையவன் } — ஈன்றதாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினும் | — பிறன்போல | — நோக்கப்படும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன். எ-று. ❋ அறத்தோடு பொருந்தலில்லாமை - காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடொன்றியையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கையன்புடைமை விளக்கிநின்றது அவனிடத்தேகொள்வதில்லாமையேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால் அதுநோக்கிச்சுற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவரென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ தெருநலும் - ❋
கொன்றது போலு நிரப்பு - - - - அ.

இ-ள். நெருநலும் - நேற்றும்—கொன்றதுபோலும் - கொன்றதுபோன்று (எனக்குத் துன்பங்களைச்செய்த) — நிரப்பு-வறுமையானது|—இன்றும் - இன்றைக்கும்— வருவது கொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ. [வந்தால் இனியாது செய்வேன்.] எ-று. ❋ அத்துன்பங்கள் - முன்சொல்லப்பட்டன. நேற்றுமிகவும் வருந்தி வயிறுநிறைத்த ஒருவன் சொல்லு.

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் • ❋
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. - - கூ.

இ-ள்.நெருப்பினுள்—துஞ்சலும் (இடந்து) தூங்கலும்|—ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும்.—நிரப்பினுள்-வறுமைவந்தவிடத்து— யாதொன்றும் - யாதொன்றாலும்—கண்பாடு-தூங்குதல்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ❋ நெருப்பினும் வறுமைகொடிதென்றபடியாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லு. [இவை நான்குபாட்டாலும் வறுமைப்பட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை - - ❋
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. - - - ஐ.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்

லாதவர்—(தம்மாலேசெயத்தகுவதுமுழுதுந் துறத்தலையாகவும்)—துவரத்துறவாமை-முழுதுந்துறவாதொழிதல்|—(பிறர்வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்குங்காடிக்கும்—கூற்று. எ-று. மானமழியாமையால்செயத்தகுவது அதுவேயாயிற்று. முழுதுந்துறத்தல்-சுற்றந்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் துறந்தாராயினுந் நின்றதம்மூடம்பினையுந் துறத்தலாம். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல்-அவ்விரண்டினையும் மாளப்பண்ணுதலால் அதனை அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார். [இதனால் அது உண்டான விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

ரகு-ஆம், அதி—இரவு.

இனி மானங்கெடாத விரதத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலால் அவ்விரவினையும் விடுபெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கலாமென்கிற அறநூல் வழக்குப்பற்றிமுன் துவரத்துறத்தலென்ற இறத்தலை விலக்குதற்பொருட்டு இரவு சொல்லுகின்றார். அதிகாரமுறைமையும் இதனுமேல் விளங்கும்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பினவர்பழி தம்பழி யன்று. - - - - க.

இ-ள். (வறுமைப்பட்டவர்|)—இரத்தக்கார்-இரத்தற்குத்தகுதியுடையவரை—காணின்-கண்டவிடத்து—இரக்க-(அவ

ரிடத்தே) இரக்கக்கடவர்.—கரப்பின்- (அவர்) ஒளித்தாராயி
ன்—அவர்பழி- அவர்க்குப்பழியாம்—தம்பழியன்று - தமக்
குப்பழியாகாது. (ஆதலால்) எ-று. ❋ இரத்தற்கேற்புடையவ
ராவார்-சொல்லுமுன்னே அறிதலுடையராய் மறுமற்கொடு
ப்பவர்.—அவர் உலகத்தில் அரியராதலால் காணினென்றும்,
அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லா
மையால் இரக்கவென்றும், அவர் கொடுத்தவிடலே குறைகாட்
டாமையால்-கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரி
சுத்த வெண்புடவையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தே கழி
து செல்லுதலால் அவர் பழியென்றும், எற்பில்லாதவரிடத்
தே இரவல்லாமையால் தம்பழியன்றென்றும், சொல்லினர்.

(கூ)

கூ அசு ராசு-ஐம், அதி—இரவு.

இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின்,

இ-ள். ஒருவற்கு—இரத்தல் - இரத்தலும்|—இன்பம்- இ
ன்பத்திற்கு எதுவாம்.— இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள்—
(ஈவாரது அறிவுடைமையால்)—துன்பமுறு- (தான்) துன்ப
முறுமல்—வரின். எ-று. ❋ இன்பம்-ஆகுபெயர் - உறுமலி
ன்பது-கண்டகுறைந்தது. துன்பமாவன- ஈவாரிடத்துக்காலமு
ம் இடமும் அறிந்துசெல்லுதலும் - அவர் குறிப்பறிதலும்-
அவனைத்தன்வசப்படுத்தலும்-அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நா
டிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்த

விடத்து வருவனவும், ஆம், அவையுரைமல் வருதலாவது- அவர்முன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமானமில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] உ

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்ற
நிரப்புமோ மோர ருடைத்து. ரு.

இ-ள். கரப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத—நெஞ்சின் - நெஞ்சினையுடைய—கடனறிவார்முன்-மானமறிவார்முன்—நின்று—இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை இரத்தலும்)—ஓர் - ஒரு பூகை—உடைத்து - (வறுமைப் பட்டவர்க்கு) உடைத்து. எ-று. சிறிய சுருக்கத்துவேண்டி மூயர்வென்றதனால் அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது, மானமறிதல்-சொல்லத்தொடங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அறிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கைமாத்திரமே போதுமாகையால் - முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலால் வருஞ் சிறுமை அடையாமையால் - ஓர ருடைத்தென்றும், சொல்லினார்.உம்மை-அவ்விரவினிழிவுவிளக்கிநின்றது. (ரு)

இரத்தலு மீதலே போலுங் காதற்றல்
கனவிலுந்·தேற்றாதார் மாட்டு. ச.

இ-ள். காதற்றல் = (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலில்—கனவிலும்—தேற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து — இரத்தலும்|—ஈதலேபோலும்-(வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும். எ-று தான்புகழ்தராதாயினும்முன்னுண்டாகியபுகழ் கெடவாராமையால்,- ஈதலேபோலுமென்றார். ஏ-அசை. (ச)

கரப்பிலார் வையகத் தண்மையாற் கண்ணின் ✻
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. - - - - ரு.

இ - ள். கண்ணின்று - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமாத்திரத்தால் — இரப்பவர் — (உயிர்காத்தற்பொருட்டு) — மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது — கரப்பிலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர் — வையகத்து - உலகத்து — உண்மையான் - இருக்கின்றபடியினாலே [பிறிதொன்றாலன்று.] எ - று. ✻ அவரில்லையாயின் மானம் விடமாட்டாமையால் உயிரைவிடுவரென்பதாம். (ரு)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை ✻
யெல்லா மொருங்கு கெடும். - - - - சு.

இ - ள். கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியதோயை — இல்லாரை - உடைய்யரல்லாரை — காணின் — (மானம்விடாமலிரப்பவர்க்கு) — நிரப்பிடும்பையெல்லாம் - வறுமையால்வருந்துன்பங்களெல்லாம்! — ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடும். எ - று ✻ ஒளித்தல் - ஒருவனுக்குவேண்டுவ தொன்றல்லாமையால் அதனை - நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவனைக்கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியினராவராகலால் - எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும், சொல்லினர். இடும்பை - துன்பம். அதுநோய்க்கு ஆகுபெயர் (சு)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள ❋
முள்ளுர வுவப்ப துடைத்து. - - - - - எ.

இ-ன். இகழ்ந்து-(தம்மை)அவமதித்து—எள்ளாது-இழி வுசொல்லாமல்—ஈவாரை- (பொருள்) கொடுப்பவரை — காணின்—உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது)மனம்|—மகிழ்ந்து — உள்ளுள்-உள்ளுள்ளே — உவப்பது-மலருந்தன்மையை} — உடைத்து. எ-று. ❋ இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே - நன்குமதித் தலும்,இனியவைசொல்லலும் - கொள்ள்ப்படும். — அவ்விர ப்பவர்க்குவறுமைத்துன்பம் கெடுவதுமாத்திரமேயன்றி - தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தலாலும் - உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். [இவை ஐந் துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]எ.

ளகர-ஆம்,அதி—இரவு.

இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால - - ❋
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று - - - அ.

இ-ள். இரப்பார்-(வறுமையுற்) றிரப்பவர்— இல்லாயின்- இல்லையாயின் — ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடை யபெரிய பூமியிலுள்ளவரது (செலவு வரவுகள்|)— மரப்பா வை-(உயிரில்லாத) மரப்பாவை — சென்றுவந்தற்று- (எந்தி ரக்கயிற்றால்)சென்றுவருதல்கள்போலும். எ-று: ❋ ஐ - அ சை.ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோ

டு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரொன்ற
து - இரப்பவரொழிந்தவரை. அவர்க்கு ஈந்துபுகழும் புண்
ணியமும் அடையாமையால் உயிருடையரல்ல ரென்பதாம்.

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் *
மேவா ரிலாஅக் கடை. - - - - - - - கூ.

இ-ன். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச் சென்று ஒன்றனை)
இரந்துகொள்ளுதலை — மேவாரிலாக்கடை - விரும்புவாரில்
லாதவழி — ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து — என்-என்ன
— தோற்றம்-புகழ்|—உண்டாம். [யாதுமில்லை-] எ-று. ❊
தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது - விகாரமாயிற்று.
கொடுத்தல் வல்லமைவெளிப்படாமையால் - அதனாலே புகழ
டையாரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலகிற்கு
இரப்பார்வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை *
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. - - - - - - -ய.

இ-ள். (ஈவானுக்குப்பொருள்உதவாதவிடத்தே) — இரப்
பான்-இரப்பவன்|—வெகுளாமைவேண்டும்-(இவன் எனக்
குக்கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக்) கோபியாதொழிதல்
வேண்டும். — (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
வேறுசாகஷி வேண்டா) — நிரப்பிடும்பைதானேயும்-வறுமை

யாகியதந்தோய்தானேயும்| — கரி-சாகஷியாதல் — சாலும் - அமையும். எ-று ❁ யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும், நிலையில்லாமையும். முதலாகிய பிறசாகஷிகளும் உண்டென்பது படநின்றமையால்-உம்மை எச்சவும்மை.தனக்கேயல்லாமல் தன்னையிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள்சம்பாதித்தற்கு

ளை-ஆம், அதி—இரவச்சம். கா அகு

அவன்படிந் துன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான்படுகிற துன்பம் தானறிந்து கோபியாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். [இதனால் அவர்க்கு அவசியமானஓரியல்புசொல்லப்பட்டது.]

❁-************❁-❁-****** *****-❁

ளை-ஆம்,அதி—இரவச்சம்.

அஃதாவது - மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்குஅஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - - *
மிரவாமை கோடி யுறும். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்)—கரவாது-(தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல்—உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து

—ஈயும் - கொடுக்கும் — கண்ணன் ஞர்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும் — இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல்| — கோடியுறும் - (இரந்துசெல்வமடைதலிற்) கோடிமடங்குநன்றும். எ - று. ❋ வறுமை மறைக்கப்படாத நட்பினரிடத்தும் இரச்சலாகாதென்பதுபடநின்றமையால் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அவ்விரவால் மானங்கெடாதென்ப தொன்றேயல்லாமல் அதற்கு மிகுதி கூடாமையால் செய்யவல்லதோர் முயற்சிசெய்து சீவனஞ்செய்தலே நல்லதென்பதுகருத்து. (க)

இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - ❋
கெடுக வுலகியற்றி யான். - - - - உ.

இ - ன். உலகியற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் — (இதனிடத்து வாழ்வார்க்குமுயன்று சீவனஞ்செய்தலியல்லாமல்) — இரந்தும்— உயிர்வாழ்தல்வேண்டின் - சீவனஞ்செய்தலேவேண்டுவிதித்தானுயின் — (அக்கொடியோன்|) — பரந்து - (தானும்அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று — கெடுக - கெடக்கடவன். எ - று ❋ மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும், அதற்கு வேண்டுவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினைவசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவன்கற்பிப்பானன்றே அவைகளுஞ் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானுயின் அத்தீவினையால் தானும் அத்துன்பமடைய வேண்டுமென்பதாம். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவ்விரவின்கொடுமை சொல்லப்பட்டது]. (உ)

(கூ-ஆ)

ளை-ஆம், அதி — இரவச்சம்.

இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும் *
வன்மையின் வன்பாட் டதில். - - - - ரு.

இ-ள். இன்மை-வறுமையால்வரும்—இடும்பை-துன்பத்தை—(முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவேமென்று நினையாமல்)—இரந்து தீர்வாமென்னும்-இரந்து நீக்கக்கடவேமென்று நினைக்கும்—வன்மையின்-வல்லமைபோல்—வன்பாட்டது-வலிமைப்பாடுடையது|—இல்-றில்லை. எ-று.* அதுநீக்கற்கு வழியாகிய முயற்சி இருக்கவழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு - முருட்டித்தன்மை-அது ஆவதையாலோசியாது செய்துநிற்றல். [இதனால் இரவு-வறுமை தீர்தற்குவழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்*
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. - - - - சு.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டுவதில்லாமல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும் — இரவு - (பிறரிடத்துச் சென்று) இரத்தலுக்கு—ஒல்லா - உடம்படாத—சால்பு - நிறைவு|—இடமெல்லாம்-உலகமெல்லாம் — (ஒருசேர இயைத்தாலும்) — கொள்ளாத்தகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையுடைத்தே. எ-று. * அவ்விரத்தலிலச் சால்புவிலக்கலால் இரவொல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால்அவ்வழியல்லாதனதச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொலப்பட்டது.]

தெண்ணீ ரடிபுற்கை யாயினுந் தாடந்த * *
தண்ணளி னுங்கி னியதில். - - - ரு.

இ-ள். தாள்-(வழியாகிய) முயற்சி—தந்தது-(கொண்டுவ
ந்து) தந்தது—தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும்—அடிபுற்
கையாயினும்-சமைத்த கூழையாயினும்— உண்ணலினுங்கு-
(அதனை)உண்ணுதற்குமேல்—இனியது- இன்பந்தருவது|—
இல்-இல்லை. எ-று. ❋ முயற்சிதந்தகூழ் - அழுத்தமில்லாமல்
தெளிந்தநீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவாலவந்
ததல்லாமல் தம்மிடையதாகலால் - அமிழ்ததீதோடு ஒக்குமெ
ன்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிறிதெனினும் அதுசெ
ய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ளை-ஆம். அதி—இரவச்சம். காகுகி

ஆற்கு நீரொன் நிரப்பினு நாவிற் * *
கரி னிளிவந்த நில். - - - - சு.

இ-ள். ஆறிற்கு-(தண்ணீர்பெருகுதற்கு நிலைமையதாகிய)
பசுவுக்கு— நீரொன்று-(தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர்தர
ல்வேண்டுமென்று—இரப்பினும்- இரந்துசொல்லும்போது
ம்—இரவின் - அவ்விரவுபோல்—நாவிற்கு (ஒருவ) னாவிற்கு
இளிவந்தது-அவமானம்வந்தது|—இல்-இல்லை.எ-று. ❋ ஆ
வைக்காப்பாற்றல் பெரியவறமாகலால ஆவிற்கென்றும் பொ
ருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமையதாகலால் - நீ

மென்னும், இரக்கின்றேனுக்கு அவமானமாவது அச்சொல்லளவேயாகலால் - நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவவமானங்களிலும், மேறபடுதலால் - இளிவந்த தில்லென்றும். சொல்லினாள். [இதனால் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்யலாகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (சு)

இரப்ப னிரப்பானா யெல்லா மிரப்பிற் *
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. - - - - எ.

இ-ள். இரப்பானையெல்லாம்| — இரப்பன் - (நான்) இரவாநின்றேன் . — இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில்—கரப்பார் - (தமக்குஉள்ளதை) ஒளிப்பவனை—இரவுன்மி னென்று - இரவாதிருங்களென்றுசொல்லி. எ - று. ❋ இவ்வவமானசமையலால் ஊட்டிவளர்த்தவிடத்தும் உடம்பு நில்லாதாகவின் இதுவேண்டாமென்பதுதோன்ற - இரப்பினென்றார். [இதனால மானங்கெடவரு மிரவு விலக்கப்பட்டது.] (எ)

இரவென்னு மேமாப்பி னோணி கரவென்னும் *
பாரித்தாக்கப் பக்கு விடும். - - - - அ.

இ-ள். (இவ்வறுமையென்னுங்கடலிலிதனுற்கடப்போமென்றுநினைத்து ஒருவனேறிய)—இரவென்னும் — ஏமாப்பில்-காவலற்ற—தோணி | — (அதனிடததே ஒடுங்கால்)— கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும் — பார் - வன்னிலத்தோடு—தாக்க-தாக்குமாயின்—பக்குவிடும் - பிளந்துபோம். எ - று. ❋ முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்கணாகாணுமையால் - ஏமாப்பிதோணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலு

ம், அதனிடத்தே எறலாகாதென்பதாம். (இதுஉருவகம்.) (அ)

தகை ளை - ஆம், அதி — இரவச்சம்.

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும். - - - - கூ.

இ-ள். இரவு - (உடையார்முன் இல்லார்சென்று) இரந்துநி
ற்றலின்கொடுமையை - உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளம் - (எம்)
முள்ளம்! — உருகும் - கனைந்துருகா நிற்கும். — கரவு - (இனி
அந்நிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமை
யை — உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவு
தானும் — இன்றி - இல்லாமல் — கெடும் - அழிந்துபோம். எ-
று. ❁ இரவினும் கரவுமிகக்கொடி தென்றபடி. (கூ)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப் பவர்
சொல்லாடப் போஒ முயிர் - - - - - - -ய.

இ-ள். சொல்லாட - (ஒளிப்பவரீ இல்லையென்று) சொல்லி
யமாத்திரத்தே — இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு — உயிர்! —
போம் - போகா நின்றது — கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லு
கின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு — (உயிர்பின் இருத்தலால்) —
யாங்கு - எப்புனையுள் — ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) பு
குந்தொளித்து நிற்குமோ. எ-று. ❁ உயிர்போதலாவது -
இனியாமென் செய்வோமென்று எங்கிச்செயலற்று நிற்றல்.
கேட்டானிக் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாளைக்கொல்
லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இது

என்னுமென்பதாம் [இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவர்க்கும் பொருந்தலைத் தமையால் அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள் யாதுமிலராகிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவரவரன்ன - - - - *
வொப்பாரியாங்கண்டதில். - - - - - க

இ-ள். கயவர்-கீழோர்! — மக்களேபோல்வர் - (வடிவால் முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பர் . — அவரன்னவொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை யொத்தல்போன்ற வொப்பு — யாம் ! — கண்டதில் - (வேறிரண்டுசாதிகளிடத்துக்) கண்டதில்லை. எ-று.

* முழுதுமொத்தல் - நேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவனொன்றது-அவரிடத்தே உள்ள வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் - குணங்களினிருப்பினாலும். இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம் [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது] க

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - - - *
நெஞ்சத் தவல மிலர். - - - - - - உ

இ-ள். நன்று-(தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை — அறிவாரின்—கயவர்-(அவையறியாத கீழ்மக்கள்——திருவுடையர்.நன்மையுடையராவர் — (அவர்போல்) — நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து—அவலமிலர் (அவைகாரணமாக) - கவலையிலர் (ஆகலால்.) எ-று. ❋ நன்றென்பது-சாதியொருமை. உறுதிகளாவன - இம்மைமறுமை வீடுகளுக்கு உரியவாகிய புகழ்புண்ணியஞானங்கள். — இவைகளையறிவார் - இவைசெய்யாதின்றே அதிகமாகச் செய்யப்பெறுகின்றிலோமென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறுவருமோவென்றும் - இவைகளுக்கு மாறுகிய பழிபாவமறியாமை யென்பவைகளில்- யாதுவினையுமோவென்றும், இவ்வழியாலே கவலையடைவர்.—கயவர்-அப்புகழ் முதலானவைகளைவிட்டு- பழிமுதலானவைகளைச்செய்யாதின்றும் ஒருகவலையுமில்லாதிருப்பராதலால் - திருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா - - - - * *
மேவன செய்தொழுக லான், - - - ஊ.

இ-ள். தேவரனையர்கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர்.—(அது எதிரெனில்)—அவரும்- அக்கயவரும் — (தேவர்போலே தம்மைநியமிப்பாரில்லாமல்)—தாமேவன - தாம்

விரும்புமவைகளை — செய்தொழுகலான் - செய்துநடத்தலால். எ - று. ❋ உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரண வேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற நின்றமையால் இது புகழ்வார் போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப்படுத வில்லாம

ல் வேண்டியது செய்வானென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின் - - ❋
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். - - - ரு.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினோன் — அகப்பட்டியாவாரை - (தன்னிற்) குறைந்தபட்டியர்ப் நடப்பவரை — காணின் — (அவன் அந்நடக்கையிலே) — அவரின் - அவனைக்காட்டிலும் — மிகப்பட்டு-(தான்மேம்பட்டு) — செம்மாக்கும் - (அதனால் தன்மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான். எ-று. ❋ அகமாகிய மனம்பட்டி போன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார் [இதனால் அவர் மேம்படும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அச்சமே கீழ்களது ஆசார மெச்ச - - - ❋
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. - - - ரு.

இ-ள். கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம்-- (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்|) — அச்சமே - (அரசனுலே துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே.—எச்சம் - (அது) ஒழிந்தால் — அவா - அவாவப்படும்பொருள் — உண்டேல்- (அதனுல்) உண்டாமாகில்—சிறிது — உண்டாம். எ - று. ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுமத னை அவாவென்றும், சொல்லினர். — கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம் பெரும்பான்மை அச்சத்தாலும் சிறுபான்மை பொருட்பே ற்றாலுமல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண் டியபடி செய்தலே யியல்பு. ஆசாரஞ்செய்த லியல்பன்றென் பது இதனுற்சொல்லப்பட்டது.] (நு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - - *
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். - - - சு.

இ-ள். தாங்கேட்ட—மறை- இரகசியங்களை—உய்த்து - (இ டந்தோறுந்) தாங்கிக் கொண்டுபோய் — பிறர்க்கு— உரைக்க லான் - சொல்லுதலால்—கயவர் - கீழ்மக்கள்|— அறைபறைய ன்னர்-அறையப்படும்பறைபோல்வர். எ - று. மறையாவது- வெளிப்பட்டால் குற்றம்விளையுமென்று பிறரா மறைத்து ஒ ருவன் சொல்லியசொல். — பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டு மோ அவர். — உய்த்தென்றார் - அவர்க்கு அது பெரும்பா மாதல் நோக்கி. — பறை ஒருவன்கையால் தன்னையறிவித்த

தொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யா வரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனுல் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் *
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. - - - - - எ.

இ-ள். கயவர்-கீழ்மக்கள்—கொடிறுடைக்கும் - (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக—கூன் - வளைந்த—கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையரல்லாதவர்க்கு — ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டாகியகையை — (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும்) —விதிரார் - தெறியார். எ-று. ஈர் வளைந்தகை - முறுக்கியகை. கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்திப் படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பரென்பதாம். (எ)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற் *
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். - - - - அ.

இ-ள். சான்றோர் - மேலாயினோர்—சொல்ல - (மெலியவர்மேற்போய்த்தங்குறையைச்) சொல்லியவளவிலே — பயன்படுவர் - (இரங்கிப்) பிரயோசனப்படுவர்.—கீழ் - மற்றைக்கீழாயினோர்—கரும்புபோல்—கொல்ல - (வலியவர் தையநருக்கிய விடத்தே—பயன்படும்-பிரயோசனப்படுவர். எ-று. பயன்படுதல்-உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்ற-மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்கொடுக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் *
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ். - - - - - கூ.

இ-ள். கீழ் - சிறாயிலோன்—உடுப்பதூஉம் - (பட்டுத்துகி லும்) உடுத்தலையும்—உண்பதூஉம் - (பாலுஞ்சோறும்) உ ண்ணுதலையும்—காணின் - கண்டால்—(அவைபொறுமல்)— பிறர்மேல்—(குற்றமில்லையாகவும்)—வடுக்காண - குற்றமுண் டாக்க—வற்றாகும்-வல்லவனாவன். எ-று. * உடுப்பதூஉண்ப தூ என்பவை - அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன.—அவைக ளால்-நூனூதல் வாகனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும்.— அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொறு மைப்படுதலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அ

வரிடத் திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலா ல்-வற்றாகுமென்றும், சொல்லினர். [இதனால் பிறர்செல்வ ம்பொறுமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் - - - *
விற்றற் குரியர் வினைந்து. - - - - - ஙி.

இ-ள். கயவர்-கீழோர்—ஒன்று - ஒருதுன்பம்—உற்றக்கால்-(தம்மை) அடைந்தவிடத்து— (அதுவேசார்பாக)—விளைந்து—விற்றற்குரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு)விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்.—(அதுவல்லாமல்)—எற்றிற்குரியர் - (வேறே) எத்தொழிலுக்கு உரியராவர். எ-று. ❋ உணவில்லாமையாகவாவது வேறொன்றாகவாவது ஒருதுன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பதுதோன்ற.ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங் கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலால் - விளைத்தென்றும் சொல்லினர். ஒருதொழிலுக்கும் உரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம்.[இதனால் தாழும் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

பொருட்பால்-முற்றிற்று.

இனி அப்பொருளைத் தானேக்காரணமாக வுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லுப்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது - ஓர்காலத்திலே ஒருபொருளால்-சுவை ஒளிஊறு ஓசை நாற்றமென்கிற ஐம்புலன்களையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்பத்தினை.—இது புணர்ச்சி பிரிவு எனவிருவகைப்படும்.மற்றை இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பனவோ வென்றால் இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கிஞரென்றறிக.— இனி அவைகளையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்த - புணர்ச்சியைக்களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையுமுடைய னவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். — அக்கைகோ ளிரண்டனுள்ளும் - களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமலே எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் - உருவும், திருவும், பருவமும், குலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமையுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. — அதனை ஏழதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணங் குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல்.

ாசு-ஆம், அதி- தகையணங்குறுத்தல்:

அஃதாவது - பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையர் நீங்கத் தனித்து வந்து கண்டதலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்த மூண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல். இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால் முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை *
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. - - கு.

[தலைவி யுருவுமுதலானவை மூன்கண்டறிந்தவையல்லாமல்
ா

நகை அ ாசு-ஆம், அதி — தகையணங்குறுத்தல்.

சிறந்திருக்கையால் அவளைத்தலைவன்ஐயுற்றது] — இ - ள். கண் ணீருழை - இக்கணம் பொருந்திய குழையையுடையவள் | — அணங்குகொல் - (இச்சோகையி லிருப்பவளாகிய) ஒருதெய்வ ப்பெண்ணோ.—(அல்லாமல்) — ஆய்மயில்கொல் - ஒருமயில் விசேஷமோ—(அல்லாமல்) — மாதர்கொல் - ஒருமானுடமா தரோ—என்னெஞ்சு | —மாலும் - (இவளை இன்னவளென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்கி நின்றது. எ-று. ❁ ஓ - அசை.— ஆய்மயில் - கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்துபடைத்த மயில். கணங்குழை - ஆகுபெயர்.— தெய்வப்பெண்போல் எழுதலா காதவுருவம் தன்னைவருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொலென்று ம், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நிற்றலும்பற்றி - ஆய் மயில் கொலென்றும், தன்னெஞ்சுசென்றமையும் அவள்எதிர் நோக்கியமிதமும்பற்றி - மாதர்கொலென்றும் சொல்லினான்.

நோக்கிறு நோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு❁
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. - உ.

[மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலா கிய வருத்தம்சொல்லியது.]—இ-ள். நோக்கிறுள் - (இப்படி ப்பட்ட) அழகினையுடையவள்—நோக்கெதிர் - (என்) பார்வை க்கெதிர்—நோக்குதல் | — நாக்கணங்கு - (தானை) தாக்கிவ ருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண் — தானைக்கொண்டன்னது - (நாக்குருத்துச்) சேனையையுங் கொண்டுவந்ததுபோலுந் தன் மையை } —உடைத்து. எ - று. ❁ முன்பாட்டில் அணங்கு கொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகழ்ச்சுட்டி வருவிக்கப் பட்டது. — எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு நோக்காயிற்று.—தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னு ம் குறிப்புப்பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென்ப தாதனை யினியறிந்தேன் ❋
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. - - - - ரு,

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்று(றுரவோர்)சொல்லுவதை—பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது)கண்டறிந்திலேன்.—இனியறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்.—(அது|) — பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே—பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செய்கின்ற—கட்டு- கண்களையுடைத்து. எ-று. ❋ பெண்டகை- நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு-என்கிற குணங்கள். அவை

ர்க்க-ஆம், அதி—தகையணங்குறுத்தல் ரூரூரூ

அந்தந்தக்குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைக்குணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிகத்துன்பந் தருதல்பற்றிக் கூற்றுவனுக்கிச்சொல்லினர். (ரு)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் ❋
பேதைக் கமர்த்தன கண். - - - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். பெண்டகை - பெண்குணங்களுடைய—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு — கண் - கண்கள்|— கண்டார்-(தம்மைமெச்) கண்டவரது — உயிருண்ணுந் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி — அமர்த்தன-மாறுபட்டிருந்தன. எ-று. ❋ கண்கள் - குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் தகாமற்கொடியவாயிருந்தனவென்பதாம்.

கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவர் *
னேக்கமிம் மூன்று முடைத்து. - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றமோ - (என்னைவருத்துதலாலே) கூற்றமோ—கண்ணே - (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணே—பிணையோ- (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மானே (அறிவின்றிலேன்.)—மடவரனேக்கம் - இம்மாது (கண்களின்) பார்வையானது|—இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடையதன்மைகளையும்}—உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது.எ-று. ❊ இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச்செய்யாநின்றதென்பதாம். (வருத்தலாற்றீதொழில் பற்றிவந்த ஐயநிலையுவமம்.)ரு

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர் *
செய்யல மன்னிவள் கண். - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். கொடும்புருவம் - (பிரியாநட்பாகிய) கொடியபுருவங்கள்—கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையாயிருந்துவிலக்கிலுல் — (அவைகளைக்கடந்து) — இவள்கண்-இவளதுகண்கள்|—நடுங்களுர் - நடுங்குதற்கு எதுவாகியதுயரை|}—செய்யல்-(எனக்குச்)செய்யமாட்டா. எ-று. ❊ நட்பினைக் கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையராயிருக்கவேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர் செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்றதனக்கும் நடுநின்றுவிலக்குங்போதும் சிறிது சந்து கிடைக்கப்பெற்றுல் அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பினென்றும், சொல்லினுர். தாம் இயல்பாகத்தோணுதலுடைமையால்அவை

னைமிருதிக்கண் மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பது படநின்றமையால்-மன்னென்றது ஒழியிசையில்வந்தது. (சு)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர் - - *
படாஅ முலைமேற் றுகில். - - - - - எ.

[அவளது முலைகளிலுலாகிய வருத்தம் சொல்லியது.] — இ-ள். மாதர்-இம்மாதருடைய—படாமுலைமேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைகளின்மேலிட்டஆடையானது — (அவைகொள்ளாமற்காத்தலால்)— கடாஅக்களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவதாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட — கட்படாம் - முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று. *கண்ணேமறைத்தல்பற்றி - கட்படாமென்றார். ஆடையால்மறைத்தல் நாணுடைமகளிர்க்கு இயல்பாகலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இவ்வளவுவலிமையுடையவை இனி எந்நாளுஞ் சாயாவென்று நினைத்து-படாஅ முலையென்றார். உவமானம்சிறுமறையா வழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு - - - *
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. - - - - அ.

[நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] — இ - ள். ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து— நண்ணாரும் - எதிர்த்திலாதபகைவரும் — உட்குஞ் - (எதிர்த்தவர்வாய்ச் சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு எதுவாகிய — என்பீடு - என்வலி ! — ஒண்ணுதற்கு - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்கு மேல்—உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது. எ - று. *மாதரொன்

பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பதனால் - பகைவ
ராதல்பெற்றும். பீடென்ற பொதுமையால் மனவலியும் கா
யவலியும்கொள்க. ஓ ஓ வென்னும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்
பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், நெற்றியின்சிறுமையும்,தோ
ன்றநின்றது; கழிந்ததற்கிரங்கலால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றுயிற்று.

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட் - * -
கணியெவனோ வேதில தந்து. - - - - கூ.

[அணிகலத்தினுலாகிய வருத்தம்சொல்லியது.] — இ - ள்:
பிணையேர் மடநோக்கும் - புறத்திலே பெண்மான்போன்ற
அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும்—நாணும்-(அகத்தில்) நாண்
னையும்—உடையாட்கு = உடைய இவளுக்கு— (ஒற்றுமையு

மகத்தும், அதி— தலைமகளைவருத்தல்.

டைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிக்கோ-போது
மானவையாயிருக்க) —எதிலதந்து - வேற்றுமைபுடைய அணி
களையுண்டாக்கி—அணி - அணிதல்|—எவன - என்னபயனு
டைத்து. எ-று. ❋ ஓ-அசை. — இவ்வேற்றுமையுடைய அணி
கள் - இவளுக்குப் பாரமும். எனக்குவருத்தமும், ஆமென்று
என்னுடைமையால் அனிந்தாள் அறிவிலாளென்பதாம். (கூ)

உண்டார்க ணல்ல தடுநறுக் காமம்போற் - *
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. - - - ய.

[தலைவி குறிப்பறியவுற்ற தலைவன்சொல்லியது.] — இ-ள்:
அடுநறு - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது | — உண்டார்கணல்ல

து-(தன்னை) உண்டவரிடத்தேயல்லாமல் — காமம்போல் — க
ண்டார் - கண்டவரிடத்தே — மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்த
லை — இன்று-உடைத்தன்று. எ-து. ❁ காமமென்றது - அதை
அனுபவிப்பதற்கு இடமாகியமகளிரை. — மகிழ்செய்தலிலே
காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்
பை ஆராய்ந்தறியாமையால் யான் அது பெற்றிலேனெனக்கு
றிப்பெசசம் வருவித்துரைக்க. (ம)

ாய· ஆய்· அதி—குறிப்பறிதல்.

▸ꕥ꙰ꕥ◂

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிகுறிப்பை அறிதலும், தோ
ழிகுறிப்பை அறிதலும, அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்
பையும் அறிதலும், ஆம். தலைவியழகைக்கண்டு வருந்தி
யதலைவன் தலைவியைக கூடும்போது இது வேண்டுமாத
லால் தகையணங் குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளதொருநோக்கு - - ❁
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து - - - ❁

[தலைவன் தலைவி யுள்ளத்துக் குறிப்பை அவள் பார்வையால்
ல் அறிந்தது.]— இ-ள். இவளுண்கண் - இவளுடைய(மை)யு
ண்டகண்களில் — உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது| —
இருநோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையா
யிற்று. — (அவற்றுள்) — ஒருநோக்கு -ஒருபார்வையானது|
— நோய்நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வை
யாம்.— ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது| — அந்நோய்க்கு

ருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம்- எ-று.❁நோ
ய்செய்யு நோக்கு- அவளது மனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறி
ப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை.— மருந்தாயநோக்கு-
தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பிலுலாகியபார்வை. — எனக்
கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்...(க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற் - ❁
செம்பாக மன்று பெரிது. - - - - - உ

[இதுவுமது] — இ-ள். கண்- (இவளது) கண்கள் — களவு
கொள்ளுஞ்சிறுநோக்கம் - நான்காணுமல் என்னைப்பார்க்கின்
றசிறியபார்வை| — காமத்தில் - + மெய்யுறுபுணர்ச்சியில்—
செம்பாகமன்று-ஒத்தபாதியளவன்று. — பெரிது- (அதனிலு
ம்) மிகும். எ-று. ❁ நான்பார்த்தபோது நாணித்தலை குனிந்
தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே - கண்க
ளவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலா
ல் - சிறுநோக்கமென்றும், அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளவி
டத்தே உண்டாவதாகலால் இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமெ
ன்றற்கு-செம்பாகமன்று பெரிதென்றும்,சொல்லினான்...(உ)

நோக்கிற லேக்கி யிறைஞ்சிறு எஞ்தவள் - -❁
பாப்பிறு எட்டியநீர் - - - - -ங.

[தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும், நாணி னாலும், அறிந்தது.]— இ - ள். அவள்| — நோக்கினாள் - (நா ன் பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள். —நோக்கி - பார்த்து — இறைஞ்சினாள் - (ஒன்றையுட்கொண்ட நாணித்) தலைகுனிந்தாள். — அஃது - அச்செய்கைக்கு எது வாகிய குறிப்பானது| — யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும் தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள் — அட்டியநீர் - (அதுவளரும் படி) வார்த்தநீராயிற்று. எ - று. ❋ யாப்பு - கட்டு. யாப்பினு ளாகிய அன்பை - யாப்பென்றார். [ஏகதேச வுருவகவணி.] (ஈ)

யானைக்குங் காலை நிலனேக்கு நோக்காக்காற் - ❋
றானேக்கி மெல்ல நகும். - - - - ச.

[இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணினாலும், மகிழ்ச்சியா

✝மெய்பு புணர்ச்சி . மெய்தொட்டுப்புணரும் புணர்ச்சி . உள்ளப்புணர் ச்சியொன்று வேறேயிருக்கையால் . இப்படிசொல்லப்பட்டது.

எய - ஆம், அதி — குறைபடாமலை.

னாலும், அறிந்தது.] — இ - ள். யானைக்குங்காலை - (தன்னை) நா ன் பார்க்குமபோது — நிலனோக்கும் - (எதிர்பாராமல் நாணி

தத்தலுகுனித்து) நிலைத்தைப்பாராநிற்கின்றாள்.—நோக்காக்காலை - (அதை அறிந்துநான்)பாராதபோது—தானேக்கி - தான் (என்னைப்)பார்த்து—மெல்லநகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றாள். எ-று. ❋ மெல்ல நகுதல்-வெளிப்படாமல் மகிழ்தல். அதனாலே புணர்தற் குறிப்பு இனிது விளங்குதலறிந்தது.(சு)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் - ❋
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள்.குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு — நோக்காமையல்லால் - பாராமைமாத்திரமேயல்லது —ஒருகண்-ஒருகண்ணை— சிறக்கணித்தாள்போல - சுருக்கினவள்போல—நகும்- (என்னைப் பார்த்ததுத் தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றாள். எ-று. ❋ சிறங்கணித்தல் - சிறக்கணித்தாளென்செய்யுள்விகாரமாயிற்று. சிறங்கணித்தல் - சுருக்குதல். அதனும் வெளிப்படத் தோன்றுமையால் - போலவென்றார்.—பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் - சொல்லெச்சம் —இனி இவளை அடைவதுநிச்சயமென்பது - குறிப்பெச்சம்.ரு

உறுதவர்போற் சொலினுஞ் செறுநர்சொ - ❋
லொல்லை யுணரப்படும். - - - - - கூ.

[இது - தோழி தூரப்படுத்திய விடத்தேஅவளது குறிப்பை அறிந்தகலிவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ - ள். உறுதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார்போல் — சொலினும்- (கடுஞ்சொல்)சொல்லினும்— செறுநர்சொல் - (உள்ளே) பகையாதவர்சொல்— (பின்பிரயோசனப்படுதல்) — ஒல்லையுணரப்படும்- (குறையிரந்தவாலே) கடிதில் அறியப்படும். எ-று-

கடுஞ்சொல் - இவ்விடம் மிகுந்தகாவலையுடையது வராதே யுமென்று சொல்லுகை முதலானவை. — செறுனொனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது.—தன்குறைமுடிக்க நினைத்தே தூர்ப்படுத்தலைக் குறிப்பால் அறிந்து உலகியலின்மேல் வைத்துச்சொல்லியபடி. இது வருகின்றபாட்டிற்கும் ஒக்கும். (கூ)

செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ லேக்கு
முறுஅரிபோன் றுற்றார் குறிப்பு. - - - - எ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். செறுச்சிறுசொல்லும் - பின்

சாஅய் - ஆம், அதி — குறிப்பறிதல்.

இனிதாவதாம் முன்னே இன்னுதாகியசொல்லும்| — செற்றார்போலேக்கும் - (உள்ளேபகையாதிருந்தேபுறத்தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும்| — உறுரிபோன்றுற்றார் - அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு— குறிப்பு - ஒருகுறிப்புப்பற்றி வருவனவாம். எ - று. குறிப்பு -ஆகுபெயர்.| இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பாகலால் - இவைகளுக்கு அஞ்ச வேண்டா வென்பதாம்.(எ)

அசையிற் குண்டாண்டோ சோர்யா லேக்கப் -
பசையினள் போய நகும். - - - - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். யாலேக்க - (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப்பொருமல்) நான்இரந்து நோக்கியவிடத்து—, பசையினள் - (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி—போயநகும்-

உள்ளேநகாநின்றுள்.—(அதனால்)— அசையியற்கு - அசைந் தசாயலையுடையவளுக்கு—ஆண்டு - அந்நகையினிடத்து— ஓர் - ஒருநன்மைக்குறிப்பு!—உண்டு.எ-று. ❋ எர்- ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகா தென்பதாம். - - - (அ)

எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - - ❋
காதலார் கண்ணே யுள. - - - - - - - கூ.

[இது - தோழிமதிபுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ - ள். எதிலார்போல - முன்னறியாதவர் போல —பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல்!— காதலார்கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ்விருவரிடத்தும்—உள - உண்டாகின்றன. எ - று. ❋ பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையதாகிய பார்வை.— பார்த்தற்றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்புவேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உள வெனப் பன்மைபாலே சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்துள்ளேமகிழ்தலால் - அதுபற்றிக்காதலாென்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையால் எதிலாென்றும், சொல்லினான்.

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
ளெண்ண பயனு மிலை. - - - - - - - - ஙி.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமத்திற்குரியவிருவருள்)— கண்ணொடு (ஒருவரது) கண்ணோடு— கண்ணினை - (ஒருவர்) கண்

கள் — நோக்கொக்கின்-பார்வையால் ஒத்தமாயின் — வாய்ச்சொற்கள் (உண்மைதோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்சொற்கள்| — என்னபயனும் - ஒருபயனும்— இல-உடையனவல்ல. எ-று. ❁ பார்வையாலொத்தல். — ஆசைப்பார்வையுடையனவாதல். — வாய்ச்சொற்கள் - மனத்திலல்லாமல் வாயளவிலே தோன்றுகின்றசொற்கள். — இருவர்சொல்லும் கேட்டு உலகியலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. — இருவர்சொல்லும்மிதமாவன - அவள் புணர்காவலின்மேலும், அவன் வேட்டத்தின்மேலும், சொல்லுவன. — பயனில் சொற்களாகையால் இச்சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (ய)

ாயக-ஆம், அது--புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது - அப்படிகுறிப்பறிந்து புணர்ந்ததலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்துசொல்லுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் தற்றறியு மைம்புலனு - ❁
மொண்டொடிகண்ணே யுள. - - - - - -க.

[இதுதலைவன்❁ இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.]—இ-ள். கண்டு - (கண்ணுலே) கண்டும்—கேட்டு- (செவியாலே) கேட்டும்—உண்டு - (நாவாலே) உண்டும்— உயிர்த்

து - (மூக்காலே) மோந்தும் — உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும் — அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற — ஐம்புலனும் | — ஒண் டொடிகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையையுடையவ ளிடத்தே — உள - உண்டாயின. எ - று. ❋ உம்மை - முற்றும் மை. — தேற்றேகாரம் வேறோரிடத்தில்லாமை விளங்கநின்ற து. — வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களா லே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்களெல்லாம் ஓரிகாலத்தே இ வளிடத்தே என்னாலே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறமா ணணியிழை - - - ❋
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. - - - உ

[இது - தலைவன் + இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.]

❋ இயற்கைப்புணர்ச்சி : ஒருநாசகுமாரன் வேட்டைக்குப்போய் மலைச்சோ லையிலே விளையாடலத்தனித்த நின்றகுறக்கன்னிகையைச்சந்தி கூடியது.
+ இடந்தலைப்பாடி ரெண்டாந்தடவை முன்கூடியவிடத்தே தலைவன்தலை வியைக்குறித்தச்சென்றுகூடியது.

ாஉ

சொது ாயக - ஆம், அதி — புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

இ-ள். பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு — மருந்து - மருந்தாவன | — பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லா மல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம். — அப்படி யல்லாமல்) — அணியிழை - இவ்வணியினையுடையவள் | — தன் னோய்க்கு - தன்னாலாகியபிணிக்கு — தானேமருந்து - தானே மருந்துமாயினாள். எ - று. ❋ இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைத்

தமுன்வருந்தினாலை - தன்னேயென்றும், அவ்வருத்தம் தனித்துவந்துநின்ற அவளை முன்கூடியவிடத்தே சென்று எதிர்ப்பட்டுத்தீர்ந்தாளுதலால் - தானேமருந்தென்றும், சொல்லினன் - இப்பிணியும் எளியவைகளால் தீரப்பெற்றிலமென்பது படநின்றமையால் - மன்னுழியிசையிலே - வந்தது. (உ)

தாம்விழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ - *
ருமனாக் கண்ணனுலகு. - - - - - - - ரு.

[பேரின்பத்திற்குரியநீ இச்சிற்றின்பத்துக்கு இப்படிப்பட்டவளுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன்சொல்லியது.]—இ-ள். (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு)—தாம்விழ்வார்-தாம்விரும்புமகளிரது — மென்றோள்- மெல்லிய தோள்களிடத்துத்துயிலும் — துயிலின் - துயில்போல்—தாமரைக்கண்ணனுலகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம்|—இனிதுகொல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ. எ-று. * அனுபவிப்பவர்க்கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்டது யில்லை விட்டுத் தவம்யாகங்களால் வருந்தவேண்டுதலாலே - எம்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். (ரு)

நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந் - *
தீயாண்டுப் பெற்ரு ளிவள். - - - - - - சு.

[தலைவன் †பாங்கற்கூட்டமுடிவிலேசொல்லியது.]—இ- ள். நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது — தெறூஉம் - சுடாநிற்கும். — குறுகுங்கால் நெருங்கும்போது — தண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும். — தீ-(இப்படிப்பட்ட)தீயை{— (எனக்குத்தருவதற்கு)—யாண்டு-எவ்வுலகத்திலே—இவள்|—பெற்ரூள்.எ- று ❁ கூடாமுன் துன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறூஉமென்றும், கூடியபின் இன்பமடைதலால் - குறுகுங் காறண்ணென்னு

†பாங்கற் கூட்டம் - முன்றுந்தலைவன் தலைவன்தனது தோழனைத்தினைபோகத்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

மென்றும், இப்படிப்பட்டதீ உலகிலில்லாமையால் - யாண்டுப் பெற்ரூளென்றும், சொலலிரும். தன்காமத்தீயையே அவள்நந்நதாகசசொல்லினன் - அவளால் அது வெளிப்படுதலால்.

வேட்ட பொழுதி னனையவை போலுமே - *
தோட்டார் கதுப்பிற் டொள். - - - ரு

[இது - தலைவன் †பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.] — இ-ள். (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) — தோட்டார்க துப்பிலுள் - மலரானிலைறந்த கூந்தலையுடையவளது — தோன்-தோள்கள்! — வேட்டபொழுதின் - (மிகவுமினிய பொருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது — அவையவைபோலுமே - அவ்வப்பொருள்கள் போலவந்து இன்பஞ்செய்யும்.எ-று. ❋ தோடு-இதழ். அதுபூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி - இடந்தலைப்பாடு - பாங்கற்கூட்டம் இவைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம்பிணித்தலால் அவ்வாராமை பற்றி இப்படிசொல்லினன். (ரு)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் - ❋
கமிழ்தி னியன்றன தோள். - - - - - சு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிர் - (தன்னைப்பெறுதுவாடிய என்) னுயிர்! — உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும் — தளிர்ப்ப தளிர்சகும்படி — தீண்டலால் — பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு — தோள்-தோள்கள்! — அமிழ்தினியன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்திலுமே செய்யப்பட்டன.எ-று. ❋ எதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும்பொருந்தியது. — வாடிய உயிரைத்தளிர்ப்பித்தல்பற்றி - அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றனவென்றனன், தளிர்த்தல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். (சு)

தமமி விருந்து தமதுபாத் தண்டற்று - - - ❋
லம்மா வரிவை முயக்கு, - - - - - எ.

[இது - நீஇவளைக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு உலகோர்தம்

மில்லி லிருந்துதமதுபங்கை உண்கிறஇவ்வ றத்தோடுபொருந் தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] — இ -ள். அம்மாவரிவை முயக்கு· அழகியமாமை நிறத்தையுடைய மாதின்புணர்ச்சியானது|— (இன்பந்தருதலில்) — தம்மிலிரு

†பாக்கியத்கூட்டம் - தான்தலைவைதோழியத்தினைபாகச்கொண்டெடியது.

நாடக-ஆம், அதி--புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ந்து - தமக்குரியமனையிலிருந்து—தமது - (உலகோர்)தம்மு யற்சியால் வந்த பொருளை—பாத்து - (தென்புலத்தார் முத லாகிய ஐவர்க்கும்)பகுத்துகொடுத்து—உண்டற்று - (தமதுப ங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ்செய்கின்றது.ஏ - று. ❋ தொ ழிலுவமம். இல்லறஞ் செய்தாரனைவரும் சுவர்க்க வின்பத்தை எனக்கு இப்புணர்ச்சி யேதருமென்று கல்யாணத்திற்கு உட ன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று.மாமை - பொன்னிறம்.

வீழுமிருவர்க் கினிதே வளியிடை - - - - ❋
போழப் படாஅ முயக்கு. - - - - - அ.

[இது-ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத பு ணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள். (நீசொல்லுகின்றது ஒ க்கும்) — வளியிடை போழப்படா - ஒருபொழுதும் தெங் ழாமையால்)காற்றால் இடையறுக்கப்படாத — முயக்கு-புண ர்ச்சியானது| — வீழுமிருவர்க்கு- (ஒருவனைஒருவர்) விரும்பு கிற இருவர்க்கும்—இனிதே. எ- று ❋ முற்றும்மைவிகாரத்

தாற்றுக்கது - எகாரம் - தேற்றம்.—இங்கே இருவரில்லாமை யால் அது ஒவ்வாதென்பதுகருத்து. — களவுப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்திவிவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி.(அ)

ஊடலுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங் - - - ※
கூடியார் பெற்ற பயன். - - - - - கூ

[இது-மறைக்க வேண்டாமையால் நடுநீங்கவில்லாத புணர்ச்சியே இன்பப்பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்ளென்றதொழிக்குச்சொல்லியது.]— இ - ள். ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டுவேண்டு) மூடலும் — உணர்தல் (அதனை அளவறிந்து) நீங்குதலும்— புணர்தல் - (அதன்பின்உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும்என்கிற—இவை - இவையல்லவா— காமங்கூடியார் — (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடாதடைந்தவர்|— பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள். என்று ※ ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உண்டாவதில்லாமலி, அதுதான் பாத்தையரிடத்தாதலும், அதனை அறிந்துமகளிர் ஊடிநிற்றலும், அவ்வூடலைத்தவறுசெய்த அவர்தாமே தந்தவறில்லாமை சொல்லிநீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்தவஞ்சினராய்க் கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ் செய்துகொ

ண்டி அடைந்தவர்பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளி ஒருயிராகிய மாறு வன்புடைய எமக்குவேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்துசொல்லியபடி. (கூ)

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ் - - ✻
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. - - - - ஐ.

[இது - தலைவியைப்புணர்ந்து உடன்கொண்டு போகின்றதலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] —இ - ள். செறிதோறும் - புணரப்புணர— சேயிழைமாட்டு - செய்ய ஆபரணத்தையுடைய இவளிடத்து—காமம் - காதல்—| அறிதோறு - (நூல்களாலும், நுட்பவறிவாலும், பொருள்களை) அறியவறிய— அறியாமை - (முன்னை)யறியாமை | — கண்டற்று - காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது. எ - று. ✻ களவிலே பலவிடையீடுகளால் தன்கருத்தின்படி அனுபவிக்கப்பெறாமல் வருத்தமுற்றவன் உடன்கொண்டுபோம்போது அதுதீர்தலால் - செறிதோறுமென்றான். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலுமேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடிதலம்பால் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலுமேலும் புணரப்புணர முன்னைப்புணர்வு புணராமையாய் முடிகின்றதென்று தன்னுராமைசொல்லியபடி. — இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லாலறிகலாது. ஆல் - அசை.

ஈயஉ, அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிநலத்தினைவருணித்துச்சொல்லியது. இதுபுணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்துநிகழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு - - - *
மென்னீரள் யாம்வீழ்பவள். - - - - - க.

[இது - தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.]—இ-ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே — வாழி - வாழ்வாயாக.—நன்னீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடையை. — (அப்படியிருந்தாலும்) — யாம்வீழ்பவள் - எம்மால் விரும்பப்பட்டவள்! — நின்னினுமென்னீரள் - உன்னிலுமெல்லியகுணத்தையளாம்.

நயஉ - ஆம், அதி — நலம்புனைந்துரைத்தல் சம் - ஆகுபெயர். — வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனிநானே மெல்லியகுணமுடையேனென்னுஞ் செருக்கை ஒழிவாயாகவென்பதாம். — அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தாதலால் - பரிசத்தினினிமையையே பாராட்டினான். - (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - - *
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. - - - - உ.

[இது - தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] — இ - ள். நெஞ்சே—இவள்கண் - (யானேகாணப்பெற்ற) இவள் கண்களை— பலர்காணும் - பலராலும்காணப்படுகிற— பூவொ

க்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து — மலர்காணி
ன் - (தாமரைகுவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால்—
மையாத்தி - மயங்காநின்றாய். [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் எ
ன்ன].எ - று. ❋ மையாத்தல்-இங்கே ஒப்பாகாதனவைகளை ஒக்
குமென்றுகொள்ளுதல். — இயற்கைப்புணர்ச்சியி னீங்கியது
முதலாகத் தலைவி கண்களைக் காணப் பெறுமையால் அவைக
ளோடு சிறிதொத்திருக்கிற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெல்லாம்
அவைகளிடத்து ஆசைசெய்து வந்ததலைவன் இப்பொழுது அ
க்கண்களினலமுழுதும் தானே தனியாளை இடத்தெதிர்ப் பட்
டு அனுபவித்தா னுகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமைகண்டு
ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. - (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம் - - *
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. - - - ரு.

[இது - கூட்டுதலுற்றபாங்களுக்குத் தலைவன்தலைவியினிய
புசொல்லியது.]— இ - ள். வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில் போ
லுந் தோள்களையுடையவளுக்கு— மேனி - நிறம்|—முறி - தளி
ர்நிறமாயிருக்கும்.—முறுவல் - பல்லானது|—முத்தம் - முத்
தாயிருக்கும். — நாற்றம் - இயற்கைவாசனையானது | — வெ
றி - நல்லவாசனையாயிருக்கும்.—உண்கண் - (மை) யுண்டகண்க
ள்|—வேல் - வேல்களாயிருக்கும்.எ - று. ❋ முறி முறுவல் - ஆ
குபெயர். — உருவகவகையாலேசொல்லினமையால் - புனைந்து
ரையாயிற்று. |— உன்னுலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனெ
ன்றுதாரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம்.

காணிற்குவளை கவிழ்ந்து நிலனேக்கு - *
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று. - - - ச.

[இது - பாங்கற்கூட்டத்திலே சென்றுசார்தலுறுந்தலைவன்

சொல்லியது.] — இ-ள். குவளை - குவளைமலர்கள்| — காணி
ன் - பார்க்கிறதொழிலை உடையவையாயிருந்தால்— மாணிழை
கண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களையுடையவளது கண்க
ளை—ஒவ்வேமெனன்று - நிகரோமென்றுநினைத்து— கவிழ்ந்து -
(அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து — நிலன் - நிலத்தை} —
நோக்கும் - பார்க்கும். எ-று. ❋ நிறத்தாலே யன்றி - தொழி
லாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு - காணினென்றும், கண்டால் அவ்
வொவ்வாமையால் நாணுடையவாமென்பது தோன்ற - கவி
ழ்ந்தென்றும், சொல்லினான். — காணலும் நாணலும் இல்லா
மையால் இறுமாந்து ஆகாசத்தைநோக்கின வென்பதாம். (சு).

அனிச்சப்பூக் காலினையாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு*
நல்ல படாஅபறை. - - - - - - - (கூ.

[இது-தலைவன் + பகற்குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லிய
து.] — இ-ள். (இவள்|தன்மென்மை நினையாமல்) — அனிச்ச
ப்பூ - அனிச்சமலரை— காலினையாள் - தாளினையாளாகி—பெ
ய்தாள் - சூடினாள்.— நுசுப்பிற்கு - (இனியிவ) ளிடைக்கு—நல்
ல - நல்லவையாகிய — பறை - பறைகள்| — படா-ஒலியா.எ -
று. ❋ இம்மலர்த்தாளின் பாரம்பொறுமையால் இடைமுரியு
ம் முறிந்தால் அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரியநெய்தற்பறைபோ
லுமெனபதாம். — மனிதர்க்கு உரியசாவும், பறையொ
லித்தலும், குறிப்பால்இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. (கூ)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா - - - *

பதியிற் கலங்கிய மீன். - - - - - - - சூ.

[இது- * இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டுசொல்லியது.]—இ-ள். மீன் - தாரகைகள் † — (வேறுபாடுபெரிதாயிருக்கவும்)—மதியும்-(தமது) சந்திரனையும் — மடைநீரைமுகலும்-(எமது) மானுமுகத்தையும்—அறியா - (இதுசந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல்—பதியின்-(தன்) நிலையினின்றும்—கலங்கிய-கலங்கித்திரியாநின்றன. எ-று. ❋ ஓரிடத்து நில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றி - பதியிற்கலங்கியவென்றான்.—வேறுபாடுபின்பாட்டிற் சொல்லப்படும். (சூ)

அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல ✻
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. - - எ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக்காரணம்|யாது.] —அறுவாய்நிறைந்த - முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிறைந்த—அவிர்-விளங்குகிற — மதிக்குப்போல-சந்திரனிடத்துப்போல — மாதர்முகத்து - இம்மாதர்முகத்திலிடத்து— மறு - களங்கமானது|—உண்டோ. எ-று. ❋ நேயந்மிகுவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி - வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இகழ்ந்து சொல்லியபடி.

† பகலாகுறி, இரவில் ஓரிடத்தாகுறியைத்தெரிவதுகடலை.
❋ இரவுக்குறி. இரவிலே தலைவியிடம்

மாதர் முகம்போ லொளிவிடவல்லையேற் - - *
காதலி வாழி மதி. - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மதி-சந்திரனே — வாழி - வாழ்வாயாக.—மாதர்முகம்போல் — ஒளிவிடவல்லையேல் - (நான்மகிழும்படி) ஒளிவீசவல்லையாகில்—காதலி- (நீயும்என்னுல்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையையாவாய்.எ-று. ❋ மறு - உன்னிடத்திருத்தலால் அதுமாட்டாய்மாட்டாமையால் என்னுல் இச்சிக்கவும் படாயென்பதாம். — வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு (அ)

மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற் - - *
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. - - கூ.

[இதுவுமது.]— இ-ள். மதி - சந்திரனே — மலரன்னகண்ணுள் - இம்மலர் போலுங்கண்களையுடையவளது — முகம்-முகத்தை— ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுமையாகில் — (இதுபோலியான்காணத் தோன்று. (—பலர்காணத்தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்றுதை. எ-று. ❋ தானே முகத்திநலமுழுதும் கண்டு அநுபவித்தாலைகலால் இங்கேயும் பலர்காணத்தோன்றலை இழிவுபற்றிநிச் சொல்லினுன். — பலர்காணத்தோன்றில் உனக்கு அம்முகத்தோடொப்பு உண்டாகாதென்பதாம். (கூ)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத - - - *
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். - - ய.

[இது- + உடன்போக்குச் சொன்னதோழிக்குத்தலைவன் அ
தனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.] — இ-ள். (உலகத்தார
ல் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) — அனிச்சமும்- அனிச்சமல
ரும்| — அன்னத்தின்றூவியும் - அன்னப்பறவையினிறகும்| —
மாதரடிக்கு —நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம் போல் வ
ருத்தஞ்செய்யும். எ-று. ❋ முள்வகிதாதலால் - பழமென்றார்.
இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும், வெப்பமுமுள்ளபா
லை வழியை எப்படிகடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்

---

1 ... செல்லுகும்.

ாயஉ-ஆம், அதி — நலம்புனைந்துரைத்தல்.

பட்டது. — செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்புப் பொருளும்
அடிநலனழியாமையாகலின் இதனவும் இவ்வதிகாரத்ததாயது.

ாயஉ-ஆம், அதி-காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னைசமிகுதியைச் சொல்லு
ம், தலைவி தன்னைசமிகுதியைச் சொல்லும், ஆம். இது
புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால் அவற்
றினதிகாரங்களின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பாலொடு தேன்கலன் தற்றே பணிமொழி - - *
வாலெயி றூறிய நீர்- - - - க.

[இது - தலைவன் யியற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னைப்
பைஅறிவித்தது.] — இ-ள். பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொ

வ்வியுடையவளது — வாலெயிறூறியநீர் - வெண்பல்லூறியநீ
ரானது| — பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - பாலுடனேதேனே
க்கலந்தகலவைபோலும், எ-று. ❋ பாலொடு தேனென்றதை
லும் - அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையுடைத்தென்ப தாயிற்று.
வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கல
ந்தவிடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனிய
சுவையுடையதாமாகலால் - அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போடியிரிடை யென்ன மற்றன்ன - ... - *
மடந்தையோ டெம்மிடை நட்பு. - - (உ)

[இது - தலைவன்பிரிவிலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லிய
து.]— இ-ள். மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்
மிடத்து உண்டாகிய — நட்பு - நட்புகள்| — உடம்போடியிரி
டை - உடம்போடுயிரிடத்து — என்ன - எப்படிப்பட்டவை|
— அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும்.எ-று. ❋ எப்படிப்ப
ட்டவையெனப்பன்மையாற் சொல்லியது - இருவகைநட்புக
ளும் ஆதிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்துவருதல் இன்
பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல், அவசியம் வேண்டுதல்
என்றிவைகளைநோக்கி. — ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்
சியாகலால் அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லா திருந்தவள் பின்
னேஉடையளாமன்றே ஆகிய விடத்தே இவன் எவனோவென்
றும், என்னிடத்தே அன்புடையனேவென்றும், பின்னும் இவ
னைக்கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவளுள்ளத்தே தோன்று

ஈ

ஸாயிச ஈயிசு-ஆம், அதி—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

ம் அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவை நீரச்சொல்லியபடி. (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் - - *
திருநுதற் கில்லை யிடம். - - - ரு.

[இது - இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவிநீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணினிற்) கருமணியிலிருக்கின்றபாவையே — நீ | — போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக. — (போகாதிருப்பாயாகில்) — யாம்வீழும் - எம்மால்விரும்பப்படுகின்ற — திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையவளுக்கு — இடம் | — இல்லை. எ-று. * நான் காணுமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மையளல்லாமல் எம்கண்ணுள் இருக்குந்தன்மையள் இருக்கும்போது. உன்னோடுகூடியிருக்க இடம்போதாமையால் உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தைக் கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாகவென்பதாம். (ரு)

வாழ்த்த லுயிர்க்கன்ன லாயிழை சாத - - *
லதற்கன்ன னீங்கு மிடத்து. - - ச.

[இது - பகற்குறியிலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். (எனக்கு) — ஆயிழை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டஆபரணத்தையுடையவள் | — (புணருமிடத்து) — உயிர்க்கு — வாழ்த்தலன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்த்தல்போலாகின்றாள். — நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து — அதற்கு — அவ்வுயிர்க்கு — சாதலன்னள் - அவ்வுடம்பினீங்கிப்போதல் போலாகி

ன்றாள். எ-று. ❋ எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும். அவ்வியல்பினாலே வந்தன- வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழிநிற்றலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவைகளை அவள்புணர் வுபிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான். சு.

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே - ❋
வெள்ளமார்க் கண்ணாள் குணம். - - - - டு.

[இது- † ஒருவழித்தணந்துவந்தபோது எம்மை நினைத்து மறிவீரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். யான் | — வெள்ளமார்க் கண்ணாள்குணம் - ஒளியினவாகிப் போர்செய்கிற கண்களையுடையவளது குணங்களை —, மறப்பின் - மறந்தேனையின் — உள்ளுவன் - நினைப்பேன். — மறப்பறியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன். [ஆகலால் நினைத்

† ஒருவழித்தணத்தல், தலைவன்யாதேதுமொருகாரியங் குறித்தப்பரிதல்.

தலுமறியேன்.] எ-று. ❋ நினைத்தலுமறியே னென்னும்பொருள் கொள்ள நிற்கையால் - மன் ஒழியிசையில் வந்தது. குணங்கள்- நாணம்-மடம்-அச்சம்- பயிர்ப்பு - முதலானவை. இது வரைக்கும் தலைவன்சொல்லியது பின்தலைவி சொல்வது. (டு)

கண்ணுள்ளிற் போகா நிமைப்பிற் பருவரார் - - ❋
நுண்ணியரெங் காதலவர். - - - - சு.

[இது ஒருவழித் தணத்தலில் தலைவனைத்தோழி இயற்பழி ப்பாளென்று அஞ்சி அவள் கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளேசொ ல்லியது.]—இ-ள். (தாம்காணுமைபற்றித் தூரத்திலேபோயி னுஞ்சென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்.)— எங்காதலவர் | — கண்ணுளள்ளில் - (எமது கண்ணுள்ளேநின்றும்—போகார்.— இமைப்பிற் - (அறியாமல்) இமைத்தோமாயின் — பருவரார் - (அதனால்) வருந்துவதுஞ் செய்யார். — (ஆதலாலே)—நுண் ணியர் - (காணப்படாத) நுண்ணியர். எ - று. ❋ இடைவிடா த நினைவின் மூதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்ற லால் - கண்ணுளள்ளிற் போகாவென்றும், இமைத்தபோதும் அ து நிற்றலால் - இமைப்பிற் பருவராவென்றும், சொல்லினுள்.

கண்ணுளள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு - - - - *
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. - - - - எ.

[இதுவுமது-] — இ - ள். காதலவர்| — கண்ணுள்ளாராக - (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால் — கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ்செய்யேம் — கரப்பாக் கறிந்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலைஅறிந்து. எ - று. ❋ எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவளாப் பிரிந்தா வென்று நினைக்கும் விதம் என்னவென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட - - *
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. - - - அ.

[இதுவுமது]—இ-ள். காதலவர் — நெஞ்சத்தாராக - நெ ஞ்சுளிருக்கின்றாதலால் — (உண்ணும்போது) — வெய்து ண்டல்-சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு—அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்

றேம்.—வேபாக்கறிந்து-(அவர் அதனுமேல்) சூடுறுதலை அறிந்து. எ-று. ❋ எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி விருக்கிறவனைப்பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்மிதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம்.

ஈயென-ஆம், அதி—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லினைத்திற்கே - - ❋
யேதில ரென்னு மிவ்வூர். - - - - - - கூ.

[இது - † வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப்பிரிந்த விடத்துத்தலைவி பொறுத்திருத்தற்பொருட்டுத் தோழிதலைவனை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.]
—இ-ள். இமைப்பின் - (என்கண்) இமைக்குமாயின்—கரபபாக்கறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமைபேன்—அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே—இவ்வூர்|—ஏதிலரொன்னும் - (தூங்காதேநாய்செய்தார்) அன்பிலரொன்னும். எ-று. ❋ தன்கருத்தறியாமைபற்றிக் கோபித்துச்சொல்லலால்தோழியைவேறுபடுத்தி னனொன்றுன். ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். (கூ)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ - ❋
ரேதில ரென்னு மிவ்வூர். - - - - - - ஏ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காதலர்|) உள்ளத்துள் — என்றும்-எப்போதும்—உவந்து - மகிழ்ந்து—உறைவர்- வாசஞ்செய்யாநிற்பர்.—(அதனையறியாமல்) — இவ்வூர் | — இகந்துறைவர் - பிரிந்திராநின்றூர்.— ஏதிலரென்னும் - அன்பிலரொன்று (அவ்வாச) சொல்லுகின்றது. எ-று. ❋ உவந்துறைவரென்ற

தலைவி அன்புடைமைகூறினள். பிரியாமையும் அன்பும் உடையவனா இலனென்றுபழிக்குந் தன்மையையல்லையென்பதாம். ம.

ஈயச-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவலுகிய தலைவனும், * அறத்தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இதுகாதல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - காதற்சிறப்புரைத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காம மூழந்து வருந்தினுர்க் கேம - - - - *
மடலல்ல தில்லை வலி. - - - - - - க.

[தூரப் படுத்தப்பட்டுப் பொருதவலுகிய தலைவன்சொல்லியது.]—இ-ள். காமமூழந்து-(அரியமகளீரோடு) காமத்தை

+ வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல், கல்யாணத்திக்குப் பொருள்சம்பாதிக்கப்பிரிதல்.

அறத்தொடுநிற்பித்தல், இங்கே தலைவி தன்காமத்தைப் பாங்கிமுதலாளவரால் வெளிப்படுத்தல்.

ஈயச-ஆம்,அதி—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அனுபவித்து— (பின் அதுபெறுமல்) — வருந்தினுர்க்கு - துன்பமடைந்தஆடவர்க்கு — எடமடலல்லது - (முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற+மடன்மாவல்லது — வலி-வலியது| — இல்லை- (இனி எனக்கு) இல்லை. எ-று ❋ எமமாதல் - அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். — முன்னும் ஆடவராயினுர் இன்பமடைந்துவருகிறவழியிருக்கவும் உன்னை அதர்க்குத் துணையென்று நினைத்து விளுக முயன்றதான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனுகலால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பதுகருத்து

நோ டம்பு முயிரு மடலேறு - - - - ❋
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. - - - - - உ.

[இது - நாணமுடைய உமக்கு மடன்மாவேறுகை முடியாதென்று அதனைவிலக்க லுற்றதோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். நோ ஞ - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொறுத — உடம்புமுயிரும்|— மடலேறும் - (அதர்க்குக்காப்பாகியமடன்மாவை) எறநினையாநின்றன.—நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை—நீக்கி நிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு. எ-று. ❋ அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும் நான் நீங்காது நின்றது அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு - உடம்புமுயிருமென்றுன். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைப்பொருட்டு மடலேறுமென்றது - அவள் தன்பொறுமை யறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நா ணெடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்❋
காமுற்று சோறு மடல். - - - - - - - ங.

[இது - நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் ம
டலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] —
இ-ள். நாணுடைநல்லாண்மை - நாண்தீதையும் மிகுந்த ஆண்
மையையும்} — பண்டு - முன்னே — உடையேன், — (அவை
காமத்தால் நீங்குதலால்) — காமுற்றுரோறுமடல் - காமமிகுந்த
வாறுமடலை} — இன்று - இப்போது — உடையேன். எ-று.
❋ நாண் - இழிவானவைசெய்யுமிடத்து விலக்குவது. — ஆண்
மை - ஒன்றுக்குந் தளராது நிற்றல். அவைமுன்னுள்ளன. இன்
னுள்ளது இதுவேயாகலால் - கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (க)

மடன்மா, பனைமடலாலேசெயப்பட்டகுதிரை,

சாயிஅ சாயச - ஆம், அதி — நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணெடு - - ❋
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. - - - - ச.

[இது - நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப்
புணையாதலால் அதனுவ் அவைநீங்குவன வல்லவென்றுதோழிக்
குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். (நான் தன்னைக் கடத்
தற்குக்கொண்ட) — நாணெடுநல்லாண்மை யென்னும்புணை -
நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை} — காமக்கடும்பு
னல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது| — உய்க்குமே - (என்
னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது. எ-று ❋ அவைசெய்
யுமாட்டாதமற்றைநீரினீக்குதற்கு-கடும் புனலென்றான். இந்
நீர்க்கு அவைபுணையாகா அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம்.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு - *
மாலை யுழக்குந் துயர். - - - - ரு.

[இது - இப்பொறுக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படிவந்தன வென்ற தோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். மாலையுழக்குந்துயர் - மாலைக்காலத்து அநுபவிக்குந் துன்பத்தையும் — மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன் மாவையும்} — (முன் அறியேன்) — தொடலைக்குறுந்தொடி - மாலைபோல தொடர்ந்த {நிறையவளையலையுடையவள்} — தந்தாள்-(இப்போழுது எனக்குத்) தந்தாள். எ-று. * காமம்-மற்றைப் பொழுதுகளிலும் உண்டாயினும் மாலையிலே மலர்தலால் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அது பற்றிவந்ததாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான்நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந் தொடியென்றும், சொன்னான். இவை அவள்தந்தலையாகலால் உண்ணல் நீங்குமென்பதுகருத்து

மடலூர்தல் யாமத்து மூள்ளுமேன் மன்ற - - *
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். - - - சு.

[இது-மடலூரும் பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். பேதைக்கு - (உண்மாது காரணமாக) — என்கண்-எனது கண்கள்} — படலொல்லா - (ஒருபோர்தும்) தூங்குதல்பொருந்தாவாம். — (அதனால்)—யாமத்தும்-(எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும் — மன்றமடலூர்தல் - மடன்மாவேறலையே} — உள்ளுமேன் -

நினை ப்பேன். எ-று. ❋ பேதையென்றது-மடமைபற்றி. — இனிக்குறை முடிப்பது நானேயெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப் - - - *
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். - - - - எ.

[இது - முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளிரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத்தக்கவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]— இ-ள். கடலன்னகாமமுழந்தும் - கடல் போற்கரையற்றகாமநோயை அனுபவித்தும்—மடலேறு - மடன்மாவேறுமல் (பொறுத்திருக்கிற)—பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல் — பெருந்தக்கது-மிகுந்ததகுதியுடையபிறப்பு|— இல் - (உலகத்தில்) இல்லை. எ-று. ❋ பிறப்புவிசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். — இதுவரைக்குந்தலைவன்சொல்லியது. பின்னைதலைவிசொல்வது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னுது காம - - *
மறையிறந்து மன்று படும். - - - - அ.

[இது - காப்புச்சிறை அதிகப்பட்டுக் காமம் பெருகியபோது தலைவிசொல்லியது]—இ-ள். (இவர்)—நிறையரிய (என்னுது)-நிறையால் (நாம்மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும்—மன்னளியரென்னுது - மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும்—காமம் - (மகளிரது) காமமும்|—ம

மறையிறந்து - (அவர்) மறைத்தலிலே கடந்து — மன்றுபடும் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ - று. ❋ என்றுதென்பது மூன்றுங்கூட்டி - மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. —இங்கேமன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை. உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன்காமம் பெருகியபடிசொல்லி இனி அறத்தொடுநிற்றல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம - - ❋
மறுகின் மறுகு மருண்டு. - - - - - ❋

[இதுவுமது.]—இ - ள். (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்) —எல்லாரும்—அறிகிலாரென்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பே)னென்று நினைத்து—என்காமம்|—மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியி

சாஉம ராய்ச - ஆம், அசை—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

ல்—மருண்டு-மயங்கி—மறுகும் - சுழல்கின்றது. எ-று. ❋ மயங்குதல்-† அம்பலாதல். மறுகுதல். * அலராதல். இவ்விரண்டுமாயிற்று இனி.அறத்தொடுநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். (கூ)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார் - - ❋
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. - - - - ம.

[இது- † செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து நான் நிற்கும்விதம் 'என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவிதன்னுள்ளேசொல்லியது.] — இ - ள். யாம் — கண்ணி

ற்காண - (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணுற்காணும்படி — அறி
வில்லார்|—நகுப - (எம்மைமச்) சிரிக்கின்றார். — (அவர் அப்ப
டி செய்கின்றது)—யாம்பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை—
தாம்படாவாறு - தாம் அடையாமையால். எ - று. ❋கண்ணினெ
ன்றது - முன் கண்டறியாமை யுணர நின்றது. — அறத்தொடு
நின்றமையறியாமல் மணஞ்செய்யு மாட்சிமைப்படுகின்றிலளெ
ன்று பிணங்குகின்றாளாகலால் • அயலாளாக்கிச் சொல்லினாள்.

ாயரு - ஆம், அதி - அலறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது - களவொழுக்கம் வேண்டியதலிவன் பிறர்
சொல்லுகின்ற அலர்தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோ
ழிக்கு அறிவித்தலும், மணமாக உடன்போக்காக ஒன்
று வேண்டியதலிவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனு
க்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நாணுத்துறந்த வழி
நிகழ்வதாகலால். அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அலரொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப் - - - *
பலரறியார் பாக்கியத் தால். - - - - க.

[இது - இரவுக் குறிதப்பிப்போய் மறுநாள்வந்த தலிவனை
அலர்கூறி மணம்விழுவியவிடத்துத் தோழிக்குத் தலிவன்சொ
ல்லியது.]—இ - ள். அலரொழ - (உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உ
ண்டாகிய நட்பு)—அலரொழ - (இவ்வூரில்) அலராயெழுதலால்
—ஆருயிர் - (அவளைப்பெறுதலருந்துகிற என்) னரியவுயிரான
து|— நிற்கும் - (அவளைப் பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்.—
அதனை - அந்நிலைபேற்றை — பாக்கியத்தால் - நல்லூழால்—

+ அப்பல்லொரித்தல்-மிடிபேசல். ❋ அளர்,பரரித்தல்-தூற்றல்.
அறத்தொடுநிற்றல்-காமத்தைவெளிப்படுத்தல். † செவிலி,வளர்த்தநாய்.

ஈயடு-ஆம்,அதி—அலரறிவுறுத்தல்.

தானேஅறிவதல்லது)—பலர் - (தூற்றுகின்ற) பலரும்|—அறியார். எ-று. ❋ இரவுக்குறிதப்பித் தலைவியை அடையப்பெறுத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற - ஆருயிரொன்றும், அப்படி அரியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப்பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்றதென்றற்கு - அலரொழவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதகில அவ்வயலார்அறிந்தால் தூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவரறியாதிருக்கிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லிஞன்-பலருமென்கிற முற்றும்மைவிகாரத்தால்தொக்கது. (க)

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா - - - ❋
தலைமகக் கந்தநிவ் வூர் - - - - - உ

[இதுவுமது] — இ - ள். மலரன்னகண்ணுள்-மலர்போலுங்கண்களையுடையவளது—அருமை - (அடைதற்) கருமையை—அறியாது—இவ்வூர்|— | (அவளை எளியவளாக்கி)—அலர்-(அவளோடு) அலர்கூறலை}—எமக்கு—ஈந்தது - உபகரித்தது. எ-று ❋ அருமை - குறிபிழைத்தலாலும், இடையீடுகளாலும், ஆகியது.—ஈந்ததென்றுன் - அதற்குச் சார்பாகலால். அலர்தூற்றுவாரை அவர் செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரொன்றுன்.

உறுதோளூரறிந்த கௌவையதனைப் - - ❋
பெறுதுபெற்றன்ன நீர்த்து. - - - - ❋

[இதுவுமது.]—இ - ள். ஊரறிந்தகௌவை - (எங்களுக்குப்புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த அலரானது | — உறுதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றே. —(அதுகேட்ட என்மனமானது|) — பெறுது - (புணர்ச்சியைப்) பெறுதிருந்தே—பெற்றன்னநீர்த்து - பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்து. (ஆகலால்) - எ-று. ❋ பெற்றன்னநீர்மை-பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலு மின்பமுடைமை.—நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்க மனம்வருவிக்கப்பட்டது. (கூ)

கௌவையாற் கௌவியது காம மதுவின்றேற்❋
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. - - ❋

[இதுவுமது]—இ-ள்.காமம்-(என்) காமம் | — கௌவையால்-(இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலராவ்—கௌவியது - அலர்தலையுடைத்தாயிற்று.—அதுவின்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின்—தன்மையிழந்து—தவ்வென்னும் - சுருங்கிப்போகும். எ-று.

ஈகூ

சஉஉ ஈலநி - ஆம், ஆநி—அலரறிவுறுத்தல்.

❋ அலர்தல் - மேலுமேலுமிகுதல்.—தன்மை - இன்பந்தருதல்.—தவ்வென்னுமென்றது குறிப்புமொழி. (ச)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம் ❋
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. - - - - நு.

[இதுவுமது]—இ - ள். (கள்ளுண்பார்க்கு)— களித்தொறும் - களிக்குந்தோறும்—கள்ளுண்டல்—வேட்டற்று - இனி

தாம்விதம்போல்—(எனக்கு)—காமம் | — வெளிப்படுத்தோ
றும் - அலராந்தோறும் — இனிது - இனிதாகாநின்றது. எ-று.
❋ வேட்கப்பட்டதற்றுலென்பது - வேட்டற்றுலென நின்ற
து. வேட்கைமிகுதிபால் அலரும் இன்பம்செய்கிறதென்பதாம்.

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் - - *
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. - - - - கூ.

[இது - இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும்தலைவனை
க் கூடப்பெறுததலைவி அவன் + சிறைப்புறத்தாலுகதோழி
க்குச் சொல்லுவாளாய் அலரா அறிவித்து மணஞ்செயல்வி
ழுவியது.]—இ-ள். கண்டது - (தலைவனைதான்) காணப்பெற்
றது|—ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும்.—அலர் - (அதனாலுண்
டாகிய) அலரானது|— (அவ்வளவினதன்றி) — திங்களைப்பா
ம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலரிபோல்
உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று. ❋ அலராகிய காரியத்தைக் கார
ணமாக உபசரித்து - பாம்புகொண்டற்றென்றார். — பூமிநிழ
ல்பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்னும் வடநூல்வழக்குப்
பற்றி, அதுசந்திரனைமறைத்தல் - கணிதசித்தாந்தங்களிலே கா
ண்க.—இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலைகள்.—காட்
சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது
மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டுமென்பதாம். (கூ)

உளரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன் - *
னீராக நீளுமிந் நோய். - - - - - எ-

[இது-மணஞ்செயல் நீளப்பொறுத தலிவிளையத் தலிவன் சிறைப்புறத்தா னுதலறிந்திதோழி ஊரவரலனையும் தாய்சொ ல்லிலும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழு ப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.]— இ - ள். இந்நோய்- நோக்காமநோயாகிய பயிர்)— ஊரவர்கௌவை - இவ்வூரிலுள்

---

† சிறைப்புறம், தலிவினயத்தாவல்செய்தலிட்டுநின்புறம்.

ாயெரி-ஆம; அதி—அலராறிவுறுத்தல்.

ளம்களீர் எடுக்கின்ற அலரானது--எருவாக — அன்னைசொல்ல. (அதுகேட்டுக் கோபித்துத்) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல் லானது—நீராக - நீரூற்ற - வளராநின்றது. எ-று. ❋ ஊரவரொ ன்பது - தொழிலால் ஆணைழித்துநின்றது. [எகதேசவுருவக ம்.] சுருங்குதற்கு எதுவாகின்றனவைதாமே விரிதற்கு எதுவா கின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோனுதல்பயன். (எ)

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றூற் கௌவையாற் *
காம நுதுப்பே மெனல். - - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கௌவையால் - (அயலவர் எடுக்கி ன்ற) அலரா லுண்டாகின்ற—காமம் - காமத்தை—நுதுப்பே மெனல் - அவிப்பேமென்றுநினைத்தல் | — நெய்யால் —எரி- நெருப்பை — நுதுப்பேமென்றற்று - அவிப்பேமென்று நி னைத்தலோடொக்கும். எ-று. ❋ காமம் வளர்தற்குக் காரண மாகிய அலரால் அதைஅவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சமோம் பென்றூர் *
பலர்நாண நீத்தக் கடை. - - - - கூ.

[இது - மணஞ்செயற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன்பிரிந்தபோது பொறுதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து அலரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ - ள். (தம்மைமக்கண்டநாளில்) — அஞ்சமோம்பென்றூர் - (உன்னைவிட்டுநீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரோ.— பலர்நாண - (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணுமவகை— நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின்—அலர் - (அயலவர்தூற்றுகிற) அலருக்கு — நாணவொல்வதோ-(நாம்) நாணக்கூடுமோ. எ-று. கண்டார் நாணுகிறநிலைமையேமாகிய நாம் நாணுதல் எவ்விடத்ததென்பதாம். (கூ)

தும்மேவண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங் *
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர். - - - - ய.

[இது - தலைவன் சிறைப்புறத்தானுகத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்வாளாய் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசை கொள்ளச்சொல்லியது.] — இ - ள். யாம் — வேண்டுங்கௌவை - (உடன்போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை—இவ்வூர் — எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கின்றது.—காதலர் - (இனித்) தலைவர்—வேண்டின் - (நாம்)

சூத்திரம் - ஆம், அது—அலரறிவுறுத்தல்.

வேண்டினுல்—தாம் - தாமும் — நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர்.—(ஆதலால் இவ்வலர்நமக்கு நன்றுயிவந்தது). எ-று. ❋ உம்மை - வருவிக்கப்பட்டது.— நம்மிடத்து ஆசை யுடைமையால் மறுவின்பதுதோன்ற-காதலின்ருள். (ய)

களவியல்-முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட் டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கு முதலிலே பிரிவாற்றுமை சொல்லுகின்றுர்.

ாயசு-ஆம், அதி- பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது - மணம்செய்துகொண்டபின் தலைவன் அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும் செல்லுநாளில் அப்பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவளாற் தன்மையாம். அது இவ்வேபிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத்தோழி சொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன்குறிப்பால் அறிந்து சொல்லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துச் சொல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழிக்குச சொல்லலும், என நால்வகையாலே சொல்லப்படும்.

❋ செல்லாமை யுண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. - - - - க.

[இது-பிரிந்துசெல்லுதில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோழி சொல்லியது.]—இ - ள். செல்லாமையுண்டேல் - (நீ எம்மைவிட்டுப்) பிரியாமையுண்டாயின்—எனக்கு—உரை - (அதனைச்) சொல்லு.—மற்று - அதுநீங்க—நின்வல்வரவு - (பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்துவருதலை — வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்பவர்க்கு — உரை - சொல்லு. எ-று. ❋ தலைவியையொழித்து எனக்கென்றுள் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமையில்லாமையால்.—நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவுகாணும் வலிமையுடையளல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடுவளென்பதாம். — அழுங்குவித்தல்-பயன். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - - *
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. - - - - உ.

[இது-தலைவனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்ததலைவிதோழிக்கு-ஆம், அதி—பிரிவாற்றுமை. சாடுதல்

ழிக்குரைத்சொல்லியது.] — இ-ள். (தழைபுமாலையுங்கொண்டுபின்னின்ற நாளில்) — அவர்பார்வல் - அவரதுபார்வைமாத்திரமும்|—(புணர்ச்சிகுறித்தமையால்)—இன்கணுடைத்து - (நமக்கு) இன்பமுடைத்தாயிருந்தது. — (இன்று அப்புணர்ச்சிதான்நடந்துகொண்டிருக்கவும்) — புணர்வு - அப்புணர்ச்சி|—பிரிவஞ்சும் பிரிவதென்றஞ்சுகிற—புன்கண் - அச்சத்தினை}—உடைத்து - உடைத்தாயிற்று. (அவன்பின்னிலைமையிது). எ-று. ❋ ஆல்-அசை.— பார்வலென்றவதனாலே - புணர்ச்சிபெறுமளவுதலைவன் பின்னின்றகாலம்பெறப்பட்டது. — புன்க

ன் - துன்பம். அது காரணத்தின்மேலாயிற்று. — அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது - புணரும்போது தன்னைமிகப்படுகழ்தலாலும், அணிதிருந்தலாலும், தலைவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல்பயன். (உ)

அரிதோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும் - *
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். - - - - ரு.

[இதுவுமது.]— இ-ள். அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்ற தன்சொல்லையும், நம்பிரிவுபொறுமையையும்,) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும் — ஓரிடத்து - ஒரோவழி — பிரிவு|—உண்மையான் - உண்டாதலால்—தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையரொன்றுதெளியுந்) தெளிவு|—அரிது - அரிதாயிருந்தது. எ-று.* அரோ - அசைநிலை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (ரு)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற் - *
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. - - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலையளிசெய்து — அஞ்சலென்றவர் - (உன்னைவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சாதிருமென்றவர்தாமே— நீப்பின் - (பின்னே)பிரிவாராயின்— (அவர்க்கல்லாமல்) — தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டசொல்லை — தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று)

தெளிந்தவர்க்கு — தவறு - குற்றம்| — உண்டோ, எ-று. ❋ தேறியாதொன்றது - தன்னைப் பிறர்போற் சொல்லியது. — சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழுங்கச்செய்யென்ப தது கருத்து.

ாள

சாஉசு ாயசு-ஆம், அதி—பிரிவாற்றுமை.

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பண் மற்றவர் - ❋
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. - - - - - கூ.

[இதுவுமது]— இ-ள்.ஓம்பின் - (என்னுயிரைச்செல்லாமற்) காப்பாற்றுவையாயின்—அமைந்தார் - (அதனை ஆராதற்கு) அமைந்தவரது—பிரிவு-செலவை}—ஓம்பல - அழுங்குவிப்பாயாக.—மற்று - அழுங்குவிப்பாரில்லாமல— அவர் — நீங்கின்-செல்வாராயின்— (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும செல்லுமாதலால்)--புணர்வு - (பின்பு அவரைக்) கூடுதல்| — அரிது - (எனக்கு) அரிதாம. எ-று ❋ ஆல்-அசை. — ஆராதற்கமைதல்-தலைவராதற்கு ஊழால் ஏதுடையராதல். (கூ)

பிரிவுணர்க்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர் - ❋
நல்குவ ரென்னு நசை. - - - - - சூ.

[இது - தலைவன் பிரிவை அறிவித்தவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். அவர் - (நமதுபிரிவுபொறுமையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே— (நம்முள்ளிருந்தும) —பிரிவுணர்க்கும் - (தம்)பிரிவை அறிவிக்கும்—வன்கண்ணராயின்- அருளில்லாமையையுடையராயின்— (அத்தன்மையரான

பின்பு) — நல்குவனென்னுநசை-நம்பொருமையையஅந்நீதுவ
ந்து) தலையளிசெய்வானென்னுமாசை| — அரிது - விடப்படும்.
எ-று. ❋ அருமை - பயம்படுதலில்லாமை. — கூடியிருந்தே
அன்பில்லாமற்பிரிவெண்ணுதலும், அறிவித்தலும்; வல்லாயி
னுர்-பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து
அளித்தல் எவ்விடத்தென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.(சு)

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை - ❋
யிறையிறவா நின்ற வளை. - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துறைவன் — துறந்தமை - (என்
னைப்) பிரியலுற்றமையை} — (அவன் அறிவிக்காமல் தானே
அறிந்து) — முன்கையிறை - (என்) முன்கையிறையினின்றும்
—இறவா நின்றவளை - கழலா நின்றவளையல்கள்| — தூற்றுகொ
ல்- (எனக்கு) அறிவியாவோ.[அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து
நீ அறிவித்தல்வேண்டுமோ.] எ-று. ❋ முன்னே நிகழ்ந்த
மையால் - துறந்தமையென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து
பொருமையால் - இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினுள். அழுங்
குவித்து அதுவந்து சொல்லுந்தன்மையை யல்லாதநீயும் இவ்

ாயெ-ஆம், அது—பிரிவாற்றுமை. சாஉ

வளை செய்தனவே செய்தாயென்று பிணிப்பிச்சொல்லியபடி.

இரு நினையில்லூர் வாழ்த லதனினு - - - ❋
மினமு நிலையார்ப் பிரிவு. - - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். இனனில்லார் - (மகளிர்க்குத் தங்குதிப்பயிற்கை) தோழியரில்லாதவேற்றூரிலிடத்து — யாதானும் | — இன்னாது - துன்பந்தருவதாகும். — (அதன்மேலுமம) — இவர் பாற்பிரிவு - (தம) காதலரைப்பிரிதல் | — அதனினும் - அவ்வாறு நேர்தலைக்காட்டிலும் — இன்னாது - துன்பந்தருவதாகும். எ-று.

❋ நச்சினார்க்கினியர் அழுங்குவித்து. வாராது உடம்படுவந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இனனில்லாரென்றாள். — உலகநடை சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அவ்வாறு நேர்தலும் பிரிவும உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி. (அ)

தொடிற் சுடனல்லது சாடமேநாய் போல - ❋
விடிற்சுடலாற்றுமோ நீ. - - - - கூ.

[இது-காமம் தீயேபோல் நின்றாரிடத்தைச் சுடுதலாலும் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். நீ | — தொடின் - (தன்னைத்) தொட்டால் — சுடிற்(பாட) லல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது — காடேநாப்போல — விடின் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால் — சுடலாற்றுமோ - (உடம்பை) சுடல்வல்லதோ.எ-று ❋ சுடுமெனலாது - மநோரதருந்தன்னைத் தலைவன் தம்பிக்கப்பட்டதாயினென்றபடி. — காடேநாப்போல் என்பதனைத் தொடினுஞ் சுடுமாகாடலினென்க. நீத்தல் - ஒழுகுபவிபாசம். — சுடல் - முன்னுமம கூட்டப்பட்டது. — நீயிடும் கொடியதன்னாளின் பொறுத்தமமிதம் எம்மனென்பதாம்.

அரிதாற்றி யல்லமேனெஞ் நீங்கிப் பிரிவாற்றிப் - ❋
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். - - - ஐ.

[இது-தலைவியர்பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ அ
து செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி செ ல் வ தது.]
—து ள். (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்.) —அரிதா ற்றி பிரிவை
அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடம்பட்டு—அல்ல நோய் - (பிரியு
ம்போதுஉண்டாகிற) துன்பநோயையும் — நீக்கி— பிரிவாற்
றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையுமபொறுத்து—பின்னிருந்து பி
ன்னும் இருந்து—வாழ்வார்-உயிர்வாழுமகளிர்| —பலர் - (உ
லகத்திற்) பலர். எ-து. ❋ முன்னிலுஞ்சிறக்கத் தலையளிடெ

சாஉ அ ாயசு-ஆம், அதி—பிரிவாற்றுமை.

று இன்பத்தை அனுபவிக்கிறசமயத்தில் அதனை இழந்து து
ன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடம்படுதல் அரியதென்றுகலா
ல் அரிவாற்றியென்றும், செல்லுந்தேசத்திலே அவருக்கு யா
து சமபவிக்குமோவென்றும் அவர்வருமளவும்நாம்பொறுத்
திருக்கும்விதம எனனென்றும் அவர்வரவுதான் மறுபடி என்
றைக்குவந்துசேருமோவென்றும் இவ்விதங்களாலே தோ
ன்றுகிறகவலை மனத்தைவிட்டு நீங்காதாதலால் - அல்லதோய்
நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிற
காமத்தினையும் புறத்தில் விளையிலை சந்திரன் தென்றல் இ
லவழுதலாயிவற்று அதனைவளர்ப்பனவையும் பொறுத்தல் அரு
மையாகலால் - பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலரைவிட்டிருக்

கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழவல்லவர் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பிறந்தில தோன்ற - பின்னிருந்து வாழ்வார் பலவென்றும், சொல்லினார். — பிரிவிலே நிகழ்பவைகளைப் பிரிவென்றார். ஆற்றுதல் ஆற்றி என்பவை ஒருசாவகையால் அவைகளினருமையுணர நின்றன.—பிரிவையு மெண்ணுமென்ன விகாரத்தாற்றிறுக்கது - யாதும் இறந்துபடுவேனென்பது கருத்து. (ம)

ாயன-ஆம் அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுகமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுகின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்து இரங்கலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயையிறைப்பவர்க்*
கூற்றுநீர் போல மிகும். - - - - - க.

[இது - காமநோயை வெளிப்படுத்துதல் உன்னுணர்த்திற்குத் தகாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ-ள். யான்| —நோயை இந்நோயை — மறைப்பேன் - (பிறரறிதற்குநானி) மறையாநின்றேன்- — (நிற்கவும்) — இஃதோ - இந்நோயோ— |இறைப்பவர்க்கு - (நீர்வேண்டுமென்று) இறைப்போரிக்கு — ஊற்றுநீர்போல—மிகும். எ-று. * அம்மறைத்தலாலே பயன் யாதென்பதுபட நிற்கையால்-மன் ஒழியிசை.)னி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டுமென்பதாம். (க).

ஆகத்தலு மாற்றேனிந் தோளுடதோம் செய்தார்க் *
ஏமாத்தலு நாணுந் தரும். - - - - - உ.

[ஆ - இவ்விடத்தோர் அறியாமையும் மாறுதலையிலும் அவ் விடத்தோர் அறியத்தூது விடுதலையிலுமை செயப்வேண்டிய வற்றை நாயகிக்குத்தலைவி சொல்லியது.] — நி. வீ. இந்தோளைய - நிச்சயமிந்தோளை — காத்தலுமாற்றேம் - (இவ்விடத்தோர் அ றியாமல்) மறைத்தலும் வல்லேமல்லேம். — (ஆகாக்கா ல்) — நோயிசையிதார்க்கு — (சொல்லிலேம். படையாயிரீர்) — உ மைத்தலுஞ் - சொல்லலும் | — நாணுதீதரும - (எனக்கு) நாணந் தருமை (இனி என்செய்வேம்). எ - று. ❋ ஒருதலைவிக்கு ஒரு தோழிநாதலால் - காத்தலுமாற்றேம் எனவும், நாணுதீதரு மை சோயிநாப்பவர்க்கு இது சொல்லிய தலைமையிலாள் நும் சாய லிருக்கிறுவினைம்படாது நோன்றுயிடையிலும் ஒருத்தா ல் நாணுத்தருமைன்றும், சொல்லினாள். (உ)

கரி மழு நாறு முயிர்காவாத் தாங்குமெம் - *
சேறுந வுடம்பி னகத்து. - - - - - ஊ.

[இளவுமது.] — இ - ள். காமழும் - காமநோயும் | — நா றும் - (அது செய்தவர்க்குச்) சொல்லியாட்டாத நாறுமை | — எஞ்சேறுநவுடம்பினகத்து - (நம்மைப்) பொறுத்த எம்முடம் பிலிடத்து — உயிர் — காவா - காவாது நுவன்றாள் — நோய்நாம -

(அதனிருதலையிலும்) தொடர்ந்துள்ளது. ❋ பொருளை-
மெனினு மாகியது. — வினையெனினு - ஒன்றிலிருந்து மற்
காமம் இரண்டிடை ஒத்த சிறப்பென்பது தோன்றநின்றது. — மன
றவிடப்பனை னுகிற காமமும் ஒருவிடப்பன்னை யும் நாறுங் க
ம்மும் ஒத்து உயிரை இரப்பதையின்றாம். மாவே அவ்வகை
ஒன்றிய நிற்கமாட்டாமையால் - இது நிறுத்தவினைத்தன்மை.

காமக் கடன்மன்னு முன்னேடியதற்றே — ❋
சேமப் புணர்மலர்ப்பு டிம். — — — — ச.

[இ-ள்.-தலைவியர் காமக்கடனில் விரைவார் வீரரெனும் எறுழ்
எடுஞ்சாயலால் நீர்நிற்க் கடப்பமலர்ந்த தோழிக்குச் சொல்லி
யது.]—இ-ள். (யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இன்பமு
ள்ளதெம்)—காமக்கடலில்—உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்ற
து.—அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும்—மடப்புணை - காப்
பாகியபுணை—இல்-(எனக்கு) இல்லை. எ-று. ❋ மன்னிரண்ட
ாம்

சசுமை ஈயன-ஆம், அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ம் உம்மிசன்னிடம் அசைநிலைகள். — தாதுவிட்டு இதற்கு புணை
யாதற்குரியதீயும் ஆனையில்லையென்பதுகருத்து. (ச)

தூப்பி னெவனுவர் மற்கொ லுயிர்வரவு — ❋
நட்பிலு னாற்று பவர். — — — — — ஞ

[இது - தாதுவிடாமை நோக்கித் தோழியோடு தலைவி

பினைந்தெச் சொல்லியது.] — இ - ள். நட்பிதனுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து — தூயர்வரவு - துன்பத்தின்மேல் வரவினை — ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர் | — தூப்பின் - (துன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து — எவனுவர்கொல் - என்ன செய்வரோ.எ-று. ❋ அப்பகை இங்கேகாணுமையால் அவர் செய்வதும் அறியப்படற்பின்னென்பது படநிற்கையால்- மன் ஒழியிசை.— தூயர்வருதலே விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றிலையென்று பினைந்ததன்மையால் - தோழியைத் தூயர் வரவு செய்தவளாக்கியும் பிறளாக்கியும் சொல்லினுள் (ரு)

இன்பந் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற் - ❋
துன்ப மதனிற் பெரிது. - - - - - சு.

இது - காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினுகியது துன்பமும் வருமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.]—இ-ள். காமம்—(புனர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யுமதோது) — இன்பம்- அவ்விடத்தின்பம் | —கடல்- கடல்போற் (பெரிதாம்.)—மற்றஃது- இனி அக்காமந்தானே— அடுங்கால்- (பிரிவிருமேல்) துன்பஞ் செய்யும்போது — துன்பம் - அத்துன்பம் | —அதனிற்பெரிது - அக்கடலினுப்பெரிதாம். எ-று. ❋ அடுங்காலென்னவந்தமையால் அதற்கு மறுதலையான இன்பஞ்செய்யுமதோது என்கிறசொல்லெருமிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடு ஒத்துவரிற்பொருத்தக்கூடும் இதுஅப்படிப்பட்டதில்லையென்பதுகருத்து. (சு)

கரமக்கடிட்புன லீந்திக் கனைகாணேன் - - ❋
யாமதுமை யானே யுளேன். - - - - எ.

[இது - காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தலா மென்றதோ ழிச் சுருதி தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். காமக்கடும்புனல் - காமமாகிய கடலை — நீந்தி (யும் — கைகாணேன் - (அதற்குக்) கைகாண்கின்றிலேன். — (அக்காரணமைக் காலந்தான் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதியிரவாயிற்று.)— யாமத்தும்- அப்பாதியிரவிலும்—யானே = (அதற்கு ஒருதுணையில்லாம

ள்) யானேயாயினேனள்—(ஆகியும்)—உளேன் - இறவாதிருக்கி றேன்.(ஈதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவிதம் என்) எ-று. ❁ உமமை முன்னுருபு கூட்டப்பட்டது.—யானேயாயினே னென் றதனை - நீ துணையாயிரு யில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளிதிரா - - *
வென்னல்ல தில்லை துணை. - - - - - அ.

[இது-தலைவி இரவின் கொடுமைசொல்லி இரங்கியது.]— இ-ள். இரா - இம்மிரவு|—அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்தது.—மன்னுயிரெல்லாம் - (உலகத்தி) னிலேபெற்ற உயிர்களே யெல்லாம்—துயிற்றி - (தானே) தூங்கச்செய்தலால்—என்னல்லது-என்னையல்லது—துணை - (வேறு) துணையை—இல்லை- (உடன்டீதாயிற்) றில்லை. எ - று. ❁ துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களேயெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனகி

உ எனினேய துணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத்தன் றெனிபதுபற்றி - அனித்தென்றுள். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கொடியார் கொடுமையிற் றூங்கொடிய விற்நா ✻
ணெடிய கழியு மிரா. - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். (காதலோடு நாம் இன்புற்றநாள் களின்மேல் குறியவையாயிருந்து)—இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களின்மேல்—நெடிய - நெடியவை யாய்—கழியும் - செல்கின்ற—இரா - இரவுகள்|—கொடியா ர் - அக்கொடியவரது—கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேமேல் —நாம்—கொடிய-கொடுமைசெய்யாநின்றன. 'எ-று. ✻ தன் பொறுமை நீங்கியாதுபிரிதலால் - கொடியாரென்றுள்.—கொ டுமை - கடிதிற்சேர்வாராமல் நீட்டிதல். அவர்பிரிவாலும், நீட் டிப்பாலும், உண்டாகிய பொறுமைக்கு முகங்கொடாமையன் றிமுன்னேயினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம்.

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் ✻
நீந்தல மன்றேவென் கண். - - - - ய.

[இது- நின்கண்களின்போலாது அழிதலால் அழாதிருவென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். உள்ளம்போன் று-மனம்போன்று—உள்வழி - (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு —செல்கிற்பின். (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின்—என்கண்- எனதுகண்கள்|—வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தந்) நீரை}—நீ

நந்தல் - நீந்தா.எ - று. அதுமாட்டாமையால் இனி அவைகளுக்கு நீந்துதலில்லை உள்ளதெம்பது படநின்றமையால் - மன் - ஒழியிசை. — ஓ - அசை. மனத்திற்குஞ்செலவு - நினைவேயாகலால் - உள்ளம்போன்றனன்றாம், விடுக்குநடத்தல் செல்லாவென்பதனால் - கண்கள் அதன்மேற்போய்க் காதலராக்காணல் கூடாதென்னுங் கருத்தால் - செய்திற்பினென்றும், சொல்லினாள். இதனால்வருகிற அதிகாரமுந் தோற்றுவாய்செயப்பட்டது. (ய)

நாலடி - ஆம், அதி - கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல். இதுபடாலே மெய்தீண்டலிடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்டாங் கவுழ்வ தெவன்கொலோ கண்டாநோய் *
தாங்காட்ட யாங்கண்ட டறு. - - - - - ச.

[இது - நீர்கண்கள் அழுது அழகை இழக்கின்றனநீடாநுதல் வேண்டுமென்ற நோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] — இ - ள். கண்டாநோய் - இதற்றாத (காம) நோயை — யாம் — கண்டது - அறிந்தது — நாம் — காட்ட - (காதலனை எமக்குத்) காட்டலால் — கண்டாம் - (அன்று அதுசெய்த) கண்கள்

—கலந்வது-(இன்று எம்மைமக்காட்டுச்சொல்லி) அழுதிறது|—எவன்கொல்-யாதுநிமித்தம், எ-று. ❋ காட்டுமென்பதற் கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுநீதா மே காட்டுதலல்லது யாமகாட்டுதல எப்பிடத்தநிகழ்வதாம். க

தெரிந்துணரா தோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராட் ❋
டைத ழுழப்ப தெவன். - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தெரிந்துணரா - (மேல்பின்னவுத உணை) ஆராய்ந்தறியாமல்—தோக்கிய-(அன்று நலிவுவாப்) பார்த்த—உண்கண் - (மை) யுண்டகண்களி|—(இன்று நீத்து நம்மால் வந்ததாதலால் பொறுத்தலிவ்வளவிடென்று)—பரிந்துணரா-கூறுபடுத்தி அறியாமல்—டைதழுழப்பது-முன்பாக நுபவிப்பது|—எவன்-யாதுநிமித்தம். எ-று. ❋ விளைவது-பிரிந்துபோய்வராமையால்-காலுநாற் கரியராக வருந்தலால் முன்னே வருவதை அறிந்து காவாதார்க்கு அதுவந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்தலல் மிருந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (உ)

ஈறிஅ-ஆம், அதி—கண்டிதப்பழிதல்.

கதுமெனத் தோநோக்கித் தாமே கலுழு - - ❋
மிதுநகத் தக்க துடைத்து. - - - - ங.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (இக்கண்கள்) — கதுமெனத்தா நோக்கி - (அன்றுகாதலனைத்) தாமேவினாத்துநோக்கி— தா

மேகலுழும் - (இன்றும்) நாமேயிருந்து அழுகின்ற -- இது - இ
வ்வறியாலமைச்செயல் | — நகத்தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்
தக்க இயல்பை } — உடைத்து. எ - று. ❋ கண்களென்பது -
அதிகாரத்தால் வந்தது. — அச்செயல் - வருமுன்னே காப்பா
ரிக்குநகைவினைக்கு மாதலால் - நகத்தக்க துடைத்தென்றாள்.

பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்று - *
வுய்விலேஞ் யெண்க ணிறுத்து. - - ச.

[இதுவுமது] — இ - ள். உண்கண் - (இந்தமை) யுண்டகண்
கள் | — உயலாற்று - (நான்) பிழைக்கமாட்டாலமைக்கு எதுவா
கிய — உய்விலேஞ்சி - ஒழிவில்லாதநோயை — என்கண் — நிறு
த்து - நிறுத்தி — பெயலாற்று - (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ணை
ம் — நீருலந்த - நீரிழந்திட்டன. எ - று. ❋ நிறுத்தல் - பிரிதலு
ம் பின்கூடாமையுமுடையானை எனக்குக்காட்டி அதனால் நோ
யை நிலைபெறச்செய்தல். — முன் எமக்குத் துன்பங்கள் செய்
தலால் பின்தமக்குத் துன்பங்கள் தாமே வந்தனவென்பதாம்.

படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக் - - *
காமமே நாய் செய்தவென் கண். - - - - ரு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (எனக்கு) — கடலாற்று - கடலுந்
தித்தாம்வண்ணம் (பெரிதாகிய) — காமநோய் - காமநோ
யை — செய்த — என்கண் - எனதுகண்கள் | — (அத்தீவினையா
லே) — படலாற்று - (தாமும்) தூங்குதிலவாகி — பைதலுழக்
கும் - துன்பத்தையும் அனுபவிக்கின்றன. எ - று. ❋ காமநோ
ய் + காட்சியால் வந்ததாகலால் - அதனைக் கண்கள் செய்ததா

க்கிச்சொல்லிருள், — துன்பம் - அழுதலாலாகியது. (நி)

ஓ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண் - *
டாஅ மிதற் பட்டது. - - - - - சு.
[இதுவுமது.] — இ-ள். எமக்கு — இந்நோய் - இக்காமநோ

✝ காட்சி, சாலுதல்.
ரசு

ஓ ஐ - ஆம், அதி — கண்விதுப்பழிதல்.

யை — செய்த — கண் - கண்கள் — தாம் - தாமும் — இரு படுத்து - இத்தூங்காமல் அழுதலிலேபட்டது | — ஓ ஓவினிதே - மிகவும் இனிதாயிற்று. எ - று ❋ ஓ ஓவென்பது - மிகுதிப்பொருளில்வந்தகுறிப்புச்சொல். — நம்மால் வருத்தமடைந்த எமக்கு அவ்வருத்தம் தீர்ந்ததுபோன்ற தென்பதாம். (சு)

உழந்துழந் துண்ணீ ரதுக விழைந்திழைந்து *
மேண்டி யவர்க்கண்ட கண். - - - எ.

[இதுவுமது] — இ-ள். விழைந்து - விரும்பி — இழைந்து-உட்குழைந்து — மேண்டி — அவர்க்கள்ளடகண் - (அன்று) அத்தலைவனைப் பார்த்த கண்கள் | — உழந்துழந்து - (நின்று தூங்காமல் அழுதற்றுன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்து — உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிறநீர் — அறுக - வற்றிப் போகுக. எ - று. ❋ அடுக்கு - இடைவிடாமையில் வந்தது. (எ)

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்றே மற்றவர்க் ❋
காணுந் தகைமையில் கண். - - - - - அ.

[இது- காதலர் பிரிந்துபோகையில்லை அவர் இங்கேஇருக்கிறார் அவரைப் பார்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்றதோ ழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். பேணுது - (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து—பெட்டார் - (சொல்லுமாத்திரத்தால்) விரும்பியவர்|—உளர்மன் - (இங்கே) யிருக்கின்றார். அவ்விருந்தலாலேபயன்யாது—கண்-கண்கள்| — மற்று — அவர்க்காணுது - அவரைக்காணுமல்—அமைவில - பொறுக்கின்றில. எது. ❋ செயலாற்றிநீத்து நின்றமையால்-பேணுதென்றும்,முன்னே நலம்பாராட்டி + பிரிவச்சமும்- ❋வன்புறையும் சொல்லினாதலால் - பெட்டாரென்றும், சொல்லினள். மன் - ஒழியிசை. மற்று-வினைமாற்று.ஓ-அசைநிலை. யாம்பொறுக்கவும்கண்கள் அவரைக்காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம்.

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை - ❋
யாரஞ ருற்றன கண். - - - - - கூ.

[இது - நீயும்பொறுத்து உன்கண்களும் தூங்கல்வேண்டுமென்றதோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள்.வாராக்கால் - (கா

+ பிரிவச்சம். பிரிதற்கு அஞ்சுதல். ❋ வன்புறை, கைவிடேனென்றுபல கிளை யுறுதிசொல்லல்.

தலர்)வாரா்தநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர் வரவுபார்த்துத்)
தூங்காவாம்.—வரின் - வந்தநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர்பி
ரிவொன்று அஞ்சித்) தூங்காவாம்.—(ஆகலால்)—ஆயிடை -
அவ்விருவழியும்—என்கண் - எனதுகண்கள்|—ஆரஞருற்றன -
பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தையுடையனவாம். எ-று. ❋ இனி
அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒருநாளும் இல்லையென்பதாம். கூ

மறைபெற வூரார்க் கரிதன்று லெம்போ - - ❋
லறைபறை கண்ணு ரகத்து - - - - - ய,

[இது - காதலரை இவ்வூரார் இயற்பழியாமல் அவர்கொடு
மையை மறைத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய
து.]—இ-ள். எம்போல் - எம்மைப்போலும்—அறைபறை
கண்ணுர் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர்—அகத்து -
(தமது) நெஞ்சிலடக்கிய—மறைபிறவ் - இரகசியத்தை வெளி
ல்|—வூரார்க்கு - இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு—அரிதன்று - எளிது -
எ-று. ❋ ஆல்-அசை. மறையென்றது - இவ்விடத்துமறைக்
கப்படுவதை. — உள்ளே நிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளார்க்கு
அறிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமையுடை
மையால் அறைபறையாகிய கண்ணென்றாள். — யாண்மறைக்க
லும் இவ்வெளிப்படுத்துகின்றனவென்பதாம். (ய)

நாயகன்-ஆம், அதி-பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம். பசப்பாவ

து - பிரிவுபொறுமையால் வருவதோர் நிறைவறுபாடு. இது தலைவனைக் காணப்பெறுத விடத்து நிகழ்வதாகலால்-கண்விதுப்பழிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. - - - - க.

[இது - முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அதுபொறுமற் பசப்புநிறமடைந்தவிடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ-ள். நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு — நல் காமை - பிரிவை — நேர்ந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்டதா ல் | — பசந்த - (அதனைப்பொறுமல் இப்பொழுது) பசப்புநிற மடைந்த — என் பண்பு - என்னியல்பை } — யார்க்கு — உரைக் கோ - சொல்வேன். எ-று. ❋ பிறவென்றது - அசைநிலை. தான்

சாரூஸ் ரூகூ - ஆம், அதி — பசப்புறுபருவரல்.

உடம்படாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத்த ணக்கு அறிவித்தாராகலால் - அவரன்புடையரென்னுங்கருத்தா ல் - நயந்தவரென்றும், இதுவே உடம்பாடாக மேலும் பிரிவு நிகழுமாகலால் இனி அவரைக்கூடுதல் அரிதென்னுங்கருத்தா ல் - நல்காமையென்றும், முன்னே உடம்படுதலும் பின்னே பொறுமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவை யல்லவென்றற்கு - பச ந்தவென்பண்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட தன்பதிலை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தா ல். யார்க்குரைக்கோவென்றும், சொல்லினாள். (க)

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென் *
மேனிமே லூரும் பசப்பு. - - - - - உ.

[இது - பொருளென்று கவலியுற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப்பே னென்பது தோன்றச்சொல்லியது.]—இ - ள். (நான்பொறுத்திருக்கவும்)—பசப்பு - இப்பசப்புநிறம்|—அவர்— தந்தாரென்னுந்தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினரென்னுங்களிப்பு மிகுதியால்—என்மேனிமேல் — இவர்ந்து - ஏறி—ஊரும் - செலுத்தாநின்றது எ-று. ❋ இது உரிமைபற்றி ஊர்வ்ன்றது இதற்கு நீகவலைப்படாதேயென்பதாம். (உ)

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு - *
நோயும் பசலையுந் தந்து. - - - - ஊ.

[இது - அழகுநாணமுங் கெடாமல் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். (பிரிகின்றபொழுதில) —கைம்மாறு -(அவ்விரண்டிற்கும்) தலைமாறாக—நோயும்பசலையும் - இக்காமநோயையும் பசலையையும்—தந்து - (எனக்குத்) தந்து—சாயலுநாணும் -(என்மேனி) யழகையும்} நாணத்தையும்}—அவர் | — கொண்டார் - கொண்டு போயினர். எ-று. ❋ நோய்க்கு - நாணும், பசலைக்கு - சாயலும், ஆகலால் - எதிர்நிரனிறை. அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய் - நாணுக்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அவைஉண்டாதலும், இவைஇல்வாதலும், கூடாவென்பதாம்.

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற் - *
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. - - - - ஏ.

[இது பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும், அவர்தற்

றுணிவு-ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல். சாரல

குணங்களையும், அறிவாயாகையால் அவர் வினைந்து வருவாரொ
ன்றமோதழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ-ள். யான்|—
உள்ளுபவன்-(அவர்சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன்.—
உரைப்பது-(வாயால்) சொல்லப்படுவதும்—அவர்நிறம்-அவ
ர்தற்குணமே—(அப்படிசெய்யாதிற்கவும்)—பசப்பு-பசலை
நிறம்| (வந்துநின்றது.)—கள்ளம்-(இது|) வஞ்சனையாயிருந்
தது.ஈ-று. ❋ பிறவும், ஓவும், அசைநிலைகள்.—மெய்-மற்றுமை
னவாக்குகளின்மீ வழியுள்ளதாகலால்-அதனிடத்தும் வருந்தன்
மைபதன்றுயிருக்கவந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்
ததென்று தான்பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று. சு

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் ❋
மேனி பசப்பூர் வது. - - - - - ரு.

[இது-தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீபொறுக்கின்
றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்ததுசொல்
லியது.]—இ-ள். உவக்காண்-அக்காலத்து—எங்காதலர்—
செல்வார்-(பிரிந்து) செல்வாராக—என்மேனி-எனதுவடிவ
ம—பசப்பூர்வது-பசலைநிறமடைவது|—இவக்காண்-இங்கே
யுன்றோ. (அப்படிப்பட்டது இன்றுவேறொன்றுமோ). எ-
று, ❋ உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்
சொற்கள். அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளி

ன் செலவுவரவுகள் போல்வதை அறிந்திருந்தும் அறியாதாய் போல் நீசொல்லுகின்றது என்னையென்பதாம், (டு)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன் ❋
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். விளக்கு - விளக்கினது — அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற—இருளேபோல்—பசப்பு|—கொண்கன் - தலைவனது—முயக்கு - புணர்ச்சியினது—அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்துநெருங்கிவரும். எ-று. ❋ முன்பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்துவருகிற பசப்புப்பிரிவுபெற்றால்என்னசெய்யாதென்பதாம். (சு)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி ❋
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் - (முன்னொருநாளிலே காதலனைத்) தழுவிக்கிடந்தானான்| — புடைபெயர்ந்தாய

நாயக - ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல்.

'நான் - (அறியாது) சற்றுவிலங்கினேனல்.— அவ்வளவிலே - அவ்விலங்கியவளவிலே—பசப்பு - பசலைநிறமானது| — அள்ளிக்கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள் போல்வந்து நிலைபெற்றது. எ-று. ❋ கொள்ளென்பது - குறைந்துநின்றது. அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு அப்படியாகியது - இப்

பிரிவிடத்து ஆகுமிதம சொல்லவேண்டுமோ வெனபதாம்.

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளோந் - - - ※
துறந்தா ரவரொன்பா ரில். - - - - - அ.

[இது - நீ இப்படி பசப்புநிறமடைவது தகாதெனறறிந்தாழி யோடு பிணங்கிச்சொல்லியது.]— இ - ள். இவள் — பசந்தா ளெனபதல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசலைநிறமடைந்தாளென் று (என்னைப்) பழிசொல்வதல்லது — இவளை — அவர் — துறந்தாரொன்பார் - துறந்துபோயிருவென்று சொல்லுவார்! — இ - ம். இல்லை. எ - று. ※ என்பானெனவேறுபடுத்திச் சொல்லினுள் - தன்னையேயெருங்குதல்படறிப் பிணங்குகின்றமையால்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் - ※
நன்னிலைய ராவ ரொனின். - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]— இ - ள். நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யானே) உடம்படுமெனறு சொல்லியவர் — நன்னிலையராவரொனின் - (இன்று உள்ளருத்தால்) நல்லநிலையினராவராயின் — என் மேனி — பட்டாங்(காக) - பட்டதுபட — பசக்க - பசலைநிறமடைப்பக்கடவது. எ - று. ※ நன்னிலையராதல் - நல்லபடக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். — பட்டாங்காகவென ஆக்கம வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. — முன் இப்பிரிவின் கொடுமையறியாத என்னை இதற்கு உடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராக மேன்மேலுண்டாவது என்மேனியும பசப்பும் யாது செய்யின் என்னவென்பதுபட்டநிற்கையாலிடன் ஒழியிசையணிவந்தது. (கூ)

பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் எனக்கே நயப்பித்தார் *
நல்காமை தூற்றுமெனின். - - - - ய.

[இது - தலைவியொருத்தற்பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவிடத்து அவள் இயற்படச்சொல்லியது.] — இ-ள். நயப்பித்தார் - (அன்று) தன்னை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு — நல்காமை - (இன்று) அருளாமையை — தூற்றுமெனின் (நட்பு மிறுப்) தூற்றாயின் — பசப்பெனை - பசப்புத்தானுயிரை

காயகூ-ஆம், அதி — பசப்புறுபருவரல்.

என்று (ஒற்றுமையாஸ்தாம்) சொல்ல — பேர்பெறுதல் ! — தன்னை-(எனக்கு) தரும். எ-று. * நட்புத்தூற்றுதல்பது - வருவிக்கப்பட்டது. — பாங்கிபழித்தற்குப் பொருமறிபினங்குகின்றாளாதலால் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பால் சொல்லினாள். — அவளை அருளில்லாளாகாது இன்னுமபசலை யடைந்தாள் இவளென்பதே நான்பொருக்கும் வழியென்பதாம். (ய)

காஉய-ஆம், அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது-தனியாகிய தன்படமிகுதியாம். அதுபசப்புற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் - பசப்புறுபருவ மதின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே *
காமத்துக் காழில் கனி. - - - - - - க.

[இது - காதலர் உள்ளிலும் பொருதலராய்க் கடிதிலே வருவார் நீ அவர் மாட்டுப்பரிவு படுதலை அனிபவிப்பாயென்றதோழிக்குரை செல்லியது.] — இ - ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மாலேவிரும்பப்பட்டகணவர் — தம்வீழ - தமமைவிரும்ப — பெற்றவர் - பெற்றமகளிர் | — காமத்து - காமானுபவத்தினது — காழில் - விரத்திலலாத — கனி - பழத்தை } — பெற்றாரே - பெற்றாரனேறை. எ - று. *காமம் - ஆகுபெயர். காமத்தினது கனியென்றதில் - எனதுயிபென்பது போல் ஆறாவது ஒற்றுமைப்பொருளில்வந்தது. — முன்னை நல்வினையில்லாதவிடத்துப் பெறக்கூடாமையால் - பெற்றாரென்றும், அவராலே தடையில்லாமல் அனுபவிக்கப்படுதலால் - காழில் கனியென்றும், சொல்லினார். — நங்காதலர் பிரிதலேயல்லாமல் பின்வாராமையு முடைமையால் - அக்கனிதாம் - பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு *
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. - - - - - - உ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (அறமும் பொருளும் இன்பமும் நோக்கிப்பிரிந்தால்) — வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்கமாட்டாதமகளிர்க்கு — வீழ்வார் - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர் — அளிக்கும் - அளவறிந்துவந்துசெய்கிற — அளி - கிலையளி | — வாழ்வார்க்கு - (தம்மைவேபேநோக்கி) உயிர்வாழ்வார்

தீக்கு—வானம் - மழை—பயந்தற்று - அளவறிந்து வந்து பெய்வதுபோலும். எ-று. ❋ நங்காதலர் நம்மை விரும்பாமையால் அத்தலையளியில்லையாகலால் மழைவறந்தவிடத்து அதனால் வாழாதார்போல் இறத்தலே நமக்கு உள்ளதென்பதாம். உ

வீழுநர் விழைப் படுவார்க் கமையுமே - - - *
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். வீழுநர்-(தம்மால்) விரும்பப்படுகிறகணவரால்—வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு — (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மைநினைந்து கடிதில்வருவாரீ)—வாழுநமென்னும் (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற—செருக்கு - தருக்கு!— அமையுமே - ஏற்புடைத்தாம். எ-று. ❋ நாம் அவரால் விரும்பப்படாமையால் நமக்கு அமைவு இறந்து படுதலேயென்பதாம். (ரு)

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார் - *
வீழப் படாஅ ரெனின். - - - - - - க.

[இது-காதலனை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கற்புடையையாகலால் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவையென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். வீழப்படுவார்-(கற்புடைமகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும்|—தாம்வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படுகிறகணவரால்— வீழப்படாரெனின்-விரும்பப்படாராயின்—கெழீஇயிலர் - தீவினை

யுடையரோயாவர். எ - று. ❋ உம்மை விகாரத்தால் தொக்க
து. கெழீஇயிம்மை - நல்வினையில்லாமை. தீவினையுடையே
னுக்கு அந்நன்குமதிப்பால் பயனில்லையென்பதாம். (சு)

நி நீங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ ❋
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. - - - - நி.

[இது - அவர்மேலே காதலுடைமையால் அவர்கருத்தறிந்
து பொறுத்தாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள்.
நாங்காதல்கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர்|
—நமக்கு—எவன் - என்னவின்பத்தை}—செய்ப-செய்வார்-
—(அப்படியே)—தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்
மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து. எ-று. ❋ அக்காதலுடை
மையால் நாம்பெற்றது துன்பமே யென்பதாம் (நி)

ஈடு-ஆம், அதி—தன்பட்டபடியாம்படி.

ஏ ருழலேயா னின்றது காமமீதாப் போல - - ❋
விருதலை யாவு மிலி. - - - - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (மகளிர்மாட்டு) எஞ்ஞான்றும்
நீங்காவிடங்களிலும) —காமம - ஆசையானது|—ஏழுலையான்-
ஏழ்பிறப்பி (உள்ளாயினு)—நின்றது - நிலைபெற்றதாம.
—தாம்பால் காய்ப்போதம்போல—இருதலையா மம - இர
ண்டிடத்தும் (ஒரு நோயாயினும்) —(அது|)—மாயிது -

இவை நிகழ்வனவாம். எ று. ❋ தீவினைகள் - கண்ணோட்டமின்
மை முதலாயின. — வா - அதன்பாரத்துக்கு நீடுநிற்க மாட்டா. —
மன் - இன்ற போலச் சிலவிடத்தும் உலகாயின்
நாளது நிற்க நன்மையனுபவித்தல் கூடுமென்பதாம். கு.

இருள் சேரிருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள் சேர்புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. - - - - எ.

[இ-ள்.]—இ-ன் (காமத்தினை வளர்த்துக்கொள்ள இரு
வினை சேர்தலும் நீங்காமல்)— ஒருவன் - ஒருவனிடத்
தன்றி பிறன்—ஒழிந்தவன் - (பரமாத்மா என்ற பொருள்) —காம
வல்—(வலிய நுகர்ச்சிப் பலத்தாலாகிய) — பாவமும் - (நரக
வடிவும்)—ஏறுதலும - தூய்மையிருதியடையும்—காலங்கள்
ல்-நிற்பனவே. எ று. ❋ விருப்பு வெறுப்பிலாமல் எல்லாரி
டத்தும நீ ஒரு தன்மை யுடையை காமக்கடவுளும் எனக்கு
தீது மிழைபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியாதெனின்பதாம் எ.

வீழ்வார் எனினென்? பெறுஅ தலைதந்து
வாழ்வாரின் வன்கணரிது. - - - - அ.

[இது - தலைவனது தாழ்வாக் காலத்த நெஞ்சி சொல்லியது.]—இ-ள். வீழ்வாரின் - (தமமால்) விரும்பப்படுபவரிடத்தி
னின்றும்—இன்னொரு - ஒரின்னொருவரை—பெறுதல்—
வாழ்வாரின் - (பிரியமின்றி) உயிர்வாழ்பவரைப்போல

வி—வங்கணர் மருளிபமுலை—பகரீ - | — உலகருளு — ஆல்-இல்
ஆ. எ-று ❋ காதலர்ட்டத்து சொல எழு வாய்ப்ப மெனகது
இனிதாமெனவும் கருதுதலை - இன்சொலெனறு. உமாமை
விகாரத்தால தொக்கது - — நள் வங்கனெனறதலால் அதுவு
ம்பெறது உயிர்வாழ்கின்றேனெனபதாம (ச)

ஈக
ஈடம-தும், அதி—தனிப்படரிமிகுதி.

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட் - - ❋
டுமையு மிலிய செவிக்கு. - - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நசைஇயார் - (என்னல்) விரும்பப் பட்டதலைவர்—நல்காரெனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாரா யினும்— அவர்மாட்டி- அவர்டத்து—இனசையும் - எச்சொற்க ளும்|—செவிக்கு-என்காதுகளுக்கு—இனிய - இன்பஞ்செய் வனவாம் எ-று. ❋ இதனிவு சிறப்புமும்மை - அவர்வாராரென் னுஞ் சொல்லையினும் இனிதாய் அமையுமென்பது படநின் றது. அச்சொல்லும பெற்றிலேனென்பதாம், (கூ)

உறுநர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலெச் - - ❋
மறுநர் அறியா வாழிய நெஞ்ச - - - - ஐ.

[இ-து. தலைவனது தாதுவரப்பெறுமவ் தான் தூதுவிடத் தினைந்தவள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.] — இ - ள். உறுநர்க்கு- (உனதேவி) உறுதலுவர்க்கு — உறுநோய் - (உனது) மிகுதிக நோயை—உரைப்பாய் - சொல்லுதற்கு—நெஞ்ச - நெஞ்சே

— (நீபொருளாயினும் அரிதாகிய அதனைவிட்டு) — கடலில்-
(உலகத்துத் துயரஞ்செய்கின்ற) கடலில் — பெரும் - துன்பமுற
யறசிசெய். (அது | எளிது.) எ - று. ❋ சொல்லுற்றது - அளவி
றந்தநோயாகலானும, கேட்போர் உறவிலராகலானும், அது
முடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லையென்பது கருதாமல்
முயல்கின்றாய் எனின்ற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (ஐ)

ஈஉக-ஆம் நி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினின்பத்தை நினைந்து
† பாசறைபிடத்துத் தலைவன் தனிமையடைதலும் தலை
வி தனிமையடைதலும், ஆம். இதுபடர்மிகுதி தன்னிடத்
தாக நினைந்ததலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்த
ம்பற்றித் தலைப்படர்மிகுதியின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உள்ளிஎந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற் - *
கள்ளுங் காமமினிது. - - - - - க,

[இது - தூதாய்ச்செல்லும் பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்

---

† பாசறை, பகைமேற்செல்வோருறையிடம்.

ஈஉக-ஆம், நி — நினைந்தவர்புலம்பல். சென்ற

லியது.] — இ - ள். (முன் அனுபவித்தநாளையின்பத்தை) — உ

ள்ளினும் - பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும் — (அப்பொழுது பெற்றதுபோல்) — தீராப்பெருமகிழ்செய்தலால் - நீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத்தருதலால்— கள்ளினும் - (உண்டபோதல் லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும் — காமம்| — இனிது-இன்பத்தருதலையுடைத்து. எ - று. ❁ தனது தன்மை யும், தலைவியைமறவாமையும். சொல்லியபடி. (க)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார் *
நினைப்ப வருவதொன் றில். - - - - - உ

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப் பிரிவாள்— நினைப்ப - (பிரிவினிடத்து) நினைத்தால்— (அந்நி னைத்தமாத்) —வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம்| —இல் - இல்லையாம்.—(அதனால்)—காமம்| —எனை த்து - எவ்வளவாயினும் — ஒன்றினிதேகாண் - இன்பத்தருவ தொன்றேகாண். எ - று. ❁ புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிட த்தும். சமமாக இனிதெல்லற்கு - எனைத்துமின்றென்றான்.— உவமமுமதற்கது. தான்பொறுத்திருந்த வகைசொல்லியபடி.

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மன் * -
சினைப்பது போன்று கெடும். - - - - - ங

[இது - தலைவனை நினைத்து வருந்துகின்றதலைவி தோழிக்கு ச் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு)— றும்மன்| — நினைப்ப தும்போன்று - அரும்படுதல்போலேதோன்றி— கெடும் - கெடுத லீறாறு.—(அதனால்) — நினைப்பவர்போன்று - (தலைவர்) என்னை நினைப்பவர்போன்று — நினையார்கொல் - நினையாராகல் வே

ண்டுமை. எ று. ❁ தூரத்துள்ளாராகிய உறவினர் நினைந்த விடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற உலகநடைபற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தொழில் முடிவதுபோன்று முடியாமையறிந்தவள் சொல்லியதாயிற்று. (ஈ)

யா மு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத் ❁
தோ வுளரோ யவர் - - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சத்தில்—அவர் | — ஓவுளரோ - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயேயிருக்கின்றாரோ.—(அப்படியே) — அவர்நெஞ்சத்து - அவரதுநெ

சுசுச ாடக-ஆம்,-அதி—நினைந்தவர்புலம்பல்.

ஞ்சிலும் — யாமும் | — உளேங்கொல் - உள்ளேமாகின்றேமோ (ஆகேமோ). எ-று. ❁ ஓசாரம் - இப்பிக இடைவிடாமையை உணர்த்தி நின்றது. — யாம் இருத்தமை தொழில் முடியாமைபால் வரவில்லேமோ அதுமுடிந்தும் யாம் இல்லாமையால் வரவில்லேமோ வென்பது கருத்து (சு)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணிலோ ❁
வெந்நெஞ்சத் தோவா வரல் - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தந்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சிடத்

து — (யாமசெல்லாமல்) — எம்மை — கடிகொண்டார் - காவல் கொண்டனரிலவர் | — எந்நெஞ்சு - எமது நெஞ்சிடத்து — ஓவாவல் ஒழியாமல (தாம) வருதலுக்கு — நாணுகுவல் - நாணுவோம். எ-று. ❋ ஒருவரைத் தமதிடத்துவர ஒருகாலும் உடம்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் சென்றுதல் நாணுடையார் செயலல்லாமையால்-நாணுகுவலென்றாள். (நி)

மற்பிர னென்னுளன் மன்கோ வவனோடியா - ❋
றுற்றதா னுள்ள வுளனெம். - - - - - ங.

[இது - அவனோடு கூடியதானாயிடும்பத்தை நினைத்துவருந் துங்கற்பு அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.] — இ - ள். யான் | — அவனோடு — உற்றதான் - புணர்ந்ததானாயின்பத்தை — உள்ள - நினைத்தலால் — உளன் - (இத்துன்பவெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன் — மற்று - அது இல்லையாயின் — யான் | — எம்முளன் - வேறெதனால் உயிர்வாழ்வேன். எ-று ❋ நாள் - ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுண்டு அவைபெற்றிலே னென்பது பட நின்றவாறு. ல் - மன - ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவருதல் தனது தூது செல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமையால் அது வல்லாமை எனக்குப்பற்றுக்கோடு இல்லையென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனவன் மற்கொல் மறப்பறியே - ❋
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மறப்பறியேன்-(அவ்வின்பத்தை) மறந்தலறியேனாகி—உள்ளினும்-இன்றுநினையாநிற்கவும்—{பிரிவானது}—உள்ளம்-(என்)னுள்ளத்தை}—சுடும்-சுடுகின்றது.—(அப்படி பிரிவுபொறுத்தான்)—மறப்பின்—எவ

னுவன்-எத்தால் இறவாதிருப்பேன். எ-று. ❋ மன்னென்ப தை-இங்கிதமும் அவ்வொழியிசை. கொல-அசை. (எ)

எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே - ❋
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. - - - - - அ.

[இது-இத்துன்பமறிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இப்படிச் செய்வானொரு தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். காதலர்|—எனைத்து நினைப்பினும்-(நான் தம்மை) எவ்வளவதிக நினைந்தாலும்—காயார்-(அதற்குக்கோபியார்.—செய்புரிந்திறப்பு-(அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது|—அனைத்தன்றே-அவ்வளவன்றே.எ-று. ❋ கோபமாவது-அஃதினைந்தற்கு உடம்பட்டிருந்தினிற்றல்.—தனக்கு அவ்வின்பநுகர்ச்சியும் நிறைந்தது இல்லாமையால்-அதனைக் கூடிப்பெறுமாறு. தோழிசொல்லியவதனைக்குறிப்பால்நுகர்ந்துசெப்பிடப்படும். (அ)

வினையுமென் னெஞ்சுமோ ரன்ன வலியின்மை யாற்ற நினைந்து. - - - - கூ.

[இது - தலைவன் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றவள் திடஞ் சொல்லுக்கு தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். வேறல்ல மென்பார் - (முன்னெல்லாம் நாமிருவருமே) வேறல்லேமென்று சொல்லுவாரது—அளியின்மை - அருளில்லாமையை—ஆற்ற நன்னாற்று - மிகவும் நினைந்து—என்னிடன் நுயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர்|—வினிபும் - கழிகின்றது. எ - று. ❊ அளியின்மை - பின் வருவாராதலும், பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும், முதலாயின . —பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டுமென்று திடஞ் சொன்னவளுக்கு என்னுயிர் பிரிவைக்குறித்தல்ல அவரன்பில்லாமையைக் குறித்துக் கழிகின்றதென்று எதிரழிந்து சொல்லியபடி (கூ)

விடாஅது சென்றூஉக் கண்ணினுந் காணப் - ❊
படாஅது வாழி மதி. - - - - - ம.

[இது - அந்நிடஞ் சொல்லியவளுக்கு எதிரழிந்தவள் காமமிகுதி அதிகதுக்கந்நின்றுமேல் சொல்லியது.]—இ-ள். மதி - சந்திரனே— விடாது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே—சென்றூஉ - (விட்டுப்) போயினாலை — கண்ணினுங் - கண்ணளவாலாயினுமை—காண - எதிர்ப்படும்வகை—படாது - (நீ) மறையாதிருப்பாயெ

❊❊ ஊ - ஏ, அசை—நினைந்தவர்புலம்பவ்.

ப்பாடாக. எ - று. ❋ கண்ணளவா லெதிர்பதிதலாவது - மதி யிற் வாதமே பார்க்கப்படுதலால் இருவர் கண்களும் அசை உதற்கு ஏதுவாக. சுறைபுறுவலென்றவாகனின் வாதிபென்றுள்.

ஈஉஉ-அநி-கொவுநிலையுரைதல்.

அம்தாவதூ-தலைவி தான்கண்ட கனவினது நிலைமையை தோழிகருச் சொல்லியது. அகனவு + ர ரி ம ந் துநீனைவிருந்தபோலே கண்டதாகலாலி ஓதுநினைந்தவர் புலம்படுனை பின்வைக்கப்பட்டது.

கரி தலர் தூதொடு வந்தார்மற் - - - *
கியாதரிசர் வேண்டி ல் ( ) ரு. - - க.

[இது-தலைவன் தூதுபரக் கண்டுயி ரொன்னிடது.]— இ ள். (பலரு நூதுகறலை அறிந்தாவதுதிரவி ர) — கா தலர்- தலைவர் — தூதொடு - தூதையுடையராய் — (எனை ரி ர) வந்த — எனவினுக்கு — விருந்து - விருந்தாக — யா துமசபம் வை. எ - ம். ❋ கொல் - அசை. — விருந்தெம்றது- விருந்தாதற் ரை யியும உபசாரத்தினை. — அது தனவிலேல கா லையடையாத - ட தும்மைப்பேயனென்றுள். (க)

கூ டலு ளகன யானிரப்பத் தருஞ்சிற் கலந்தார்க் - *

பதினைமை சாற்றுவேன் பல். - - - - உ

[இது - தாதுவிடநினைத்த தலைவிசொல்லியது.] — இ-ள். கடலுனைசூழ் - (சுடரொழுகினைற) னைகடலிற்பாலுமுள்ளகுன்
கி---யாரி---ற்பிப- றிரரரால்---குளிர்சின் - தூங்நமாயி
னை---கலநீர்க்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட) தலைவாக்கு---
உயலுனைம - பாலுந்நிறைகிற தன்னைமனை}---ற்றுமே வ
னை---(யானை) பிரியாசொல்லுவேன். எ-று ✻கயலுனைவிண
ணுர்ப் - குளிர்தநலதிற்கிரப்பி. — தூரிக்கு யாம மெல்லா
மம் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லுமனைகளுள்ளும சுருக்கப்
படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெலலாம் நோன்றசொ
ல்லு வமைனனுந்தருந்தால் - சாற்றுமேவனென்றுள். — இனி
அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதெனபது பட
நினறமையால் - மன்-ஒழியிசை.—முன்னுங் கண்டவன்சொ
ல்லியதாகலால் - கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

✻ கனவுக்கண்டும் அகழிழிதிருக்குங்காலை.

ஈடுட - ஆம், அதி—கனவுநிலையுரைத்தல்.

நனவிலு னல்கா தவனைக் கனவிலுற் - - - *
காண்டலி னுண்டென் றுயிர். - - - - ங.

[இது - பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப்
பொறுப்பேனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.]—
இ-ள். நனவிலுனள்-நனவில்வந்து— நல்காதவனை - அருள்செ
ய்யாததலைவனை—கனவிலுண்-கனவிடத்து—காண்டலின் - கா

னுதலால்—என்னுயிர்!—உண்டு. எ-று. ❋ ஆனருடுகள்-கண் னருடுப் பொருளில்வந்தன. — அக்காளுதலாம்பல் பொறுத் திருக்கின்றேனன் நீ கவலலேவண்டாவென்பதாம். (கூ)

கனவினு னுண்டாகுங் காம நனவினு - - - - *
னவ்வகலா நாடித் தரற்கு. - - - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். நனவினுண் - நனவில்வந்து — நல் காளை - அருமைசெய்யாதவனை—நாடித்தரற்கு - (அவர்போன விடந்) தேடத்தொண்டுசெய்து தருதலால்—கனவினுள் - அக் கனவில்—காமம் - இன்பமானது|—உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது. எ-று. ❋ காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாமை அவர்போனதேயம் அறிந்துபோய்க. கொ னவிவந்து அருள்செய்வித்தகனவால்பொறுப்பனென்பதாம்.

கனவினுக் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான் - *
கண்ட பொழுதே யினிது. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நனவினுள்-(முன்னே) நனவினிட த்து—கண்டதூஉம் - (தலைவனைக்) கண்டு அனுபவித்தவின்ப முமும்|—ஆங்கே-அக்கண்டபொழுதே—(இனிது) - இனிதாயி ற்று.—கனவுந்தான்-(இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுப விந்தவின்பமும்|)—கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே —இனிது - இனிதாயிற்று. (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்த ன.) எ - று. ❋ இனிதென்பது முன்னும்கூட்டப்பட்டது.— கனவு - ஆகுபெயர். — முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்றும் அதுகொண்டு பொறுப்பேனென்பதாம். (ரு)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவிலுந் - - *
காதலர் நீங்கலர் மன். - - - - - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நனவெனவொன்று - நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி—இல்லையாயின் — கனவிலுன்-

ஈஉஉ - ஆம், அது—கனவுநிலையுரைத்தல்.

கனவினிடத்துவந்துகூடிய—காதலர்|—நீங்கலர் - (என்னைப்) பிரியார். எ - று. ❋ ஒன்றென்பது-அதன்கொடுமை விளக்கிநின்றது. — அதுநனவே புகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவிந்ததென்பது படநின்றமையால் - மன் - ஒழியிசை.— கனவிலே பெற்றுப் பொதுக்கின்றமை சொல்லியபடி. (சு)

நனவிலு னல்காக் கொடியார் கனவிலு - - *
னெனனெம்மைமப் பீழிப் பது. - - - ச.

[இது - பிரிந்துதம் தலைவனைக்காணுத தலைவி கனவிற் புணர்ச்சி நினைந்துபொருமற் சொல்லியது.] — இ - ள். நனவிலுன்-(ஒருதினமாயினும்) நனவில்வந்து — நல்கா - அருள்செய்யாத—கொடியார்|—கனவிலுன் - (தினந்தோறும்) கனவில் வந்து—எம்மை—பீழிப்பது - வருத்துவது|—என் - எந்தச்சம்பந்தம்பற்றி. எ - று. ❋ தம்மைத் தனிமையிலிட்டுப்பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமையும். நோக்கி - கொடியாரென்றும், கனவிலே தோளின்மேலராய் விரிந்தபோது மறைதலால்

அதனலும் துன்பமாகின்றதென்றற்கு - மிழிப்பதென்றும், சொல்லினுள்.—உலகத்தார் - நனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இலீலையென்பார்யாம் அதுகண்டலமென்பதாம். (எ)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேலராகி விழிக்குங்கா - ✻
னெஞ்சத்தராவர் விளைந்து. - - - - - கூ.

[இது - நான்பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.] — இ - ள். (என்னெஞ்சுவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்!) — துஞ்சுங்காலி - (யான்) தூங்கும்போது — தோண்மேலராகி — விழிக்குங்கால் - (பின்) விழிக்கும்போது — விளைந்து — நெஞ்சத்தராவர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவராவர். எ - று. ✻ புணர்ச்சிவிட்டும் பிரிதலைக்கொடுமைபற்றி விளைந்தென்றுள். — ஒருகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறியாதவனா நீதேறாவது தகாதென்பதாம். (அ

நனவிலு னல்காரா நோவர் கனவினுற் - - ✻
காதலர்க் காணுதவர் - - - - - - கூ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே) — கனவினுள்-கனவிலே — காதலர்க்காணுதவர். அக்காதலரைக்காணலறியாதமகளிர்! — நனவினுல்-(தாம் அறிய) நனவிலுவந்து — நல்காரா - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை — ?

ஊடல்-ஆம், அது — கனவுநிலையுரைத்தல். சசக

நோவர்-(அன்பிலொன்று) நோவாநிற்பவர். எ-று. ✻ இயற்ப

நீத்தது பொறுத்து பிணங்குகின்றுளாகலால் - பண்டமதீதான் றசசொல்லினுர். — தமக்கும் தலைவருளராக ஆவலாக் கனவி லே கண்டு அறிவாராயின் நமதுதலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து ஆருள்செய்தலறிந்து நோகாரென்பதாம். (சு)

நனவினு னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினுற் - - *
காணுர்கொ லியிவ்வூ ரவர். - - - - - ஐ.

[இதவுடது] — இ - ள். இவ்வூரவர் - இவ்வூரிலுள்ளமகளிர் — நனவினுல் - நனவினிடத்து — நந்நீத்தாரென்பர் - நமதைவிட்டு நீங்கினரென்று (தலைவர்மேலெகாடுமை) சொல்லாநிற்பர். — கனவினுன் - கனவினிடத்து — காணர்கொல் - (அவர் நீங்காதவருதலைக்) கண்டறியாரோ. எ - று. * எனக்குநீ னனகுகும் வேற்றுடையில்லையாயினியாள்கண்டது தானும் கனவி லையம வள் அதுகாணுது அவர்மேலே கொடுமை சொல்லினியமை யால் - அடலரசனாடமென்னுங்கருத்தால். இவ்வுரவமாலை முற்.

ஈஉங - அதி- பொழுதுகண்டுரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வருதலிடத்து அதனைக்க னவுநனவு மி இரங்குதல். கனவுமுற்றுறுதலினையிலகூடுவ ள்பது பற்றிப் பகற்பொழுது பொறுத்திருந்து தலைவிக் ரு உரைப்பதாகலால் இதுகனவுநிலையுரைத்தலின்பின்வைக் கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - - *
வேலைநீ வாழி பொழுது. - - - - - க.

[இது - பொழுதொடு பிணங்கிச் சொல்லியது.] —இ - ள். பொழுது - பொழுதே—நீ|—மாலையோவல்லை - (முன்னுள்ள வின்வந்த) மாலையோவல்லை. — மணந்தாரி - (அந்நாள்களிலே காதலனைக்கூடிய) மகளிரது—உயிருண்ணும் - உயிரையுண்ணுகிற—மேவலை-முடிவுகாலமாயிருந்தாய். எ - று. ❋ முன்னுள்-கூடியிருந்தநாள். அந்நாள் மணந்தானெனவே பின் பிரிந்தானாதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது - குறிப்புரைசொல்.

புன்கண்ணை தொழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல் ❋
வன்கண்ணை தோழின் றுணை. - - - - - - உ.

[இது-தலைவி தன்னுளனுபவத்தை மாலைப்பொழுதின்மே
(ல் யிக)
ஏறிய ஈடிங்-ஆம், அது—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

லிட்டுச்சொல்லியது.]—இ - ள். மருண்மாலை - மயங்கியமாலை யே—(நீயும்|)—புன்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பையுடையையாயிருந்தாய். — நின்றுணை - உனதுதுணையும்|—எங் கேள்போல் - எமதுதுணைபோல்—வன்கண்ணைதோ - இரக்கமில்லாமையுடையதோ. (சொல்லு.) எ - று. ❋ மயங்குதல் - பகலும், இரவும், தமமுள்ளேகலத்தல். — ஒளியிழத்தல்பற்றித் துணைபும் உண்டாக்கிச் சொல்லினாள். — துணையுமெம்முறவும் மனமறிகாரத்தால் தொக்கது. — எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய் நீயும் இன்பமுற்றிலையென்னும் குறிப்பால் வாழியென்றாள்.

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை தனியரும்பித் ❋
துன்பம் வளர வரும். - - - - - - ங.

[இது - பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். (தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்) — பனியரும்பி - (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து — பைதல்கொண்ட மாலை பசந்தவந்தடமாலையானது | — தனியரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி — துன்பம் - (அதற்கு உண்டாகிற) துன்பம் — வளர - (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக — வரும் - வருகின்றது. எ - று. ❋ குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ் சொற்பொருள் - குறிப்பால் அறிய நின்றது. — யான்பொறுத்தமைவழி எம்மெனென்பது குறிப்பெச்சம் (ஈ)

கஈ தலைநின்றவழி மாலை கொலைக்களத் - - - - *
தேந்திலர் போல வரும். - - - - - - உ.

[இதுவுமது] — மாலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்கவந்த) மாலை | — காதலரின்றவழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது — கொலைக்களத்து - கொலைசெய்கிற களத்து — எதிலர்போல - கொலைஞர்போல — வரும் - (அவ்வுயிரைக்கொள்ளாநின்று) வருகின்றது. எ - று. ❋ எதிலர் - அருள்யாதுமிலார். — முன்னெல்லாம எனக்கு நட்பாயின்பஞ்செய்து வந்தபொழுதும் இன்று என்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வருகின்றது யாம்பொறுக்குமவழி என்னென்பதாம். (உ)

கஉ லைக்குச்செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான் *
மாலைக்குச் செய்த பகை. - - - - - ரு.

[இதுவுமது] — (காலையும், மாலையும், அவர் கூடியநாள்

போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன. அவைகளுள்)
ஈடுரு - ஆம், அறி—பொழுதுகண்டிரங்கல். சுருக

—காலைக்கு—செய்த - (என்னுலே) செயப்பட்ட — நன்று - உபகாரம்|—என் - யாது.—மாலைக்கு—செய்த - செயப்பட்ட —பகை - அபகாரம்|—எவன் - உரது. எ - று. ❋ கொல்லிரண்டு மி - அலைகளை . — கூடியநாளிலே பிரிவாரென்று அஞ்சப்பண்ணியகாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கூடுதல் வெள்ளத்திற்குக் கலையாய் வருகின்றதென்னுங் கருத்தால் - நன்றென்கொலென்றும், கூடியநாளிலே இன்பஞ்செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ் செய்யாநின்றதென்னுங் கருத்தால் - பகையென்கொலென்றும், சொல்லினாள் . — பகை - ஆருபெயர் . — நன்னேறி ஒத்தகாலைபோலிராமல் மாலை - தன்கொடுமையால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். (ரு)

மாலை நோய் செய்தான் மணந்தா சகலாத - - *
காலை யறிந்த திலேன். - - - - - - கூ.

[இது - இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர்பிரிவாற்று எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். மாலை - (முன்னெல்லாம எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்துவந்த) மாலை—நோய்செய்தல் - (இன்றுபகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை - மணந்தார் - தலைவர்—அகலாதகாலை - பிரிதற்குமுன்னே — அறிந்திலேன் - அறியப்பெற்றிலேன். எ - று. ❋ இப்படி வேறுபடுதல் அறிந்திலேன் அறி

காலையருமபிப் பகலெல்லாம் போதாகி - - *
மாலை மலருமிந் நோய். - - - - - எ.

[இது - மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவ ளாகுதற்குக் காரணம் யாதெனற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய(பூ) | — காலையரும் பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்போதாகி - பக ற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய்முதிர்ந்து —மாலைமல ருமை-மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது. எ-று. ❁ தூங்கியெழு ந்தபொழுதாகலால் - கணவிலேபுணர்ந்தமை நினைந்து பொறு த்தல்பற்றி - காலையரும்பியென்றும், பின் பொழுது செல்ல ச்செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்துப் பொருளாதல்பற்றி - பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைதி துவந்து சேரும் விலங்குகளையும், மக்களையும், கண்டு தான் ❁ரு ளாகை-ஆம், அதி—பொழுதுகண்டுசாங்கல்.

அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொருமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும், சொல்லினாள். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தானாகி யாயன் - - *
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இ ன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுநாதம் | — அழல்போலு

ம் - (இப்போது) நெருப்புப்போலே சுடுவதாகி — மாலைக்கு
த்தூதாகி — (அம்மாலைவந்து எம்மைக்கொல்லுமிடத்து) —
கொல்லும்படை - கொலைசெய்யும் படையுமாயிற்று. எ - று.
❋ பின்வந்தபோலுமென்பது - உளாயசை. — முன்னே வ
ரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. — கொல்லுதறகருவியாத
லால் - படையாயிற்று. — தானே சுடவல்ல மாலை இத்தத்தூணை
யையும் பெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு - - ❋
மாலை படர்தரும் போழ்து. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே
மதிமயங்கிநோயுழந்தேன்) — மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டா
ரும்) மதிமருளும்வகை— மாலை — படர்தரும்போழ்து - வ
ரும்பொழுது—பதி - இவ்வூரெல்லாம்|—மருண்டு - மயங்கி
—பைதலுழக்கும் - நோயை அனுபவிக்கும் எ - று. ❋ பின்
மருண்டென்பது - மருளமெனன்பதன் பொருளில் வந்தது.
கூற்றமாகநினைத்துச் சொல்லினாளாகலால் - மாலைபடர்தரும்
போழ்தென்றாள்.—யான் இறந்துபடுவனென்பதாம் (கூ)

பொ
ருண்மாலை யாளனை யுள்ளி மருண்மாலை ❋
மாயுமென் மாயா வுயிர். - - - - ய.

[இதுவுமது.] — இ - ள். என்மாயாவுயிர் - (பிரிவைப்
பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது|— பொருண்மா
லையாளனை - பொருளியல் பேதமக்கியல்பாக வுடையவனை —

உள்ளி - நினைந்து—மருண்மாலை - இம்மயங்குமாலையிலே—மாயும்-மாய்கின்றது. எ-று.* வருதற்குக்குறித்த பருவம் கழியவும் பொருண்முடிவு நோக்கி வாராமையால் - சொல்வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச்சொல்லுகின்ற விதத்தால்-பயன் இல்லை யென்பதாம். (ம)

சுருங

ஈஉச - ஆம் - அது - உறுப்புநலனழிதல்

அஃதாவது - தலைவியினுடையகண்ணும். தோளும். நெற்றியும்,முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல், இஃது இரக்கமிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - பொழுது கண்டழிந்தவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

சிறுமைநமக்கொழியச் சேட்சென்ற வுள்ளி - - *
நறுமலர் நாணின கண். - - - - - - - க.

[இது - பொருண்மைமிகுதியால் வேறுபட்டதலைவிக்குத்தோழி சொல்லியது.] — இ-ள். சிறுமை-இப்பொருண்மை — நமக்கொழிய - நம்மிடத்துநிற்க — சேட்சென்றார்.- நெடுந்தூரத்திலே சென்றதலைவனை—உள்ளி-நினைத்(தழுதலால்) — கண்-(உன்)கண்கள் — (ஒளியிழந்து) —நறுமலர் (முன்னேனைமக்குநாணின)நல்லமலர்களுக்கு — நாணின - (இன்று) நாணிவிட்டன.எ-று. * உள்ளுதலென்பது - காரியத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — இவைகண்டார் அவனைக் கொடியமொன்று

சொல்லுவர் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - - *
பசந்து பனிவாருங் கண். - - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். பசந்து — நிறம்வேறுபட்டு— பனிவாருங்கண் - நீர்வார்கின்றகண்கள் | —நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்டவரது — நல்காமை - அருள்செய்யாணம்மையை —சொல்லுவபோலும் - (பிறர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன- (இனி நீ பொறுத்தல்வேண்டும்.) எ - று. * சொல்லுவ போலல் - அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமானமாகுதல். (உ)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு - - - - *
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். - - - - - ஊ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மணந்தநாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில்—வீங்கிய-(இன்பமிருதியால் பூரித்த) — தோள் - (நினது) தோள்கள் | — தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை —சாலவறிவிப்பபோலும் - விளங்க அறிவிப்பனவைபோல் வாடுகின்றன. (இதுதகாது). எ-று. * அன்றும் அப்படி பூரித்து இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்டுங் கண்டவர்கடில் அறிந்து அவரை அயோக்கிய னென்பானென்பதாம் (ஊ)

(ஈயிசை)

சூத்திரம் ஈஉசை-ஆம், அதி—உறுப்புநலனழிதல்.

பிணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித் - *
தொல்கவின் வாடிய தோள். - - - - - ச-

[இதுவுமது.]—இ-ள். தணைநீங்கி - (அன்றும்) தணைவர் நீங்குதலால்—(அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திரமல்லாமல்)—தொல்கவின் - பழைய இயற்கையழகும் — வாடிய தோள் - இழந்த இத்தோள்கள்|—(இன்று அதற்குமேலே)—பணைநீங்கி-(தம்)பெருமைபிழந்து—பைந்தொடி - பசும்பொன்வளைகள்—சோரும் - கழலுகின்றன. (இவை இப்படிசெய்யுந்தன்மையனவல்ல.) எ-று. ❄ அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பில்லாமையுணர்ந்தி இன்றும் நுந்தபருவத்தில் வந்திலரென்று அவர்பொய்மை யுணர்ந்தனர்கின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறையுன்டோ வென்பதாம்.

கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு ❄
தொல்கவின் வாடிய தோள். - - - ரு.

[இதுவுமது]—இ-ள். கொடியார் - (தழுவுங்கை விலக்குற்றும் பொறுதலவருக்கு இப்படிகாலநீட்டிப்பில் எள்ளுமென்னுநினையாத) கொடியவரது — கொடுமை பொல்லாங்கை — உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன.—தொடியொடு - வளைகளுஞ்சழன்று — தொல்கவின்வாடியதோள் - பழைய இயற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள் | (இனி அதனை மறைக்கும்வழியாது.) எ-று. ❄ அவரோடு கலந்தபோதுள்ளதொன்றுஞ் சுவாரார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (ரு)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவணைக் - ❄
கொடிய வெனக்கூற லுற்று. - - - சு.

[இது - தான் பொறுத்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்ப

நித்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். (யான் பொறுக்கவும் எல்லைப்படாமல்) — தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி — தோணெகிழ - தோள்கள் வாட — (அவற்றைக்கன்றி)- அவனை — கொடியானெனக்கூறல் - (நீ) கொடியவனென்று சொல்லுதலை — நொந்து - பொறுமல் — தோவல் - (என்னுள்ளே) நோகின்றேன். எ - று. ❁ யான் பொறுத்தலளாகின்றது - அவர் வராதிருத்தற்கல்ல நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம்.

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் - *
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. - - - - எ.

[இது - அவ்வியற்படுத்தல் பொறுது தலைவி தன்னெஞ்சிற்

ஈஉச - ஆம், அதி — உறுப்புநலனழிதல். ❁❁❁.

குச் சொல்லியது,] — இ-ள். நெஞ்சே — கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியானென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு — என்வாடுதோள் - என்வாடுகின்றதோளினால் விளைகிற — பூசல் - ஆரவாரத்தை — உரைத்து - சொல்லி — பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை — பெறுதியோ - அடையவல்லையோ - (வல்லையாயின் அதனை யொப்பது இல்லை.) எ-று. ❁ கொடியார்க்கென்பது - கொடியாரல்லரென்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். — வாடுதோளென்பது - அவைதாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்றநின்றது. — உன் சொல்லைக் கேட்டவுடனே அவர் வருவர் வந்தால் இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்குக் காலதிலுற் செய்தநன்றியாம் ஆகலால் அதன் பயனெல்லாம் அடைவாயென்றுங் கருத்தால்-பாடுபெறுதியோவென்றாள். (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது - - - ❊
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். - - - அ.

[இது - தொழிலை முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற தலைவன் மூப்பைடைந்ததை நினைத்துத் தன்னுள்ளேசொல்லியது.]—இ-ள். முயங்கியகைகளை-(தன்னை இறுகத்) தழுவிய கைகளை—(இவளுக்குரியோமென்றுநினைத்து)—ஊக்க (ஒருதினம்) தளர்த்திலேனாக — (அமமாத்திரமும பொறுமல் — பைந்தொடிப் பேதைநுதல் - பசியவளைகளை அணிந்த பேதையது நெற்றியானது|—பசந்தது - நிறம்வேறுபட்டது. (அப்படிப்பட்டதொற்றி இப்பிரிவிற்கு யாதுசெய்யுமோ.) எ-று. ❊ இனிக்கழிதலே செல்லும்வண்டு மென்பதுகருத்து. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற - ❊
பேதை பெருமழைக் கண். - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அப்படித்தழுவியகைகளைத் தளர்த்தலால்)—முயக்கிடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே — தண்வளி போழ-சிறுகாற்றுநுழைந்ததாக — (அவ்வளவிடைபீடும்பொறுமல்) — பேதைபெருமழைக்கண் - பேதையினதுபெரியகுளிர்ந்தகண்கள்| — பசப்புற்ற - பசலைநிறமடைந்தன.— (அப்படிப்பட்டகண்கள்-மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன.) எ - று. ❊ தண்மை - இங்கே மென்மைமேல்நின்றது.—போழவென்றது - உடம்பிரண்டும் ஒன்றுனது தோன்றநின்றது. (கூ)

கண்ணின் பசப்போ பருவா லெய்தின்றே * - *
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. - - - - ம.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணின்பசப்போ -(நிறுகாற்று நுழைபவந்த) கண்களின்பசப்போ ! — பருவாலெய்திற்று - துன்பமடைந்தது.—ஒண்ணுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளி பொருந்தியநெற்றியாள் — செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப் பை—கண்டு. எ-று. ❋ அது கைகளேத்தளர்தியவளவிலேபச நீந்தது. யான் - கைகளேயும் தளர்த்தி மெய்களும் நீங்கி அகாற் று உள்ளே நுழையுமட்டும் பசந்திலேனென்று தன்வன்மை யும், அதன்மென்மையும், கருதி வெள்கிற் றென்பதாம். ஆக வே அவளுறுப்புகள் ஒன்றிலொன்று முற்பட்டு நலனழியும் யாம் கழிதிலேசெல்லுமேவாமென்பது கருத்தாயிற்று. (ம)

ாஉரு-அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறுமைமேற்படத் தனக்கு ஓர் பற் றுக்கோடுகாணுததலேயி தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அ றியாதுசொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் நமதுநலனழி ந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்
மெவ்வமேநோய் தீர்க்கு மருந்து. - - - க. [று

[இது - தன்பொருமை தீருந்திறனுடியது.]—இ - ள். நெஞ்சே—எவ்வமேநாய் - ஒன்றுலுந் தீராதமேநாயை — நீக்குமருந்து—ஒன்று - ஒன்றை} —(நான் அறியும்படியாக) — எனத்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றுயினும் நினைத்து - அறிந்து—சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ. எ று. ❋ உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வது யாதொன்றுயினு மென்றற்கு - எனைத்தொன்றுமென்றுள். (க)

கரி தலவரில் சாகநீ நோவது - - - - - - ❋
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. - - - உ.

[இது - தலைவி தலைவனைக் காணுதலிலே ஆசை மிகுதியால் சொல்லியது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—வாழி-வாழ்வாயாக.—அவர் — காதலிலாக - (நம்மேல்) ஆசையிலாகவும்—நீநோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்கு

ஈஉரு - ஆம். அறி—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

க்காரணம் | — பேதைமை - (உன்)னறியாமையேயாம். (வேறென்றுமிலை.) எ-று. ❋ நம்மை நினையாமையால் நம்மிடத்து ஆசையிலொன்பதறியலாம் அதையறியாமை மேலும் அவரிடத்துப் போக நினையாது அவர் வரவுபார்த்து வருந்துகின்றுய் இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங் கருத்தால் - பேதைமையென்றுள்.—வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—யாம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி யெண்பரித தெனெஞ்சே பரிந்துள்ளல் *
டைதமேலைப் செய்தார்க ளில். - - - - - ங.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — இருந்து - (அவரிடத்
தக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து—
உள்ளி-(அவர்வரவை) நினைந்து — பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்ற
து|—என் - என்னை.—டைநமேலைப்செய்தார்கள் - இத்துன்ப
நோய்செய்தவரிடத்து—பரிந்து - (நமக்கு) இரங்கி—உள்ள
ல்-(வர)நினைத்தல்|—இல் - உண்டாகாது. எ-று. ❋ நம்மிட
த்து அருளுடையவரல்லாமையால் தாமாகவாரார் நாம் அவ
ரிடத்துக்குச் செல்லுதலே இனித்தகுவ தென்பதாம் (ங)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத் *
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — (நீ அவரிடத்துச் செ
ல்லலுற்றாயாயின்) — கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கண்களை
யும் உடன்கொண்டு செல்லு . — (அல்லாமல் நீமாத்திரம்
செல்வாயாதலால்)—இவை- இக்கண்கள் | — அவர்க்காணலுற்
று - அவரைக்காணவிவேண்டி—என்னை}—தின்னும் - (நீகாட்
டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும். எ-று. ❋ கொளவென்
பது கொண்டென்ன பொருளில்வந்தது . — அந்தவிவு தீர்க்
கவேண்டுமென்பதாம். என்றது தான்செல்லல்குறித்து. (ச)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா *
முற்றா லுறாஅ தவர். - - - - - - ஞ

[இதுவுமது-]—இ-ள். நெஞ்சே—யாம் — உற்றால் - (அ
ம்மை)விரும்ப — உறாதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை
—செற்றாரென - வெறுத்தாரென்று நினைந்து — கைவிடல்-

(பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும்வழி|—உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ. (இல்லை.) எ-று. ❋ அவ்வழியில்லாமையால் - அவரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (இ)

ஈரடி

ஏதுநி-ஆம், அதி—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற்றி புலந்துணராய் ❋
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. - - - சு.

[இது - தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.]—இ - ள். என் னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே — (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்) —கலந்து - புணர்தலால் — உணர்த்துங்காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்லதலைவனை —கண்டால்—புலந்து - (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி—உணராய் - (பின்) அதனை நீக்கமாட்டாய். — (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) —பொய்க்காய்வுகாய்தி - (அவனைக் கொடியனென்று) பொய்க் காய்வாகக் காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி). எ-று. ❋ புணர்தலால் உணர்த்தலாவது - கலவியின்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொழிந்தல். —கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணுதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயன் இல்லையென்பதாம். (சு)

காமம் விடுவிலன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே ❋
யாமே பொறேனிவ் விரண்டு. - - - - எ.

[இது - நாணம்தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலை விசொல்லியது.]—இ ள். நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே—காமம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை} விடு.—நாண்வி(டொன்று) - ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை}—விடு.—(இரண்டும் விடாமை உன்கருத்தாகில்} — இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும்}—யாலே | — பொறேன் - (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனல்லேன். எ-று. ❋ யாலே வென்னும் பிரிநிலையோகாரம் - நீ பொறுப்பிலுமென்பது படநின்றது. — நன்னெஞ்சேயென்றது - இரண்டையும் விடாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால். நல்லையென்னுங்குறிப்பாயிற்று. — அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல்போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலேனென்பதாம்.—இரண்டுமென்பதன்முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பிரிந்தவர் நல்காரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவர் ❋
பின்செல்வாய் போதையென் னெஞ்சு. ❋ அ.

[கருமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—

ாஉரு- ஆம்.அதி— நெஞ்சொடுகிளத்தல். சுருஞ்

அவர்—(இப்பொழுமைஅறியாமையால்) — பரிந்து - நொந்துவந்து — நல்காரொன்று - அருள்செய்யாராயிருவொன்று நினைந்து— (அதை அறிவித்தற்பொருட்டு) — பிரிந்தவர்பின்-(நம்மைமப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே — ஏங்கி—செல்வாய்-போகலுற்றநீ | — போதை - ஒன்றுமறியாய். எ-று. ❋

பொறுமை யறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயிறைக் காணுதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தமாத்திரத்தில் அருள் செயவருவானென்று நினைத்தமையால்-பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காதலவராக வுள்ளிநீ - - - *
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே—காதலவர். அன்பர் — உள்ளத்தாராக. (உன்) னுள்ளிருப்பவராக—(முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) — நீ—உள்ளி - (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி—யாருழை - யாரிடத்து — சேறி - செல்லுகிறாய். எ - று. * உன்னுள்ளிருக்கிறவரைப்புறத்துத்தேடிச் செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழியென்பதாம். (கூ)

துன்னுந் துறந்தானை நெஞ்சத் துடையேமா - *
வின்னு மிழந்துங் கவின். - - - - - ஐ.

[இது - அவனைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதுதோன்றச்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்னு - (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம்—துறந்தானை - துறந்துபோயிறைவனை — நெஞ்சத்துடையேமா - (நாம்) உள்ளுடையேமாக — (முன்னிழந்தபுறத்தழகேயன்றி)— இன்னும்—கவின் - (அகத்) தழகையும்} —இழந்தும் - இழப்போம். எ-று. * அவர் நம்மைச்சூடாமல்துறந்தாராகவும், நாம் அவனை மறக்கமாட்டேமாகவும், போனமெய்யழகேயன்றி நின்ற நிறையும் இழப்போமென்பதாம்.

ாஉசு-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃதாவது - தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆசையிருதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல். அது அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடுசொல்லுதலால் - இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு - - *
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. - - - - - க.

[து - நாணும் நிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வேசுரு நாடசு-ஆம், அதி—நிறையழிதல்.

ண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். நாணுத்தாழ்வீழ்த்த - நாணுகியதாழினைக்கோதீத — நிறையென்னுங்கதவு - நிறையென்றுசொல்லப்படுகிறகதவை} — காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகியகுந்தாலி| — உடைக்கும் - முறிக்கின்றது. (இனி அவை நிற்றலும் இல்லை. யான் பொறுத்தலும்இல்லை.) எ - று, * நாணுள்ளவனைக்கும் நிறை அழியாதாகலால் அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலால் - நிறையைக்கதவாக்கியும், வலியவையாப்தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும், சொல்லிலுள். (க)

காம மெனவொல்லே கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை *
யாமத்து மாலுந் தொழில். - - - - உ.

[இது - நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றியகாமம் நெஞ்சால் அடக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-

ள். யாமத்தும் - (எல்லாருந்தொழிலொழிகிற) நடுராத்திரியி
லும்—என்னெஞ்சத்தை— தொழில் - தொழிவிலே — ஆரு
ம - (தண்டாதது) ஆருகின்றது . — (ஆதலால்) — காமமென்ன
வொன்று-காமமென்றுசொல்லப்பட்டதொன்று|—ஓ- ஐயோ—
கண்ணின்று - கண்ணோட்டமில்லதாயிருந்தது. எ - று. ❁ தொ
ழிவிலே ஆளுதல் - தலைவனிடத்துச் செல்லவிடுதல். — தானை
த்தொழில் கொள்ளுதல் - உலகநடையல்லாமையால் - காமமெ
னவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது - அளவ
றியாது கொள்ளுதலால் - கண்ணின்றென்றும் சொல்லினாள்.
காமமது தன்னுடைய அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யாரே குறிப்பின்றித் *
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். - - - - ஈ.

[இது - மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். காமத்தை - இக்காமத்தை}
—யான்|—ஓ- ஐயோ—மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறை
க்கநினைப்பேன்.—(அதனால்) — குறிப்பின்றி - (இது) என்க
ருத்தின்வழிவாராமல் — தும்மல்போல் — தோன்றிவிடும் -
வெளிப்பட்டே விடுகின்றது. எ - று. ❁ மன் - ஒழியிசையில்
வந்தது.— எப்படி தும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்ப
டியே காமம் அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (ஈ

ஊசு - ஆம், அதி—நிறையழிதல். ஈசுக

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானேவென்காம *
மறையிறந்து மன்று படும். - - - - - சு-

[இதுவுமது.]—இ-ள். யான்|—ஓ - ஐயோ — நிறையுடை யேனென்பேன் - (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையேனென் று நினைத்திருப்பேன்.—(அதனால்) —என்காமம் - எனதுகா மம்|—மறையிறந்து - மறைத்தலைக்கடந்து — மன்றுபடும்-ப லருமறியப்படுகின்றது எ-று. ❋ மன்-ஒழியிசையில் வந்தது. இனி இக்காமமானது - என்னளவினதல்லவென்பதாம். (சு)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ *
யுற்றார றிவதொன் றன்று. - - - - - சு.

[இது - நம்மைமறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]— இ - ள். செற்றார்பின் - நம்மை நீங்கிப் போனவர்பின் — செல்லா - செல்லாதுதாமும் நீங்கி நிற்கிற — பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது — காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவரால்|— அறிவதொன் றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று. எ-று. ❋ இன்பத்தோடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழிபும்படி செய்தலாலே - செற்றாரென்றார்.—பின்செல்லுதல் - மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். — பெருந்தகைமை - ஆகுபெயர்.—காமநோயுற்றார் - மானமுடையார்.—நன்றென வறியாரிடத்தும் சென்றேநிற்கும் யான் அறிவதொன்றன்றென்பதாம். (சு)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளிதோ - *
வெற்றென்னை யுற்ற துயர். - - - - - சு.

[இதுவுமது]—இ - ள். சென்றவர்பின் - (என்னை நீங்கிச்) சென்றவர்பின்னே—சேறல்வேண்டி - (யான்) செல்லல்வேண்டுதலால் — என்னையுற்றதுயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது|—எற்று - எத்தன்மைத்தது.—அளித்து - மிகநன்று. எ - று. ❋ அதோ - அசை. அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—இக்காமம் நாயானது - நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம். (சு)

நாணெனவொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் - *
பேணியார் பெட்ப செயின். - - - - எ.

[இது - பாத்தம்பிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறை
ஈடுசு

சசுஉ ஈஉசு - ஆம், அறி — நிறையழிதல்.

யழிவினாலே கூடியதலைவி நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யா தென்றோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். பேணியார்-(நம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் — (வந்து) — காமத்தால்—பெட்ப-(நாம்) விரும்பியவைகளை — செயின் - செய்யுமளவில்—நாணெனவொன்றோ - நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ?—அறியலம் - அறியமாட்டேமாயிருந்தது. எ - று. ❋ விரும்பியவை - வேட்கை மிகுதியினாலே நினைத்திருந்தகலவிகள்.—நிறையழிவால் அறியாமற்கூடிய தன் குற்றமோக்கி அவனையுந் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னாள். (எ)

பண்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம் - - *

பெண்மை யுடைக்கும் படை. - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நம்பெண்மை - நமது நிறையாகிய (அரணத்தை)—உடைக்கும் - அழிக்கிற—படை - ஆயுதம்!—பன்மாயக்கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்லகள்வனுடைய—பணிமொழியன்றே - தாழ்ந்தசொற்களன்றே. (ஆனபின் அது நிற்கும்விதம்டாது.) எ று. ❋ பெண்மை - இங்கே தலைமைபற்றி நிறைமேல்நின்றது. — வந்தால் - பிணங்கக்கடவேமென்றும், பிணங்கினால் அவன்சொற்களாலும் செயல்களாலும் நீங்கேமென்றும், இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண்டிருந்த யாவையும் காணுமல் கலவியிலே தன்னினும்முற்படும்படி வந்து தோன்றிலனென்றற்கு - பன்மாயக் கள்வனென்றாள். பணிமொழி - நம்மினும் அதிக வன்புடையோரைச் சொல்லுஞ் சொற்கள். — அவன் அப்படிப்பட்டவரைச் சொற்கள் அவையாக நமது நிறை அழியாதொழியுமோவென்பதாம் (அ.)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங் - ❋
கலத்த லுறுவது கண்டு. - - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—நி - ள். (அவர்வந்தபொழுது) — புலப்பலென - பிணங்கக்கடவேனென்று நினைத்து — சென்றேன் - (அவரெதிர் நில்லாமல் வேறோரிடத்திலே) போயினேன். — (போகியும்)—நெஞ்சம் - (என்) னெஞ்சமானது — (நிறையினில்லாமல் சிறுகத்துக்கொண்டுபோய்) — கலத்தலுறுவது -

(அவரோடு) கலத்தலிலதிதொடங்குவதை— கண்டு - அறிந்து— புல்லினென்-(இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன்.எ - று. ❋ வாயாமை - பிணங்குதற்குக் காரணமாகிய நெஞ்சுதானே கலத்தற்குக் காரணமாய் நிற்றலால் அந்நினைப்பு முடியாமை.

ாஉசு-ஆம், அது— நிறையழிதல்.

நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினர்க் குண்டோ - *
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்- - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நிணந்தீயிலிட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந்திலவனைக்கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற— நெஞ்சினர்க்கு - நெஞ்சினையுடையமகளிர்க்கு—ஊடி-(யாம்) பிணங்கி—புணர்ந்து-(பின்) புணர்ந்து — நிற்பேமெனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல்|--உண்டோ. எ-று. ❋ யான் அத்தன்மையேயாதலால் - எனக்கு அது இல்லையாயிற்றென்பதாம். (ய)

ாஉஎ-ஆம் அது-அவர்வயின்விதும்பல்

அஃதாவது - தூரதேசப்பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசையிருதியால் ஒருவரையொருவர் காணுதற்கு விரைதல். இதனுள் தலைவிசொல் நிறையழிவால் உண்டாதலால் அச்சம்பற்றி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

வளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற - *
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். - - - க.

[இது - தலைவிகாணற்குவிரைதலால் சொல்லியது]—இ-ள். விரல்-(என்)விரல்கள்|—அவர்சென்றநாள் - அவர் (தம்மைப் பிரிந்து) போகிய நாள்களை — ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்து த்) தொட்டெண்ணுதலால் — தேய்ந்த - தேய்ந்தன.—(அது வேயன்றி)—கண்ணும்-(என்)கண்களும்|—வாளற்று - (அவர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து — புற்கென்ற - புல்லியவாயின. (இவ்வாறுகியும் அவர் வரவுஉண்டாயிற்றில்லை.)எ-று.*

நாள்-ஆகுபெயர். — புல்லியவாதல் - நுட்பமானவைகளைக் காணமாட்டாமை. — இனியான்காணும்விதம் யாதென்பதாம்.—நாளெண்ணலும், வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய்தொழியாமல் எப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழாயின்று மறப்பினென் றேண்மேற் - *
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. - - - - உ.

இ-ள். பொறுமைமிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதே சிறிது மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது—.]இ-ள். இலங்கிழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடை

ஈஈ ஈஉஎ-ஆம், அதி—அவர்வயின்விதும்பல்

யாய்—இன்று-(இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில் — மறப்பின்-(தலையளை) மறப்பேனுயின் — மேல் - மறுபிறப்பிலும்—காரிகை-அழகானது|—நீத்து - (என்னைவிட்டு) நீங்க—என்றே

ள்-எனதுதோள்கள்|—கலங்கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம். எ-று. ❋ இலங்கிழாயென்பது-இதற்கு நீயாதும் பரிவின்றியில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று.—நீத்தென்பது - நீப்பவென்பொருளில் வந்தது.—இச்சமயத்திலே அவனா நினைந்தால் மறுமையிலே அவனா அடைந்து இன்புறலாம் அதனால் மறக்குந்தன்மையே னல்லேலெனென்பதாம். (உ)

உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றூரீ - *
வரனசைஇ யின்னு மூளேன். - - - ரு.

[இதுவுமது.)—இ - ள். உரனசைஇ - (இன்பத்தைவிரும்பாமல்) வெற்றியைவிரும்பி— உள்ளந்துணையாக - (நாம் துணையாதலையிழந்து) தம்மனவெழுச்சிதுணையாக — சென்றூரீ-போயினவர்|—வரனசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலைவிரும்புதலால்—இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும்—உளேன். எ-று. ❋ உரன்-ஆகுபெயர்.—அவ்வாசையால் உயிர்வாழ்கிறேன் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ரு)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக் - - - *
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. - - - சு.

[இதுவுமது]—இ - ள். பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி நம்மைப்)பிரிந்துபோனவர்|—கூடியகாமம் - கூடியகாமத்துடனே—வரவுள்ளி-(நம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால்—என்னெஞ்சு|—வருத்தமொழிந்து—கோடுகொடேறும் - மேன்மேலும்பருத்தெழுகின்றது. எ - று. ❋போர்க்குப்பிரியும்

போது காமவின்பம் நுகர்தற்கு ஏமமாதலும், அது முடிந்தவிடத்து அதனை வேறு நோக்கலும், தலைவனுக்கு இயல்பாதலால் - கூடியகா மமோடென்றாள் . — பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொ ழில் - நெஞ்சின்மேல் ஏற்றப்பட்டது . — அவ்வாலை நினையா மற்போவேனையின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (சு)

கரண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணுரைக்கண்டபி - - *
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. - - - - ரு.

[இது - தலைவனது வரவு சொல்லிப் பொருதவளாய் நிறம் வேறுபடாதே என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] — இ - ள்.

ஈஉன - ஆம், அதி — அவர்வயின் விதும்பல். சூரு

கண்ணுரை - (என்) கண்களாருமவகை — கொண்கனை - (என்) கண வனை — காண்க - (நான்) காண்பதாக. — கண்டபின் - (அப் படி) கண்டபின்பு — என்மென்றோள் - என்மெல்லியதோளி னு. ள்ள — பசப்பு — நீங்கும் - (தானே) நீங்கும். எ-று. ❊காண்க வென்றது - இங்ஙன வேண்டிகொள்ளுதற் பொருளில்லை வந்த தி. — அது ஆண்மையென்பது பட நின்றமையால் - மலர்தலை யிசை. — கூடலளவிலே நீங்காதென்பதாம். (ரு)

வருகமஞ் கொண்க ளெனநாட் பருகுவன் - *
மடநல்ல யெவ்விலாங் மகட - - - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். கொண்கன் - (இந்நாளை நாளாக வரா தொழிந்த தலைவன்) — ஒருநாள்—வருக - (என்னிடத்து) வரு வானாக.— (அந்நாள்) — பைதலேமெயெல்லாம் - துன்பஞ்செய்கி ன்ற இந்நோயெல்லாம — கெட-நீங்க — (அவ்வமிர்தத்தை) —பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன். எ-று. ❋ வ ருகமெய்றதற்கும், மன்னெள்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்ட படியேகொள்க, — அதகுறிப்பு - அவ்வொருநாளைக்குள்ள இரிவரகடவம்நாய்களையும் கெடுப்பனென்பதாம். (கூ)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின். - - - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணன்னகேளிர் - கண்போற் சி றந்தநண்பர் — வரின் —புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவுநீட்டி த்தலைச் நறித்துப்) பிணங்குவேனோ. — புல்லுவேன்கொல்- (என்பொறுக்கமாட்டாமையைக்குறித்துத்) தழுவுவேனோ. — கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டிற்கும் வேணடுதலால் இவ்விருதொ ழில்களையும்) கலப்பேனோ. (யாதுசெய்யக்கடவேன்.) எ-று. ❋ ஓ-அசை. — பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒருபொழுதி லே கூடாமையால் - கலப்பேன்கொலென்றாள். — மூன்றினை யுஞ் செயதல் கருத்தாகலால்-விதுப்பாயிற்று. (எ)

விளைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து - ❋
மாலை யயர்கமன விருந்து. - - - - - அ.

[இது-அரசனுக்குத் துணையாகப் பிரிந்த தலைவன் தொழி

ன்முடிவுநீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-ள், வேந்தன்|—வினைகலந்து-போரி னிடை ஈடுபட்டு, ஆள்உளம்-ஆம், அதில்—அவர்வயின்விதும்பல்..

செய்தல்புரிந்து—வென்றீக - வெல்வாராக. —(யாமும்|)—மனைகலந்து - மனைவிலைச்சென்றுகூடி—மாலை - (அவ்விடத்து) மாலைக்கு—விருந்து}—அயர்கம் - செய்யக்கடவேம்.எ-று. ❊ மனை ஆகுபெயர். — போர்செய்தற்கண்வந்த மாலைக்கு எதிர்கொள்ளுதல் அலங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமையால் - மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான்.—இது தொழில்முடியுமுன் சொல்லலால் - விதுப்பாயிற்று. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார் ❊
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. - - - - கூ.

[இதுவுமது]—இ-ள். சேட்சென்றார் - தூதாகச்சென்ற தங்காதலர் — வருநாள்வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்த நாளை உட்கொண்டு— ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத் தாங்கிவருந்து மகளிர்க்கு)—ஒருநாள்|— எழுநாள்போல். பலநாள்போல்—செல்லும் - நெடிதாகக்காட்டும். எ-று. ❊ ஏழென்பது - அதற்குமேலாய் மிக்கபண்மை குறித்துநின்றது . — தலைவிவருத்தம் பிறர்மேலிட்டுச் சொல்லியபடி. (கூ)

பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு ❊
முள்ள முடைந்தக்கக் கால். - - - - ய.

[இதுவுமது]—இ - ள். காதலி — உள்ளமுடைந்து - (நம் பிரிவுபொறுமல்) உள்ளமுடைந்து—உக்கக்கால் - இறந்தவிட த்து—பெறினென் - (நம்மைமட்) பெறக்கடவளாலுல் என்னப யன்|—பெற்றக்காலென்-(அன்றிப்) பெற்றுல் என்னபயன்-—உறினென் - (அன்றி) மெய்யுறக்கலந்தால் என்னபயன்.—(இவையொன்றுலும்பயன்|—இல்லை.) எ - று. இம்மூன்றும் உடம்போடு புணர்த்திச் சொல்லப்பட்டன .. — அதன் மேலும் முன்னை வழக்கமிருத்தலால் அதற்குமுன்னே நாம்செல்ல வேண்டு மென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (ஐ)

ாஉஅ-ஆம் - அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது-தலைவன் தலைவி தோழி என்றிவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோ கிய தலைவன்வந்து கூடியவிடத்தே நிகழ்வதாகலால் அ வர்வயின் விதும்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ாஉஅ-ஆம்,அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல். சூசு

ஆரப்பிறுங் கையிகந் தொல்லாதின் னுண்க - *
னுணைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. - - - - க.

[இது-பிரிந்து கூடியதலைவன் ஆசைமிகுதியிலுலே புணர் ச்சித் தொழிலைப் புதிது புதிதாகப் பலநாளும் பாராட்டலி க ண்டு தலைவி இன்னும் பிரிவொன்று அஞ்ச ஆகாத அன்குறிப்

பால் அந்த அவளுக்குச் சொல்லியது.] —இ-ள். கரப்பினும். (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும்—ஒவ்வா - அதற்கு உடம்படாமல்—கையிகந்து - (உன்னைக்) கைகடந்து—நின்னுண் கண் - உன்(னை)யுண்டகண்களே — உணக்கலுறுவது - (எனக்குச்) சொல்வது — ஒன்று - ஒருகாரியம்|—உண்டு - (இரி.அதனை நீயேதெளியச்சொல்லு.) எ-று. ❊ கரத்தல் நாணுவ் அடக்குதல்.—தன்னிடத்துப் பிரிதற்குறிப்பு இருக்கிறதாக நினைந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடு குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பை அறிவுறுத்தபடி. (க)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் ❊
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. - - - - உ.

[இது-நாணத்தால் அவள் அதுசொல்லாதவிடத்து அவன் தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். கண்ணிறைந்தகாரிகை - (என்)கண்ணிறைந்த அழகையும்—காம்பேர்தோள் - மூங்கில் போன்றதோள்களையும் உடைய — பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதருக்கு — பெண்ணிறைந்தநீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை|—பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது. எ-று. ❊ தன்னிடத்து இல்லாதபிரிவினைத்தன்னிடத்து எற்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிசொல்லினன். (உ)

மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை - - ❊
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. - - - - ஊ.

[இதுவுமது]—இ-ள். மணியின் - (கோக்கப்பட்ட) படிக மணிகளுள்ளிருந்து—திகழ்தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற—

நூல்போல்—மடந்தை - இம்மடந்தையினது—அணியில்-அ
ழகுக்குளிருந்து—திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய
—ஒன்று - ஒருகுறிப்பு|—உண்டி. எ-று. ❋ அணி - புணர்ச்சி
யாலாகிய அழகு. — அதற்குள்ளிருத்தலாவது - அதனேடு உ
டனிகழ்வதல்ல திருந்தும் உடனிகழ்தல்.—அதனையான் அறிகி
ன்றிலேன் நீ அறிந்துசொல்லல் வேண்டுமென்பது கருத்து.
ாஉஅ-ஆம், அறி—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

முகைமொக்குளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை ❋
நகைமொகுகுளுள்ளதொன் றுண்டி. - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். முகைமொக்குள் - அரும்பினது—
முகிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உளதாய்ப் (புறந்தோன்றுத)—
நாற்றம்போல்-வாசனைபோல்—பேதை - (உண்)மாதினது—
நகைமொக்குள் - (என்னேடுநகைக்கஎண்ணுகிற) நகையதுமு
கிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உளதாய்ப் (புறந்தோன்றுத)—ஒன்
று-ஒருகுறிப்பு|—உண்டி. எ-று. ❋ முகிழ்ப்பு-முறுவர்ச்சியாற்
புடைபடுதல். நகை-புணர்ச்சியின்பத்தால் நிகழ்வது. (ச)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர் - ❋
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. - - - ஞ.

[இதுவுமது]—இ-ள். செறிதொடி - நெருங்கிய வளை
யையுடையவள்—செய்து-(என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை)நி
னைத்து—இறந்தகள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்மனமறைத்தற்)
பொனகுறிப்பு|—உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை—தீர்க்
குமருந்தொன்று}—உடைத்து. எ-று. ❋ மறைத்தற் குறிப்
பு-தானுமஉடனேபோக உட்கொண்டது. — உறுதுயர்-நன்

நிசெய்யத் தீங்குவினைதலாலும், அது தான் தீர்க்குந்திறம்பெ
றுமையாலும், உளதாயது.—மருந்து - பிரியாமை தோழியா
லும் தெளிவித்தல்.—நீ அது செய்தல்வேண்டு மென்பதாம். (இ)

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலந்த வரிதாற்றி * *
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. * * * * (சு)

[இது - தலைவன் குற்றப்பறிந்த தலைவி அதனை அதுதெளிவி
க்கச்சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.]—இ - ள். பெரிதாற்றி
(தலைவர் பந்து தம்பிரிவிலுலாகியதுன்பத்தை) மிகவுமாற்றி—
பெட்பக்கலத்தல் (நாம்) மகிழும்வண்ணம்கூடுகின்ற புணர்ச்
சியானது | — அரிதாற்றி - (பின்னும் அத்துன்பத்தை) அரி
தாகப் பொறுத்திருந்து — அன்பின்மை - (அவரது) அன்
பில்லாமையை—சூழ்வது - நினையுந்தன்மையை} — உடைத்
து. எ - று. * பிரிதற்குறிப்பிலுலே செய்கின்றதாகலால் மு
டிவிலே துன்பஞ்செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (சு)

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு * * *
முன்ன முணர்ந்த வளை. * * * * * * (எ)

[இதுவுமது.]—இ - ள். தண்ணந்துறைவன் = குளிர்ந்த நீர

ஈடழ - ஆம்.அதி — குறிப்பறிவுறுத்தல்.

நிறையையுடையவன் —தணந்தமை -(நம்மைமெய்யிலேல கூடியிருந்தே மனத்திலேலே) பிரிந்தலமையை — நம்மினும (அப்பிரிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்மினும —வேள இவ்வேளையுள்ளே| —முன்னம் —உணர்ந்த- அறிந்தன. எ-று. ❁ கருத்து நிலைநிறுத்த தாகலால்- தணந்தமை யென்றும், யாம்தெளிய அறிதற்குமுன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்றற்கு- அதனாலவள மேனிலையறிவி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினாள். (எ)

நெருநற்றுச் சென்றுரைங் காதலர் யாமு ❁
மெழுநாளே மேனி பசந்து - - - அ.

[இதுவுமது]—இ-ள். எக்காதலர் | — நெருநற்று - நேற்றே—சென்றார் - பிரிந்துபோயினர்.—யாமும| —மேனிபசந்து - (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து — எழுநாளேம் - எழுநாளுடையேமாயினேம். எ - று. ❁ நேற்றுச்செய்த அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்றற்கு- நெருநற்றுச் சென்றுரைங்காதலரும், அதனைச சந்தேகித்துச் செல்லும்நாள் எழுநாள் உண்டாகலால் அன்றே மேனிபசந்ததென்றற்கு - மேனிபசந்தெழு நாளேமெனறும், சொல்லினாள். இவையதலினாது பிரிதற் குறிப்பை அறிவித்து நின்றது. (அ)

நோடிநோக்கி மெனறேறுரு நோக்கியடிநோக்கி ❁
யாந்தாண் டவள்செய் தது. - - - கூ.

[இது-தலைவிகுறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.]—இ - ள். (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தந்த தெளியாதவர் பிரிவதான் இங்கேயிருந்தால்) — நோடிநோக்கி- (இவை நிகழாவென்று தன்) வினையவற்களைப்பாராய்ந்து — மென்

நோனாநோக்கி - (அதற்கு எதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியதோள்களோயுட்பார்த்து—அழுதநோக்கி - (பின் இவ் விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டி மென் றதன்) னழிகளோயும் பார்த்து—ஆண்டு- அவ்விடத்து — அவ ள்செய்தது - அவள்செய்த குறிப்பு| —அஃது உடன் போக்க யிருந்தது எ று. செய்தகு றிப்பு - செய்தற் கேதுவானகுறி ப்பு:— அஃதென்றுள் - செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள மென் றுகைவின்-பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல்படன்.

பண்ணிறைப் பெண்மையுடைத் தென்பு கண்ணிறைந் காமநோய் சொல்லி யிரவு. - - - - - ஐ.

[இது - தன்பிரி யாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் ஐயது

உரை - ஆம்- அது — குறைபடாமலுறுதலில்.

அறிவித்தது.]—இ ள். (மகளிர்) —காமநோய் - (நம்) காம நோயை — கண்ணிறைச் சொல்லி - (தோழியரிக்கும்வாயாற் சொல்லாது) கண்ணிறைச் சொல்லி—இரவு - (அது தீர்த்தல்வே ண்டுமென்று அவனை யிரவாமல் உடன்போதலிற்குறித்துநீ சம் மதியினை) யிரத்தல் — பெண்ணிறை - (தமக்குரியவல்லாகிய) பெண்மைமேலும் — பெண்மையுடைத்தென்ப - ஒருபெ ண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர்|) சொல்லுவர் - எ று தலைமகளது - உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலெதி ரிதலாலே தான்பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்கு அ வள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினாள்.

உரை - ஆம்- அது—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விளைதல். மேலைபுணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைவன் பிரிதற்குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே நிகழ்ந்த ஆசைமிகுதியிலுலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்ந்தலால் இதுகுறிப்பறிவுறுத்தலின் பின்வைக்கப் பட்டது.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் *
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. - - - க.

[இது - பிரிதற்குறிப்பினையுடைய தலைவனோடு நீபிணங்காமைக்குக்காரணம் யாதென்று தலைமகளாடிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். உள்ளக் களித்தலும் - நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும் | — காணமகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சி யடைதலும் | — கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு — இல்லை. — காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு — உண்டு. எ - று. * களித்தல் - உணர்வழியாதது. — மகிழ்தல் - அவ்வுணர்வழிந்தது. — இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லாமையிலுலே - கள்ளுக்கில் லென்றார். — அப்படிப்பட்ட காமமுடையதான் பிணங்கலெவ்விடத்ததென்பதாம். (க)

நினைத்தவினையு முடாமை வேண்டும் பனைத்தினையும் *
காம நிறைய வரின். - - - - - - - உ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். காமம் — பிறைத்துணையுநிறைய-பிறையளவினுமிக — வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின் — நிறைத்துணையும்- நிறையளவும் — உடாமை - (தந்தலைவரோ

டு) பிணங்காமை — வேண்டும் (அவரால்) விரும்பப்படும். எ-று. ❋ ஊடலால் வருத்தமிகுமென்று பிறர்க்கு உறுதிசொல்லுவான்போன்று தன்வினாவு சொல்லிடபடி. (உ)

பேணுத பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக் ❋
காணுந் தமையல கண். - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். பேணுது - (நம்மை) அவமதித்து —பெட்பவே - (தான்) வேண்டுமவைகளையே —செய்யினும்—கொண்கனை - கணவனை — கண் - (என்) கண்கள் —காணுது - பாராமல் — அமையல - அமைந்திரா; அமைந்திரா எனவில்லை. எ-று. ❋ தன்வினாவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — அத்தன்மையேன் அவ்வேறு பிணங்கும் வழியாதென்பதாம். (ரு)

உளூடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து ❋
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. - - - சு,

[இதுவுமது.]—இ-ள் தோழி - தோழியே — (அன்பரை

க்காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னேடு எண்ணி)—உடற்கட்சென்றேன் - (அவரோடு) பிணங்குதலிலே சென்றேன்.—என்னெஞ்சு | —(கண்டபின்)—அதுமறந்து அதைமறந்து — கூடற்கட்சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது. எ-று. ❋ செல்லுதற்றொழிலினது நிகழ்ச்சி - நினைத்தநெஞ்சிற்கும் ஏத்தலால் - அதுமறந்தென்றாள். — அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்பது படநின்றமையால் - மன்-ஒழியிசை- — அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்டு போகலால் அது முடிந்ததில்லையென்பதாம். (சு)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன் ❋
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. - - - - - நு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்) எழுதுங்கால் - எழுதும்போது—கோல் - அஞ்சனக்கோலினியல்பை—காணா - காணமாட்டாத — கண்ணேபோல் — கொண்கன்பழி - கணவனதுகுற்றத்தை} —(அவனைக் காணுதலிடத்தெல்லாம கண்டிருந்தும்)—கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்டவிடத்து—காணேன் - காணமாட்டேன். எ-று. ❋ கோல்-அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.—இயல்பு - கருமமென்னியல்பு இதுவாகலால்-மேலும் அது முடியாதென்பதாம்

சுஎ ள்உக-ஆம், அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

கரு ணுங்காற் காணேன் றவறுய காணுக்காற் - *
காணேன் றவறல் லவ்வ. - - - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (நான்)—காணுங்கால்-(கணவனைக்) காணும்பொழுது—தவறுப-(அவன்) குற்றங்களானவைகளை —காணன-காணக்கிற்றிலேன் —காணுக்கால்-(அவனைக்) காணுதபொழுது — தவறல்லவை - குற்றங்களல்லாதவைகளை —காணேன்-காண்கின்றிலேன் என்று. * கணவனென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது. — முன்புநான் உன்னிலொல்லியதவறுகள் இப்போது காணுமையால் பிணங்கலென்பதாம்.

உட்டத லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற் - *
டொட்டத லற்றதென் புலந்து. - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். உட்டதலறிந்து - (தம்மை) யிர்த்து கைக்கின்றபோது தவறிந்திருந்து — புனல்பாய் பவரேபோல்-(ஓடுகின்ற) நீரின்மேலாய்ந்தவர்செயலேபோல் — டொட்டதலற்று-(பிணங்காது) முயலுகின்றபோதானமபறிந்திருந்து—புலந்து - (கணவன்மேல்) பிணக்கு—என்-(உபறுவது) டாது. என்று * பாய்பவரென்பது ஆறுதியர். — டொட்டதல - புனைபவிதல். — பிணக்கு முறும் பயன்றில்லையென்பதாம். (எ)

இரந்தநகை னின்னு செயினுங் களித்தார்க்குக் - *
கள்ளற்ற கள்வதின் டார்பு. - - - - அ.

[இது - தலைவிபுனர்ச்சி விளைவறிந்ததோழி தலைவனுக்குச்

சொல்லியது.] — இ-ள். கள்வ- கள்வனே — நின்மார்பு-(எங்களுக்கு) உனதுமார்பு| —களித்தார்க்கு - (தன்னோயுண்டு) களித்தவர்க்கு—இரித்தக்க - அமானமடையத்தக்க — இன்னு செயிறுமை - தினைமை யில்லவைகளைச்செய்தாலும் — கள்ளற்றே - 'அவரிலே மேலு மேலும் விரும்பப்படுகிறதாகிற) கள் ளுப்போலும். எ று. ❁ அவ்வினைமையில்லவை - நாணில்லாமை ஒருக்கமில்லாமை - உணர்வில்லாமை - நிறையில்லாமை - இவைமுதலாயின.— எங்களுக்கு நாணில்லாண்மை முதலியவைகளைச் செய்யிறும் எங்களிலே மேன்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கள்ளவென்றதும் - அழுத்தாக்கி. (அ).

மலரிறு மெல்லிதுகாமஞ் சிலர்தான் - - - - *
செவ்வி தலைப்படுவார். - - - - - - - கூ.

[இது - தோழி பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள்: காமம்-ஆம், அது—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

காமம் - காமவின்பம்| —மலரிறும் - பூவிறும்—மெல்லிது - மெல்லியதாயிருக்கும்.— (அப்படிமெல்லியதாயிருக்கையை அறிந்து)—அதன் செவ்வி- அதன்பக்குவத்தை—தலைப்படுவார் - பெறுவோர்| —சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர். எ - று. ❁ தொட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கலால் உம்மை சிறப்பின் கண்வந்தது.—குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும். இன்பமும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவரிருவர் - அதற்கு ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகரணங்களும், பெற்றுக்கூடி அனுபவிக்கவேண்டுதலால் - அதன்செவ்விதலைப்படுவார் சில

என்றும், அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றிலே சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலால் - மலரினுமெனவிதென்றும், சொல்லினான்.—குறிப்பு - ஒவ்வாமையால் யான் அது பெறுகின்றிலேனென்பதாம்.—தலைமகள்உடலொழிவது-பயன். (கூ)

கண்ணிற் றுணித்தே கலங்கினாள் புல்லுத - *
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று. - - - ஐ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (என்காதலி | முன்னொருநாள் புனைச்சென்ற என்றோழுடி)—கண்ணிற்றுணித்தே - (தன்) கண்மாத்திரத்தாலேபிணங்கி — புல்லுதல் - புணர்தலிலே—என்னினும்—தான்விதுப்புற்று - தான்விரைவுற்று — கலங்கினாள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள். (அதனால் நான் இப்படிவருந்தவும் வினையாமல் பிணங்கிநிற்கின்ற இவள் அவளல்லள்.) எ - று. * கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கல் - சொன்னிகழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவேயாதல். — அவளாயின் இப்படி உடற்கன்மே நீடாளென்பதுபயன்.

ாநய-அதி-நெருசொடுபுலத்தல்

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலும். தலைவன் பிணங்குதலுமாம். அதி காரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே *
நீயெமக் காகா தது. - - - - - - க.

[இது-தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாயிடத்தும் பிணங்க நினையாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே-(எனது) மனமே—அவர்நெஞ்சு-அவரதுமனம்—அவர்க்காதலகண்டும்-(நம்மை நினையாமல்) அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டிருந்தும்—நீயெமக்காகாதது|—நீ(அவனையேநினைத்து)எமக்காய்நில்லாமைக்குக்காரணம்|—எவன்-யாது எ-று. ❋ அவர்க்காதல் - அவர் நினைத்தற்கு உடம்படுதல். — எமக்காகாதென்றது - பிணங்கற்கு உடம்படானமையை.— ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்யமாட்டாதவர் செட்டாரைகண்டாயினும் செய்வர் நீயதுவுமின்றியிலையெம்பதாம்.(க)

உறுஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவளாச் ❋
செறுவொனச் சேறியென் னெஞ்சு, ❋ உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுமனமே—உறுதவர்க்கண்டகண்ணும் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாததலைவரா(உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும்—செறுவொன - (நாம்போரல்) கோபியாதொழிவதுபற்றி—அவளா - அவரிடத்து—சேறி-செல்கின்றாய். (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓரறியாமை உண்டோ.) எ-று. ❋ அவளையென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். — பழமையான தாகூடினியம்பற்றிக் கோபியாதொழிவது

கருத்தாகச்சென்றால் நி நினைத்தது முடியுமோவென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ *
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே நீ — (என்னிடத்து நில் லாமல்)—பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே—அவர்பின்செல ல்-அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்|) — கெட்டார்க்கு நட்டாரிலலென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத் திலே) இல்லையென்கிறநினைவோ. (உன்னியவ்போ சொல்லு.) எ-று. ❋ என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்ன மேபழகியதென்றற்கு - பெட்டாங்கென்றும, தான் இப்படி ழுது மானமிலனாதலாலே-கெட்டார்க்கென்றும, சொல்லினு ள். செலல்-ஆகுபெயர். — தளர்விடத்து உடன்வருந்துறுத லூடாதுதொடர்பாயிற்று உனதுதொடர்பென்பதாம். (ரு)

இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே *
தனிசெய்து தவ்வாய்காண் மற்று. - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள், நெஞ்சே — (நீ அவளைக்கண்ட

ாகவ-ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல். சுஎ

பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது)—தனிசெய் .று- அவர்தவறுநோக்கிப்) பிணக்கைஉண்டாக்கி—மற்றுத்து

வ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அறைபவிக்கநினையாய்.—(ஆதலால்)—இனி—அன்ன-அப்படிப்பட்டவைகளை—நின்றெறி—சூழ்வார்-எண்ணுவோர்|—யார். (நான் அது செய்வேன்.) எ-று. ※ அப்படிப்பட்டவை பிணிப்புருந்திறங்கள். கண்-உளையை. — மூன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்து பின்புணர்ச்சிக்கு விளைதலால்இப்படிசொல்லினாள். (சு)

பெறுவனம யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு - ※
படுமா யிடும்பைத்தென் னெஞ்சு. - - நு.

[இது - தோழிகேட்கத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். (தலைவனைப் பெறுதநாளிலும்) — பெறுமையஞ்சும அப்பெறுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும்.—பெறின்-பெற்ற நாளிலும்—பிரிவஞ்சும-(அவரது) பிரிவை நினைந்து அஞ்சாநிற்குமம.—(ஆதலால்) —என்னெஞ்சு|—அறுவிடும்பைத்து-(எதநாளுமம) நீங்காததுன்பமுடைத்தாயிற்று. எ-று. ※ காதலனைப் பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதிபன்று என்கிறகருத்தால-தோழிக்கு உடன்படுகின்றாளாகலால்-பெறுமையஞ்சுடெனறும், புணர்ச்சியாசானமயிலல் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின யாதுசெய்வேமென்பது நிகழ்தலால் பெறிற்பிரிவஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டுமல்லாமல் வேறே இல்லாமையால-அறுவிடும்பைத்தென்றும், சொல்லினாள். (நு)

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் - ※
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு|—இருந்தது - (இங்கே) இருந்தது|—தனியேயிருந்து - அன்பளைப்பிரிந்திருந்து—நினைத்தக்கால்-(அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னோடு) நினைத்தக்கால்—(அச்சமயமறிந்து)—என்னை—தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே. எ-று. ❊ என்னிடத்திருந்தது அப்போது அவர் கொடுமைகளை உட்கொண்டு எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இப்போது அவரைநோக்கி அவரோடுபிணங்குதற்கன்றென்பதாம்.(கூ)

நானு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென் - *
மானு மடநெஞ்சிற் பட்டு. - - - ஙா.

[இதுவுமது.]—இ-ள். அவர்மறக்கல்லா-(தன்னைமறந்த) தனது ஆகை-ஆம், அதி—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவரைமறக்கமாட்டாத—மானு - மாட்சியில்லாத—என்மட நெஞ்சிற்பட்டு-எனது அறிவிலலாத மனத்தோடுகூடி—நானும் - (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தையும்—மறந்தேன் எ-று. ❊ மடமை-கண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்து நினைந்து கண்டவிடத்து மறத்தல்.—நாண் - எந்நாளும் கூடியொழுகினும் அந்நாள் கண்டார்போல் ஒடுங்குதல். — கண்டவொழுகிய புணர்ச்சிக்குவினாதலால்-அதனை மறந்தேனென்றாள். (எ)

ஏஎ னினிவாமென் றெண்ணி யவரிறை - *
மூளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிர்க்காதனெஞ்சு - உயிர்போகி

ஆசையுடைய(எம்) னெஞ்சு|—(நம்மையிகழ்ந்துசென்றொன்று)—எள்ளின்(நாமும்) இகழ்வோமாயின்— இனிவாமென்றெண்ணி.(பின்புநமக்கு) அவமானமாமென்றுநினைத்து-அவர்நிறம்-அவர்நிறத்தையே}— உள்ளும் - நினைக்கின்றது. எ-று. ❋ எள்ளுதல்-தூதுமறுத்தல். இனிவு- வழிபடாமையாலும், பிரிவுபொறுமையாலும், நாணிறை முதலியவை இழத்தலாலும், உண்டாவது.—நிறம்-தூதுக்குடன்படலும், வருதலும் கூடலும், முதலானவை.—இனிவிற்கு அஞ்சலாலும், இறந்துபடமாட்டாமையாலும், கூட நினைக்கின்றதென்பதாம்.

துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய ❋
நெஞ்சந் துணையல் வழி. - - - - - கூ.

[இது- ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்பத்திற்கு-(ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து—(அதை நீக்குதற்கு)—தாமுடைய - தாம் உரித்தாகப்பெற்ற—நெஞ்சம்-(தமது) மனமானது—துணையல்வழி-துணையாகாதவிடத்து—துணையாவார்| —யாரோ. (ஒருவரும் இல்லை.) எ-று. ❋ இங்கே துன்பமாவது- ஒழித்தற்குவாராத பிணக்கு.—நெஞ்சந்துணை யாகாமையாவது- அவளை அன்பிலனென்றொழியாது கூடற்கண்ணேவிழைதல். — ஒருதுணைஇல்லாமையால் இத்துன்பமுற்றுவிடுதலே உள்ளதென்பதாம்.கூ.

நெஞ்சந் தமரல்ல தேதிலார் தாமுடைய - - ❋
நெஞ்சந் தமரல் வழி. - - - - - ஙி.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடைய

ய—நெஞ்சம்—தமரல்வழி-(ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவி டத்து—எதிலார் - அயலார்—தமரல்லர் - தம்மவரல்லராகுத ல்|—தஞ்சம் - எளிதன்மேற். எ-று ❋ வேறொருத்தியைக் கா தலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்னை வருத்துகின்ற பின்பு வேறொருத்தி பிணங்குகின்றது எளிதென்பதாம். (ய)

ாகஆம்-அதி-புலவி.

அஃதாவது-இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிரும்பாது பி ணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கல்.

அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளங்கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு - - - - *
மல்லலேஎய் காண்கஞ் சிறிது. - - - - க.

[இது-தூதாகச்சென்ற தோழி தலைவி தூதுக்கு உடம்படு தற்பொருட்டு அவளோடுநகைத்துச் சொல்லியது]— இ-ள். அவருறும்-அக்காதலரையும் — அல்லலேஎய்-துன்பநோயி னை|—சிறிது—காண்கம்-காணக்கடவோம்.—புல்லாது-(நீ அவனைவிரைந்துபோய்த்) தழுவாமல்—இரா-(இத்தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து—புலத்தை-பிணங்கு.எ-று. ❋ அல்லலேஎய் - துன்பஞ்செய்யுங்காமநோய்.—சிறிதென்றுள்— பிணக்கை நீளவிடலாகா தென்பதுபற்றி. — புலவிக்குறிப்பு க்கண்டு அவள்வழியளாய்நின்று நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது

உறலறிதல் வேண்டுமென நகைசெய்து நேர்வித்தபடி. (க)

உப்பமைந் தற்றுப் புலவி யதுசிறிது - - *
மிக்கற்று னீள விடல். - - - - - உ.

[இது-பிணக்குத் தீர்ந்து தானுக்கு உடம்படும்வகைசொல்லியது.]—இ-ள். புலவி - பிணக்கு — (புணர்ச்சி யின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்|) — உப்பமைந்தற்று - உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமள வினதாகுதல்போலும்.—நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வள விற் சிறிது) மிகவிடுதல் | — அதுசிறிதுமிக்கற்று -அவ்வுப்ப ளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். எ-று. * நீளவிடுதல்-அளவு றிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சிமேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்கும ளவுஞ் செலுத்தல்.—சிறிதும் நீளவிடலாகாதென்றாள் - நேர்

ாஉ

ளஅ ாநக-ஆம்,அதி—புலவி.

விக்கின்றுளாகலால். — உப்பு மிகுந்தவிடத்து உணவு சுவை யிற்பெரிதுமற்போதல்போல் பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர் சசி இன்பமில்லாமற்போமென்றமையால் இது பண்புவமை.

அலந்தாரை யல்லற்றுப் செய்தற்றுற் றம்மமப்*
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். - - - ங.

[இது-பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவற்குத் தலைவி பி

ணங்கிச் சொல்லியது.]—இ-ள். (ஆடவர்) — நமலமைப்புலந் தானை - தம்மைப்பிரிது பிணங்கியமகளிரை — (அப்பிணக் குரீக்கி)—புல்லாவிடல் - புணராடல்விடுதல்|—அலந்தாரை - (முன்னமே வன்பமுற்று) அழிந்தயர்கை—அல்லற்படுத்தை - (அதன்மேலும்) மிகுந்ததுன்பத்தை யுண்டாக்குதல்|—ஆம் - (அதன்மேலும்) மிகுந்ததுன்பத்தை யுண்டாக்குதலாம் - எ-று. ❋ பிறரிடத்துச்செல்லுதலால் - உம்மைப்பெருது பின்னை கண்டுகொன்ற பரத்தையிடமாப்போய்ப பிணக்கு நீக்கப்புணர்தலின் அவர் பொருளெனபதாம். (கூ)

ஒளிடியவனை புணர்த்தாமை வாடிய - - • *
வள்ளி முதலரிந் தற்று. - - - - - சு.

[இதவுமது.]—இ-ள் ஒளடியவனை - (உம்மோடு) பிணங்கியபரத்தையை—உணர்த்தாமை - பிணக்குதீர்த்துக்கூடாமை|—வாடிய - (முனனமே நீர்பெறாமல்) வாடிய—வள்ளிகொடியை—முதலரிந்தற்று - அடியிலில அறுத்தல்போலும். எ-று. ❋ நீ பரத்தையரிடத் திருக்கும்போது எமதுதலவனைக்கணும் பொறுத்திருக்கவல்லமாம் உம்மோடு பிணங்குதற்கு உரிமைபமுடைமை ஆனகயால் எமக்குப் பிணக்குத்தீர்தலும வேண்டாம உரியராய்ப்பிணங்கியபரத்தையருக்கே பிணக்குத்தீர்கவேண்டுவது அதலால் அங்கேசெல்லுடென்பதாம்.

நிலத்தனைக நல்லமாக் கேளிர் புலத்தனைக - - *
பூவம்பின கணறு ரகத்து. - - - - ரு.

[இதன் - தலைவியைப் பிணக்குதீர்த்துக் கூடிய தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். நலத்தகை - நற்குணங்களாலே தருநியுடைய — நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்குமா — ஏர் - அழகாவது | — பூவன்ன கண்ணுரகத்து - மலர்போலுங் கண்ணியர்நெஞ்சிலுண்டாகின்ற — புலத்தகை - பிணக்கினை மிகுதியன் மேரு. எ - று. ❋ தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்பும்மை விகாரத்தாலாக - ஆம், அதி — புலவி.

தாள்தொக்கது. — தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனிதென்றற்கு - நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். — அழகு - இன்பப்படுத்தல் . — தான் அனுபவித்த இன்பதீதிற்கு ஏதுவாகிய பிணக்கை வியந்து சொல்லியபடி. (நு)

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. - - - - சு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். துனியும் - பெரும்பிணக்கும் — புலவியும் - சிறுபிணக்கும் — இல்லாயின் - இல்லையாயின் — காமம் | — கனியும் - பக்குவமுதிர்ந்தபழமும் — கருக்காயுமற்று - இளங்காயுமன்றோ. எ - று. ❋ மிகமுதிர்ந்து இறுபளவினதாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இன்பஞ்செய்தலால் - பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய் தின்னப்படுகிற பக்குவத்தருணங்களால் - சிறுபிணக்கு இல்லையாயின் - கருக்காயற்றென்றும், சொல்லிற்றென். (ஈனைடும் வேண்டுமென்று வியந்து சொல்லியபடி (சு)

ஊடலுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது ❋

நீங்க தனறுகொ லென்று. - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். புனர்வது - புனர்ச்சியானது—நீ டுவதுகொல் - நீட்டிக்குமோ— அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ —என்று - என்று நினைத்தால்—ஊடலின் - (இன்பத்திற்கு அவ சியம் வேண்டுமை) பிணக்கிலேயும் — ஓர்தன்பம் | — உண் டு - உண்டாம். எ - று, ❋ ஊடலினுமென்கிற சிறப்பும்மை வி காரத்தாலே தொக்கது. — கொல்லென்பதனை நீடுவதென்ப தனுடனுங் கூட்டப்பட்டது.—ஆங்கென்பது - அசைநிலை.— ஊடலான து - கூடலிலே விளைவித்தல் சொல்லியபடி. (எ)

நோ தலெவன்மற்று நொந்தாரொன் றஃதறியும்❋
காதலி ரில்லா வழி. - - - - - அ.

[இது - ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோ டு பிணங்கிச்சொல்லியது.]—இ-ள். நொந்தாரொன்று - (இவர் நம்பொருட்டு) நொந்தாரொன்று—அஃதறியும் - அந்நோயை அறிகிற—காதலர் - அன்புடையவரை—இல்லாவழி - பெருத விடத்து—நோதல் - (ஒருவர்) நோகின்றவதனால்—எவன்மற் று - (பயன் |) யாது. எ - று. ❋ இவள் நமதுதலைவியல்லள் அல்லா மையால் இந்நோவறியாள் அறியாமையால் நாம் பிணங்குத லாலே பயன் இல்லையென்று தன்பொருமை அறிவித்தபடி.

ஊடலும், அதி—புலவி.

நீரு நிழல தினிதே புலவியும் - - - - ❋
வீழுநர் கண்ணே யினிது. - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நீரும்- (உயிர்க்கு அவசியம்வேண்டும்) நீரும்—நிழலதே-நிழலிலுள்ளதே|—இனிது-இனிதாகும்.—(அதுபோல்)—புலவியும்-(புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கும்|—வீழுநர் கண்ணேயினிது-அன்புடையவரிடத்தேதஇனிதாகும். (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகாது.) எ-று. ❁ நிழலிடத்துள்ள நீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாயித் தாகந்தணித்தலால்-இனிதாயிற்று.—அன்புடையவர்-பொருமைக்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும்,உடையராவார். இவ்விடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப்பிணங்குதலும் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (கூ)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் ❁
கூடுவே மென்ப தவா. - - - - - ஐ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஊடலுணங்க-(தான்) பிணங்கலிலே வருந்தாநிற்கவும்—விடுவாரோடு-(தன்னை) விட்டிருக்கவல்லாரோடு—என்னெஞ்சம்—கூடுவமென்பது-கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம்|—அவா-(தன்) முகையே (வேறில்லை.)எ-று. ❁ அன்பும் அருளும்இல்லாளைஉடையனொன்றும், அவளோடு யாம்பொருந்துவமென்றும், நினைத்தது அதற்குமுயலுதல் அவாவுற்றார்செயலாகலால் கூடுவமென்பது அவாவென்றார். இக்கூட்டம்முடியாதென்பதாம். ஐ.

ராகஉ - ஆம்- அதி-புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும்தலைவியும் ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்தவிடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆசை அதிகப்படுதலால் நுட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதல். காரணத்தினுணுக்கம் - காரியத்தின் மேனின்றது. அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்*
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. - - - க.

[இது-உலாப்போய் வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்துவந்த ஞான்று - ஆம், அது—புலவிநுணுக்கம்:

போது தலைவி சொல்லியது-]—இ.. ள். பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுகையுடையாய் — பெண்ணியலாரெல்லாரும் - பெண்ணியல்பினையுடையாரெல்லாரும்| —கண்ணின் - (நமது) கண்களால்— பொதுவுண்பர்-பொதுவாக (உன்னை) அநுபவிப்பார்.—(அதனால்)— உண்மார்பு - (அவரொச்சிலாகிய நின்மார்பை) — நண்ணேன்-பொருந்தேன். எ-று. கற்புநாண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் - பரத்தையர்க்கு உள்ளது பெண்ணியல்பு யிருக்கைமாத்திரமே என்ற கருத்தால்- பெண்ணியலாரெல்லாம்—பொதுவாகவுண்டல் - நமதுசேரியிலே செல்லுகையில்முறையாலன்றி ஒருகாலத்து ஒருசேரிநாடுதல் —அதுவும் ஓர்குற்றம். தான்நோக்கி இன்புற்றபடியே அவருநோக்கி இன்புறுவரென்று ஆசங்கித்து அவள் அவரி

டந்துப் பொருமையடைதலால்-நுணுக்கமாயிற்று (க)

வளடியிருந்தேமாத் தும்மினீர் யாந்தம்மை *
நீடிவ ழ்கென்பாக் கறிந்து. - - - உ.

[இது - தலைவன் நீங்கியபோது சென்ற தோழிக்குத் தலைவி பதிக்கையிடத்து நடந்தது சொல்லியது.]—இ-ள். வளடி-(யாம்தம்மோடு) பிணங்கு—இருந்தேமா - (பேசாதிருந்தேதமாக—தும்மினீர் - (காதலர்!) தும்மினீர்.—(அப்பிணக்குநீங்கி)—யாம்—தம்மை—நீடிவாழ்கென்பாக்கறிந்து-நெடுங்காலம்வாழ்கவென்று சொல்லுதேவமாக நினைத்து. எ-று. ❋தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால் பேச வேண்டியதாயிற் றெப்படிதாம். — இயல்பாக உண்டாகிய தும்மலிற்குறிப்பால் உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால்-நுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூடிலும் காயு மொருத்தியைக் *
காட்டிய சூடினீ ரென்று. - - - ஊ.

[இது - தலைவியது பிணக்குக் குறிப்பைக்கண்டு நீர்கூடி யொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்ந்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]— இ-ள். கோட்டுப்பூ-வளைவாகிய பூமாலையை—சூடினும்—ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு — காட்டிய - (இப்பூவலங்கரிப்பைக்) காட்டுதல்வேண்டி—சூடினீரென்று—காயும் - கோபியாநிற்பள். (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ.) எ-று. ❋பூ-ஆகுபெயர்.வளைப்மாகவெனினுமாம்.(ஊ)

ஈஉக

யாரினுங் காதல மென்றோழி யூடினள் - - *
யாரினும் யாரினு மென்று. - - - - ச.

[இதனுடைதது.]—இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய (ருசுரையுள்ளவர் எவரிடமும் நாம் மிகுந்த காதலியுடையே மென்பது நிச்சயந்து) — யாரினுங்காதலமெனறோழி யாரிடமும் மிகுந்த காதலுடையேமென்றுசொல்லுக — (உனதுதோழி அதுநினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்டமகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலியுடையே மென்றறுக நினைத்து)—யாரினும் யாரினுமென்று-யாரினும்யாரினுமே (என்னிடத்துக்காதலியுடையீர்) என்றுசொல்லி—ஊடினள் - பிணங்கினாள். எ - று. ❋ தலைவிகருத்துக்குக் காதலம் எனறதன்மை ப்பன்மை தலைவன்தன்னைஉயர்த்திச்சொல்லியதாகவந்தது. — யாம் அன்புமிகுதியிறமேல சொல்லியதைக் கருத்தறியாது டன் கொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம்.

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல னெனறோழி *
கண்ணினை நீர்கொண் டனள். - - - ஞ.

[இதனுடைதது.]—இ-ள். (காதலன்மிகுதியால்) — இம்மைப் பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே — பிரியலனெனறோழி - பிரிந்தனென்றுசொன்னேனாக — (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே

பிரிவேன் என்ற கருத்துடையேமுக நினைத்து) — கண்ணினி
றநீர்கொண்டனள் - (அவள்) கணவனிறந்த நினைக்கொண்
டாள். எ - று. ❋ வெளிப்படிசொல்லிக் குற்றம்சொல்லாக
க் கொள்ளின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லையென்பதாம்

உ ள்ளினே னெனென்றேன்மற் றென்மறந்தீ யென்றனைப்
புலையாள் புலத்தக் கனள். - - - - - சு.

[இதுவுமது.] — இ - ள். உள்ளினேனெனென்றேன் - (பிரிவில்
லைவிடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிறகருத்தால்) நினை
ந்தேனென்றேன். — (அவள் அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நி
னைந்தேனென்று சொல்லியதாக என்னி) — மற்று - அதற்குவி
சோதமாக — என்மறந்தீயென்று - என்னைமறந்தீயென்றுசொ
ல்லி — (முன்னைதழுவுதற்கு அமைந்தவள்) — என்னை — புல்
லாள் - தழுவாளாகி — புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தா
ள். எ - று. ❋ மற்றுவினைமாற்று. — அருத்தாபத்தியினையால்
மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கினளென்பதாம். (சு)

நாகூ - ஆம், அறி — புலவிநுணுக்கம். **சூஅங்**

வ ழுத்தினு மம்மினே னுக வழுத்தழுதாள் - *
யாருள்ளித் தும்மினீ யென்று. - - - எ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (கூடியிருக்கின்றவள்) — தும்மி
னேனுக - (யான்) தும்மினேனுக — வழுத்தினாள் - (என்னியற்
கைபறறி) வாழ்த்தினாள். — (அப்படிவாழ்த்தியதனாலே) — அ

ழித்து - (அக்கருத்தை) மறித்து — (உம்மை நினைந்து வருந்து கின்ற மகளிருள்) — யாருள்ளி - யார் நினைத்தலால் — தும்பியின் மென்று — அழுதான் - (பிணங்கி) அழுதாள். எ - று. ❋ வாழ்த் தலாடு பிணங்கல் பொருந்தாமையால் - அழித்தெம்மை. — அன்புடையார் நினைத்தவழி - நினைக்கப்பட்டவர்க் தத் தும்மல் தோன்றுமென்பது - மகளிர்வழக்கு. இவ்வழக்கையும் உள் ளதாக நினைத்துப் பிணங்கினளென்பதாம். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள - - ❋
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. - - அ.

[நினைவுமது.] — இ ள். (எனக்குத் தும்மல் தோன்றிய வி டத்தே யார் நினைத்தலால் தும்பியின்மென்று பிணங்குதற்கு அ ஞ்சி) — தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும். — நும ரெம்மை-உம மகளிர் (உமதை) நினைத்தலை — எம்மைமறைத்தி ரோவென்று - (உம்மிடம் ஒருசமயந்தானும் இல்லாத) எ க்கு மறைக்கலுற்றீரோவென்றுசெல்லி — அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள். எ - று. ❋ செறுப்பவும் என்பதில் உம்மை - விகார த்தால் தொக்கது. — தமதிறைவன்குற்றம் ஒழிப்பிடம் குற்றம் நீ கியதால் - இனியான்செய்தற்றவ்வமைபது யாதெனபதாம். அ.

தன்னை யுணர்த்திறுங் காயும் பிறர்க்குநீ - - ❋
சிந்தை யாகுதி யென்று. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தம்மை—உணர்த்தினும்-(நான்வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர் தும்போதும்—காயும் - கோபியாநிற்பள்.—பிறர்க்கும்-பிறமகளிர்க்கும் — நீர் — இந்நீரராகுதியென்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கப் பிணக்குத் தீர்க்குந்தன்மைமீராகன்றீமென்றுசொல்லி. எ - று. ❋ இவள் தெளிவித்தவழியும் தெளியாளென்பதுபற்றி - என்மை ஏற்றிக்கொண்டி அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்க

ாகுட-ஆம், அதி—புலவிநுணுக்கம்.

அதுவும் பிணங்குதற்கு எதுவாய்முடிந்தது இனி இவ்விடத்துச் செய்யத்தருவது யாதென்பதாம். (கூ)

நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயு மனைத்தூநீர் *
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. - - - ய.

[இதுவுமது] — இ-ள். (என்சொற்களும் செயல்களும் பற்றித் தான்மிகாடிபித்தலால்)— இருந்து - (அவைகளோயொழிந்தது) இருந்து—நினைத்து-(தன்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாமையை) நினைந்து—நோக்கினும் (அவைகளையே)பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்—காயும்-(என்னைக்) கோபியாநிற்பள்.—அனைத்தும் - என்னவயவ) மெல்லாம்—நீர்— யாருள்ளிநோக்கினீரென்று - (அவைகளிலொப்புமையால்) யாவளோநினைத்துப்பார்த்தீரென்றுசொல்லி. எ-று.❋ யாம்எல்லாவவயவங்களாலு

ம் ஒருத்தியோடு ஒத்தல் கூடாமையால் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யாம் அறியச் சொல்லுமென்கிறகருத்தால் - அனைத்தூறோக்கினீர் யாருள்ளி யென்றுள்.—சும்மாவிருத்தலும்குற்றமாயிற்றென்பதாம். ஐ.

ஈகை-ஆம்-அதி-ஊடலுவகை.

ஆம்நாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூட விம்பம் நிறைந்தவிடத்து அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வூடலைத் தவிர்த்தலும், தவிராதொழிந்தலும், ஆம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளே விளங்கும்

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல் - - - ❊
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. - - - - - க.

[இது - தவிர்காரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமைகேட்டு அப்படி நீபிணங்குகின்றது என்னவென்றதோழிக்கு அவள் சொல்லியது.]—இ - ள். அவர்க்கு - அவரிடத்து— தவறு - பிழைகள்—இல்லையாயினும்—அவரளிக்குமாறு - (நமக்கு) அவர் அருள்செய்கின்றவிதம்|—ஊடுதல்வல்லது - பிணங்கலே(விலக்க)வல்லதாகின்றது. எ-று. ❊ அவர்க்கென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். — அளவிறந்த இன்பத்தாதலால் யான் அடைதற்றன்மையதாகிய இத்தலையளி மற்றவருமடைவதொன்றாதினைத்து அதுபொருட்டையால்ஊடல்நிகழ்கின்றதென்பதாம்

உளடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி - - *
வாடலுஞ் பாடு பெறும். - - - - ஒ.

[இது - பிணங்காதிருக்கின்றபோ தும், அத்தலையளிபெறலா யிருக்க அதையிழந்து பிணக்கினல் வருந்துவது என்னென்று தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] — இ-ன். ஊடலிற்றோன்றும் (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்துத்) தோன்றுகின்ற—சிறுதுனி - சிறியதுன்பத்தால்—நல்லளி - (தலைவர்செய்கிற) நல்லருள்|—வாடலும்—பாடு-பெருமையை}—பெறும். எ-று. ❋ தவறில்லாமல் நிகழ்கின்ற ஊடல்-கடிது நீங்கலால் அத்தின்பமும் நில்லாதென்றற்கு - சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலால் அதனுல் நல்லளிவாடாதென்றற்கு - வாடலுமென்றும், பின் பேரின்பத்தருமென்றற்கு - பாடுபெறுமென்றும், சொல்லினுள், அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

புலத்தலிற்புத்தேணு டுண்டோ நிலத்தொடு - - *
நீரியைந் தன்ன நகத்து. - - - - - ஙு.

[இதுவுமது.] — இ-ள். நிலத்தொடு— நீர் - நீரானது— இயைந்தன்ன நகத்து . கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய காதலரிடத்து—புலத்தலின் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு இன்பஞ்செய்வது) — புத்தேணுடு - ஒருதெய்வலோகம்| — உண்டோ. எ-று. ❋ எப்படி நீரானது - தானின்றநிலத்தியல்பினதாமோ அப்படியே காதலரும் தாம் கூடிய மகளிரியல்பினரா

தலால் அதுபற்றி அவனோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு-நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னதாகத்தென்றும், அவர் தமக்கும் அப்படிப்பட்டவராதலால் அப்பிணக்குப் பின்னே பேரின்பம் தருகின்றதென்றற்கு - புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றும், சொல்லினுள்.உவமம்-பயன்பற்றிவந்தது. (ரு)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென் -
னுள்ள முடைக்கும் படை. - - - - - ச.

[இது - அப்பிணக்கு இனி எதனுல் நீங்குமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். புல்லி - (அன்பளாத்) தழுவிக்கொண்டு—விடா—(பின்)விடாமைக்குவதுவாகிய—புலவியுள். அப்பிணக்கினுள்ளே—என்னுள்ளமுடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற—படை-ஆயுதம்|—தோன்றும். எ-று. ❋ வணக்கத்தையும், பணிமொழியையும், [illegible]

ரகரஞ-ஆம், அதி—உரிமைப்பொருளில் வந்தன.

உள்ளமுடைக்கும்படையென்றுள் அவற்றுல் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் . — பிணக்கு நீங்கும் விதம் சொல்லியபடி.

தவறில ராயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ - - *
ளகறலி னுங்கொன் றுடைத்து: - - - - - ரு.

[இது தலைவியைப் பிணக்குநீக்கிக்கூடியதலைவன் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்தவனுய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ-ள். தவறிலராயினும் - (ஆடவர்தம்மிடத்துப்) பிழையிலராகாதிராயிருந்தாலும் —(உடையோர்போல் பிணங்கப்பட்டு) — தாம் விழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுமகளிரது — மென்றோள் - மெல்லியதோள்களை — அகறலின் - கூடப்பிரிதற்கு சமயத்தில் — ஈங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோர் நிம்பம் — உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து. எ - று. ஸ்ரீ தவறுடையார்க்கு உள்ளபக்கால் இற்றதவின்பத்தோடு மறுமின்பமும் அடைவராகலால் - அது மிகவும்நன்று. மற்றைத்தவறிலார்க்கும் ஊடுமின்பத்தை இகழ்ந்ததில்லையென்றுங் கருத்தால் - தவறிலராயினும் ஆங்கொன்றுடைத்தென்றான் : — உடனிருந்தலாலின்ப இன்பம் அளவிறத்தலால் - சொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்டதொன்றென்றாள் . — தவறில்லாமல் ஊடியதவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம். (ரு)

ஓ_ணிதிறு முண்ட நறவினிது காமம் - - *

புணர்தலி னூட லினிது. - - - - - - சூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (உயிர்களுக்கு) — உணவினும் - (மேலே) உன்னுதலினும்—உண்டதறலி - முன்னுணப்பட்டது சீரணித்தல்|—இனிது - இன்பந்தரும். — (அதுபோல்)—காமம் - காமத்துக்கு—புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும்—ஊடல் - (முன்னேற்றவறுபற்றிப்) பிணங்கல்|—இனிது - இன்பந்தரும். எ - று. ❋ காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியையும் நான்காம் வேற்றுமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்கன. பசித்துண்ணுமவழி - பிரவுன்னை யுடையாய் இன்சுவையதுமாம் அதுபோல் அகன்றுகூடுமவழி - ஆசாதகமாயிருப்பதாதலுமாமென்று தன்னனுபவம்பற்றிச் சொல்லியபடி. (சு)

ஊடலிற் றோற்றவர் வெல்லு தகுமன்னுங் - ❋
கூடலிற் காணப்படும். - - - - - - எ.

[இதுமது]—இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்) ஊடலிற்றோற்றவர் - பிணக்கிலேதோற்றவர்—வெல்லுதல் -

தகுதி - ஆம்; அதி—ஊடலுவகை.

வென்றோராவர்.—அது - (அப்பொழுது அறியப்படாதாயினும்) —கூடலிற்காணப்படுமே - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அடையப்படுமே எ - று. ❋ தோற்றவர் - எதிரிடமாட்டாமல் சாய்ந்தவர்.— அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பதையை அடைதலால் வென்றோராயினர்.—மன் - உம் - அசைநிலைகள். — யான் அது பொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேனன்பதாம். (எ)

ஊடிப் பெறுதுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பச் *
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நுதல்வியர்ப்ப - (நிற்போது தன் வளது) நெற்றியெயர்வரும்படியும்வகை — கூடலிற்றோன்றிய - புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய—உப்பு - இனிமையை} — (நுகர்ந்துமொருகால்) ஊடி - (இவள்) பிணங்க — பெறுதுவங்கொல் (யாம் | பெறவல்லோமா. எ - று. * புணர்ச்சியினது மிக்க இன்பத்தை - நுதல்வியர்ப்பவென்றார். — இனிமை - கரும்பு தேன் முதலியவற்றிற்குஞ் சான்றோரால் ஆகிய இன்பம். — இவ்வி அரிதிற்பெறுகிடைப்பது எனினுமெனற்றதன்கிறப்புச்சொல்லாயிற்று.

ஊடுகமன் மற்றை வொளியிழை யாமிரப்ப - *
நீடுகடாமற்ற விரா. - - - - - சு.

[இ-வை] — இ-ள். ஒளியிழை - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையவள் | — ஊடுகமன் - (இன்னும் யாமம்படாமுன் பிணங்குவாளாக. — (அப்படி பிணங்கி நிற்றற்குங், காலம்பெறுவாளாக) — யாம் — இரப்ப - இரந்து நிற்றற்குங் (காலம்பெறுவாளாக) — இரா - இவ்விரவு | — நீடுகடாம் - (விடிதலை) நீட்டித்தலில்லாவண்ணங். எ - று. * ஊடுக நின்னெஞ்சினை - மீயுண்டுகளிகாள்ளுதற்பொருளில்லாதன. — பகல் நீண்டும் - ஆக்கந்தரவில்லாதன. — ஓகாரங்கள் - அசை நிலைகள். — கூடலின்பம் ஊடலில் அமைபுமென்பதாம். (கூ)

ஊதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் - - *

கூடி முயங்கப் பெறின். - - - - ய.

[இதுவுமது.] — காமத்திற்கு-காமவனுபவத்திற்கு — இன்பம் - இன்பமாவது | — ஊடுதல் - (அதன அனுபவி சற்குரி மேலார் ஆசைமபற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம். — அதற்கு - அவ் வூடிசற்கு — இன்பம் - இன்பமாவது | — கூடி (அதினைஅளவறி

ந்து நீங்கித்தம்முள்) கூடி — முயங்கப்பெறின் - புணர்தல்கூ டுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம்.) எ - று. ❋ கூடுதல் - ஒத்தவள வினராதல். — முதிர்ந்துபெரும் பிணக்காகியவிடத்தே தான் பரிசெய்தலாலும், முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் பு ணர்ச்சியின்பம் செய்யாமையாலும், இரண்டற்கும், நடுவா கிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிதென்பதுபற்றி - கூடிமுயங்க ப்பெறினென்றார். — அவ்வூடலின்பமும், கூடலின்பமும் யா ன் பெற்றேனென்பதாம். (ய)

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் - முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் என்கிற திருக்குறண் மூலமும், தெளிபொருள் விளக்கம் என்கிற அதனுரையும், நிறைவேறின.

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக்குறித்துச் செம்பொரு ளாகச்சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப்பொருளன்றி - மோகூ த்தைக் குறித்துக் குறிப்புப் பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பப்பொருளும்உண்டு.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.
நறைசை - சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

நன்றுக.

திருக்குறளின்

திறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

(அசரீரி.)

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவனோ ..... *
இருந்தகு நற்பலகை யொக்க-விருக்க ..... *
வருதிரை சண்ம னெனவுரைத்து வானி ... . *
லொருக்கமோ வென்றதேர்சொல் ... ... க.

இ-ள். திரு-அருட்செல்வத்தையும்—தகுதெய்வம்-(அதற்
குந)தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய—திருவள்ளுவனோ
டு—உருந்தகுநற்பலகை-(அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தி
னுமேல தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து—உருத்திரசன்மர்—
ஒக்கவிருக்கவெனவுரைத்து-சமானராயிருக்கக் கடவரென்று
சொல்லி—வானில்-ஆகாசத்திலிருந்து—ஒருக்க-(அவ்விடத்
துள்ள டுலவர்களுந்தமையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யுமபடி—
ஒருசொல் ஒருவாக்கியம்—ஒவென்றது-ஓவென்று இசைத்தெ
ழுந்தது. எ-று. * அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாத
லின்-திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது.—
தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை தெய்
வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனுமேல பெரு
ம்பயன் விளையாமையின்-தகுதிசொல்லப்பட்டது.—திருவள்
ளுவனொன்றும்பெயருள்-திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளு
வனென்பது வண்மையை யுடையனென்பதையும், விளக்கிநின்

றனவாதலின் - அது வேதத்தில் இலேமறைகாய்கள்போற் பல விடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனிலி - அர் - இறுதிநிலை - உ - சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-

ர் ஐ.—உருக்கிரசன்மர் - உருக்கிரலை சன்மக்கையை நிக்கல

(உ)

னைவிரியும். அவர்முருக்கக்டவுளது திருவவதார்மாய் வணிக சிமரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார் —அசரீரி - அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.—அரங்கேற்றத்தொடங்கிய்காலத்துத் தெய்வப்புலவரோடு ஒப்பாயிருந்துகேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரெனயாவரும் எண்ணமுற்றுநின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது : — என்றதனைப் படர்க்கையினையாசக்கூற்றால் அவ்விடத்துநின்றுகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

(நாமக்கள்.)

நாடா முதனூல் மறைநான் முகனுவிற்.....*
பாடா விடைபோதம் பகர்ந்தேதன்-கூடாரை.....*
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின் ... *
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு ....உ.

இ-ள். கூடாரையெள்ளியவென்றியிலங்கிலைவேன்மாற - பகை

வனைப் (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்தவெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே—நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி—முதல் படைப்புக்காலத்திலே—நான்முகனுவில் - பிரமனதுநாவிலிருந்து—நான்மறைபாடா - (இருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி — இடை - (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே—பாரதம்பகர்ந்தோன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினோன்—பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே—என்வாக்கு — வள்ளுவன்வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்கண்ணதாயிற்று. எ - று. வேதமும்சந்தோநூபமாகையால் - பாடாவென்றுள்.—தன்கணவனுதலின் - நான்முகனுவிலிருந்தென்றும், அவனவதார்மாதலின் - வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினுள்.—பாரதம் - வியாசனைக்கொண்டுசொல்லப்பட்டது.—இதனுல் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் - மத்தியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமை பற்றி நான்மறையெனப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம்.—வேதம் மூவகைத்தென்பதனுலும், இவற்றதுதோற்றமுறையால் இம்மூவாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதனுலும், சொல்லியபடி.

(ஈ)

(இறையனூர்.)

என்றும் புலரா நியாணர்நாட் செலவுகினு .... *

நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-குன்றுத..*
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்...*
டன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்..... ரு.

இ-ள். மன்புலவன்வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனுகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது — என்றும்யாணர்புலராது-எக்காலத்துந் தன்னழகுகெடாமல்— நாட்செல்லுகிறுநின்றலர்ந்து-நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்றுமலர்ந்து—தேன்பிலிற்றுநீர்மையதாய்-தேனைச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய்(விளங்குமாதலால்)— குன்றுதசெந்தளிர்க்கற்பகத்தின்- குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது—தெய்வத்திருமலர்போன்ம்- தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும், எ-று. ❋ திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அலர்தல்-எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல்-இருமையின்பங்களும் விளைத்தலும், ஆம்.—சொல்-ஆகுபெயர்.—இறையனூர் கடவுளாதலின்-இனி இதிற் சிறப்பதென்றுளதாவதின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற-என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகிறுநின்றென்றும்,வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறுகூறினர். இது அழியாதுநின்று பெருகிப்பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ரு)

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்.)

நான்மறைபின்மெய்ப்பொருளேமுப்பொருளாநான்முகத்தோன் - முன்மறைத்துவள்ளுவலெய்த்தந்துலாத்தநான்முறையை-வந்திக்க செல்லிவாய் வாழ்த்துகதன்னெஞ்சஞ்-சிந்திக்க

கேட்க செவி.. ௪.

இ-ள். வள்ளுவனாய்—தான்மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து—நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி லுண்மைப்பொருளை—தந்து -(இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து—முப்பொருளா-(அறம்பொருளின்பமென்னு) முப்பாற்பொருளதாக—நான்முகத்தோன் - பிரமனால்—உரைத்த-திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட—நூல் - நூலினது—முறையை-புத்தகத்தை—சென்னிவர்திக்க - (எனது) தலையானது தொழக்கடவது.—வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது.—நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க - நல்லமனமானது நினைக்கக்கட

வது.—செவிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன.எ-று. ❋ முப்பொருள் - ஆகுபெயர்.— இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒவ்வொன்றுமாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல்வ தன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார்.—கலைபுணர்புலமையிற் றலைமையோனும் விதிமுறைவழாது முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்தகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந் தன்னிகரில்லாமன்னவர்பெருமான் தான்மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அறிந்துமேற்கொள்ள இவ்வாறுவழிபாடுகூறினான். — மன்னனெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதலின்.—இப்புத்தகத்தை முன்னேபூசித்து மெய்மொழிமனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (௫)

(கபிலர்.)

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட .....*
பனையளவு காட்டும் படிதான்-மனையளகு .....*
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனூர் .....*
வெள்ளைக் குறட்பா விரி..... .....கு.

இ-ள் - மனையளகுவள்ளைக்குறங்கும்வளநாட - மனையில்வள ரீக்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண் ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே — வள்ளுவனூர்வெள்ளைக்குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்) தன் னுட்கொண்டுகாட்டுதல் — தினையளவுபோதாச் சிறுபுன்னீர்- தினையரிசியினளவுக்கும்போதாத சிறியபுல்லினது நுனியின் கணுள்ள பனிநீரானது — நீண்டபனையளவுகாட்டும்படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண் டுகாட்டுங்குணம்போலுள்ளகுணத்தையுடைத்து.எ-று ❋பன- ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை - கிளிமுதலியவை. — உலக்கை ப்பாட்டு - மகளிர்பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடு ம்பாட்டு. — விரி - விரித்தல். — எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளி யிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கிவிளங்குகின் றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப் பெரியபொருள் அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம். இதுகரு ங்கியிருந்தும் விரிவானபொருளைவிளக்குமாறுசொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்துப்புலவராலேபாடப்பட்டன. (கு)

(பரணர்.)

மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடி
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிவின் ..... *
வள்ளுவருந்தங்குறள்வெண்பாவடியால்வையத்தா *
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து .... சு.

இ-ள். மாலும் திருமாலும்—குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்து—வளர்ந்து—இரண்டுமாணடியால்-இரண்டு பெரிய அடிகளால்—ஞாலமுழுதும் -உலகமனைத்தையும்—நயந்து- விரும்பி—அளந்தான்—வாலறிவின்வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும்—தங்குறள்வெண்பாவடியால்- தம்மினின்றுநீங்காதாம்றி(அந்நிலைநிற்கின்ற)வெண்பாக்குறளின் (இரண்டுதிறிய) அடிகளால்—வையத்தாருள்ளுவவெல்லாம் - அவ்வுலகமனைத்திலுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம்—ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து—அளந்தார். எ-று. ❁ உம்மையிசையும் முறையேதேவரிற் பெரியோனெனியவென்றும், மனிதரிற்சிறியராய்க் காணப்பட்டமென்றும்,பொருள்படநின்றன.—உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும்சொல்லுதலால் உபமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணுகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன.—மாலுக்கு-தானேகுறளாதலும்பின்பு அந்நிலைநில்லாதுவளர்தலும பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்கு - தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநிற்றலும் அதன்சிற்றடிகளா

ல் அளவுபடாதநினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்ல
ப்படுதலாலும் வேற்றுமையறிக.—நினைக்கப்பட்டனவெல்லா
ம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமைசொல்லியபடி. (சு)
(நக்கீரர்.)

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா..*
லாலை வறமுதலா வந்நான்கு-மேலோருக்... ....*
கூழி னுலைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்.....*
வாழியுல கென்ஞற்று மற்று ....எ.

இ-ன். தானே—முழுதுணர்ந்து-(வேதப்பொரு)ளனைத்தை
யும் அறிந்து—தண்டமிழின்-தண்ணியதமிழின்கண்—வெண்
குறளால்-குறள்வெண்பாக்களால்-ஆலைவறமுதலாவந்நான்கும்-
விட்டுநீங்குதல்கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்க
ளோடும் — மேலோருக்கு-அவற்றையறியாதவர்களுக்கு—(அவர்

(சு)

ளினினறிய)—ஊழின்-முறையால்—உலைத்தாற்கும்-சொ
ல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும் — ஒண்ணீர்முகிலுக்கும்-ஒள்
ளியநீரைத்தந்தமேகத்துக்கும்—உலகு-இவ்வுலகமான்று—
மற்றென்ஞற்றும்-எதிர்தன்றியாதுசெய்யும் (செயக்கிடந்தது

ஒன்றும் இல்லை.)—வாழி. (அவரும் அதுவும்)வாழ்க.ள் - று. ஆணை - நீங்காமை. ஃ நாடோறும்முந்துணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறாறிவிக்க அறிந்திலனென்றதாயிற்று. —முழுதுமென்னும்மை தொக்கது.—ஏன்னை இனிமைமேல்நின்றது.—முறை - நூலின்மூப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு.—நாயனார்கொடைச்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (எ)

(மாமூலனார்.)

அறம்பொருளின்பம்வீடென்னுமந்நான்கின்.... .. *
றந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும்.... ..... *
வள்ளுவ னெண்பாலோர் பேதையவள்வாய்ச்சொற்...*
கொள்ளா ரறிவுடை யார்..... .... அ.

இ-ள். அறம்பொருளின்பம்வீடென்னுமந்நான்கும்-அறமூலகச்சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனுள்—நிறம்-கூறுபாட்டையும்—தெரிந்து—செப்பிய-(உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய—தேவை-தேவனை—மறந்தேயும்-மறந்தாயினும்—வள்ளுவனெண்பான்-(ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்றுசொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின் அவன்—பேதை-அறிவில்லாதவனுவன். — அவன்வாய்ச்சொல்-அவன்றுவாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை — அறிவுடையார்—கொள்ளார். எ-று- அறமுதலியவற்றின்கூறாயாம்-அவற்றினது

தொகைவகைவிரிகள்.—மறந்தேயுமென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று.—முன்னும்பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக்குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால்-ஒருமனிதனுக்கவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது.—அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே-சாதியிறிவுதோன்றவள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசரமென்பர்.—தெய்வப்புலவனா அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

(கல்லாடர்.)

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி..... *
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென்ன..... .... *

(எ)

வெப்பார்லவரு மிளையபேவே வள்ளிவள்ளூர்..... .... *
மூப்பான் மொழிந்த மொழி..... .... *

இ-ள். ஆறுசமயத்தார்-அறுவகைப்பகுதித்தோற்றும் — ஒன்றே பொருளென்னின்-(ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமுற்றும் உயிரும் கடவுளுருமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயெனினும் நாட்டுவராயின்—வேறென்ப-(மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனைமறுத்து நிலை) வேறுமென்றுநாட்டுவர்—வேறென்னி.

ன் - (அப்படி) வேறென்று தாட்டின் — அன்றென்ப - (பின்னு முமதத்தோர் அதனை) அன்றென்றுமறுப்பர் — (ஆதலால்சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறுமறுக்கப்படுகின்றன.) — வள்ளுவ னார்மும்மலத்தைமொழிந்தமொழி திருவள்ளுவமாலை முப்பாலா கச்சொல்லப்பட்டநூலை — நன்றென்ன : நன்றென்றுகொள்ளு தற்கு — எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்டபுருடியோரும் — இ யைப - உடன்படுவார். எ - று. ❋ மொழி - ஆருபெயர். ஆறுமத மாவன - வியாசமதம் - சைமினிமதம் - பதஞ்சலிமதம் கபிலம தம் - கணாதமதம் - அக்ஷபாதமதம் - அன்றிச் சைவவைணவமுத லியவற்றைக்கூறினுமாம். — எச்சமயத்தாருமென்னுது. எப்பா லவருமென்றதனால் வேதத்துக்கு உட்பட்டசமயத்தாரேயன்றி ப் புறப்பட்ட சமணம். பௌத்தம் - சார்வாகம் - மூதலியமத த்தாரும், பல்வகைப்பட்டசாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத் தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. — இதனாலே பொதுவேத மென்றபடி. (கூ)

(சித்தலிச்சாத்தனார்.)

மும்மலையு முந்நாடி முந்நதியு மும்பதியு .... ❋
மும்முரசு முத்தமிழு மும்கொடியு-மும்மாவுந் .. ❋
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே ..... ❋
பாமுன்றதேர் வள்ளுவர்மும் பால் ... . ஈ.

இ-ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர் தம்---பாமுறைதேர்மூப்பால் பாக்களின் (மூன்பின் முறைதெரிதற்கிடனுகிய திருக்குறளா னது---மூன்மையும் - (கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும்---மூத்நாடும் - (குடநாடு புனனாடுதென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும் --- மூத்நதியும் - (பொருனைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படு கின்ற) மூன்றுநதிகளையும்---மூப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர்

மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும்---மும்முரசும். (மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்றுமுரசுகளையும்---மூத்தமிழும் - (இயற்றமிழ் இசைத்த மிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும்--- மூக்கொடியும் - (வில்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப் படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும்---மும்மாவும் - (கனவட்டம் பாடலம் சோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும் --- தாமுடையமன்னர் - தாமுறையேயுடைய (சோசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும்---கடமுடி மேல் - பெரி யமுடிகளின்மேலேகொள்ளப்பட்ட---தானேறு - மாலையன் ஏறு. எ - று. ❁ அன்ஏறுவென்றதுபலரதிதேற்றம்.---மூப்பா ல்-ஆகுபெயர்.---மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்குப் பொதுமையவாயினும இம்முறையுரிமை அவர்குடிமரபிற்கு யைந்தனவேபோலும்.---அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி

(மருத்துவன் நல்லமோதரனார்.)

சீத்திநீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய் ..... *
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்-காந்தி ..... *
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்மூப் பாலாற் ..... *
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு ..... (மக)

இ-ள். காந்திடலைக்குத்து மால்யானை-(தன்பகையென) வெகுண்
டு மலையைக்குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ளவரசனே—
சீத்திநீர்க்கண்டம் - சீத்திநீர்ச்சருக்கறையையும்—தெறிசுக்கு
றிதைக்கப்பட்டசுக்கையும்—தேனளாய் - தேனிலேயலைத்து—
மோந்தபின் (அதனால்)—யார்க்கும் - (தலைக்குத்துடையோர்
யாவர்க்கும்—தலைக்குத்து—இவ் - இல்லையாகும்.— வள்ளுவ
மூப்பாலால்—சாத்தற்கு-சீத்தலைச்சாத்தனார்க்கு — தலைக்கு
த்து-தீர்வு-இல்லையாயிற்று.எனது. ※யானைபோல்பகையானையானை
னலால் - ஆகுபெயர்.—முன்கேட்கப்பட்டநூல்களிலெல்லா
பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டிடை
ருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால் புண்பட்டு
குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன்கண் ஓர்குற்றமுங்காண்டு
ருமையால் அது நீங்கிற்றென்க.—எப்படி அம்மூன்றுசாத்
தும் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்மூன்றுட

லும் மருந்தாயினவென்பதாம். — தீர்[illegible]
யர் முற்றுப்பொருளில்வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை
சொல்லியபடி.

(நாகன்றேவனார்.)

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரா .. *
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதா ... ... *
மப்பா லொருபாலை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனார் .... *
மூப்பான் மொழிமூழ்கு வார் .... ஐஉ

இ-ள். தாளார்மலர்ப்பொய்கை - நாளத்தோடுபொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய ஒருகுளத்தூநீரின்கண்ணே—குடைவார்-மூழ்குவோர்—தண்ணீரா-(வேறு) தண்ணீரை—வேளா தொழிதல்-விரும்பாதொழிதல்— வியப்பன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று.—வள்ளுவர்மூப்பான்மொழி - திருவள்ளுவரது மூப்பாலைகளையுடைய தூவின்கண்ணே—மூழ்குவார்— தாம்— வாளா - வீணாக—அப்பால்—ஒருபாலை - ஒருதூலை—ஆய்ப வோ-விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவேவியப்புப் செய்வதாம்.) எ-று. ❁ தாளார்மலரெனலால்-தாமரைமலரெனப்பட்டது.—வியப்பைச்செய்வதைவியப்பென்றார்: மூழ்குதல்-இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்றன்மேனின்றது.—மொழி-ஆகுபெயர்.—ஓகாரம்-எதிர்மறை.— விரும்புதலாகியகாரணத்தை ஆய்ப்பவோவெனக்காரியமாக உபசரித்தார்.—அதுவியப்பன்றெம்றமையாலே இது வியப்பென்றதாயிற்று.—உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க-குளிர்ச்சி இன்சுவை

நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனுற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பைச்செய்வதாயிற்று.

ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக்கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கற் கவிருப்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க இப்போதுஇவ் தாதலின் இதுவேபெருவியப்பைச்செய்வதென்றதாயிற்று.—

இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின் றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது.—பலநூல்களையும் கற்கவிரும்பு வோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (டுஉ)

(அரிசிற்கிழார்.)

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு.....
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய.....

ரு

(ஙி)

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்..... ஙரு.

இ-ள். பரந்தபொருளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன் றுமயங்கிநின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் — பாரறிய-இப்பூமியிலுள்ளோர்அறிதற்பொருட்டு—வேறுதெரிந்து-வேறுகப்பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேர-(அது அதுதன தன தன தன) வகையோடுசேரும்படி—சுருங்கியசொல்லால்—பொருள்விள ங்க—விரித்துச்சொல்லுதல்-விரியும்படிவைத்துச்சொல்லுத

ல்—வல்லார்—வள்ளுவரால்லால்—ஆர்-ஒருவரும் இல்லை. எ-று.

❁ பார்-ஆகுபெயர்.—நிறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபா
டு—சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய அழகுகள்
எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால்
அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று.—நூலுக்கும்,
நாயனூர்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி. (யஉ)

(பொன்முடியார்.)

காணின்ற தொங்கலாய் காசிபனூர் தந்ததுமுன்.....*
கூறின் றளந்த குறளென்ப: நூன்முறையான்.....*
வானின்று மண்ணின் றளந்தேத வள்ளுவனூர்.....*
தானின் றளந்த குறள்..... யச

இ-ள். காணின்றதொங்கலாய்-மணந்தங்கப்பெற்றமாலையையு
டைய பாண்டியராசனே—முன்—காசிபனூர்தந்தது கசிய
தாலே தரப்பட்டகுறளை—கூறின்று-மண்ணின்கண்ணேநின்
று—அளந்த-(உலகத்தை) அளந்த—குறளென்ப-குறளென்
றுசொல்லுவர்.—தானின்று-தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி—வள்
ளுவனரளந்தகுறள்-திருவள்ளுவராலேதரப்பட்டகுறள்—நூ
ன்முறையான்-நூலின்முறையோடுகூடி—வானின்று-விண்
ணின்கண்ணேநின்றும்—மண்ணின்று-மண்ணின்கண்ணேநி
ன்றும்—அளந்தது-(உலகத்தை)அளந்தது எ-று. ❁ கு-கூ
எனநீண்டது. ஆறுருபு ஒடிவுருபின் பொருளில்வந்தது:—
அக்குறள் வஞ்சித்துப்பெற்றளத்தலால் நூன்முறையோடுகூடா
தாயிற்று.- இக்குறளுக்கு-ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இர
ண்டுவடிவுண்மையால் ஒலிவடிவுக்கிடம் வாணுதலின் வானின்
றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்ணின்றென்று

ம், கூறினர்.—இக்குறளுக்கு நான்முறையோடு கூடலும் வாளினிற்றலும் விருத்துச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது.

(ம்க)

மூன்மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும் இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால் வேறுபாடாம்.—உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இவ்வளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி- (ம்ச)

(கோதமனார்.)

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்.....*
போற்றி யுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா- மேட்டெழுதி*
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலிற் ... ..*
சொல்லிடனு மாற்றல்சோர் வின்று ... .ம்ரு.

இ-ள். அந்தணர்கள்—நான்மறையும்-நான்குவேதங்களையும்—உரைத்து-வாய்ப்பாடமாக—போற்றி-காப்பாற்றி—ஆற்றலழியுமென்று-(எட்டிலக்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறையுமென்று—எட்டின்புறத்து எட்டிலக்கண்—எழுதார்.—வள்ளுவனார் முப்பாலிற்றிருவள்ளுவரது திருக்குறளை—எட்டெழுதி-எட்டிலக்கணமெழுதிவைத்து—வல்லுநரும்-வலிபுடையவரும்—வல்லாரும்-வலியில்லாரும்—சொல்லிடனும் ஓதிடனும்—ஆற்றல்சோர்வின்று-வலிமைகுறைதலில்லை. எ-று. ※ அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்டசுரங்களின் வழுவாமலோதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதிபுடைய அந்

தணோ அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஞ்தில்லாமையால் யாவ
ரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடனுமென்றதனால்பொ
ருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்வமிமை வேண்டுமென்பது பெறப்ப
ட்டது. — ஆற்றல் · சொற்செறிவின் றிட்பம் — இங்ஙனங்கூறவே
அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தகுமைமையுடைத்தென்பதாயும்.

இவ்வேதம்பொருளின்கண்ணே தகுமைமையுடைத்தென்பதாயும்.
பெறப்பட்டன. ஏதப்பதிதலில் - அவ்வேதத்தினும் இதுசிறப்
புடைமைசொல்லியபடி. (இரு)

(தத்தத்தனுர்.)

ஆயிரத்து முந்நூற்று மூப்பதருங் குறளும்.....*
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருத்தர் ... *
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மண்ணு தமிழ்ப்புலவ... ...*
நாய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்..... ... .இசு

இ-ள். பாயிரத்தினேடு - பாயிரநான்கதிகாரங்களோடுசேர்த்
து தொகையாயின — ஆயிரத்தமுந்நூற்று மூப்பதருங்குறளு

(இடை)

ம்—பகர்த்தத்பின் - ஒலியுணர்த்தபாண பு—மபாப—ஒருதா வாய் - ஒருவரதுவாயாலே—கேட்க — நூலுளவோ - இல்லை— மன்னுதமிழ்ப்புலவராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமைநிரம் பியோராகி—கேட்க - (பிறர் தம்மிடத்துவந்து) கேட்க—வீற் றிருக்கலாம். எ - று. ❁ வீற்றிருத்தல் - ஒருசபைநடுவிலேஉயர் வாகிய ஆதனத்தில் எறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கிநிற்றலின் - கேட்க. நூலுளவோவென்றார்—புலவராயினவே புலமைநிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்று மூப்பதுகுறள்களும் போதுமென் பதுபெறப்பட்டது.— ஓதியோர்க்குவரும் இலக்கணம் முன் சொல்லியபடி. (எ)

(முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.)

உள்ளுந்த லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத் .....*
தெள்ளுந்த லன்றெ செயற்பால-வள்ளுவனார் .....*
மூப்பாயின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா .....*
தெப்பா வலரிலு மில்..... .....*

இ-ள். வள்ளுவனார் மூப்பாயின்மிக்க-திருவள்ளுவரதுதிருக் குறளிலம்மேற்பட்ட—மொழி - நூலெல்லாம்—உண்டெனப்பக ரீவார் - உளதென்று சொல்லவல்லவர்—எப்பாவலரிலும் - எவ்வ கைப்பட்ட புலவருள்ளும்—இல் - இல்லை (ஆதலால்) செயற்பா ல - (நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன — உள்ளுதல் - (நாம் இதன்பொருளைச்) சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்—உள்ளியு ணர்த்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும்— உணர்த்ததனைத்தெள்ளுதல் - (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனை த்தெளிதலும்—அன்றே. எ - று. ❁ மொழி - ஆகுபெயர்.—

ஒப்பது வடமொழி வேதமிருக்தலின்மிக்கமொழியென்றும், தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவ ராயுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்கா ண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுந்தலென்றும், கூறினர். — உள் ளுந்தலெனவேகேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறுழுதலு ம், அடங்கின . — இது பயிற்சிசெய்தொழுகுமாறு சொல்லி யவாறு. (டுஎ)

(ஆசிரியர்நல்லந்துவனார்.)

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்..... .....*
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாத் - தோற்றமே.....*

(டுஙு)

மூப்பான் மொழிந்த முதற்பா வல்லொப்பா .....*
ஒப்பா வலரினு மில்.....ஙசு.

இ-ள் சாற்றியபல்கலையும்-(அறிவுடையோரால்) சொல்லப் பட்ட பலநூல்களாலும்—தப்பாவருமறையும்-தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் — போற்றி-காப்பாற்றிவைத்திருந்து—உரை த்த-(உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்ட — பொருளெல்லாம்-விடயங்களெல்லாம்—தோற்ற-(தன்னிடத்தே)காட்டுமபடி— மூப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச்சொல்லிய— முதற்பாவல் லொப்பார்-திருவள்ளுவனையொப்பவர்—எப்பாவலரினும்-எவ் வகைப்பட்டபாவலருள்ளும்—இல்-இல்லை. எ-று. தம்மா லே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால்-தப்பாவென்று

ம்- பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதம்முதலின் அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. — எப்பாவலரி னுமில்-இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியெகொள்க. — முதற்பாவலர்-முதன்மைமையுடைய பாவலர். நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தகுமையெற்றுநிற்றலின்- அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்தவன் லைமையுடையனென்றுமாம். — புலமையிலேதாயனுருக்கு ஒப்பி ன்மைசொல்லியபடி. (எஅ)

(சேந்தையார்.)

தப்பா முதற்பாவாற் றூமாண்ட பாடலினுள்.... .. ..*
முப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவு -ரெப்பாலும்..., ...*
வைவைத்த கூர்வேலி வழுதி மனமகிழத் .....*
தெய்வத் திருவள் ளுவர்..... .... (எக)

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்தகூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடையபாண்டியராசன் — மனமகிழ — தப்பா - (சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுவாமல் — முதற்பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகியகுறள் வெண்பாக்களாலே — தாமாண்டபாடலினுள்-தாம்மாட்சிபெற்றபாடற்றொழிலினுலே — முப்பாலின்- மூன்றுபால்களிலே — நாற்பால்-(அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும் — மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர் — தெய்வத்திருவள்ளுவர். எ-று. ❋ கூர்-சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுணான்கடங்காமையின்-வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல் செய்தசிறப்பும் அதனுல் அரசனைமகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (எக)

(சிறுமேதாவியார்.)

ஒரிடனன்று பாயிர நான்கு விளங்கற..... *
நாடிய முப்பத்து மூன்றெனன்றாழ்-கூடிபொரு... ....*
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்..... .....*
வள்ளுவர் சொன்ன வகை..... .....(உஐ)

ஒ-ள். வள்ளுவர்சொன்னவகை-திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை — பாயிர நான்கு — அறத்துப்பத்துமூன்று — உளதொன்று — பொருளெழுபது — இன்பமிருபதிற்றைந்து. எ-று. ❋ அறத்துப்பாலுளடங்காது அதனெல்லிட்ட நூற்கெல்லாம்பொதுவாய் நிற்றலிற் விடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மைமறுமை விரிமூன்றும் பயத்தற்றிறப்பிறழாய் மூன்றனுணை முதனிற்றலின் - விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும்பொதுப்படநாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகலின் - நாடியமுப்பத்துமூன்றென்றும, முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்கு ஏதுவாயிற்றிற்றலின் - கூடிபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - எள்ளிலெழுபதென்றும்,கூறினார். எள்ளல்-இகழ்தல்.—பாயிர நான்கு-பாயிரமான நான்கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும்விரித்துரைத்துக்கொள்க. — சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றை-

சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும்வரினும் வருமென்று ஐயந்தீர்ந்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனந் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற் (பன்னிரண்டு) கருத்தாகக்கொள்க.—மூப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தினதொகை சொலவியபடி (உ)

(நல்கூர்வேள்வியார்)

உப்பக்க நோக்கி யுபதேசி தோண்மணந்தா.... .....*

ஏத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க ....*

மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப் ... , ...,.....*

போதார் புனற்கூடற் கச்சு..... .... , ... உக.

இ-ள். உப்பக்கநோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றுநோக்கிய—உபதேசிதோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோள் மணந்தகடவுளை—ஏத்தரமாமதுரைக்கு-வடமதுரைக்

(ம)

கு—அச்சென்ப-ஆதார்மென்றுசொல்லுவர் —இப்பக்கம்—மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற—மறுவில்புல ம குற்றமற்றபுலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற — செந்நாப் போதார் - செவ்வியதாமரையாகிய மலரையுடையவர் —புனற்கூடற் கு-நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு—அச்சு - ஆதாரமாவர். எ.று. ❋ உப்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாட

லை அமைத்தமைபற்றி - பிணங்கிச்சென்றடக்கம்,—உப்பக்
கோநக்கி யென்றது விண்ணாலணையும்பெயர்.—கேசி. திருமால்
இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற்கண்டது.— கேசிக்குப்பின்
னேபிறந்தவள் உபகேசியென்றுமது. உபேந்திரனென்பது
போல்.—மாதா அணுபங்கி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நட
க்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின் அவள் பிள்ளைமேலேபோ
ல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயி
ற்று.—நாப்போதென்றதற்கேற்க - புலமையிலே தேன் ஆரோ
பிக்கப்பட்டது.—அச்சுப்போற்றுங்குதலால்-அச்சென்றார்.—
நாயனாரிலே இப்கட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுந், சங்கப்பு
லவருந்தமிழ்த்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (உக)

(தொடர்ந்தலினிழுத்தண்டிரார்.)

அறநான் கறிபொரு ளேதிழான்று காம்த்..... .....*
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய .....*
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலோ நன்குணர்வார் .....*
போலு மொழிந்த பொருள்... .....உக

இ-ள். அறத்திறநான்கு-(பாயிரம்இல்லறம் துறவறம்ஊழ்
ன) அறப்பாவினுட்பிரிவுகளைன்கு—அறிபொருட்டிறமேழ்-

(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப் பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகளேழு. — காமத்திறமூன்று- (ஆண்பால் பெண்பால் அவ்விருபால் எனக்) காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகண்மூன்று.—என்பதனுள்செய்து—பெறலரியதாகும்-பெறுதற்கரிய (அறம்பொருளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்குபொருள்களையும்—மொழிந்த-சொல்லிய—பெருநாவலரோ—ஒழிந்தபொருள்-(அவற்றுள் அடங்காமல்) ஒழிந்தபொருள் உடையின் அதனை—நன்குணர்வார்போலும் - நன்றுக அறியவல்லவர்போலும்.எ-று. ❋ திறனென்றது - அறமுதலிய வற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது.—நான்கு -நான்குபிரிவுடைத்தெ

(ஐசு)

னவிரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரோவென்றதனாற் பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. — மூப்பாலியற்றுகையும்,இவற்றினடங்காததனுள்நில்லையென்பதும்,சொல்லியபடி.

(வள்ளிவியலார்.)

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த . ... *
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா...*
வதற்குரியா ரந்தணரோ யாரா யினுமென்.... . . ....*
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில் .... .உரு.

இ-ள். செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாதமொழியாகியவேதத்துக்கும்—திருவள்ளுவர்மொழிந்த-திரு

வள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட—பொய்யாமொழிக்கும்.
(தன்வழியிலெழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலை) பொட்ட
டாதமொழியாகிய திருக்குறளுக்கும்— பொருளொன்றே.—
ஆயின்—செய்யாததற்குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேத
மோதுதற்குரியவர்— அந்தணரே.—எனையிதற்குரியரல்ல - தா
ர்-பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்குரியரலலாதவர்—
இல்-(உலகதனில்) வில்லை. எ-று. ❋ பூர்வவேதத்தை நிந்தியபெ
ன்பார்மதம்பற்றி-செய்யாமொழியென்றார்.—அதுவடமொழி
யும்இதுதென்மொழியுமாயுநின்றுலகவேறுபாடின்மையனபோ,
றேனநினும் நுண்ணுணர்வாலேலுக்குவார்க்குக் கருத்துவேற
படாமையின்-பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம்கொ(
த்துக்கூறினார். — செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மெ
ழித்தொகைகள் . — இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனாற்
பொதுவேதமாதலறிக.— அதற்கும்இதற்கும் பொருள்வேறே
வென்றும் இதனையோதற்கதிகாரிகளாவாரியாவரோவென்றுப்
நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி..... .. .. ❋
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் தீதற்றே ... . ❋
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே .... ❋
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு..... .... உ.

இ-ள். வள்ளுவர்வாய்மொழி - திருவள்ளுவர்தாம் வாயினின்று
ந்தோன்றிய திருக்குறளினது — மாண்பு-மாட்சியைச்சொல்லி

ன்—(அது)—ஓதற்கெளிதாய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை யுடையதாகியும்—உணர்தற்கரிதாகி - அறியப்படுதற்கரியபொருள்களையுடையதாகியும்—வேதப்பொருளாய்- வேதமெனப்படுகின்றபொருளாகியும்—மிகவிளங்கி-(அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி—தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள் — உள்ளுதோறுள்ளுதோறும்-நினைக்குந்தோறுநினைக்குந்தோறும்—உள்ளம்-(அவர் களுடைய)மனத்தை—உருக்கும்-கரைக்கும். எ-று. ஓதற் கெளிதாயெனவே-நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்கருமை, உணர்தற்கரிதாகியெனவே-ஆழமுடைமையும். வேதப்பொருளாயெனவே-விழுமிய துபயத்தலும்,பிறவுமாகிய அழகுகளமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று.—தீதற்றோர்- பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர்,— உள்ளுதோறுள் ளுதோறுள்ளமுருக்குமெனவே - முன் காணப்பட்டதினும் பிற்காணப்படும் பொருள்சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது.—இதனது அற்புதமானகுணமுடைமைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உசு)

(எறிச்சலூர்மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே.....,..... ※

தூய துறவறமொன் றுரைசான்ற-வாய ..... *
வறத்துப்பா லுள்வகையா வாய்ந்துணர்த்தார் நூலின்.. *
நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து..... .....(உரு)

இ-ள். வள்ளுவனார்—ஆய்ந்து - அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை) யாராய்ந்து—நூலின் நிறத்துப்பால் - (தம்மாலேசெய்யப்பட் நூலினதுநிறத்திற்குத்தக்கநன்மையுடைமையால்—தேர்ந்து - (இவையேஉரியவையென்று)தெரிந்து—பாயிரம்-- நான்கு—இல்லறம்—இருபான் - இருபது—துறவறம்—பன்மூன்று- பதின்மூன்று—ஊழ்—ஒன்று—ஆகவாய-ஆகக்கூடியாகிய—நால்வகையா-(பாயிரமுதலிய)நால்வகையுடைத்தாக— அறத்துப்பால்—உரைத்தார் - கூறினார். எ-று. * நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பதுகூட்டுக. — முப்பாற்பொருள்களினு முத்திக்குக்காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் - தூயதுறவறமென்றார்.—துப்பு-நன்மை. அது எல்லாவருணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகைகொள்ளிய ... ... (உரு)

(பெ)

(யோக்கியர்.)

அரசிய லியைதற் றலைச்சிய லீனைந் .....
குருவ லரணிரண்டொன் றொண்கூ-றிருவிய.....*
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்.....*
றெண்பொரு ளேழா மினை.....உரு.

இ-ள். அரசியல்—ஐயைந்து - இருபத்தைந்து—அமைச்சியல்—ஈரைந்து-பத்து—அரணிரண்டு—கூழொன்று—படையிருவியல்—நட்புப்பதினேழ்—குடிபதின்மூன்று—என்பொருள் எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு—இவையேழாம்-இவ்வியல்களேழாம். எ-று. ❋ இத்தொகைகளோடும் முன் சொல்லப்பட்டபழமேகூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம்சிறத்தலின் - உருவலரணென்றும், பொருளுடையபார்க்கெ ஒளிமையவதாதலின் - ஒன்பொருளென்றும், படைக்குக்கடிம்போரிற் பின்கொடாத திண்மையுரித்தாதலின் - திண்படையென்றும், கூறினர். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலியவைந்தனையும் அங்கமியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப.—பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உசு)

(மோசிகீரனார்.)

ஆண்பாலே ழாதிரண்டு பெண்பாலடுத்தன்பு.....*

பூண்பா விருபாலோ டாறுக-மாண்பாய..... .....*

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டுரைத்தார்.....*

நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு..... ... . உஎ.

இ-ள். ஆண்பால்—எழ்—பெண்பால்—ஆதிரண்டு—அடுத்தூண்பூண்பால்-(ஒருவனாயொருயர்) அடுத்து அண்டைப்பூணுதற்பகுதியுடைய—இருபால் : அவ்விருபால்—ஓராறுக—மாண்பாயகாமத்தின்பக்கம்-மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்கள்—ஒருமூன்றுக—நாமம் - பெயர்பெற்ற—திருவள்ளுவர்—கட்டுரைத்தார் - சொல்லினர். எ-று. ❋ இவற்றையெல்லாம் பொருளிலக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்

பட்டன.—இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டதுகொள்க.
காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உஎ)

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.)

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா..... ... .*
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது. ....*
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி.... ....,.....*
யந்தா மனைமே லயன்..... ... .உஅ.

(யக)

இ-ள். அதிகாரம்—நூற்றுமைபாறுமூன்றுமா — மெய்யாய் வேதப்பொருள்—பொய்யாதுவிளங்க — அந்தாமனைமேலயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள்—தான்வள்ளுவனாகி—உலகிற்குத்தந்தான். எ-று. ❋ உலகு - இங்கேடமக்களையுணர்த்திநின்றது.— மெய்யாயவேதப்பொருள் பொய்யாதுவிளங்கவெனவே - இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய்மறைந்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்யாய்விளங்கியும், கிடந்தனமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று.— அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்புசொல்லியபடி. (உஅ)

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா .....*
வில்லாத தெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்.....*
பாந்தபா வாலெல்லாம் பயன்வள் ளுவனார் ....*

இ-ள். எல்லாப்பொருளும்-(பலவகைநூல்களாலுஞ்சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும்—இதன்பாலுள-இந்நூலகத்தடங்கியிருக்கின்றன.—இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும்—இல்லை.(எந்நூலகத்தும்) இல்லை.—(ஆதலால்)—சொல்லாற்பரந்தபாவால்- சொல்லளவினுலே விரிந்தநூல்களால்—பயனென்—வள்ளுவனுர்சுரத்தபா திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே—வையத்துணை-மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலைமையும்.எ-று. ❁ எல்லாப்பொருள்களுமாவன-முதல்வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டுநூல்-என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளெனஇம் மூவகையாற்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக.—பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளுமில்லையென்றார்.—சொல்லாற்பரந்தவெனவே-அவைபொருளாற்பரப்பின்மைபெறப்பட்டது. பாத்தல்-பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கோத்தவளவையால்விரிதல்—சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆய்வோர்மலையகழ்த்தனவிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச்சிறுபயன்கொள்ளுதலால்என்பயனென்றார்.—ஆல்-அசை.—பா-வையம் - ஆகுபெயர்கள்.—சின்னுட்பவ்பி

ணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங் கைநெல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாறு உணர்த்திப் பெருமாற்றத்தீர்த்தவின் - வையத்துணையென்றார்.—முற்றுருங்குணசாவிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி.

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் ... ... *
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு முப்பாற்குப் .. *
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை..... *
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்..... .. நமி.

இ-ள். பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பாரதமும்பழையசீராமகதையையும், மனுவ்மிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்.—எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்டபொருள்களையும்—யாரும் - எவ்வகையோரும்—இயல்பின் - (அவற்றின்)தன்மையோடு—அறிவுற அறிய—செப்பிய-(அவர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு- திருவள்ளுவர்சொல்லியவந்த—முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு—நிகர்-உபமானமாகத்தக்கது—இல்லை ஒன்றில்லை.எ-று. மற்று-அசை. அறிதற்கரியவேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு-எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரோயன்றி எவரோயாருமென்றற்கு-யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு - இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமென்றற்கு-செப்பியவென்றும், கூறினர்.—பண்டையென்பது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருந்துபாரதராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்துசுருதிஸ்மிருதியெனவும், கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால்-உபமான உபமேயங்களாதலறிக.—எப்பொரு

ளும் வாரும்பினறிவுறச்செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால்-
முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனுற்பெறப்பட்ட
வேதத்தினுட்புலமையை மறுத்தபடி. (கூடு)

(உருத்திரசன்மகண்ணார்.)

மணற்கினேக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்.....*
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொன்பால்-பிணக்கிலா...*
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் ....*
காய்தொறு மூறு மறிவு.... .... ஙக.

இ-ள்.மணற்கினேக்க - மணலைத்தோண்டுந்தோறும் — நீருறும் - நீர்பெருகும்.—மைந்தர்கள்வாய்வைத்துண - புதல்வர்கள்வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும்— தாய்முலை - தாயினதுமுலைக்

(உச)

ண்ண — ஒன்பால்சுரக்கும் - நல்லபால்பெருகும்.—(அவைபோல்) — பிணக்கிலாவாய்மொழி-பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாதவாய்மைச்சொல்லையுடைய—வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை — ஆய்தொறும்-ஆராயுந்தோறும்—மதிப்புலவோர்க்கு-அறிவுடையபுலவர்க்கு—அறிவூறும்-அறிவுவளரும்.எ-று.

* கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட நல்லாடையால் பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். — மதிப்புலமேலார்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிற

ரீக்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதா
யிற்று.—இதனைச்சிலகாற்பயிறலினமையாது பலகாலும்பயிற்
சிசெயல்வேண்டுமென்றபடி. (நூக)

(பெருஞ்சீத்தனூர்.)

எதமில் வள்ளுவ ரிஞ்குறள்வெண் பாவினை.....*
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முணைத்ததனுற்.....*
ருத்வித் தார்மாற தாமே தணைப்பயந்த.....*
வேதமே மேதக் கன..... நூஉ

இ-ள். தாதவிழ்தார்மாற-பொடியொடுவிரிந்தபூமாலையையு
டைய பாண்டியராசனை—எதமில்வள்ளுவர்-குற்றமில்லாததி
ருவள்ளுவர்—இன்குறள்வெண்பாவினுல்-இனியகுறள்வெண்
பாக்களாலே—ஓதிய-(நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்ப
ட்ட—ஒண்பொருளெல்லாம்-ஒள்ளியபொருள்களையெல்லாம்
—உணர்த்தலுல்-சொல்லினமையால்—மேதக்கன-மேம்பா
ட்டுக்குத்தக்கவை—தாமே-அக்குறள்வெண்பாக்களோ.—த
ணைப்பயந்தவேதமே-(மூதாலாய்நின்று) அவற்றைப்பயந்த
வேதங்களோ. (நீ சொல்லுவாயாக.) எ.று. தாம் தம்மை
எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத்தந்து நி
ன்றன.—எகாரம் இரண்டுமிறை.—பிறநூலாசிரியர்களெல்லா
ம் அவரவரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போல்வது
இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு-எதமில்வள்ளுவனென்றும், தாங்கு

. றியவாய்ந்தின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் வினையாமைபற்றி இன்
குறளென்றும், உணர்வுடையோராலேவிரும்பப்பட்டதற்குண
முடைமைபற்றி - ஒன்பொருளென்றும், கூறினர். — தூலசிரி

(உஉ)

யர்க்கும், தூலுக்கும், தூனுதலியபொருளுக்கும், தகுதிதோ
ன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலேஇவ்வேதம் அவ்
வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி. (கூஉ)

(நரிவெருத்தலையார்.)

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு .....*
மூன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்-மன்பதைகட்*
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங் ....*
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். .... கஉ.

இ-ள். இன்பம்பொருளறம்வீடென்னுமிந்நான்கும் - இன்ப
முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் — மன்பதைகட்கு -
மக்கட்பசப்புக்கு — முன்பு - அக்காலத்தில் — அறியச்சொன்ன -
அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட — முதுமொழிநூல் - பழ
மொழிவேதமான து — உள்ளவரிதென்று. ஓதியுணரப்படுதற்க
ரிதென்று — வள்ளுவர் — அவை - அவற்றை — உலகங்கொள்ள -
உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி — குறள்-திருக்குறளை — மொ
ழிந்தார் - சொல்லினர். எ - று. * முன்பறியவெனவே உற்சரீப்
பினியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சி

யும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப்பினி யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அலையிலவென்பதூஉம், பெறப் பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டினையி ற்காண்க.—நேயவழக்கிற்படாததும்வருத்திக்கற்போர்க்குமா த்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கு முற்பட்டுக்கட வுண்மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழியென்றார். — அறமுத லியநான்கும் பிரிவுபட்டுத்தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரிதாயிற்று. — பழையவேதமுளதாகவும் வேறுசொ ல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (நக)

(மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்கிழார்.)

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற் ... . *
சிலவர் புலவனெனச் செப்ப.னிலவு.... ..... *
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்..... *
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்..... .. .. நஎ.

இ-ள். பூமேல்-பூவுலகின்கண்ணே—புலவர்திருவள்ளுவரன் றி-புலவனெனத்திருவள்ளுவனையன்றி—சிலவர் புலவனெனச்செ

ப்பல்-வேறுசிலரையும் புலவனென்றுசொல்லுதல்—மாலை-மா

லையென்பது — நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும்பெயர்-நிலவால்வி
ளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக — மற்றும் — கறங்கிருண்மாலை
க்கும்பெயர்-சூழ்கின்றவிருளையுடைய அந்திக்கும்பெயராக —
(செப்பல்)-சொல்லுதல்போலும். எ-து. செப்பலென்றது
பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. — புலமையாவது - பலவேறுவகைப்
பட்ட நூலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்டபோதிவு
டைமையாம். — உயர்வொப்பற்ற இவரதுபுலமையைக்குறித்து
நேரத்துங்கால் ஏனையோர்புலமை புலமையன்றுப்முடிதலின்
இவ்வாறுகூறினர். — புலவனென்பது நாயனார்க்கேகாரணப்
பெயராமென்றபடி. (கூ)

(மதுரையாலவாயிலிகர் இளவேட்டனார்.)

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு ..... *
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ-வன்பொழியா ..... *
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரோ யோதுசீர் .... *
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து .... கூஙி.

இ-ள். இன்பமுந்துன்பமுமென்னுமிவை- (பின்வரக்கடவ
னவாய)சுகமுந்துக்கமுமென்னப்பட்டவிவற்றினுடைய — இர
ண்டும்-இருவகைக்காரணங்களையும் — உள்ளியுணர-ஆராய்ந்தறி
யவும் — அன்பொழியாது-(தம்மே)லன்பு நீங்காமல் — மனம
கிழ-உள்ளங்களிகூரவும் — மன்பதைக்கெல்லாம்-மக்கட்பரப்பு

க்கெல்லாம்—ஒதுசீர்வள்ளுவர் - புகழப்படுஞ்சீரையுடையதிரு வள்ளுவர்—வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக—உரைத் தார் - (திருக்குறளைச்) சொல்லினர். எ-று. ❋ இன்பத்தின்கா ரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குற ளாலும், சொல்லப்பட்டன.—மூன்பறிதற்குப்பயன் - அவற் றைச்செய்தலும் தவிர்தலுமாம்.—வேண்டுவனவெல்லாந்தொ குத்துணர்த்தலின் மணமகிழ்தல்சொல்லப்பட்டது.—அவ்வே தம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச்சொல்லின் மன்ப தைக்கெல்லாமென்றார்.—வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு - வாயுறை வாழ்த்தே வயங்கநாடின் வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற் றுங்குதலின்றி வழிநனிப்பயக்குமென்றோம் படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே-என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக.—எதிர்காலவினையுணர்ச்சியபதத்தல்சொல்லியபடி. (கூடு)

(கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.)

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்.... ❋
மாவிற் கருமுனியா யானைக் கமரிரும்ப..... ❋
நேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே..... ❋
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா ..... கூகூ

இ ள். பூவிற்குத்தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரு ம்—பொன்னுக்குச்சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்பு னதம்பொன்னும்—ஆவிற்கருமுனியா - பசுக்களுக்குள்ளேகா

மதேந்திரனும் — யானைக்கூட்டமாகிய பல்-யானைகளுக்குள்ளே-ஐராவதமும் — தேவிற்றிருமாலென-தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும் போல் — பாவிற்றுவன்ளுவர் வெண்பா-நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா — சிறந்தது — என்ப-என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர். எ-று. ❋ ஏ-அசை. பா-ஆகுபெயர். பொன்-ஆடகம்-இளிச்சிறை-சாதரூபம்-சாம்புனதம்-என நால்வகைப்படும். — காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகவின் அருமுனியாவென்றார். — அமரரும்பலென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது. — உபமானமுகத்தால் இந்நூல் பல்நூல்களினும் சிறந்துநிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (நசு)

(மதுரைப்பெருமருதனார்)

அறமூப்பத் தெட்டிற்பொருளெழுப தின்பத்.... ..... ❋
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய-முறைமையால் ... .❋
வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனு.....❋
சோதவழுக் கற்ற துவகு... .... நஎ.

இ-ள். அறத்திறம்-அறத்தில்கூறுபாடு — மூப்பத்தெட்டால்-நசு-அதிகாரங்களாலும் — பொருட்டிறம்-பொருட்கூறுபாடு — எழுபதால்-எடு-அதிகாரங்களாலும் — இன்பத்திறம்-காமத்திற்கூறுபாடு — இருபத்தைந்தால்-உறு-அதிகாரங்களா

லும்— தெளிய — முறைமையால்- (காரணகாரிய) வொழுங்கா
ல்—வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்திறுயர்வாகிய பொருளை—
வெண்பாவளால்-குறள்வெண்பாக்களால்— வள்ளுவனார்—ஓத-
ஓதலால்—உலகு-உலகமானது—வழுக்கற்றது - வழுவுதலினி
ன்றும் நீங்கிற்று. எ-று. ❋ நிறமும் ஆலும் - மூன்றுங்கூட்ட
ப்பட்டன.—உயர்வாகியபொருள் - கருமகாண்டம்பிரமகாண்
டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள்.—வழுக்குதல்- விதியை
விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும்கோடல்—உலகு-மக்

(உரை)

களையுணர்ந்தறிவது.—துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகால்
த்தாற் கூறினார்.—முன்னதின்வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகா
ரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவினையும் தன்மைசொல்லியபடி.

(கோவூர்கிழார்.)

அறமுதலறன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந் .....❋
நிறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாப் ....❋
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே ....❋
முன்னை முதுமொழிவார் மொழி..... ....நூசி.

இ-ள். அறமுதலறன்கும்—அகலிடத்தோரெல்லாம்-மண்ணு
லகத்திலுள்ளோரெல்லாம் — நிறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட
அறிந்து—தெளிய - கலக்கந்தீர— குறள்வெண்பாப்பன்னிய-
குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட—வள்ளுவனார் - நாய்
னார்—பான்முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்
ணே—முன்னைமுதுமொழிவார்மொழி-மூற்காலத்துள்ள பெரியோ

ரது நூல்களுக்கு — நேரொவ்வாது - நேர்தல்பொருந்தாது. எ - று. ❋ மொழி-ஆகுபெயர்.— பெரியோராவார் - வடமொழியிலும்-தென்மொழியிலும் - பிறமொழிகளிலும் - நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும்.— அந்நூல்களாவன-மனு முதலியோராலே செயப்பட்ட அறநூன்முதலியன.—இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்றுசொல்லியபடி. (ரூஅ)

(உறையூர்முதுகூற்றனார்.)

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண் ..... ❋
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற் .... ❋
சுவையில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ் ... . ❋
செயலில்லை யென்னுந் திரு. ..... ரூகூ.

இ-ள். தேவிற்சிறந்ததிருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற்சிறந்த திருவள்ளுவரது—குறள்வெண்பாவிற்சிறந்திடு-குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச்சிறந்துதோன்றுநின்ற — முப்பால்-முப்பாலாகியும்—பகரார்-ஓதாரது—நாவிற்கு-வாக்கிற்கு—சுவையில்லை - (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது — சொற்சுவையோர்வில்லை-(மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையைஅறிதலுண்டாகாது —மற்றும்-இவையன்றியும்—செயலில்லை-(வாழ்

நீதற்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது.—என்னுந்திரு-என்றுநினைத்தற்குத் திருமகள் அவரிடத்துச்சோராள். எ - று. ❋ சுவையோர்தற்கும்-செயலுக்கும்-உரியமனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன.—திருமகள்சோராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக

உபசரித்தார். ஒதார்க்குளவாகாமைகூறவேஒதுவார்க்கு இவை யுளவாதலின் - வாக்கிற்கு - கடுஞ்சொல் - பொய் - கோள் - புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு - பிறனில்விழைதல் - பிறன்பொருள்விழைதல் - பிறன்பொருட்குக்கேடெண்ணல் - பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனைபுணர்தல் - உயிர்க்கொலைசெய்தல் - பழிபுணர்தல் - பிறர்பொருள்வௌவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும்பெறப்பட்டது.— அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்பேறு இம்மைதோதலி னுளதாமென்றபடி. (சுசு)

(இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.)

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ் .....*
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற - மும்மையின் .....*
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார் .....*
பாடினரின் குறள்வெண் பா. . .....சுஅ:

இ-ள். இம்மைமறுமையிரண்டும் - இகபரங்கட்காவனவிரண்டையும்—எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக—செம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழியால்—தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும்—மும்மையின் - (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பால்களுள்—அவற்றின் - அம்மூப்பாற்பொருள்களோடு—வீடு - வீடுமாகிய—நான்கின்விதி - நாற்பொருள்களதுவிதிகளும்—வழங்க - வழங்கவும்—வள்ளுவனார்—இன்குறள்வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை—பாடினார். எ-று. * செவ்வையானவழி - விதியுமம்பத்தியும் ஞானமும் - நோயாளிக்கு - மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல்ஒன்றற்கொன்றுமுரணுதல்கூடாதுநிற்கும் வழி.—வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க.—இம்மைமறுமை வி

மூன்றும்பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சுடு)

(செயிர்க்னாவிரியார்மகனூர்சாத்தனூர்.)

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார் ... . *

யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்-தேவர் .... *

திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்..... ..... *

பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். .... சக.

இ-ள். (மக்களுக்கு)-ஆவனவும்-ஆவனவற்றையும்—ஆகா தனவும்-ஆகாதவற்றையும்—அறிவுடையார்யாவரும்—எடுத் தியம்ப-(இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு—வல்லார் வல்லவராவார்.—(ஆதலால்)—தேவர்திருவள்ளுவர்-தேவராகிய திருவள்ளுவரானே—செப்பியவே-சொல்லப்பட்டவற்றையே —பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார்-ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர்.—செய்வார்.எ-று. * இங்ஙனஞ்கூறவே அவ் வேதத்திலிருந்துள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார் க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமைகாட்டப்பட் டது.—தாம்-உம்-அசைகள்.—ஆவன-இன்பத்தைத்தருவன-ஆகாதன-துன்பத்தைத்தருவன—ஒப்பில்லாதவொழுக்கம்-கொல்லாமைமுதலியன.—போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வருதன்மைசொல்லியபடி.— (சக)

செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனூர்.)

வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ..... .... *

போதத் தமிழா லுரைசெய்தா-ராதலா ... . *

துள்ளுநர நுள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப..... *

வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு .... சுஉ.

இ-ள். வேதப்பொருளை—உலகோதாத—விரகால்- உபாய
த்தால்—விரித்துத்தமிழாலுரைசெய்தார்.—ஆதலால்—உள்ளு
றருள்ளும் பொருளெல்லாம்- நினைப்பவர் நினைக்கும்பொருள்
களெல்லாம்—வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டி- திருவள்ளுவர்திரு
வாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே—உண்டென்ப-உண்டெ
ன்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர். எ-று. உபாயத்தால்
விரித்தல்-சொற்சுருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சி
யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவுவி
ரியவைத்தல். — நினைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இதன்க
ண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றி நின்றனவென்றுகூறியபடி.

(வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது.....*
சீரிய தென்னொன்றைச் செப்பரிதா-லாரியம்.....*
வேத முடைத்துத் தமிழ்த்திரு வள்ளுவலு.....*
தோது குறட்பா வுடைத்து.....சுரு.

இ-ள். ஆரியமுஞ்செந்தமிழுமாராய்ந்து- வடமொழியையு
ந்தென்மொழியையுமாராய்ந்து—இதனினிது சீரியதென்று-

(உஎ)

இதைக்காட்டிலும் இதுசிறப்புடைத்தென்று—ஒன்றைச்செப்
பரிது-ஒன்றைத்தெரிந்துசொல்லுதல்கூடாது.—ஆரியம்-வட

மொழி — வேதமுடைத்து. — தமிழ் — திருவள்ளுவனுரோ துகு
ற்பாவுடைத்து. (ஆதலால்.)எ - று. ஆல் - அசை. — வடமொ
ழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலா துபாணினியாரு
ம் அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலேசெயப்பட்ட இல
க்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்றன் முதலிய குணங்களுடை
மையாலும், அதுபிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இதுஆந்
திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய்நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று
குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுடைமைபற்றி வடமொ
ழிச்சுச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்
குறள் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு - இதனினிது சீரிய
தென்மொழியைச்செப்பரிதென்னும். — இத்திருக்குறளாலேவட
மொழியேயாடுதென்மொழிக்குஒப்புமைநிறைவுசொல்லியபடி.

(களத்தூர்க்கிழார்.)

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி லேதுதந்..... .....*
தரும முதலுண்குஞ் சாலு-மருமறைக.....*
ளோத்துஞ் சமயநூ லாறுதமி வள்ளுவனூர்.....*
பூத்தி மொழிந்த பொருள்..... ..... சக.

இ-ள். அருமறைகளோத்தும் - (இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய)
அரியவேதங்களோத்தும் — சமயநூலாறும் - (அவ்வேதத்தின்வழி
ப்பட்ட) சமயநூல்களாறும் — நமிவள்ளுவனூர் - நம்முடையதி

ருவள்ளுவரால் —புந்திமொழிந்தபொருள் (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்டதூலிலடங்கும்.—(ஆதலால்)—ஒருவர் — இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக்குறள்களையுமே—மூப்பாவின் - மூப்பால்களில்—ஓதும்- அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற—தருமமுதலிய்கும்-அறமுதலியநாற்பொருள்களும்—சாலும்-(அவருக்குப்)போதும். எ-று. ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணர முடியுமோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்துமென்றார்.—சமயநூலாறும்-ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டிலையிற்காண்க.—நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங் கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமைதோன்றற்கு- நம்வள்ளுவனென்றார்.—மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறு நம்வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்தபொரு

ளெனலால்- அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் இறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று.—பொருள்- ஆகுபெயர்.— ஒருவனெனப்பொதுப்படக்கூறலால் - இதனையோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது.— இவ்வொருநூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ்சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோராவரென்றபடி.

(நச்சுமனார்.)

எழுதீதலை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு.....*
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணமிழுக்கின்றி.....*
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின .....*

இ-ன். எழுத்தசைசீரடி சொற்பொருள்யாப்புவழுக்கில்வன பபணி வண்ணம்- எழுத்துமுதல் வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்— இழுச்கின்றி - வழுவுதலில்லாமல்— என்றெ வர்செய்தன- எக்காலத்தில் எவரால் எவைசெய்யப்பட்டன— எல்லாம்- (அவை)யெல்லாம்— இன்றிவரின் குறள்வெண்பா- இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலேசெய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள்வெண்பாக்களில்— இயம்பின - சொல்லப்பட்டன எ - று. வனப்பு - அம்மை- அழகு - தொன்மை - தோல் - விருந்து- இயைபு - புலன் - இழைபு.— அணி - சொல்லணி - பொருளணி - ஓவியணி.— வண்ணம் - குறில்நெடில்வற்றாங்கிசை வண்ணமுதலிய ன.—ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத் திலேலே சிறந்துவிளங்க நூல்செய்தனர் இவரோவெனின் எல் லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தலையி ன் இவ்வாறுகூறினர் . — இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லி யபடி. (சரு)

(அக்காரக்கனிநச்சுமனர்.)

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகித் கண்ணி.....*
னிலைநிரம்ப நீர்மைத் தெனினுந்-தொலைவிலா.....*
வாணர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்மூப்..... *
பாணாலயத்தின் பயன் .....சுசு.

இ-ள். (மதியமும் மூப்பானாலும்) — கலை- பதினாறுகலைக ளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும்,—நிரம்பி-நிறைந்து— காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு,— இனிதாகி

—கண்ணின்கில-முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், —நிரம்பு-நிரம்புகின்ற—நீர்மைத்தெனினும் தன்மையுடைத் தாயினும், குணமுடைத்தாயினும், —வள்ளுவர் முப்பாலும்-திருவள்ளுவர தமுப்பாலினை து—நயத்து -நயத்தால்விளை வதாகிய—இன்பயன்- இனிபபயனுனை து—தொகுவிலாவாலு சீமதியந்தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்னே நிறைகின்ற மதியினிடத்து—உண்டோ. எ-று. ❋ மதியந்தனக்கெனற்ற-வேற்றுமைமயக்கம். ஒகாரம் - எதிர்மறை.— ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவானை ஆதாரமாகக்கோடலினிழி வுதோன்ற -தொகுவிலாவாலுமதியமென்றார். —நயம் - மறுப்படாமை மழுங்காமை குறைவுறாமைமுதலியன. — பயன் - இம்மைமறுமைவீட்டின்பங்கள். — ஒப்புமைசாலுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் எனைப்பொருட்பலவற்றினுஞ் சிறந்தபடதினையாயினும்சொல்லுதுமெனப்படுகின் அதுவும் இதனுள் அகுவதன்றென்றபடி. (சுரு)

(நப்பாலத்தனார்.)

அறந்தகளி யான்ற பொருடெரி பின்பு..... ..... ❋
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு-குறும்பாவா .....❋
வள்ளுவனு தோற்றினார் வையத்து வாழ்வாரீக.....❋
ருள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு..... .....சுஎ.

இ-ள். அறம்—தகளி-அகலும்—பொருள்—திரி-திரியும்—இன்பு—நெய்-நெய்யும்—செஞ்சொல்—தீ-நெருப்பும்—குறும்பா-குறட்பா—தண்டு-தண்டும்—ஆ-ஆக—வள்ளுவனார்—வையத்துவாழ்வார்கள்-பூமியின்கண் வாழ்வோரதுள்ளிருள்-அகத்திருளை—நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய—விளக்கு—எற்றினார்-எ-று. ஆன்றல்-மேம்படுதல்.—அகத்திருள்-அஞ்ஞானம்.—திசுடர்-தகளிமுதலியவற்றோடுகூடிப்புறத்திருளைப்படியோ அப்படிநாயனார் திருவாயிற் பிறந்தசெஞ்சொல்அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்கெடித்தலின் இங்ஙனம்உருவகஞ்செயலாயிற்று—மனோபாவத்தேற்றப்படுகிறவிளக்கு அம்மனோபாவத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக்கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இம்மை உலகத்துவாழ்வோர்பலர்க்கும் உபயோகியாய்நிற்றலாலும், அகத்திருள்கெடித்தலாலும், அதனின் இது பலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமையுணர்த்தியபடி.

(கூ)

(குலபதிநாயனார்.)

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள ... .*
தள்ளற் கரியவிரு ளுள்ளுதலால்-வள்ளுவனார்..... .....*
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனச்.....*
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு .....சீ.

இ-ள். உள்ளக்கமலமலர்த்தி-நெஞ்சமாகிய தாமரைமலர

மலர்த்தி — உள்ளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள — தமிழ்மறை யாகியிருள் - (பிறிதொன்றனுலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானமிருளை — தன் ஞானத்தால் - நீக்குதலால் — வள்ளுவனார் வெள்ளாக்குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும் — வெங்கதிரும் - (புறத்துத்தாமரைமலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும் — குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு — ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தகும். எ-று. ❋ செய்யுளும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின் - குணமெனப்பட்டது. அதுமலர்த்தலும், நள்ளுதலும், ஆம்.—குணத்தைக்கொண்டெனவே செய்யப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று.—உலகுக்கெல்லாம்பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சுஅ)

(தேனீக்குடிக்கிரனூர்-)

பொய்ப்பாலைபொய்யேயாய்ப்போயினபொய்யல்லாத❋
மெய்ப்பாலை மெய்யாய் விளங்கினவே - மூப்பாலிற் ..... ❋
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்..... ❋
வையத்து வாழ்வார் மனத்து ..... சுஉ.

இ - ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர்—மூப்பாலின் — மூன்றுபாலிகளுடையதாக — செப்பியகுறளால் - சொல்லப்பட்டகுறளை ஆக்கேட்டறிதலால் — வையத்துவாழ்வார்மனத்து — பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற்பட்டனவையெல்லாம்—பொய்யேயாய்ப்போயின.—பொய்யல்லாத — மெய்ப்பால - மெய்யின்ப

குதியிற்பட்டனவெல்லாம்—மெய்யேயாய்விளங்கின. எ-று.
குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப்போயின மெய்ப்
பால மெய்யேயாய்விளங்கின எனவே - இதற்குமுன் னெல்லாம்
உண்மை துணியப்படாமையின் - பொய்ப்பால மெய்ப்பால
போன்மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோ
ற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று, பொ

(௩௨)

யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவதென்றற் றொடக்
கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய்விளங்கல் பொய்மை
யும் வாய்மையிடத்தவென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களா
லும்அறிக. இதன்மெய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

(கொடிஞாழன்மாணிழூதனார்.)

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்.....*
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த.....*
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்.....*
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.....ஐ.

இ-ள். மறனெறிந்தவாளார்நெடுமாற - பகைவனையெறிந்த
வாட்படைதங்கியவிறேங்கும்பாண்டியனே—வள்ளுவனார்தம்
வாயால்—கேளாதனவெல்லாம் - (இதற்குமுன்)கேட்கப்பட்டி
லாதனையெல்லாம்—கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு—அறன்றி
றமறிந்தேம்.— பொருட்டிறமறிந்தேம்.—இன்பின்றிறனறிந்

தேம்.—விட்டுத்திறன்றெளிந்தேம். எ-று. ❋ திறன்-கூறுபாடு. அது அறமுதலியவற்றிற்றனித்தனிகூட்டப்பட்டது.—மறன்-ஆகுபெயர்.—கேளாதன-பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்துசொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள்.—இம்மைமறுமைவீடுகளைக் குறித்துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருளன்று முணர்தலின் - இனியாதொன்றுமுங் குறைவில்லையென்றபடி. (நக)

(கவுணியனார்.)

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய..... *
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய..... ..... *
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்..... *
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா..... நிக.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய—நாப்புலமைவள்ளுவனார் - நாவால்விளங்குகின்றபுலமையையுடைய திருவள்ளுவனாரால்—பன்னிய- சொல்லப்பட்ட—இன்குறள்வெண்பா-இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கினிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ்செய்வன.—செவிக்கினிய-(கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன.—வாய்க்கினிய-(ஒதினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன.—வந்தவிருவினைக்கு-தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு—

(நக)

மாமருந்து - பெரியமருந்துகளாவன. எ - று. குறட்பாலை மருந்தி தன்றமைக்கு ஏற்கவினையேதாயென்னுமையால் - ஏக தேசவுருபகம்.—நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினை யென்றார்.—முற்பட்டநல்வழி - நன்மக்களுக்கு அநுதியாயமைந்துள்ளது. அதுசமயத்தார தும் பலவகைப்பட்ட கற்பனையிஞ்ல் மறைபட்டுநின்றமையின் - நாமறியவென்றார்.— இந்நூலின் பாக்களைச்சிந்தித்தன் முதலியனசெய்யுங்காலும் - சொற்பொருளையங்களாலே இன்பம்விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் - வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (நகை)

(மதுரைப்பாலாசிரியனார்.)

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்மதிகள்..... *

பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய..... *

வள்ளுகிரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ..... *

ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி..... (உ)

இ - ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவிவெண்மதிகள் - சுக்கிரன் பரகுருசூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்றஇவ்வொளிகள்—

புற விருளை — பொள்ளென நீக்கும் - விளாவிலே நீக்கும். (ஆத
விப் புறவிருணீக்குதற்குஉண்டாகியஒளிகளாம்) —தெள்ளிய -
முற்றுணர்ந்த — வள்ளுவரின்குறள்வெண்பா — அகிலத்தோர் -
உலகத்தோரது —உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்குண்
டாகிய — ஒளி.எ - று. ❊ இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை
பலவுள அகத்திருளுக்குஇஃதொன்றேயுளதென்றதாயிற்று. —
அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாத
லின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

(ஆலங்குடிவங்கனார்.)

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந். ... *
தெள்ளமுதின் நீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற் - றெள்ளமுத*
மூண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால் .....*
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து..... ....(கூ.

இ - ள். வள்ளுவர்பாட்டின்வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டி
னது தீஞ்சுவையை — உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து — வாய்
மடுக்குந்தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதி
னது — தீஞ்சுவையும்— ஒவ்வாது — தெள்ளமுதமுண்டு - அ
த்தெள்ளியவமுதையுண்டு — அறிவார் - (அதன்சுவையை) ய
றிபவர்— தேவர்— வண்டமிழின் - வளம்பொருந்தியதமிழ்க்
கண்ணதாகிய— முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்மும்மடி கி
ழந்தபால— மகிழ்ந்து— உலகடைய - எல்லாவுலகத்தாரும்—

(கூ)

(கூ)

உண்ணும் - உண்டுதீஞ்சுவையறிவார். எ - று. ❊ வள்ளம் - ஆகு
பெயர் ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம்-வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்
பட்டகிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவையாயிருப்பது. இப்பாட்டினை

ஞ்சின்கணிலபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவைபயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார் — முப்பால்-சிலிஷ்டரூபகம்.— இனிஎவ்வுலகத்தாருக்குங்கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றிவீட்டின்பம்பெறுதல்கூடாமையின்-உலகமைட்டியவுன்னறுட்டென்றார். அன்றி-அவ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தமதுமேற்பட்டவறிவிலுமேல இதனதுஉயர்வொப்பற்றகுணத்தைஅறிந்துமுக்கியபிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வனென்பதுபற்றி அங்ஙனங்கூறினுமொனினுமமைமபும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும்பயன்படுமாறுசொல்லியபடி:

திருவள்ளுவர்மாலையுரை- மூற்றிற்று.

(இடைக்காடர்பாடல்.)

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்.... .....*

குறுகத் தறித்த குறள்..... .....*

இ-ள். குறள்- (நாயனரதுநூலினுயிரத்து மூன்றாற்று முப்பது) குறள்வெண்பாக்களும்— கடுகை— துளைத்து- (அதனுடம்பைதுளைசெய்து— ஏழ்கடலை - ஏழுகடனீரையும்— புகட்டி- (அத்துளையுட்)பெய்து— குறுக - (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம் — தறித்த - தறித்தலைவத்தால் அதுபோல்வனவாகும். எ-று. * மிக்கசிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாதலின் கடுகுசொல்லப்பட்டது.— இரண்டனுருபு தறித்தவென்விணைகொண்டது.— துளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல்.—புகவிடென்பது - புகட்டெனவிகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றலின்- புகட்டியென்றுயது. — துளையினிடைவெளிக்குப் அதன்புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகலின் - குறுகவென்றார்.— தறித்தாலன்னவென்றபாலது - தறித்தவென்ன இடைக்குறைந்து

நின்றது.— இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின் - இல்
பொருளுவமை.— குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோ
றலின் - தறித்தவெனப்பன்மையாற் கூறலாயிற்று. — குறள் -
பால்பகாவஃறிணைப்பெயராதலின் : இங்கேபன்மைக்காயது.
— இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்சொற்சுருக்கமும் அதனுள்
அடக்கப்பட்ட டொர் நள்விரிவும் தோக்கும்வழி அக்கடுகும் எ
ழுக்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று.— பொருள் விரிவினள
வுபடாமைசொல்லியபடி.

(கூறு)

ஓபபாட்டிலே அணுவைத்துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டிக்,
குறுகத்தறித்தகுறள். என முதற்சொல்லைமாற்றி - ஒள்வையா
ரால் புகழ்ச்சிசெயப்பட்டது.

(நாயனூர்வரலாறு.)

நயமிகுபுகழ்ச்சேர் ணூட்டுளோரந்தண - ணுயர்மனைக்கி
ழத்தியங் குயிர்த்தவோர்மைந்தற் - கியாணர்சால்பகவ னென
ப்பெயரீந்துபின்- கோணிலைநாணிலை குறித்தசாதகத்தாற் - பு
ன்குலமாதுதோள் புணருமென்றோர்ந்திம்ம - தெய்ப்ணுலக்கிழக்
க்தா மெனவுளங்கழுமிய- பிழையிலேறிறீஇப் பின்பொருசில
நாண்- மாழைப்புண்கண்ணிணைய மத்திலையத்தனைந்து - கோணை
நீர்க்கங்கைபிற் குடைகுவாளேகினன் - பேணுமச்சிறுவனும்
பிரமசரியமேற் - றோவாவருமறை யோதிநூலுணர்சுயிலின் -
மூவாநலத்தினோம் மூவாட்டையரு - யெற்றைதறிப்பிரிதரற் கே
துவென்னெனத்தாய் - புந்நிறைநீதுணைசெயப் பொருள்வட
புலந்துறீஇப் - போதருநெறியிடைப் புலிமகள்கருது - நாதி
யென்பெயரின ளரும்பிறற்செவ்வியள் - பொற்கொடிபோன்

றெதிர் புகமருண்டினிய - சொற்கொடுபுதுல்லந் தோய்ந்துணர்ந்ததன்பி- னிச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி - மெய்ச்செயற்கற்பினள் விடாதுடன்றொடர்ச் - கண்டிருந்தொருசில கைக்கொடுநுதன்மிசைப்- புண்டரவெறிந்தவட் போக்குபுனைந்துபோய்த்- திகழ்பாகீரதி தீர்மேலுளபதி - யகமெலாந்தேடியு மத்தினைக்கண்டிலா - தரந்தையிற்றனதுநா டடைகுவான்மீண்டு - வரும்பொழுதிரவுவன் மருவதச்சாலையிற்-றற்பிரிவாற்றாத் தளர்ச்சியோடேர்தொறும் - மற்பகனேடுறு மாதிதற்காணா-வுற்றடவணங்கவு மூர்ப்பமறையோனவ - னெற்றியிற்சிலவடு நேரிலைக்கிமுன் - பிணங்குமாதெனத்தெளிந் திவண்வரவென்னென - வணங்குநிற்பிரிந்துறி னுவிவாழ்வெனென - வின்றிடுமகவெலா மீன்றுழியேவிடித் - தான்றியதுணிபொடு முடன்வரவல்லதியல் - வருகென்வண்ணலம் மடவாரியைதலா - பிருவருந்தலந்தொறு மியங்குகாலங்களி - லுப்பையெளைவயுறுவைவள்ளியென் - றிப்புவிபோற்றுமீ ரிருவர்மகளிரு-மன்னுசீரதிகமான் வள்ளுவர்கபில - னென்னுமாடவ ரிம்மூவருமம் பிறந்-தெவ்வெத்தலமெவ ரிவர்க்குப்பிறப்பிட - மவ்வத்தலங்களி னவரவர்வளர்ந்தனர் - செப்புடமவ்வெழுவருட் டிருவள்ளுவர்தா - மைப்புயலணிபொழின் மயிலாப்பூரில் - வள்ளுவர் மனையிடை வளர்ந்தனராங்கவ - ருள்ளமுத்தேவரு ளொருவராகிய- சதுர்முகன்றிருவவ தாரமாதலின் - முதுமறையாகம மூ

த்தமிழ்க்கலைபிற - வையந்திரிபிலா தனைத்துறன்குணர்த்து - தெய்வப்புலமையிற் சிறந்தரன்குருவா - யற்புதநிறணிந் தை நீதெழுந்தியம்பித் - தற்பரலிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெ றீஇ - வலங்கொள்பூவைசியர் மரபினுற்றுண்ணுண - மிலங்கு றுவாகுகி யெனும்பெயர்த்தையலை - மணந்தகனமர்ந்து மங்கி ழ்துறவறத்தரும் - வணங்குறவில்லறவாழ்வினுற்றருளா - லெ ன்னிலுயர்வுறு மினித்தமிழ்மொழியென - மூன்றுறுபெருவ ட மொழியழுக்காறுற - மலிதரும்பற்பல மதத்தரும்வியந்து - தலைமிசைக்கொண்டிது தக்கதென்றேத்த - விமலமறுமை வி டேந்தவிந்நூலொன் - றமமவமையுமென் றறிஞருள்ளுவ ப்ப - வெங்கட்கிணையிலை யெனத்தருக்குறுகடைச் - சங்கப்புல வரத் தருகுளதிதொழிய - வீரிருவேதமே யெழுவாயாகிய - சீரியவிழுமிய செவ்விய நூல்களிற் - சிறந்தபொருளெலாஞ்செ ந்தமிழ்க்குறளி - லறம்பொருள்காமமென் றருமுப்பாலாற் - கூறினொருநூல்கொண்டுளந் - தேறினர்பயனெலாஞ் சேர்ந் தவாழ்குவம். நாயனர்திருவடிவாழ்க.

(நாயனர்சொரூபல்தகு.)

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண் டூறுத லழகும் - திரண்மணிபுயந்ததை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்நெடி நீ நாடியினழகும் - அருமுடிசெபமாலிகைசின்முத்திரைசோ பயுமேந்தியகையினழகும் - அமிழ்துறழ்தமிழ்மா மறைமு றைவாத மனமதருமிடக்கையினழகும் - கருமுடியோகப்பட் டையினழகுங் கடிகொள்கீட் கோவணவழகும்-கழல்களிற்றிகி ரி வளைவாயழகுங் கமலநல்லாதனத்தழகும் - தருமுடிமுனி ரோய் மயிலிபினிடைமாதவர்கள்கண்டுறைந்சவிற்றிருக்கும்- தலைபுகழ்த்திருவள்ளுவனொணாம சற்குரு சரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள் .. கூ
திருவள்ளுவர். . ... *

நாயனூர் ... . *
தேவர் .... *
மூதற்பாவலர்.... ..... *
தெய்வப்புலவர் .... *
நான்முகனர் .... *
மாதானுடங்கி .... *
செந்நாப்போதார்..... *
பெருநாவலர்..... ..... *

நூலின் திருநாமங்கள் .... கூ
திருக்குறள்..... .... *

முப்பாலூல் ... . *
உத்தரவேதம்..... ..... *
தெய்வநூல் .... *
திருவள்ளுவர்..... *
பொய்யாமொழி..... *
வாயுறைவாழ்த்து..... ..... *
தமிழ்மறை .... *
பொதுமறை..... *

திருவள்ளுவர் குறளகராதி

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்

அகடாரால் ..... நசுர
அகப்பட்டி ..... நகுச
அகரமுதல ..... உ
அகலாதணு ..... உசுய
அகழ்வாரை ..... நுரு
அகனமர்ந்து ..... நங
அகனமர்ந்தீ ..... நசு
அஃகாமை ..... சுங
அஃங்கியகன் ..... சுஉ
அங்கணத்து ..... உஎய
அசையியற் ..... சாச
அச்சமுடை ..... உாங
அச்சமேகீ ..... நாகச
அஞ்சாமைய ..... ாஅஅ
அஞ்சாமைபீ ..... ாசச
அஞ்சுமறியா ..... நாஉய
அஞ்சுவதஞ் ..... ாசுக
அஞ்சுவமேதா ..... ாஙரு
அடக்கமம ..... சரு
அடல்வேண் ..... ாஉரி
அடற்றலக ..... உஅஅ
அடுக்கியகோ ..... நருக
அடுக்கிவரினு ..... உரு
அடுத்ததுகா ..... உசரு
அணங்குகொல் ..... நகுள
அணியள்ளேறு ..... ாளங
அந்தணனொன் ..... யங
அந்தணர்நூற் ..... உாசு
அமரகத்தாற் ..... நாாங
அமரகத்துவ ..... ாளள
அரமபோலு ..... ாகுள
அரிதரோதேற் ..... சுஉரு
அரிதாற்றி ..... சுஉள
அரியகற்றுசற் ..... ாகுக
அரியவற்று ..... ாசுள
அரியவென்று ..... உாச
அருங்கேட ..... எங
அருஞ்செவ ..... உாயங
அருட்செல் ..... அச
அருமறை ..... நாாயரி
அருமையு ..... உாஙய
அரும்பய ..... எய
அருவினைஎன் ..... ாஅங
அருளல்லதி ..... அக
அருளில்லார் ..... அள
அருளென் ..... உஅங
அருளொடு ..... உஅங
அருள்கருதி ..... ாக
அருள்சேர் ..... அரு
அருள்வெஃகி ..... சுஉ
அலந்தாரை ..... சளஅ
அலமொழவாரு ..... சாஉய
அலர்நாண ..... சுஉங
அல்லலரு ..... அசு
அல்லலை ..... ளள
அல்லற்பட் ..... உாய
அவர்தந்தா ..... சுஙசு
அவர்நெஞ் ..... சளங
அவாவில்லா ..... ாஙதர
அவாவினை ..... ாஙசு

அமிழ்தினு..... ....உசு
அமைதற்தாவ் ....ஈஎக
அரங்கின்றி ....ஈநூட
ஆம்பொரு..... .....கூஉசு
அவாவென்ப..... ....ஈகஈ
அவிசொரிந் ....கூய
அவையறிந்..... ....உசுஎ
அவையறியா..... ....உசுஅ

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

அவ்விதழுக் .... சுஐ
அவ்வியநெ..... ... . சுஐ
அழங்கொண்..... ... ... உசள
அழச்சொல்..... .... உகூள
அழல்போ .... சருஉ
அழிவதூஉ... ... . ளள்சு
அழிவந்த..... .... ஙாக
அழிவினவை ... . உகூச
அழிவின்ற.... .... உாஅசு
அழுக்கற்ற..... ... . சூக
அழுக்காறவா..... .. ... ஐஞ
அழுக்காறுடையார்.. ..... ஙுக
அழுக்காறுடையான்..... ஙுஐ
அழுக்காறென .... சுஐ
அழுக்காற்றி..... ..... ஙுக
அளவல்லசெய்..... ..... ாஉ
அளவளாவில்..... ..... ாகுக
அளவறிந்தா .... ாஉ
அளவறிந்து..... ..... ாஅக
அளவிற்கணி ... . ாக
அளித்தஞ்ச .... சஉஙு
அறங்கூறன .... சூச
அறஞ்சாரா..... ..... ஙுஅசு
அறஞ்சொல்.... ....சுஙு
அறத்தாறிது ... . ஐஞ
அறத்தாற்றி..... ஐ
அறத்தான்வ .... ஐசு
அறத்திற்கே.... ..... ஙுஐ
அறத்தினூஉங்..... ..... ஐச
அறனறிந்தா .... உஙக
அறனறிந்துழு .... ாசுசு
அறனறிந்துவெ..... ..... சுஙக
அறனுக்கம்..... ... . ஙிக
அறனியலா..... .... ஙச
அறனிழுக்கா..... ... ாசுச
அறனீனு..... .... உஅஉ
அறனெனப்..... ..... உஐ
அறவோக்கி..... ..... சூள
அறன்கடை..... ..... ஙுஉ
அறன்வரை..... ... . ஙிஙி
அறிகிலா..... ....சாஐக
அறிகொன்..... ... ..உசுஐ
அறிதோற்றி..... ..சாக
அறிந்தாற்றி .... ாகுசு
அற்வற்றங்..... ..... ாஙிக
அறிவிலார்தாந்..... ..ஙாஐக
அறிவிலானெ..... ..ஙாஐக
அறிவினுளை .... ாஐஉ
அறிவினுளெ..... ....எக
அறிவின்மை ... .ஙாஐக
அறிவுடையாரா..... ாசுக
அறிவுடையாரொ..... ..... ாசுஉ
அறிவுருவா ....உஙள
அறுவாய்நி..... ..... சாஐக
அறைபறை ....ஙகுச
அற்காவியல்..... .... ாஉஐ
அற்றதறிந்து..... ....ஙாசக
அற்றாமறைக்கு..... ..... ஙாசுஉ

அறமெனப்போரு .... ஈகை
அறவாழிய..... ..... ஞ
அறவினையா..... ..... ஈடு
அறவினையு..... ..... ஈகை
அறனழீஇ..... ..... ஊ

அற்றவன்றொன் ... . ஈகை
அற்றாழிடகி..... ..... எ
அற்றாளைத்தே .... ஈகை
அற்றார்க்கொன்..... ஈகை

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

அற்றலளவறிந்..... .... சுசுக
அற்றேமென்..... .... உருடு
அனிச்சப்பூ ....சாமக
அனிச்சமும் .... சாமடூ
அன்பகத்தில் .... ஙக
அன்பறிவாசா .... உருசு
அன்பறிவு .... ஙகூருடு
அன்பிலரு .... ஙாஉய
அன்பிலாமொல் .... உக
அன்பிற்குமு .... உஅ
அன்பின்வழி ....ஙக
அன்பின்வி .... ஙஙள
அன்பீனுமா .... உக
அன்புடை-விவ் .... ஙசுசு
அன்புடை-வ்வே .... உருசு
அன்புநாணை .... ஙசுஙக
அன்புமறனு .... யக
அன்புற்றமர்ந் .... ஙய
அன்பொரீஇ .... ஙளக
அன்பொடுயை .... உக
அன்றறிவாமெ .... யரு
ஆகாறளவிட்..... .... ாஅக
ஆகுழாற் .... ாஙஅ
ஆக்கங்கரு .... ாளரு
ஆக்கமதர்வி .... உஉச
ஆக்கமிழந் .... உஉச
ஆக்கமுங் .... உசக
ஆங்கமை .... உளள
ஆடியன்ரு .... உாயஉ
ஆடுமறிவி .... ஙாசய
ஆற்றருமா .... ாஅள
ஆற்றினளவறிந்து ..... உளஉ
ஆற்றினளவறிந்தீ .... ாஅக
ஆற்றின்வருந் .... ாளள
ஆற்றினிலுத .... உஙசு
ஆற்றினெழு .... உய
ஆற்றுபவர் .... உளஅ
ஆற்றுவா-லிக .... ஙஙய
ஆற்றுவா-ல்பசி .... ளஅ
ஆற்றுவா-ல்பணி .... ஙசுச
இகலாரை .... ஙாயசு
இகலிற்கெ .... ஙாயஅ
இகலின்மி .... ஙாயஅ
இகலெதிரீ .... ஙாயள
இகலென்ப .... ஙாயசு
இகலென்னு .... ஙாயள
இகல்காணை .... ஙாயக
இகழ்ச்சியிற் .... உாச
இகழ்ந்தெ .... ஙாஅள
இடமெல்லா .... ஙசுய
இடனில்பரு .... ளசு
இடிக்குந் .... ாசுஅ
இடிபுரிந்தெள் .... உக
இடிப்பாரை .... ாசுசு
இடித்கட்ப .... உாசசு
இடிக்கண்கா .... ஙாளஅ
இடிக்கண்வ .... உசச
இடும்பைக்கி .... உசச
இடும்பைக்கே .... ளஅ
இடைதெரிந் .... உசள

ஆய்ந்தாய்ந் .... உகசு	இணரூம்தி .... உசை
ஆராவியற்கை .... ஈஙள	இணைரிதோ .... ஈய
ஆவிற்குநீரொ .... ஈஙஙக	இதணையிதனை .... ஈகசு
ஆள்வினையு .... ஙளசு	இமைப்பிற்கா .... சஈஐசு

இணையாரின்..... .....ஙஙரு
இணைப்பி..... ..... சஎஉ
இயல்பாகு ..... .ஈஉரு
இயல்பிரு ... .உய
இயல்புளி.. ....உாள
இயற்றலு .... ஈசரு
இரக்கவிர ....ஙாஅரு
இரத்தலினி ....எகூ
இரத்தலும்மீ ....ஙஅசு
இரந்துமுய்பி..... ..... ஙஅகூ
இரப்பணிரப்..... ... ஙாகஙக
இரப்பாரை ... . ஙாஅஅ
இரப்பான்வெ ... . ஙஅஅ
இரவாரிரப்..... .. .... ஙஅய
இரவுள்ளவுள் . ...ஙஙஉ
இரவென்னு.....ஙஙக
இருணீங்கி..... ....ஈஉக
இருதோக்கி..... .....சாக
இருந்துள்ளி ..... சருள
இருந்தோம்பி .....ஙஉ
இருபுனலும்..... .... உளசு
இருமண்பெண்.....ஙாசய
இருமைவகை..... .... ய
இருவேறுல . .....ஈஙக
இருள்சேரிரு..... .....சு
இலக்கமுடம் ....உஙசு
இலங்கிழா..... ...சாசஙக
இலமென்றசை..... ஙாஅக்
இலமென்றுவெ..... .....சஉ
இலர்பலராகிய..... கூரு
இல்லாளுயர்..... ...ஙஙரு
இல்லாள்கட்..... ஙஙச
இல்லிதவற..... .....சஅசு
இவறலுமாண்..... ...ஈசஙஙு
இழத்தொறூஉ..... ஙசள
இழிவறிந்துண்ண ..... ஙரய
இழுக்கலுடை..... ....ஈருள
இழுக்காமை..... ...உஈங
இறைதிதிங்க... ....உஙக
இளித்தக்க..... ... சளஉ
இளிவரின்..... .....ஙருங்கு
இளைதாகமு..... ...ஙஉசு
இளையரின..... .....உசுங
இறந்தடமத் ....ங்ஙஙு
இறந்தவெ..... ....உாஉ
இறந்தாரிற..... ...ஈய
இறப்பேபுரி . ...ஙசுக
இறலீனுமெ..... ...சுச
இறுதிபய .... உதய
இறைகடி..... ...உாயஙு
இறைகாச்..... உாள
இற்பிற-கண்ணு..... ...ஙருங
இற்பிற-கண்ணே..... ...ஙஅங
இனத்தாற்..... ...உாயச
இனம்போன்..... ...ஈாகு
இனியவுள..... ...ஙசி
இனியன்ன..... சளச
இனைத்துனைத்..... ...ஙச
இனையரிவ..... ...உகூரு
இவ்வர்னை..... .. . உஅஉ
இல்லாளுயர்..... ...ஙஙரு
இல்லாள்கட்..... ஙஙச
இல்லிதவற..... .....சஅசு
இவறலுமாண்..... ...ஈசஙஙு
இழத்தொறூஉ..... ஙசள
இழிவறிந்துண்ண ..... ஙரய
இழுக்கலுடை..... ....ஈருள
இழுக்காமை..... ...உஈங
இறைதிதிங்க... ....உஙக
இளித்தக்க..... ... சளஉ
இளிவரின்..... .....ஙருங்கு
இளைதாகமு..... ...ஙஉசு
இளையரின..... .....உசுங
இறந்தடமத் ....ங்ஙஙு
இறந்தவெ..... ....உாஉ
இறந்தாரிற..... ...ஈய
இறப்பேபுரி . ...ஙசுக
இறலீனுமெ..... ...சுச
இறுதிபய .... உதய
இறைகடி..... ...உாயஙு
இறைகாச்..... உாள
இற்பிற-கண்ணு..... ...ஙருங
இற்பிற-கண்ணே..... ...ஙஅங
இனத்தாற்..... ...உாயச
இனம்போன்..... ...ஈாகு
இனியவுள..... ...ஙசி
இனியன்ன..... சளச
இனைத்துனைத்..... ...ஙச
இனையரிவ..... ...உகூரு

இலனென் றதீய.....எஉ
இலனென்னு.....எள
இல்வாழ்வா.....இள
இல்லதெனி.....ப உ

இன்கணுடை.....கூஉ
இன்சொலாலீ.....ஈசு
இன்சொலாலீர.....ஙடு
இன்சொலி.....ஙசி

(இ)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

இன்பங்க.....சுகம்

இன்பத்து-பய.....கூடாயள

இன்பத்து-வி.....உகசு

இன்பமிடை.....ஈகுள

இன்பமொ.....ஈஷ்சு

இன்பம்பிழை-னி.....உகசு

இன்பம்பிழை-ன்...உகக

இன்மையிடி.....ஈகூய

இன்மையினி-த.....ஈஷ்உ

இன்மையினி-து.....உடயக

இன்மையு.....ஐசு

இன்மையெ.....ஈஷ்உ

இன்மையொ.....ஈசு ஐ

இன்றியமை.....ஈருசு

இன்றும்வ.....ஈஷ்சு

இன்னுசெ-ரை.....டயஉ

இன்னுசெ-ர்.....ஈசுசு

இன்னுநிரக்.....எஷ்

இன்னுநினை.....சுஉள

இன்னுமை.....உகள

இன்னுவெ.....டயஈ

ஈட்டமிவ.....ஈளய

ஈதலிசைப.....ஷய

ஈத்துவக்கு.....எக்

ஈர்ங்கைவி.....ஈகைஐ

ஈவார்கண்.....ஈஷ்ஷ்

ஈன்றபொ.....உள

ஈன்றண்மு.....ஈசுஉ

ஈன்றள்பசி.....உசுச

உடைத்தம்.....டயள

உண்டைமயு.....ஈசு

உடையமொ.....உஉஈ

உடையார்.....டசகூ

உட்கப்படா.....ஈசக

உட்பகைய.....ஈஉன

உணர்வது.....உஎய

உணவினு.....சஷ்சு

உண்டார்க.....சாக

உண்ணற்க.....ஈசுக

உண்ணுது.....ஐஷ்

உண்ணுலமயு.....கூய

உண்ணுமைம்வ.....கூய

உதவிவளாத்தி.....சய

உப்பமைந்.....சளள

உயர்வகலந்.....உளஷ்

உயிருடம்பி.....டயக

உயிர்ப்பவு.....ஈஉள

உய்த்தல.....சளஉ

உரமொரு.....உஉள

உரனசைஇ.....சுள்ச

உரனென்.....யக

உருவுகண்.....உறய

உருளாய்.....ஈசுறி

உளாப்பா.....ஷய

உலகத்தாரு.....டயஐ

உலகத்தோ.....ஐக

உலகந்தழீஇ.....டசுய

உலவிடத்.....உஷ்ஐ

உடம்பாடி..... ..... ஈஉஊ
உடம்பே..... .... சாயஈ
உடுக்கையி..... ... .உஊச
உடுப்பது..... .....ஙஙஇ
உடைசெல்..... .. ... . ஈசள
உவக்காணம்..... .....சஈள
உவந்துறை..... ....சாயசூ
உவப்பத்..... .... ஈசஊ
உழந்துழந்..... .... சஈச
உழவினர்..... ....ஈழய

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

உழுதுண்டி .....ஈஎக
உழுவாரு..... ஈஎக
உழைப்பிரி.....உஈக
உஏபோன் ....உஈஎ
உளனெனிறு..... .....உளஈ
உள்ளென்னு..... ..... ஈருஈ
உளவளாத்தூ..... ..... ஈஅஉ
உள்ளக்களித்..... ....சஎவ
உள்ளத்தார்..... .... சருஈ
உள்ளத்தாலு..... .... ஈ
உள்ளத்தாற் ... .ஈரு
உள்ளமிலா ... .உஉரு
உள்ளமுடை..... ..... உஉச
உள்ளம்பேபோ..... ....சஈக
உள்ளற்க... ....உகூஅ
உள்ளியதெ..... ..... உஈரு
உள்ளியவெ..... ..... ஈவ
உள்ளிறு ....சசஉ
உள்ளிம்ன.... .... சஅஉ
உள்ளுவதெல் ....உஉரு
உள்ளுவன்னு..... .....சஈசு
உள்ளுவன்மெ ....சஈவச
உள்ளூற்றி..... ....ஈசஈ
உறங்குவ..... ....ஈஉஈ
உறன்முறை.... .... ஈஉஅ
உறுஅதவர்க்.... ....சஎச
உறுஅதவர்பேபோ..... .... சஈஈ
உறுஅதோ..... .... சஉக
உறுஅரிக்கு..... .....சசஉ

உறுப்ப .. ..உஅரு
உறுப்பொத்..... ....ஈசசு
உறுவதுசீர்..... .....ஈஈக
உறைசிறி..... .....உருரு
உற்றதோய்நீ..... ... ஈகசு
உற்றதோய்நோ..... .....கஉ
உற்றவன் ....ஈருஉ
உற்றனளவு.... ... . ஈருக
உஊக்கமுடை..... .....ஈஅச
உஉடலிற்றோற்..... .....சஅசு
உஉடலிற்றோன்.....சஅரு
உஉடலினுண்ட..... .....சஎக
உஉடலுணங்..... .....சஅவ
உஉடலுணர்தல் .... சஈஅ
உஉடற்கட்..... .....சஎக
உஉடிப்பெ.. ....சஅள
உஉட்டியவ.....சஎஅ
உஉடியிருந்.. ....சஅக
உஉடம்கடன் ..... சஅள
உஉடுதல்.....சஅள
உஉணுடை... ... . ஈஎக
உஉதியதெனன்.....உகூஅ
உஉரவர்கவ் ....சஉஉ
உஉருணிநீர்..... .....எரு
உஉழிபெய.....ஈசுரு
உஉழிற்பெ ....ஈசஉ
உஉழையு..... ..... உஈக
உஉறாரா..... .....உசக
உஉனக்கு ....ஈஎக

உறினட்ட.....ஙாஙு
உறிஞயிர்.....உஙக
உறுத்தாறு.....சாள
உறுபசியு.....உளஞ
உறுபொருந.....உழங

எச்சமென்.....ஙளய
எட்பகவு.....ஙஉங
எண்சேர்நீ.....ஙஙள
எண்ணித்து.....ாஎசு
எண்ணிய.....உஞய

(எ)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்
எண்ணியா.....ாஅள		எனைப்பல.....எஉ	

எண்ணெனல்ப.....ாசுஅ
எண்பதத்தாலெ.....ஙகுசூ
எண்பதத்தாமே.....உாள
எண்பொருள.....ாசுய
எதிரதாக்கா.....ாசுக
எந்தன்றி.....சக
எப்பொருளு.....உசுக
எப்பொருளெ.....ாஙய
எப்பொருள்யா.....ாருக
எய்தற்கரி.....ாஅரு
எரியாற்சு.....ஙஙஉ
எல்லாப்பொ.....உஅய
எல்லார்க்குந.....சசூ
எல்லார்க்குமெ.....உஉய
எல்லாவிளக்.....ாசூ
எல்லைக்கணி.....ஙாக
எவ்வதுறை.....ாசுய
எழுதுங்கா.....சஎக
எழுபிறப்பு.....உரு
எழுமையெ.....சய
எனாதன.....ருங
எள்ளாத.....ாஎஅ
எள்ளாமை.....ா
எள்ளினினி.....சஎசூ
எற்றிற்கு.....ஙஙசூ
எற்றென.....உசசூ
எனைத்தானுந.....ாருள
எனைத்தானுமெ.....ாயங
எனைத்திட்.....உருக

எனைமாட்சி.....உஅக
எனைவகை.....ாகுரு
என்பிலதனை.....ஙய
என்றுமொ.....உசரு
என்னைமுன்.....உஅக
எதம்பெருஞ்.....ஙஎய
எதிலாரார.....ஙாயக
எதிலார்கு.....சுள
எதிலார்போ.....சாசு
எந்தியகொ.....ஙஙஙு
எழுற்றவ.....ஙஉசா
எறிஞருநன்.....ஙஅக
எறிஞழாஅ.....எ
எவவுஞ்செ.....ஙாயரு
ஐந்தவித்தா.....யக
ஐயத்தினீங்.....ாஉகூ
ஐயப்படா.....உசுசா
ஐயுணர்வெ.....ாஉகூ
ஒட்டார்.....ஙருஅ
ஒண்ணுதற்.....சார
ஒண்பொரு.....உஅரு
ஒத்ததறிவா.....எசா
ஒப்புரவினு.....எசூ
ஒருதலையா.....சுஙக
ஒருநாளெ.....சுசுசூ
ஒருபொழுதி.....ாஉஉ
ஒருமைக்க.....ாருய
ஒருமைச்.....ஙாய
ஒருமைமகி.....ஙசுய

ஏனைத்துங்.... ..... நாற்று
ஏனைத்துணை.... .... நிரை
ஏனைத்தூறு.... ..... சாரல்
ஏனைத்தொ..... ..... சாரல்

ஒருமையுளா..... சான்
ஒவித்தக்கா ..... உழவர்
ஒல்லுங்கருவி..... ..... நாற்று
ஒல்லும்வகை..... .....

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

ஒல்லும்வாயெ..... உறுக
ஒல்வதறிவ..... ளாகக்
ஒழுக்கத்திலெ..... நுய
ஒழுக்கத்திலெ..... நுய
ஒழுக்கத்து ..... கை
ஒழுக்கமுடைமை ..... சுக
ஒழுக்கமுடைய..... நுக
ஒழுக்கமும்..... ....நுறுக
ஒழுக்கம்வி..... ..... சுக
ஒழுக்காரு..... ..நுசு
ஒளியார்மு..... உசுசு
ஒளியொருவ ..... நுருக
ஒறுத்தாலை..... ..... நுசு
ஒறுத்தார்க் ..... நுசு
ஒறுத்தாற்..... ... உாயசு
ஒற்றிலுலொ ....உஉய
ஒற்றுமு..... ....உாயக
ஒற்றெறற்றி..... உஉஉ
ஒற்றெறற்று ..... உஉஉ
ஒன்றுகதல்..... ...ாயசு
ஒன்றுமை..... ...நுஉசு
ஒன்றுவுலக..... ..சுக
ஒன்றுனு..... ..... சுள
ஒன்றெய்தி..... .....நுசுறு
ஒன்றோர்த்... ....கூக
ஒதல்வே..... ...உசுறு
ஒதியுணர்நீ..... ...நுாய
ஒம்பினமை..... ...சுஉசு
ஓர்த்துள்ள..... ...ாங்க

கடனெல்ப..... .....நுகூஉ
கடாக்களி..... ....சுா
கடாஅவுரு..... ...உஉக
கடிதோச்சி..... ... உாயக
கடிந்தகடிந்..... உசள
கடுஞ்சொலி ..... உாயசு
கடுமொழியுங் ..... உாயசு
கடைக்கொட்..... ***உசுக
கணைகொடிதி ....கூசை
கண்களவு ... .சாஉ
கண்டதுமன்... ... .சுஉஉ
கண்டாங்கது..... ..... சுகூஉ
கண்டாருயிரு..... ..... நுகுகை
கண்டுகேட்..... ... சுாநு
கண்ணிலைநீ..... ..... சுகள
கண்ணிற்கணி..... ... .உாயள
கண்ணிற்றுணி .... .சுளக
கண்ணின்படை..... .....சுநுசு
கண்ணின்றுக .... சுநு
கண்ணுடம்பெ..... ..... .சுநுள
கண்ணுடைய..... ..... .ாசுகை
கண்ணுள்ளா..... ..... .சுாயநு
கண்ணுள்ளிற்..... ..... சுாயநு
கண்ணெனுக..... .... சுாசு
கண்ணேணீ-த்..... ..... உாயசு
கண்ணேணீ-மி..... ....உாயசை
கண்ணேணீ-மெ ..... உாயசு
கதங்காத்துக்..... ... . சுசை
கதுமெனத்தா .... சுகுக

ஓர்ந்துகண்.....	கயவுள்கண்.....
ஓஒவினிதே	கரத்தலுமாற்.....
கடலன்ன.....	கரப்பவர்க்.....
கடலோடா.....	கரப்பிடும்பை.....
கடனறிந்.....	காப்பிலாதெ.....

(க)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

கரப்பிலார் .... நுஅள
கரப்பினுங் .... சுசுள
காவாதுவந் .... நுஅகை
கருமருந்திதை .... உாமஅ
கருமருஞ்செய .... நுஎரு
கருமணியிற் .... சாமசு
கருமந்தாலு .... நுளஉ
கருவியுங்கா .... உநுள
கலங்காதுக .... உருக
கலந்துணர் .... சுருஅ
கலலாதமே .... நுாமச
கல்லாதவரிற் ... . உளரு
கல்லாதவருந .... ாருஉ
கல்லாதாமே .... ாருநு
கல்லாதான் .. .. ாருஉ
கல்லார்ப்பி .... உாமருி
கல்லாவொரு .... ாருங
கல்லான்வெ .... நுஉஉ
கவறுங்கழக .... நுசசு
கழாஅக்கால் .... நுாமஉ
களவினலாகி .... ா
களவின்கட் .. .. ாக
களவெலா்று .... ாஉ
களித்தறியே .... நுசுந
களித்தானை .... நுசுந
களிதொறு .... சஉஉ
கள்வார்க்கு .... ாந
கள்ளுண்ணப் .... நுசுச
கறுத்தின்னு .... ாமக

கற்றிலனெயினு ..... ாருசு
கற்றீண்டி .... ாநய
கற்றுக்கண் .... உருஅ
கனவிலுண்ண .... சுசள
கனவினுமி .... நாருி
காக்கபொரு .... சுசு
காக்கைகர .... உா
காட்சிக்கெ .... ாசுரு
காணுருசின .... நுஉக
காணுதாற் .... நுாமரு
காவன்றுவ .... சாமய
காணுங்காற் .... சஎஉ
காணகமற் .... சுசுச
காதலகாத .... ாசுரு
காதலரில் .... சுருய
காதலர்தூ .... சசுசு
காதலவரி .... சுருசு
காதன்மை .... ாகஙங
காமக்கடன் .... சஉக
காமக்கடி-லு ..... சாமஅ
காமக்கடி-னீ ..... சாநய
காமத்தணிச் .... சுருக
காமமுநாணு .... சஉக
காமமுழந் .. .. சாமசு
காமமென ... . சுநய
காமம்விடி .... சுருஅ
காமம்வெகுளி .... ாகஉ
காலங்கருதி ... ... ாஅந
காலத்தினுற் .... நுங
காலப்களரி ... . ா

கறக்கசடற..... ....அ
கற்றதலைவா..... .... ஈ
கற்றறிந்தார்... ....உசு
கற்றுருட்கற் .....உஎக
கற்றுரீமுற்..... .....உஎக
காலக்குச்..... .... சுடுய
காலியருமபி .....சுருக
கானமுயலெ .... உஎசு
குடம்பை..... ..... ஈஉஈ

குற்ள். பக்கம். குறள்.

குடிசெய்வ..... .... ஈஎசு
குடிசெய்வா..... .... ஈஎள
குடிதழீஇ .... உஈசு
குடிபுறங்காத்..... .... உஈஅ
குடிப்பிறந்த..... .... ஊருச
குடிப்பிறந்-கு..... .... ஈகூக
குடிப்பிறந்-த..... .... உசுள்
குடிமடிந்து..... .... உஉஅ
குடியாண்மை..... .... உஉசு
குடியென்னுங் .... உஉன்
குணநலஞ்..... .... ஈசுங்
குணநாடி.. .... ஈகூஉ
குணமென்னுங் .... ஐஉ
குணனிலனுப் .... ஈஉஉ
குணனுங்குடி..... .... உஞ்சு
குலஞ்சுமிங்..... .... ஈளசு
குழலினிதி... ... ... உசு
குறிக்கொண்..... .... சாஈ
குறித்தது .... உசுறி
குறிப்பறிந்து .... உசுஉ
குறிப்பிற்-ரா..... .... உசுரு
குறிப்பிற்-ரீ..... .... உசுசு
குற்றமிலனுப்..... .... ஈஎசு
குற்றமேகாக்..... .... ஈசுஈ
குன்றமன்னார்..... .... ஈஈஈ
குன்றின்னே .... ஈறுள
குன்றேறி .... உஎசு
கூடியகாமம்..... .... சசுசு
கூத்தாட்..... .... ஈஉஐ
கூற்றுடன்று..... .... உஎள
கெடல்வே..... .... ஈஈக
கெடாஅவழி..... .... ஈஈஉ
கெடுங்கா... .... உஈஎ
கெடுப்பதூ..... ... . எ
கெடுவல்யா .... சஈ
கெடுவாக..... .... சசு
கெட்டார்க்..... .... சளசு
கேடறியா .... உஎசு
கேடில்பி..... .... ஈறுக
கேடுப்பெ..... .... சஈ
கேட்டார்ப் .... உசஉ
கேட்டிலு .... உஈள
கேட்பிலுங்..... ... . ஈ.ருஎ
கேளிழுக்கங்..... .... ஈஈக
கைமாறுவே .... எசு
கையறியா .... ஈசஉ
கைவேல்க..... .... உஈஐ
கொக்கொக் .... ஈஎறி
கொடியார்,யி..... .... சஈக
கொடியார்-பு..... .... சறிசு
கொடுத்தலு..... .... ஈகஈ
கொடுத்து..... .... ஈஉக
கொடுப்பத..... .... ருஈ
கொடுப்பதூ..... .... ஈஎஐ
கொடும்புரு..... .... ஈஈஈ
கொடைய .... ஈசள
கொலமே..... .... உஎஈ
கொலையிற்..... .... உஎஅ

கூழுங்குழியு..... ... உரை
கூறுமைமோ..... ...உசை
கூற்றங்குறி... .... கூறி
கூற்றத்தை..... ....ரூக
கூற்றமோ..... ....ரூக்க

கொலைவாண..... ...யனி
கொல்லாத..... ...ரூரூ
கொல்லாமை..... ...யன
கொல்லான்..... ....கூ
கொளப்பட்..... ....உரை

சிறி

கூ

குமா. பையம். குமா. பகரம்

கொளற்கரி..... உஎக
கொன்றன்..... ...சக
கோட்டுப் .... சஎக
கோளில்..... நு
கௌளவை..... ..... சஉக
சமஞ்செய்.... ....சசு
சலத்தாற்..... ..... உசஎ
சலம்பற்றி .... ஙநுசு
சாதலினின்..... ..... ஙஎ
சாயலுதா ....சஙஙசு
சார்புணர்ந் ....ஙஙஉ
சால்பிற்குக்..... ..... ஙசுசு
சான்றவர்..... ..... ஙசுநு
சிதைவிடத்..... ..... உஉநு
சிறப்பறி..... ..... உஉங
சிறப்பீ-மீ ....ஙங
சிறப்பீ-ம் ....ஙஎக
சிறப்பொடு ... . அ
சிறியாருணர்... .... ங்சுக
சிறுகாப்பி..... ... உள்ங
சிறுபஞ்ச..... ....ஙஅங
சிறுமைத..... .... சுநுங
சிறுமைபல..... ..... நுசுநு
சிறுமையுஞ்..... ..... உஅஅ
சிறுமையுணீ..... .... ஙஅ
சிறைகாக்கு..... ..... உங
சிறைநல ....ஙஅங
சிற்றினம்... .... ஙஎஎ
சிற்றின்ப..... ..... சுஉ

சீர்மைசிற..... ....சுங
சுடச்சுட..... ....சஙு
சுவையொளி..... ....டீஉ
சுழலுமிசை..... ..... உஙங
சுழன்றுமேல்..... ....ஙஎங
சுற்றதீதாற்..... ..... ஙகங
சூழாமற்றூ ....ஙஎங
சூழ்ச்சிமுழு ....உநுஉ
சூழ்வார்கண் ....ஙசுஅ
செப்பமுடை..... .... சஉ
செப்பின்பு..... ....ஙஉங
செயற்கரியசெ..... ....டீங
செயற்கரியயா .... உஙஉ
செயற்கையை..... .... உசடீ
செயற்பாலசெ..... ....ஙசுசு
செயற்பாலதோ..... ....டீள
செயிரிற்றலை... .... ங்ஙக
செய்கபொ..... .... உஅசு
செய்தக்க..... ....ஙஎங்
செய்தேமஞ்..... ... . ங்ஙசு
செய்யாம..... .... ஙகங
செய்யாமை..... ....ஙடீஉ
செய்வானே..... ....ஙகஙசு
செய்வினை..... .... உநுசு
செருக்குஞ்... ... .ஙசுஉ
செருவந்த..... ....உஙடீநு
செல்லாமை..... ....சஉசு
செல்லாவி ....ஙஅ
செல்லான்..... .... ஙஅங

சுனதைதை..... ... ஈக
னெமென்னு ... .ஈசு
சிரிடங்கா .....கூசு
சிரிலுஞ்சி.....கூடு
சிருடைச்செ.....ளெடு

மெலலெடை ... . ஈள
செல்வத்துட்.....ஈறு
செல்விருந்..... . .....ஙங
செவிகைப்பு..... .....ஈசள்
செவிக்குண.....ஈறு

(ஐஉ)

செவிச்சொல்..... உசுக
செவியிறைகுலவு..... ஈருஅ
செவியுணர்..... ஈருசு
செறுஅச்செ..... ஞாஈ
செறிதொழு..... சுசுஅ
செறிவறிந்..... சுசு
செறுநரை..... ஈஅசு
செறுவார்க்..... ஈஉஉ
செற்றவர்பி..... சசுக
செற்றொன..... சருஎ
செற்றார்பி..... சசுக
சென்றவிட..... ஈருஈ
சொலல்வல்..... உசஈ
சொல்லுக-வி..... எய
சொல்லுக-லே..... உசஈ
சொல்லுதல்..... உசஈ
சொல்லப்ப..... ஈஉருஉ
சொல்லுள..... ஈஈள
சொற்கோட்..... சருஉ
ஞாலங்கருதி..... ஈஅசு
தகுதியுடைய..... சஉ
தக்காங்கு..... உஈஉ
தக்காரினை..... ஈசுஅ
தக்கார்தக..... சஈ
தஞ்சந்தமர்..... சஎசு
தணந்தமை..... சருஈ
தண்ணந்துறை..... சசுஅ
தந்தைதமகற்..... உஎ
தந்நலம்..... ஈஈஉ
தம்மிற்றம்..... உஎ
தலைப்பட்டார்..... ஈஉஎ
தலையின்றிந்..... ஈருஎ
தவஞ்செய்..... ஈஈ
தவடறைந்..... ஈஉ
தவமுந்தவ..... ஈஉ
தவறிலரா..... சஅசு
தள்ளாவினை..... உஎசு
தற்காத்துத்..... உஈ
தனக்குவமை..... சு
தனியேயிருந்..... சஎரு
தன்குற்றநீக்..... ஈசுசு
தன்றுணையின்..... ஈஉரு
தன்னுயிர்க்கின்..... ஈஎச
தன்னுயிர்தா..... ஈசு
தன்னுயிர்நீ..... ஈஎஎ
தன்னூன்பெரு..... அஅ
தன்னெஞ்சறி..... ஈசு
தன்னைத்தான்-க்..... ஈஈ
தன்னைத்தான்-த..... எஈ
தன்னையுணர்..... சஅஈ
தாமின்புறு..... ஈருஈ
தாம்விழ்-த..... சஈசு
தாம்விழ்-மெ..... சஈசு
தாம்வேண்..... சஉஈ
தார்தாங்கி..... உஅஎ
தாளாண்மையி..... உஈஈ
தாளாண்மையெ..... உஈஈ
தாளாற்றி..... எசு

தநமநருசத ..... சசச
தமாகித் ..... உாக
தம்பொரு ..... உசு
தம்மிலிருந் ..... சாள
தம்மிற்பெரி ..... ாள்ள
தானத்தவ ..... சி
திறனல்ல ..... நள
திறனறிந் ..... உசஉ
தினற்பொரு ..... கூய
தினைத்துணை ..... சய

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

தினைத்துணையா .... ஈசுஊ
தினைந்துணையு .. .. சஎய
தீப்பாலதான் .... எஉ
தீயவைசெய் .... எஉ
தீயவைதிய .... எக
தீயளவன்றி .... ஈறுய
தீயிலுற்சுட்ட .... சஅ
தீவினையார .... எய
துஞ்சினுர் .. .. ஈசஊ
துஞ்சுங்காற் .... சுசஅ
துணைநலமா ..... உசநி
துப்பார்க்கு .... சு
துப்பினெவ .... சஈய
துப்புரவில் .... ஈஅசு
தும்முச்செறு .... சஅஈ
துளியின்மை. ..... உஎய
துறந்தா-த் ..... கூஉ
துறந்தா-ந் .... யஅ
துறந்தார்படி ....உஉக
துறந்தார்பெரு .... ய
துறந்தாரிற் .... நுள
துறப்பார் .... ஈசக
துறைவன் .... சஉசு
துனியும்புல .... சஎக
துன்பத்திற் .... சஎசு
துன்பமுறவ .... உஙிக
துன்புறூஉ .. .. ஈசு
துன்னுதீ .... சறுக
துன்னியார் .... சுசு
தூங்காமை .. .. ஈசசு
தெய்வத்தா ... ... உஈஈ
தெய்வந் ... . உஈ
தெரிதலுத் .... உஈக
தெரிந்தவி .... ஈஎசு
தெரிந்துண .... சஈஉ
தெருளாதா .... அள
தெளிவிலத .... ஈஎறு
தென்புலத் .... யஅ
தேரான்பிற .... ஈகஈ
தேரான்றெ .... ஈகசு
தேவனேய .... ஈகஈ
தேறற்க .... ஈகஈ
தேறினுந் .... ஈஉறு
தொகச்செ ..... உறுள
தொடங்கற் .... ஈ அசு
தொடலைக் .... சாயஅ
தொடிநோக் .... சசுஙு
தொடிப்புழு .... ஈகயு
தொடியொடு ..... சுறுசு
தொடிற்சுடி .... சுஉள
தொட்டனைத் .... ஈறுய
தொல்வர .... ஈஅ/உ
தொழுதகை .... ஈஈஅ
தோன்றிற் ..... அஉ
நகவல்ல .... ஈசுஅ
நகுதற்பொரு ....உதஈ
நகைமீகை .... ஈறுஈ
நகையுமுவ .... ஈஅ
நகையுள்ளு .... ஈசுள
நகைவகை .... ஈஈசு

தாங்குக..... ...உருஉ
தாய்மைது.... .....உருக்
தாஉய்மையெ..... ..... ாகஞ்
தெண்ணீரடு..... .....ங்கை

நசைஇயா ....சூஉ
நச்சப்படா..... ....ஙைக
நடுவின்றி. ... .ஞ்ச
நட்டார்குறை... ....ஙான்

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

நட்டார்க்கு .... உருகு
நட்டார்போ..... .....நாளை
நட்பிற்குவீ..... .....உகுரு
நட்பிற்குறு..... .....நாள
நண்பாற்றூ..... .....நகுசு
நத்தம்போற்..... .....அக
நயந்தவர்க்..... .....சாருரு
நயந்தவர்நல்..... .....சுருக
நயனிலசொல்..... .....சுக
நயனிலனெ..... .....சுசு
நயனீன்று..... .....நள
நயனுடை..... .....எசு
நயனெடு..... .....நகுள
நயன்சாரா..... .....சுசி
நலக்குரியா..... .....நிச
நலத்தகை..... .....சுளசி
நலத்தின்க..... .....நருரு
நலப்பேண்..... .....நருரு
நல்குரவெ..... .....நசிக
நல்லவை..... .....நசய
நல்லாண்..... .....நளள
நல்லார்கட்..... .....நருச
நல்லாறென..... .....நயசு
நல்லாறெனி..... .....எள
நல்லாற்று..... .....அரு
நல்லினத்தி..... .....நளக
நவிலேறு..... .....உகுக
நற்பொரு..... .....நஅக
நனவிற்..... .....சுசள
நனவினைவி..... .....சுசள

நன்மையுற்..... .....நகுச
நன்றறிவா..... .....நகுக
நன்றுகுமாக்..... .....நயஅ
நன்றுங்கா..... .....நசக
நன்றுற்ற..... .....நாளள
நன்றிக்கு..... .....நிக
நன்றிமற..... .....சக
நன்றென்..... .....உங்கு
நன்றேதரி..... .....சல
நன்னீரைவா..... .....சாகு
நாங்காதல்..... .....சசய
நாச்செற்று..... .....நலக
நாடாதுந..... .....உகுரி
நாடென்ப..... .....உளள
நாடோறுநாடி..... .....உாய
நாடோறுநாடு..... .....நகுள
நாணகத்தி..... .....நளரு
நாண்வே..... .....நளசு
நாணுடைம..... .....நாய
நாணுவ..... .....நளசு
நாணுடமற..... .....சளரு
நாணென..... .....சுரக
நாணென்..... .....நசுக
நாணெடு..... .....சாரள
நாநல..... .....உசக
நாளென..... .....நலக
நிணந்தீயி..... .....சுசங்
நிலத்தியல்..... .....நாஎய
நிலத்திற்..... .....நருரு
நிலனைநீ..... .....அக

நனவினு-க்..... சசள
நனவினுனத்..... சசக
நனவினு-னா..... சசள
நனவெனை..... சசள
நிலமக்க..... உசிசி
நிலையஞ்சி..... ஈஐள
நிலையிற்றி..... சசு
நில்லாதவ..... ஈஐக

(ய்ஞ)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

நிழனீருமின் ....கூஉள
நிறைநீர ....உகூஉ
நிறைநெஞ்..... .....ஈஈஈ
நிறைமொழி..... ஐஉ
நிறையரி ....சாஐஉ
நிறைபுடைமை..... .....றுசூ
நிறைபுடையே..... .....சூசுக
நினைத்திருந்..... .....சஅசு
நினைத்தொ..... .....சறுசூ
நினைப்பவர்..... .....சசுஈ
நீங்கான்வெகு..... .....கூஉய
நீங்கிந்நெ ....சாசூ
நீரின்றமை..... .....ஙூ
நீருநிழல்..... .....சஅய
நுணங்கிய..... .....ஈறுஅ
நுண்ணியநூ..... .....ஈஈஙூ
நுண்ணியமெ..... .....உசூர
நுண்மாணு..... .....ஈறுசு
நுனிக்கொம்..... .....ஈஅய
நூலாருணர்வி..... .....உறுள
நெஞ்சத்தார்..... .....சாஐறு
நெஞ்சிற்றுற..... .....கூள
நெடுங்கட..... .....அ
நெடுநீர்ம..... .....உஉஅ
நெடும்புன..... .....ஈஅள
நெய்யாலெ..... .....சஉஈ
நெருப்பினு..... .....கூஅசு
நெருநலுள..... .....ஈஉஉ
நெருநற்றுச்..... .....சூசுஙூ
நோக்கிநோ..... .....சாஉ
நோவற்க..... .....கூஉறு
நோலுவுடம்..... .....சாஐள
பகச்சொல்..... .....சூசூ
பகல்கருதி..... .....கூஈஐசூ
பகல்வெல்..... .....ஈஅஉ
பகுத்துண்..... .....ஈஐறு
பகைநட்பாக்..... .....கூஉசு
பகைநட்பாங்..... .....கூஈஙூ
பகைபாவம்..... .....றுஙூ
பகைமைமபு..... .....உஙூசூ
பகையகத்துச்..... .....உளஙூ
பகையகத்துப்..... .....உளஉ
பகையென்..... .....கூஉசூ
பசக்கமற்..... .....சூஈஅ
பசந்தாளி..... .....சூஈஅ
பசப்பென..... .....சூஈஅ
படலாற்று..... .....சூஈஙூ
படியுடை..... .....உஉஅ
படுபயன்..... .....சூசுக
படைகுடி..... .....ஈசூஙூ
படைகொண்..... .....அசுக
பணியுமாமெ..... .....கூசூக
பணிவுடைய..... .....கூள
பணைநீங்கிப்..... .....சறுசூ
பண்டறியே..... .....கூசுஅ
பண்ணைன்..... .....உஈஐசூ
பண்பிலான்..... .....கூசூஅ
பண்புடை..... .....கூசூள
பதிமருண்டி..... .....சறுஉ
பயனிலபல்..... .....சூஅ

நோக்கினு-கெ.....ஙகூஅ
நோதலெவன்.....சஎக
நோயெல்லா .. ..ஸாயசு
நோய்நாடி. .....ஙநுக

பயனில்சொற்.... ... .சுக
பயன்மரமுள் .....எநு
பயன்றூக்கா.....ஙக
பயன்றூக்கி..... .....ஙசுஅ

பரிந்தவர்நல் .....சுநுஅ
பரிந்தோம்பிக்..... .....சுக
பரிந்தோம்பிப் .... ஙச
பரியதுகூர்..... ....உஉசு
பரியினுமா.....ஸாசய
பருகுவார் .....ஙாஎ
பருவத்தோ.....ஸாஅஉ
பருவரலும் ....சுசக
பலகுடைநீ.....ஙஅய

பலசொல்ல .....உசச
பலநல்லகற் . ... ஙாஎசு
பல்குழுவு..... .....உஎநு
பல்லவைக.... ....உஎங
பல்லார்பகை.....ஸசுக

பிணியின்மை.....உஎசு
பிணையேர்..... ....சா
பிரிக்கதலும் .....உஙஅ
பிரிவுளைக் .....சஉசு
பிழைத்துணர்ீ .... .ஸாருஎ
பிறப்பென்னு ....ஸாஙக
பிறப்பொக் ....ஙநுக
பிறர்க்கின்..... .....ஸாயசு
பிறர்நாணத்..... ..... ஙஎசா

பிறர்பழியு ....ஙஎங
பிறவிப்பெ.... ....சுச
பிறன்பழி..... .....சுசுச
பிறன்பொரு.....ருஉ
பிறன்மனை.... .....ருசா

பல்லார்முனி..... சுஅ
பழங்கியசெல்..... ங்சசு
பழங்கியநட்..... ஙா
பழமைமெய..... உகங
பழிமலிந்..... உசள
பழியஞ்சி..... யக
பழுதென்..... உசய
பழையமெ..... உளங
பற்றற்றகண்ணு..... ஙகஅ
பற்றற்றகண்ணே..... ஙாஉள
பற்றற்றே..... கஎ
பற்றிவிடா..... ஙாஉள
பற்றுகபற்..... ஙாஉள
பற்றுள்ள..... ஙாசுரு
பனியகும்பி..... சருய
பன்மாயக்கள்..... சகஉ
பாடுபெறு..... சருச
பாத்தூண்..... எக
பாலொடு..... சாமங
பிணிக்குமருந்..... சாரு

பீலிபெய்..... ஙாஅய
புகழின்ஊற்..... ஙருள
புகழ்ந்தவை..... உாச
புகழ்படஅ..... அஉ
புகழ்புரிந்..... உச
புக்கில்லமை..... ஙாஉங
புணர்ச்சிபழ..... உகஙச
புத்தேளுலக..... எச
புரந்தார்கண்..... உகங
புலத்தலிற்..... சஅரு
புலப்பலென..... சசுஉ
புலப்பேன்..... சசுரு
புல்லறவயுட்..... உஎய
புல்லாதிரா..... சளள
புல்லிக்கிடந்..... சஙள
புல்லிவிடா..... சஅரு
புறங்குன்றி..... கஅ
புறங்கூறிப்..... சுரு
புறத்தூறப்..... ங
புறத்தாய்..... ஙா

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

புன்கண்மை ..... சசசு
பெண்ணிய ..... சுஅய
பெண்ணிற் ..... உஉ
பெண்ணினுற் ..... சுசுசு
பெண்ணேவல் ..... ஙஙசு
பெயக்கண்டு ..... உஎயசு
பெயலாற்று ..... சஙஙு
பெரிதாற்றி ..... சுசுஅ
பெரிதினிது ..... ஙாயஉ
பெரியானை ..... ஙஙய
பெருக்கத்து ..... ஙருசு
பெருங்கொடை ..... உஎ
பெருமைக்கு ..... ஙசுஉ
பெருமைமை ..... ஙசுஉ
பெருமையு ..... ஙசுய
பெருமைபொரு ..... உஎச
பெருமையுந் ..... சுஎரு
பெற்றென் ..... சுசுசு
பெறுமவற் ..... உரு
பெற்றூற் ..... உச
பேணுதுபெட்டா ..... சஙச
பேணுதுபெட்ப ..... சுஎ
பேணுதுபெண் ..... ஙஙச
பேதைபெருங் ..... ஙாச
பேதைப்ப ..... ஙாஙசு
பேதைமையு ..... ஙாசு
பேதைமையை ..... ஙாசு
பேதைமையொ ..... ஙா
பேராண்மை ..... உஅசு
பொச்சாப்பார் ..... உஎஉ
பொய்மையு ..... ஙசு
பொய்யாமைபொ ..... ஙசு
பொய்யாமைய ..... ஙரு
பொருடீர்த் ..... எய
பொருட்பெண்டி ..... ஙஙஅ
பொருட்பொரு ..... ஙஙஅ
பொருணீங் ..... அசு
பொருண்மா ..... சருஉ
பொருள்கருவி ..... உருங
பொருள்கெடுத் ..... ஙுஎ
பொருளல்லவரை ..... உஅஎ
பொருளல்லவற் ..... ஙஉஅ
பொருளற்றூர் ..... அஎ
பொருளாட்சி ..... அசு
பொருளாரு ..... ங்ஙசு
பொருளென் ..... உஅஉ
பொள்ளென ..... ஙஅச
பொறியின் ..... உஙசு
பொறிவாயி ..... ச
பொறுத்தலிற ..... ருரு
பொறையொ ..... உஎச
போற்றினரி ..... உசுங
மகன்றந்தை ..... உஅ
மச்சண்மெய் ..... உசு
மடுக்களேமேபோல் ..... ஙஙஉ
மங்கலமென்ப ..... உச
மடவுரர்தல் ..... சுஙயஅ
மழமழடீ ..... உஉஎ
மழைமகுடமை ..... உஉசு
மறையிலாமன் ..... உரு

பொச்சாப்புக்..... உஎ
பொதுநலத்..... ஙஙசு
பொதுநோக்..... உஅ
பொய்படுமொன்..... ஙாயக

மடியுளரண்..... உஙக
மடியையமடியா..... உஎன
மடித்தவா..... உஙஇ
மணிநீருமண்..... உஎஅ

(ஙஎ)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

மணியிற்றிக..... சாஎ
மண்ணேறுடியை..... உாயஎ
மதிநுட்ப..... உஙக
மதியுமடந்தை..... சாயக
மயிர்நீப்பின்..... ஙறிஅ
மருந்தாகித்..... எஇ
மருந்தெனை..... ஙசஅ
மருந்தோமற்..... ஙறிஅ
மருவுகமாசற்..... உஙஙக
மலரன்னகண்..... சாயஎ
மலரன்னகண்ணுள்..... சஉக
மலரினுமெல்..... சாஎஉ
மலர்காணின்..... சாய
மலர்மிசை..... ஙக

மனநலநன்கு..... ாஎஙக
மனநலமன்..... ாஎஉ
மனந்தூயார்..... ாஎஉ
மனந்தூய்..... ாஎஉ
மனமாணவு..... ஙஉஅ
மனைத்தக்க..... உக
மனைமாட்சி..... உஉ
மனையாளை..... ஙஙஇ
மனைவிழை..... ஙஙசு
மன்னர்க்கு..... உாய
மன்னர்விழை..... உசுய
மன்னுயிரொல்..... சஙக
மன்னுயிரோ..... ஏசுர
மாதர்முகம்..... சாயஉ

மழித்தலுநீ..... ...கக
மறத்தல்வெ ... .ஈ
மறந்தும்பி..... ....எக
மறப்பினு..... ....சக
மறப்பினெவ..... ..... சச
மறமானமா..... ....உஎ
மறவற்கமா ... .சய
மறைந்தலவு..... ...உக
மறைபெற..... ...சஙு
மறைப்பேன்மற்... ...சஙய
மறைப்பேன்மன்..... ...சஉஎ
மற்றியானெ..... ....சச
மற்றுந்தொடர்..... ...ஈஉ
மனத்தது..... ... கஎ
மனத்தாலு..... ...ஈஎக
மனத்தினமை ... .ஙஈ
மனத்துக்கண் ....யச
மனத்துளது..... ....ஈஎக
மனத்தொடு... ....ஈங
மனநலத்தி ....ஈஎங
மாலைநோய் ....சஙக
மாலையோவல் ....சசக
மாறுபாடில்..... ...ஙஙய
மிகச்செய் ....ஙஈஎ
மிகன்மேவு..... ...ஙஈயஎ
மிகினுங்குறை ....ஙசஎ
மிகுதியான் ....நஎ
முகத்தான ....ஙஙு
முகத்தினினி..... ...ஙஈசு
முகத்தின்மு ....உசங
முகநகநட்ப..... ...உகச
முகநோக்கி..... ...உஙசு
முகைமொக்..... ....சஙஎ
முடிவுமிடை..... ....உங
முதலிலார்க்..... ....ஈகக
முயக்கிடை..... ...சஙங
முயங்கிய..... ....சஙங
முயற்சிதிரு..... ...உகஉ
முரண்சேர்நீ..... ....ஈஎசு
முறிமேனி..... ...சஈய

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

முறைகோழி..... உரைக
முறைசெய்..... ரசை
முறைப்பட ..... உசை
முற்றுற்றி..... உரை
முற்றியுமுற்..... உரை
முனைமுகத்..... உரை
முன்னுறக்கா..... உரை
மேலிருந்து..... ஙசை
மேற்பிறந்தா..... ரஙை
மையலொரு ..... ஙரைக
மோப்பக்கு..... ஙை
யாகாவாரா ..... சை
யாங்கண்ணி..... சஉை
யாண்டுச்செ..... ஙஙக
யாதனின்யா..... ரஉை
யாதானுறா..... ரஙை
யாமுமுளே..... சசை
யாமெய்யா..... ரள
யாரினுங்கா ..... சரஉ
யாரெனதெ..... ரஉை
யாரைக்கு..... சரஉ
வகுத்தான்..... ரசை
வகைமாண்..... ஙஉ
வசையறச்..... ரளை
வகையறிந்துத ..... ஙஉை
வகையறிந்துவ..... உஎக
வசையிலாஅ..... அர
வசையென்ப..... அஉ
வசையொழி..... அர

வலியார்க்கு..... ஙரைக
வலியார்முற்..... அர
வலியினில்..... ஙசை
வழங்குவ..... ஙரை
வழிநோக்..... ஙஉக
வழுத்திலுடு..... சரை
வறியார்க..... எள
வன்கண்கு..... உஙர
வாணிகஞ்செய்..... சரை
வாய்மையெ..... ஙை
வாராக்காற்..... சஙை
வாரிபெருக்..... ரஙை
வாழ்தலுயிர்..... சரசை
வாழ்வார்க்..... சஙக
வாளற்றுப்..... சஙை
வாளொடென்..... உளஉ
வாள்போல்..... ஙஉள
வானின்றுல..... சர
வானுயர்தோ..... ஙசை
வாலெயிற்கி..... உரை
விசும்பிற்று..... அ
விடாஅது..... சசை
விடுமாற்ற..... உருக
விண்ணின்று..... எ
விதுமிடல்..... ஙை
வியவற்க..... ரசை
விருந்துபுற..... ஙஉ
விருப்பறுச்..... ரகஅ
வினைந்து..... உசை

வஞ்சமனத்தா ....கூரி
வருதமற்கொ .... சூசு
வருமுன்னர் ....ாசூசு
வருவிருந்து ....நூஉ
வலாவிலாமா ....நூசுய
விலங்கொடு ....ாருரி
விழ்லேருழ ....நூஉ
விழித்தகண் ....உகுய
விழுப்புண்ப .... உகுய
விழுப்பேற் ....நிஅ

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

விழைதகை ....நூா
விழையார் ....நூஉ
விளக்கற்ற ....சூஞள
விளித்தாரின் ....நிஞ
விளியுமென் ....சூசுநி
வினைகலந்து ....சூசுநி
வினைக்கண்வினைக் ....உஞக
வினைக்கண்வினையு ....ாசூள
வினைத்தூரி ....ாசூள
வினைசெய் ....உஉய
வினைத்திட் ....உசுஅ
வினைபகை ....உநூஞ
வினையான் ....உருடு
வினைவலியு ....ாளஅ
வீழப்படுவா ....சூசய
வீழுநர்வீழ ....சூசய
வீழுமிருவர் ....சூாஅ
வீழ்நாள்ப ....யநூ
வீழ்வாரினி ....சூசக
வீறெய்தி ....உறுய
வெண்மை ....நாயசா
வெருவந்த ....உாயஞ
வெள்ளத்தனையுய ....உஉசு
வெள்ளத்தனையவி ....உஞசு
வேட்ட ....சாளள
வேட்பத்தா ....உசுஞ
வேட்பன ....உசுஉ
வேண்டற்க-ஃ ....கூஞ
வேண்டற்க ....ஞசுசு
வேண்டா ....ாஞசு
வேண்டிய ....கூஞ
வேண்டினு ....ாஉரு
வேண்டுங் ....ாஞசு
வேண்டுதல் ....ஞ
வேலன்று ....உாள
வேலொடு ....உாஞ
வைத்தான் ....ஞசுக
வையத்துள் ....உக